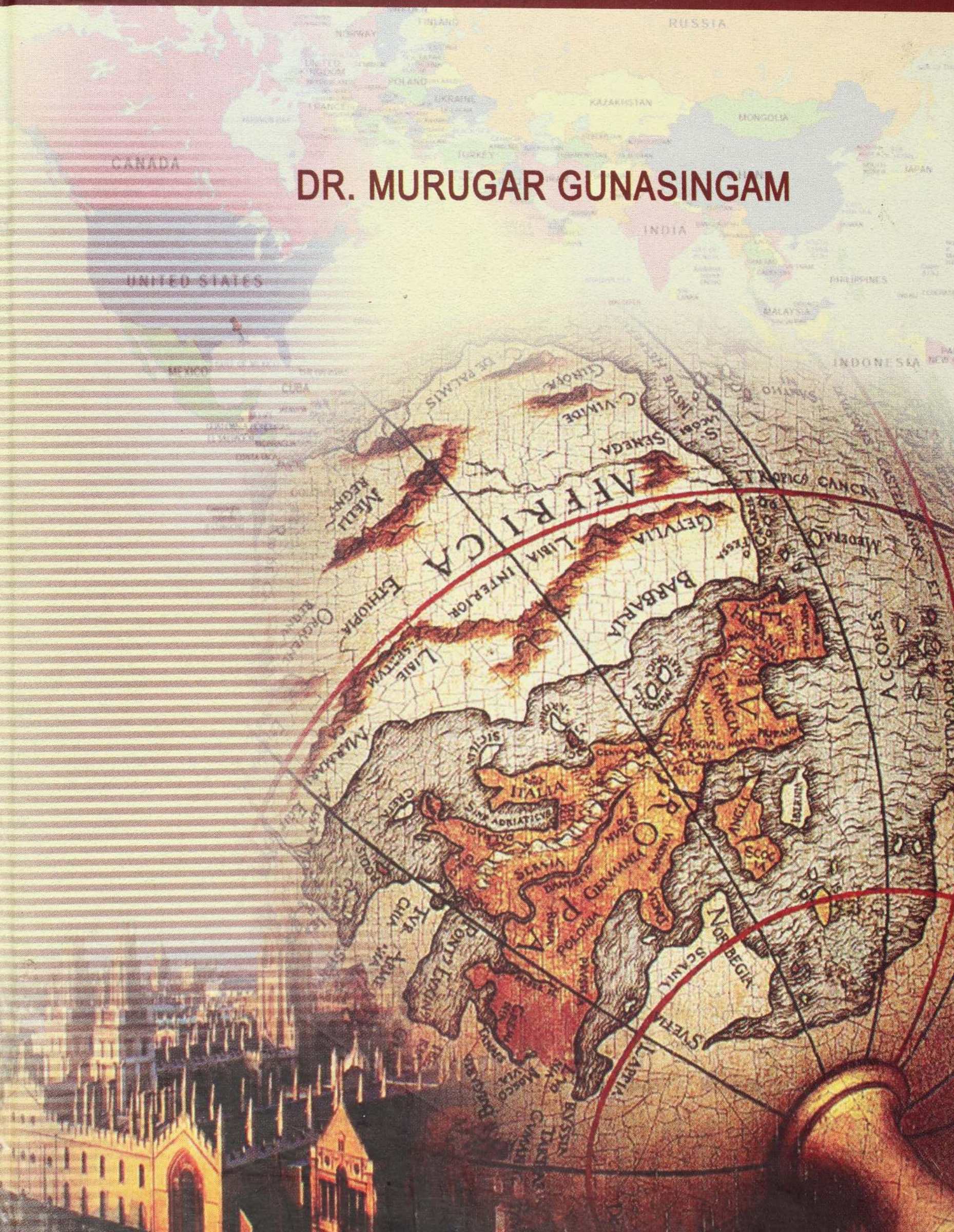

PRIMARY SOURCES FOR HISTORY OF THE SRI LANKAN TAMILS

WORLD-WIDE SEARCH

DR. MURUGAR GUNASINGAM

**Dedicated to the memory of
My Father
Kathiravelu Murugar**

R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD

PRIMARY SOURCES FOR HISTORY OF THE SRI LANKAN TAMILS

A WORLD-WIDE SEARCH

DR. MURUGAR GUNASINGAM

B.A. Hons. (Jaffna), Dip.Lib.Sc., M.Lib.Sc. (London), Ph.D. (Sydney)

Published By

MV PUBLICATIONS

For

THE SOUTH ASIAN STUDIES CENTRE

Sydney

2005

This research was funded by expatriate Tamil well-wishers in
Sydney and the sole sponsor of this publication is
Gatpaham properties, London.

First Published 2005

Version: English and Tamil

© Author 2005

All rights reserved. No part of this publication may be
reproduced or transmitted, in any form or by any means,
without the prior permission of the author.

ISBN 0-646-45428-5

Published by

MV Publications

for

The South Asian Studies Centre

Sydney

2005

Made by

Unie Arts (Pvt) Ltd.

No. 48B, Bloemendhal Road,

Colombo 13, Sri Lanka.

Rs. 1000/-

CONTENTS

Foreword	
Acknowledgements	
Preface	
Introduction and Historical Background	12
1. Primary Sources in Sri Lanka: Problems and Prospects	33
2. Resources in Tamil Nadu and Their Historical Context	61
3. Some Rare Primary Sources in Portugal	74
4. A Comprehensive Collections in Netherlands	88
5. Nature of Collections in the British Principal Libraries	107
6. Some useful Collections in Some other European Institutions	159
7. A Significant Collections in America	166
Conclusion	180
Addresses of the Libraries and Archives	183
References	187

FOREWORD

This Work "Primary Sources for History of the Sri Lankan Tamils : A World-wide Search", the First of its kind, is a very significant one. In this work I see the Historian and the Professional Librarian within the Author Dr. M. Gunasingam a student of Prof. K. Indrapala blend with each other in a very charming way. The author has documented the resources in the various major libraries of the world and those resource centres which possess valuable data relating to the history and culture of the Sri Lankan Tamils. The material is presented in an introductory manner as a historian would do. One cannot fail to notice the specific references the author chooses to give about each of the libraries and centres. In that sense it also becomes a guide.

One cannot fail to observe the sense of socio political dedication of the author to the basic theme of the book. This work reveals the depth of the author's conviction and the breadth of the areas of search. I am sure this work will receive the attention of scholars and students researching into not only the Sri Lankan Tamils but also into Sri Lanka as a whole. I wish him well,

Kathigesu Sivathamby

Professor Emeritus
University of Jaffna

ACKNOWLEDGEMENTS

For almost three decades I gave a lot of thought to researching and writing such a book as this, as my contribution towards the writing of a comprehensive history of the Tamils of Sri Lanka. However, there was always the problem of just how and when I was going to achieve this objective. The major obstacles were always a lack of time and a lack of the necessary financial resources. Such a project would, of course, require extensive travel worldwide so that far-flung libraries, archives, government departments and other institutions could be properly investigated. So, after much frustration and disappointment at having to wait so long, I finally resolved, despite the challenges, to set about making this dream become a reality. In a venture such as this I, of course, owe much gratitude to the many individuals, organisations and immediate family members, not to mention those who lent their financial assistance, professional guidance and moral support that have made this research and its publication possible within the two year time frame at my disposal.

Dr. K.Indrapala, former Professor of History at the University of Jaffna, has always been an inspiration to me ever since I was his student of history at the same university from 1976. Dr. Indrapala has consistently encouraged my research efforts because he knows that this kind of research is so important to the writing of a comprehensive history of Sri Lankan Tamils. Without his constant scholarly guidance I would not have been able to complete this research, so I will always be appreciative of his wise counsel and advice.

I wish to thank those organisations and many individuals who came forward to lend their financial support to meet my research expenses. I am very much in their debt. In particular, I wish to thank Mr. M. Thanapalasingam, an expatriate scholar, who believed so

strongly in the worthiness of this project. Through his exceptional efforts in raising money from supporters he contributed the substantial part of the costs of this project.

In this regard, I would like to acknowledge those supporters who contributed financially through Mr. Thanapalasingam, namely: Mrs Malini Rasanayakam; Dr. A. Bala; Mr J. Rajan; Mr A. Thiyakesan; Mr R. Shanmuganathan; Mr M. Thanabalasingam; Mr A. Jegatheswaran and Mr M. Mohankumar. I wish to convey my gratitude to them all. I also wish to convey my thanks to the Eelam Tamil Association in Sydney, and the Tamil Co-ordinating Committee of Australia who contributed toward this research.

Having completed the investigative stage of this project, I then spent almost a full year on further research and writing, which left me in somewhat difficult financial circumstances. Fortunately, a turn for the better occurred when I received a telephone call from Mr K. Piraba, a young scholar in Sydney and a vibrant broadcasting professional. He asked me to give a talk about my project on Inpathamil Oli Radio in August 2005. The program went well, and later, Piraba asked me about my research and its publication and I briefly explained my position. He then approached the Tamil Naatham website to put some details of my research project online and to explain the financial situation. For taking the initiative in this matter and for disseminating information about my project and its plight worldwide I am deeply thankful to Piraba, to Inpathamil Oli Radio and to the Tamil Natham website.

To my surprise, within a very short period of time, there were responses to this website posting from Britain and Switzerland, Canada, the United States and Australia. Among these, Gatpaham Properties of London responded very positively. Within a couple of weeks the Director of Gatpaham remitted sufficient funds to publish my book. I do not know how to adequately express my gratitude to this organisation and its directors. I am indeed very much obliged to them.

I am also indebted to my good friend and former colleague, Peter Crocker. In his role as editor, I have benefited greatly from his assistance and his creative suggestions. I am indeed fortunate in having established such a sincere friendship with such a selfless and per-

fect gentleman. I also wish to thank Arul Rajendran, our long standing family friend for doing the proof reading with a short period time.

I also wish to thank Mr. Balamanocharan who completed the Tamil translation according to my expectations and time frame. Whilst it is impossible to thank everyone individually, I would also like to extend my sincere thanks to the professional staff of all the libraries, archives and other institutions (in Sri Lanka, India, Portugal, the Netherlands, Britain, France, Germany, Switzerland and the United States) who helped me during my research.

Words fail me in attempting to express my heartfelt gratitude to my brothers-in-law Mr A.C.Shantha and Mr A.Jegathesewaran; my nephews T.Yogarajah, R. Karunanithy, J. Arun R.Parathan ; and my mother-in-law, Mrs. A. Thavamany , for their selfless assistance, either directly or indirectly, and for the moral support that made my long-held dream come true.

I would be remiss in my duties here if I failed to acknowledge all that a good wife can offer to make such a task as this less burdensome. To my wife Ranjini, who deserves my special compliments, I extend my deepest thanks; for she has been highly supportive throughout all the ups and downs of both the research and writing.

Though peer pressure, as well as full-time study and a part time job often keeps my son Mugunthan away from me, he has never failed to support my academic endeavours. Thank you, my dear son. Lastly, my daughter Vasuki, who is both serious about and keenly interested in my research work. She has always been supportive and has encouraged me constantly to finish this project. Towards the end, she took over the responsibility of word processing most of my manuscripts, urging me to finish it on time, despite having to prepare for her Year 12 examination. To her I owe a special "Thank you".

M. Gunasingam

PREFACE

With this publication a long-held desire, in terms of my academic and professional interests, has now borne fruit. It is almost three decades since I first studied history under Professor K. Indrapala at the University of Jaffna where I first realised that no one had ever written a truly comprehensive history of the Tamil nation in Sri Lanka. The major reasons for this sad state of affairs were a lack of primary sources and a lack of archaeological evidence relating to Tamils. Archaeological excavations did begin at the University of Jaffna since its formation but the escalation of the war became a serious impediment to the continuance of this work.

In 1985 the opportunity arose for me to go to Britain to pursue post-graduate studies in the field of library and information management at the University of London. For the first time I had an opportunity to see some of the primary sources in the major British libraries. This experience stimulated the interest that eventually led me to embark upon this investigation, although at the time it was not possible for me to pursue such a quest.

A second opportunity was presented to me in 1995 when I was awarded a scholarship to undertake research for a doctorate in history from the University of Sydney, under the guidance of Professor S. Arasaratnam and Dr. Geoff Oddie. This gave me the chance to travel to Sri Lanka, India, the United Kingdom and the United States of America to research the origins of Sri Lankan Tamil nationalism, based on relevant primary sources. It was then that I came to realise just how large the numbers of primary sources were relating to Sri Lankan Tamils held within the libraries and archives of Britain and America. This discovery fired my imagination greatly, but I was unable to explore these resources in greater depth due to the demands and limitations of my research topic.

Finally, I decided I could no longer keep postponing my desire to further investigate the historical riches of these archives and libraries. So, in 2003, I took two years leave-without-pay from my employer to concentrate on this research project with the aid of limit-

ed financial support from the Tamil expatriate community. I then visited relevant institutions in Sri Lanka, India, Portugal, the Netherlands, the United Kingdom, France, Germany, Switzerland and the United States of America in order to identify and study their collections of primary sources and rare secondary sources relating to Sri Lankan Tamils.

I found valuable historical materials relating to virtually all aspects of the history of Sri Lankan Tamils within many of these institutions. Whilst it would be an over-exaggeration to claim that my investigations of these resources have been exhaustive, I can state with confidence that a considerable and representative proportion of the sources have been identified. However, only a limited number of sources have been studied in detail, and these are given as examples in each chapter wherever it is appropriate. In other words, I have given examples to emphasise those institutions, which hold the most valuable and relevant primary sources relating to Sri Lankan Tamils.

This is only a preliminary study, intended as a guide to students, academics and researchers, although it will also hopefully kindle the interests of others. Further, this study clearly reveals that there are quite sufficient primary sources available internationally to enable the future successful completion of a comprehensive history of the Tamils in Sri Lanka.

No study such as this has been done before, so it is my hope that young academics and research students will come forward and pursue the necessary rigorous research that will finally accomplish the writing of a comprehensive history of the Tamil nation. I also wish to emphasise that the Goa Archives in India and the Lisbon Archives in Portugal have extremely valuable primary sources of relevance to Sri Lankan Tamils and yet these sources have so far been neglected. Similarly, the Colombo National Archives in Sri Lanka, The Hague Archives in the Netherlands and major collections in British libraries have largely been ignored.

Ultimately, all these primary sources need to be methodically collected and professionally organised so that they are more easily accessible. They are national treasures, which are valuable not only for the study of Sri Lankan Tamils but also for the role they can play in the affirmation of a positive Tamil identity. I therefore plead with the entire Tamil community and especially expatriate Tamils across the world, to act on this matter without any further delay.

M. Gunasingam

INTRODUCTION AND HISTORICAL BACKGROUND

Although Sri Lanka (formerly Ceylon) has historically comprised two distinctive nations, the country's history has been written or represented as being of one nation. However, two nations, namely the Sinhalese and Tamils, have existed in Sri Lanka consistently since historic times each with their own distinctive religious, linguistic, cultural, social, economic and political values. Whilst both of these nations or ethnic groups had migrated from India before the Common Era, (300BCE) and intermingled with the indigenous people of the country, (the Yakkhs, Nagas and Veddahs), they maintained their distinctive identities in every aspect of their lives and traditions. Even before the medieval period, before the 15th century, they established their separate kingdoms based on their traditional homelands. However, there is still vociferous argument amongst Sinhalese people that Tamils do not have any legitimate rights to their claims for self determination.

There is no intention in this study to go back to the historical legends. Scholars in the fields of history, archaeology, anthropology, sociology and linguistics have convincingly proven that the Tamils of Sri Lanka have the same rights as the majority Sinhalese community in Sri Lanka to inhabit and rule the country as a fully-fledged society in every respect. Dr K. Indrapala, formerly Professor of History at the University of Jaffna, in his recent book, *The Evolution of an Ethnic Identity: the Tamils in Sri Lanka - C.300BCE to C.1200CE* (Sydney, 2005) has revealed the historical truth without any prejudices. This well-researched and scholarly work is highly recommended to anyone who wishes to understand and gain a clear knowledge of the true historical situation. The scholarly world and in particular, politicians, need to pay careful attention to the above study and reassess their views. This would ensure a better future for their respective commu-

nities. As a consequence, the flame of ethnic animosity will dissipate and the principles of brotherhood and mutual understanding between the two communities could be re-established, allowing the country to once again prosper.

At this juncture, one might ask numerous questions as to why the Sri Lankan Tamils are currently fighting for their self determination or self rule within Sri Lanka. What has happened to the Tamil nation in Sri Lanka? Do they not belong to Sri Lanka? Do they not have any right for self determination or self rule in Sri Lanka? The common answer is that Sri Lankan history has been taught and written as Sinhalese history from the beginning until recent times. Therefore, no general reader is likely to have had the means to understand or appreciate the true facts about the Tamil community in Sri Lanka.

Whilst there is no doubt that the Tamil community in Sri Lanka is a well educated society - they are always boasting about their educational achievements - their motivation is largely focused on gaining education in the areas of medicine, engineering and other technical fields. Perhaps their employment objectives are really about amassing wealth to overcome the social barriers and demands of the society. Therefore, the humanities and social science fields of education have suffered immensely and only a few scholars devote their attention to these disciplines. On the other hand, the Sinhalese people have always shown an active interest in these fields.

Obviously, an important fact here is that Tamils did not actively pursue a systematic study of their past which would have contributed to the current and future health of Tamil studies. As a consequence, no comprehensive history of the Tamils in Sri Lanka has been written whereas the Sinhalese have successfully preserved and maintained their history from the beginning. Unquestionably, the Sinhalese people have quite valid grounds for claiming their own authentic rights within the country. However, the younger generation among expatriate Tamils, especially those who have been living in the western world since the 1980s, seem now to be showing a keen interest in the humanities and social sciences and are determined to make a contribution. There is a strong belief that these promising endeavours of a younger generation will soon help to fill what could be regarded as an historical vacuum.

Sri Lankan Tamils possess their own language, religion, culture and traditional homeland, and a glorious past which should enable them to establish a strong national identity. However, to achieve self-determination successfully, they lack a sense of historical identity to support their claims for political rights. So, again, why is it that the Tamil people have failed to preserve and promote their history as the Sinhalese people have so successfully accomplished?

It is necessary to return to the ancient period to answer briefly some of the questions that have been raised. The history of Sri Lanka spans approximately 2,500 years. The kingdoms of Anuradhapura, Polonnaruva, Jaffna, Dambadeniya, Kandy and Kotte fall into the ancient period; the colonial rule of the Portuguese and the Dutch falls into the medieval period and finally the modern period starts with the British colonial occupation and extends to the present time.

The Sinhalese originally settled in what are now known as the North-Central, North-Western and Southern Provinces. The capitals of the early Sinhalese and Tamils were Anuradhapura and Polonnaruva. The Tamil people also established settlements in the North Central and North Western Provinces, mainly in Anuradhapura and Polonnaruva, along with the Sinhalese people. Tamil kings also ruled these kingdoms in Sri Lanka occasionally, but they ruled and were mainly concentrated in the Northern and North Eastern Provinces of Sri Lanka, under the Kingdom of Jaffna. The capital cities of Anuradhapura and Polonnaruva still bear impressive archaeological evidence of having been centres of a magnificent civilisation inspired and tempered by the ideas of Buddhism and Saivism.

Later, when this civilisation crumbled and the jungle swept over Anuradhapura and Polonnaruva, the Sinhalese moved south-west towards Kandy and Kotte and naturally the Tamils moved to the north and east.

Bearing in mind this brief historical background, we may now examine how this history was preserved among both peoples. Chronicles of the island written in Pali and the later Sinhalese chronicles provide very reliable and surprisingly continuous information concerning the political and religious history of Sri Lanka. However, on the Tamil side, the chronicles that are in existence are those written nearly three centuries after the formation of the Tamil Kingdom in the 13th century. Through the Pali and Sinhalese chronicles, Sinhalese

history was preserved from an early historical period whereas the history of early Tamil settlements has not been so preserved. However, the Pali chronicles are important and valuable in providing evidence of the early settlements of Tamils in Sri Lanka

Buddhism was introduced into Sri Lanka in the middle of the 3rd century BCE and since then the tradition of preserving historical records has been one of the major tasks of the Buddhist temples and shrines. Furthermore, the Buddhist religion became an integral part of the court, being adopted as the court religion. The court, its king, the religion and the people formed a kind of nexus. The historical traditions were always interpreted, preserved and compiled systematically by Buddhist institutions. Later on the Pali chronicles such as the Dipavamsa (4th century CE), the Mahavamsa (6th century CE) and the Culavamsa, were written as a comprehensive early history of Sri Lanka and the Buddhist Sinhalese people. Later on, the medieval periods of Portuguese and Dutch rule and the succeeding modern period of British colonial rule were well documented, enabling scholars to write the second phase of a comprehensive history of the Sinhalese people.

Because the Pali chronicles were written and preserved in the Buddhist institutions of the major early capitals of Anuradhapura and Polonnaruva, Westerners focused on and around these kingdoms and their people for their accounts of the early period of Sri Lankan history. It is understandable, that the chronicles give little information concerning Tamils except a few occasional remarks. It should also be noted that during the medieval and modern periods, as previously stated, Tamils were largely concentrated in the northern and eastern parts of the island, rather than in Anuradhapura or Polonnaruva where Westerners mostly focused their attention in exploring the history of the ancient peoples of Sri Lanka.

Another significant factor to consider is that hard and durable stone was readily available to the early Sinhalese Kingdom and was used by the kings and Buddhist monks to build their palaces, shrines, temples and other structures. These resources were also used for carvings and inscribing statutes and the regulations of the courts and also to record Buddhist teachings, feats of war and other significant events. All these resources and epigraphic records on rocks and pillars would prove to be extremely useful in compiling a comprehensive history of the past almost a millennium later.

Unfortunately, permanent natural materials were not so readily available in the northern area where most of the Tamil population lived and established their civilisation in the early period. However, hard and durable stones were available in the central mainland of the north, mainly in the Vanni area as well as in the eastern part of Sri Lanka around Trincomalee where some important inscriptions were discovered by archaeologists and historians during the latter part of the 20th century. There still remains standing here an old Saiva temple along with other structures for worship. However, a systematic and well-organised archaeological excavation that could reveal valuable historical information relating to the ancient Tamils of Sri Lanka has not been undertaken in these areas

The northern Tamils generally used limestone, a material suitable for structural purposes but unsuitable for carving or writing, unlike the stone used by the Sinhalese. The Tamils of the north rarely used solid rock to build their temples, court buildings and other structures since it had to be transported from the Vanni mainland. Moreover, these structures and monuments were completely destroyed by the Portuguese and to some extent by the Dutch when they conquered the Jaffna Kingdom during the 17th century, the remnant materials then being used to build their colonial forts and churches. Even so, whilst the Portuguese damaged the ancient buildings and temples they could not destroy other archaeological evidence such as the coins, seals, bronzes, inscriptions and other remains.

Jaffna Public Library was burnt in 1981

Jaffna Public Library - new building

Fortunately, in the course of recent archaeological excavations many coins, some well-preserved seals, a few inscriptions and other objects used by the ancient Tamil people have been discovered. These now constitute primary sources for investigations into Tamil history as well as for comparing with and confirming the evidence of the Sinhalese Pali chronicles and other Tamil historical sources. Interestingly, it is Sinhalese scholars who have been active in these ventures over many decades whilst, sad to say, Tamil scholars have shown little interest in pursuing such research. Perhaps the escalation of the civil war since the formation of the University of Jaffna in 1974, has proved to be the major obstacle, preventing young scholars from pursuing such investigations.

As mentioned previously, nothing was written on the early history of the Tamils until the 13th century CE. Therefore, until that time, the written history of Sri Lanka was in reality a history of the Sinhalese. This situation continued almost up to the 1970s when the University of Jaffna was established in the Northern Province.

Furthermore, the Tamil people, during the course of living in these ancient settlements continuously over many generations, effectively destroyed many archaeological deposits and monuments when they utilised the land for cultivation and other purposes. The sudden population growth of the Tamil people from the 13th century CE gave

rise to the mass cultivation and settlement of the bare lands in the North, Vanni and the East. Unlike the fate of the Tamil remains, when the Sinhalese Kingdom moved southwards after the fall of Anuradhapura and Polonnaruva, their ancient historical sites were completely abandoned, becoming overgrown jungle areas and impenetrable zones. These archaeological remains were left undisturbed until the British came to power in Sri Lanka. A keen interest in the preservation and conservation of cultural monuments by the British administration brought all these remains to light once again. They became valuable evidence, contributing crucial testimony to the history of Sri Lanka. Unfortunately, in the Tamil areas the Portuguese not only destroyed the buildings and hundreds of temples during the 17th century but also vandalised and destroyed valuable manuscripts and collections of palm leaves held under the custody of the King of Jaffna. Again, tragically, the Jaffna Public Library that enshrined enormous and valuable collections, built up since the 18th century, was completely burnt to the ground in 1981 by Sri Lankan Government forces.

Most of the colonial Portuguese, Dutch and British documents and records were kept and maintained in Colombo since it served as their administrative headquarters for the whole of Sri Lanka. Simultaneously, all relevant documents and records were also sent to the colonial rulers' home capitals, namely Lisbon, The Hague, and London, for their preservation and use by the central colonial offices. When Sri Lanka attained independence from British rule in 1948, the majority Sinhalese people obviously gained power in the fledgling parliament in accordance with the newly adopted British Westminster parliamentary system. Since then, most of these colonial documents, and publications preserved in the archives were in Nuwara Eliya before they were moved to Colombo National Archives in the 1970s and National Museum Library. However, over succeeding years some of the records and documents of value, and even Tamil-related primary sources, seem to have disappeared from these collections. The only option now, therefore, is to gain access to these valuable sources through the National Archives of Lisbon, The Hague and major British libraries. Many Christian missionaries were also working in Sri Lanka especially in the north and eastern parts of Sri Lanka dating from Portuguese rule. These included Catholic Missions, The American Mission, the Church of England Mission and the Wesleyan Mission.

All these missions were involved in religious proselytising and in promoting related educational activities. Inevitably, over the time, a large quantity of documentary information was accumulated in their possession, providing a valuable repository of primary source material for Tamil studies. Most of this material was taken back by these missionaries to their own countries. Many British universities, in particular the University of Oxford, the University of London and the University of Birmingham, as well as Harvard University in Boston and the American Foreign Mission in Boston preserve these collections. They are freely accessible for anyone who wishes to refer to them.

However, in the first instance, professional archaeological investigations and excavations should be taking place in each and every part of northern and eastern Sri Lanka in order to unearth the earliest significant primary sources (such as inscriptions, coins, artefacts, monuments and ruined buildings). Any new finds should then be studied by a coordinated team of archaeologists, historians, anthropologists and linguists so that their relation to previous finds can be established.

It is also clear, that a knowledge of the Tamil language, of Sinhalese and of the Pali and Sanskrit languages are equally important to accomplish a thorough study of any such new evidence, especially if the historical truth is to be revealed without prejudice. Again, the early writings in Sinhala, Pali, Sanskrit as well as early Tamil literature are equally significant in any attempt to construct the early history of Sri Lankan Tamils up to the medieval period in Sri Lanka.

The medieval period, as mentioned earlier, covers the Portuguese and Dutch rule. The Portuguese ruled over the time of the Tamils for only a short period of time (1619-1659), and their documents and records were almost completely destroyed when the Dutch invaded Sri Lanka. Those Portuguese documents relating to Sri Lankan Tamils which survive are now mostly held in Goa in India and in the Lisbon National Archives in Portugal. The Dutch always took great care in preserving and organising their records and official documents, and these remain well preserved, primarily in Colombo. The majority of the most valuable documents derive from the period of Dutch rule and are now kept in the National Archives of Colombo. In addition a large volume of documents are kept in the National Archives of The Hague in Holland where they are preserved, maintained and systematically organised. These two collections are both accessible

and highly significant documents in relation to the Tamils of Sri Lanka. The nature of these collections and their significance will be discussed in greater detail in subsequent chapters. Investigating the historical information within these documents is vital if we are to fill in the historical gaps and to enable the writing of a comprehensive history of the Tamils of Sri Lanka.

British rule in Sri Lanka served as a harbinger to the modern period of history in Sri Lanka. British administrators, professionals, academics and others displayed a keen interest in the preservation of information from the beginning of their colonial rule. Enormous and valuable collections of manuscripts, journals, books, diaries, papers, maps, pamphlets, treaties and other documents were well preserved during their rule in Sri Lanka. The National Archives of Sri Lanka have somewhat limited resources relating to Sri Lankan Tamils, as does the National Museum Library of Colombo. However, most of the British colonial documents (including full sets of reports and books) are still kept in various libraries, archives, government departments and university libraries in Britain. The locations and nature of these valuable collections and their significance will be discussed in a later chapter.

Since Sri Lanka attained its independence in 1948, the situation has changed significantly owing to the introduction of the native language as an official and teaching language from school through to university levels of education. As a result, all aspects of history and research have grown considerably, with numerous publications by Tamil scholars and academics appearing in both English and Tamil. Since the formation of University College in Colombo in 1936, only a few fully-fledged universities emerged in Sri Lanka, namely the University College of Colombo (1921), University of Peradeniya (1942) and the University of Jaffna (1974). However, since 1983, many other universities have been established throughout the country. However, whilst there are now numerous researchers, not all of them, of course, are engaged in trying to fill the gaps in Sri Lankan Tamil history. Moreover, almost all historical research is currently being written on the basis of secondary sources, with the exception of a few scholars who are doing the necessarily painstaking original work based on primary sources of information.

However, the most important single shortcoming at this time is that no historian, or archaeologist or even a social scientist, whether

Sinhalese, Tamil or Western scholar has written a complete or comprehensive account of the history of the Tamils in Sri Lanka. On the other hand, Sinhalese scholars are actively engaged in researching and writing a full and comprehensive account of the Sinhalese history of Sri Lanka. As stated before, they have abundant resources at their disposal as well as the support of their government at all levels to assist them.

Unlike Sinhalese academics and scholars, Tamil scholars have faced enormous obstacles and limitations in their efforts. It is pertinent here to discuss some of the crucial issues relating to the difficulties Tamil scholars are struggling with in their attempts to contribute towards Tamil historical research.

The major obstacle to research is the lack of financial support. Archaeological remains, such as Tamil inscriptions, monuments, coins and artefacts, are being researched by a few scholars and have contributed enormously to our knowledge of the early history of the Tamils of Sri Lanka. However, the archaeological work remaining to be done in the north and east of Sri Lanka, including in the older Kingdoms of Anuradhapura and Polonnaruwa, is vast. Such work, however, is an extremely difficult undertaking for historians and archaeologists due to the escalating war in the country, as well as the ethnic animosity prevalent between the Sinhalese and Tamil communities. Government restrictions relating to this kind of research activity have also hampered researchers. Other significant obstacles include a lack of archaeological education and expertise, a lack of proficiency in deciphering the old inscriptions, and the paucity of comparative studies that analyse findings in relation to Sinhalese and Pali, and even South Indian and North Indian languages.

Quite apart from these obstacles to archaeological research, the non-availability of primary sources, such as manuscripts and unpublished material has become a major obstacle to research relating to Sri Lankan Tamil studies. There is no primary source material available in the northern and eastern parts of Sri Lanka except for some private collections that mainly comprise old manuscripts. Meanwhile, Tamil researchers are still very reluctant to visit the south to utilise the collections that are held in the National Archives and the Museum Library in Colombo.

Another significant problem facing Tamil scholars is their lack of language skills in Sinhalese, Portuguese, Dutch and English. Unless young scholars become proficient in these languages there can be no way of researching or writing a complete history of the Tamil people in Sri Lanka.

Perhaps the most difficult obstacle to overcome relates to access to the most valuable and important primary sources that are scattered across many parts of the world. It is almost impossible for Tamil academics and scholars from Sri Lanka to access all of these and evaluate them in a systematic way so as to identify and collect all the relevant information that would contribute to writing a comprehensive history of the Sri Lankan Tamils. Partly this is due to visa restrictions, but there are also serious financial constraints and other limitations.

It is also equally important here to discuss and analyse the extent to which the history of the Tamils of Sri Lanka has been studied and written by scholars so far. It will then become obvious just where the gaps, inconsistencies and discrepancies exist for both current and future scholars to properly address.

In keeping with the accepted definition that history begins with written documents, a good part of the 'history' of the Tamils should be treated as prehistory or legend. In such a situation only archaeological and epigraphic finds can help to illuminate the early history of the Tamils. Among the early Tamil literary works compiled in Sri Lanka before the arrival of the Europeans, the *Vaiyapatal*, written by Vaiyapuri Aiyer sometime between the 14th and 16th centuries AD, is believed to contain some evidence relating to the history of Tamils. Two other literary works, namely Muthukavirsar's *Kailayamalai* (16th century AD) and Mayilvakanapulavar's *Yalpanavaipavamalai* (18th century AD) are valuable sources for their accounts of the Jaffna Kingdom. The historical writings of the British period include S Casie Chetty's *History of Jaffna* (1884), Thuraiappapillai's *Jaffna Today and Yesterday* (1907), Muthuthambipillai's *History of Jaffna* (1912) and Velupilai's *Yalpna Vaipava Kaumuti* (1918). Finally, Rasanayagam's *Ancient Jaffna* (1926), Gnana prakasar's *Critique of Jaffna* (1928), and *Yalpana Vaipava Malai, The Jaffna Kingdom, The Ancient People of Sri Lanka are Tamils, Yalppana-purvika Vaipavam and Yalppana-kudiyetram* are writings of the early 20th century. Since then, K. Kanapathipillai's *Ilankai-val-Tamilar Varalaru* and C. S.

Navaratnam's *Tamils and Ceylon* have also contributed to our understanding of the history of the Tamils during the middle of the 20th century. However, these historical or literary works focus mainly on the history of Jaffna or the Jaffna Kingdom and its people, but there is very little reliable information regarding the early history of Tamils as a whole in Sri Lanka. Whilst these works elaborate on the legendary history of the classical period of the Jaffna Kingdom they have been largely rejected by later historians due to the lack of independent historical evidence. For the most part they are based on legendary stories, epics, folktales ancient place names and a few obscure sources. Some exceptions may be found in the works of Rasanayakam and Gnanaprakasara, for, although based on the same sources, their critical analysis and scholarly approach did unearth some valuable historical information. Even so, historians seem reluctant to accept these works without any corroborating or supporting archaeological evidence.

By contrast, the second half of the 20th century has witnessed a period of methodical research on the early history of Tamils in Sri Lanka. This has been nurtured by greater opportunities for university research, archaeological excavation and exploration, an enthusiasm for finding epigraphic records and a keen interest in researching local history motivated by the emergence of Tamil nationalistic feelings. This together with the availability of modern facilities to undertake systematic research and the advantages of western university education and research facilities, have all combined to shed new light on the early history of the Tamils.

With regard to these recent developments, it is very important to mention the following names: Professors S. Arasaratnam, K. Indrapala, S. Pathmanathan, B. Bastiampillai, S. K. Sitrampalam and such young academics as Professor P. Ragupathy and Dr. P. Pushparatnam. Arasaratnam and Bastiampillai have contributed to our understanding of the medieval and modern periods of Sri Lankan history but their contributions do not include any specific study of the Tamils of Sri Lanka. However, Arasaratnam's *Ceylon* (1964) and *Ceylon and the Dutch* (1984) do contain some useful information regarding the Tamils of Sri Lanka. Whilst Pathmanathan's *Kingdom of Jaffna* (1978), Sitrampalam's *Yalapana Irachchiam* (1992), Ragupathy's *Early Settlement in Jaffna* and Pushparatnam's *Poonakari Tolporulaivu* have contributed to our knowledge of Tamil history, all

these works are limited to the Jaffna Peninsula's early history. Among these writings, Indrapala's work stands out as the only one to have encompassed the whole Tamil area of the North and East. 'The evolution of an ethnic identity: The Tamils in Sri Lanka C300 BCE to C.1200 CE' (2005) is a good example of Indrapala's historical works. He has been the only scholar to undertake pioneering research on the early history of the Tamils and to have written a comprehensive history of the Tamils from their earliest settlement until the beginning of the Kingdom of Jaffna. We can only regret that his work did not encompass the medieval and modern era. However, Indrapala's scholarly work is a valuable contribution to the study of the early history of the Tamils in Sri Lanka.

Whilst it is not possible to list all of the relevant publications in this study, there are a few other scholarly works relating to the modern political history that are of the Tamils of Sri Lanka that are worthy of mention. It is also worth noting here that most of these scholarly works have been published in the second half of the 20th century during a period of escalating ethnic conflict. For example, Chelvathurai Manogaran edited a book called *The Sri Lankan Tamils: Ethnicity and Identity*, (1994) which explored the political issues in depth. It is a worthwhile contribution by many scholars. In a similar vein K. Kailasapathy edited a book *Arumuga Navalar Nootandu Malar* (1979) which contains a range of articles written by University of Jaffna academics. These discuss aspects of Saiva religion, Tamil literature and Tamil language and culture and the important developments in the time of Arumuga Navalar. This work is a remarkable contribution to the study of the cultural, linguistic and social conditions of the Tamils of Sri Lanka. Kailasapathy's article *Cultural and Linguistic Consciousness of the Tamil Community in Ethnicity and Social Changes in Sri Lanka* (1985) is an excellent contribution to the study of the modern Tamil political situation. Professor K. Sivathamby's *Sri Lanka Tamil Society and Politics* (1995), A. Sivarajah's *The Politics of Tamil Nationalism in Sri Lanka* (1996), A J Wilson's *The Break-up of Sri Lanka - the Sinhalese and Tamil Conflict* (1988) and S. J. V. Chelvanayakama and the *Crisis of Sri Lankan Tamil Nationalism, 1947-1977* (1994), S. J. Tambiah's *Sri Lankan Ethnic Genocide and the Dismantling Democracy* (1996) and M. Gunasingam's *Sri Lankan Tamil nationalism: A study of its origins* (1999), have all contributed to the socio-political aspect of modern Sri Lankan Tamil studies.

As the above discussion has revealed, no overall or comprehensive history of the Tamils in Sri Lanka has yet been written. Scholars seem to be limited in their research to their specialised areas of expertise. It seems important therefore, that these academics should join together as a team to combine their research efforts in a concerted investigation and analysis of all the relevant and authentic resources so as to accomplish this objective.

The author strongly believes that this current study of primary sources could serve as a valuable tool and guide for those academics wishing to undertake such a comprehensive history of Sri Lankan Tamils. The author also believes that it may not be possible to embark on such a Herculean task until someone collects all these primary sources from their various depositories and brings them back to Sri Lanka, preserving them in a safe place so that they may be organised systematically for easy access. Until this is undertaken any comprehensive history of the Tamils in Sri Lanka is unlikely to come to fruition.

Some may wonder, especially the younger generation, why we need to compile such a history, and why we need to study these old tales of our past, given our current situation in the modern scientific world. It is, of course, an interesting and challenging question to answer.

An important objective of any historical research is reflected in the desire of historians to better inform their readers as to how and why past events have occurred, so that they may learn from the experience of others.

We frequently hear the somewhat cynical view that history repeats itself and that therefore people are fated to make the same mistakes from one generation to the next. There is just enough truth in this belief for it to linger with us still, as witnessed by the parallels between the tragic outcomes of Napoleon's and then Hitler's disastrous Russian expeditions.

But of course this view of history has long since been exploded. History never really repeats itself. Even so, it can sometimes lure people into fighting yesterday's battles rather than those of today, encouraging them to repeat yesterday's mistakes rather than correcting them.

The phrase 'teaching history' can be misleading since it appears to draw a ring around a self-contained subject. On the contrary, the historical elements in education are all pervasive and all embracing. Whenever there is a history of numbers, or of science, or of literature, or of religion, politics or society there is a place for historical experiences. Wherever there is a skill in mathematics or geometry, in writing, in art, music or dance, an understanding and communication of history is called into service. History can be a crucial focal point in any programme of integrated studies. The important thing is to preserve the 'experience of history' rather than the 'subject of history.'

We belong before we know who we are. History was the god-mother at our birth, for an intellectual truth about human beings is that they must have a history. The great question is whether she is seen as a force for good or for bad. Does our history help or hamper us? World forces have wrenched millions away from their history and many more abandon it willingly prising mobility above all else.

An initial condition required for the nurturing of children is the security of a sense of belonging. A good example is that Jewish children had to be prepared for being torn away and flung into an alien, chaotic world. But the striking fact about the Jewish people is that, over many generations, they have carried their history with them into the many hostile environments they have encountered. So, a sense of pre-existing social belonging which surrounds and overlays any individual or personal experience is a primary element for the nourishment of the human psyche. Of course, the psychological deprivation of refugees or stray rootless children is not as apparent as physical starvation. However, experts have realised that establishing some link to the past memories of parents or of their original homes can help a waif in establishing a sense of self identity. Ultimately, of course, it is up to the individual man or woman, alone, to use and develop their power of memory and by that means to find continuity, integrity and purpose in their life.

Obviously, we have been using the term 'history' in certain particular senses. In one context we could define it not as what happened in the past, but, in the first place, as what has survived into the present, whether in deliberately preserved materials or by choice and is therefore available to be remembered. Secondly, it is out of this surprising past what we truly appreciated in the memory of the living.

The study of past events encompasses what people said or wrote at the time and the trends that then developed. The closer students can get a direct observance of such events, the closer they can approach to being witnesses and, of course, the more accurately they can narrate or understand these events with imaginative intelligence the better they may visualise and sense their reality.

It is important at this point to define the term 'primary source' (or 'original source'). The words 'original', 'source' and 'primary' all have the connotation of being first-hand. 'Source' is the most general term and may apply to anything from which we derive information. It is often used in research as referring to the initial or ultimate source, analogous to the source of a river, although its definition does not limit it to that sense. 'Original' not only has many other connotations, but even in this the field of research may have several meanings. Neither of these terms carries a sufficiently definite idea to be useful alone. 'Primary,' as distinguished from 'secondary' does imply a direct derivation from the person or events one is studying. In this study the general class of terms which are being discussed will be referred to as primary sources - they are the raw materials for any study.

Primary sources, in one sense, may have been preserved intentionally by an organisation, be it governmental, business, religious, institutional, or even a private family, as evidence of its own activity for its own future use or to record its story for posterity. Such primary sources may end up in the care of an agency whose major task is the preservation of resource materials. These may come from many different origins (some gathered by persons who merely have an interest in possessing things of an historic nature) and are kept for the use of anyone who wishes to consult them.

There is a fascination about old manuscripts (handwritten primary sources). There is a sense of genuineness, a personal touch about them that seems to bring one closer to the people who wrote them. This sense of authenticity is more than a superficial impression. On it rests the faith that historians have in 'original' source materials and it is basic to a great part of the serious research involving the past. No other type of material tells us as much about the past as the documents in which the actors of an earlier era recorded their way of doing things, their thoughts, their actions and their reactions. To use primary sources fruitfully, the investigator whether professional scholar or

casual inquirer should know their nature and background, their physical characteristics and the problems that they present. They must be able to find and to select wisely those items that serve their purpose.

It is now clear that the exploration of primary sources relating to Sri Lankan Tamils throughout the world is crucial given the current political situation of Tamils in Sri Lanka.

Obviously this task is not an easy one, but it is of the utmost value and importance for Sri Lankan Tamil studies. Ever since the author first became a student of history at the University of Jaffna, his professor, K. Indrapala, emphasised the historical necessity and obligation to primary sources that has continued to stimulate and inspire the author until the present day. Indeed, it was Indrapala who first inspired the author in this current venture and consistently lent his support to achieve. Indrapala suggested that Father Xavier Thaninayakam's article in the journal *Tamil Culture* of 1954 might be worth reading for information regarding the relevant collections of primary sources held in the western world. After hunting for this article for some time the author finally found it in the Indology Library at Heidelberg University in Germany. It proved to be an extremely interesting article (although only two pages long) which gave the author valuable insights. (Xavier Thaninayakam: *Tamil Manuscripts in European libraries*, in *Tamil Culture*: vol III, Nos 3-4, October 1954).

In a preface note the editor of the journal summarised his work as follows:

...the present writer undertook a tour of some of the more important libraries of Europe for purposes of a preliminary survey of Tamil materials available in them and for a short time he was able to devote to this work and has been more than amply rewarded. The editor also noted that: he therefore, sets down briefly his finds in the hope that his work will stimulate further research by individual Tamil scholars writing about Europe; concluding that more important and interesting discoveries await the enterprising Tamil scholar that is prepared to work in European libraries. These lines stimulated the interest of the present writer and have provided constant inspiration throughout his research over the past two years.

Another source of constant inspiration were in the words of the Tamil scholar C W Thamothersampillai:

Gentlemen, are you not concerned that these manuscripts are wasting away? Do you not realise that Tamil is your mother? You are not doing anything to help your dying mother. Do you feel proud about not having a sense of national consciousness, religious consciousness and language consciousness? Please think about this seriously. (C W Thamothersampillai: Pathippurai, Jaffna, 1971, pp45-46 [Translation]).

However, the author has not only explored rare Tamil books and manuscripts but also investigated Tamil-related Portuguese, Dutch and English manuscripts as well. He has not only visited European libraries and archives but also travelled to Sri Lanka, India and America in pursuit of as many primary sources and rare books relating to Tamil studies as possible.

In Sri Lanka the major collections of the Government National Archives, the National Museum Library and the Royal Asiatic Society Library were thoroughly researched in order to achieve the objectives of this study.

In Chennai, Tamil Nadu, India, the Maraimalai Adikal Library, the Swaminathar Iyer Library, the Rosa Muththaiah Library, the Kanni Mara Chennai Public Library were searched. Also in Tamil Nadu: the Thiruvavaduthurai Atheenam Library in Thirunanthavanam and its Arumuganavalar collection, and the Tamil University Library Collections in Thanjavur, were all researched systematically to identify relevant primary sources relating to the Tamils of today.

Once the above libraries and archives had been investigated the mission was then extended to Europe. Here, the national archives of France, the National Bibliotheque in Paris, the National Archives of Germany, and the libraries of Cologne and Heidelberg Universities in Germany and also the National Archives in Switzerland were examined to find any useful Tamil-related sources.

However, the major body of research was undertaken in Portugal, Holland, Britain and America, taking many months of thorough investigation. In Portugal, the National Archives and the National Historical Centre, and the National Library, all in Lisbon, were researched. In Holland, the National Archives in the Hague and the Leidan University of Holland were also investigated.

Major tasks still await in the British Library and the British National Archives which, of course, are particularly fascinating since they possess valuable collections, both in Tamil and in English - unlike the other previously mentioned European libraries whose collections are solely in their own languages. It was often immensely difficult for the author to track down some of these European materials due to language barriers. However, the following collections in Britain were all seriously investigated: the British Library in London; the Public Records Library, Kew Gardens; the School of Oriental and African Studies, University of London and the Foreign and Commonwealth Office Library (all in London). The University of Birmingham Archives, the Bodleian Library and Rhodes House Library at the University of Oxford and the Centre for South African Studies at the University of Cambridge were also searched. Finally, attention was turned towards America where the Goughon Library of Harvard University and the American Mission Archives in Boston were researched to conclude this project.

The locations of all these libraries and archives will be given in subsequent chapters with photographs and summaries of the nature of their collections of primary sources, rare books and newspapers relating to Sri Lankan Tamil studies. Sufficient details will be provided to enable anyone who may be interested to access these resources. Ultimately, it is hoped that this guide will stimulate scholars and others to pay more serious attention to the use of these valuable primary sources, thus promoting both the research and writing of a more comprehensive history of the Tamils of Sri Lanka.

Whilst this project has been something of a 'one man show', exploring and studying over large areas within a short timeframe and with limited financial resources, it can perhaps be likened to someone diving for pearls in the deep sea and surfacing with some rare treasures.

Inevitably, there have been some limitations and drawbacks experienced by the author in this exploration. Firstly, some doubt remains in the author's mind as to whether he has completely explored all the collections and all the relevant libraries and archives relating to this study. As mentioned earlier, it is practically impossible for anyone to say that such a task has been fully or thoroughly completed. So, there is the likelihood that an enormous amount of work remains for

further investigation well into the future. This current study is of course a preliminary effort by the author, both for his own interest and for the benefit of the entire Tamil nation and the wider community.

It must also be noted that the material in the Portuguese and Dutch languages was enormously difficult both to identify and to interpret, due to language barriers. The author has spent an enormous amount of time and money to investigate and translate these particular sources for the purposes of this research. However, it is still very much in doubt that he has been entirely successful in achieving his objectives with regard to the sources found in these two languages.

This study is not intended to serve as a bibliographical review, or even to offer a comprehensive description of the primary sources under discussion. Rather, the locations of the relevant collections and their nature and importance are clearly described. However, numerous examples of important documents are given wherever it is deemed necessary and relevant. Many examples given are of particularly interesting historical events and will no doubt be surprising to many researchers and readers. For many, there will possibly be evidence revealed here for the first time.

Normally, research publications include copious footnotes and indexes. However, this work rarely gives such references - since the research here is almost solely based on original primary sources, with the exception of some rare monographs and newspaper articles

After this first introduction, the first chapter will describe the nature of the collections of Tamil-related primary sources to be found in Sri Lanka. Here a brief historical account of collection development will be given, and the prospects and future problems to be faced will be discussed.

The second chapter will move on to the collections found in Tamil Nadu and Goa in India. In this chapter particularly interesting historical episodes will be discussed with greater reliance on secondary sources since few primary sources have been found in Tamil Nadu.

The third chapter will deal with Portuguese documents in the Lisbon Archives and the National Library in Portugal. Again, some very significant primary sources will be revealed which will be of interest to many researchers.

The fourth chapter will give an account of the Dutch documents found in the National Archives in Hague in the Netherlands. Here a large quantity of primary sources were identified and studied which will be of immense value for researchers to investigate in greater depth.

The fifth chapter covers the major libraries in Britain. Many libraries, archives and government departments were drawn to the attention of the author and some extremely valuable sources have been brought to light for the first time. The Portuguese, Dutch and British collections have preserved vast amounts of primary source material relating to Tamils. This is due to the fact that Portugal, Holland and Britain ruled Sri Lanka over a period of almost 450 years. The Dutch and British collections have been particularly well maintained and preserved and have been systematically and carefully stored. This, unfortunately, is not the case with the Portuguese material.

The sixth chapter accounts for those collections found in other European libraries, mainly, in France, Germany and Switzerland

The seventh chapter deals with the American collections. Special attention has been given to the primary sources and reports of the American Mission which are particularly useful and important to Sri Lankan Tamil studies.

Finally, the conclusion with the author expressing his views on the importance of these collections for promoting the progressive growth and development of all aspects of Sri Lankan Tamil studies. The author also makes a plea to Sri Lankan Tamils, especially expatriates, as well as non-governmental organisations and the wider world community to lend their support to achieving this main aim.

1. PRIMARY SOURCES IN SRI LANKA PROBLEMS AND PROSPECTS

As mentioned in the introductory chapter, the Tamils of Sri Lanka have not been so rigorous as the Sinhalese in preserving their historical source materials. The most valuable primary sources relating to Tamils (such as manuscripts, rare books, newspapers and official records) would have been kept within Hindu and Saiva temples, monasteries, some private houses, and at the King's Court, until Western rulers colonised Sri Lanka in the 16th century. Secondary sources (books, journals and other printed materials) would also have been kept in different places at this time, neither being preserved in any centralised or common location. Perhaps a short-sighted vision of the future explains this apparent lack of attention to record keeping.

During the Portuguese invasion many Hindu temples, shrines, court buildings and libraries were completely destroyed. The Portuguese were hostile to Hinduism and seem to have been very aggressive in their desire to spread the Catholic faith. There is abundant evidence of the destruction and the expropriation of Hindu properties. For example, Felipe de Olivira, the Captain General of Jaffna (1619-1627), boasted of having destroyed about 500 temples (S. Arasaratnam, *Sri Lankan Tamils Ethnicity and Identity*, Oxford 1994). Both the Dutch and the Portuguese also vandalised and finally destroyed the King's Palace at Nallur, Jaffna, using the stones to build their own forts and buildings. For instance, the Parakramabhaku VI Tamil inscription found in a building on the main road at Jaffna (K. Indrapala, *Temple inscriptions of the Jaffna districts*, Cintanai Publication, Peradeniya, July 1968, vol.1, No 4, pp8-12) and the Rajaraja 1 inscription found in the fort of Jaffna are potent reminders of this fact. Unfortunately, in the Tamil areas the Portuguese not only destroyed hundreds of temples but also vandalised and destroyed

valuable manuscripts, collections of palm leaves and ola manuscripts in a collection called Saraswathy Mahal at Nallur. (M. Gunasingam, Sri Lankan Tamil Nationalism. A Study of its Origins, Sydney 1999, p 47).

From the time of Portuguese rule to the end of British rule in Sri Lanka, almost all records, publications and documents relating to Tamils were relocated either to Colombo or to their own countries. Elakesari, the Tamil newspaper of Jaffna, (11.02.1934) clearly illustrates this situation as follows:

We all know that an organisation based in Colombo is collecting and preserving all our valuable historical manuscripts. All the valuable ola manuscripts, preserved in Jaffna for such a long time, are now going to Colombo. But there is no evidence we can see that the Tamil people are at all concerned that their priceless heritage is departing from their own soil.

However, libraries were established in Jaffna from 1842 onwards during the core period of British rule. Later this development matured with the opening of the Jaffna Public Library in 1933. Sadly, this library, housing one of the best historical collections of South Asia, was destroyed when Sri Lankan Government forces set it on fire and razed it to the ground on 8 July 1981. At the time of this horrific event the library housed almost 97,000 books, hundreds of journals and a particularly valuable collection of newspapers, together with ola and paper manuscripts. It was also servicing some ten thousand borrowers and hundreds of readers.

The Tamils of Sri Lanka having lost most of their valuable collections from an early period, again suffered from 1981 onwards with the escalation of the war between Government forces and the Tamil rebels. This conflict became a major obstacle to any attempt to rebuild the collections. Consequently, there are currently almost no existing historical collections whatsoever within the Tamil areas. Scholars, students and others, are therefore obliged to visit Colombo, the south of Sri Lanka and Tamil Nadu, or, further afield, to Portugal, Holland, Britain, France, Germany and America, to pursue their research. As we have explained earlier, it is practically impossible for them to travel to these countries for various reasons.

In Colombo, there are three major library collections that are crucial to Tamil studies. These are the National Archives of Sri Lanka, and the libraries of the National Museum and the Royal Asiatic Society of Sri Lanka. The National Archives holds very significant primary sources, particularly for the Dutch and British periods. Almost every governmental primary source document has been preserved in the National Archives. The National Museum Library holds mainly printed books, including numerous rare books. The library of the Royal Asiatic Society of Sri Lanka is remarkable mostly for its collection of academic and scholarly books, including rare books and Tamil newspapers.

As previously mentioned, the Portuguese only ruled in the Tamil areas for a short period, some 50 years, until they were expelled by the Dutch in 1656. Almost all the major Portuguese documents in Sri Lanka were destroyed by the Dutch. Consequently, very little Portuguese material has been found.

Even though several entries have been found in the National Archives catalogue relating to the north and east of Sri Lanka, some of these documents could not be accessed. For instance: the originals of the Letters from the Commander and Council at Jaffna to the Governor and the Council at Colombo [entries 1761, Jan - Dec] are missing from the collections, although they are listed in the old Dutch inventory of the Colombo Secretariat of 1796 (No 3199). Moreover, there is no Tamil-speaking professional or paraprofessional staff in the archives. In addition to this, Tamil students and researchers seem very reluctant to use these collections, partly due to the prevalent ethnic animosities, but also because of the strict security checks and interrogations by Government forces.

We will now turn our attention to the nature of these collections and their relevance to Tamil studies.

The National Archives of Colombo

Although the island has a well-documented history of the Sinhalese based on inscriptions and the great chronicles covering a period of 23 centuries, the oldest archive in Sri Lanka dates back to the 17th century. The 16th century materials relating to Portuguese are housed in Lisbon and Goa. So the Sinhalese history of Sri Lanka can only be studied from original sources within Sri Lanka from the 17th century, (ie. from the Dutch colonial period) onwards.

National Archives of Colombo, Sri Lanka

The British who conquered the island from the Dutch in 1796, developed modern records and archive management systems. During the early British period the Colonial Secretary of the British administration was the custodian of official records in Sri Lanka. From 1803, the post was named 'Keeper of Dutch Records'. In 1902, the post of Archivist was created and all the archives throughout the country were placed under his care. Needless to say, all the documents or sources originating from Tamil areas were also gathered and housed in the National Archives from that time. In 1947, the Department of the Government Archivist was established when independence was granted, and since then the Government of Sri Lanka has been in control of the British colonial records.

The passing of the National Archives Law No 48 of 1973, ushered in a new era in the history of the National Archives of Sri Lanka. This Act recognised by law the establishment of the Department of National Archives and expanded the activities of the Department. In 1981 with the passing of the National Archives Amendment Act No 30 of 1981, a presidential archives and reference services was established as a division of the National Archives for the preservation and administration of the records of the executive president of Sri Lanka. The Director of the National Archives Library and the Registrar of Books and Newspapers are responsible for the entire collection of books and newspapers published in the island since 1832.

Obviously, there are very few primary sources dating from the Portuguese period, except for the 'Tombo' records in the National

Archive collections. 'Tombo' is a Portuguese word meaning register of income and expenditure (records of information relating to taxes, trade and land ownership, families and their possessions etc). The Portuguese used palm leaves for this purpose, whilst the Dutch 'Tombo' system employed paper records.

The main objectives of the Portuguese invasion of Sri Lanka were to convert the local people into the Catholic faith and to amass wealth. Therefore, the 'Tombo' Register became a very useful means of collecting information about Tamil areas, such as agricultural and trade activities and also the religious and cultural activities of both the natives and foreigners. The Catholic missions were persistent in propagating their religion with a view to converting the Tamils and they used education as a vehicle for this purpose. The 'Tombo' Register held in the National Archives is therefore a very useful primary source for information relating to Tamils during the latter part of the 16th century to the early part of the 17th century. Whilst the Dutch destroyed most documents of value belonging to the Portuguese, they preserved the 'Tombo' Register because it provided them with substantial and detailed information concerning the native people which they could use to further their business ventures and to assist them in maximising profits. The Archives hold large collections of primary sources and rare secondary sources pertaining to Sri Lanka during the Dutch and British periods. Both these Dutch and British administrations seem to have been very systematic and determined in collecting and preserving all their records, correspondence and publications, including local documents and publications.

We will now look at the Dutch collections and discuss the importance of these collections to Sri Lankan Tamil studies. However, before moving on to this, it is worth noting here how the archives' main holdings have been arranged and to outline the methods used to describe the entries or records. All accruals to the archive are grouped according to province, eg according to the place from which they originate. So a 'records group' or 'fond', listed and described under a given number, would be the records of only one particular office within this group. The records have been arranged and described, as closely as possible, with reference to the administration that produced them. The subdivisions within this arrangement are filed chronologically. This means that all the records of a particular office for the indicated peri-

ods are available at the archive. The descriptions of records are catalogued in the following manner:

SLNA 40/41/152

Sri Lankan National Archives

(FOND or Group No. / piece or Vol No.

Page No., description, inclusive year

Eg: Group No 1

Description: record of the Dutch Administration

Inclusive year: 1640 -1796

Each and every document has been catalogued as above, so it is very easy to identify the nature of the documents. All the archival collections have also been arranged under the following main catalogues. This is a useful outline to gain some general idea of the collections and the way in which they have been organised by the archive administrators.

Microfilm lists

Archive holdings

Tamil newspapers

Sinhala newspapers

English newspapers

Private collections

Summary of despatches to the Government

Under the above general divisions the complete collection of Dutch records are categorised as a specific division as follows:

- Political Council Minutes in Ceylon 1640-1796
- Archives of the Dutch Government of Coastal Ceylon 1640-1796
- Inventory of the Archives of the Dutch Government in the Division of Galle, Matara, Jaffnapatnam 1640-1796
- Secret Minutes 1762
- Resolutions, 1656-1665
- Memoirs
- Diaries

The archive inventory also shows that various council minutes and both inward annexed and outward correspondence relating to Tamil areas are also held in the archives. The records here represent the full range of the Dutch Government's involvement in the districts of

Jaffna, Mannar, Mullaitivu, Trincomalee, Batticaloa, Kalpitiya and Putlalam. The following examples of correspondence and minutes give some idea of the scope of the Dutch Government's affairs in the Tamil areas:

For instance, the archives contain general reports on the state of the Jaffna administration from Commander Floris Blom to the Governor, dated December 21, 1690 (2779); suggestions by Governor Van Inhoff to Commander Daniel Agreen and the Council at Jaffna, regarding the management of the Jaffna districts, August 21, 1733 (2783); a detailed description of affairs in the districts of Batticaloa and Trincomalee, April 20, 1687 (2778); copies of council minutes from Trincomalee and Batticaloa forwarded to the Governor 1774-1794; arguments between the Governors of Ceylon and the Vanni chieftains, October 15, 1671 and November 20, 1767 (2507); and a document representing the complaints of Jaffna inhabitants, 1702, (2889).

These examples (and there are many more such records within the archives) clearly reveal the state of affairs, including the political and administrative circumstances existing between the Dutch rulers and the Tamil areas. They are very useful primary sources for studying this particular period. The archive also holds various correspondences relating to the military situation including defence and security arrangements within the Tamil areas, together with instructions from the military for the native headmen and administrators of Jaffna, Mannar, Kalpitiya, Puttalam, Mullaitivu, Trincomalee and Batticaloa.

The most valuable primary sources from this period are the descriptive land registers, usually referred to by Dutch administrators as 'Land Tombo and Land Registers'. All these land register files relate to Tamil areas and were originally located at the Jaffna Kachcheri. They were first examined in 1906 by R G Anthoniz, later first Government Archivist, and were transferred to the Colombo Government Archive in 1911 (18110). The first series were compiled from 1772 to 1779 by Thomas Nagel, the Sworn Land Surveyor, on the orders of B. J. Raket, Commander of Jaffna. These registers detail each and every village of the Jaffna Peninsula and Vanni districts, however, none were found for the eastern districts. Each register clearly describes the lands, houses, wells, plants, animals and the owners of those properties.

In addition, the registers further detail the income, expenditure and taxes of each landowner and also their possessions, customs and traditions. This information is vital for any religio-cultural, economic, social and political study of the Tamils during the Dutch period in Sri Lanka. It is important here to highlight the villages that are included in the land register even though they are so numerous, since it illustrates just how thorough the Dutch administrators were in identifying villages, largely for the purposes of tax collection.

For example there is a descriptive land register for the villages bordering the Vanni (6859): namely Punaryn, Pallavarayankattu and Illuppaikadavai, and also Perunkulam, Pokkaruppu and Mullujar. This register also lists all the individual villages within the Vanni districts. Likewise, under the Jaffna districts (6822), Kondavil (6821), Kokuvil (6822), Valikamam Division (6823), Nallur Division (6824), Kopay and Irrupalai (6826), Neerveli (6827), Urumpirai (6828), Changuvelli (6829), Inuvil (6830), Uduvil (6832), Kantarodai (6833), Tavadi (6834), Anaikkoddai (6837), Chandirippu (6839), Chuthumalai (6840), Manipay (6842), Nallur (6845), Tirunelvely (6847), Vannarpannai (6849), and Chunnakam (6851).

In addition to these land registers, another valuable source is the Thesawalamai of the Jaffna Peninsula and Vanni regions. The Dutch rulers made attempts to study the local systems and tried to codify them in order to adopt an effective administrative structure. The Thesawalamai was the traditional law of the Jaffna Peninsula and the Vanni regions. Alterations and amplifications to the law, introduced from Batavia (Dutch East Indies, now Indonesia) were made in various ways, first of all by the introduction of land and property laws. The need for an understanding of the traditional laws and customs of the country was particularly felt in cases regarding land matters. It was presumably for this practical reason that in 1706 Governor Cornelius Johan Simons ordered the Dissave of Jaffna, Claes Isaacqz to gather information regarding the traditional customs and laws of the Peninsula, the Farmers' Thesawalamai (2392). He then drew up a comprehensive digest of rules and regulations for the Jaffna Peninsula. Therefore, the 'Law of Thesawalamai' is a particularly significant record within the Dutch collection. Professor Pathmanathan has written an excellent scholarly publication in this regard. There is still today a code of laws called Thesawalamai, governing the Tamils of

North Sri Lanka in respect of their rights in property, inheritance and marriage. This is the same codification of customs and usage that had existed amongst Tamils in their customary laws for centuries and that were then adopted by the Dutch Government of Sri Lanka at the beginning of the 17th century. It is a vitally important document in the social history of Tamils/ for in it are embodied centuries of development of their customs under the Kingdom of Jaffna. In brief, the main objective of Thesawalamai was to ensure that property brought into a family through an inheritance, marriage or by any other means, could not be alienated by anyone from outside the family. This rigid customary law preserved very close family relationships among Tamils and was a basic principle of the Tamil extended family system. Some of the relevant documents relating to the Thesawalamai found among the Dutch records are as follows:

- *Compendium of the Plakkatan and orders for Jaffna collected and rearranged by Governor Simons (copy of an authentic document dated 1706, March 15 and 1704 April 25).*
- *Register of fines imposed (6868).*
- *Register of lands given out for cultivation and taxes received from the Jaffna Commander (6863).*
- *Various papers relating to the Jaffna Dissavany*
- *Miscellaneous files relating to the Vanni regions, 1668-1790 (6818).*

Apart from the above, there are also documents such as agreements with the Vanni chieftains (much correspondence was found on this matter), and documents relating to agricultural and land settlements and irrigation. There are also lists of documents relating to statutes, possessions and the taxation of the Tamil regions, and also miscellaneous documents relating to complaints made concerning farm conditions, the pearl and fisheries trade, salaries, auction sales etc. In addition there are daily newspapers, translations of ola manuscripts, diaries, memoirs, sentences on criminal cases, external affairs and administrative accounts. Judicial documents relating to the north, Vanni and eastern regions are also held in the archives. Some examples may be useful to illustrate the extent and diversity of these collections:

- *Detailed description of affairs in the district of Batticoloa and Trincomalea 1687, April 20 (2778).*
- *General report on the state of the Jaffna 'commandment' by the Commander Floris Blom the Governor 1690, December 21 (2779).*
- *Reports on some special tenures of the general administration by the Commander and the Council at Jaffna to Governor Van de Graaff, 1786, September 21 (2793).*
- *Reports and other documents relating to agriculture and land settlement and to investigation in the northern regions, (1678-1794).*
- *Documents relating to complaints against officers instructions in Jaffna 1664-1794 and documents relating to discontent among the inhabitants 1702-1794 (2880).*
- *Report of the Commander of Jaffna Fredric Schreuder regarding the investigation into the troubles with the Vanni Chieftains, especially in the province of Melpattuwa and Mulliyavalai 1769, June 30 (2903).*
- *Various documents regarding pearl fisheries of the Gulf of Mannar, Arippu, Karitivu and the Bay of Kalpitti. (2954-2981).*
- *Extracts of letters from Commander and Council in Jaffna to the Governor regarding elephant trade 1696, May (3024).*
- *Continued extracts of correspondences between Colombo and Trincomalie regarding the fortification of 1756-1757 (3155).*
- *Miscellaneous documents of Jaffna Peninsula to Superintendent in Colombo 1668 (3206).*
- *Accounts of Jaffna and Trincomalie 1787-1794, ledgers, monthly issues of books to the dispenser 1784-1794. (3545-3558).*

When the British took over control of the island in 1796, they systematically preserved their records, documents and publications until their departure in 1948. They also developed modern records and

archive management systems. In the year 1902, the post of Archivist was created and all the archival collections throughout the country were placed under his care. In 1947 the Department of Government Archivist was established. With the advent of independence the Government of Sri Lanka took over responsibility for the British colonial records. Almost all the primary and, to some extent, secondary sources which relate to the British period are in English as well as in the Sinhalese and Tamil languages.

The British primary sources are mainly arranged in chronological sequence from 1796 until 1948 as follows. This is quite a long list but it is important to outline here to indicate the overall scope of the collections for the British period.

- *Colonial Secretary correspondence inward from head of department and individuals, 1740-1897.*
- *Despatches from the Secretary of State for the Colonies to the Governor of Ceylon, 1801-1948.*
- *Despatches from the Governor of Ceylon to the Secretary of State for the Colony, 1798-1948.*
- *Inward correspondence of the Colonial Secretary, 1815-1853.*
- *Executive Council of Ceylon, 1802-1931.*
- *Legislative Council of Ceylon, 1833-1924.*
- *Miscellaneous collection of files on special subjects, 1767-1870.*
- *Ministerial correspondence, 1796 - 1948.*
- *Agricultural Department, 1820 - 1948.*
- *Board of Revenue and Commerce, 1801-1807.*
- *Chief Secretary's Office, 1867-1949.*
- *Customs Department, 1818-1948.*
- *Director of Public Administration, 1834-1913.*
- *Highways, 1808-1947.*
- *Irrigation, 1884-1948.*
- *Land Commission, 1913-1948.*
- *Police, Ceylon, 1908-1948.*
- *Railway, Ceylon, 1919-1948.*

- *Salt, 1890-1948.*
- *Survey, 1914-1948.*
- *Treasury, 1921, 1948.*

Kachcheri and Provincial Administration documents (approx. 17 provincial Kachcheri) and other related documents are kept under the name of specific provinces. For example:

- *Jaffna Kachcheri documents, 1767-1948.*
- *Mannar Kachcheri documents, 1818-1948.*
- *Trincomalea Kachcheri documents, 1812-1948.*
- *Batticaloa Kachcheri documents, 1812-1948.*
- *Vavuniya Kachcheri documents, 1807-1948.*

It is of interest that all the Kachcheri above belong to Tamil areas and are kept in the archives, excepting the Jaffna Kachcheri which is kept at the Kandy Kachcheri. The reason for this is unknown.

We have given a general overview of the entire archive collection so far. Of course the archive consists of numerous files and hundreds of thousands of documents. We will now look at some individual collections and the nature of their contents to give a clearer picture of these collections.

Letters from the Colonial Secretary to various departments and individuals 1740-1897. This collection comprises outward correspondence from the Colonial Secretary's Office in the English language in both manuscript and printed formats, such as Governor's diaries (1798-1804), Circulars (1805-1876), Minutes and Government Orders (1805-1827), Proclamations (1798-1895) Letters to the Collectors, Board of Commissioners, Government Agents, Departments, Committees, Judicial Commissioner (1795-1889).

Letters from various departments and individuals to the Colonial Secretary, 1805-1947. These are found in both English and Tamil, in manuscript, print and typed formats, and constitute the records of the Colonial Secretary's Office. This office was the hub of the colony's administration and controlled all public services on the instructions of the Governor. Government departments and provincial agencies corresponded with the Colonial Secretary on the implementation of policies and programmes of work.

Despatches from the Secretary of State for the Colonies to the Governor of Ceylon, 1801-1948. Available only in English, in manuscript, typed and print formats. These include despatches to the Governor from the Secretary of State for the Colonies, circulars, letters, registers and telegrams.

Despatches from the Governor of Ceylon to the Secretary for the colonies, 1798-1948. These documents are available in English only, in manuscript and printed formats. They include despatches, telegrams, annexures and duplicate despatches.

Inward correspondence of the Chief Secretary, 1818-1853. These are available in English only and in manuscript and printed formats. They comprise correspondence with various courts, provincial agencies, provincial road committees, etc.

Records of the Executive Council of Ceylon, 1802-1931. These are available in English only and are in both manuscript and typed formats. The Colebrooke Commission's first main report to Parliament was on the administration of Ceylon, dated 24 December 1831. Colebrooke recommended the abolition of the Governor's Council and the formation of the Executive and Legislative Councils. The Councils began operating when the new Commissioner was appointed and instructions were issued to Governor Horton on 19 March 1833. Provision was then made for an Executive Council of five, a Commander of the Forces, a Colonial Secretary, the King's Advocate, a Colonial Treasurer and a Government Agent for the Central Province. An unofficial member was added to the Executive Council and another eight members were added during the period 1925-1928. Thereafter, no fundamental changes were made in the composition of the Executive Council until its abolition in 1931 on the recommendation of the Donoughmore Commission.

Legislative Council of Ceylon, 1833-1924. Available in English and Sinhala only in manuscript, typed and printed formats. Thereafter minutes of the proceedings of the Council with annexures and letters are available. Printed records for 1870-1931 are also available in the Hansard.

In 1889 the number of unofficial members was increased from six to eight. The Legislative Council of 1910 consisted of eleven official members and ten unofficial members. The composition of the

Legislative Council was changed in 1920 on the recommendation of the Manning Reforms. It initially comprised fourteen official members and twenty three unofficial members, but was then further enlarged by increasing the numbers of official members to twelve and unofficial members to thirty seven. Its first meeting was held on 15 October 1924. These constitutional reforms did not meet the requirements of the Ceylon National Congress or the other Tamil organisations that were agitating for constitutional reforms. Therefore, the British Colonial Government appointed the Donoughmore Commission on 6 August 1927, to further inquire into the problems of constitutional reform. This Commission recommended the establishment of the State Council in place of the Legislative Council and this recommendation was implemented by Order in Council in 1931.

Miscellaneous files on special subjects, 1767-1872, only available in English as manuscripts. These files contain a wide range of useful documents relating to such matters as civil issues, coconut oil manufacturers, education, irrigation, marriage licences, pearl banks, police magistrates, postal services, revenue, roads, trade, treasury, land issues, arroco nut and arrack trading, toddy tapping, cotton and tobacco cultivation, population statistics, religious establishments and slavery in the Jaffna district.

In addition to the primary sources mentioned above, the archives also contain an enormous collection of newspapers in both Tamil and English and many maps. Unfortunately, most of the earliest newspapers are only represented by a very limited number of issues. A list of newspaper titles held within the archives follows:

Tamil Newspapers

Adi Dravida Mitran - 1926

Arunodayam - 1940

Bala Baskaran - 1915

Bharatha Kuladeepam - 1939

Catholika Padukavalan - 1876-1948

Ceylon Democrat - 1931

Illankai Pathukavalan Congress - 1939

Democrat - 1929
Desa Thondan - 1929
Dina Tapal - 1890
Dravida Kokila - 1900
Dravida Mitran - 1910
Eastern Mail - 1930
Ealakesari - 1930-1932
Ealamurasu - 1948
Erimalai - 1948
Ilankai Nesan - 1872-1887
Ilankai Padukavalan - 1868-1869
Indu Sadanam - 1889
Jaffna Catholic Guardian
Jana Mitran - 1818-1820
Kalachakkaram - 1939
Kalaivani - 1941-1942
Kalikala Deepam - 1927-1930
Kaliyugavaradan - 1911
Lanka Mithran - 1917-1918
Navasakthi - 1940-1941
Paliyar Nesan - 1845
Pattali - 1950
Pattali Ulagam - 1946
Podujana Sevai - 1940
Pore Murasu - 1939
Pudinalankari - 1873-1877
Pukampam - 1939
Puthinam - 1932
Saiva Siddhantha Banu
Sanmarka Pothini - 1885-1932
Sarvajana Nesan - 1886-1889
Satya Mithran - 1926-1930

Saiva Potini - 1938-1942
Saivabhimani - 1884-1889
Saiva Thondan - 1935-1943
Socialist - 1949-1952
Sudesanatyam - 1902-1939
Suriyodayam - 1939
Suthanthiran - 1947
Sutaroli - 1948
Thamilar - 1930
Tamil Mani - 1950
Tamil Nesan - 1934
Tamil Thondan 1930-1932
Theepam - 1941
Nesabimani - 1923-1945
Thesanesan - 1922-1923
Thinakaran - 1932
Thippory - 1947
Thoothan - 1919-1948
Udayabanu - 1830-1934
Uthaya Tharaki - 1864-1943
Veerakesari - 1930
Yalpana Sothi - 1939-1940

English Newspapers

Ceylon Catholic Messenger - 1837-1918
Ceylon Daily News - 1918-1989
Ceylon Independences - 1888-1913
Ceylon Morning Leader- 1907-1937
Ceylon Observer - 1834-1938
Ceylon Saturday Review - 1916-1919
Christian Review - 1903-1904
Jaffna Catholic Guardian - 1876-1948

Jaffna Weekly - 1915

Mirror - 1895-1899

Overland Observer - 1847-1908

Overland Leader - 1911-1918

Times of Ceylon - 1847-1975

A number of newspapers mushroomed in the late 19th century and early part of the 20th century. Unfortunately, very few complete runs of issues are available in the National Archives. However, these newspapers seem to reflect the religio-cultural, linguistic, socio-economic and political upheaval and reawakening occurring within Tamil society. They appear to have sprung up whenever and wherever problems arose during this period and especially in Tamil - speaking areas. These newspapers are well worth investigating for their historical significance relating to the Tamil people during British colonial rule in Sri Lanka. A couple of examples is enough to confirm the importance of these newspapers even though they are not complete collections. The '*Morning Star*' and '*Ceylon Morning Leader*' contain some valuable news regarding Sir Ponnambalam Arunachalam who was the first president of the Ceylon National Congress, and had lately resigned from the Congress due to the fact that the Sinhalese political leaders of the Ceylon National Congress broke their pledges to the Tamil leaders regarding an additional seat, in the legislature for the Western Province.

The Sinhalese began to show an unwillingness to support the pledges given in 1918 promising to reserve the Western Province seat for the Tamils. In 1921 the editor of *Intu Catanam* clearly states that the Sinhalese leaders had totally refused to allocate the Western Province seat to the Tamils under the title of 'Rift between Sinhalese and Tamils':

'In December 1918, the Sinhalese leaders had promised to cooperate with the Tamils and help them towards their emancipation. Both parties have moved together in unison during the past few years. But now this unity is in danger of breaking down. When, at a National Congress meeting held a few weeks ago in Colombo, some Tamil gentlemen told the Sinhalese that a request should be made to the government to appoint a representative for the Tamils in the Western Province, most of the

Sinhalese leaders refused to accede to that request. This action has caused great anguish to the Tamils and created much animosity towards the Sinhalese. No one had imagined that the Sinhalese would break their promise in this manner.'

The Morning Star of 20th August, 1921 also raised the issue:

'The pledge given by Sinhalese leaders to the Tamil leaders earlier, that a seat would be reserved for a Tamil representative in the Western Province, was broken a few days ago at a committee meeting of the Ceylon National Congress. One leader declared that it is not necessary to stick to earlier undertakings as changes have to be made according to changing times and circumstances.'

So now it is clear that the Sinhalese leaders had broken their pledges, giving the Governor a chance to implement his own political agenda. Manning consequently introduced reforms instituting a restricted electoral system based on a mix of both communal and territorial constituencies with a reformed legislative council of thirteen Sinhalese and only three Tamils. This compared unfavourable to the old legislative council in which there had been a more equitable representation between the Sinhalese and Tamils as we stated previously.

Given that the editorial of the Hindu Organ also reported these events it was now blatantly obvious that the pledges and assurances once given by the Sinhalese leaders were now nothing but an illusion. The main political issue at stake here was the allocation of and agreement on the special seat of the Western Province for Tamils, but the Sinhalese abandoned their pledges thus capturing the Western Province for themselves.

These events created a deep rift between the Sinhalese and Tamils, one more extreme than ever encountered before in the political history of the country. A number of developments that subsequently took place lend support to this claim.

Firstly, P. Arunachalam and his Tamil colleagues resigned from the Ceylon National Congress permanently, and secondly, they formed a new political organisation, 'Tamil Mahajana Sabhai' (literally, 'Tamil People's Assembly'), to better serve the Tamil community in their political struggle. These two events became a mortal blow not only to the

Ceylon National Congress, which was supposedly committed to Sri Lankan nationalism and the unity of Sinhalese and Tamils, but ultimately it spelt disaster for Sri Lankan nationalism itself, splitting the Sinhalese and Tamils permanently. So what had been conceived and shaped under the unity of the Sinhalese and Tamils now disintegrated and perished, finally emerging as separate schismatic Tamil nationalist and Sinhalese nationalist movements.

At this juncture, the *Ceylon Morning Leader* of 17 September 1923, carried a speech of Arunachalam at the conference of the '*Ceylon Tamil League*' as follows:

'I offer a hearty welcome to the members of the Ceylon Tamil League in General meeting assembles today. This is the second general meeting since its inauguration. I am glad also to see many members of the general public. From the proceedings today they will be in a position to judge of the works of the league has so far done and of its aims, and the claims it has upon the public confidences.

There is no need for me to speak at length, as the Committee's Report sets forth fully the league's works and aims and ideas. The league was brought into existence by political necessity; but political is not its raison-d'atre. It has for higher aims in view, namely to keep alive and propagate those Tamil ideals which have through the ages made the Tamils what they are, to keep alive and propagate these pre aims ideas throughout Ceylon, Southern India and the Tamil colonies; to promote the Union and Solidarity of Thamalakam, the Tamil land. We desire to preserve our individuality as a people, make ourselves worthy of our inheritance and worthy members of the British Empire. We are not enamoured of that cosmopolitanism which would make of us "either fish, flesh, fowl nor red-herring"

That does not mean that we are to be selfish and work only for the interests of the Tamil community. Who have done more far than the Tamils? Who has brought more rigorously for the welfare of the Sinhalese? In the "dark days of 1915" when our Sinhalese brethren were in distress and helpless, who came to their rescue but the Tamils? That statue which was to be the grateful memorial of the help rendered, may (as proposed in

some quarters) be flung into the sea but the Tamils are not going to abandon the proud duty and privilege of service to all our brothers of every race and creed. But we do object strongly to being bullied or terrorized, we object to being underdogs of anybody. We mean to make ourselves strong to defend ourselves and strong also to work for the common good. The Europeans with all power and prestige, with the Ceylon Chamber of Commerce, Planters' Association, European Association, Ceylon Association, feel the necessity of improving their organisations much more. Should we? We cannot any longer afford to be apathets.

The Jaffna Associations and the Tamil Mahajana Sabha have done most useful work in the Northern Province. There are small Tamil associations scattered over the island and admitably fitted to promote local patriotism and watch over local interests. With all these it will be our aim to work in friendly and hearty co-operation.

We wish also to co-operate with every other community on the island. Europeans, Burgher, Sinhalese, Mohammedans, Indians etc. we believe that such co-operation is the best and shortest road to our political advancement.

In order to further the objects of the league we shall work for the establishment of a daily paper in Colombo a vital necessity. The communities' proposals with regard to this will be laid before you. We shall also work to establish an agency in London and a club in Colombo. All this requires heavy outlay of money for which I trust the Tamil community and especially its wealthier members here and in the F.M.S., will contribute liberally. But it requires also enthusiasm, perseverance, untied effort and these I believe will not be wanting. May god bless and prosper our efforts.

The above mentioned newspaper quotations clearly convey two important messages for the present especially for the Tamil community at this current political juncture in Sri Lanka. One is the extent to which newspapers are of paramount importance as primary sources for the study of Tamils of Sri Lanka and their preservation becomes very crucial. Secondly, Ponnambalam Arunachalam was an

outstanding scholar and statesman who had a deep understanding and knowledge about Sinhalese as well as Tamils. He had also had much political involvement with the British colonial masters and Sinhalese and Tamil political leaders throughout his political career as a statesman. Having negotiated the political destiny and rights of the Tamil people with the Sinhalese politician finally he seems to have been exhausted and frustrated. This happened almost eight decades ago. Unfortunately, the Sri Lankan political situation still remains the same. Therefore, this historical experience needs to be carefully considered at this crucial time by the leaders of entire Tamil community of Sri Lanka.

The map collection in the Archives holds some very early original maps of Ceylon, for example:

Taprobane of Ptolemy, Ancient Ceylon of 1150 AD

Difra Mauro's map

Portuguese map of Ceylon

Dutch Edition of Mercator's map of Ceylon

Map of Ceylon - Taprobane

Map of island of Ceylon - British

The collection also contains maps belonging to the Portuguese, Dutch and British periods. These maps can be studied to see geographical changes to provincial boundaries. They also chart land developments, early ports and harbours, early settlements of the Tamil people, land confiscation, and the patterns and extent of colonisation within Tamil areas.

Of course, there are numerous relevant maps held in European libraries, particularly in Portugal, Holland and Britain and all these maps need to be brought together for a comparative study in order to accurately determine geographical changes and developments, the creation and amalgamation of provinces and so on. This kind of study would be very useful if the reality of early Tamil settlement in Sri Lanka is to be revealed.

British rule in Sri Lanka from 1796 represents the dawning of the modern era in the history of Sri Lanka. The world, especially the Western world began to experience the challenges of the industrial revolution, and the consequences of the French and American revolutions.

Gradually, the impact of these revolutionary changes began to be felt in other parts of the world. Sri Lanka was also influenced by these developments, initially as part of the British Empire.

When the British took over Sri Lanka from the Dutch they systematically maintained and preserved records of their activities as the Dutch administration had done before them. These comprehensive records are now stored in the Colombo National Archives. They cover the entire range of British colonial affairs and activities throughout Sri Lanka, from administrative structures to Executive Council minutes. They include matters relating to law and security; police, army and navy functions; trade affairs, exports and imports; agriculture and industrial activities. They also encompass the legislative councils and constitutional and political developments; education and literary, religious and cultural activities; health, social status, employment and population growth; roads and railways; forests, land management and immigration. The National Archives' massive holdings of primary source material covering the British period includes a substantial amount pertaining directly to Tamils of the northern and eastern parts of Sri Lanka. Scholars, researchers and students who wish to conduct research into Sri Lankan Tamils need to pay close attention to this information if they are to fully realise their scholarly objectives and further the development of Tamil historical studies.

Finally, some private collections are also worth taking note of here since the material they contain is virtually impossible to find anywhere else in the world. They possess valuable collections of primary sources that offer significant resources for the benefit of Tamil studies. For example:

E. R. S. R. Kumaraswamy - newspaper cuttings, 1914-1966.

Kumar Ponnambalam - collection of electoral literature

S. Mackenzie Collection - 1815-1843

James Rutnam Collection - 1890-1939

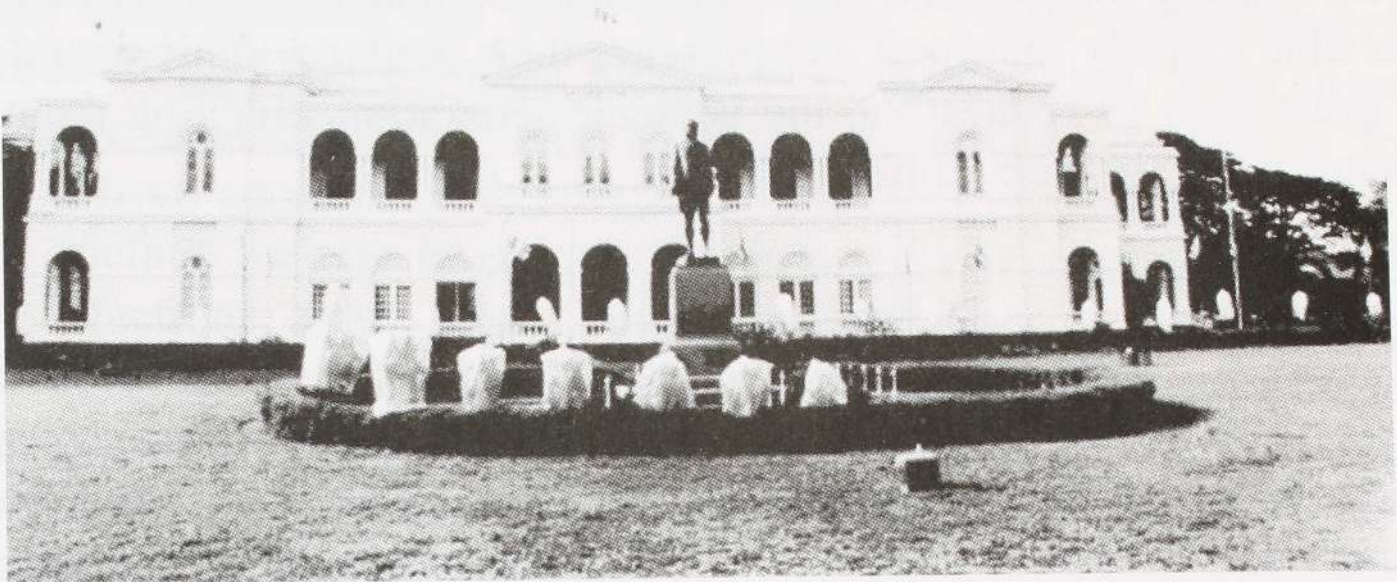
Prof T. Nadarajah Collection - 1907

These collections have been created by individuals who have collected over a period of time because of their own particular political interests. These kinds of primary sources are quite substantial and contain information specific to certain areas of Sri Lankan Tamil studies.

Whilst located outside the homeland areas, the Archives of Colombo can be seen to enshrine a rare and irreplaceable collection of primary sources relating to Tamils. It is therefore a paramount responsibility of Tamils to collect copies of these prime sources from the archives and to preserve them somewhere near to them. Under their own custody they will be more accessible, so that Tamils may be better able to study their past and preserve their heritage. This would be a great asset to bequeath to the younger generation, enabling them to better maintain their Tamil identity.

National Museum Library, Colombo

The Colombo National Museum was established by the Government in 1877 under the Patronage of his Excellency, Sir Henry Gregory, Governor of Ceylon. Its nucleus was originally a private institution established thirty years before in 1847. This institution housed valuable items of national scientific and cultural value, collected by members of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society. The Governor, Sir Henry Gregory, taking cognisance of the need to expand community services, obtained financial support to construct buildings and officially opened the Colombo Museum in the present main block as a government institution on 1 January 1877. After the Governor first proposed the motion to establish a museum, it had an uneasy passage in the Legislative Council because of opposition from some unofficial members. The main dissatisfaction centred on the cost of the building which was anticipated to exceed Rs125,000. However, the Governor was strongly supported by the Tamil representative, Mr M. Muttu Coomaraswamy, and finally the motion was passed unanimously by the Council. The current museum and library was then built in Sir Marcus Fernando Mawatha, Colombo 7. It is best known for its collections of antiques and objects displaying the cultural heritage of Sri Lanka, including national treasures and artefacts from all parts of the island. It also houses a library with a collection of some 500,000 books including rare books and more than 4,000 ancient palm leaf manuscripts. However, very few items relating to Sri Lankan Tamil studies have been found within the collection. Almost all the palm leaf manuscripts relate to the Sinhalese, and only rarely can any be found relating to Sri Lankan Tamil studies. It is very important to investigate the collections more thoroughly, with the approval of the authorities to

National Museum Library, Colombo

find if any significant Tamil-related primary sources are held in the collections. A general reader cannot access the physical collection for security reasons and the standing policies of the museum administration. However, with some difficulty, the author was able to identify some rare books relating to Tamil studies. Some of these are worth listing here for the benefit of researchers and students:

- A History of American Ceylon Missions by Veluppillai, Jaffna 1932*
- Arumuga Navalar Caritiram by Kailasapillai, Jaffna, 1900.*
- Biography of Arunachalam by S. P. Arunachalam, Jaffna 1934.*
- Biography of Great Tamil Men in Ceylon by Ratnasamy Iyar, Colombo, 1930.*
- British Empire, a short history of British rule in Ceylon - in Tamil by Swaminathar, S. Jaffna, 1925.*
- Tamil Calendars by various authors - 1914-1937.*
- Catholic Almanac, Jaffna, (1891).*
- Catholic Mission, Jaffna, 1895.*
- Ceylon - Geography, Jaffna, 1892, 1897, 1914.*
- Ceylon - History by Somasundram, Jaffna, 1933.*

Visayaseelam (A Tamil novel) Chinnapapillai, C W, Jaffna, 1916.
Sirupillai Talatu, Eramba Iyer, Jaffna, 1900.
History of Jaffna, S. Balasubramaniam, Jaffna, 1936.
Hymns, Selected and original Tamil by Jaffna Religions Tract Society, Jaffna 1848.
Putatamby Vilasam, Jaffna, 1914.
Kannan Koothu. University College Tamil Sangam, Chavakachcheri, 1939.
Arumuga Navalar, Most of his publications are held since 1848 onwards.
Palamoli Theepikai, Sithamparapillai, Jaffna, 1916.
Tamil Panchangam - 1899-1923. (Collection).
Collections of proverbs in Tamil with their translation in English by Percival, P. Jaffna 1840.
Vaana Vittai, Ponnu Samy, S, Jaffna, 1890.
Punkavanam, S. Varamapillai, Kokuvil, 1931.
Reader Tamil first. Wesleyan Mission, Batticaloa, 1908.
Sixty year almanac Vol 1, 1867-1897, Ragunath Iyer, Jaffna, 1933.
Kollainoy Piratanai, Tambimuttupillai, Jaffna, 1892.
Vetti Vetkai, Ativiraramapandian, Jaffna, 1899.
Story of Famous Men, Somasundram, A. V, Jaffna, 1937.
Arunachalam, P, Scholar and Statesman, A brief account of his life and career, 1953.
Jaffna Patam by Baldaeus, 1672.

Books in the English Language

Some reports by Captain Gualter, Johnstone, Jaffna, 1812.
Landmarks of Ancient Batticaloa and other contributions to Ceylon, Kodromer, D. W. N, 1934.
A Thesis on the Thesawalamas with a forward by S. P. Ramanathan, Jaffna, 1929.

A brief account of Ceylon. Liesching, L. F, Jaffna, 1861.
Jaffna History, Muththuthambipillai, A, 1915.
Commander of Jaffnapatam, Mooyart, Anthony, 1766.
A digest of Ceylon cases reprinted during the years 1820-1914, Jaffna, 1924.
British period of the History of Jaffna, Rasanayagam Mudaliyar. Yalpanavaipavamalai, The History of the Kingdom of Jaffna, Brito C., Jaffna, 1879.
Manual of the Batticaloa District, Canagaratnam, S. O., Colombo, 1921.
The Castes, Customs, Manners and Literature of the Tamils, Casie Chetty, Colombo, 1923.
A History of the Catholic Church in Ceylon, Gnanapragasar, S, 1924.
Catholicism in Jaffna. A brief Sketch of its history from the earliest times to the present, Gnanapirakasar, Colombo 1926.
Philosophical Saivism, Gnanapirakasar, S., Jaffna.
The Kingdom Jaffnapatnam, 1645, published in 1920.
Original Capitulation, Trincomale, 1795.
Expedition to Trincomalea, to Jaffanapatnam, 1795.

The Library of the Royal Asiatic Society of Sri Lanka

This Society was founded in 1845 as the Asiatic Society of Ceylon. In 1846 it became the Ceylon branch of the Royal Asiatic Society. In 1972 it became the Royal Asiatic Society of Sri Lanka. It is worthwhile exploring the society's library for such useful information relating to Tamil studies as it does contain, although very few first edition monographs or manuscripts were found within the collection. However, some of the rare books and manuscripts it contains are as follows:

Thesawalami or the Laws and Customs of Jaffna. 1862,
Mutukrishna, H. F.

The Royal Asiatic Society Library of Sri Lanka

Thesawalamai: The laws and customs of the inhabitants of the Province of Jaffna, 1963.

Ancient Jaffna: research into the history of Jaffna from very early times to the present time, Ramanathan, 1910.

Speeches of Ponnambalam Ramanathan, 1879-1894.

The Martyrs of Mannar, 1944.

The Catholic Church in Sri Lanka. The Portuguese period, 1505-1565.

An account of an inscription found near Trincomalea in the island of Ceylon, 1827.

How Tamil Laws Were Built, 1927.

Monograph of the Batticaloa districts, Canagaratnam, 1921.

Proceedings of the Trincomalea Detachment 1803, (manuscripts 994930).

Trincomalea. Owen, Sir Edward C. R., 1829. (manuscripts).

Early Settlement: an interpretation of early Jaffna history, 1933.

Jaffna Gazette with a map of the Jaffna district, compiled by B. Harsburg, 1916.

Jaffna Chronological Notes: historical, biographical,
Jaffna 1672 by Baldaeus (English translation) 1816.
Trincomalee, Plan of the Town and Harbour.

Other useful collections are held in the Colombo Tamil Sangam Library. Although the library is only recently established, monographs of various subject disciplines are well covered in the collection. Most of them are secondary sources and recent publications. However, as Professor Sivathamby notes, the collections relating to Tamil literature are fascinating for researchers and students in this field. This is the only library in Sri Lanka holding reasonably good collections in the field of Tamil literature studies.

In conclusion, there is no primary source information or rare book collections relating to Sri Lankan Tamil studies that have been preserved within the Tamil areas of north and east Sri Lanka. The only places where anyone can find such sources of information are the Colombo National Archives, the Colombo Museum Library, the library of the Royal Asiatic Society of Sri Lanka and, to a lesser extent, at the Tamil Sangam Library in Colombo.

However, it is practically impossible for researchers to identify sufficient information to write comprehensively on all aspects of the history of Tamils of Sri Lanka from these collections. However, some valuable and relevant information is indeed held within these collections, as we have identified in this chapter. Nonetheless, it is important from here to expand our investigations and explore institutions in other parts of the world where relevant primary and secondary sources are held. In this regard, Sri Lankans have close historical relations with India, Portugal, Holland, Britain and America. The chapters that follow will deal with the relevant collections in these countries.

2. RESOURCES IN TAMIL NADU AND THEIR HISTORICAL CONTEXT

The religio-cultural, linguistic, socio economic and political connections between Sri Lanka and India (and Tamil Nadu in particular) have been historically close over a long period. However, the legendary stories and early historical accounts reveal that the relationship between both countries dates back to prehistoric times. The indigenous Tamils of Sri Lanka and the South Indian people are mostly derived from the same Dravidian stock. They therefore have similar ethnic, religious, cultural and social characteristics. Historians, archaeologists and anthropologists all agree that the Tamils of Sri Lanka migrated from South India, and predominantly from Tamil Nadu, within the historical period. Therefore, a strong relationship has existed between these two communities ever since the Sangam period. This is known from the Sangam literature (CE 1-2) which provides remarkable evidence of their close relationship. From the Sangam period until the 15th century CE this relationship was consistently strengthened. Indeed, the Cola King, Raja Raja I, and his son Rajendra and his successors ruled Sri Lanka for almost 77 years, including the northern and eastern parts of Sri Lanka. Western countries, namely Portugal, Holland and Britain ruled Sri Lanka for almost 450 years, and during this crucial period the relationship between these Tamil communities was to grow even stronger.

From the Sangam period up to the 16th century almost all literature was written on ola manuscripts. However, since the British period most Tamil literary works have been printed on paper. These printed books, and especially rare books, can be found in the National Library of Chennai, Maramalai Adikal library, Chennai; U. V. Swaminatha Iyar Library, Adayar; the Rosa Muthaiah Library, Chennai and the university libraries of Tamil Nadu. For Tamil literary

linguistic, cultural, and religious studies these rare books are particularly significant. However, many of them are also available from university and public libraries in Sri Lanka. Therefore, with regard to objectives of this survey, these Tamil Nadu collections are not considered to be of any great importance.

Of course, the focus of this study is on manuscripts as primary sources. Unfortunately, however, on visiting libraries, archives and private collections the author found it extremely difficult to discover particularly useful primary sources in Tamil Nadu. The University of Madras, the National Library of Madras and the Tamil University in Thanjavur were all investigated, but to no avail. Other private archives were also searched with a view to finding any significant primary sources associated with Arumuga Navalar and his close colleagues since they were deeply involved in educational, linguistic and religious activities in Tamil Nadu. In this regard the Thiruvavaduthurai Athenam, Thirunanthavanam Athenam, Arumuga Navalar's Saiva School in Chithamparam, and his printing press in Madras were thoroughly investigated but nothing was found in these private archives. The only exception was the Trustees' Collection at Navalar's Saiva School, where some useful primary sources were identified relating to the activities of Arumuga Navalar and his colleagues. In addition, newspapers such as the Morning Star (1841), Hindu Organ (1889), Ilankai Nesan (1877), Jaffna Catholic Guardian (1876), and Intucatanam (1889) were also found to have accounts regarding the activities of Arumuga Navalar and his colleagues in Tamil Nadu during the British colonial period. However, whilst the Marai Malai Adikal Library catalogue shows that a full set of the Morning Star (from its first issue in 1841) is held in the library, in fact, all newspapers have completely disappeared from the collection.

The Navalar Saiva School's collection of primary sources and newspapers yielded some interesting historical accounts relating to Sri Lankan Tamil activities in India from the 16th century onwards. It is worth noting some of these here to illustrate the close relationship between the Tamil communities of Sri Lanka and Tamil Nadu.

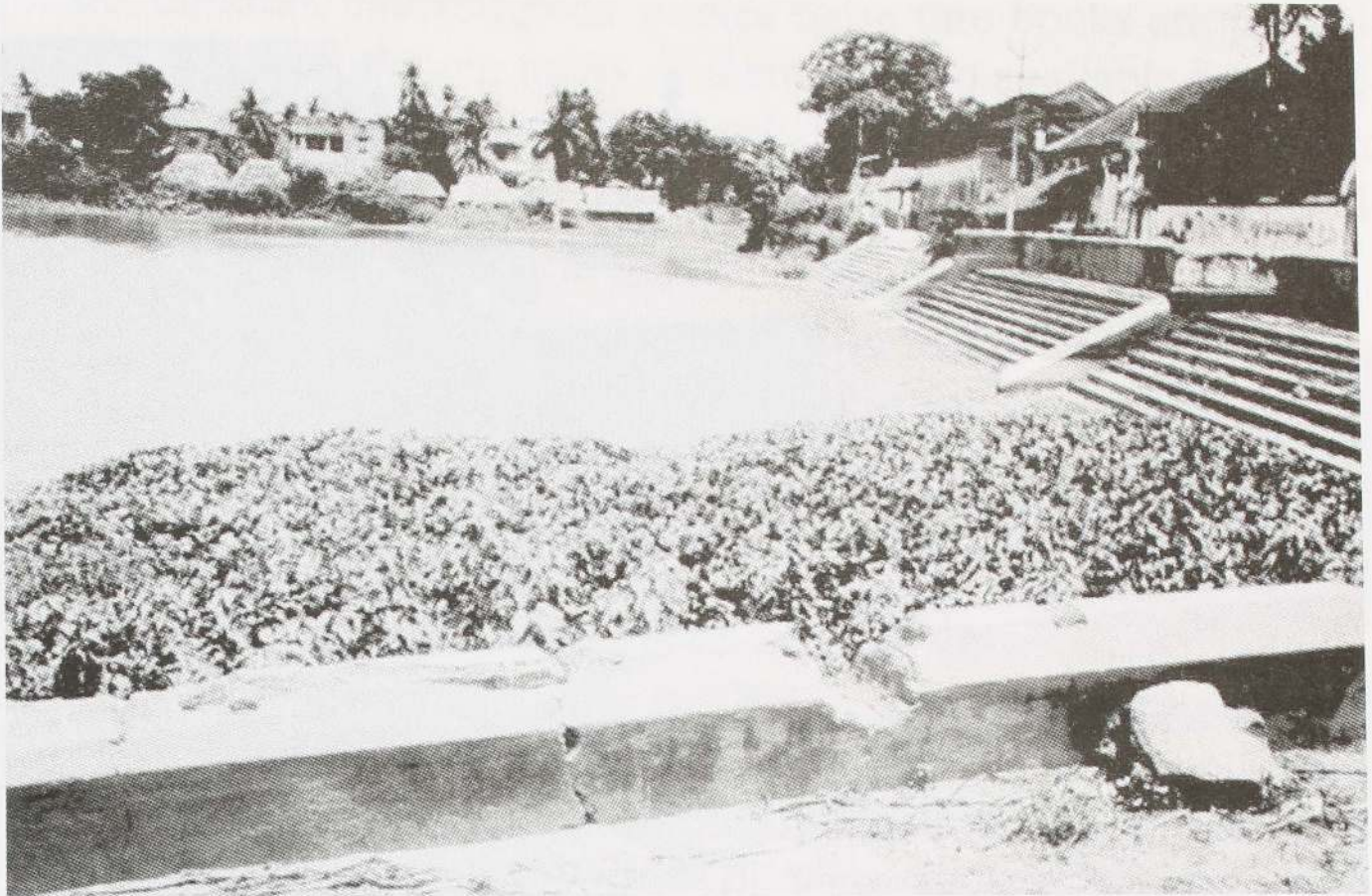
When the Portuguese ruled in Sri Lanka, their widespread destruction of Saiva temples and their aggressive campaign to convert Tamils to Catholicism resulted in fierce resistance from the Saivas. The armed forces of the Tamil Chieftain Cankili I, King of the Jaffna

Gnanapirakasa Munivar - Vinayakar Temple, Chithamparam

Kingdom, killed some 600 to 700 Catholics in the famous Mannar killings of December 1544. The Portuguese responded by increasing the Christian population along the coastal belt, but other Christian massacres followed. The second of these was the Kopyay-Jaffna massacre. Other acts of resistance also occurred, such as the action of Gnanapirakasar, a Saiva Tamil, who openly flouted an order for every household to supply a cow (a divine animal in the Saivite religion) for Portuguese consumption. To further show his opposition Gnanapirakasar left for Chithamparam, a holy place for Saivas in Tamil Nadu, South India, where he built a temple and tank for the salvation of Saivites. These monuments are preserved and utilised by Saivite people even today. The temple and tank inscription laid by Gnanapirakasar only mentions his name as the donor. The author has visited this site, locating both the temple and the tank and has identified the inscription. (Also see Arumuga Navalar, K. Muthukumara swamy, 2nd ed, Colombo, 1965, p3).

Whilst there are no primary sources relating to Sri Lankan Tamils during the Dutch period to be found in India, the British colonial period in Sri Lanka is paralleled by events in India under the British, and for Tamils this is especially true with respect to Tamil Nadu. For instance, religious revivalism and the activities of Arumuga

Gnanapirakasa Munivar Lake, Chithamparam

Navalar, anti-Christian activism, a re-awakened interest in Tamil literature, language, education, and the establishment of various organisations and conferences were common to both Tamil Nadu and Sri Lanka. In describing the growth of a cultural and linguistic consciousness within the Tamil community in Sri Lanka one cannot treat it in isolation. This is especially true if we consider the interplay of political and economic forces, since these formed the basis for such a consciousness.

The cultural and linguistic consciousness of the Tamil community in Sri Lanka has always been influenced by developments in India in general and South India in particular. Arumuga Navalar and his followers were forerunners in promoting a sense of Tamil identity which was later to give birth to Tamil nationalism. The close spiritual and cultural ties between the Tamils of Sri Lanka and those of Tamil Nadu were crucial in stimulating these developments.

One of the key strands in Navalar's programme was the formation of Saiva Tamil schools. These were intended to compete with Christian missionary schools. Navalar was fully committed to spreading Saivism and promoting Tamil studies. He believed that the establishment of Saiva schools would contribute not only to an understanding of the Saiva religion but would also stimulate the young to appreciate the Tamil language and its literature. To begin with, Navalar

Arumuga Navalar Saiva Primary School, Chithamparam.

Arumuga Navalar Saiva High School, Chithamparam

established a few schools in the Jaffna Peninsula in the middle of the 19th century. He also extended these activities to Chithamparam in Tamil Nadu in 1864. He always believed that Jaffna was an extension of the cultural centre of Chithamparam where a historic Saiva temple was located and which he saw as the heart of Saivism and its traditions.

Arumuga Navalar Madam, Chithamparam

Navalar had a long-term vision of establishing schools and offering free education. When he built his school in Chithamparam, he built it at two levels on a scale sufficient to provide both primary and secondary education. He also built eight shops in front of the school along the roadside, leasing them out to business people so as to receive a regular monthly income to cover the running costs of the school. Since the school was established this rental income has meant they have never had to rely on government aid. The school is administered by a trust that includes a Sri Lankan Tamil who has resided in Chennai since 1983. However, the school still belongs to Navalar, with the complex of schools and shops being centred around the Central City of Chithamparam. It is now worth millions of Indian rupees. When the author met some of the trustees during a study visit he was told that Navalar also purchased many acres of land in the Chithamparam area, planting coconut trees so as to gain further income to meet the expenses of his school. Navalar also built a large building in Chithamparam called 'Arumuga Navalar Madam' to provide accommodation for Saiva devotees who visited from distant areas. The Madam is still operating smoothly under the management of the Trust. It is remarkable how far-sighted Navalar was in planning his school, thus ensuring its long-term success. The entire Tamil community will long remain in his debt.

Arumuga Navalar Vidya Anubalana Yantra Salai Printing Press, Chennai

In 1849 Navalar also set up the first Tamil printing press in Vannarpannai in Jaffna (Vidya-Anubalana-Yantra-Salai). With his former student, Sathasiva Pillai, he went to Chennai to purchase a printing press from the enormous printing works he and his colleagues had established in the heart of the city. This printing press was in a neglected and deteriorating state when the author visited. It was in the care of a poor elderly man who was employed as a caretaker by the Navalar Trust. Regrettably, he is paid only a very bare minimal wage. Sri Lankan Tamils need to pay attention to such properties and institutions as these and should consider the potential benefits they offer for future generations.

Navalar also undertook major publishing projects, including the reprinting of classical works of literature, and publishing both commentaries and new literary works. He printed classical literary works such as Kovil Puranam, Kantapuranam, Cetupuranam, Periyapuranam and a grammar Tolkappiyam. His initiatives in this area were praised by Tamils of both Sri Lanka and Tamil Nadu, and it was continued by various scholars, particularly his colleagues and students, of whom the most notable was C. W. Thamothearam Pillai. Thamothearam Pillai was born a Christian and initially studied in a Christian school at Jaffna, although he later became a Saiva. He continued his high school edu-

cation at the University of Madras and was one of the first graduates of that university in 1857. He continued to live in Madras working for the colonial government, but also involved himself in literary pursuits while he was there. In attempting to publish old Tamil manuscripts he encountered enormous difficulties. Travelling across Tamil Nadu, collecting and deciphering these works took a great deal of time, effort and pain.

The following statement gives us some indication of Thamoatham Pillai's interest in the conservation of classical and traditional Tamil manuscripts. He was intent on collecting and preserving them before they were irretrievably lost as a matter of some urgency.

Gentlemen are you not concerned that these manuscripts are wasting away? Do you not realise that Tamil is your mother? You are not doing anything to help your dying mother. Do you feel proud about not having a sense of national consciousness, religious consciousness and language consciousness? Please think about this seriously. (C. W. Thamoatham Pillai, Kaliththokai Pathipurai, Jaffna 1971, pp45-46 [translated]).

Thamoatham Pillai was instrumental in persuading and stimulating Tamils to regain a sense of national and cultural consciousness, and they supported him by providing manuscripts and the necessary financial assistance to fulfil his objectives. He also spent his own money as well as donations from well wishers, and some of his most valuable re-printings are: Tolkappiyam, Ilakkana Vilakkam, Viracoziyam, Kalittokai, Culamani, Nitineri Vilakkam, Tanikai Puranam and Ilaiyanar Akapporul. He worked diligently to transfer these manuscripts into printed editions. Various other scholars, such as T. Kanakasuntharam Pillai, Kumaraswamy Pulavar, and N. K. Sathasivam Pillai in Trincomalee, Velupillai in Jaffna and Kailasapillai in Nallur helped him to achieve this mammoth task and it is timely here to briefly outline and discuss the work of these scholars.

T. Kanakasuntharam Pillai lived in Tamil Nadu and worked as a teacher in addition to helping Thamoatham Pillai in his literary pursuits. He read Thamoatham Pillai's works and advised him on his publications. He also lent his support to the literary activities of others, namely Swaminatha Iyar (Tamil Nadu), Narayanaswamy Aiyangar

(Tamil Nadu), and Kumaraswamy Pulavar (Jaffna). Various publications produced by these scholars convey their gratitude to Kanakasuntharam Pillai. Like Thamotharam Pillai, Kanakasuntharam Pillai also reprinted many classics of Tamil literature. Amongst his works are: Nanmanikkatikai, Yapparunkalam and Venpapattiyal. Kanesa Iyar, Kasivasi Senthinatha Iyar, Swaminatha Iyar, Vaithilingam, Muthuthambi Pillai and Kailasa Pillai similarly contributed to publishing works of classical Tamil literature.

Some of these scholars of the late nineteenth century had their own printing presses and also used them to publish their own literary works. Sivgnana Cittiyar and Tirukkovai were published by Kailasa Pillai. Kalitaca Caritram, Ilankai Carittira Curucam and Yalpana Caritaram were published by Muthuthambi Pillai. Sabapathy Navalar also published his own works, Paralai Vinayakar Pallu being one of his most remarkable works, and Kathiravet Pillai and Ponnampala Pillai published Katirkama Kalampakam and Irakuvamsam respectively.

The writing and publishing of commentaries also became important during the Navalar period. They became significant in explaining ancient poetry and prose in a more logical and simple way, in a way that ordinary people could easily understand. Iraiyanar, Ilampuranar, Kallatar, Atiyarkku Nallar, Teyvacilaiyar, Peraciriyar and Naccinarkkiniyar were all pioneers in the writing of commentaries before Narvalar. However, this tradition developed further in the 19th century and took on a new life during the Navalar period. Navalar's mission was to educate the common public in classical poetry and prose. Trikkovaiyor, Cutamani, Nikantu, Ilakkanakottu and Nannul Virutti are some of his notable works. Ponnampala Pillai emerged as an excellent orator in these commentaries and K. Vet Pillai, S. Ponnampala Pillai and S. Kanesa Iyar also became prominent. K. Vet Pillai and Sivasambu Pulavar were both contemporaries of Navalar and followed his path, publishing various commentaries. Valvai Vyththilingam, N. Kathiravet Pillai, Subramaniya Sastri, Visuwanatham Pillai and K. Arulampalanar also played major roles in the writing and publishing of commentaries during the latter part of the 19th century.

In addition to the publication of classical works and commentaries, the publication of contemporary literary works, especially prose and poetry, also became important. Whilst most of the prose works

before Navalar's time were in the form of commentaries, he was one of the earliest writers of prose as literature in the elevated sense. His major works were Periya Purana Vacanam, Tiruvilaiyatal Vasanam and the unique Kanta Purana Vasanam. The style of this work is simple yet the verses eminently musical. Whilst it speaks of weapons of warfare, its greatest value is its persuasive religious quality. Navalar also wrote a textbook on Tamil grammar, a concise Tamil grammar for school-children and Palapatam I, II, III and IV and Saiva Vinavitai I and II, also written for school children. These latter works were composed in a very simple question and answer format so they could be easily followed. Many of Navalar's students followed his literary path, producing their own works. For example, K. Sivapathasundaranar wrote and published Saivakkiriyai Vilakkam, Saivapotam and Kanta Purana Vilakkam. Another was Somasundara Pullavar who also wrote and published his own works. So, the literary pursuits begun by Arumuga Navalar and continued by his colleagues and students became a vital cultural force throughout this period and after.

However, there was another side to all this. Navalar, it may be remembered, spent several years in Madras lecturing and publishing. But many others, such as C. W. Thamotheeram Pillai, V Kanaka Sabai Pillai, T Chellappah Pillai, T A Rajarathnam Pillai, Sabapathy Navalar and N. Kathiravet Pillai, spent most of their lives in South India working in the government civil service whilst also publishing their own works with great dedication. They visited Jaffna periodically and often founded schools in their villages or helped others to find avenues of advancement in Madras. Whilst there had been traditional bonds between the two regions, inhabited as they were by people speaking a common language and cherishing a common cultural tradition, the opportunities under British rule to travel to and from India not only restored earlier historical connections but also established new relationships. By living and working in the midst of the Tamils in South India, who were also experiencing tremendous changes, quite apart from those in Sri Lanka, they took part in a reciprocal flow of ideas and social movements that ushered in a new era.

The Saiva elite and Tamil scholars, during the British colonial period in Sri Lanka, made a tremendous contribution across the social and cultural spectrum. Their reprinting of literary works from the original ola manuscripts was a wonderful achievement. Most of these pub-

lications, especially the first editions, are only rarely found in Sri Lanka, whilst many of their later editions come with new or unusual interpretations. However, the majority of their original editions are still accessible within various libraries in Tamil Nadu. Again, it is up to Sri Lankan scholars to visit these libraries and private collections to seek out these original works and bring them back to Sri Lanka, for the present and future benefit of students.

The Government Archives in Goa

The Goa Archives, now designated as The Directorate of Archives and Archaeology, is the oldest Archives in India. It was established on the 25th February, 1595 by the famous historian Diogo do Couto and was originally known as Torre do Tombo do Estado da India. It contains source material relating to the history of European expansion in Asia and Africa and especially the rise and fall of the Portuguese sea-borne empire of India (1510-1961) and attempts by their Asian and African subjects to oust them from their colonial territories. Over the last three decades records from numerous government departments, forming part of the erstwhile Portuguese regime, have been centralised in the Goa Archives.

The Government Archives, Goa

The Jaffna Kingdom was in danger when the Portuguese invaded in 1560. King Cankili I strongly resisted against the foreign invasion, to the extent that the Portuguese forces were unable to infiltrate the Jaffna Peninsula. However, Mannar fell to the Portuguese in 1560. And from 1560 until 1619 the situation of the Jaffna Kingdom became increasingly unstable due to internal conflicts between local authorities and the dynasty, and from interference by Portuguese authorities and their forces. Trading and religious conflicts between these two parties only served to exacerbate the situation.

Ethirmanasingan, the King of the Jaffna Kingdom finally met his demise in 1617 and was succeeded by Cankilikumaran (Cankili II). He also opposed the Portuguese vigorously, but they were very determined. The Portuguese organised forces from Goa and Colombo, sending a battalion of 5000 towards Jaffna which was finally overtaken. Cankili was captured and initially taken to Colombo, then to Goa where he was hanged to death in 1621.

These historical events pointed to Goa as being an important place to explore original sources relating to the Portuguese period of Tamil history. Goa was one of the major power centres of the Portuguese colonial authorities, functioning under the direct control of Lisbon from the early part of the 16th century. With a sense of curious anticipation, the author travelled to Goa from Chennai to investigate. Unfortunately, the archives in Goa are in a state of chaos and quite disorganised. There are no adequate facilities, no reference guide nor even an index or catalogue to enable any search of the collections. However, with perseverance, the author managed to meet the Archivist and the Director of the Archives to discuss this state of affairs. Sadly, he heard that most of the primary sources, including Sri Lankan related materials were in a very poor state due to the uncontrolled climatic conditions of Goa and the age of the materials. Many of these materials were being restored and bound for their preservation and most of the cataloguing entries clearly revealed that there are numerous primary sources relating to Sri Lanakan Tamils. So it was impossible to access the collections, with only a few exceptions. Consequently very little information was found. Even so, one of the documents found there is extremely valuable. Scholars are in some doubt about as to whether Cankili was taken to Goa, and then what actually happened to him. This has now become a controversial subject among scholars.

However, there is evidence that Cankili's three daughters were taken to Goa by the Portuguese and were raised and educated there, with the help of Portuguese authorities. The eldest daughter embraced Christianity and married into the Portuguese royal family. Her name was Soror Maria da Vistacao and she also reputedly held a distinguished government position in Goa from 17 December, 1637. This document further claims that she was the daughter of the King of Jafnapatao (Ceylon). (M. Livros Dosmoncoes No 13, file 18).

That Cankilikumaran was taken by the Portuguese to Goa would now appear to be an historical fact although it is still not certain whether he was forced to convert to Christianity against his patriotic convictions. This remains open for investigation and highlights the need for scholars to further explore the historical facts relating to Portuguese rule in Sri Lanka from sources outside Sri Lanka.

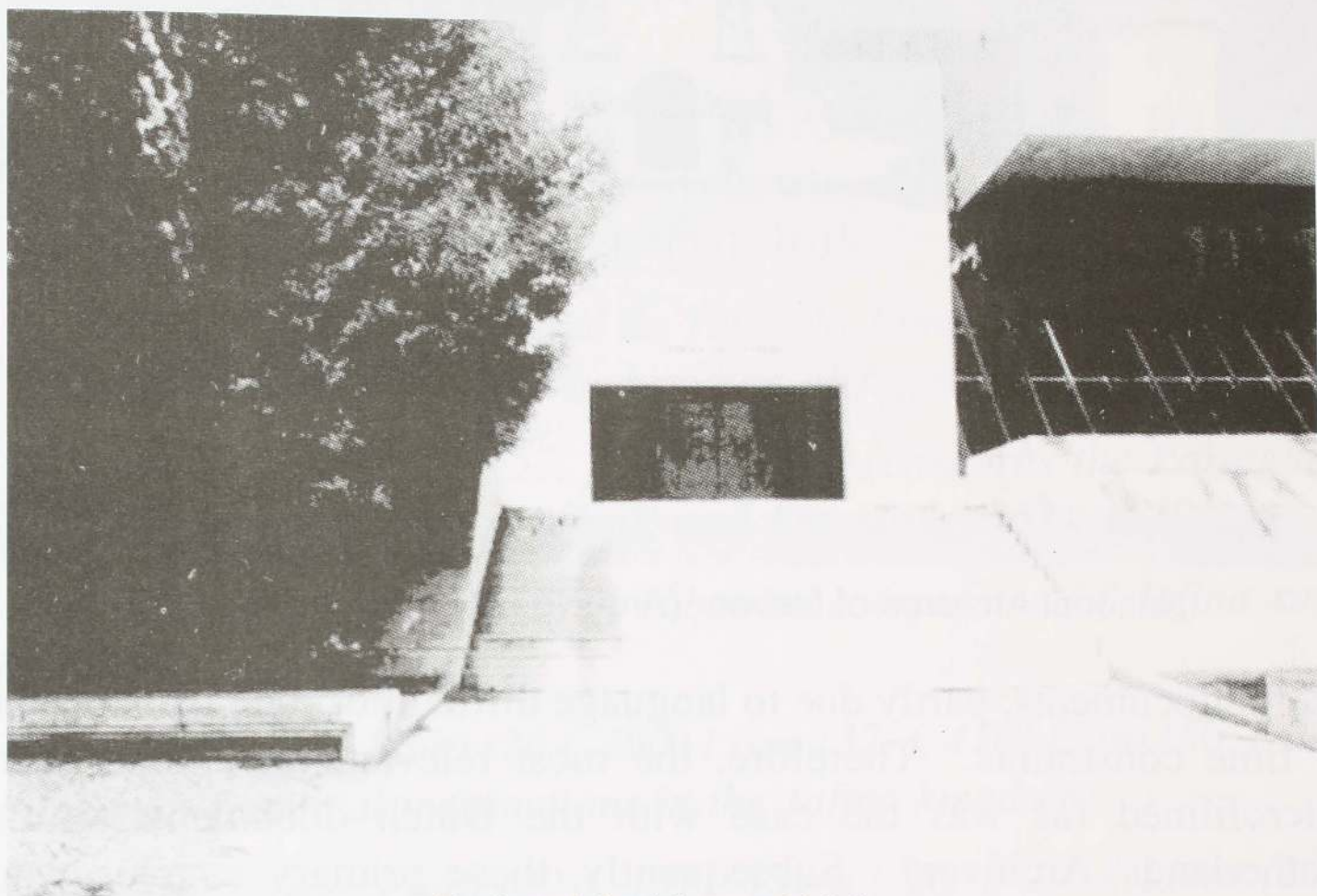
3. SOME RARE PRIMARY SOURCES IN PORTUGAL

At the beginning of the sixteenth century there were three kingdoms in Sri Lanka, those of Kotte, Kandy and Jaffna. Jaffna was the seat of Tamil power, with an existence independent of the other two kingdoms which were Sinhalese. Culturally and linguistically the country was divided into two, and there was little contact between the separate parts. Indeed, the island may be said to have been divided into three kingdoms and two nations. This situation prevailed when the island was exposed to the first wave of Western influence.

A range of motives (political, economic, geographic and religious) had driven Portugal to seek a foothold in Sri Lanka. When De Almeida first reached Colombo in 1505, it now seems apparent that sooner or later the Portuguese, motivated by their desire to dominate the Indian Ocean, would be destined to establish a presence in Sri Lanka. After protracted political wrangling, the Kingdom of Kotte effectively came under Portuguese control in 1597. The Kingdom of Jaffna also fell to the Portuguese in 1619. The Kingdom of Kandy, however, survived until the British took control in 1815.

It took the Portuguese more than 100 years to gain control over both the Kotte and Jaffna kingdoms, and even then they were under constant threat from the Kingdom of Kotte over several decades. The Portuguese retained control over most of the island until they were expelled by the Dutch, and finally relinquished their hold on Jaffna in 1658. The involvement of the Portuguese and their influence on the indigenous people over such a long period must have generated a large number of documents regarding their affairs. However, neither Sri Lanka generally, nor the Tamils of Sri Lanka in particular, possess much in the way of documentary information concerning the

Portuguese in Sri Lanka, as we have already discussed in the previous chapter. Therefore, to gain a more thorough understanding of how Portuguese rule in Sri Lanka affected the Tamils, researchers need to visit either the Goa Archives or the Lisbon Archives in Portugal. Since we have already discussed the Goa Archives, we will now focus our attention on the resources to be found in Lisbon.

National Archives of Lisbon

On visiting Lisbon, the author found two important institutions of relevance to the Tamils of Sri Lanka. These are, firstly, the National Archives of Lisbon (the Arquivo Nacional da Torre do Tombo), and its branch, the Arquivo Historico Ultramarino (literally, the overseas historical archive); and, secondly, the National Bibliotheque. The National Archives, was found to be the most significant for gathering most relevant primary sources relating to Sri Lankan Tamils.

The Lisbon Archives have held a large number of valuable primary sources on Sri Lanka since the early part of the sixteenth century. These are especially good in relation to the Kingdom of Jaffna, and its people during the period of Portuguese rule. The archives also hold some rare books that were written around the Medieval and early Modern period in Sri Lanka. Most of the primary sources were only identified after great difficulties due to the language barrier. However, the staff of the Archives were extremely helpful. Unfortunately, it was not possible for the author to study or read some of the potentially most

National Archives of Lisbon (Arquivo Historico Ultramarino)

useful documents, partly due to language difficulties, but also because of time constraints. Therefore, the most relevant documents were microfilmed (as was the case with the Dutch documents in the Netherlands' Archives). Subsequently, these primary sources were translated by suitably qualified experts in Goa, the Netherlands and Australia in order to meet the objectives of this study.

Firstly, the major primary sources found in the collections of the National Archives of Lisbon, the Arquivo Nacional da Torre do Tombo and the Arquivo Historico Ultramarino in Lisbon will be listed. A few important monographs will also be included. Secondly, some useful historical examples and accounts will be discussed. Finally, the National Bibliotheque and some of its most valuable primary sources will be discussed.

The National Archives, Lisbon (Arquivo Nacional da Torre do Tombo and the Arquivo Historico Ultramarino)

The primary sources of most relevance are listed below:

Financial statement for Portuguese possessions in the east in 1274, prepared by Antonio de Abreu in 1574, Lisboa (Vol. 4ff, 169-281) (concerns the elephant trade)

Decoda XIII da Historia da India, Antonio Bocarro Lisboa, 1876, pp 671-72, Documentos Remettides da India, Lisboa (Vol 19: 6; vol, pp 53-54, 196, 1876) (concerns the elephant trade and Catholic missionaries)

Corpo Chronologico, partel Maco (116. DOC. 87, Arquivo National da Torre do Tombo, 1617.) (concerns Pararasa Sekaran's death)

Assentos 1 (supplement 1) p. 55 Arquivo, Lisboa, 1619 (concerns Phillippe de Oliveira, Lieutenant, who was sent by the Governor to capture Sankili, the King of Jaffna), 1619.

ANTT (Arquivo National da Torre do Tombo) Documents. Livro (37;f. 410), 1637 (concerns the building of Jaffna port)

ANTT Doc. Livro (57, f. 400), 1647 (concerns the Portuguese and Sinhalese military in Jaffna); and Assentos (p. 57), 1619.

Assentos 1 (p. 56) 1624 (about the expulsion of Jaffna royal families)

ANTT Doc. Livro (26 f. 290) Livro (37, f. 410) Livro (56. f. 209) (concerns financial transactions in the Jaffna kingdom)

ANTT Doc. Livro (22 f. 132); Livro (26. f. 291), Livro (26. f. 291) (concerns Tombo and the collection of revenue from Jaffna), 1623-1625.

Assentos I (p. 57), Arquivo, Lisboa, 1619, (concerns the capture of Sankili)

ANTT Livro (21 f. 367), 1625 (concerns Oliveira reward)

Filmoteca, Livro dos Segredos, 1 Fichas, 1718, Arquivo, Lisboa, 1645 (refers to the boundaries of Tamil areas and their control); Arquivo Historico Ultramarino, Lisbon (Codex, 220.f. 16)

ANTT Doc. Livro, (57 f. 397), Lisboa and Assentos do Conselho do Estan so (IP. 145) 1619 (regarding Tamils and their character)

ANTT Doc. Livro (41; ff, 253-255) 1635-37, (concerns Tombo)

ANTT Doc. Livro (56, f. 211), Livro (57;f. 1) (concerns Tombo)

Conquista Espiritual do Oriente, Paulo da Trindade, Lisbon, 1967, pp. 187-196. (about the Catholic missionaries)

- ANTT Doc. Livro (39; f. 97), 1619 (concerns Catholic schools)*
- ANTT Doc. Livro (36, f. 402), (1624-25) (concerns religious conversions)*
- ANTT Doc. Livro (28;f. 274), 1645*
- ANTT Doc. Livro (56, ff 284-348)*
- ANTT Doc. Livro (26.f.290.2), 1627, (memorandum from Freitas to the Viceroy regarding palmyra trees and taxes)*
- ANTT Doc. Livro (26; f.291) 1624. (refers to Jaffna revenue from increased palmyra production and money spent on building of Trincomalea forts)*
- ANTT Doc. Livro (26; f. 291), (concerns confiscation of land in Jaffna)*
- ANNT Doc. Livro (40, ff. 177-359, Livro (56; f. 95), 1640. (concerns the transfer of Portuguese refugees from Batticoloa, Trincomalea, and Malacca to the Jaffna Peninsula)*
- ANNT Doc. Livro (19-f6), Livro, 22; ff. 20, 89, 114) Livro (23. f. 213); 1625. (concerns Tombo)*
- ANTT Doc. Livro (56; f. 291) (concerns the movement of people from Jaffna to Vanni)*
- ANNT Doc. Fortificatao de Jafnapatao, Trinquilmale, Baticalou, Livro (20. f 14) (refers to the building of forts)*
- ANTT Doc. Reino Jafnapatoa, Vany. Livro (1646. f 220), 1646. (concerns elephant trade of Jaffna and Vanni regions)*
- ANTT Doc. Livro (8. ff. 330-339A) 1624, 1630, 1634. Batecalu, Ceiloa, Jafnapatoa, Trinquilimale (miscellaneous)*
- ANTT Doc. Livro (11. f 333-A) 1635. Batecalu, Trinquimale, Jafnapatoa) (about various types of employment and duties)*
- Arquivo Historico Ultramarino- (AHU) Lisbon Codex (220, f. 16), 1645 (concerns Vanni borders)*
- AHU (2, f.13), 1629 (concerns the building of forts)*
- AHU Codex (220, f. 32), 1634 (concerns defence)*

AHU (9, f. 36), 1625 (concerns Tombo)

AHU (220. f. 24), 1636 (concerns revenue)

AHU (220; f. 27), 1636 (on tobacco)

AHU (220; ff. 1-12), 1645 (concerns Portuguese settlement in Jaffna)

AHU (210, f. 267) (concerns exodus of Jaffna people to Vanni)

The Archives also hold some relevant and rare monographs, some of which are as follows:

A actividade dos Missionarios Portuguese am leilan, Castelo-Branco, Fernando, lesbo, 1957

Indo-Portuguese de Ceyloa, Dalgodo. S, Geographia. 1900.

Os tombos de Ceiloa da Seecaa, Fitzler. M.A; Lisboa, 1927

Tombo of Jaffna, Arquivo Historica Ultramarino, 1978

The Portuguese took control of the Kingdom of Jaffna in 1619, as soon as Sankili had been captured and taken off to Goa. However, well before this event Portuguese interference in the Jaffna Kingdom had been steadily increasing year by year during the course of the late sixteenth century. They began by demanding a tribute from the King on a yearly basis. It is not clear exactly when they first demanded this tribute but there is evidence that a standing order (regimentos) was issued to the King in 1582. Antonio Bocarro also mentions in his document that the Portuguese General, Andre Furtado de Mendonca, led an expedition to the Kingdom in 1591, killing the King and enthroning a ruler of his own choice. He is also said to have ordered a tribute of elephants be paid (or equal amount of money) to the Portuguese at Mannar and further demanded that Catholic missions be given unrestricted access to the Tamil territories. However, the ruler installed by the Portuguese, Pararasa Sekaran, showed an unwillingness to accept restrictions on his independence. He sought assistance from the King of Kandy (Vimaladharmasuriyan) in 1593 for help from South India and to permit such aid to pass through his territory. He also disrupted the passage through his territories of elephants intended for the Portuguese Government and campaigned against Catholic missionary activities, refusing to support their attempted conversions.

The above first hand account clearly tells us that the Portuguese gained their power over the Kingdom of Jaffna and its territories by killing the King and placing their own appointee on the throne. They also inflicted onerous tributes and tried to force this new king to grant unrestricted licence to convert the population to Catholicism. This account also tells us that the King of Jaffna had a close relationship with the Sinhalese King, which would seem to indicate that there was no particular ethnic animosity between Tamils and Sinhalese during this period (in contrast to the picture we have from Sri Lankan legendary history). Finally, this account confirms that, historically, the kings of Sri Lanka often sought help from India. This is not a new phenomenon unique to the present political situation, rather it is probably an inevitable state of affairs.

Another of the documents listed above contains information regarding the death of Pararasa Sekaran in April 1617. Sankili Kumaran thus became King at a young age and he was vehemently opposed to the Portuguese regime in every way. Again, according to Bocarro's report and other documents there was much internal and external interference experienced by Sankili, mainly from the Portuguese. However, the South Indian Nayakas, who had been invited to lend their support to Sankili, also seemed to have their own designs on the kingdom and, surprisingly, there were also local elements who seemed eager to gain power. But the evidence shows that Sankili staunchly resisted all these antagonists so as to save the Kingdom and his people from falling under the yoke of alien forces. There is an enormous amount of information to be found about these events within these archives. Another important event and that had a long term impact on the Tamils is recounted in the Assentos (pp 54-57). This involved Lieutenant Philippe de Oliveira who was sent to Mannar by the Colombo Commander with 5000 men, comprising both Portuguese and Sinhalese forces. Oliveira and his forces arrived in Jaffna in May, 1619 and although Sankili and his troops fought hard the Portuguese defeated them. In the first week of June Sankili tried to escape to India with his close relatives including his wife and children. However, their boat was engaged on the high seas and captured by Portuguese forces. They were then sent to Goa, all their possessions being confiscated, much of it in jewellery and cash. Oliveira was rewarded with a large sum of money paid from Sankili's confiscated

wealth. So, in 1619, the Jaffna Kingdom and its Tamil territories fell into the hands of a foreign power, a story that was to be repeated in the future.

Whilst these historical events took place almost 500 years ago, even now the Tamils are experiencing something similar. We may perhaps think that history repeats itself, but, historically, a lack of solidarity, a lack of foresight and a lack of patriotism by the Tamil community may be the real reason for the painful and continually unresolved political dilemma that faces them.

Another Assentos in the Lisbon archives contains information regarding the administrative arrangements for the conquered Kingdom of Jaffna and its territories in operation after Sankili's demise in 1619. The most valuable information found relates to the territorial integrity of the Jaffna Kingdom. Oliveira advised the authorities in Goa that the kingdom and neighbouring territories were subordinate to the Captain General in Colombo. Another report in the ANTT contains information about the Vanni region and its administration. Accordingly, we know that the Mannar region was not the only territory under the wing of Jaffna. The lands of the Vanni lying immediately to the south of the Jaffna Peninsula towards Puttalam on the western coast, and Mullaitivu on the eastern seaboard also came under the jurisdiction of Jaffna. This was initially an arrangement for collecting revenue from the indigenous people. However, the Ceylon maps of the seventeenth century found in the National Bibliotheque in Lisbon clearly show that the administrative structure under the Jaffna commandment stretched from the west coast of Puttalam to the northern part of the island including Mannar, and also the Vanni mainland as far as Anuradhapura and the eastern part of the island, up to the Batticoloa region. This particular map will be included in the section dealing with the National Bibliotheque in Lisbon later in this chapter.

After the conquest of the Jaffna Kingdom, Oliveira was advised by the Colombo Commander to strengthen the defence forces in Jaffna and Oliveira seems to have been relieved to have more troops. A report mentions that Oliveira assessed the men of Jaffna with a view to strengthening his troop numbers accordingly. He judged the 'Jaffna man as generally passive' and his successor, Major Lancarote, also held the same opinion, judging 'the Jaffna man' to be quiet and mild and therefore unlikely to rebel unless compelled by outsiders.

Therefore, during the 1620's only a small number of about 250 troops were deployed in Jaffna. However, the Portuguese Commander in Jaffna always had the expectation of auxiliary troops drawn from the Sinhalese in the south or troops from India if the need ever arose. Another report records that Oliviera, on taking up his position in Jaffna, declared that 'all those who have royal connection' should be removed from Jaffna. Accordingly, most of Sankili's immediate relations were deported to Goa.

The ANTT archives also hold statistical and other information regarding the raising of revenue from the Tamil territories. For instance, there is Ambrosio de Freitas' policy for preparing a 'tombo' (a detailed register of lands, possessions, produce, and income of all inhabitants). This Jaffna Tombo is not available in Sri Lanka or in Goa but the formal codex of the 1623 Tombo of Jaffna is held in the Arquivo Historico in Lisbon with approximately 2876 folios containing much detailed information. This was an attempt to dramatically increase state revenue, mainly from land sales, the elephant trade, and tobacco, arrack and Palmyra products. Land redistribution and sales, the elephant trade and Palmyra taxes were the highest income earners for the Portuguese from the Tamil areas. Interestingly, ANTT documents of 1644 mention land distribution in Jaffna in relation to the fall of the forts of Batticoloa, Trincomalea, Galle and Negambo between 1638 and 1644. Many Portuguese settlers had to be relocated to Jaffna. In addition to this, the loss of Malacca in 1641 also brought Portuguese refugees to Sri Lanka. Subsequently, both land allotments and income policy were reviewed in Jaffna in response to these events. Another document also mentions that most of the Portuguese settled in Jaffna town and Nallur.

Religious conversions had started before the Jaffna kingdom fell to the Portuguese in 1619. But after the fall of the Kingdom the missionaries' activities greatly increased. They founded a Catholic school in 1622. The number of documents shows that a spate of conversions took place from 1622 onwards. For instance, from 1624 to 1626 almost 52,000 people were converted to the Catholic faith and in 1634 over 70,000 conversions were carried out on the Jaffna Peninsula alone, and this number increased to 115000 in 1645. These figures may be accepted given that the Portuguese authorities had banned the practice of Hinduism among the local people. Another report in the

Arquivo Historico mentions that many families from the Jaffna Peninsula had moved to the Vanni mainland in order to escape from enforced religious conversions. This indicates that the Vanni mainland was relatively free from Portuguese control, the Vanni chieftains being more powerful at this time as previously discussed. This exodus led to a fall in the Jaffna population and to some extent also spread the population further into the Vanni areas. Consequently, the relationship between the Jaffna and Vanni Tamils was strengthened during Portuguese rule in Sri Lanka, however, it had the adverse effect of decreasing the Jaffna population, damaging their commerce severely and effectively impoverishing the Tamil people.

Obviously the Jaffna Kingdom and the Jaffna people were badly affected by the Portuguese occupation. Queiros, who knew the Jaffna situation well, commented in his book *The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon*, (translated into English by S. G. Perera, Colombo 1930) that under the Portuguese the people of Jaffna were 'reduced to the utmost misery'. Sadly, the Tamil heartland in Sri Lanka has suffered miserably ever since the early sixteenth century, with a subsequent history that has offered very little to celebrate.

The National Bibliotheque, Lisbon

This library contains few primary sources relating to Sri Lankan Tamils. However, the collection holds almost 8 full microfilm rolls and 4 boxes of manuscripts, mostly of relevance to India, and some documents relating to other oriental countries. However, there are two rolls of microfilm containing information relating to Sri Lanka. Unfortunately, both these rolls are of very poor quality and are therefore extremely difficult to read. The original records, in accordance with library policy, are not accessible to readers, although some relevant information was found in these primary sources relating to Tamils. However, the most valuable primary sources held by this library are the original seventeenth century maps of Ceylon. In addition, there are a few valuable and rare monographs that would be very useful for original research concerning the Portuguese in Sri Lanka. Some examples of the primary sources, maps and rare books found are:

National Bibliotheca, Lisbon

Silao (Ceylon), MF. No. 204

Collections - 2521

- Yapapatana
- Taprabane
- Vanni
- Tamoul
- Cankili (Sankili)

Insula Slen Vulgo Ceylon, CC 155 AA

Portuguese Maps and Plans of Ceylon, 1650

A Study of Portuguese regiments in Sri Lanka at the Goa Archives, Abeyasinghe, T., 1968.

The Portuguese in Ceylon, 1617-1631, Silva, C. R. de, 1972

Ceylon and the Portuguese, 1505-1658, Pleris, P. E., 1920

Tombo of Ceylon: Arquivo Historico Ultramarino, Caprioli, A.M. 1979

Portuguese Maps and Plans of Ceylon, Pieris, P.E., 1926

A Portuguese Missionary, with the reference to a letter from the Vicar Apostolic in Jaffna to the Rev. J. Poazin, Missionary in the Mannar and Montotte districts.

Observations on the ecclesiastical jurisdiction over the Catholic Churches in Ceylon, Colombo, 1873.

The Oratorian Mission in Ceylon: historical documents relating to the life and labours of Father Joseph Vaz and his companion. Translated from the original Portuguese and edited by S. G Perera, 1938

These primary sources mostly contain information about Christianity and the conversion of local people into the Catholic faith. One of the most significant events recorded is worth noting to illustrate the real situation with regard to both religious conversions and the anti-Christian activities of the Tamil people:

A newly converted prince sent a letter from Jaffna to the Queen of Portugal, Don Catarina, about his conversion to the Christian faith in 1619(?). In his letter he mentions that his father, the King, has killed one of his brothers, whose body was then consigned into a fire in both his presence and the presence of many others, including senior officials. Another letter, by Andre de Souza, was also sent from Jaffna to the Queen confirming these events. He also reports that the King (who had killed his eldest son) had decided, according to information given by local people, to kill another two sons. All these sons had converted to the Catholic faith. De Souza asked the Queen for protection from the King and further mentioned that many, especially in Jaffna, would like to convert if they were given support and protection. He then goes on to request help for the many people who are penniless with no shelter or food, because they are oppressed by the elite. He then seeks the help of the army and navy to protect them and to wage war by land and sea against all the rulers of the island who are opposed to Christianity.

This illustration throws some light onto the religious, social, economic and political situation of the Tamil people. The statement in the letter regarding the condition of people is perhaps an exaggeration, the author being a priest eager to receive help from the Queen. However, these events need to be further investigated, and, whatever the case, anti-Christian feelings were obviously running high.

Most of the rare books mentioned above are original testaments or document based on primary sources. They are also available for reference and research; so they will not be pursued in greater detail. The map collections are the most valuable primary sources and as well as

being significant for current research. They are not available anywhere else.

These maps, dating back to the Portuguese period in Sri Lanka are presumably of late seventeenth century origin (1680s). Within the maps section of the National Bibliotheque the author found a particular map preserved carefully within a glass case, and unable to be accessed without the permission of the librarian. This is the only map of Sri Lanka preserved in such a way due to its rarity and significance.

The map was drawn based on the administrative and jurisdictional divisions of the Portuguese rulers in Sri Lanka. Clearly the Portuguese did not change the local administrative structures to any great extent, unlike the British colonial administration in Sri Lanka. The Portuguese administrated their territories in Sri Lanka largely based on the existing system and appointed commanders for each territory aided by the Mudaliyars, the Vidan and the like who had also occupied the highest positions in the Kingdoms of Jaffna and Kotte. As we know from various primary sources, the Tamil-speaking people were settled mainly on the Jaffna peninsula and the Vanni mainland. This included the central mainland of Sri Lanka up to Anuradhapura and from the western coast of Puttalam to the eastern coast, from Trincomalea to the Batticaloa region, ending at Pottuvil. The famous Cleghorn minutes of 1796 from the Scotland Public Library; archaeological evidence; Silva's, doctoral thesis (*The Influence of Dravida on Sinhala*, University of Oxford, 1961) and Indrapala's recent publication (*The evolution of an Ethnic Identity; The Sri Lankan Tamils, C.300 BCE to c.1200 CE*, Sydney, 2005) all accept the reality of the early settlement of Sri Lanka by Tamil people. This map also seems to lend support to this claim, however, it is an ideal topic for further scholarly investigation.

As discussed in the first chapter, Portuguese primary sources are not available in Sri Lanka. Although they could not be accessed when the author visited, according to their curator the Goa Archives in India holds a reasonable collection of primary sources. These collections will be further investigated in an extension of this project in the near future. The Lisbon Archive is the more important place, possessing a remarkable and valuable collection of primary sources relating to Sri Lankan Tamils.

4. A COMPREHENSIVE COLLECTIONS IN THE NETHERLANDS

The Netherlands has preserved an enormous quantity of valuable primary sources relating to Sri Lanka, and especially to Sri Lankan Tamils. As already discussed in the introductory chapter, the close historical relationship between the Dutch and Sri Lanka from the seventeenth century to the end of eighteenth century gave rise to a rich collection in the Netherlands National Archives. In many respects this collection is similar to those in the National Archives in Colombo, although they are larger in size and scope and possess many rare documents. The collection is organised systematically, with all the primary sources being organised according to geographical regions. Therefore, those relating to Sri Lankan Tamils are organised under the names of the provinces or districts of the Tamil areas in the northern and eastern parts of Sri Lanka. Documents relating to Tamils can therefore be found under such headings as the Jaffna Peninsula, Vanni regions, Mannar districts, Trincolmalea, Batticoloa, Puttalam and so on.

The archives of the Verenigde Oostindische Compagnie (VOC or the Dutch United East India Company) in the General State Archives in The Hague date back to 1602 and are amongst the most important archives preserved in the Netherlands. This importance is not only measured by their extent (about 1227 square metres), but also by their contents, which are of incalculable value for historiography. The impressive quantity of documents not only provides information about the commercial, financial and diplomatic activities of the company, but is also highly significant for the history of the Netherlands generally, and for those countries and regions in Asia and Africa where the VOC was established.

The first contacts between the Dutch and Sri Lanka date from 1602 when one of the early voyages of the Voocompagleen, headed by

Joris Van Spilbergen, visited Kandy. Seen as a potential ally against the Portuguese, the VOC was granted various trading privileges by the Kandy Raja as early as 1612. It was only 26 years later that the VOC began to establish its presence on the island, taking Batticaloa in 1638, Trincomalee in 1639, Galle in 1640, Negambo in 1644, Kalutara in 1655, and Colombo in 1656. Finally, the Portuguese were completely

National Archives of Netherland (Hague)

ousted from Sri Lanka after the Dutch conquered Jaffna and Mannar in 1658. As a chartered company administering overseas territories, the VOC revealed a particular predilection for producing numerous written reports, commentaries, minutes, resolutions, diaries and memoranda, as evident in the plethora of documents found in the archives of Netherlands and elsewhere.

Unlike the Portuguese, the Dutch were a particularly aggressive mercantile force at this time. Their focus was centred on amassing wealth, whatever the activity or venture, and Sri Lanka was no exception. Consequently, the vast majority of their documents relate to trade and commercial activities and to their income and expenditure. At the same time, the VOC administrators found it commercially useful to collect information on the religious, cultural, social and political

aspects of the Tamil people. Many of these documents can be used to gain a more detailed historical picture covering many facets of Tamil life during this period.

In tandem with their commercial ventures, the Dutch also made efforts to promote Protestant Christianity among the local people in Sri Lanka. These religious objectives also encouraged them to establish educational facilities. These spheres of activity were all methodically recorded by the Dutch administration.

It is appropriate here to highlight the major primary sources found relating to Sri Lankan Tamils, and then to give some useful examples. This approach will clearly reveal the general nature of these collections and their significance for the study of Sri Lankan Tamils.

One of the standard written formats was the 'memoir', or *memorie* as the Dutch called it, which was bequeathed by a departing Governor, or head of an administration, to his successor. The memoir was intended as a comprehensive review of the administration, including its policies and problems, during the tenure of the respective officer. It was intended as an aid to his successor, who otherwise would have needed to wade through a mass of official documents in the secretariat before being able to acquaint himself effectively in respect to the various arms of government that he would have to deal with. The obligation to hand over a memoir appears to have been generally observed in almost all the subordinate governments of Asia. This obligation was not fulfilled only in cases where it was obviously impossible to do so, such as when a Governor died in office. So, if one were to read all the memoirs written in a particular area by all the consecutive Governors, one would get a coherent picture of Dutch activities for that particular region. Numerous memoirs were found relating to Sri Lanka, many of which specifically relate to Tamils and Tamil areas. So they are very valuable sources of information for anyone working in the field of Sri Lankan Tamil historical studies. Some of these memoirs are as follows:

Commander Anthony Pavilioen at Jaffna, September 1665

(VOC 1251, ff. 627-58)

Commander Anthony Pavilioen (at Jaffna) to Jerefaes, September 1665

(VOC 1252-3, n.f.) (VOC 1254, ff. 1127-79)

*De Graeuwe (at Batticoloa) to Joan Blommert, April 1676
(VOC 1321, -ff.846-55)*

*Rijckloff de Bitter (at Jaffna) to Pieter Petittils, March 1698
(VOC 1605, ff.999-1022) (VOC 1605, ft.129-43)*

*Commander Hendrick Collard (at Jaffna) to Adam Van der
Duijn, June 1703 (VOC 1673, ff.1429-39)*

*Governor Van Gollennesse and Council of Ceylon to Governor-
General and Council, 1746 (VOC 2534, f. 230)*

*Governor and Council of Ceylon to Governor-General and
Council, 1744*

(VOC 2510.f.59)

In Governor Van Gollennesse's memoir of 1746, he has mentioned that the serious problems arising from the regular incursions made by the local chieftains into Dutch territory. In 1743, the Vanni chieftains and their people invaded some of the villages within the Dutch territory and took possession of acres of paddy lands. For example, in the district of Musalipatti, Vanni chiefs laid claim to paddy fields in Dutch possession and began to erect boundary posts across land through which the important route between Puttalam and Mannar passed. Many similar incidents took place, causing problems for the Dutch.

Land management was to be an important preoccupation of Dutch economic policy, and one that the Governors devoted a lot of attention to. It was a consistent concern during the eighteenth century and a major component of state policy, the problem of land registration perhaps being the thorniest issue of all.

The Dutch concept of a 'tombo' (or land register) was well defined by Governor Schreuder (1762):

It consists of a head and land register of all persons and their holding in the country in which each province and district are shown separately and where we can see at the first glance how considerable and extensive the Company's territories are, what number of inhabitants reside therein, what services they are under obligation to perform for the company, what maintenance

and privileges they derive thereby, what dues the inhabitants must render to the company as lord of the lands both from their gardens and fields, what and how many uncultivated lands there are still to be found in the districts which are suitable for converting into gardens and fields and what insight of ownership and under what categories the inhabitants possess their lands, according to which the farmers of these dues recover them yearly from the inhabitants. (Memoirs of Thomas Van Rhee, 1697)

This clearly reveals how vigorous the Dutch were in raising income through land taxes, sales taxes and large scale land sales. The first serious attempt to enact the Tombo system of registration occurred in Jaffna in 1674. After some initial difficulties and opposition, by 1697 'tombo' registration throughout the provinces of Jaffna was successfully established. Thereafter, the Jaffna Tombo was reviewed and updated every 15 years and the Governors reports contain numerous references to land sales in all the districts.

The Dutch pursued a policy of land sales to peasants for which they then had outright ownership. And because of the high demand, the price of land rose significantly. For instance, in Governor Imhoff's time a lot of land was sold on the borders of the Vanni, in both Mannar and Pooneryn. Gollennesse continued these sales in these same districts and recommended to his successor that they continue until all state land was disposed of. During his governorship a sum of 27, 934 Rix Dollars was raised from the sale of these lands.

However, land taxes and land sales are not so important here. What is important for our purposes are the detailed descriptions of the lands, the borders of districts, the types of agriculture and different types of trade, and the businesses, employment, income and lifestyle of the Tamil people that can be gleaned from these documents.

An interesting account found in one of the records above relates how the young King of Kandy, Kirti Sri Rajasinha, sought help from the Dutch authorities to find a bride from Mathurai Nayakas Dynasty:

...soon after his assumption to the throne, steps were taken to find a bride for him of the Nayakkar lineage in Southern India. The assistance of the Dutch was sought in providing passage and establishing contacts. As a result of these negotiations in 1749 there arrives at Jaffna a party consisting of the bride, her

two sisters and her father. They were conducted through Dutch territory to Puttelam where they were received by the Kandyans and taken to court. The father of the bride was one Nadu Kattu Sami Nayakkar, another scion of the Madura Nayakkar family from which previous Kings of Kandy had secured their spouses. Subsequently the King married two other princesses, both of the Nayakkar family. There were then a number of Nayakkar chiefs in court in positions of power and influence.

This account illustrates that the Kandyan Dynasty was not of purely Sinhalese lineage, but something of a mixture, with Malabar or Tamil forbears. Such intermarriages had in fact been taking place from early in Sri Lanka's history.

Another area of administrative correspondence and documentation concerns the Dutch government and the Governor of Sri Lanka, in relation to the elephant trade between 1697 and 1704 (VOC 1597, ff. 6 79-733) (VOC 1604, ff. 752-80) (VOC 1615, ff. 406-53) (VOC 1616, ff. 406-53) (VOC 1693, ff. 606-15).

These records show that the sale of elephants was a lucrative source of revenue. In the eighteenth century it raised an average of 100,000 Guilders per year, sometimes more, sometimes less. Ceylonese elephants were greatly prized in India for military use and as draught animals. Bengali and Golconda Muslim merchants came to purchase them, and sales took place in those parts of Kayts from where the loading of the animals was convenient. There were two ways by which the Dutch procured these animals. They were captured in an elephant 'kraal' or hunt, held periodically in different parts of the country where wild animals were plentiful. Such kraals were held in the Colombo and Matara districts and along the borders of the Vanni. Organising a kraal was an elaborate and specialised procedure carried out by a specific caste of people whose occupation it was, a master of the hunt being responsible for the whole operation. They held land as payment for the work they did, and animals captured in the south would be led northwards to Jaffna along the coastal road. Another source for the supply of elephants was as a form of tax paid by the Vanniyar of North Ceylon. In return for their rights to certain lands and the taxes they collected from cultivators in the Vanni, they would then owe payment to the landlord and this was traditionally done by the annual supply of elephants to Jaffna.

In the instructions of the Governor General and the Council to the Governor from 1656 to 1665, and in the diary of the Governor, 1697, and also in the memoir of Hendrick Zwaardekroon, 1667, the nature of the elephant trade and of the tribute paid by the Vanni chieftains is clearly illustrated. As learnt from these documents, the Vanni chieftains became very powerful during the Portuguese period in Sri Lanka after the fall of the Jaffna Kingdom. The Vanni chieftains further strengthened their power during the Dutch period of rule. The extent to which Vanniyar power grew may be gauged by the manner in which they expanded their influence and interests outside the Vanni provinces. Their influence was quite strong in Pachchilai Palaii, a province of Jaffna bordering the Vanni. The districts bordering the Vanni to the north and to the west also contained some good paddy lands with facilities for irrigation, with the best known of these being in Karachchi, Ponaryn, Pallavarayan-kattu, and Mussalipattu. The wealthier Vanniyar negotiated with the Dutch, allowing themselves to collect land taxes or tithes in these districts in return for a fixed annual supply of elephants.

An interesting account was found in the Governors' records relating to Kaila Vanni of Panankamam and his payment of elephants to the Dutch authorities. One way of keeping the Vanniyar under the central control of the Dutch administration was to oblige them to appear at the Jaffna Fort once every year. They were then called to account for any arrears in the payment of their annual tribute. But Vanniyar independence had grown to such proportions that this obligation was not always scrupulously followed. One of the most powerful Vanniyars, Kaila Vanni of Panankamam, had not visited Jaffna for the last 14 years of Portuguese rule. He continued this recalcitrance under the Dutch and even when pressed sent only his relatives, never appearing in person. The Dutch tried to regulate this custom of annual attendances and to some extent succeeded. The Vanniyar also imposed their own formal conditions. When they arrived in Jaffna, the Dutch Commander would have to send out a party of drummers and musicians to escort them into the Fort. This was a traditional means of honouring persons of importance. On one occasion the Vanniyar chiefs were summoned to Jaffna to meet the Governor who was visiting the North. However, at the appointed time of their audience, they failed to show up. On later inquiry it was learnt that they had waited for the usual escort of musicians, and when this failed to materialise, they decided not to leave their residence.

However, when we look closely at the way in which the Vanniyar fulfilled their annual tribute, we realise just how tenacious centralised control had in fact become. From the very first years of Dutch rule right to the end, the Vanniyar were in arrears for their annual delivery quota of elephants. In 1665, after only seven years of Dutch occupation they were 74 elephants in arrears and by 1680 this had increased to 313. The Dutch were able to fetch high prices in the seventeenth and early eighteenth centuries because of the demand from the Mughul Empire and the Nayaka of the South. During the peak years of this trade they fetched up to 200,000 Rix Dollars annually. This happened year after year and shows just how much tax was paid to the Dutch from each district and how many elephants were for export.

Another category of documentation relates to the details of shipping, including arrivals and departures from various ports and harbours, throughout the entire period of Dutch rule in Sri Lanka. It is not feasible to include the full list of documents here, but some of the most important and relevant documents are as follows:

Vessels arriving and departing from various places in Ceylon and the Fishery Coast, 1693-4 (VOC 1544, ff. 855-93v)

Foreign vessels arriving at Colombo, Jaffna and Galle, 1741 (VOC 2541, ff. 3223-4)

Foreign vessels arriving and departing from Colombo, Galle and Trincomalea, 1763 (VOC. 3082, ff, 1527-37)

There are also a large number of primary source documents listed under the 'miscellaneous' category. Most of these documents relate to various activities of the Dutch administration, for example:

Report of Rijcklof Van Goens, concerning the state of affairs in eastern Ceylon, 1671 (VOC 1281-1284, ff. 1171-1223)

Report of Lucas Van der Dussen and Issak de St, Martin, concerning their visit to Jaffna, 1666 (VOC 1256, ff.481-513)

Report concerning the occupation of Batticaloa and Kottiyar, 1668

(VOC 1266, ff. 650-80)

Report of Rijcklof Van Goens Jr, concerning his journey to Batticaloa, Trincomalea, Jaffna, etc, 1671 (VOC 1280, ff. 125-252)

Correspondence concerning an uprising at Jaffna, 1636 (VOC 1315, ff. 262-302)

List of the Company's (Dutch and local) servants in the Ceylon Government, 1678 (VOC 1340, ff. 140. vol. 1-21)

Reports concerning the state of affairs in Ceylon, 1680 (1351, ff. 2352. 7)

Report by Commander Floris Blom of Jaffna concerning his visit to Vanni, 1693 (VOC 1524, ff. 1044-99)

Report on a pearl fishery at Mannar and Arippu, 1695 (VOC 1570, ff. 622-50)

Documents concerning the Hindu 'Priest' Timmarasa, 1714 (VOC 1851, ff. 1239-1315)

Documents concerning conflicts with indigenous servants of the VOC, 1723 (VOC 1992, ff. 665-745)

Reports concerning Dutch buildings at Jaffna, Galle, Trincomalea and Batticaloa. 1743 (VOC 2600, ff. 2571-636)

Daily reports of tours of inspection by Governors and others to various districts, 1698-1760, twenty volumes (VOC 10087-105)

Correspondence between Colombo and Jaffna concerning the mismanagement in the latter places, 1712 (VOC 12291)

Memorandum of A. Pavilioen reflecting on the instruction of Rijkloft Van Goens concerning the Governance of the country of Jaffna and Mannar, (no year)

(VOC 541)

Memorandum of P. de Graauwe, Commander of Batticaloa, Kottiyar and Trincomalea to his successor J. Bloemert, containing a description of those lands and their population, 1676 (VOC 545)

Papers concerning the Mannar Pearl Fisheries, 1766 (VOC 589)

Governor and Council of Ceylon to Governor-General and Council of the Indies, 1710. (VOC1678, ff, 117-120)

Governor-General and Council to the Directors 1720, 1731 and 1824

(VOC 2065, ff 1507)

Governor-General and Council to the Directors, 1733 (VOC 2155, ff. 3476-8)

Governor-General and Council to the Directors, 1713 (VOC 1607, ff. 328-9), 1733 (VOC 2155, ff. 3424-5)

Reports of Jacob Baron Van Imhoff, 1739 (VOC 2350, ff. 1483)

Governor-General and Council to the Directors, 1734 (VOC 2190, ff. 1370-1)

List of the number of Christians attending school in Ceylon, 1708

(VOC 1772, f. 5a)

Concerning Church matters, 1739 (VOC 2473, ff. 1291-4)

Concerning Church and school matters, 1742 (VOC 2559, ff. 1045-55)

Concerning the printing of a Tamil version of the Gospels, 1742 (VOC 2757, f. 1564)

Concerning the diving for pearls and conch shells, 1780 (VOC 3545, ff. 631-1)

Report to the Governor by Kandiah regarding a border dispute, 1745, Jaffnapatnam (VOC 10101, f. 4)

There is much information to be found on a wide range of matters within these documents. Most of them relate to trade and commerce, such as cotton production, the cloth trade, pearl fisheries, tobacco, the jaggery trade, salt, and the production of Chaya root, rice and gun powder. In addition, administrative and religious activities and educational enterprises are also covered. Some of the more important details are highlighted below.

The Vanni districts, especially the Mannar and Puttalam areas, were well known for the cultivation of cotton at this time. According to the General Report of the Commander to the Governor:

...the collection of cloth for sale on the Madura Coast was tackled with zeal on my arrival in this land, but not to the right end. It has consequently languished in the doldrums and remained so until the year 1747 when it began again to flourish. 3481 bales (a measure of packed textiles goods, usually containing 110 pieces of a particular cloth) were delivered in the year 1750 and the demands both for Europe, South East Asia and for this island fully satisfied.

The area was also famous for the production of Chaya root (a root from which a red textile dye was made). The Company collected the root at several places in the Kingdom of Jaffnapatnam, including the Mannar province, on the Calpitty Islands, and at Trincomalea. At the time of Governor Piyl the annual quantity collected amounted to 92, 880 pounds.

Chaya root was harvested on the Madura Coast annually and sent to Jaffnapatnam's red dyeing works. However, the cultivation of these roots on the Malabar Coast was not promoted to any great extent, probably because they did not benefit from the advantage of feudal practices and all the work had to be paid for. Otherwise these roots grew luxuriantly in these parts and their quality was found to be just as good as those from Mannar.

The above evidence shows that the cotton and Chaya industries were more prominent during Dutch rule in Sri Lanka. Unfortunately, today, these industries and their associated trade have almost completely disappeared from the Tamil areas of Sri Lanka.

The Arripo, Mannar and Trincomalea areas were also important sources of income for the Dutch from the production and trading of pearls. A report shows that pearls deposited with the Bank of Arripo between 1746 and 1750 were worth a total of 694,475 Rix Dollars. So there is no doubt that pearl fishing was one of the major sources of revenue for the Dutch administration. Pearling has also greatly diminished from Tamil areas over the course of time.

Paddy cultivation seems to have suffered in terms of production during the Dutch period. Reports by Governor Van Imhoffs (1788) mention that in past years the Vanniyar has fewer paddy-growing villages outside their provinces and thus deprived the government of much revenue. Governor Van Gollenesse had previously reported (1751) that the paddy which regularly comes in from the western part of the island cannot be used here for lack of pounders but is sent annually to Trincomalea and Jaffnapatnam. Notwithstanding this the company still wants about 1200 to 1500 lasts of rice, as the consumption in the last financial year, 1750, was 1500 lasts. (Pieces) It sometimes becomes necessary to supply the suffering community with rice for payment if we are not to see them perish miserably for lack of rice. As such, we were obliged to purchase a ship's cargo from the private shippers out of Bengal.

The reports of Governor Van Imhoffs mention that paddy cultivation in the Vanni mainland was remarkable, but that the Vanniyar had not extended their paddy cultivation beyond their current boundaries. He further comments that, besides Panankamam, he gained revenue from the districts of Karachchi, Attimoddai, Thiagam, Mulliyan and Pokaruppu and acquired so much paddy from these possessions that he had in effect achieved a virtual monopoly in this valuable grain and therefore had the community under his control.

In the general report of 1690 on the state of the Jaffna Command (from Floris Blom to the Governor) other trades and products are documented. Salt, though a trifling article in itself, earned the company 10,000 Rix Guilders. Tobacco and jaggery were also important products from Jaffnapatnam and their export from Jaffnapatnam had increased dramatically year by year, selling to the highest bidder and produced remarkable returns. There were also some exports of hand-craft goods made out of local wood and palmyrah leaves such as mats, baskets and the like. Coconut oil was also exported, and it was reported that 256 vessels sailed out of Jaffna ports with a variety of articles in 1680. (VOC.1322. f. 576).

Gunpowder was also produced in various grinding mills in Tamil areas such as Jaffnapatnam, Trincomalea, Batticaloa, Mannar and Calpity, although, according to the statistics, Jaffnapatnam was the major gunpowder production centre. There was also high demand for Jaffna tobacco in South Malabar and a permanent commercial relationship was established by which Travancore merchants sailed annually to Jaffna to buy their tobacco. Schreuder reports that 1784 pounds of tobacco leaves were exported from Jaffna.

Timber and other tree products were exported in large quantities to Malabar, Madura, Coromandal and to South East Asian countries. The major exports were Palmyrah timber and products such as dried roots and 'pinaddu', which were shipped to Colombo and South India. Many other timbers were also exported from the Vanni mainland and the eastern province of Sri Lanka.

Apart from these products and the proceeds from land and sales taxes, the Dutch also amassed wealth through various other local taxes. There were a number of personal taxes, the most important of these being a poll tax paid by each adult male throughout the island. A doc-

ument (VOC 1213, f. 261, 1677) shows that men paid 6 fanams a year and that the poll tax was increased to 8 fanams per year. Other taxes included a professional tax, 'adikari' tax, and a personal tax (paid by every male who had performed labour for the state for 12 days or more in a year. This service was called 'Uliyam').

These extracts and accounts clearly reveal that the Dutch in Sri Lanka fully utilised as many resources as possible and exploited a variety of methods to amass wealth over some 150 years of rule. In many ways the country as a whole suffered immensely from this exploitation. Tamil areas in particular were seriously affected, with the Dutch reselling most of the lands of the local people back to the same people and profiting handsomely. They also imposed such a system that the economy of the Tamils was completely dominated by the Dutch. This was the real impact of the Dutch rules in Sri Lanka. A report by Van der Graef, the last Governor of Ceylon, dated 1794, draws attention to the declining state of Jaffna and its people. It comments that the inhabitants of the Peninsula were at one time mostly well established but were now mostly poor and getting poorer. Subsequently, the British took over control of the country from the Dutch and they also benefited economically. But the worst consequence of British rule was that the Tamils not only lost control of their economic resources but also lost their political freedom.

Besides the detailed information available on trade and commercial activities during the Dutch colonial period, there is also other valuable information documented relating to Tamils, some of which are important to the objectives of this study. The population of Sri Lanka was systematically measured by the British, the first census having been taken in 1814 and continued at regular intervals until the middle of the twentieth century. Fortunately, there is also some demographic data available for the Dutch period based on the Tombo registers. The memoirs of Anthony Pavilieon, Commander of Jaffna patnam, 1665, and Hendrick Zwaardecroom, Commander of Jaffnapatnam, 1697, are useful in this respect. The first Dutch administration made an informed estimate for the population of the whole of Jaffna and the mainland at about 120,000 when they conquered Jaffna in 1680. Thereafter, another census was taken during the 1680's putting the total population at 169, 299, and another census in the mid-eighteenth century, when the population was found to be 187, 599.

About 85 percent of this population were accounted for in the Jaffna Peninsula. Thus, in the eighteenth century, Jaffna would have had a population of around 150,000. It is also worth noting here another statistical report of 1746 on the population of some of the villages of the Jaffna Peninsula to get an idea of the movement of people. This report shows the total number of people in particular villages and how many of them died during the previous year:

Village	Population	Deaths
Tellipalai	3822	29
Mayilitti	3414	16
Putore	1909	10
Atchuvely	2060	04
Copay	2738	13
Nallur	3700	19
Wannarpanne	2827	04
Manipay	3138	14
Mallagam	2733	12

These figures clearly illustrate that the Dutch kept up-to-date statistics on the population of the whole island, both for the imposition of poll taxes and for administrative purposes. A thorough investigation of the Dutch records would of course enable a more complete picture of the Tamil population and its distribution during the Dutch period.

In a report by the Reverend Baldaeus, who served in Jaffna from 1658 to 1664, there is a discussion of the 'Thesawalamai', the customary law of Jaffna. It is not known when or how the customs and provisions embodied in the 'Thesawalamai' first took root in Jaffna. When the Dutch commissioned a group of Jaffna Mudaliyars to codify these customs in 1707, they had already secured the force of customary law in the community. Cases were heard, probably from the period of the Kingdom of Jaffna, on the basis of these laws, with pleaders and adjudicators taking part in regular judicial proceedings.

The memoir of Jan Schreuder of 1760 gives an indication of employment prospects and economic conditions during the Dutch period. There are a number of indicators that show a general upturn in

both employment and economic activity throughout this period. According to Shreuder's report, youths with some education had career opportunities in the Company's junior administrative service. They were employed as translators in the Company's offices, for a wide range of duties within the revenue service, and as schoolmasters and catechists. Both revenue officers and schoolmasters were well paid, the former carrying with it the perquisites of commissions on the stamp duty paid on land transfers.

A report of 1740 by Baron Van Imhoff mentions the wages paid for various types of employment. Here we find that a white-collar official earned a salary ranging from 8 to 9 florins a month rising up to 24 florins, whilst the wages of skilled artisans, such as carpenters, iron-smiths and stonemasons was 18 florins. Unskilled labour was paid a wage of 6 florins a month. There was a great demand for labour, both skilled and unskilled and they were employed by both the state and private employers.

Some of the documents of the period repeatedly refer to slavery but do not give precise details about the exact nature of the practice. Many of those classified as slaves appear to have been more in a state of bonded serfdom than slavery as such. Some of these must have been lower castes originating from South India who had come with their masters of higher castes and continued this bond in Jaffna.

By the middle of the seventeenth century, the Protestant denomination was firmly established among the Dutch. As they occupied parts of Sri Lanka's western coast they would have realised the great success of previous efforts by the Catholic Church, given the large number of Catholics with Portuguese names who dwelt in these parts. Further north, in Mannar and Jaffna, this influence was found to be even greater.

The first task of Dutch Protestantism in Ceylon was to reform the existing Christian adherents to the Protestant ways. In the performance of this task, the name of the Reverend Baldaeus looms large. He came to Ceylon in 1656 and may be said to have been the spiritual leader of the final stage of the conquest of Ceylon. The most significant aspect of his work in Ceylon occurred after 1658. He was the leading figure of the movement to extirpate Catholicism and to replace it with the Dutch version of Protestantism up until 1665 when he left

the island. The Reverend Baldaeus clearly illustrated his role in a book published in Amsterdam (in Portuguese) in 1672. He stated: *I have willingly followed the Catholic footsteps in the reformation of all the churches and schools of Mannar and Jaffna, in so far as this was not in conflict with our religion but was in keeping with the nature of the country's customs. According to Van Goen's report to the Governor in 1659, this simplified formula was later placed before a General Assembly of the clergy in Ceylon held in 1659, where it was approved and adopted as a feasible method for the whole island. Children were gathered together in large numbers and taught by simple questions and answers, after which they were baptised and received into the Church.*

Baldaeus also insisted that the Predikants should learn one of the indigenous languages, either Tamil or Sinhalese. He himself set an example by learning Tamil and before long he could preach to the people in their own tongue. Under his supervision some elementary religious texts were translated into Tamil. The introduction of a printing press in 1737 further helped to disseminate these religious beliefs to Tamil readers. Education was a crucial element in their policy of conversion by which children were indoctrinated into the faith at an early age. The Dutch had higher hopes of success with the younger generation than they had for the older population since the latter were too 'Rome-minded' and were reluctant to give up their previous practices. There were many school buildings, each church having a small school attached to it. In the northern districts of Jaffna and Mannar there was an impressive network of schools in each village. According to Rev. Bouquart's report to the Directors of 1660 (VOC 1120, f 322) and statistics from Jaffna (VOC 1156, f 717), the numbers of children attending school was very impressive. In the three most important districts there were 34 schools in Jaffna, 23 in Galle and 14 in Mannar. In Jaffna alone it was estimated that about 20,000 children attended school. According to Van Dam, in the village of Nallur, some families from Jaffna established a training school for Tamil children where Dutch and Tamil schoolmasters taught them in both Dutch and Tamil. The school was residential with all the students being obliged to live on the school premises under regulations drawn up with great care. Subjects to be taught, the hours of study and the hours for recreation were all carefully detailed. Provisions for board and lodging for the children were also made with due consideration given to the distinctions of caste. Discipline was strictly imposed on both the students and

the teachers. Adequate financial provisions were also allocated for the running of the school.

However, when Adriaan Van Rheide, as Commissioner to Ceylon, reported on conditions in 1689, he observed a marked decline in the position of Christianity generally, and in Jaffna in particular. According to Van Dam, the attempted religious reformation had only taken place very superficially. Below the surface, Catholicism was well entrenched among the people and Hindu and Buddhist beliefs had not been dislodged by the new faith. This assertion is further supported by the fact that as soon as the British took over, with their policy of greater religious liberalism, almost all the supposed Protestant Christians reverted to either Catholicism or Hinduism. According to Baldaeus, Hinduism flourished in northern and eastern Sri Lanka during his time. He also notes in his book that in some cases Tamil Christians adapted or retained Hindu practices. In the Hindu ceremony, the bridegroom would tie a chain of gold (called thali in Tamil) around the bride's neck, this being a symbol of the marital union. When Christian couples were married in Church the thali was also used. This custom is still practised among Christian Tamils to this day.

The examples given above show that the Netherlands State Archives not only hold valuable information regarding colonial trade and their commercial and administrative activities, but also preserve a large number of primary sources relevant to the island's religious and cultural life and to the social and political history of Tamils in Sri Lanka.

The Dutch were keen mapmakers, conscientiously charting their colonial possessions, so as to better control their commercial interests and to maintain their administrative effectiveness. There is, therefore, a range of different maps relating to Sri Lanka in the archives. They include maps of the entire island, provincial maps, district maps, village maps, plans of naval bases and forts and so on. These maps are arranged in order of their accession numbers for easy access. Some of the most relevant maps are as follows:

Maps of the Eastern Part of Ceylon, Map of Vandeloos Bay, Map of Batticaloa River with notes (Access No. 237)

Map of the Bay of Trincomalee, eighteenth century (Access No. 241)

Map of the Bay of Trincomalea and its surroundings, eighteenth century (Access No. 242)

Map of Ceylon, eighteenth Century (Access No. 926)

Description and maps of Ceylon, 1606, including plans for Chilaw, Puttalam, Mannar, Jaffna, Trincomalea, etc (Access No. 428)

Plan of Giant's Tank or Kattu Karai Kulam and surrounding areas, 1742 (Access No. 929)

Plan of that part of Mantota and Nananddan that was to be irrigated by the Giant's Tank, with legend, eighteenth century (Access No. 934)

Drawing of the Port of Mannar, as it was improved after the conquest, with an explanation of the stone bulwark at Arripu, located on the seaside opposite the pearl banks of Mannar, the part at Kalipitti on the northeast corner of Kalipitti (Access No. 992)

Maps of Jaffna and the surrounding areas (Access No. 995)

The conquest by the Verenigde Oostindische Compagnie (VOC) in 1658 (Access No. 996)

Maps of the landscape of Karachchi on the border of Vanni (Access No 996)

Plan of the Port of Jaffna (1693), Point Pedro and Karaitivu (Access No. 999)

Plan of the Castle of Jaffna with the projected canals and covered road (Access No. 1000)

Plan of the granaries in Jaffna, 1772 (access No, 10050)

Design of a Jaffna gunpowder mill, eighteenth century (Access No. 1003)

Outline of the Seminary at Nallur in 1691 (Access No 1006)

Maps of region of Trincomalea (Access no 1008)

Collection of various provincial maps (Access 328), namely: Belligammo (Valikamam), Nainativu, Carawelpattoo (Karunavalpattu), Illipecarne (Illuppaikerney), Polverainkattoo (Pallavaragankattu), Ponnoxyn (Ponery), Karaitivu, Moeliawalle (Mulliyawala), Chitticoelam (Chettykulam), Tinnamorawadie (Thennamaravadi), Timmoraatie (Thenmarachchi), Punkudutivu, Analativu, Mannar and Moesellipattoo (Musolipatnam).

These maps clearly show the geographical localities and the details of provincial and district boundaries. In addition, there are plans of the major Tamil cities and of such structures as buildings, factories, harbours, ports, roads, irrigation works, stores and bungalows. A systematic analysis of these maps and plans would no doubt be of great value to gaining a better appreciation of this historical period. It would also add to our knowledge of the development of the Tamil lands and their patterns of use over time.

Let us conclude this chapter by quoting H. Cleghorn, a British colonial civil servant in the early years of British rule. In 1799 he pointed to the existence of a Tamil homeland in the northern and eastern regions of the island:

Two different nations from the very ancient period had divided between them the possession of the land. First, the Sinhalese, inhabiting the interior of the country and its southern and western parts, from the river Wallauwe to the Chilaw; and secondly, the Malabars (Tamils) who possess the northern and eastern districts. The two nations differ entirely in their religion, language and manners.

In fact, both geographical regions were to be merged by the British in 1833, for reasons of administrative convenience. Previously, under Portuguese and Dutch rule, these two regions had remained distinct. The map illustrated in the Portuguese chapter is evidence of this claim, as are various maps drawn during the Dutch period of rule. The late Professor S. Arasaratnam, who was an authority on Dutch rule in Sri Lanka, closely studied these maps and in a scholarly article ('The administrative organisation of the Dutch East India Company in Ceylon' in *Ceylon Journal of Historical and Social Studies*, viii, 2, Peradeniya 1965), he stated that the area of jurisdiction of the Jaffna Commandment extended from north of Puttalam right round the north western and north eastern coast up to the south of Batticaloa.

5. NATURE OF COLLECTIONS IN THE BRITISH PRINCIPAL LIBRARIES

The year 1505 was a turning point in the history of Sri Lanka. It represented the beginning of a period of great European mercantile and religious activism. With an avid interest in pursuing trade and a zest for spreading the Christian gospel further afield, the Europeans made great inroads into the countries of the Orient. This resulted in the European domination of these countries for many centuries and Sri Lanka became one of its targets. The country was successively dominated by the Portuguese, the Dutch and the British, and it was the British who became the ultimate colonial masters.

For more than 150 years Sri Lanka was ruled by the British and during this time many of their religious and political leaders and administrators took a great interest in learning the languages and cultures of their colonial subjects. To a large extent this was motivated by a desire to promote British political, commercial and religious interests. Such linguistic and cultural interests culminated, however, in the procurement and preservation of Sri Lankan literature by individuals, societies and British libraries. These acquisitions were later supported by the academic and scholarly study of the languages and cultures of South Asia and elsewhere within British institutions. Recognition of the value of such scholarship was in turn assisted by vested political and commercial interests in South Asia, including in Sri Lanka. The institutions listed below have been active in acquiring both primary and secondary sources relating to Sri Lanka, however, the purpose of this study is to specifically examine their holdings of major primary sources of relevance to Sri Lankan Tamil studies. Consequently, their large collections of secondary sources will not be discussed in any detail. The following libraries are of interest:

The British Library and its relevant branches in London;

The School of Oriental and African Studies Library (University of London);

The Library of the Institute of Commonwealth Studies (University of London);

The Bodleian Library (University of Oxford);

Rhodes House Library (University of Oxford);

Cambridge University Library;

The Centre of South Asian Studies Library (University of Cambridge);

The Archives of the University of Birmingham;

The Royal Commonwealth Society Library, London;

The Royal Asiatic Society Library, London;

The Foreign and Commonwealth Office Library, London; and

The National Archives, London.

There are many references to the literary activities of ancient Sri Lanka found in historical writings. Before 1800 AD, most of the 'books' available were ola leaf manuscripts. These consisted of specially treated leaves of the talipot palm which were inscribed with a metal stylus, after which black ink was applied. Large collections of these manuscripts can still be found in several Buddhist and Hindu temples, most of them dealing with Buddhism, Ayurvedic medicine, astrology and exorcism.

From the available evidence it is difficult to ascertain whether the people of Sri Lanka knew of the art of papermaking. The growth of the printing trade itself was very slow. Even at the time of the Colebrooke Commission in 1830, there were very few printing presses, just the Government Printing Press and some run by English missionary societies. When the British arrived they acquired the Government Printing Press from their Dutch predecessors. The pioneering Methodist missionaries, arriving in Sri Lanka in 1814, brought with them all the requisites for printing. These private presses mainly produced religious books and tracts, but also occasionally produced books of a more general nature. Although suggestions were made to the colonial government that they might encourage people to run vernacular journals, the only periodical produced was the Government Weekly Gazette. This lack of support by the colonial government for

a local or vernacular press was the main obstacle to its growth as an effective means of disseminating information.

However, during the latter part of the 19th century, the printing trade made significant progress and this continued up to the 20th century. Even so, this fell short of the 'renaissance' needed to enliven any real interest and pride in the literature and languages of the country. This was ushered in with the granting of independence in 1947, when the pendulum began to swing toward an emphasis on the national languages. Although the very first books were published in 1733, production in substantial quantities only commenced at the beginning of the 19th century. Since then, books have been mainly published in Sinhalese and Tamil, with only a very limited number being published in English. The majority of these are prescribed textbooks published by the Educational Publications Board. Although the media of instruction in the schools has been in the vernacular languages (Sinhalese and Tamil) since 1956, very few general titles have been produced in these languages.

The period here under consideration, spans the latter part of the 18th century until the middle of the 20th century. From the early days of British occupation to the enactment of the imperial Copyright Act of 1842, there was a desire on the part of the missionaries, the colonial government and its administrators to learn more about Sri Lanka with a view to advancing their imperial, commercial and religious interests. In this early period most of the materials collected were manuscripts and monastic archives, and private papers recording the island's activities from the 3rd century.

The custodians of such material were frequently administrators, judges, other public servants, missionaries or East India Company officials pursuing scholarly interests during their leisure time. The collections were therefore private and an element of personal gratification took precedence. The founding of the British Museum Library in 1753, following the bequest of the physician and collector Sir Hans Sloane, paved the way for the acquisition of South Asian language materials in a formal sense. The library became a logical depository for Oriental materials in general. However, because of a lack of any clear-cut collection policy or adequate funds, materials were acquired in a very haphazard manner. Although a large number of items were purchased, donations and bequests from 'gentleman collectors', mis-

sionaries, travellers, missionary societies, auction houses and book-sellers accounted for the bulk of materials acquired during the first eighty years of the library.

In 1801, the India Office Library was set up and has since collected materials relating to South Asia and other eastern countries. It was Robert Orme, a famous historiographer to the East India Company, who proposed the formation of such a library in London. Since its foundation the library has not only served the needs of officials of the East India Company and the Indian Office, but also scholars and research workers taking an interest in South Asian affairs. The library grew largely through donations, but purchases were also made of some important collections.

Another important library established during the period under consideration was that of the Royal Asiatic Society. Founded in 1823 as a private society library, it provided support for research and other studies concerned with South Asia to members and other accredited users. Like the two libraries considered so far, the Royal Asiatic Society Library was highly dependent during this time upon numerous donations and bequests, with only a few purchases. The library thus consisted of mostly private collections of books, manuscripts and papers. Most of the materials were sent regularly from the Ceylon branch of the Royal Asiatic Society in Colombo.

An important aspect, which contributed to the strength of early British acquisitions from South Asia, was copyright privilege. After the donations, bequests and other collecting activities of British orientalists, official copyright requirements counted as the most important method of acquisition by libraries like those of the British Museum and the India Office. The Imperial Copyright Act of 1842 extended its provisions to the British Dominions and Colonies, so this meant, ideally, the automatic depositing of Sri Lankan publications to the British Museum. Indeed, Sri Lankan materials under these copyright provisions did find their way to the British Museum. But the Act itself was difficult to enforce because of the absence of clauses that spelt out penalties for non-compliance. There were also many problems associated with the country's budding publishing industry. The net result was that most of the Sri Lankan publications received under the copyright provisions had to be paid for. The amount of items acquired therefore depended upon available funds. This situation was by no means unique

to Sri Lanka. All other countries of South Asia presented similar problems under the Copyright Act.

The India Office Library was another copyright deposit library under the terms of the Indian Press and Registration of Books Act of 1867, and a flood of material was received by the library under this Act. Like the Imperial Copyright Act, however, it was unable to guarantee the receipt of a free copy of every book published in India, despite the fact that the Act allowed both the India Office Library and the British Museum to requisition printed materials from 1867 to 1948.

The trustees of the British Museum Library showed great displeasure at such inadequate copyright provisions. The payment for copyright material was to continue however until the revision of the Act by the Indian government in 1890. Even so, notwithstanding such difficulties, the collection grew very rapidly and demanded the attention of more specialized staff. The sheer growth of the Oriental Collection in the British Museum, due to an upsurge of printing activity in the region and especially on the Indian Sub-continent, led to the creation of a separate Department of Oriental Manuscripts in 1867. Printed material in Oriental languages was also separated from the general library, and both these separated collections were joined to form the Department of Oriental Manuscripts and Printed Books in 1891.

In 1948, the copyright provisions were terminated for all the countries of South Asia, save for Sri Lanka. Sri Lankan copyright materials continued to find their way into the British Museum; but the problems outlined already militated against the free receipt of such items. The problem was compounded by the lack of a clear guide to the principles employed in the acquisition process. Ephemeral material, for instance, was not acquired. In addition, the publication of bibliographic selection tools ceased and there was a post-war shortage of qualified staff and resources. As might be expected, the number of Sri Lankan materials acquired fell drastically. Not even the partially successful restoration of the copyright provisions by the British Museum managed to reverse this decline in acquisitions.

British imperialism, like that of many other colonial powers, was centred around commercial and political interests. Such interests occupied a very high place in the scale of national priorities, even

influencing the British educational system in relation to the outside world. In the 20th century, however, and particularly since the Second World War, Britain in common with other Western countries came to recognise the bias which for too long had pervaded their educational systems. There was clearly a need for a change of attitude since the importance attached to the study of Western cultures allowed very little, if any, knowledge about other areas of the world. The Western cultural bias of education not only meant that Britain knew very little about her colonial possessions and territories, but also meant that library provisions for Asia and the colonies in general was badly neglected.

The emphasis and expansion of the Oriental collections in the British Libraries during the 19th century was closely associated with the research of orientalists working in a private capacity in addition to their administrative or missionary chores. Their interest reflected a fascination with linguistic and literary problems. The extensive enrichment of private collections before and during the 19th century reflected these personal interests. On the other hand there was very little interest shown in the academic study of Oriental languages. In fact, early attempts at promoting the teaching of Oriental languages were unsuccessful. However, a mounting dissatisfaction with these failed attempts, coupled with successes elsewhere in Europe, and the recommendations of a Treasury Report led to the establishment of the School of Oriental Studies in London (including a library) in 1916.

This growth of academic interest would eventually usher in such concepts as 'Area Studies' and 'Area Collections' and later 'Modern Studies'. But the fact that the school was established during the height of World War I meant that the concept of area studies and, as a consequence, the growth of Asian collections in the 20th century had at the very least political undertones, if not more overt motivations.

The most notable expansion of Oriental collections in Britain took place after the Second World War. Britain with her vast colonial empire faced a war, which demanded better political, social and strategic knowledge about her colonies and other countries involved in the war. There was therefore, according to the Scarbrough Commission held in 1947, a need for British universities to develop a new academic approach to area studies. Its basis was a shift to non-linguistic and modern/interdisciplinary studies. But the all too obvious political

arguments put forward by the Commission, and the fact that the Commission itself was appointed by the Foreign Office and not the Ministry of Education, indicates that government support for area studies was still-born, motivated by political rather than educational objectives. The consequent development of area collections on South Asia in British libraries therefore depended upon the scale of national priorities in terms of the political and economic potential of the countries concerned. It is however noteworthy that one of the main benefits of the Commission was formal government support for libraries concerned with area studies. Three universities of concern in this study (London, Oxford, and Cambridge) received substantial funding in the form of recurrent and capital grants. The capital grants were earmarked for the purchase of books, furniture, equipment and buildings. From the point of view of library provisions therefore, acquisitions were stepped up and area collections expanded greatly.

The Scarbrough Report can be regarded as the mainspring of modern area studies in Britain. Before World War II, academic interest in Asia was chiefly based on the study of languages and such terms as 'Oriental' and 'Orientalist' were watchwords. It was therefore clear that library materials other than those concerned with Asian languages were regarded as secondary. This imbalance, or rather bias, in library provision was put right with the recommendations of the Scarbrough Report. There was a shift toward the social sciences, reflecting the great expansion of these subjects in the universities based on the national political and diplomatic priorities. This change of approach was inevitably reflected in the acquisition of library materials from Sri Lanka and other Asian countries.

By the late 1950s, it was clear that area studies in Britain had again reverted to a state of inactivity. The University Grants Committee therefore set up a sub-committee under Sir William Hayter to re-examine the development of area studies in the country. The report, appearing in 1961, brought drastic changes to both area studies and area collections throughout the country. Despite the fact that the Hayter Sub-committee (unlike the Scarbrough Commission) was set up at the initiative of the universities, its findings and assessments were far from guided by educational considerations. Political objectives were still the major influential factors. But what was new was the firm belief of the Hayter Sub-committee in 'centres of excellence' as

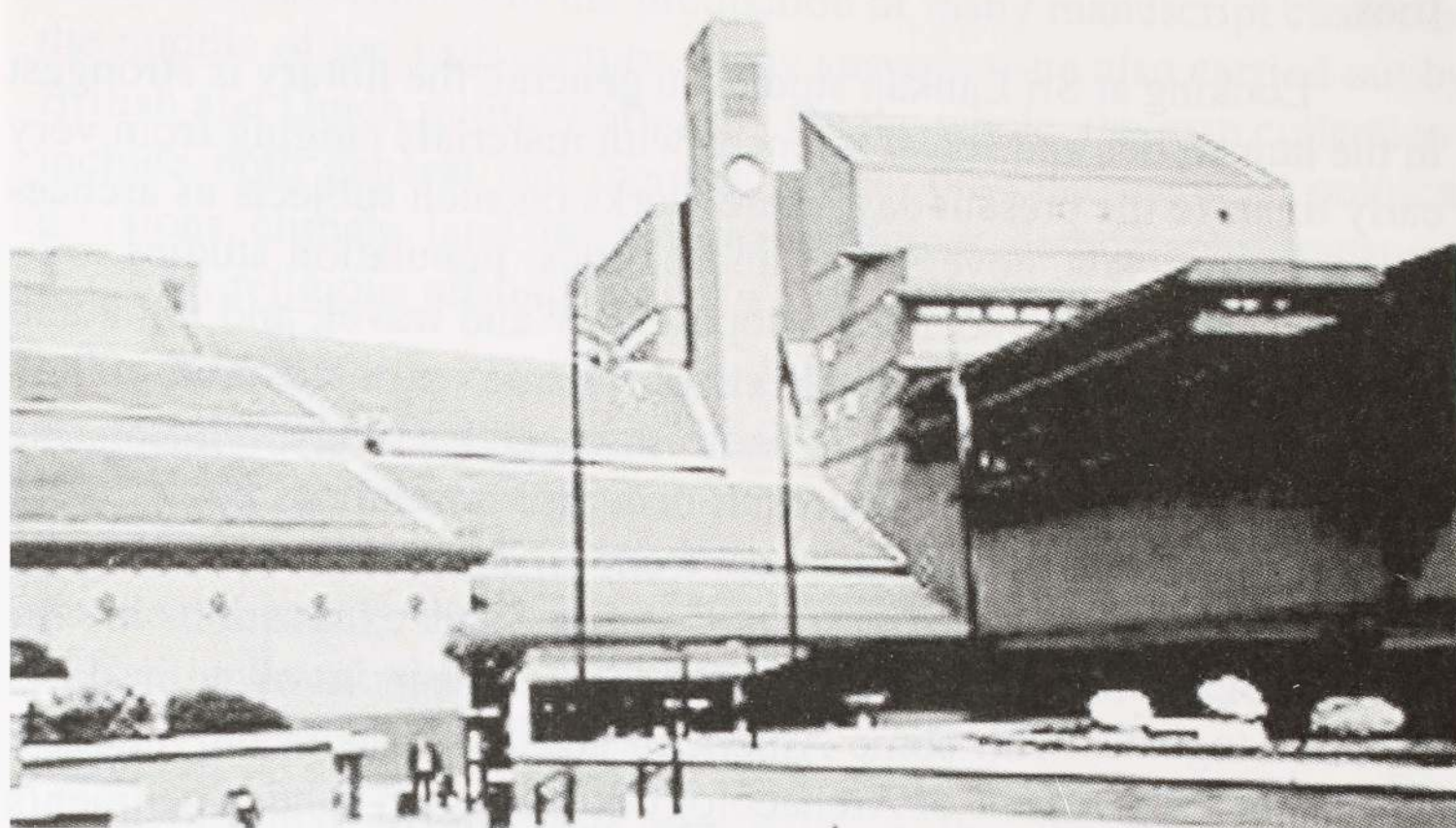
powerhouses for area studies within universities. These focal points were of course to exert a tremendous influence on library development. Library grants for area studies for instance, were included in general totals for the centres. This kind of arrangement gave greater power to the centres in control of votes for library materials and the organisation of area collections in general.

In considering the collection of Sri Lankan Tamil related resources we find that Sri Lankan collections can be found in several British libraries, but of most concern here are the holdings of nine collections which possess substantial amounts of primary source material. Secondary sources (mainly books and journals) are very extensively held (especially within rare book collections) largely due to the fact that of almost everything published in Sri Lanka one copy was sent to the British Library in accordance with the Imperial Copyright Act of 1842. Consequently, a vast collection of monographs can be found at the British Library or its various branches. This makes it pre-eminent amongst international libraries for finding both Tamil and English versions of monographs in relation to Sri Lankan Tamil studies.

The British Library

The British Library was established by an Act of Parliament in 1973 as the definitive national library. It consists of three main operating divisions: The Humanities and Social Science Division, comprising the former department of the British Museum and the Indian Office Library; The Document Supply Centre which comprises the former National Lending Library for Science and Technology, and Bibliography Services based on the former British National Bibliography together with the former British Museum Library Copyright Receipt Office. The Humanities and Social Sciences Division is organised into five departments: Printed books; Manuscripts; Oriental Collections; the India Office Library and Records; Science Reference and Information Services.

The holdings of these departments which today number more than ten million volumes began as three separate collections of manuscripts, books and other materials whose acquisition by the State in the 18th century led directly to the establishment of the British Museum

The British Library

with an Act passed in 1753. Continuous growth has rendered it utterly impossible for all sections of the Reference Division to be housed in the main Bloomsbury site. Several of the divisions' main sections have therefore been housed elsewhere. Oriental Collections, together with its reading room, are located in Store Street, London; the India Office Library and Records in Black Friars Road, London; the Newspaper Library at Colindale in North London, and other buildings and stores located in the city, notably at Woolwich until 1993. The new British Library is at 96 Euston Road, St Pancras, London and opened to the public in 1993, when all of the above mentioned branches were amalgamated under its wing. The collections in the Printed Books Department of the British Library are based on books brought together upon the foundation of the British Museum in 1753. Since the mid-18th century the library has enjoyed the right of legal deposit for the United Kingdom in printed matter and this has ensured the comprehensive supply of national publication services. In general, the holdings in this department cover a wide range of subject matter in all languages other than the Oriental (these are held in the Oriental Collections and the India Office Library and Record). Regarding Western languages (especially English, French, Dutch and

Portuguese), the library maintains vast collections of printed materials relating to Sri Lanka, more than any other British library. These include imprints published in Sri Lanka and other South Asian countries.

Looking at Sri Lankan studies in general, the library is strongest in the humanities and social sciences with materials ranging from very early times to the present day. Rare works on such subjects as archaeology, history, law, government and politics, population studies, religion and philosophy, sociology, topography and travel, and trade and finance, can be found in the collections. However, the overall collection is slanted towards subjects like history, archaeology, religion, the arts, politics and economics, which occupy a prominent place in Sri Lankan Tamil studies. For instance, from time to time, archaeological research has been carried out on the ruins and excavations in Sri Lanka. The British Museum Library has often been involved in these activities together with some American and Sri Lankan universities. Sri Lankan Department of Archaeology Reports and other documents relating to such activities are therefore major resources in the library. The following are of particular significance:

Burrows, S.M. Report on archaeological work in Anuradhapura and Polannaruwa, Legislative Council Seasonal Papers, 10, 1886.

Epigraphia Zeylanica, London, 1904.

There are also other archaeological reports held in the library which are crucial to any study of particular regions, many of which are found in Tamil areas. The map collection is also very rich on Sri Lanka. Founded in 1753, it was originally part of the British Museum Library. This depository consists of a wide range of cartographic materials from official mapping agencies, government departments, commercial publishers, universities and research institutions, museums and companies from inside and outside of Sri Lanka. The map collection on Sri Lanka spans the medieval periods onwards. Many of these are based on the 15th century edition of Ptolemy's *Taprobane* (Ceylon), but more modern maps produced by the Survey General's Department of Sri Lanka in the 20th century, represent a significant proportion of the collection. Portuguese navigations and corrections to the major errors of Ptolemy's depictions of an enclosed Indian Ocean, truncated sub-continent and its enlarged *Taprobane* can also be found.

The Portuguese cartographic monopoly was broken by the Dutch and English, who then established trade and dominion across the Indian Ocean and the Far East. Increased English and Dutch activities in the Indian Ocean resulted in the production of many manuscript charts. In the middle of the 18th century, many surveys were also carried out by British and Dutch military officers. On the whole, the map collections include both general and thematic maps; physical features, political divisions, climate, land use, national resources, demography, transport, geology, religious affiliations and so on.

Scholars in geography and history must necessarily pay particular attention to this collection of early maps if they are to reveal the true situation concerning the geographic boundaries of the Tamil homelands. This is in fact a very controversial issue at this time of political turmoil. The Anuradhapura region as well as the eastern part of Sri Lanka should be very carefully investigated in this regard if the current confusion is to be resolved.

Original manuscripts are held in the Western Manuscripts Division of the British Library, which was founded in 1715 as part of the British Museum. The holdings comprise manuscripts and archives in Western languages (for example English, Dutch and Portuguese) relating in the main to languages, literature, history and culture. This department houses a rather limited collection of materials pertaining to Sri Lanka and Sri Lankan Tamils. These materials are located in various private papers, acquired either by gift or purchase.

The Portuguese materials held here are mostly documents dealing with commerce, trade and official correspondence between Ceylon and Portugal. Documents depicting military activities and historical relationships are also represented. For example:

Ceylon correspondence of Portuguese officials, 1607-1656.

A plan or view of part of Jaffna Patam, 1653.

Ceylon letter from the Rector of the College of Jaffna Patam to the King of Portugal, 1642.

Ceylon letter from the Superior Offices to the King of Portugal, 1642.

A plan or view of the port and harbour of Trincomalea, 1635.

Similarly, there are some manuscripts relating to the Dutch period in Sri Lanka, such as:

Ceylon letters relating to the Dutch Reform Church, 1817-1876.

Ceylon letters relating to East India Company, 1809.

Jaffna Patam, 1726

Plan for Batticaloa 1762-1775.

The English language manuscripts on the other hand deal mostly with political and military matters. However, documents about other colonial activities, such as correspondence between the government and British officials, are also held, along with collections of private papers, linguistic items, folklore and poetry:

Ceylon letter from the Governor to the Colonial Secretary, 1893. with related correspondence included: (43 564 f 39, 38 254 f 235, 38 284 f 10, 38 09 f 389, 38 738 ff 200-343, 3841 ff 239-24, 38763 ff 49-55, 38765 ff 234-202.)

Ceylon papers of Sir Arthur Hamilton Gordon, Governor, 1884-1889 (correspondence): (49202, 49207, 49208, 49240, 49241, 49242 ff 1-76.)

Ceylon papers relating to its civil and military position, 1808-1812: (38737ff 245-262, 38739 f 88)

Ceylon Revenue and Expenditures, 1806: (37885 ff 218, 37886 ff 59.)

Cleghorn Minutes, 1796: (69097.)

The manuscript collection contains an enormous amount and variety of information relating to the Tamils of Sri Lanka. For example, there is information regarding trade; agriculture and irrigation; land and road developments; railway and highway construction; population growth; administrative structures; civil law and order; village, provincial and legislative councils; religious and educational activities, (including Christian and Hindu religious conflict and anti-Christian activities), and information concerning the awakening of nationalistic feelings among the Tamil elite. It is important to note that the Manuscripts Division also maintains a collection of prints and drawings showing Sri Lankan cultural life. Some notable examples are rare

drawings and maps executed by James Thompson in 1817, not to be found in Sri Lanka itself. These show 'the method of catching wild elephants by the Kraillin (Krall) in the Vanni district'.

There are also numerous maps within this library, some relating to Tamil areas. These include maps of the Bay of Bengal, of Trincomalea Harbour (1863); and Trincomalea Port (1762) and several maps of Ceylon's East Coast from the Singane River to Point Pedro, including Trincomalea (1858). Several maps of Jaffna, Mannar, Batticaloa and Puttalam are also held in this collection (e.g. *Chart of the North end of Ceylon and Nagapatam, Map of Mannar, 1902, Plan for Batticaloa Road, Ceylon, 1805, Map of Puttalam, 1917*).

The Oriental Collections Department was established in 1892 and in 1973 became part of the Reference Division of the British Library, and then, in 1986, was incorporated into the Division of Humanities and Social Sciences. It houses the national collection of books and manuscripts from Asian countries, as well as some materials that form part of the British Museum Foundation Collections. The strength of the manuscript collection in the department now stands at 41, 400 items on such diverse materials as paper, vellum, leather, parchment, palm leaf, papyrus, cloth, silk, metal, wood, bone and ivory. The overall language coverage of Asian countries is represented by some 6,500 manuscripts, although the proportion of Sri Lankan materials held by this department is small in relation to the entire collection. But these primary source are reckoned to be among the finest outside South Asia, indeed most of the items are unique to this library and cannot be found anywhere else, not even in the libraries of Sri Lanka and other South Asian countries. The stock of Sri Lankan related materials includes a wide range of items such as serials (including newspapers), printed books, official publications and manuscripts. As far as the printed monographs are concerned, a good number were printed in 1867, and the post -1867 literary output of the early period is well represented in the collections. Whilst there are no 16th or 17th century Portuguese works in Tamil held by the library, there are important items from the Dutch period. For example: publications from the Tranquebar Mission Press, including Zeegenbalg and Schults' Old Testament (1723-280), works in Tamil printed by the Dutch at Colombo, and works in Tamil printed at the Verpery Mission Press, such as the Malabar New Testament of 1772. This collection has

almost 20 thousand printed books in Tamil but only about 400 items relating to Sri Lankan Tamils were published in Sri Lanka. These include almanacs, chronologies, bibliographies, dictionaries and biographies. There are also publications on such diverse subjects as grammar, cosmology, demography, history, economics, geography, religion, poetry, drama, and folklore and political philosophy and the social sciences. Such items are invaluable to any scholar wishing to gain an insight into the breadth and depth of Tamil history and heritage.

The manuscripts within this library include the vast majority of the 2, 227 manuscripts collected in Sri Lanka by Hugh Nevil, a scholar and naturalist who worked in the Civil Service in Ceylon from 1865-1886. These were purchased by the Department in 1904, and represent the most important collection of its type outside Sri Lanka, covering as it does the whole range of Ceylonese literature. Nevil came to Sri Lanka at the age of seventeen as a private secretary to the Chief Justice. Subsequently he was a writer in the Ceylon Civil Service, 1869; Commissioner of Requests, Colombo, 1879; District Judge, Matara, 1885; Treasurer for the Central Province, 1886; Assistant to the Government Agent, Trincomalea District, 1891 and District Judge, Batticaloa from 1895-1897. Nevil was outstanding for his energy, enthusiasm and appreciation of Sri Lanka, encompassing a broad range of interests including its languages, literature, its customs and traditions, its archaeology and history, and especially the island's fauna. About three quarters of the Sri Lankan related manuscripts held by this library are in Sinhalese, both in verse and prose and on both palm leaves and paper. The small number of Tamil manuscripts held by this library can be directly attributed to Nevil's restricted area of operation in Tamil speaking towns, mainly in Trincomalea and Batticaloa. The few Tamil manuscripts that can be found, however, mainly relate to religion, medicine and astrology.

It is important here to draw attention to some of the most valuable and significant manuscripts relating to Sri Lankan Tamil history and cultural studies:

Deeds of sale (OR C/GEN/MSS 2761). These folders contain approximately 138 manuscripts dealing with land sales in Tamil areas, mainly in the Eastern Province. These land sales raised income for the British colonial government and were for the purpose of agricultural development. Many Jaffna Tamils and others purchased land accord-

ing to their financial resources. These manuscripts warrant careful study for those wishing to investigate economic conditions, agricultural activities and the migration of Tamils from the northern provinces to the eastern provinces during the British colonial period in Sri Lanka.

Medical works (Mss6780, Mss1078): a number of medical works, especially Aurvedic medicine, written on ola manuscripts.

Dispute regarding Palmyra plantations (MSS 14119/7): mainly petitions to the authorities regarding a boundary dispute between land owners, ola manuscripts.

Tamil inscriptions, Mss Tamils, S.P. Arunachalam, Paper Manuscripts, Mss Tamil 4.

Mantram (Mss 10008): ola leaves, various mantras with symbols of gods, animals, letters and numbers drawn on leaves. Any deciphering would require an expert in the history of Mantra.

Mantram (Mss OR 6616. Q.): numerous mantra or magical diagrams relating to such diverse phenomena as, marriage, trapping wild elephants, witchcraft and devil dances. Each is drawn in a circle with symbols and given such names as: Magical charm, Mental blindness, Fascination in love, Hindering power, Stopping the pot from boiling, To undress, To curse a virgin, To win in gambling, To safeguard a home, To win a case, To charm a lover, To stop speech, To avoid a snake attacking or biting at night, To stop rats eating the paddy. These mantra depict magical practices prevalent among the Tamil Community during the 17th Century.

Another manuscript contains a list of the names of villages found in each district of the Northern Province in 1875: Jaffna (245 villages); Mannar (315 villages); Vavuniya (156 villages); and Mullaitivu (160 villages). There is a need to investigate just how many villages have disappeared or been converted to Sinhalese dominated settlements in the Vavuniya and Mullaitivu districts. Based on this information, The Jaffna and Mannar districts, however, still remain wholly Tamil areas.

Other manuscripts can be found which list over 1, 500 names of gods and goddesses and over 2000 varieties of fish, and interestingly, some list over one hundred names for buffaloes, such as: Alankariyan; Soorakkarunkkan; Poomalaiyan; Meluki; Mokkani; and Vanniyan

In addition there are numerous songs and poems to be found among these manuscripts, such as: Cithrapuththirananar Kathal Kavithaikal, Thalattu Pattu, Mangala Kaviyam and various paddy cultivation and other folk songs. Many devotional songs can also be found, particularly about the Amman deity, with twenty-one devotional songs celebrating Vattrapalai Amman, such as Vattrappalai Amman Kaviyam.

Some important historical manuscripts also exist within these collections, for example: Vedi Arasar Yuththam (OR 6616M), Parrasasekaran Varavu, Cola Nattu Vanipam, Vanni Rasa Varukai, Kudi and Mukkuvar of Batticoloa. Other valuable manuscripts are also found which have been transcribed onto paper from other original sources. The most remarkable are: Konanayakkar Kalveddu or Konesar Kalveddu copied at Thirukovil in 1884 in Tamil (OR 6616/s), Muneeswara Kovil Kalveddu (OR 6616/r), and Nadu Kaddupparavani Kalveddu (OR 6616/o). These inscriptions or Kalveddu, which record certain important historical events, have been transcribed onto paper by a Tamil Scholar in a clear and easily readable hand. For instance, there is an account of the King and the chieftains from other parts of Sri Lanka making a visit to the temple and offering gifts. Kulakotta Maharasa, Kajavaku Maharasa, Buvaneka Maharajah, Parrasasekera Maharajah, and many other names are listed with their valuable gifts and contributions, such as pearls, diamond, elephants and land, clearly recorded.

The Oriental Collections and India Office Collections were kept separately up until the emergence of the new British Library at St Pancras. When the new British Library opened to the public in 1993 both collections were amalgamated under the Oriental and India Office Library Section at the British Library. Of course it is very convenient for readers and researchers to be able to access information relating to Oriental studies under one roof.

Most of the rare books in English relating to Sri Lanka are held at the Western Section of the British Library whilst all other Oriental language rare book collections are kept in the Oriental and Indian Sections. For the purposes of this study the only notable collections of rare books in the Tamil language are those of the 18th and 19th centuries. These mostly comprise complete collections of the works of Arumuga Navalar and his colleagues. In addition, there are also many

rare books of Tamil literature and Tamil language collections held in this library but it is not necessary to repeat here what has already been discussed earlier in this study. The main focus here is on the primary sources of the British colonial period in relation to Sri Lankan Tamil Studies. Currently, the library houses more than 100, 000 books in European languages and 250, 000 in Asian languages. Almost ninety percent of the collections relate to India. Most of the primary sources, such as manuscripts in English, are on paper, with very few on palm leaves. The manuscripts relating to Tamils cover a fairly wide range of subjects dealing with the antiquities, castes, astrology, Aurvedic medicine, elephants, land, military operations, fisheries, taxation, exports, myths and so on. There are also a few maps of coastal Ceylon and of naval bases and fortresses.

Before we move on to highlight some of the most significant of these primary sources, it is worth mentioning some of the rare books that cannot be found anywhere else, not even in Sri Lanka. The survival of these is obviously a legacy of the British Empire's Copyright Act that was imposed on all British colonies in 1842. Without this Act, the following early and original publications of the Tamils of Sri Lanka would not be available to us today. They cover such areas as Tamil language and literature, religions, Tamil grammar, arithmetic, archaeology and geography. It is impossible to list all these rare books due to their great number. All these books were published in Sri Lanka, mainly in the Jaffna Peninsula during the early British period. Perhaps, the Jaffna Public Library had complete holdings of these rare items, but, of course, they would have perished when the library was burnt to the ground. Some of the most significant titles are as follows:

Illara Nondi, Arnold, J.R.

(Poem on domestic life), Jaffna, 1887. (14172 a. 37)

Nanneri Katha Sankaram, Arnold, J.R.

(A collection of moral tales), Jaffna, 1893. (111171 a. 3.)

Vanasasthirum, Arnold. J.R.

(Astrology), Jaffna, 1861. (4172 h.65)

Arumugarnavalur of Nallur,

(A biography of Navalur), Jaffna, 1896. (141 76. bb6)

Supradeepam, Carrol, D.

(A reply to the attack made by the Saivas of Jaffna upon Christianity),

Jaffna, 1857. (14170. b 12)

Yalpana Vaipavan, edited by Sadacivappillai, V.V.

(Account of the history of Jaffna), 1884. (14172 a 2)

Thesawalamai, or the laws and customs of the Malabars of Jaffna, Muthukrishna (Promulgated by the Dutch Government of Ceylon in 1707), Colombo, 1891. (65319.k3)

Kristumatha Kandanasabai

(A lecture from the Anti Christian Society of Jaffna), Jaffna, 1887. (14170. a. 4 [al])

Yalpana Vikirththi

(An antichristian tract), Jaffna, 1891. (14170 a 49 [b])

Sivathroga Kandana Thikkaru Thandam, Velulpillai

(An answer to the tract entitled Anti-saivaism), Jaffna, 1896.

(14170 d 57)

Saivathusana Parikaram

(Answer to Christian adversaries of the Saiva System), Jaffna, 1890. (14170.c.40)

Poothaththambi Vilasam, Kosyin, David

(A play on the actual history of Poothathamby), Jaffna, 1887. (14172.b.34)

Kumaraswamy Muthaliyar Thiraddu

(Collections of poem), Jaffna, 1887. (14172. b. 34)

Kollainoy piratanaikal

(Liturgies), Jaffna, 1889. (141709.35)

Sudesavaidya valikati

(Homeopathy guide), Jaffna, 1892. (14170.i.7)

Gnanakummi, Muthukumara Kaviraja

(A song against Christianity), 1891. (14170 a.40)

Vivekanada Swamy Pirasankam, Muththuthambipillai, A.

(During his visit to Jaffna), Jaffna, 1897. (141470.ee.28)

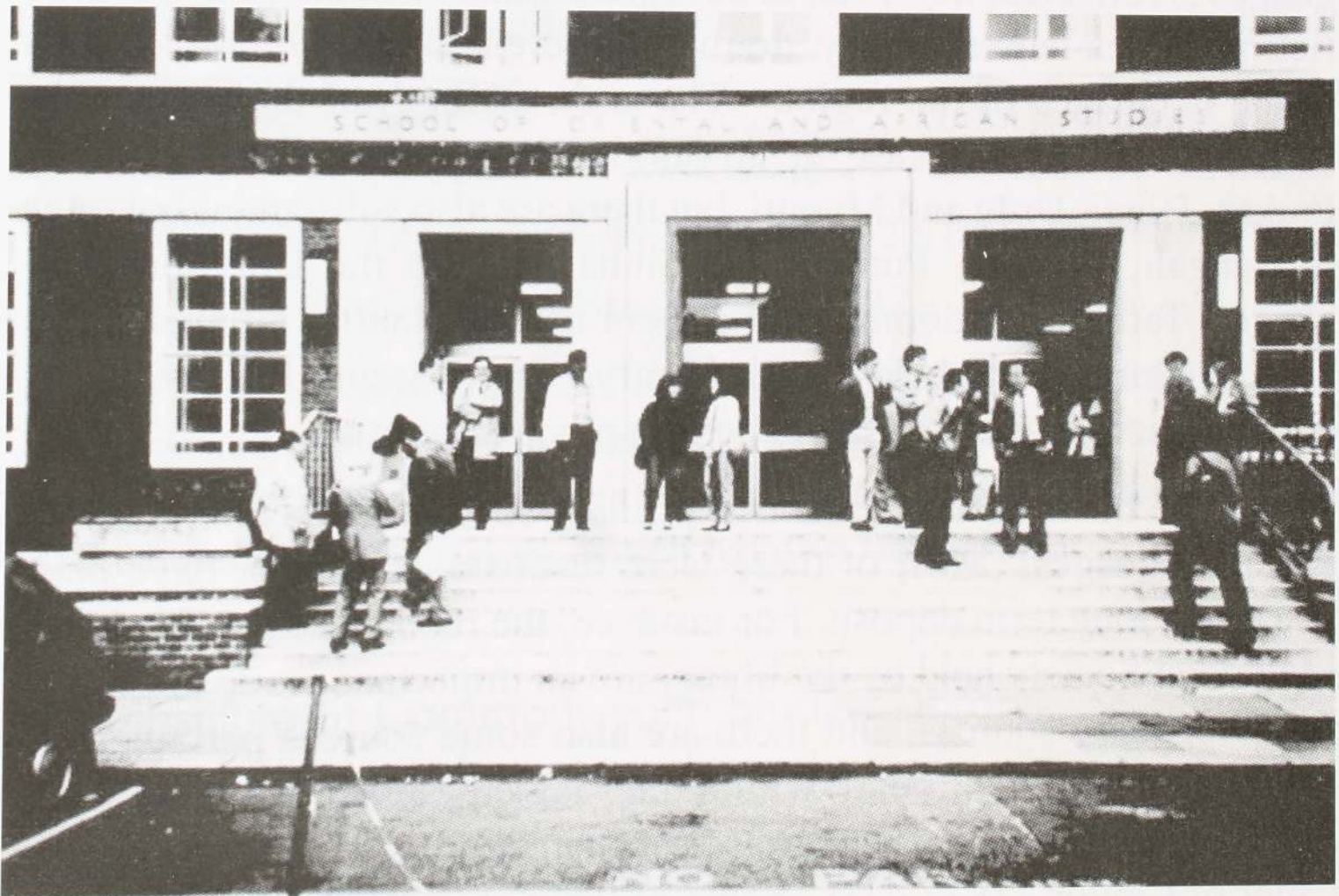
Konesar Kalvettu, Sinnathambi Pillai (Valrai)

(Saiva cult and Trincomalea), 1888. (14170.e.48)

The Indian and Oriental collections in the British Library are clearly among the most important places for investigating the cultural history of Sri Lankan Tamils. In this study some of their valuable primary sources have been outlined, however, there needs to be a more thorough investigation of these collections for the purposes of further research.

School of Oriental and African Studies Library, University of London

The Library of the School of Oriental and African Studies was set up in 1916 at the same time as the School. The initial modest collection of books and manuscripts came from the London Oriental Institute, University College, King's College, and various other private oriental collections acquired by purchase or by donation. The library

The School of Oriental and African Studies, Library, University of London

has now grown into what may rightly be described as a national library for Oriental and African studies. The King's College collection consisted of key rare books and manuscripts presented by the Orientalist, Marsden in 1835. In 1917, the library of John Faithful Fleet was purchased, and two years later, the family of Dr. Earnest Hass, Professor of Sanskrit at University College, made a presentation of his history. These acquisitions represented substantial additions to the steadily growing collection of South Asian materials.

The total book stock of this library now exceeds 600,000 volumes, with an additional 60,000 periodicals. There are also associated collections of archives, manuscripts, maps and other non-book materials. As the library functions as an academic library, its stock reflects, as much as possible, the courses offered by the School in the areas of Oriental and African Studies. It is worth noting here briefly, the nature of the collections in South Asian languages and to assess its Tamil language collections. As far as the Indian languages are concerned, there are some 40,000 volumes in these languages, covering the whole range of classical and modern literature, the social sciences and history. The library's general acquisitions policy for Indian languages is reflected, however, in its representative selection of works of fiction, belles-lettres, poetry, drama, folklore and other literary genres in the languages of the region. The main strength of the indigenous language collections lies in Aryan languages like Sanskrit, Pali, Prakrit, Hindi, Urdu and Maratti, but there are also substantial holdings in Bengali, Gujarati, Punjabi and Sinhalese. Of the Dravidian languages, Tamil is predominant and there is a substantial number of Sri Lankan Tamil items held by the library encompassing history, literature, religion, sociology, travel, geography and politics.

The library holds some 610 primary sources across thirty South Asian languages. Most of these were received as gifts or have been placed on long term deposit. For instance, the records of the Wesleyan Methodist Society held by the library are an important group of unpublished primary sources, and there are also some sources pertaining to Sri Lankan Tamils found within the James Alexander and Stuart MacKenzie Collections (Stewart Mackenzie was a Commander in Chief of Ceylon [1837-41]). Some of them are as follows:

Synod minutes

1821-1945, Ceylon

1927-1946, General provincial

Correspondence

1814-1867, Ceylon

1935-1945, Ceylon

1867-1935, North Ceylon

1885-1906, Colombo

The Synod minutes above contain a large amount of material including 16 files for North Ceylon, most of them relating to the Methodist Missionary Society's activities from 1816 to 1935 (Mms.74). These records comprise various reports and minutes, statistics and charts, and evaluations and complaints. They cover such topics as school development, church buildings, religious activities and conflicts, English and Tamil teachings, and the social and economic condition of the Tamil people. Some examples of these files, based on districts, are as follows:

Box 443. File 1814-1818

[File / Field / Name / Date]

1818 - Jaffna Patam - J. McKenzie - 11.06.1816

1849-50 - Trincomalea, S.Broadbent. 20.12.1816

1817 - Batticaloa - S.Broadbent. - 1817

There are also a number of files on Methodist missionary activities relating to northern and eastern Sri Lanka. These are valuable primary sources relevant to many aspects of Tamil studies during the British period in Sri Lanka, which have so far not been investigated.

The Institute of Commonwealth Studies Library,

University of London

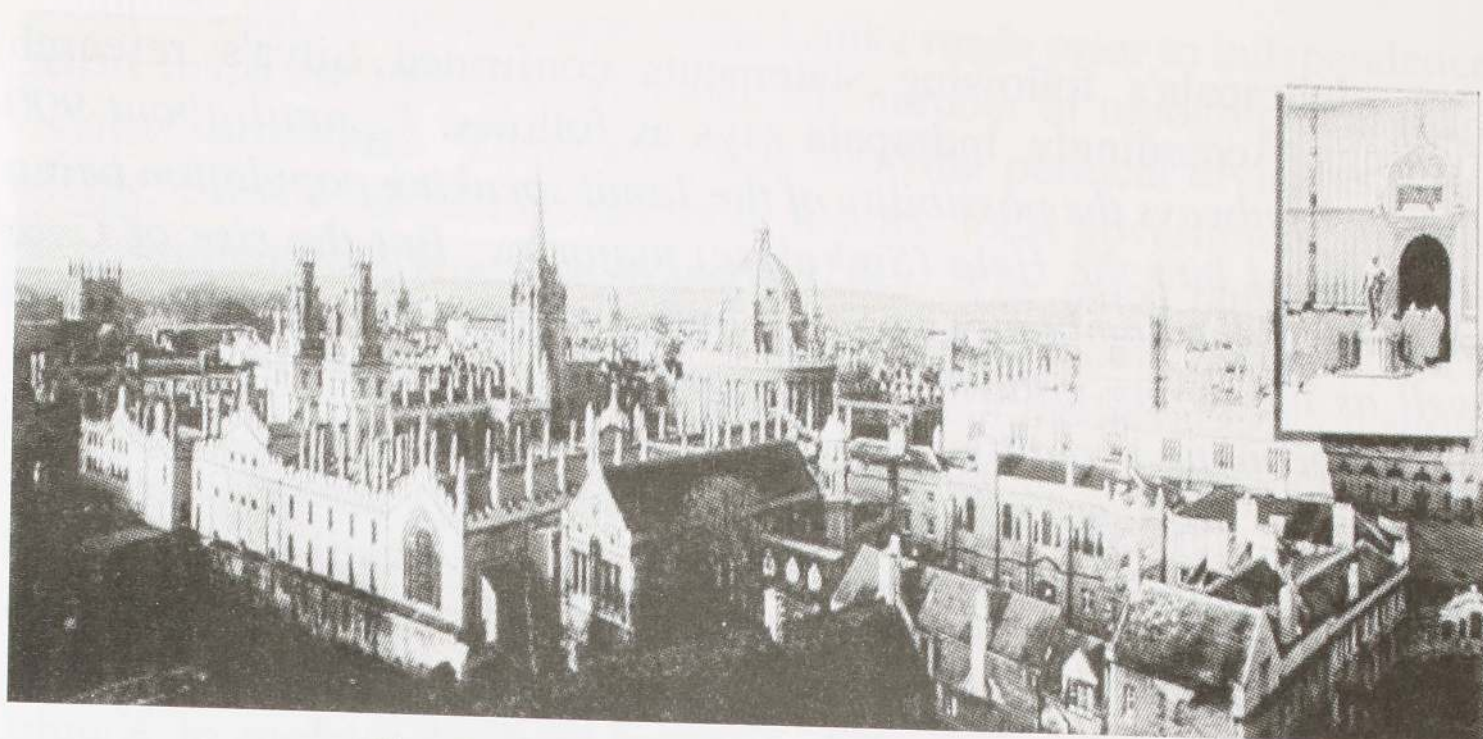
The Institute of Commonwealth Studies was established in 1949 as a research institute of the University of London. Its objective was to promote advanced study of the Commonwealth in the fields of modern history and the social sciences, and especially politics. It holds an

especially large collection of documents relating to the political parties of Commonwealth countries. This collection, probably the finest in Great Britain, includes party constitutions, election manifestos, policy statements, newsletters and constitutional reports. Regarding Sri Lanka, there are documents on constitutional change, the 1948, 1972, and 1978 constitutions and other legislation. Documents on civil rights, commissions of inquiry, select committees and administrative reports, parliamentary proceedings, Colonial Office correspondence, foreign policy documents and speeches by political leaders can also be found. In addition, there are publications by various Sri Lankan political parties, trade unions, pressure groups and local governments. Other materials worthy of note concern economic conditions, education, census reports, budget speeches, trade statistics, cooperative society documents, development plans and community development notes, and documents relating to issues of inter-racial justice and equality. Tamil refugee organisations and family planning and employment issues are also covered. These primary sources are all organised systematically and provide very accessible and important sources of information relating to the modern socio-economic and political development of Sri Lanka. For students and scholars of the recent and current situation of Sri-Lankan Tamils this would certainly be a rewarding place for them to conduct their research.

Bodleian Library, University of Oxford

The University of Oxford is one of the key centres in Britain for South Asian studies and particularly for Indian Studies. The formal involvement of the university in Indian studies started with the establishment in 1832 of the Bodleian Chair, the first Sanskrit professorship to be created in Britain. The Indian Institute was formally opened in 1884 and was founded on private subscription funds from British and Indian benefactors.

The library was moved into the main university library, the Bodleian Library, in 1968 with the relocation of the various foundations of the old Indian Institute. This move provided an opportunity for bringing together those collections on South Asia that already existed in the Bodleian, so that in combination, these came to form an exceptionally fine collection of over 80,000 volumes with greater open

The Bodleian Library, University of Oxford

access opportunities for readers. It mainly holds old and rare books, periodicals, newspapers, and government publications. But as far as Sri Lankan Tamils are concerned the situation is far from being satisfactory. The collection is academic in nature, so it is not necessary to go into a detailed description of the holdings, however there are some valuable items relating to Sri Lankan Tamil history. Among these is a doctoral thesis that is worth noting here for the light it sheds on the early Tamil settlement of the central province: *Influence of Dravida on Sinhala* (M.H. Peter Silva, University of Oxford, 1961) [d. 2504].

This thesis is extremely important because of Silva's investigations into the early Tamil settlement of the Anuradhapura districts. To the author's knowledge, very few Sri Lankan Tamil scholars nor any others have so far cited this thesis nor even mentioned the historical fact of early settlement of Tamils in these districts. A certain A. Muthukumar from Navatkuli is recorded as having looked at this thesis (13. 10.1969) but he has not published the fact anywhere. Dr. K. Indrapala, however, has recently quoted this reference in his publication, *The Evolution of an Ethnic Identity: The Tamils in Sri Lanka* (2005 p25). Silva undertook painstaking research into the linguistic aspects of the early settlement peoples of Sri Lanka and approached his study scientifically and comparatively to reveal the historical facts. Accordingly, Silva concluded: an analysis of the vocabulary represented by the Sinhalese inscriptions and the literary works show that there is a stratum of Dravidian loans in it.

Indrapala's following statements confirmed Silva's research findings. Accordingly, Indrapala says as follows: "...until about 900 there was always the possibility of the Tamil speaking population being assimilated into the Hela (Sinhalese) majority. But the rise of Cola power and the dominance of South Indian mercantile communities, as well as the strong influence of Saivism worked against such a possibility becoming a reality. Not only did these factors lead to a rapid increase in the Tamil population of the island, they also set in motion a process of assimilating Hela elements into the Tamil population in the heart of the former Anuradhapura Kingdom. The process continued for centuries after the fall of Polannaruva." In the 17th century, when Robert Knox, an English prisoner in the Kingdom of Kandy, made his escape through Anuradhapura into the Dutch-occupied northwest, he found that fluent though he was in Sinhala, he could not converse with the inhabitants of the Anuradhapura region as the people there spoke the Malabar language (Tamil). When he managed to communicate with them through sign language about his plight they exclaimed "Tombrane" (Tamil, Tampirane, meaning 'Oh God'), with amazement. Even the rendering of the name Anuradhapura by Knox as 'Anarodgburro', is obviously from the colloquial Tamil form of Anrajapuram/Anracapuram, still current among Sri Lankan Tamils. Knox, in fact clearly states that the territory of Anarodjburro is inhabited by Tamils: 'it is a vast great plain, its like I never saw in all that island...this plain is encompassed around with woods and small towns among them on every side, inhabited by Malabars, a distinct people from the Chingulayes'. (Knox, Robert, An Historical Relation of the Island Ceylon in the East Indies, London, 1681 p167). It is now clear that the Anuradhapura area was predominantly populated by Tamils during the later part of the Ancient Period. In the course of time, Anuradhapura somehow became a Sinhalese-dominant area. By the late Modern period, even the Vavuniya (Vilankulam), and especially the northern part of Vavuniya also emerged as a Sinhalese area. Historians and scholars should perhaps pay greater attention to these aspects of early settlement with the aid of original primary sources. Such in-depth study would no doubt pave the way for a more peaceful and harmonious accord between both nations.

The maps department of the Bodleian Library houses almost one million items and has strong holdings on South Asia. These include a

complete set of survey maps of Sri Lanka made prior to independence. Most maps are thematic, although the number of topographical maps is also substantial. There are maps showing political divisions, town maps, climate, economy, electoral, history, local government, population, agriculture, land use, transport, etc. The maps range from the 13th century to the present day and include such outstanding publications as Ptolemy's map of Ceylon, and maps of medieval Ceylon showing the Dutch Maritime Territory. These maps are extremely important for assessing the status of the Tamil population and their early settlements, both from socio-economic and political perspectives. They also provide an insight into how Tamil lands were confiscated by the Sinhalese and the Sri Lankan Government and, ultimately, they reconfirm the traditional homeland of the Tamils in Sri Lanka.

There is a fine collection of papers and archival material in Western languages held by the Bodleian's Department of Western Manuscripts. Manuscripts formerly in the custody of the Indian Institute have also been transferred to this department. South Asian language manuscripts are kept in the Bodleian's Oriental Department. Most of these manuscripts are in Sanskrit and Prakrit, although substantial numbers can be found in Tamil, Telugu, Kannada, Hindi, Marathi and Bengali. For instance, there is a printed copy of Robert Knox's *History of Ceylon* (London 1681), and manuscripts for stories (circa 1900) by Beatrice Batly, such as: *Peter and his Companions*, *The Elephant*, *Trade of North Ceylon* and *A Story of Ceylon*. These kinds of manuscripts provide authentic and fascinating historical details that would be pertinent to any comprehensive history of the Tamils of Sri Lanka.

Rhodes House Library, University of Oxford

The Rhodes House Library, established in 1929, is a dependant library of the Bodleian specialising in the historical, political, economic and social affairs of the Commonwealth (excluding the Indian sub-continent), and of sub-Saharan Africa. All materials relating to these areas of concern and published since 1760 have been transferred from the Bodleian to Rhodes House and all relevant new British publications received under copyright deposit are similarly transferred. The library contains about 30,000 books, manuscripts, microfilms and

Rhodes House Library, University of Oxford

maps. Commonwealth government publications are available in long runs and are still acquired by donation or purchase.

The library's collections of books on Sri Lanka are mostly concerned with the history, geography and politics of the island, and especially constitutional, administrative and foreign policies. The library is also strong in manuscript materials relevant to Sri Lanka. These include letters, memoranda and minutes, diaries, plans of plantation estates and records of administrative travel and Christian missionary documents. Some notable examples of such manuscripts are as follows:

Letters from Frederick North, Governor of Ceylon, 2nd September 1806.

Letters, home diaries, reports, photographs and press cutting relating to sources in Ceylon.

Reminiscences of colonial times in the Survey Department of Ceylon, 1904-14, Favel, N.B.

Minutes for his successors, Ashmore, Sir Alexander Murray
Second Colonial Secretary

Ceylon 31. July.1890 (Mms Ind Ocn S.183)

Letters, diaries, reports, photographs and press cuttings relating to the Civil Services in Ceylon, Bomtock, J.R.G.

(3 boxes) (Mss. Ind. Ocn. S 287)

Marriages, settlements, photos and other documents relating to Ceylon, British Records Association.

1847. (8 parts in volume) (Mss. Ind. Ocn. S252)

Copies of speeches and orders of the Governor of Ceylon 1938-1944 (Mss. Ind.S 235)

Diary of the Assistant Superintendent of Police Ceylon. 1901-1935

Various Correspondence (16 volumes)

A study of the history of Christianity in Ceylon in the British period from 1796 to 1903 with special reference to the Protestant mission, Oxford. B.Litt

Thesis, Fernando, C.N.V.

Ceylon Civil Services: Conditions of Service, correspondence and memoranda, 1944-1946

Minutes of the Ceylon Civil Services 1944-1947, Handerson (Mss .Ind.Ocn. S 247)

Account of Knox's life in Ceylon, 1696 - 1711

(Mss Q.C.15)

Letters from Ceylon. Social life, 1919-1925, Lees, Dorothy (Mss S387)

Press cutting from Ceylonese newspaper; relating to the report of the Donoughmore Commission, 1928 (1 volume)

Nathan, Sir Mathew. (Mss. Ind. Ocn. T 11)

British Empire in Ceylon, North, Frederic. (Mss 1 ff 213-215)

Letters from Frederic North to the Hon. W.M.Windham

1806 (Mss North)

Speech by Caldecott (Governor General) at the Ramanathan College Silver Jubilee Celebration on 7.March, 1939. (Mss. Ind. Ocn. S 235)

Address to the State Government by Caldecott (Governor General) after the Declaration of War against Japan, 17 December, 1941.

Special Provision for Minority representation, Thambimuttu,
E.R. 21 October, 1928

Praising Communal Representation for the Minority, Waille,
G.A.

Most of these primary sources above seem to be general in nature, however, more specific information relating to Tamils can be found when the time and effort is taken to conduct more detailed searches. For instance, Caldecott's speech at the Ramanathan College's Silver Jubilee Celebration in March 1939 (see above) clearly indicated the positive contributions of Tamils, commending their hard-working attitude and good conduct. The speech further emphasised the importance of education in promoting social progress and praised the contribution and vision of Tamil leaders.

“All that I wish to do this afternoon is to congratulate you on what your founder has given you and ask you or your past are doing to deserve it. I am fairly confident that ninety-five percent of you will go so far as to say, ninety-nine percent are industrious and well behaved. That high estimate is based on my long knowledge of and services with your compatriots in Malaya. You may indeed feel that with the fine education given to you here all that is necessary for you to contribute in order to make your upbringing perfect is industry and good conduct.

He goes on to say: *Lady Ramanathan, I felicitate you sincerely on this 25th anniversary of your husband's great benefaction to the womanhood of Jaffna. These fine buildings and grounds are only part of the monuments that he designed to raise. The remaining part is not to be built with hands but in the lives of generation after generation of grateful students.*

He further added: *...your husband was a great statesman as well as philanthropist, and if he were still with us he would be the first to realise that what we need above all things, with the Ceylon of today, is balance and perspective; without them we shall never realise his ideals either with realm of education or of politics. I ask you therefore, to honour his memory by endeavouring your best to acquire them.”*

Another instance of a valuable source can be found from 1928 when Mr. G.A. Waille (see above) raised his concerns concerning com-

munal representation for minorities in the Assembly, arguing as follows:... in the operation of this council provision should be made in the proposed constitution for ensuring by means of special electorates or otherwise, the assurance in the State Council of members of the minority communities who shall have equal rights and status with other members. This gives a clear message to Tamils as to where their duty lies today given past historical and political events.

The University of Cambridge Library

The University of Cambridge Library is part of a four-tier system of library resources within the University. With the earliest references to the library dating back to the first quarter of the 15th century, the library is one of the world's major academic libraries. It maintains a book collection of more than four million volumes, with numerous incunabula, manuscripts, maps, serials and other materials. The library has very large holdings relevant to South Asia, including those published in this region itself, as well as those from other parts of the world. Its South Asian collection is strongest in the humanities, including literature, religion and philosophy, Indology and ancient history. It is rich in all forms of publications from India, and has a large collection of Sri Lankan imprints and government publications. While most of the books acquired by the library are in English, there is a reasonable collection of books in the Tamil language.

The library's collection of rare books in European languages and relating to Sri Lanka covers a range of subjects. These include ancient and colonial history, social history, politics (especially Sri Lankan internal and state politics); economic conditions, commerce and banking; education; the liberation struggle of Tamils, society and culture; religion; youth and employment; population studies and elections.

Manuscripts on South Asia held in this library include nearly 1,800 items in South Asian vernacular languages, of which over 40 items are in Tamil. In addition, the library holds the private papers of those who served as Secretaries of State for the Colonies. Those with some relevance to Sri Lankan Tamil studies are mostly letters.

The library's holdings of colonial government publications extends up to 1947 and consists mostly of statistical and economic data

from 1900. These include Blue Books, a complete collection of parliamentary papers, Hansard and census reports (at national, district and village levels), settlement reports, administrative reports, gazettes, and archaeological, geological and linguistic reports and legislation.

As a whole, this collection encompasses material relevant to the full range of Sri Lankan studies and is therefore highly recommended to researchers wishing to contribute to the field.

The Centre for South Asian Studies Library, University of Cambridge

The Centre for South Asian Studies was established in 1964. Its prime objective is to promote the teaching of South Asian studies (in Cambridge from an inter-disciplinary perspective) in the fields of economics, anthropology, the social sciences, history and geography. A great many of the library's holdings concern India and Sri Lanka.

The Centre maintains an archive of primary source materials relating to Europeans who served in the region. There are now about 600 collections of personal papers, more than 1000 antiquarian books and 70,000 photographs. The manuscripts mostly comprise original correspondence, diaries, memoranda and introspective memoirs.

Centre for South Asian Studies Library, University of Cambridge

Some notable examples of manuscripts relating to Sri Lankan Tamils are:

Papers of Charles Valentine Brayne, 1915-1936 (Civil Service agent in the eastern province in 1920, Controller of Revenue, 1927, and Commissioner of Lands, 1931-1935).

Papers of Leonard Woolf (Ceylon Civil Services, 1904).

Letters concerning the supervision of riots in Ceylon during 1914-18 (facsim).

Papers of Alexander Edward Bruce (Ceylon Civil Service, Acting-Governor, 1925). (2 files)

Papers of Peter Godfrey (Ceylon Forest Development, 1923-1940). (facsim)

Papers of Bertram Hughes Farmer. (Lands Commissioner, Ceylon, 1955-58, Director of Cambridge University Centre of South Asian Studies 1964-85). (4 boxes)

Papers of E.H.Lucette. (Ceylon Civil Services 1921; Private Secretary to the Governor of Ceylon, 1924)

Papers of William Martin McNeill (Colonial Forest Services 1922-1938)

Most of these primary sources are collections of the private papers of government civil servants dating from the latter part of British rule in Sri Lanka. These early twentieth century papers would be very useful for any study of the political transition period between British ruler and eventual independent self-government. The constitutional changes of the 1910 McCallum Reforms, the 1920 Manning Reforms and the 1945 Soulbury Reforms all took place during this period. So all these primary sources are of great significance to any investigation of the political situation affecting Tamils at this time. Such documents as land commission papers, forestry commission papers and survey department reports are also important to understanding the effects British colonisation had on the Tamil traditional homeland during the first half of the twentieth century.

Royal Commonwealth Society Library, London.

The Royal Commonwealth Society was founded by the Colonial Secretary in 1868. The Society has maintained a library since its earliest days and this is now an internationally famous collection numbering over 400,000 items. It is particularly famous as a centre for information and research on the Commonwealth, both past and present. The aim has been to provide at least a representative collection for all countries of the Commonwealth on such subject areas as art, literature, music, natural history, education and, of course, the more obvious historical, geographical and political disciplines. The library's holdings include not only books, pamphlets, official reports and periodicals, but also manuscripts, photographs, drawings and maps, mostly in Western languages. Sri Lanka is particularly well represented, with some 500 books, in addition to pamphlets, files and periodicals. In broad terms, the books relating to Sri Lanka cover such areas as politics, history, geography, statistics, economics, religion, education, folklore, biography, arts, architecture and other aspects of culture. The library's collection on Sri Lankan history is the most prolific however, and can be favourably compared with other libraries in the United Kingdom holding South Asian materials, save for the British Library. Most of the historical works span the ancient and medieval periods, however, this is not to say that the 'modern period' is less significantly represented. The collection provides significant materials for researching the history of Tamils in Sri Lanka.

Portuguese, Dutch and British imperial history with reference to Sri Lankan Tamils are all well covered. The social sciences, and particularly the political sciences, are also well represented. The reason for this inclination to collecting so much political material stems from the society's broad aim of providing a representative collection on political subjects. Such areas as official administrative matters, the civil services, constitutions, nationalist and independence movements and ethnic problems feature prominently in the library's holdings of political materials relating to Sri Lanka.

One of the most admirable features of the library in terms of Sri Lankan studies is the possession of an extensive collection of official publications. Only a limited number of these are of recent or relatively recent acquisition. The vast majority of Sri Lankan official publi-

cations held by the library are therefore older materials. These are predominantly official materials relating to the British colonial period and locally published colonial items. There are long runs of preliminary debates, parliamentary sessional papers, statistical Blue Books, census reports and yearbooks. Some examples of these are:

Ceylon Administrative Report (1867)

Parliamentary Debates (1871)

Government Gazette (1860)

Blue books (1862-1938)

Ceylon Registrar- General's Report on the registration of marriages, births and deaths (1867-1889).

These rare monographs and official publications are valuable for their comprehensiveness and consistency. They would be extremely useful for any study of the Tamils of Sri Lanka, spanning historical, cultural, economic, social, and political developments up to the present day.

The library also has a considerable photographic collection. There are about 700 photographs of Sri Lanka dating from the 1870's. Many of these are general in nature, such as views of daily life and activities of its country, topographic and landscape views, agricultural

University of Birmingham Archives

enterprises, official functions and celebrations, railway construction, and so on. This entire photographic collection is an invaluable resource for studying the island's people, including the Tamils of Sri Lanka, depicting their culture, their customs and way of life during the British colonial period in Sri Lanka.

The Society has maintained its own archives since its inception and also houses numerous other historical manuscripts. However, it does not contain much archival or manuscript material specifically relating to Sri Lanka. Nevertheless, there are some items of Sri Lankan Tamil interest, including copies of Opinions of Law Officers (1775-1869); and Descriptions of established customs and laws by which civil cases were tried at Jaffna Patnam among the natives (1704). There is also a Letter-book containing regulations of 1806 removing restraints on Roman Catholics in north Ceylon and related correspondence.

There are three other British libraries worth noting here, namely the library of the Royal Asiatic Society, London, the Foreign and Commonwealth Office library, London and the University of Birmingham-Archives. Whilst all these only have very small collections of primary source materials relating to Sri Lankan Tamils, they are nonetheless useful. The Royal Asiatic Society was founded in London in 1823 and has since promoted scholarship in a variety of ways, with a view to promoting all aspects of Asian studies. The Foreign and Commonwealth Office Library was formed as a result of the merger in 1968 of the Foreign Office and the Commonwealth Office. The Commonwealth Office itself had been formed out of another merger in 1966 of the Colonial Office and the Commonwealth Relations Office. Together with the library of the Overseas Development Administration, founded in 1963, the libraries of these three government departments form the basis of the present Foreign and Commonwealth Office Library. Although this unified library system is of recent formation, the library of the Colonial Office and of the Foreign Office date back to the early years of the nineteenth century, and their collections contain many volumes and early works. Their acquisition policy has focused on international relations and diplomacy, and the history, politics, economics, and law of foreign and Commonwealth countries. Whilst the library does not possess extensive holdings of particular relevance to Sri Lanka, it does contain a

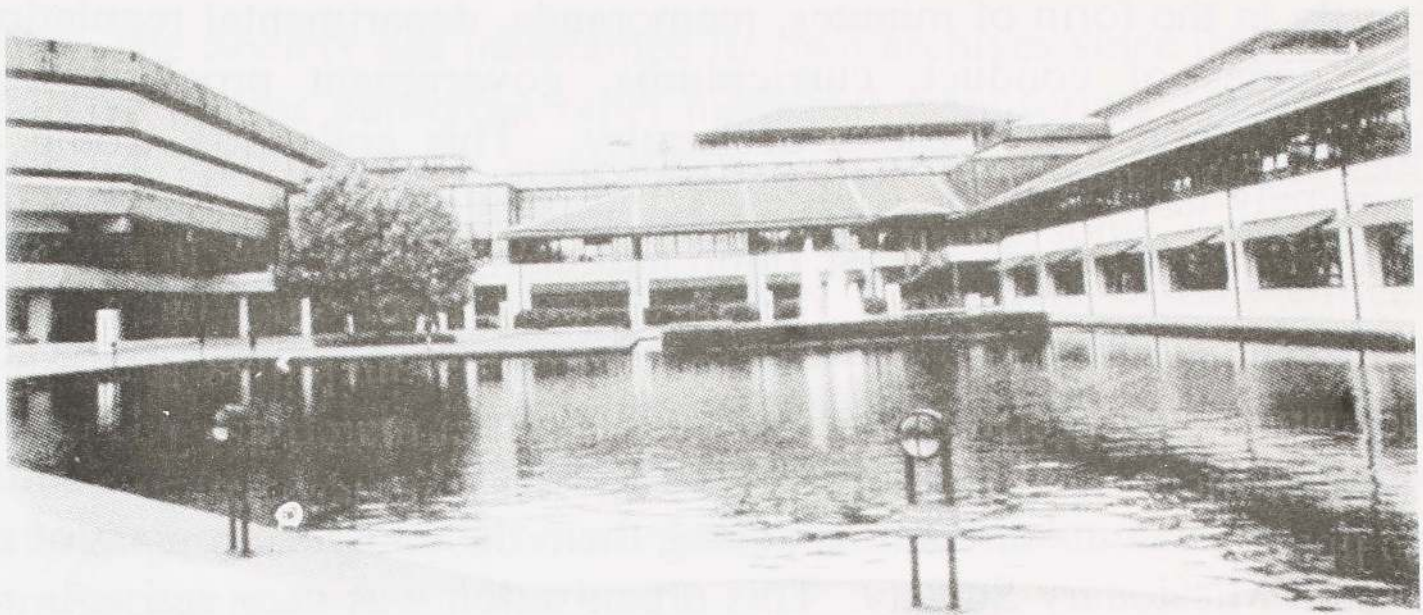
small collection of unique items applicable to the island. These valuable items include some early and rare books and pamphlets, chiefly in the fields of Sri Lankan administration, ethnic rivalry and self-determination, immigration and settlement, nationalism, military campaigns, constitutional and political developments and trade. These are mostly in the form of minutes, memoranda, departmental regulations and codes of conduct, curriculums, government proclamations, speeches, and commissions of inquiry. This collection would be extremely useful for the study of Tamil political and socio-economic affairs, and the emergence of Tamil nationalism.

The University of Birmingham Library mainly caters to the academic needs of staff and students. Nonetheless, the archival section holds a vast and comprehensive collection of rare primary sources relating to Sri Lankan Tamils, among them the complete reports of the Church Missionary Society. This organisation was very active in the northern and eastern parts of Sri Lanka, promoting Christianity and providing both primary and secondary levels of education for the Tamil people. A thorough study of these documents would be essential to any understanding of the overall situation of the Tamil people of Sri Lanka and the religious, cultural, socio-economic and political context that prevailed during the British colonial period.

National Archives, London

The National Archives, which represents the entire United Kingdom, was founded in April 2003, bringing together the former Public Records Office and the Historical Manuscripts Commission. The Public Records Office (before 2003), held an enormous collection, especially of primary sources relating to all former British colonial territories. This includes a large number of primary sources relating to Sri Lanka in general and to Sri Lankan Tamils in particular.

Official publications held by the Archives cover a wide range of subjects, however the general collection policy is aimed at official gazettes, parliamentary proceedings, legislation; treaties, bibliographies of official publications, government manuals, year books and major statistical publications. The Sri Lankan official publications date from 1796 to the present day, and cover such broad areas as the law, politics, economics, and foreign policy. These include speeches

National Archives of London

by political leaders and scholars, memoranda, administrative and census reports, statistics and electoral and constitutional updates. The library's collection of Sri Lankan official documents is particularly rich and constitutes an invaluable trove of primary and secondary sources. These encompass a wide range of political, social, economic, cultural, religious, developmental and foreign policy issues. Some of these primary sources are considered crucial, so as many as possible will be listed below:

Register of letters (Co 488)-entry work (Co 55), Acts (Co 56) 1835 -1947.

Sessional Papers (Co 57, DO 109) 283 Volumes. 1831-1965

Government Gazette (Co 58-D0104) 314 Volumes 1813-1946

Miscellaneous Papers (Co 59) 1795-1945.

Colonial Office and Predecessors: original correspondence 1798-1949

Scope and Content (Co 54/ 1-2 64), 1830-1835

1004 files and volumes

This series contains original correspondence relating to Ceylon. Included are reports and papers of the Commissions of Eastern Inquiries.

Department Services (Co 54). This bound volume is arranged chronologically within the following subject headings: Dispatches, Letters of the Government of Ceylon; Departments and other organisations; and individuals. Each volume has a contents list for each letter, giving name of correspondents, date of letter and the subject matter, 1926-1948.

Colonial Office and Predecessors: Ceylon Register of Correspondence (Co 337) 1849-1946.

Colonial Office: Ceylon Register of out letters (Co 488) 17 volumes. 1796-1945

This series contained registers of out letters relating to Ceylon.

War and Colonial Development and Colonial Office Ceylon Acts (Co 56) 1835-1947.

The Colombo Journal, 1832; The Ceylon Times, 1846-1856; The Examiner, 1846-1856; The Observer, 1847-1856; The Military History of Ceylon, 1795-1833 (Co 59)

Commission of Eastern Inquiries - Ceylon 1829-1930 (Co 416)

Churches and Schools (Co 416/24)

Finance and Public Establishment (Co 416/25)

Trade and Navigation (Co 416/27)

Laws and Judicial Establishment in Batticaloa Districts (Co 416/27)

Reports of District Collections (Co 416/28)

Petitions to Commissioners (Co 416/29)

Special Commission on the Constitution of Ceylon: Donoughmore Commission Reports and Papers (Co 1041) 15 Volumes. 1927-1928, consisting of memoranda, representations and written and oral submissions to the commission and a copy of the Commission's published report.

Deeds in Tamil (90/1774) 1873-1878. These deeds are involved with land acquisition by the British from the local people. Most of the land acquisitions and the deeds relate to the hill country.

Ceylon Domestic Slaves: Colombo, Galle, Matara, Jaffna and Mannar (T 71/663) 1818-1832

*Ceylon: Covia, Nalava and Palla Slaves in Jaffna (T71/664)
1818-1832*

Letter of Possession, Ceylon (10 54/1) September 22, 1798. Letter from Governor Frederic North to the Queen, regarding the possession of Ceylon from the Dutch East India Company. Governor North mentions in his letter that he arrived here in October shortly after the extinction of a dangerous and general rebellion.

Petition to the Queen by the Ceylon Tamil Community about their national status (Ho213/2305) Jaffna 1830.

Vellala Caste and Chetty Caste against permitting the Low Caste to wear earrings. Petition was sent to the Supreme Court by Mariyarasa, Jaffna on the 2 September 1830.

Petition of Kadiramar - Chetty from Columbbuturai, Jaffna, sent on the 16th September, 1830. This petition concerns the injustice of the courts in relation to loss of Tamil lands, property, assets, customs and traditions. The Tamils complain that they have lost their income and become poor due to the judges' verdict not being just to the local people and that they are very unhappy about the situation. Further, the Tamils complain that many taxes newly introduced by the Government Agent, and the British Administrative Authority have failed to take into account the Tamil laws of Thesawalamai. The petition was signed by Tamil people from Vavuniya, Mannar, Jaffna, Batticoloa, Trincomalea, Puttalam and Mullaitivu, and clearly reveals that the entire Tamil community of the homeland areas were united against alien rule.

Jaffna Law Centre, Tamil petition (C 054/903/5) 2, July, 1930

Jaffna lawyers request the Donoughmore Commission to consider a nomination for representation on the Council. Memorandum of the Jaffna Depressed Tamil League on their present disabilities and the need for special representation within State Council of the Island of Ceylon, 18 September 1930.

Timber Business -Petition of the (undersigned) inhabitants of Puttalam, June 1824. This petition concerns felled Satin wood and its export abroad.

German cruiser 'Emden' to Dar-es-Salaam, Seychelles and Trincomalea. Voyage of the 'Emden', a German battleship, which visited various African ports in 1935: Dar-es-Salaam on the 31 January, 1935 to 5 February, 1935, then to Mombasa on the 6 February to 11 February, 1935, then to Port Victoria on 15 February to 27 February, 1935. Then to Trincomalea on the 7 March to 15 March, 1935, and then reaching Jaffna, and finally ending up in Cochin from the 22 to 28 March, 1935. (CO 323/1269/5). Interestingly, the records indicate that the Emden visited all these ports as an unauthorised traveller without British Naval permission in order to find out details of these naval bases. The Emden, took measurements of Trincomalea Harbour and the activities of the British Navy for the German government. It seems strange that the Emden eluded the massive and efficient British Navy without ever being caught.

This historical episode reveals two things. Firstly, it gives us details of the Trincomalea Naval bases, and secondly, the incident made a permanent imprint on Tamil culture. To this day, the Tamil people still call a person with a cunning scheme an "Emden". This term is not used among Tamils in India, however, because the story does not relate to their experience. Whilst the term "Emden" is often used by Sri Lankan Tamil people it is very doubtful that they would be aware of the original meaning or the event to which it refers.

Memorandum of the Jaffna Depressed Tamils Service League on their present disabilities and the need for special representation in the State Council of the Island of Ceylon.

To the Right Honourable Lord Passfield, Secretary of State for the Colonies (C 054/903/5) signed by Mr. N.Selvadurai, President and member of the Jaffna Depressed Tamils Service League, 22 August 1930.

The Members of The Jaffna Depressed Tamils Service League are subjects of the British Government and are thankful to it for redressing some of their grievances and gradually widening their freedom, as far as the circumstances in which they are placed allow. They are treated as "untouchables" by those of the high caste and many years must pass before the advent of a change in the Hindu Society System by which the untouchables may be recognised as children of the same Father

in Heaven and before all man-made ordinances are made to give place to the Divine Law of the brotherhood of man. The league, which has been formed to promote the welfare of the depressed classes, has once already claimed from Government their common rights as British subjects, which are denied them to a large extent by the high caste people.

Their Memorial was submitted to the Donoughmore Commission, which visited Ceylon in 1928. In it they stated in detail the hardships they suffer because of the treatment they receive under the Hindu Social System. One of those hardships is the differential treatment meted out to the children of the depressed classes in government and assisted schools. The Report of the Commission laid emphasis on the fact that equal and adequate educational facilities should be afforded in schools to the children attending them, without distinction of caste, creed or race. The League was very thankful for the considered opinion of the Commission that "social and caste prejudice must not be allowed to interfere with equal educational opportunities for all children." If this important matter is rigorously and promptly tackled, the question of liberty should easily, in a few years, become a fait accompli.

The Ceylon Government appointed an Education Commission to deal with the question, and the report of the Commission recommended that there should be equal seating in government and assisted schools and that the children of the depressed classes, instead of being made to sit on the floor, should be given equal seats with other pupils. The Ceylon Board of Education accepted that recommendation and passed a resolution that there should be no differential treatment in schools, on account of caste, creed, race or nationality. This clause obtained the assent of the Governor in Executive Council and has been incorporated in the Ceylon Education Code. The officers of the Department of Education endeavour to enforce it through the Island. There has been no serious objection to this new rule in Ceylon except in the Northern Province. Some of the Legislative Councillors who were in the Education Commission and are members of the Board of Education and who raised no objection at the time the question came up before the

Commission and the Board of Education, have now joined the high caste party of the Jaffna District and denounce equal seating in schools, instead of appeasing the recalcitrants by explaining the reasonableness of the new provision in the Code. Owing to this strong caste feeling, the children of the depressed classes have now to suffer untold hardships. Some schools have refused to give equal seating on the ground that such a thing is opposed to the immemorial customs of the Tamils. In other schools where equal seating is enforced, the high class children have been withdrawn; and in other the low caste children have been compelled to leave school by the pressure brought to bear upon their parents who are, in all things but the name, slaves of the high caste people. In others, the high caste people have been able to induce the parents of low caste children to withdraw them from schools, giving the reason that they are not willing to allow their children to have equal seating with the children of the high caste and they will only allow their children to attend school, if they are to sit on the floor as they did before the introduction of the rule for equal seating. A large number of the children of the depressed classes are not attending any school. The tension between the high caste and low caste people is so strong that the former, by reason of their influential position, are harassing the low caste people in various ways and wherever the low caste people insist on their right to equal seating, the high caste people are ready to institute false prosecutions of theft, incendiarism etc., against them. A number of schools, approximately 15, under the Christian Missions, in which equal seating has been enforced, have been set fire to, presumably, by the high caste people. The government is trying all it can to give equal and adequate facilities to low caste children in schools, but its own officers and the majority of the high caste people are opposed to it. They reluctantly submit to the enforcement of the law, because the Education Department has informed Managers that no grant will be paid unless low caste children are admitted and given equal treatment with the high caste children.

In the memorandum already mentioned, we requested that there should be special representation for the depressed classes in the Legislative Assembly, under the New Constitution. In the

Donoughmore Report, we were glad to read the following: "We had to consider whether or not it was desirable that they should be given some form of special representation. It seems to us, however, apart from the general conditions we have advanced, that the enfranchisement of these people and the possession of equal and adequate educational facilities are the true remedies for their condition." We are greatly thankful to the Commission, for their advocacy of equal and adequate educational facilities, for adult suffrage and for expressing the hope that the suggested remedies will improve our political condition. Our representatives in the Legislative Council, from the North of Ceylon, are very much opposed to these suggestions and to the expression of opinion, in the report, that our condition should be improved, and tried their best to reject the Constitution, when the matter was lengthily discussed before the Council. We, however, in common with the Ceylon Labor Party, expressed as loudly as we could our full acceptance of the recommendations. In spite of much opposition, wiser counsels prevailed and Lord Passfield's recommendations were accepted by the Council. We consider them as the Magna Carta of our liberties.

Considering the poverty and ignorance among the large majority of the depressed classes and their slavish dependence, in the rural areas, on the Vellalah landlord, it cannot be expected that these people will realise the new condition in which they are placed. It is only by education and improvement in their economic condition, that they will be made conscious of the abject state in which they have been plunged for centuries, and strive to become a self-respecting people. The insistence of the government on equal seating in schools and the enfranchisement of these people under the new constitution have exasperated the high caste people and led them to treat the depressed classes with greater severity, and there are instances where they are compelled to eke out a wretched existence, homeless and without work. The Headmen who are high caste do not sympathise with them. In village committees they have no voice, as there is no representative of the depressed classes in any of the village committees of the Jaffna District. The Vellalah or high caste people now bring forward the argument that representation is

territorial and not communal and that the members of village committees should be elected on a territorial basis. This means that the poor and uninfluential depressed classes who are in a minority in all areas have no chance of ever becoming members of village committees.

It is because of this degraded position of the depressed classes, that the League in its memorandum laid stress on the need of some form of representation for them in the Legislative Assembly, so that their interests may be safe-guarded in the highest political assembly of the land. It is our prayer that one nominated seat, out of the eight provided for, should be given to the depressed classes of the North, who number about 80000 souls. This will be a boon which, besides placing them on the path of progress, will enable them to ventilate before their rulers the thousand and one attacks made daily on their liberty by high caste people in the villages and will substantially help them to work out their own political destiny, under the reformed Constitution.

The Leaders of the Village in Jaffna Ceylon to the Right Honourable, the Secretary of State for the Colonies, London. Equal seating in schools (CO 54/903/6). Signed on the 20 June, 1930, Puttur, Ceylon, by S. Sethupathy as President, and K. Sanmugam, N. Kailayar, V. Ramasamy, G. Kanagesabi, and T. Visuvanathar.

MAY IT PLEASE YOUR LORDSHIP,

We the Leaders of the Villages in Jaffna, the Tamil District in Ceylon, respectfully beg to submit, for your sympathetic consideration, the following regarding the equal-seating of students of all classes in Assisted Schools and the destruction of established society as a result thereof:

We understand that the Board of Education suggested to the Government on their own initiative the introduction of a rule enforcing equal-seating in assisted schools, the non-compliance of which should be met with non-payment of Government grants. Without ascertaining the wishes & feelings of the people, the leaders of the country, the managers of Schools or recognised societies, the Executive Government of the country accepted the suggestion without knowing the con-

sequences. Immediately thereafter School Inspectors were sent around by the Director of Education to enforce the application of the rule in all schools. They visited the schools and inter-seated & equal-seated the students, much to their surprise, annoyance & humiliation. The people of the country were not notified of the change and were not given time to make their own arrangements if they are not in sympathy with the change. The managers of schools were only notified of the rule. The change was not asked for by any community or school, though it was advocated by individuals of rationalistic and communistic tendencies. The change has been considered to be cyclonic and communistic one intended to disturb the equilibrium of our customs of the country and the caste system, which survive for several ages in spite of the political vicissitudes of the country at frequent intervals. The people of the villages in Jaffna were enraged at the action of the government. They stopped their children from attending the Schools. The rowdy element of the country practiced incendiarism and many schools were burnt down. Consequently, there is considerable unrest in the country, disaffection towards the established government, defiance to law, disorder, and disruption of society and established customs of the country, feuds between different classes of people, hostility towards managers of schools, teachers and Legislative Councillors. The people protested, the leaders of the country protested, the Hindus and native Christians protested alike against the introduction of the rule but the Government will not listen. The present unhappiness of the country has been a result of hasty legislation, by the rule of majority, without consulting or securing the consent of the people previously or without any urge from any section of the people for such a violent change. The people were alarmed to find the British Government for the first time identifying itself by legislation in disturbing the customs of the country since their occupation of this country 150 years ago. The people are progressive and willing to accept changes if they are effected with due care, attention and proper consultation. We assure your Lordship that the change has brought chaos into the country by the unwise action of the Government in an autocratic manner.

The Jaffna Peninsula is entirely inhabited by Tamils who have a civilisation of their own 5000 years old or more. They have their own language, literature, laws and customs. The European historians record that, when the Aryans first met the Dravidians, they found the latter in a state of high civilisation whereas we know that we had our government civilisation, literature, customs very much anterior to the Aryans and we never yield that the civilisation of the Aryans is in any way superior to that of ours. History does not record that, under the Tamil Dynasties of Chera, Chola and Pandiya or under the Tamil Kings of Jaffna Patanam, the caste system was ever found to be oppressive to any section of the people and it should certainly be interesting to your Lordship to know how the caste system has become oppressive under the Portuguese, Dutch and the English Government. From the passing of our country from the native rule to the Portuguese, Dutch and eventually to the British, we have suffered much by the alien rule by their proving deliberately indifferent or ignorant to our customs and social welfare. The fact is that the British Government here never cared to take interest or improve and maintain our social systems but contented itself to stand aloof with indifference and ignorance. They showed an inclination never to recognise our customs but to supplant our systems with that of the English eventually or sooner we make it opportune for them. This apathy and indifference on the part of the Government resulted in oppression and chaos in our society, which were produced by illiteracy and rowdy elements of the country. The British Government has never appointed a commission to report on the caste system with a view to suggest ways and means to improve upon to meet modern conditions. There is not a single State document that the Government can point out that shows it has ever taken interest in the matter. We are ordered now to leap into the darkness by a stray action, the evil effect and consequences of which are not seen and realised by the authority which made the order. The people also can never reconcile themselves to the disturbing of their equilibrium of society. The Jaffna Tamils are different from the Singalese in race, religion, language, customs, civilisation, diet and personal cleanliness.

The Jaffna Tamils have their own laws regarding property and inheritance framed by their elders during the Portuguese period which is known as "Thesawalamai-law according to the customs of the country" and is even now honoured by the British in their present courts. What is seriously suggested is that the Government should not interfere with our customs and religion unless and until we desire changes or agree to changes. We cannot appreciate any changes that prove destructive to our society or established order, which gave us peace for several centuries. We request from your Lordship an assurance that this Government by the rule of majority will never interfere with our customs and religion or will cause anything that interferes or affects our customs and religious practices. We cannot appreciate any changes on our custom and religion suggested by any other community than the Tamils themselves. The Board of Education consists of only two Tamil members and the rest are Singalese and others who are mostly Christians. These two Tamil members might have expressed their personal opinion but not the opinion of the country unless it has been ascertained. These two members can never show that their expression of opinion at the Board of Education was supported by the people or that the measure of reform was urged by any community.

So rich a race as we are in language, literature &c., we had our system of education in the country which afforded a free and cultural education to all who desired. This system was made to die systematically by the discouragement and non-recognition of Government. The British Government and the European missionaries developed in this country a system of education in the vernacular, which provided for the teaching of merely the three Rs. This system flourished by the recognition and money grants paid by Government though Hindu cultural literature was precluded from these schools as they involved the necessity of studying Hinduism. Some years back, it was found impossible for Hindu students to sit for the Teachers' Certificate examination before being converted to Christianity. None of the schools of our ancient system exists at present. We have been made and are dependant on these

vernacular schools most of which are in the hands of the missionaries. A change is now ordered by Government and we find that we have no time and resources to retrace our steps in reintroducing our former system of education. We find we cannot accept the reform in the interests of our society. Thus we are in this predicament of helplessness. We therefore request your Lordship to enable us to open our schools independent of Government control and aid however poor our resources be, and in the meantime to enable our children to attend the present schools; otherwise our children will have to remain without receiving education.

We are inclined to review the situation of this part of the country during the last ten years for the information of your Lordship. There was a revival of Hindu and Buddhist education in the country and a definite check on the Missionary enterprise. It resulted in the total absence of conversion to Christianity and the closing of many missionary schools as their places have been taken up by Hindu and Buddhist Schools. This also brought an estrangement of feeling between the Christians and other religionists. There were protests from Christian quarters with regard to grants paid to certain important Hindu institutions. A section of the Christians was not satisfied to see the absence of a Tamil Christian Representative in the Reformed Legislative Council. A few leaders of this section took upon themselves leadership of the lower classes (who are Hindus) without any invitation for their leadership. The leadership still exists with the Hindu leaders. The Excise Policy of the country resulted in the closing of arrack and toddy taverns while allowing foreign liquor to have a free hand. This resulted in the suppression of native drink and overthrow of the lower classes into unemployment, which they hated. A few self-styled Christian leaders came out to support the cause of intemperance merely to solicit the sympathies of the lower classes for their personal ambition. They presented petitions and had interviews with Government on behalf of the lower classes (who are Hindus) merely to impress on the Government that they are leaders while they had no following. Their object is to get into

the future reformed Legislative Council on a labour vote as adult franchise had been recommended by the Donoughmore Commission - These persons would have advocated the change. No class in the Hindu society, high or low, considers equal seating as a boon. No Vellala likes to have equal seat with a Brahman or others with the Vellala. All like to follow the caste system which offends nobody and it is their religion. The educational vote of the country has considerably increased during recent years and it has alarmed the Government. In this country there sprang a youth movement which advocated Soviet methods of equality and brotherhood. The missionaries were out to find new pastures for their field. They have introduced equal seating in some of their schools in the metropolis. Some Christians instigated a few students of the lower classes to gain admission into some prominent Hindu institutions, more for spite and creating trouble in the Hindu Society, rather than for justice. The Director of Education and the Board of Education discovered an existing rule in the code of assisted schools under which the equal seating should be insisted upon, the manipulation of which must result in the division of Hindu society into several camps or into anarchy which will afford a field to the Missionaries to build schools to the lower classes of Hindus and thus carry on their missions. Thus a definite and arresting check was put by Government on the increasing numbers of Hindu and Buddhist schools which called for yearly increase on the educational vote of the country, we are unaware that any section of the community ever presented petitions, made requests from the Government, or from the Director of Education, for equal seating in schools. What people advocated the equal seating are not known. The Director of Education and Government should offer an explanation to your Lordship why the change was not effected hitherto and what prompted them to give effect to it immediately and now and who agitated for the reform and whom they consulted and how? The source should also be found which sought the introduction of the suggestion in the Board of Education made in July 1929 and immediate effect was given to it. We would strongly impress on your Lordship that this reform was not actuated by

the demand of the people and the people of the country were not encouraged to undertake such social reforms at any period.

The innovation in the school is not in harmony with the practice outside the school and it is not realised what benefit the Government has conferred by equal seating when it cannot be practiced elsewhere. The lower classes do not wish to go beyond the caste system and have not asked for reform or showed inclination to sit in equality. This strikes at the root of the caste system and we cannot remain without protest. We therefore request your Lordship to appoint a commission composed of our elders in the Jaffna Peninsula assisted by a social reformer in England to report: (a) The practices originally intended in the caste system, (b) How the caste system fared under the Tamil Kings and the rule of the Portuguese, Dutch and British (c) What are the merits and demerits of caste system and whether the caste system should be continued and if so, with what modifications (d) if the caste system is unsuited to us, what other system is suggested and what are its practices? Until such an action is taken seriously and systematically, we cannot agree to any changes made at random and we strongly protest against such reforms. We earnestly pray that this commission be ordered immediately. Mr. Ramsay Macdonald, the Premier, in reply to a protest made by the American Negro Magnate regarding the refusal of English hotels to admit him, stated that he cannot interfere with the customs of the country. We hope the British Government will not violate our customs in this country.

Regardless of all other considerations, mere logic is on the side of the Government because the money paid as grants to schools is drawn from General Revenue. This does not in itself establish the justice of the action of the Government in disturbing our social structure. The Simon Commission reports in June 1930, on the 'caste system' as follows: -

"In spite of the eagerness with which political India is embracing modern ideals of government, the ancient social system of Hinduism, which has evolved a rigid complication of innumerable castes from the Brahmin at the top to the

Pariah at the bottom, continues to control the lives and thoughts of more than 200 out of 320 millions of the population with a persistence and authority undreamed of in the Western World".

The morality of the caste system is such that equal-seating is unknown in private houses, temples or other public places but the insistence of which only in a State-aided school by Government is not understood by us. There is compulsory free education in the vernacular in the Jaffna Peninsula which is educationally the most advanced place in Ceylon or India. There are not very many castes here as in India or ill treatment and rigours as in India. If there is any oppression in our caste system today, it is a result of rowdyism bred of illiteracy, alien rule, missionary adventure, the introduction of Western Civilisation's habits and modes, and the aloofness of the British Government. The lower classes are not really lower but they are treated and respected as different members of the body for different purposes and for the benefit of the body politic. The women of the lower classes are treated, respected and addressed by all higher classes with the greatest respect as much due as to the women of the higher classes, this social system has given us peace for several centuries and given us eternal poets, saints and philosophers among the lower classes in the dim past. Any attempt for an adjustment in our social system by an unsympathetic and ignorant foreigner merely results in the destruction of the whole fabric of our society. Equal seating does not bring about economical advantage or improvement but a mere satisfaction to the foreign eye. What should have first been attempted is the improvement of the economical condition of the lower classes and their acquirement of sanitary habits. The people of the Peninsula are half-starved and emaciated. The village cattle are no better and are dwindling. There are no pasture lands. The population is dense and increasing. There is not enough new land for cultivation. There is no colonisation scheme. The majority of the people are without lands and all the lower classes have no lands at all. The natural harbours and ports are closed owing to centralisation in Colombo and conse-

quently there is no trade, no industry and no wealth. The land is sandy, dry and unproductive. There are no mountains or rivers in this region. Cultivation is only by small lots and the yield is hardly sufficient to meet the cost of cultivation, rain occurs once a year in the winter followed by outbreaks of malaria. The death-rate and infantile mortality is very great, the people are turned into vagrants and vagabonds as there is no land for cultivation or any other occupation to keep them employed. The lower classes are born in poverty, bred in poverty and die in poverty. The higher classes drift, year after year, into the strata of the lower classes owing to increasing poverty in the land and prove incapable of assisting the lower classes as in old days. In our opinion, the action of the Government is puerile and highly dangerous in that it breaks up the Hindu society. The higher classes are made to realise their helplessness and the lower classes to look upon the ruler- the third party- for all what they want. Herein we find a policy of 'divide and rule.' Thereby we have lost regard for this Government. What is needed for the betterment of the lower classes is the introduction of technical education instead of mere reading in the vernacular language, giving them free lands for cultivation, putting up free cottages for their living, digging wells for their drinking, bathing and agricultural purposes and colonising them in new parts so that, when they are economically improved, they must necessarily improve their sanitary habits and personal cleanliness when there will be less protest and people will be willing then to relax the caste rules. We therefore strongly urge on your Lordship to overrule the action of the Government and order for a committee to institute immediately an inquiry into their economical condition with a view to devise ways and means to uplift them. This Government has never attempted to do this.

We also beg to express our faithfulness and loyalty to our Majesty the King Emperor and in return, we expect good government here respecting the customs and religion of our country. In this spirit, we have ventilated our grievances to your Lordship for redress in a constitutional manner.

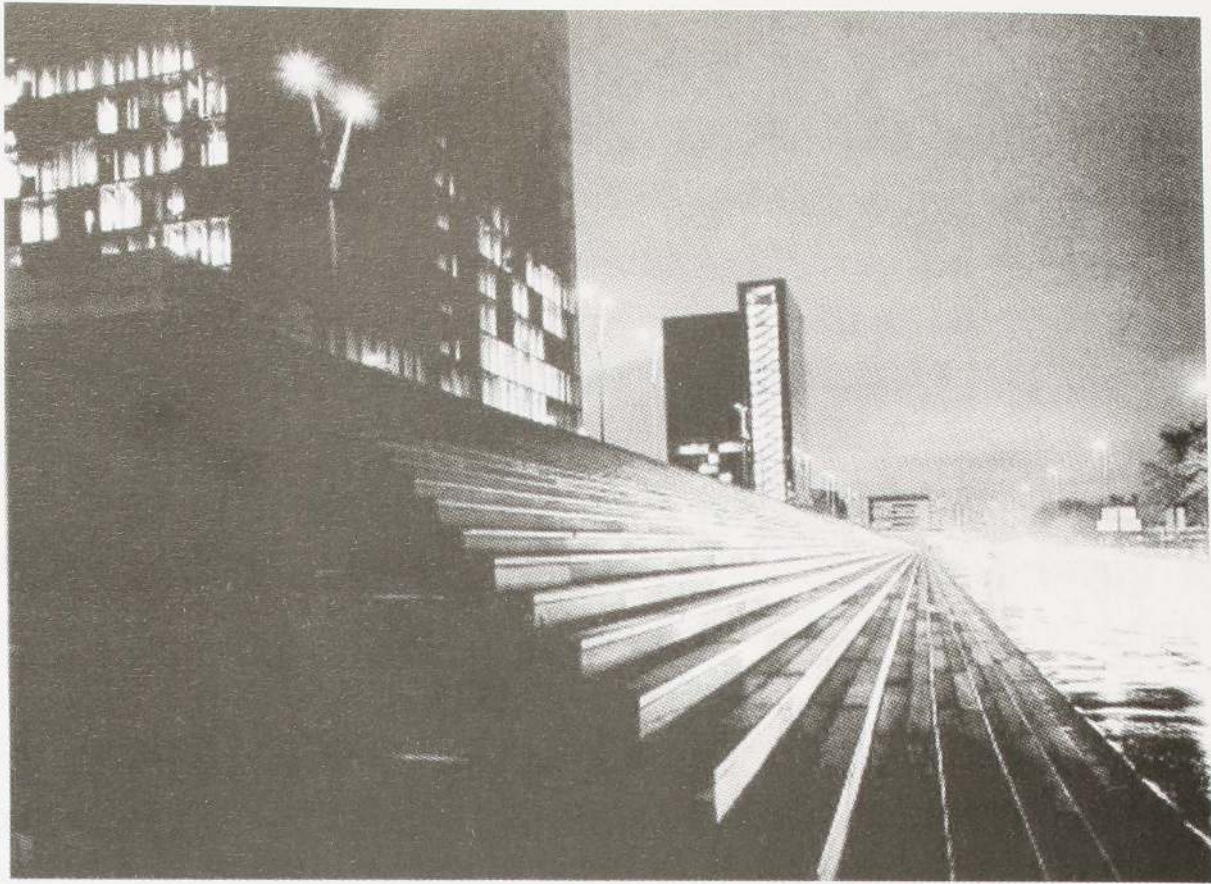
The two primary sources, though both are lengthy and detailed as quoted above, clearly reveal the social, cultural, and political situation of Tamils, particularly in the Jaffna Peninsula, during the latter part of British colonial rule in Sri Lanka. The reason is given in these two detailed and lengthy documents of quotation, because the overall picture of the Tamil people and their socio-cultural and political situation has been clearly portrayed from these two primary sources. Both these documents are found among the Governor's dispatch documents. Most of the British National Archives' Sri Lankan primary sources seem to be general in nature, rather than specific to the northern or eastern parts of Sri Lanka or even relating to Tamils. However, much information can be found among those general documents relating to Tamils, such as the two valuable documents above, making a thorough investigation essential for identifying further information of relevance to Tamils. This makes the British National Archives a particularly useful place for scholars undertaking research across the full spectrum of Sri Lankan Tamil history from 1796 to the present day.

6. SOME USEFUL COLLECTIONS IN SOME OTHER EUROPEAN INSTITUTIONS

In order to uncover as many primary sources relating to Sri Lanka's history as possible the field of exploration was extended to encompass some other European libraries and archives. In this respect, the National Bibliotheque in Paris, including their Manuscripts Department; the Institute of Indology Library at the University of Cologne in Germany; the Library of the South Asia Institute at the University of Heidelberg, also in Germany; and the Glarus State Archives in Switzerland were all investigated. Some relevant primary sources were found in the Manuscripts Department in Paris and in the State Archives in Glarus. Unfortunately, there were no primary sources of interest in any of the other libraries investigated, but there are large collections of Tamil books, and some rare and original printed monographs relevant to Tamil literary studies. It is therefore worth briefly considering these libraries and archives to provide some useful background information on collections that have been acquired and maintained over a long period of time.

The National Bibliotheque, Paris

Few primary sources were found at the main National Bibliotheque library in Paris except for a number of manuscripts relating to Sri Lanka, such as *Ceylon Reports on the Finance and Commerce of the Island of Ceylon, 1848*. However, the library does hold some useful monographs pertaining to the history and politics of Sri Lanka, especially in relation to Sri Lankan Tamils.

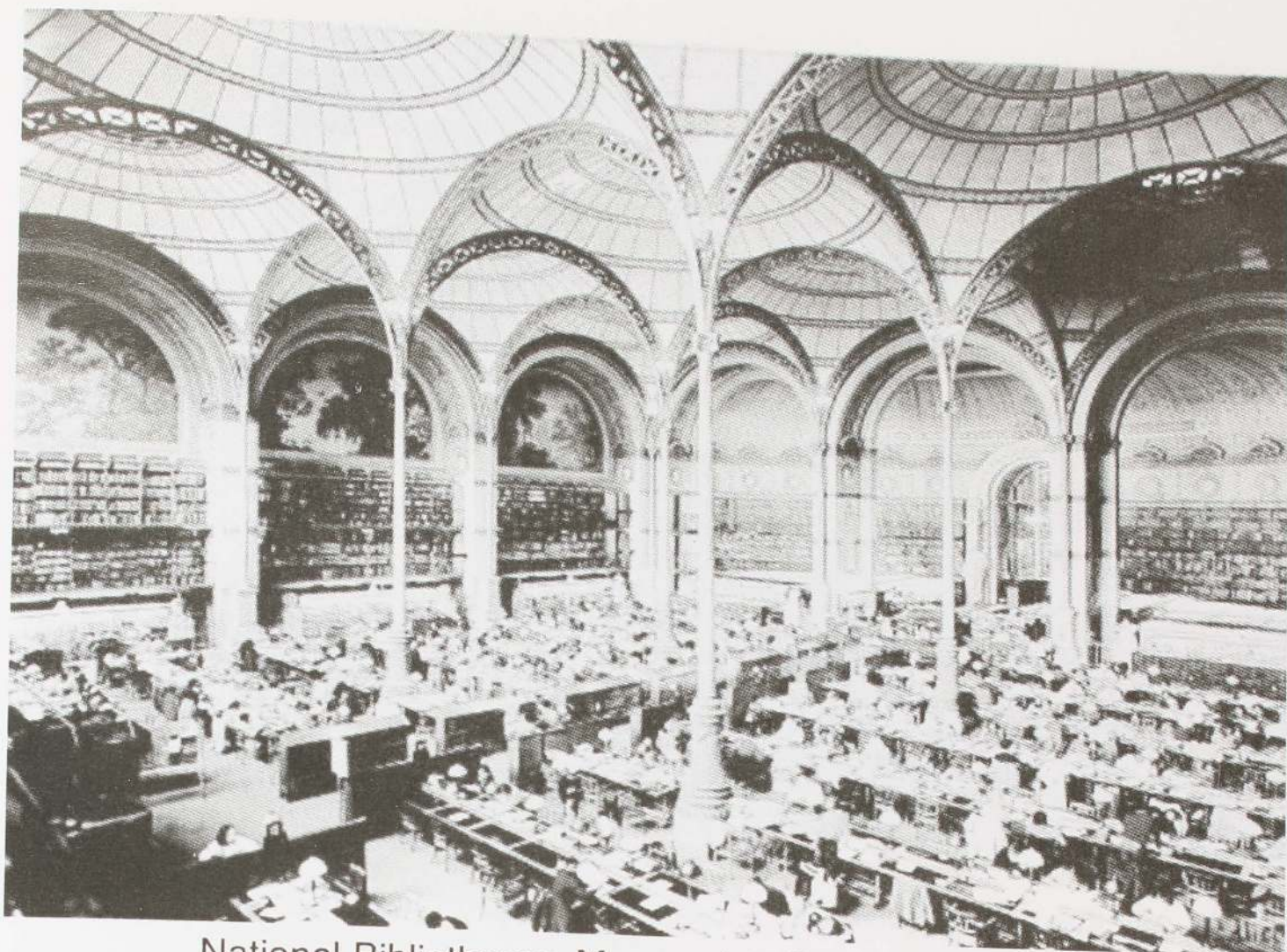

The National Bibliotheque, Paris

The National Bibliotheque Manuscripts Department, Paris

The Manuscripts Department of the National Bibliotheque is especially significant for Tamil linguistic and literature studies. The Manuscripts Tamouls (D 33089) shows that palm-leaf manuscripts are also held on such subjects as philosophy, science, astrology, and medicine. Under the heading of 'Ceylon' there are also manuscripts listed such as Ceylon (n.a.9372-1785) (n.a.9383, 1531) and letters, correspondence and memos, between the Governor of Ceylon, Lord Macaitha and the Governors of Madras and of Batavia, 1781-1785, (n.a.1372), There is also a description of a voyage from Paris to Taprobane (n.a.9383).

The Archive holds a number of palm-leaf manuscripts such as: Tolkappiyam, the Tirukkural, minor didactic works and the Kambaramayanam. Other titles include Saralip Puththakam, Sathynool, Mandiram, Tattuvam, Unmaivillakam, Tattuvamirdam, Ulaganidi, Kolaimarunththal, Vayittiyam, Sastiram, Iyatkaimaruth thuvam, Tholporul, and various medical works on palm leaves. In addition to these, there are many of manuscript dictionaries, which would be of incalculable value to the study of Tamil lexicography. There is also a manuscript of a Tamil-Portuguese dictionary comprising some

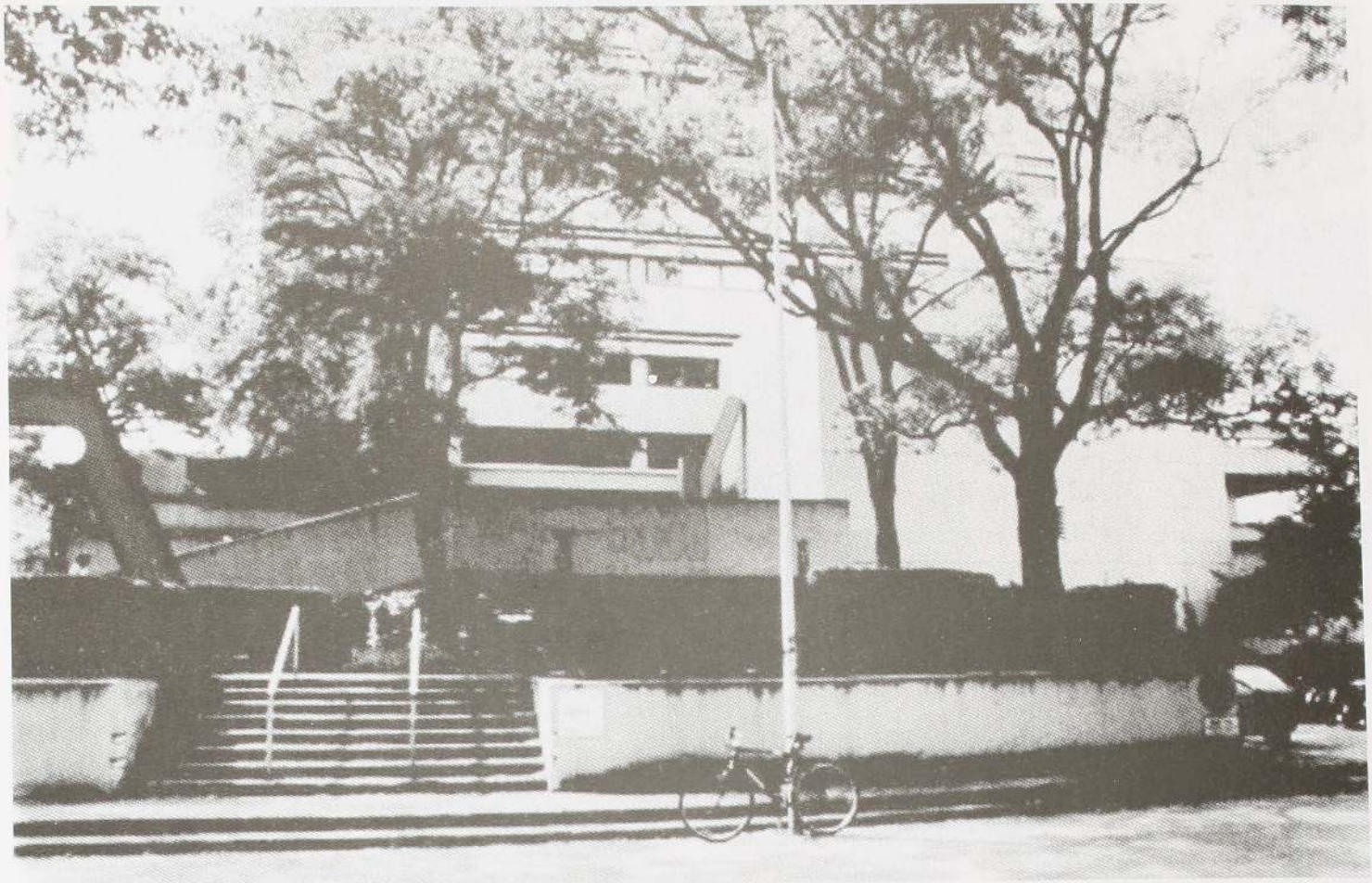
National Bibliotheque Manuscripts Department, Paris

220 pages of folio size, each page divided into two columns with about seventy words per page. Another Portuguese-Tamil dictionary, dated 1679, exhibits some excellent penmanship, comprising 127 pages written in two volumes.

Among these manuscripts, the Vayittiyam (medical manuscripts) seem to be particularly significant. The author had found only a few of these in any of the other collections so far investigated. Among the medical manuscripts found here were Vayittiyampathinaru; Vayittiyammuppathu; Vayittiyamimpathu; Mooppuvithi; Egamooli sasthanam; VaathaSooththiram; Patpalavakai Vayittiyam; Pillaipini vaakadam; and Pasikaramoolikaivivaram.

South Asian Institute Library, University of Heidelberg

A remarkable collection of monographs and journals relating to Sri Lanka was found within in this library, although the vast majority of the collection relates to Indian studies. Some of the monographs and journals relevant to this study, however, are quite rare, for instance:

South Asian Institute Library, University of Heidelberg

Tamil Revivalism in the 1930's (273 pol 87/497), Irschick, Eugene.F.

Two Tamils Folktales (msp 20.12w 89/578)

Tamil Culture Journal

Ceylon Historical Journal

Journal of Tamil studies

Tamil International Conference Papers (complete)

Most of the subject areas relevant to Sri Lanka are reasonably well covered in this collection and any young scholar (and especially expatriates) who wishes to pursue the study of Sri Lankan Tamils would possibly find this institute a rewarding option.

The Institute of Indology and Tamil Studies, University of Cologne

This institute possesses an excellent wide-ranging collection of monographs relating to South Asian studies with over 60,000 books. A fair number of these books are quite rare, including some first editions. These books have been collected systematically over a long period and were catalogued manually. The current Professor of Indology and a few of the lecturers are thoroughly conversant in the Tamil language and whilst there are almost 3000 Tamil manuscripts held in the library,

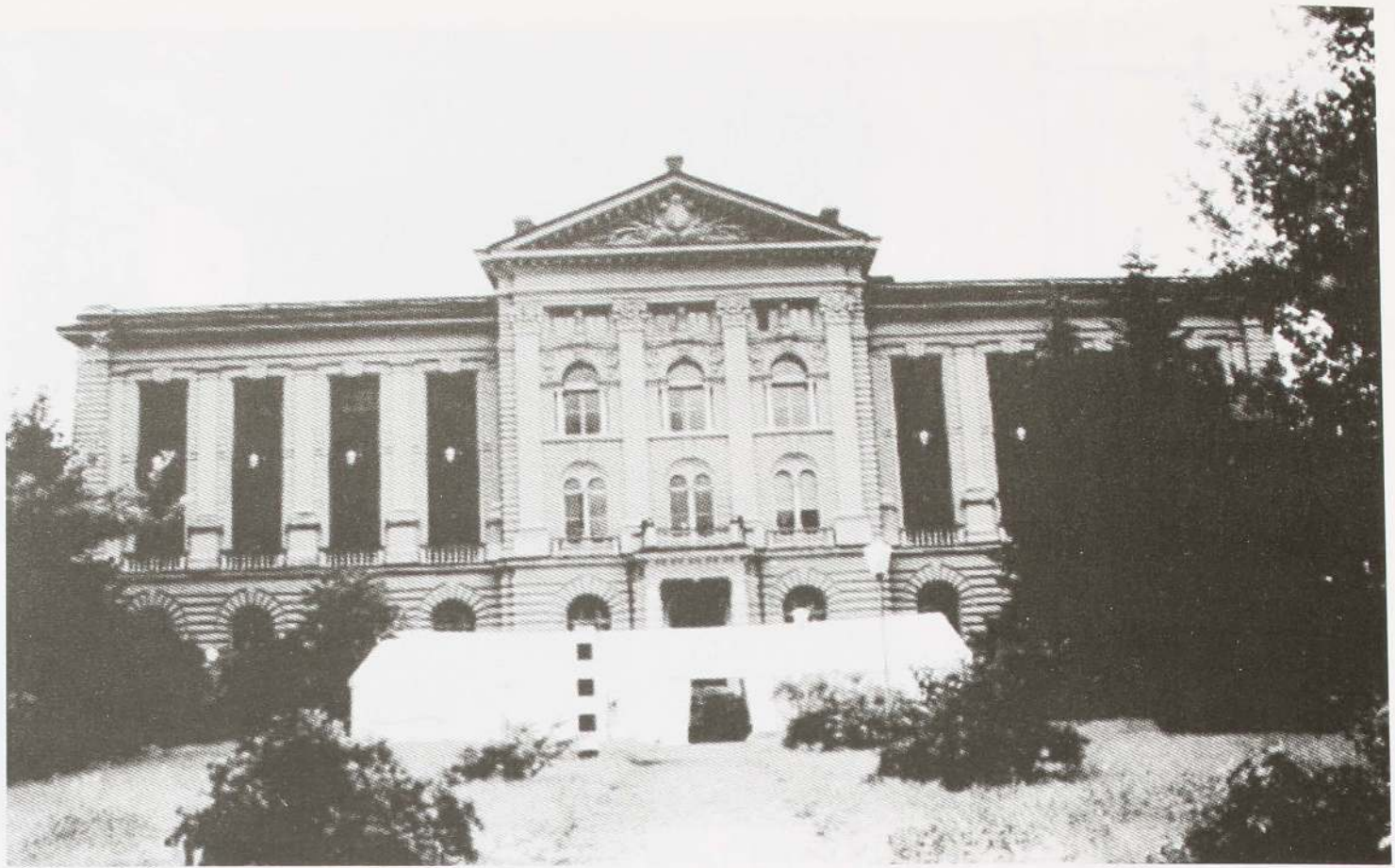

The Institute of Indology and Tamil Studies Library, University of Cologne, Germany

most of these are more relevant to Indian studies. However, the Institute and its collections offer a golden opportunity for anyone interested in the study of South Asia or even Sri Lanka alone. What makes this collection so important to the objectives of this study is that it possesses original monographs of great value to the study of Tamil language and Tamil literature. Tamil culture and history are also well covered.

The Glarus State Archives, Switzerland

The State Archives of the Glarus Canton are considered here because they house complete copies of documents from the International Tamil Archives based in Kandy in Sri Lanka. These various primary sources relating to Sri Lankan Tamils and derived from numerous newspapers, journals, research papers, proceedings, parliamentary speeches, private collections and so on have been collected since the beginning of the twentieth century. Almost all these documents here have been preserved on microfilm, with the assistance of UNESCO. The nature of this collection will be briefly outlined below in the hope this may help create a better awareness of their existence and encourage their reproduction or purchase for the benefit of current Sri Lankan Tamil studies elsewhere.

Branche of the State Archives of the Glarus, Switzerland

Almost 200 microfilmed reels have been produced, with each reel containing approximately 1000 pages. Altogether, two million pages of documents are available within this one collection, which represents a remarkable achievement by a single individual who has been systematically collecting these documents for nearly 50 years. They have also been arranged in numerical sequences and classified into their appropriate subject and category order. The entire Tamil community, as well as the scholarly world, should be grateful to this individual for his valuable contribution.

Some of the most valuable documents within this collection are the numerous newspaper clippings relating to Sri Lankan Tamils. These stretch from the very first newspaper issues through to the most recent editions, as follows:

<i>Hindu Organ</i>	1899-1929
<i>Sutantiran</i>	1942-1981
<i>Eelakesari</i>	1930-1957
<i>Thinamurasu</i>	1993-1999
<i>Sarinigar</i>	1990-1999
<i>Tamil Culture</i>	1951-1962
<i>Tribune</i>	1954-1977

One of the most valuable parts of the collection is found under

National Library of Canberra, Australia

the heading: 'History of the Tamils of Sri Lanka', with articles taken from Tamil and English newspapers. The subjects covered here are quite vast, relating to all aspects of the history of Tamils based on religious, cultural, linguistic, socio-economic and political themes. The material covers a period from 1930 to 1997 with almost all the articles contained in 28 microfilm reels. It is a truly amazing achievement considering it is the work of one person alone, and an extremely valuable resource for the Sri Lankan Tamil studies.

The collection also holds some other very useful materials, such as the speeches of S.J.V. Chelvanayakam and Ponnambalam Ramanathan, the Sansoni Commission reports, documents relating to up-country Tamils, and other miscellaneous documents on a range of subjects relating to Sri Lankan Tamils.

The other major component of this collection comprises the many expatriate Tamil publications including journals, magazines and newspapers from all over the world (France, England Germany, Canada, Norway, Switzerland, Netherlands, Denmark, New Zealand and Australia in particular). These are vitally important resources for the study of the lives and thoughts of expatriate Tamils. Many have been living for nearly three decades on Western soil far from their homelands and may now, perhaps, offer fresh perspectives and new solutions to the longstanding problems their communities have for so long endured.

7. A SIGNIFICANT COLLECTIONS IN AMERICA

Unlike the Portuguese, the Dutch or the British, the Americans did not have any intention of colonising Sri Lanka. They came to the country with an entirely different motivation: to promote the Protestant Christian faith among the indigenous people. Educational activities played a major part in realising this objective, with the American Mission using education as a vehicle for religious propaganda. Whilst they made great efforts to provide a good standard of modern education to the local people, the American Mission also expanded their activities into other areas such as health care and printing and publishing. Interestingly, the missionaries did not take so much interest in the southern or eastern parts of Sri Lanka. Their main focus was centred in the Jaffna Peninsula and the Vanni mainland, with some minor extension into the eastern provinces. The reasons for this restricted sphere of activity were perhaps socio-economic factors, rather than political, however this question is left open here for further discussion.

The most prominent of the missionary groups, the American Ceylon Mission (ACM), was established in 1816 by the Reverends Warren, Richards, Meigs and Poor. It was the only mission to arrive from America during the period of British rule. Right from the beginning the ACM focused its activities exclusively on the northern peninsula, concentrating on religious, educational and other activities such as medical services and printing. Towards the close of 1819, a reinforcement of American missionaries arrived to be followed in 1833-1834 by another group of six ordained missionaries, a physician and a printer. From that time onwards the mission comprised seven to nine ordained missionaries, a physician and a printer. In 1849 there were nine ordained missionaries on the Jaffna Peninsula. The Mission had

eight stations under its supervision during the early period of British rule: at Tellipallai, Batticotta (Vaddukoddai) Oodooville (Uduvil), Manepay, Pandaterrppu, Chevakacheri, Varany and Oodupitty (Udupitti). It also had six outstations: at Atchuvely, Moolai, Karaitivu, Velanai, Kayts and Pungudutivu.

One of the chief objectives of the American Ceylon Mission was to preach the Gospel whenever the opportunity arose. Religious services were held at each station and frequently in some of the neighbouring villages on the Sabbath, and religious meetings were held two or three times a week in the evenings in some of the villages. The missionaries also preached more informally, with individuals or groups, at their own houses and in the streets. A primary objective was to educate both girls and boys in the principles of Christianity, both through common schools and also more intensively, for a select few, in seminaries (for boys) and boarding schools (for girls). A printer reproduced the Scriptures, various tracts and schoolbooks in the indigenous language and these were distributed throughout the district. Local catechists were employed to help the missionaries in these activities, so that by 1849 the mission employed twenty people.

American Foreign Mission Library, Boston

The Bible, of course, was the focus of all study and was regarded as the supreme authority on moral and religion instruction, pupils being expected to attend public worship on the Sabbath, along with other routine congregational activities. The American missionaries' endeavours produced 680 new converts, 480 of them male, by the year 1849. Over 300 of these were educated in the Batticotta Seminary and about 180 in the Oodooville Female Boarding School. These figures reveal that the missionaries were not only effective in converting the population and spreading Christianity, but that they spent considerable resources in achieving their objectives. To the indigenous people, such dedication was incomprehensible but it was for this very purpose that the missionaries had come, and such efforts only accelerated during the second half of the nineteenth century.

In addition to these core ACM activities a number of societies were established as specialised agencies for developing their missionary work. The Jaffna Friend-in-Need Society was established in 1840 with the aim of providing medical facilities to the indigenous population and a general hospital and dispensary were subsequently established. The Jaffna Auxiliary Bible Society was set up with the objective of conducting Bible Study and disseminating its knowledge amongst the population. The 1847 reports of this society indicate that a revised Tamil language edition of the Old and New Testaments was also undertaken by the society. Further, in 1846, twenty copies of the Book of Proverbs and twenty copies of the Epistle to the Romans were printed, while 7371 volumes of the Scriptures were distributed, either in whole or in part, and comprising both English and Tamil versions. Another society, the Jaffna Native Improvement Society, was established in 1843, its original objective being to promote mutual improvement by the ACM and to encompass the whole burgher and native community without distinction as to class or caste. This society also ran a library, although it appears to have been unsuccessful, possibly due to financial constraints. The Jaffna Religious Tract Society was established in 1826, its major aim, according to the Annual Report of the Committee of the Society of 16 February 1847, being to improve the moral condition of the people. This society operated printing and binding presses to produce various religious tracts, Scriptures and calendars for promoting the Christian faith. The report shows that thousands of copies of religious works were printed and distributed

amongst the 'natives' and these publications appear to have been both a very systematic and effective means of propaganda. Finally, the Jaffna Native Evangelical Society was established in 1832, with the objective of promoting missionary activities and to publish the Gospels of Jesus Christ for the availability of the 'heathens'. This society also provided schools and other services for the people at Velanai, an island off the Jaffna Peninsula. Their services extended to an indigenous population of 2,988 of whom 1,466 were adults and 1,522 children according to the census taken by the government in 1840. Such minor Christian societies were quite active amongst the Tamils of the Jaffna Peninsula, although there is little evidence to indicate that they operated in other Tamil areas during this period.

Although the local people benefited in many ways from all these activities, by the mid-nineteenth century the educated Tamil elite and more specifically the Saiva elite, began to question the Christian conversions and the expansion of Christianity. Anti-Christian feelings began to brew, developing later in the century into an anti-Christian movement. Eventually, a Saiva revival emerged, led by Arumugar Navalar, which agitated against these missionary activities.

There was, of course, a considerable volume of documentation associated with these American missionary activities. It was considered part of their duty to be methodical in preparing and maintaining records. These might relate to the conversion of local people, the building of schools and boarding accommodation, details of students, parents and teachers, health and medical services, statistics or financial and human resources. The Mission's proselytising and its educational program also led to the production of numerous pamphlets, religious tracts and the emergence of newspapers.

These historical sources (both written and printed) are valuable for what they can contribute across a broad range of subjects relating to Sri Lankan Tamils during this particular period. Unfortunately, neither the National Archives nor any other institution in Sri Lanka possess much of this American mission material. For this reason, the American Board of Commissioners: Foreign Mission Archives, housed at the Congregational Library in Boston, was visited to investigate these sources. This archive possesses almost a full set of primary sources. Some of the most valuable documents within this collection are detailed below

*American Board of Commissions; Foreign Mission Records
1810-1985 (RG 4352/RG 1200)*

This is one of the most important records held at the Mission's Congregational Library and Archives, comprising almost complete sets of publications such as the Morning Star and Uthayatarakai, as well as the Mission's reports from Jaffna. The Morning Star was a semi monthly English language newspaper published by the American Ceylon Mission and was the only newspaper published regularly and without interruption from 1841 onwards, until the Saiva elites began publishing a Tamil newspaper called Ilankai Nesan (1877), and then Uthayabanu (1880), the Hindu Organ and Intucatanam (1889).

Unfortunately, the Morning Star is not available in any of the libraries or archives within Sri Lanka, excepting the National Archives of Colombo, which only has very short and irregular runs. The Public Library of Jaffna was the only place where a complete collection of the Morning Star was available, as was the case for the Hindu Organ, Ilankai Nesan, Uthayabanu and a collection of twentieth century newspapers. Unfortunately, all these were destroyed in the fire of 1981, as mentioned earlier in the first chapter. Sadly, the British Library did not see fit to preserve these valuable records, even though they had the right of deposit under the Copyright Act for all colonial countries from 1842. The Inter Document Company (P.O.Box 11205, 2301 EE, Leiden) of the Netherlands, however, microfilmed a complete set of the Morning Star and preserved it for both commercial and academic purposes. Complete sets of the Morning Star and a reasonable number of the American Ceylon Mission's reports were also purchased by the National Library of Australia in Canberra and these are available for researchers. These collections of the Morning Star newspaper and the American Ceylon Mission's reports contain a lot of valuable information regarding Tamils touching on almost every aspect of their affairs. To write a comprehensive history of the Sri Lankan Tamils, especially for the period of British colonial rule, a thorough investigation of these sources is essential. To confirm their importance researchers can refer to the authors' book, *Sri Lankan Tamil Nationalism: A Study of its Origins* (Sydney, 1999), in which the Morning Star and the American Mission reports are frequently quoted across a broad range of subjects.

The above Archive also contains numerous other records and manuscripts relating to Tamils, such as the following:

American Board in Ceylon, 1816-1947

195 pages of typed scripts.

Ceylon Mission Annual Report, 1894-1911

Ceylon Mission, Howland, S.W., a condensed sketch, Boston, 1886.

Historical Sketch of the Ceylon Mission, Howland, S.W., 1865

A Century in Ceylon, a brief history of the work of the American Mission in Ceylon. 1816-1916, Poot, H.I.

Catalogue of the Batticotta Seminary under the direction of the American Ceylon Mission, Jaffna, 1853.

Meeting of the graduates of the Batticotta Seminary, Jaffna, 1855

These documents contain a wealth of information, including statistics, illustrations, maps, photographs of people, schools, churches, roads and highways that relate to the entire Tamil community during this particular period. Much of the material relates to religious activities, with detailed statistics of the people and their religious affiliations, anti-Christian activities, cultural life and the social status of the people, linguistic and literary ventures and educational developments. There are also histories of most of the schools, with details of the number of students and their educational achievements, the involvement of women in education, and the introduction of modern, scientific methods of education. They also contain details concerning population growth, employment prospects, agriculture and trade, the introduction of cash crops into the economy, business ventures by local people, social changes within the Tamil community and political activities. In addition, there is information on welfare activities, the building of hospitals and the provision of medical training to local people. Some examples of these documents are given below:

Historical Sketch of the Ceylon Mission, Rev. William W. Howland, 1865.

This document gives a clear account of the Tamil people and their character, moral condition and religious faith and describes the village schools, the education of girls and the Odooville Female Boarding School. It also outlines American Mission commitments and the role of the Batticotta Seminary. There are also references to Hindu revivalism, anti-Christian activities, printing enterprises and so on:

The first mission of the American Board among the Tamil people was established in 1816 on the island, as the Government of Ceylon was at that time friendly to missions.....The southern and central portions of Ceylon are inhabited by the Cingalese - a people of different language and religion. The religion of the Tamil people is Brahminism. The Tamil inhabitants of the island were originally from southern part of the Indian Peninsula and occupy the Northern Province, extending down as far as Chillaw on the west and Batticaloa on the east. They number about three hundred thousand. The Mission was established in Jaffna, an island, or rather a cluster of islands at the northern extremity of Ceylon, separated from each other by narrow creeks, and rising but little above the level of the sea. The district is forty miles long and fifteen broad, containing a population of two hundred and thirteen thousands. Besides the Tamil people, there are five or six hundred Europeans, principally the descendants of the Dutch and Portuguese, who formerly governed the island. There are also a few called Moormen, who are Mohammedans in religion, and are principally engaged in trade.

In the above sketch, written in 1865, the author states that the Tamils occupy the northern province, extending down as far as Chillaw on the west and Batticaloa on the east. In the turmoil of the current political conflict between Tamils and Sinhalese this matter has become a contentious issue. The Tamils claim that their traditional homeland is the same as described by Howland above, but the Sinhalese, based on the legendary history of Sri Lanka, are vehemently opposed to such an assertion. However, the above northern and eastern borders of the Tamil traditional homeland in Sri Lanka are also clearly indicated by H.Cleghorn, in his Administration of Justice and Revenue on the Island of Ceylon under the Dutch Government (Walker and Bowland papers, National Library of Scotland, Edinburgh, 1796 [ACC, 2228. 1.181]). He clearly states that "two different nations from the very ancient period had divided between them the possessions of, first the Sinhalese, inhabiting the interior of the country and its southern and western parts, from the river Wallauwe to the Chillaw, and secondly, the Malabars (Tamils), who possess the northern and the eastern district. The two nations differ entirely in their religion, language and customs."

So we not only have the testament of the American missionary, Howland, regarding the existence and extent of the Tamil traditional homeland but also that of Cleghorn, a British civil servant, who travelled widely around the island soon after the British took over from the Dutch in 1796.

Population figures for the Tamils, especially in the Jaffna Peninsula, but also for other communities are also detailed in another American Mission report of 1845.

Two important initiatives undertaken by the American Mission were the introduction of women's education and of the boarding school system for Tamil girls. The boarding schools started on a small scale but numbers increased dramatically after a few years, according to American Mission reports. The Ceylon Mission Report of 1865 records these beginnings:

...the first company of Missionaries of the American Board to Ceylon consisted of Messrs Meigs, Poor and Richard. With their wives and Mr Warren they arrived in Jaffna during the latter part of 1816. The old Dutch churches, and the houses and premises connected with them, were granted by the government for the use of the Mission, and Messrs Poor and Warren commenced operations at Tellipally and Messrs Meigs and Richard at Batticoola. Two or three years after the commencement of the Mission, a few pupils were gathered into women's boarding schools at the different stations, where the common branches of Tamil and English were taught and more advanced pupils prepared to enter upon a higher course of study. Upon this foundation the Batticotta Seminary for boys was commenced in 1823, and the following year, the Oodooville Female Boarding School for the girls.

Another historical sketch (1897) mentioned that a great obstacle to girls' schools was the fact that only dancing girls were allowed to learn. This account further comments that in 1816, Meigs could only hear of three respectable females in Jaffna who could read and write. Before the American Mission was established in Sri Lanka in 1816, the Tamil community neglected the education of women. However, this situation completely changed within a few years. Once the American Mission had started a number of girls' schools on the Jaffna Peninsula enrolments increased remarkably, according to American Mission statistical reports.

Another report of the American Ceylon Mission, Meeting of graduates of the Batticotta Seminary, 1885, states that the late Rev. D. Poor, as well as his fellow labourers, have taken a great deal of interest in the education of the females in the land, from the very commencement of its Mission. Those who have received a Christian education and have become mothers are enabled to help their husbands, respect the teaching of their children and to training them in the fear of the Lord and in good manners. Their husbands are happy that they have educated, intelligent and pious women for wives, although they are not possessed of a large dowry fortune.

Another document, Manuscript History of the Mission, (Fred F. Goodsell, Ceylon, 1816-1947), quotes a declaration that was circulated and signed by the men of the churches, regarding the caste problem: ...we, the undersigned, do solemnly pledge ourselves, and affirm that we will wholly renounce in our services and discountenance in others, all caste and other distinctions and usages in society, which tend to foster pride, impair the affections, and hinder the kindly offices of Christian love, and that we will not object to eating any kind of food, on account of the caste of the person or persons by whom it is cooked or offered to us.

The introduction of women's education and the liberation of women from Jaffna's rigid social strictures led to a slight relaxation of the dowry and caste systems within the community. These were among some of the pioneering initiatives of the American Ceylon Mission which paved the way for the introduction of modern ways into the lives of Tamil women and men.

Another report describes the character of the local schools at that time: *'these Mission's village schools are so different from schools in this country that some description of them may be necessary. The building, or school bungalow as it is called, is a mere roof, raised upon posts, and covered with the fan-like leaves of the Palmyra palm, with a floor, raised aloof or more above the ground, made of earth beaten down very hard. Sometimes it is surrounded with a low mud wall, one or two feet high, and at one side there is usually a raised seat of the same materials, for the teachers and for the Missionary when he visits the school.'*

The complete records of the American missions and other mission reports from Sri Lanka are extremely useful since they contain so much information on so many aspects of Tamil life. The involvement of the Portuguese Catholic missionaries, especially from sixteenth century, up to the modern period of British rule to 1948 had an immense impact on the religious, cultural, socio-economic and political life of Tamils over a period of almost 450 years. It is therefore impossible for any researcher to accomplish a comprehensive history of Sri Lankan Tamils without studying the various mission reports for this period.

In an alumni speech at the Batticotta Seminary in 1855, a Mr. Caroll read a letter from Judge Ambalavanar, one of the first students of the seminary:

I claim to be one of its benefactors. And now its sons are before me; Gentleman, you have my best wishes for your happiness and usefulness. If useful, you will be happy; and doing good is, or should be, a grand object with educated men. The ignorant, the degraded may be expected to live only for themselves. But not so with those whose minds have had the benefit of high culture. We are accountable to the God of Heaven for all our talents and acquisitions. None of us may live to himself alone. You all belong to society.

Similarly, when Mr S. Merwin addressed the same alumni celebration he stated:

The prominent sources of this blessing of education is the Batticotta Seminary, which is the seat of learning and the nurse of science in the whole island. The Seminary has produced the best of teachers, accountants, clerks, surveyors, physicians, interpreters, proctors and even magistrates.

The benefits of the American Mission's educational services and the benefit gained by young Tamils are here made evident. In the context of the current deleterious state of Sri Lankan Tamil society, due to the current political situation, this kind of historical testament may perhaps be salutary.

The Houghton Library, Harvard University

The Houghton Library, which opened in 1942, is the principal rare book and manuscripts library of the Harvard College Library. The Houghton is an international resource of exceptional depth and diversity that supports research and instruction throughout Harvard and the global academic community. The richness of the Houghton's collections offers scholars direct access to a wealth of primary source material managed by an expert staff and augmented by exhibitions, lectures, seminars, publications and courses. The focus is on the study of Western materials relating to American, Continental, European and English history. However, the collection does contain some rare books and a number of primary sources on Sri Lankan Tamils. The rare books are mostly in English and were published around the latter part of nineteenth century. Most of these rare books are hard to find in Sri Lankan libraries. The library also has a particularly fine collection of primary sources relating to Tamils, including American Ceylon Mission reports and documents. In addition, their collection of photos, pictures and maps relating to Tamils is also very useful for anyone interested in modern Sri Lankan Tamil history. The following are some rare books of particular note, since they were not found in any other collection:

The Houghton Library, Harvard University

The American Ceylon Mission. 1910-1945, Clerk, Lucy K., (no year of publication)

The American Board in Ceylon, 1816-1947, Goodsell, F.F., (1967)

Beginning of Medical Work at Manipay, 1847-1906, Nichole, Edward, G., (1946)

Ceylon and Madras, 1819-1864, Winslow, M., (no year of publication)

Ceylon, 1849-1855, Burnell, T.S., (no year of publication)

Ceylon 1873-1930, Howland, S. R., (1930)

Whilst a complete collection of the American Ceylon Mission's reports are held at the Congregational Library in Boston, as we have discussed, the Houghton Library also holds some useful primary sources in relation to the American Ceylon Mission. Moreover, this collection seems to differ somewhat from the Congregational Library's holdings. The following collections of reports and correspondence were identified:

American Ceylon Mission - documents and letters

Volume 1-20 (ABC.16.1.5):

1824-1880 (volume 1-9)

1880-1890 (volume 10-20)

1890-1899 (volume 10-20)

1900-1909 (volume 10-20)

1910-1919 (volume 10-20)

1920-1922 (volume 10-20)

Ceylon Mission - Treasury Department

Volume (ABC.16.1.6)

Ceylon Mission - Women's Board

1903-1909 (volume 1-3) (ABC.16.1.7)

1909-1914 (WB 112)

1915-1921 (WB 113)

1921-1927 (WB 114)

Ceylon Mission -Miscellaneous

Volume 1-7 (ABC. 16.1.8)

Volume 1, 1815-1838

Volume 2, 1839-1844

Volume 3, 1844-1853

Volume 4, 1854-1859

Volume 5, 1860-1867

Volume 6, 1868-1876, Picture and photo collection (India and Ceylon). Some of the photos relate to American Ceylon Mission schools, staff, and students, including those in Jaffna.

Volume 7, 1877-1889

Volume 8, memoir of the Rev. James Richards, American Mission in Ceylon (who died in Jaffna on the 3rd August 1822).

Historical papers: Mission in India and Ceylon, 1834-1962
(ABC 85)

Ceylon (including Jaffna) map collection (ABC 79). There are a few maps from the early nineteenth century, including a map of the Jaffna Peninsula of 1842; and maps of India and Ceylon of significance for their information regarding historical borders and boundaries. An example can be found in *The American Board in India and Ceylon*, (Rev. John. S. Chandler, 1897, published document (6737). This map of India and Ceylon has some significant geographical and historical features. Whilst the document dates from 1897 the map would have been drawn before this time.

As a whole, the American Ceylon Mission reports contain an enormous amount of information for the period 1816 to 1948, especially on the Protestant Missions and their activities in Tamil areas. These include their educational enterprises and achievements, the emergence of boarding schools for boys and girls, technical and scientific training and students' educational achievements. Other important information can also be found on the introduction of English education and enhanced employment prospects in Sri Lanka, India and Malaysia, the emergence of medical schools and the impact on the social and economic condition of Tamil people. The Congregational Library Collection and the Houghton Library Archive Collection are the best

places to conduct research on the Tamils of Sri Lanka for this period. The primary sources they hold, together with other missionary documents, such as those of the Church Missionary Society, the Wesleyan Mission and the London Missionary Society, are crucial for any rigorous, comprehensive and scholarly study of the history of the Tamils in Sri Lanka.

CONCLUSION

Access to a long historical tradition and the ability to draw upon a comprehensive history are essential for any country or nation if they are to fully realise their true identity and sustain a sense of cultural and political dignity. The Western world, including North America and Australia, have long realised the importance of the history of their nations. For this reason they have made concerted efforts to preserve their historical heritage, so as to both maintain and elucidate their historical roots. From the middle of the twentieth century these efforts became more rigorous and comprehensive, with moves to preserve historical materials and traditions, not only at the regional and national levels, but also at state, provincial and local levels. Therefore, in almost every Western country there were considerable financial and human resources set aside for preserving and promoting studies of their histories and cultural heritage. These countries now spend millions of dollars each year to support national, state and local council libraries and archives. They also employ numerous curators, archivists, librarians, historians, archaeologists and other professionals in the collection and preservation of these materials, in addition to supporting a growing number of research and educational programs.

In South Asia, whilst some attempts were made at preserving historical information and items of cultural heritage value, most of the valuable collections were lost or plundered, or even destroyed when Westerners invaded these countries during the early sixteenth century. However, the majority of colonial manuscripts and records have been preserved, either within their country of origin or in the archives, institutes and universities of former colonising countries.

As already discussed in the introductory chapter, the history and traditions of the Sinhalese have been successfully preserved since historic times, surviving the Western invaders and seemingly favoured by

the introduction of the printing press. After Independence, Sinhalese interests were again strengthened through massive and constant support from the national government, which they dominated. Subsequently, this favourable situation has been maintained to their advantage, enabling them to compile a comprehensive history of the country, largely drawn from the Sinhalese perspective.

The Tamil nation has suffered miserably from a failure to adequately preserve and promote their historical traditions and cultural values. There exists, therefore, no comprehensive history of the Tamil nation or, until very recently, any kind of cultural heritage centre. Given this pathetic situation, there is now an urgent need to build up comprehensive and relevant collections of primary and secondary sources for the purpose of stimulating the study and research of Sri Lankan Tamil history.

To achieve this crucial objective, there needs to be some immediate steps taken by the Tamil community and the Tamil nation, although these can only be achieved with the help of the wider international community, and with the help of both government and non-governmental organisations. The major requirements are obviously the provision of adequate financial resources and the academic, professional and technical expertise needed for such an enterprise. The costs of reproducing primary sources in various formats (such as microfilm, microfiche, digital format, photocopies, etc); and of purchasing the relevant secondary sources, especially rare books and journals, are indeed high, partly due to the costs of academic and professional expertise including both wages and travelling expenses. In addition, there are postage and shipping costs, and costs relating to conservation, administration and electronic information management. Combined, these demands will necessitate huge financial resources. The project would also require at least three to four years to accomplish successfully. Of course, once the project has reached its completion, all these valuable resources would need to be properly preserved in foreign countries until such time as the Tamil political situation stabilises and Tamils realise their rightful place among nations.

The author has tried his best, with the help of Tamil expatriates, to reveal the existence of an enormous amount of primary and rare secondary sources relating to Sri Lankan Tamils that are now scattered all over the world. He remains confident that the fruits of this research

will indeed throw a new light on these valuable collections and assist both Tamils and others to appreciate their importance.

Once again, it is appropriate here to sum up with that quotation from C. W. Thomotharampillai, Tamil scholar and a pioneer in the printing of Tamil literary manuscripts during the late nineteenth century.

Gentleman, are you not concerned that these manuscripts are wasting away? Do you not realise that Tamil is your mother? You are not doing anything to help your dying mother. Do you feel proud about not having a sense of national consciousness, religious consciousness and linguistic consciousness? Please think about this seriously.

Thomotherampillai was instrumental in persuading Tamils to regain a sense of religious, linguistic and cultural consciousness, and they supported him by providing manuscripts and the necessary financial assistance to fulfil his objectives. Ultimately, he succeeded with the massive support of Tamils in the 1850's. The author hopes to reignite Thomotherampillai's vision by once again stimulating Tamils, after a lapse of some 150 years, to save and nurture their historical traditions and to keep the Tamil nation forever alive.

ADDRESSES OF THE LIBRARIES AND ARCHIVES

Public library Jaffna
Jaffna
Sri Lanka

National Archives of Sri Lanka
7 Reid Avenue
Colombo 7

National Museum Library of Sri Lanka
Sir Marcus Fernando Mawatha
Colombo 7

The Library of the Royal Asiatic Society of Sri Lanka
Anandakumaraswamy Mawatha
Colombo 7

Tamil Sankam Library - Colombo
No 7, 57th Lane
Colombo 6

Arumuga Navalar Saivapirakasa School
Chithamparam
Tamil Nadu
India

Arumuga Navalar Press
Chennai
India

Gnanapirakasar - Temple and Lake
Chithamparam
Tamil Nadu
India

Government Archives in Goa
Rua De Ourem
Fontainhas
Panaji, Goa
India

National Archives - Lisbon
Arquivos Nacionais Torre do Tombo (ANTT)
Alameda da
1600 Lisboa
Portugal

National Archives - Lisbon
Arquivo Historica Ultramarina (AHU)
Calle da Boa
Lisboa, Lisboa
Portugal

National Archives of Netherlands
Prins Willem - Alexanderhofzo
The Hague
Netherlands

British Library
96 Euston Road
St Pancras
London

British National Archives
Kew gardens
Richmond
Surrey TW9 4DG

Institute of Commonwealth Studies
27-28 Russell Square
University of London
London WC1B 5SD

Bodleian Library
University of Oxford
Oxford
England

Rhodes House Library
South Park Road
University of Oxford
Oxford
England

School of Oriental and African Studies (SOAS)
University of London
Malet Street
London WC1E 7HP

Royal Commonwealth Society
Northumberland Avenue
London WC 2N 5BJ

Foreign and Commonwealth Office
Cornwall House
Stamford Street
London SE1 9NS

Centre for South Asian Studies
Laundress Lane
University of Cambridge
Cambridge CB3 9DR
England

University of Heidelberg
South Asian Institute Library
Im Neuenheimer Feld 330
69120 Heidelberg
Germany

University of Cologne
Institute of Indology and Tamil Studies
Pohligstrasse, D-50969
Germany

State Archives of Glarus
Landdesachir
Postgasse 29
8750 Glarus
Switzerland

The American Foreign Mission
The Congregational Library
Congregational House
14 Beacon St
Boston, Mass, 02108
America

Houghton Library
University of Harvard
Boston, America

Bibliothèque National de France
58 Rue de Richelieu
75084 Paris
France

REFERENCES

- BARNETT, L.D., Catalogue of Tamil books in the British Library of the British Museum, London, Longman, 1909.
- BECKINGHAM, C.F., Royal Asiatic Society 1823-1973, South Asia Library Group Newsletter No. 7, January 1978, pp.1-10.
- BENEWICK, A.J., Asian and African Collections in British Libraries: Problems and Prospects, England, Peter Peregrinus Ltd., 1974.
- BLOOMFIELD, B.C., Acquisitions and Provision of Foreign Books by National and university Libraries in the United Kingdom, London, Mansell, 1972.
- CARTER, L., Principal Collections of Papers in the Cambridge South Asian Archive, 2nd ed., Cambridge, University of Cambridge Centre of South Asian Studies, 1987.
- CLARKE, D.A., Acquisitions from the Third World: papers of LIBER Seminar, September 1973, London, Mansell, 1975.
- FALCONER, J., South Asian materials in the photographic collection of the Royal Commonwealth Photographic Collection of the Royal Commonwealth Society Library, South Asian Library Group Newsletter, No. 30, June 1987, pp.1-6.
- GAUR, A., ed., South Asian Studies: Papers presented at a Colloquium, 24-26 April 1985, London, The British Library, 1986 (British Library Occasional Papers 7).
- GOODACRE, J.H., and PRITCHARD, A.P., comps., Guide to the Department of Oriental Manuscripts and Printed Books, London, British Museum Publications Limited/The British Library Reference Division, 1977.
- GUNASINGAM, S., ed., Directory of South Asian Library Resources in the UK and the Republic of Ireland, London, South Asian Library Group, 1988.

GRIFFITHS, P., Resources on South Asian Studies in the Foreign and Commonwealth Office and Overseas Development Administration Libraries, London, South Asia Library Group Newsletter, No. 23, January 1984, pp.1-3.

HEWITT, A.R., Guide to Resources for Commonwealth Studies in London, Oxford and Cambridge, London, Institute of Commonwealth Studies, 1975.

JOS GOMMANS, L. BES, G. Kruijtzter. Dutch Sources on South Asia, C 1600-1825, Manohar, New Delhi. 2001. pp. 1-423.

KATZ, J., South Asian Collections in the Oxford University Library, South Asian Library Group Newsletter, No. 12, June 1978, pp.1-3.

LARBY, P.M., "Commonwealth Periodicals", unpublished MA Report in Library and Information Studies, School of Library, Archive and Information Studies, University College, London, 1971.

MAC DONALD, T., Union Catalogue of the Government of Ceylon publications held by libraries in London, Cambridge and Oxford, London, Mansell, 1970.

NATIONAL ARCHIVES OF SRI LANKA, International Council on Archives Guide to the Sources of Asian History. National Archives of Sri Lanka. Sri Lankan, 1996. pp.1-102.

PIYADASA, T.G., Libraries in Sri Lanka: Their Origin and History from Ancient Times to the Present Time, India, Sri Satguru Publishers, 1968.

RICHARDS, A.J.N., The Centre of South Asian Studies in Cambridge, South Asian Library Group Newsletter, No. 9, Jan 1977, pp.1-3.

SILVA de, G.P.S.H., A Survey of Archives and Manuscripts relating to Sri Lanka and Located in Major London Repositories, Paris, UNESCO, 1981.

SIMPSON, D.H., Manuscript Catalogue of the Royal Commonwealth Society, London, Mansell, 1975.

SIMPSON, D.H., South Asian Materials in the Library of the Royal Commonwealth Society, South Asia Library Group Newsletter, No. 13, Jan 1977, pp.2-6.

இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்று மூலங்கள்

அனைத்துலகத் தேடல்

கலாநிதி முருகர் குணசிங்கம்

B.A. Hons. (Jaffna), Dip.Lib.Sc., M.Lib.Sc. (London), Ph.D. (Sydney)

வெளியீடு

எம்.வீ. பப்ளிகேஷன்ஸ்

தென்னாசியவியல் மையம்

சிட்னி - 2005

இவ் ஆய்விற்கான நிதி சிட்னியில் வாழும் புலம்பெயர் தமிழ் நலன்விரும்பிகளினால் வழங்கப்பட்டது. இந்த நூல் வெளியீட்டுக்கு, இலண்டன் கற்பகம் புறொப்பட்டீஸ் நிறுவனமே முழுமையான நிதியாதாரம் அளித்தவர்களாகும்.

முதற்பதிப்பு : 2005

மொழி : ஆங்கிலம், தமிழ்

(படங்களை ஆங்கிலப் பகுதியில் பார்க்கவும்)

(நூலகங்கள், ஆவணக் காப்பகங்கள் என்பனவற்றின் முகவரிகள், நூல் விபரப்பட்டியல் ஆங்கிலப் பகுதியில் உள்ளன)

தமிழாக்கம்: நிலக்கிளி. அ. பாலமனோகரன், டென்மார்க்.

பதிப்புரிமை : நூலாசிரியர் 2005

இதன் எல்லா உரிமைகளும் பிரத்தியேகமானவை.

இவ் வெளியீட்டின் எப்பாகமேனும், எவ் உருவத்திலும், எந்த வகையிலும், நூலாசிரியரின் முன்னதான அனுமதியின்றி, மீள்பதிப்புச் செய்யவோ, வழங்கப்படவோ முடியாது.

ISBN 0-646-45428-5

Published by

MV Publications

for

The South Asian Studies Centre

Sydney

2005

Made by

Unie Arts (Pvt) Ltd.

No. 48B, Bloemendhal Road,

Colombo 13, Sri Lanka.

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	
நன்றியுரை	
முகவுரை	
அறிமுகமும் வரலாற்று பின்னணியும்	201
1. இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்று மூலாதாரங்கள்: பிரச்சனைகளும் பலாபலன்களும்	222
2. தமிழ்நாட்டில் உள்ள மூலாதாரங்களும் அவற்றின் வரலாற்று தொடர்புகளும்	250
3. போத்துக்கல்லில் உள்ள சில அரிய மூலாதாரங்கள்	260
4. நெதர்லாந்தில் உள்ள முழுமையான தொகுப்புகள்	272
5. பிரித்தானியாவின் முதன்மை நூலகங்களில் உள்ள தொகுப்புகளின் இயல்பு	291
6. வேறு ஐரோப்பிய நிறுவனங்களில் உள்ள பயனுள்ள சில தொகுப்புகள்	345
7. அமெரிக்காவில் உள்ள முக்கியம் வாய்ந்த தொகுப்புகள்	350
முடிவுரை	364
ஆவணக்காப்பகங்கள், நூலகங்கள் ஆகியவற்றின் முகவரிகள் (இவற்றை ஆங்கிலப்பகுதியில் பார்க்கவும்) நூல் விபரப்பட்டியல்	

அணிந்துரை

“இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்று மூலாதாரங்கள் - அனைத்துலகத் தேடல்” என்ற ஆக்கம், இத்தகைய ஆய்வுகளில், முன்னோடியாக அமைவதுடன், மிகவும் முக்கியமான ஆக்கமாகவும் உள்ளது. ஒரு வரலாற்றறிஞர், நூலகவியல் வல்லுனர், பேராசிரியர் க. இந்திரபாலாவின் மாணவர், ஆகிய ஆளுமைகள், கவர்ச்சிமிக்கதொரு வகையில், இந்த நூலாசிரியரான கலாநிதி மு. குணசிங்கத்தில் கலந்து மிளிர்வதை இந்த ஆக்கத்தில் காண்கின்றேன்.

உலகத்தில் உள்ள பிரதான நூலகங்களிலும், ஏனைய ஆவணமையங்களிலும் காணப்படும், இலங்கைத் தமிழரின் வரலாறு, கலாச்சாரம் என்பவை தொடர்பான பெறுமதி வாய்ந்த மூலாதாரங்களை, நூலாசிரியர் இந்த ஆக்கத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஒரு வரலாற்றாசிரியர் இவற்றை எவ்வாறு அறிமுகப்படுத்துவாரோ அவ்வாறே இவை முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நூலகத்தையும், ஆவணமையத்தையும் பற்றிய விபரங்களைத் தெளிவாக ஆசிரியர் வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பாகும். இந்த வகையில் இந்த ஆக்கம் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் அமைகின்றது.

இந்த நூலின் அடிநாதமான விஷயத்துக்கு ஆசிரியர் அளித்துள்ள அர்ப்பணிப்பில், அவரது சமூக - அரசியல் உணர்வுகளை அடையாளம் காண முடிகின்றது. அவரது திடநம்பிக்கை, ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ள விஷயங்களின் விசாலம், என்பவற்றை இந்நூல் மிகத்தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான ஆய்வுகளில் மட்டுமின்றி, முழு இலங்கை தொடர்பாகவும் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளும் அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரின் கவனத்தை இந்த நூல் கவரும் என்பது நிச்சயம்.

நூலாசிரியருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி
கௌரவப் பேராசிரியர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

நன்றியுரை

இலங்கைத் தமிழர்கள் வரலாறு பற்றிய முழுமையானதொரு நூலை உருவாக்குவதில் எனது பங்களிப்பாக இதுபோன்ற புத்தகத்தை, ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணம் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாகவே என்னுள் இருந்தது. ஆனாலும் இந்த இலட்சியத்தை எப்போது, எப்படி ஈட்டப்போகின்றேன் என்ற கேள்விகளும் உடன் இருக்கவே செய்தன. நேரமின்மையும், நிதிப்பற்றாமையும் எப்போதுமே பெரும் தடைகளாக இருந்தன. இதைப் போன்றதொரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமெனில் நிச்சயமாக, உலகெங்கும் உள்ள நூலகங்கள், ஆவணக்காப்பகங்கள், அரசு திணைக்களங்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் யாவற்றுக்கும், பரந்த அளவில் பயணம் மேற்கொண்டு பொருத்தமான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். இதனால் காலம் செல்கின்றதே என்ற தவிப்பும், அதிருப்தியும் என்னுள் பெருமளவு ஏற்பட்டன. ஆனாலும், எத்தகைய சிரமங்கள் மத்தியிலும் எனது கனவை நனவாக்க வேண்டும் என்ற திடமான முடிவுக்கு வந்தேன். இந்தப் பாரிய முயற்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்த பல தனிப்பட்டவர்கள், அமைப்புகள், நெருங்கிய குடும்ப உறவுகள் ஆகியோருக்கு நான் மிக நன்றிக்கடன்பட்டவனாவேன். இவர்களுடன், எனக்குக் கிடைத்த இரண்டு வருடகால அவகாசத்தினுள், இந்த நூலையும் அதற்கான ஆய்வையும் நிறைவேற்ற நிதியுதவியும், துறைசார் வழிகாட்டலும் அளித்தவர்களையும், நான் நன்றியுடன் நினைக்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் கலாநிதி கா. இந்திரபாலா, நான் அப்பல்கலைக்கழகத்தில் 1976 தொடக்கம் வரலாற்று மாணவனாக இருந்த காலந்தொட்டே எனக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளித்து வந்துள்ளார். இலங்கைத் தமிழர்கள் பற்றிய முழுமையானதொரு வரலாற்று நூலை உருவாக்குவதற்கு, இவ்வகையான ஆய்வு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென அவர் அறிந்துள்ளதால், எனது ஆய்வு முயற்சிகளை இடைவிடாது ஊக்கப்படுத்தியுள்ளார். அவரது புலமை சார் வழிகாட்டலின்றி இந்த ஆய்வை நான் நிறைவு செய்திருக்க முடியாது. எனவே எப்போதுமே, அவரது அறிவார்ந்த ஆலோசனைகளுக்கு நான் நன்றியாய் இருப்பேன்.

எனது ஆய்வுக்கான நிதியை அளிப்பதற்கு முன்வந்த அமைப்புகளுக்கும், பல தனிப்பட்டவர்களுக்கும் நான் நன்றிகூற விரும்புகின்றேன்.

அவர்கள் யாவருக்கும் நான் நன்றிக்கடன் உடையேன். இத்திட்டத்தின் பெறுமதியைத் திடமாக உணர்ந்த, புலம்பெயர் கல்விமானான திரு. எம். தனபாலசிங்கம் அவர்கட்கு நான் குறிப்பாக நன்றி சொல்ல விழைகின்றேன். இத்திட்டத்திற்கான நிதியில் பெரும்பங்கைத் தன் அரிய முயற்சியினால் ஆதரவாளர்கள் பலரிடமிருந்து நிதி சேகரித்து அவர் உதவியுள்ளார்.

திரு. எம். தனபாலசிங்கம் மூலமாக நிதியளித்த பின்வரும் ஆதரவாளர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். திருமதி. மாலினி இராசநாயகம், வைத்தியர் ஏ. பாலா, திரு. ஜே. இரஞ்சன், திரு. ஏ. தியாகேசன், திரு. ஆர். சண்முகநாதன், திரு. ஏ. ஜெகதீஸ்வரன், திரு.எம். மோகன்குமார் ஆகியவர்களுக்கும், நிதியுதவி அளித்த சிட்னி ஈழத்தமிழர் கழகம், அவுஸ்திரேலியா தமிழ் ஒருங்கிணைப்புக்குழு, இவையிரண்டுக்கும் எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இத்திட்டத்தின் ஆரம்பகட்ட வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு, ஏறத்தாழ ஒரு வருடம் முழுவதுமே மேற்கொண்டு ஆய்வுகள் செய்வதிலும், எழுதுவதிலும் ஈடுபட்டேன். இதனால் பொருளாதாரரீதியாக சிரமங்களுக்கும் ஆளாக நேர்ந்தது. அதிர்ஷ்டவசமாக, திரு. க. பிரபா என்னுடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு, எனது திட்டத்தையிட்டு ஆவணி 2005இல், இன்பத்தமிழ் ஒலிவானொலியில் உரையாற்றுமாறு அழைத்தார். அவர் சிட்னியில் வாழும் ஓர் இளம்கல்விமானும், உற்சாகம் பொங்கும் ஒலிபரப்பாளருமாவார். வானொலி உரை சிறப்பாக அமைந்தது. பிரபா என் ஆய்வுத்திட்டம் பற்றியும், அவ் ஆய்வுநூல் வெளியீடு பற்றியும் கேட்டபோது, நான் எனது நிலையைச் சுருக்கமாகக் கூறினேன். அவர் தமிழ்நாதம் இணையத் தளத்தை அணுகி, அதனில் எனது ஆய்வுத்திட்டம், அதற்கான நிதித்தேவை என்பன பற்றிய விபரங்களை வெளியிடுமாறு வேண்டிக் கொண்டார். இந்த விஷயத்தில், மிக ஊக்கத்துடன் எனது திட்டம் சம்பந்தமாகவும், அதன் தேவை பற்றியும் உலகெங்கும் தகவல்களைப் பரப்புரை செய்தமைக்கு நான் பிரபாவுக்கும், இன்பத்தமிழ் ஒலிவானொலிக்கும், தமிழ்நாதம் இணையத்தளத்திற்கும் நன்றி பல சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

வியப்பூட்டும் வகையில், மிகக் குறுகிய காலத்தினுள்ளேயே, இந்த முயற்சிக்குப் பிரித்தானியா, சுவிற்சலாந்து, கனடா, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள், அவுஸ்திரேலியா ஆகிய இடங்களிலிருந்து தொடர்புகள் கிடைத்தன. இவர்களுள் இலண்டன் கற்பகம் புறப்பட்டீஸ் நிறுவனத்தார் அதிக ஆதரவை வழங்க முன்வந்தனர். இரு வாரங்களுக்குள்ளாகவே இந்த நூலை வெளியிடுவதற்குப் போதுமான நிதியைக் கற்பகம் தாபனப் பணிப்பாளர் அனுப்பி வைத்தார். இந்த நிறுவனத்துக்கும், அதன் பணிப்பாளர்களுக்கும் எத்துணை நன்றி கூறினும் அது போதாமலேயிருக்கும். அவர்களுக்கு நிச்சயமாக நான் மிகவும் கடமைப்பட்டவனாவேன்.

எனது இனிய நண்பரும், முன்னாள் சகஊழியருமான பீற்றர் க்றொக்கர் அவர்கட்கும் நான் மிகவும் நன்றி உடையவனாவேன். பத்திராதிபர் என்ற வகையில் அவரது ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனைகளும், அனுசரணைகளும் எனக்குப் பெருமளவு உதவின. தன்னலமற்ற ஒரு சிறந்த மனிதருடைய

உண்மையான நட்பைப் பெற்றதில் நான் அதிர்ஷ்டசாலியே. மேலும், குறுகிய காலத்தில் இந்நூலைச் சரிபார்த்து உதவிய எமது நீண்டகால குடும்ப நண்பரான திரு. அருள் ராஜேந்திரன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

எனது எண்ணத்துக்கும், காலத்தேவைக்கும் இணங்க இதன் தமிழாக்கத்தைச் செய்துதவிய திரு. அ. பாலமனோகரன் அவர்கட்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகுக. இம்முயற்சியில் உதவிய அனைவருக்குமே தனித் தனியாக நன்றி சொல்வது இயலாத பணியாகும். அந்த வகையிலே, எனது ஆராய்ச்சிக்குப் பெருமளவு உதவிய சிறீலங்கா, இந்தியா, போத்துக்கல், நெதர்லாந்து, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, அவுஸ்திரேலியா, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் என்பவற்றைச் சேர்ந்த நூலகங்கள், ஆவணக் காப்பகங்கள், பிற நிறுவனங்கள் என்பவற்றில் பணியாற்றும் தொழில்சார் வல்லுனர்களும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

எனது நீண்டகாலக் கனவு நிறைவேறும் முகமாக எனது மைத்துனர்கள் திரு. ஏ. சி. சாந்தா, திரு. ஏ. ஜெகதீஸ்வரன், எனது மருமக்கள் ரி. யோகராசா, ஆர். கருணாநிதி, ஜே. அருண், ஆர். பரதன் எனது மாமியார் திருமதி. ஏ. தவமணி, யாவரும் தன்னலங் கருதாது எனக்குப் பல வழிகளிலும் வழங்கிய உதவிகட்கு எனது இதயபூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதற்கு வார்த்தை களே இல்லை.

இத்தகையதொரு பாரிய சூமையை இலகுவாக்கும் வகையில் ஒரு சிறந்த இல்லாளாக, எவற்றையெல்லாம் செய்யவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்துதவிய எனது மனைவி இரஞ்சனிக்கு நான் நன்றி சொல்ல மறப்பின் அது பெரும் தவறாகும். ஆய்வின்போதும், அதை நூலாக்கம் செய்யும்போதும், இந்த முயற்சியின் ஏற்றத்தாழ்விலும் அயராது, இடையறாத ஆதரவை அளித்தமைக்கு அவருக்கு எனது விசேடப் பாராட்டுக்களும், நன்றிகளும் உரித்தாகட்டும்.

சமூக அழுத்தம், முழுநேரக் கல்வி, பகுதிநேர வேலை என்பன என் மகன் முகுந்தனைப் பலவேளைகளில் பிரிந்திருக்கச் செய்தபோதும், எனது கல்விசார் முயற்சிகளுக்கு அவர் ஒருபோதுமே ஆதரவளிக்கத் தவறிய தில்லை. எனதன்பு மகனே, உனக்கு என் நன்றி. எனது ஆய்வுப்பணியில் தீவிரக் கவனமும், ஆர்வமும் கொண்டுள்ள எனது மகள் வாசுகியை இறுதியாக இங்கு எண்ணுகின்றேன். தனது 12ஆம் வருடப் பரிட்சைக்குத் தயார் செய்யவேண்டிய நிலையிலும், எனது கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பதிவு செய்யும் பொறுப்பில் பெரும் பங்கினை ஏற்று, குறித்த காலக் கிரமத்தினுள் அதைச் சிறப்புறச் செய்த எனது மகளுக்கு எனது விசேட நன்றி உரித்தாகும்.

மு. குணசிங்கம்

முகவுரை

இந்த நூலின் வெளியீடு, எனது கல்வி, தொழில் இரண்டுமே சம்பந்தப் பட்ட நீண்டகாலக் கனவாகும். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்களிடம் நான் மாணவனாக இருந்த நாட்களில்தான், இதுவரையில் இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு சம்பந்தமான ஒரு முழுமையான நூலை எவருமே எழுதவில்லை என்ற உண்மையை உணர்ந்தேன். தமிழர் சம்பந்தமான மூலாதாரங்கள், தொல்லியல் சான்றுகள் என்பன இல்லாமையே இந்தக் கவலைக்குரிய நிலைக்கு முக்கியக் காரணங்களாகும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே தொல்லியல் அகழ்வுகள் ஆரம்பித்திருந்த போதும், தீவிரமடைந்து சென்ற யுத்தம், இவற்றிற்குப் பெருந்தடையாக அமைந்தன.

1985இல் நூலக, தகவல் முகாமைத்துவத் துறையில் மேற்பட்ட படிப்பை மேற்கொள்வதற்குப் பிரித்தானியா செல்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அங்கு, முக்கியமான நூலகங்களில், முதற்தடவையாக, இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான மூலாதாரங்கள் சிலவற்றை நேரில் காணும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இந்த அனுபவமே ஈற்றில் எனக்கு இவை சம்பந்தமான ஆய்வுகளில் ஈடுபடும் ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்தியது. ஆயினும் அப்படியானதொரு தேடலில் அந்நேரத்தில் ஈடுபட இயலவில்லை.

இதே போன்றதொரு வாய்ப்பு 1995இல் இரண்டாவது தடவையாக எனக்குக் கிட்டியது. சிட்னிப்பல்கலைக்கழகத்தில், பேராசிரியர் திரு. எஸ். அரசரட்ணம், கலாநிதி ஜெவ் ஓடி என்பவர்களின் வழிகாட்டலில், வரலாற்றுத் துறையில் கலாநிதிப் பட்டத்துக்குரிய ஆய்வில் ஈடுபடுவதற்கான புலமைப் பரிசில் எனக்குக் கிடைத்தது. சிறீலங்கா, இந்தியா, ஐக்கியஇராஜ்யம், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் ஆகியவற்றுக்குச் சென்று, இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியத்தின் தோற்றம் சம்பந்தமான மூலாதாரங்களை ஆய்வு செய்யும் சந்தர்ப்பம் இதனால் கிடைத்தது. அப்போதுதான் பிரித்தானியாவிலும் அமெரிக்காவிலும் முள்ள நூலகங்கள், ஆவணக் காப்பகங்கள் என்பவற்றில், இலங்கைத்தமிழர் சம்பந்தமான மூலாதாரங்கள் பெருமளவில் உள்ளதை உணர்ந்தேன். இந்தக் கண்டுபிடிப்பு எனது கற்பனையைப் பலமாகத் தூண்டியபோதும், எனது அப்போதைய ஆய்வின் தேவைகளும், வரையறைகளும் இந்த மூலாதாரங்களை ஆழமாக ஆராய இடந்தரவில்லை.

ஆயினும், இந்த நூலகங்களிலும், ஆவணக்காப்பகங்களிலும் உள்ள வரலாற்று ஆதாரங்களை ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும் என்ற எனது அவாவை இதற்கு மேலும் என்னால் தள்ளிப்போட முடியவில்லை. எனவே, இந்த ஆய்வில் முழுமையாக ஈடுபடுவதற்காக, 2003இல் இரண்டு வருட சம்பளமற்ற விடுமுறை பெற்றுக்கொண்டேன். புலம்பெயர் தமிழர் வழங்கிய நிதியுதவியினால் ஓரளவுக்கு இதற்கான செலவுகளைச் சமாளிக்க முடிந்தது. இலங்கை, இந்தியா, போத்துக்கல், நெதர்லாந்து, ஐக்கிய இராச்சியம், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, சுவீட்சலாந்து, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் என்பவற்றுக்கு நான் பயணம் மேற்கொண்டேன். இலங்கைத்தமிழர் தொடர்பாக இந்த நாடுகளில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் மூலாதாரங்களையும், இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்களையும் தேடி, அடையாளம் கண்டு, ஆய்வுசெய்வதே எனது நோக்கமாக இருந்தது.

இந்த நிறுவனங்கள் பலவற்றில், இலங்கைத் தமிழர் பற்றிய பெறுமதி வாய்ந்த பல வரலாற்று ஆதாரங்கள் இருக்கக் கண்டேன். இந்த ஆதாரங்கள் அனைத்தையுமே நான் ஆராயமுடிந்தது எனச் சொல்வது சரியாகாது. எனினும், அவற்றில் பெருமளவு ஆதாரங்களையும், இந்த ஆய்வுக்குப் பொருத்தமானவற்றையும், நான் அடையாளம் காணமுடிந்தது என்பதை உறுதியாக என்னால் கூறமுடியும். ஆயினும், இவற்றில் ஒரு கணிசமான அளவையே விபரமாக ஆய்வுசெய்ய முடிந்தது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் இவைபற்றிய உதாரணங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இந்த உதாரணங்கள், இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான அதி பெறுமதி வாய்ந்த வரலாற்று மூலாதாரங்களைக் கொண்டிருக்கும் நிறுவனங்களை, அடையாளம் காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

இதுவோர் அடிப்படை ஆய்வுதான். மாணவர்கள், உயர்கல்வி பயில்வோர், ஆய்வாளர்கள் போன்றோர்க்கு ஒரு வழிகாட்டி நூலாக இருப்பதே இதன் நோக்கமாகும். ஏனையோரின் ஆர்வத்தையும் இது தூண்டவேண்டும் என்பதும் இதன் எதிர்பார்ப்பாகும். இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான ஒரு முழுமையான வரலாற்றுநூலை எதிர்காலத்தில் ஆக்குவதற்குரிய மூலாதாரங்கள் போதிய அளவில் வெளிநாடுகளில் உள்ளன என்பதை இந்த ஆய்வு தெளிவுபடுத்துகின்றது.

இத்தகையதொரு முயற்சி முன்னர் ஒருபோதும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. உயர்கல்வி பயில்பவர்களும், ஆய்வில் ஈடுபடும் மாணவர்களும் முன்வந்து, அவசியமான ஆய்வுகளைத் தீவிரமாக மேற்கொண்டு, தமிழ்த் தேசத்தின் முழுமையான வரலாற்றை எழுதவேண்டும் என்பதே எதிர்பார்ப்பாகும். இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமாக, இந்தியாவில் கோவா ஆவணக் காப்பகத்திலும், போத்துக்கல்லில் லிஸ்பன் ஆவணக் காப்பகத்திலும், அதி பெறுமதி வாய்ந்த மூலாதாரங்கள் உள்ளன. இன்றுவரை இவைகள் ஆராயப்படாமல் கிடக்கின்றன. இதுபோன்றே, கொழும்பு தேசிய ஆவணக்காப்பகத்திலும், நெதர்லாந்தில் ஹேக் ஆவணக் காப்பகத்திலும் உள்ள தொகுப்புகளும் பெருமளவு கவனிப்பாரின்றியே உள்ளன.

இந்த மூலாதாரங்கள் யாவும் வழிமுறையாகச் சேகரிக்கப்பட்டு, தொழில்சார் நுட்பத்துடன் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு, எவருக்கும் கிடைக்கும் வகையில் தொகுக்கப்படல் வேண்டும். இவைகள் எமது தேசியச் செல்வங்கள். இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான ஆய்வுக்கு மாத்திரமின்றி, தமிழ் அடையாளத்தை நிச்சயமாக நிறுவுவதற்கும் இவை அத்தியாவசியமானவை. எனவே காலம் தாழ்த்தாது இதனைக் கருத்துக்கெடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென சகல தமிழ்ச் சமூகத்தினையும், விசேடமாக, உலகெங்கும் பரந்து வாழும் புலம்பெயர் தமிழர்களையும், பணிவுடன் வேண்டுகின்றேன்.

மு. குணசிங்கம்

அறிமுகமும் வரலாற்றுப் பின்னணியும்

முன்னர் இலங்கை என அறியப்பட்டிருந்த இன்றைய சிறீலங்கா, வரலாற்று ரீதியாக இரண்டு வேறுபட்ட தேசங்களாகவே இருந்தது. ஆயினும் இத்தீவின் வரலாறு ஒரே தேசம் என எழுதப்பட்டும், குறிப்பிடப்பட்டும் வருகின்றது. இங்கு சிங்களவர், தமிழர் என்ற இரு தேசிய இனங்கள் வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்தே தொடர்ச்சியாக வாழ்கின்றன. இவையிரண்டுக் குமே தெளிவான, வேறுபட்ட சுய மத, மொழி, கலாச்சார, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் விழுமியங்கள் உண்டு. இவ்விரு தேசியங்கள் அல்லது இனக்குழுமங்கள் (Common Era வுக்கு 300BCE) முன்னதாகவே இந்தியா விலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்து, தீவின் ஆதிவாசிகளான இயக்கர், நாகர் என்பவர்களுடன் கலந்து வாழ்ந்தபோதும், தத்தம் வேறுபட்ட அடையாளங்களைத் தமது வாழ்க்கையின் எல்லா அம்சங்களிலுமே பேணி வந்துள்ளனர். 15ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர், மத்தியகாலத்துக்கும் முன்னதாகவே, இவர்கள் தத்தமது வேறுபட்ட இராச்சியங்களைத் தமது பாரம்பரியத் தாய்நிலங்களில் திட்டமாக நிறுவியுள்ளனர். இருந்தபோதிலும், தமிழர்களுக்கு அவர்களது சுயநிர்ணய உரிமைக்கான நியாயப்பூர்வமான உரிமைகள் எதுவுமே இல்லையென்ற வாதம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பலமாகவே ஒலிக்கின்றது.

வரலாற்றுரீதியான பரம்பரைக் கதைகளையிட்டுப் பேசுவது இங்கு நோக்கமல்ல. இலங்கையின் பெரும்பான்மை இனமான சிங்களவர்களுக்கு உள்ள அதே உரிமைகள் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் உண்டு. அவர்கள் தம் தேசத்தில் ஒரு தனித்தேசியமாக வாழவும், அதை ஆளவும் உரிமையுண்டு. இதை, வரலாறு, தொல்லியல், மானுடவியல், சமூகவியல், மொழியியல் என்ற துறைகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள், சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி நிறுவியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் கலாநிதி கே. இந்திரபாலா, தனது அண்மைக்கால நூலான *The Evolution of an Ethnic Identity: the Tamils in Sri Lanka - C.300BCE to C.1200CE* (Sydney, 2005)இல் இந்த உண்மையைப் பாரபட்சமின்றி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். உண்மையான வரலாற்று நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ளவும், அதையிட்டுத் தெளிவான அறிவைப் பெறவும் விரும்புவோர் இந்த ஆய்வினை அவசியம் படித்தல் வேண்டும். சிறந்த ஆய்வின் அடிப்படையில் அமைந்தவோர் புலமை சார் ஆக்கம் இதுவாகும். அறிஞர்களும், குறிப்பாக அரசியல்வாதிகளும் இந்த

நூலை நுணுக்கமாகக் கற்றுத் தமது கருத்துக்களை மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்துதல் அவசியமாகும். இதனால் இரு இனங்களினதும் எதிர்காலம் சிறக்கும். இனப்பகை அணைந்து, சகோதரத்துவம், பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வு என்பன ஏற்பட்டு, நாடு மீண்டும் வளம்பெற வழியேற்படும்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் பல வினாக்கள் எம்முள் எழக்கூடும். எதற்காக இலங்கைத் தமிழர்கள் தமது சுயநிர்ணய உரிமைக்காக அல்லது சுய ஆட்சிக்காகத் தற்சமயம் போரிடுகின்றனர்? இலங்கையில் உள்ள தமிழ்த் தேசியத்துக்கு என்னதான் நிகழ்ந்துள்ளது? அவர்கள் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லையா? அவர்களுக்கு சுயநிர்ணயத்துக்கான அல்லது சுயஆட்சிக்கு உரிமையே இல்லையா? இவற்றுக்கெல்லாம் பொதுவான பதில் ஒன்றுதான். இலங்கையின் வரலாறு ஆதியிலிருந்து இன்றுவரை சிங்களவரின் வரலாறாகவே கற்பிக்கப்பட்டும், பதியப்பட்டும் வந்துள்ளது. எனவே பொதுவான வாசகர் எவரும், இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ச் சமூகம் சம்பந்தமான உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்ளவோ, அவற்றைச் சிலாகிக்கவோ வழியெதுவும் இல்லை எனலாம்.

இலங்கையின் தமிழ்ச்சமூகம் கல்வியில் மேம்பாடுடையது என்பதில் சந்தேகமில்லைதான். அவர்கள் எப்போதுமே தங்கள் கல்வித்தகமைகளை யிட்டுப் பிரதாபம் பேசுவார்கள் - மருத்துவம், பொறியியல்துறை அல்லது தொழில்நுட்பவியல் என்பவைதான் பெரும்பாலும் இவர்களின் கல்வி மோகத்துக்கான காரணிகளாக இருந்துள்ளன. ஒருவேளை அவர்களது இந்தப் பதவிசார் இலட்சியங்கள் செல்வம் குவிப்பதற்காகவும், சமுதாயம் வகுத்த தடைகளை மீறவும், மேல்நிலை பெற்று, அதன் எதிர்பார்ப்புகளை அடைவதற்காகவும் அவர்களால் விரும்பப்பட்டிருக்கலாம். இதன் காரணமாக மாணுடவியல், சமூகவியல் விஞ்ஞானம் என்ற துறைகள் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் வகையில் அவர்களது கல்வியில் இடம்பெறத் தவறியுள்ளன. அவர்களில் மிகச் சில கல்விமான்களே இத்துறைகளில் நாட்டம் கொள்கின்றனர். இதற்கு மாறாகச் சிங்களமக்கள் எப்போதுமே இக்குறிப்பிட்ட துறைகளில் பெரும் ஆர்வம் காட்டி வந்துள்ளனர்.

வெளியரங்கமான உண்மை என்னவெனில், தமிழர்கள் தமது கடந்த காலத்தையிட்டு ஒழுங்குமுறையான ஆய்வில் தீவிரமாக ஈடுபடவில்லை என்பதுதான். அவ்வாறு செய்திருந்தால் அவர்கள் பெருமளவுக்கு, தமிழ் ஆய்வுகளின் தற்கால, எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கு வளம் சேர்த்திருப்பார்கள். இதன் காரணமாக, இலங்கையின் தமிழர்களின் வரலாறு முழுமையாகப் பதியப்படவில்லை. ஆனால் சிங்களவரோ தமது வரலாற்றை ஆதியிலிருந்து வெற்றிகரமாகப் பதிவுசெய்து பேணிக் காப்பாற்றிவந்துள்ளனர். இந்த நாடு தமக்கே சொந்தமென உரிமை கொண்டாட அவர்களுக்கு ஆதாரப்பூர்வமான அடிப்படைகள் உண்டு. இந்த நாட்டில் தமக்குள்ள உரிமைகள் நியாயமானவை எனச் சொந்தம் கொண்டாடும் அளவுக்கு, சிங்களவர்களுக்கு நம்பத்தகுந்த அடிப்படைகள் இருக்கின்றன என்பதை மறுக்கமுடியாதுதான். ஆயினும், புலம்பெயர் சமூகத்தின் இளந்தலைமுறையினர், அதுவும் குறிப்பாக 1980களிலிருந்து மேற்குநாடுகளில் வாழ்ந்து வருபவர்கள், இப்போது

மானுடவியலிலும், சமூக விஞ்ஞானத்துறைகளிலும் தீவிர ஆர்வம் காட்டி வருவதும், அவற்றுக்குப் பங்களிக்கத் திடங்கொண்டிருப்பது போல் தோன்றுகின்றது. வரலாற்று வெறுமை எனக்கருதக்கூடிய ஒரு வெற்றிடத்தை இந்த இளம்சந்ததியினர் உழைப்பு விரைவில் நிரப்ப உதவும் என்ற பலமான நம்பிக்கை நிலவுகின்றது.

இலங்கைத்தமிழர்களுக்கு, அவர்களுக்கே சொந்தமான மொழி, மதம், கலாச்சாரம், பாரம்பரியத் தாய்நிலம் என்பவற்றுடன், உன்னதமிக்க ஒரு கடந்தகாலம் உண்டு. வலிமை வாய்ந்ததொரு தேசிய அடையாளத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு இந்த உண்மைகள் உறுதி செய்யப்படல்வேண்டும். இருந்தபோதும், அவர்கள் தமது அரசியல் உரிமைகளுக்கான குரல் கொடுப்பதற்கு ஏதுவான வரலாற்று ரீதியிலான ஆதாரப் பிரகங்கை அவர்களிடம் இல்லை. அப்படியாயின் தமிழ்மக்கள் எதற்காகத் தமது வரலாற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும், மேம்படுத்தவும் தவறிவிட்டனர்? இவ்விஷயத்தில் சிங்கள மக்கள் வெற்றிகரமாகத் தமது வரலாற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து மேம்படுத்தியுள்ளனரே? என்ற வினாக்கள் மறுபடியும் எழுகின்றன.

இந்த வினாக்களுக்கு விடை காணவேண்டுமெனில் நாம் அந்தப் புராதனக் காலத்துக்கு மறுபடியும் செல்லல் வேண்டும். இலங்கையின் வரலாறு ஏறக்குறைய 2500 ஆண்டுகளைக் கொண்டது. அனுராதபுர, பொலனறுவை, தம்பதெனியா, கண்டி, கோட்டை இராச்சியங்கள் புராதனக் காலத்தைச் சேர்ந்தவை. போத்துக்கேய, இடச்சுக் குடியேற்றவாத ஆட்சிகள் மத்திய காலத்தைச் சேர்ந்தவை. இறுதியான நவீனகாலம் பிரித்தானியாவின் குடியேற்றவாத ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தொடர்கின்றது.

இன்று வடமத்திய, வடமேல், தென்மாகாணம் என அழைக்கப்படும் பிரதேசங்களிலேயே சிங்களவர் முதலில் குடியமர்ந்தனர். அனுராதபுரமும் பொலனறுவையும் ஆதிச் சிங்களவர்களின் இராசதானிகளாகும். தமிழ் மக்களும் வடமத்திய, வடமேல் மாகாணங்களில் சிங்களமக்களுடன் தமது குடியிருப்புகளை நிறுவினர். இவை பிரதானமாக அனுராதபுரத்திலும், பொலனறுவையிலும் அமைந்தன. தமிழ்மன்னர்களும் இந்த இராச்சியங்களைக் காலத்துக்குக் காலம் ஆட்சிபுரிந்தனர். ஆயினும் அவர்களது ஆட்சி, பிரதானமாக இலங்கையின் வட, வடகிழக்கு மாகாணங்களிலேயே செறிந்திருந்தது. அந்நாளைய அவர்களுடைய தலைநகரங்களான அனுராதபுரமும், பொலனறுவையும் இன்றுகூடப் பிரமிக்க வைக்கும் தொல்லியல் சான்றுகளைக் கொண்டுள்ளன. பௌத்தம், சைவம் என்னும் சித்தாந்தங்களின் செல்வாக்கும், ஆளுமையும் பெற்ற உன்னதமான நாகரிகத்தின் மையங்களாக இவை திகழ்ந்தன.

பின்னர், இந்த நாகரீகம் வீழ்ச்சியடைந்து, அனுராதபுரத்தையும், பொலனறுவையையும் காடுகள் மூடிக்கொள்ள, சிங்களவர்கள் தென்மேற்கில் கண்டி, கோட்டை ஆகிய இடங்களுக்கு இடம்பெயர், தமிழர்கள் இயல்பாகவே வடக்குக் கிழக்கு நோக்கி நகர்ந்தனர்.

இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியை நாம் மனதில் பதித்து, இந்த வரலாறு எவ்விதமாக இவ்விரு இன மக்கள் மத்தியிலும் பேணப்பட்டு வந்தது என்பதை ஆராயலாம். இலங்கையின் அரசியல், மதம் சம்பந்தமான வரலாறு, நம்பக் கூடிய ரீதியிலும், வியப்பளிக்கும் வகையிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. முன்னர் பாளி மொழியிலும், பின்னர் சிங்களத்திலும் இந்த வரலாற்றுக் குறிப்பேடுகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் 13ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இராச்சியம் தாபிக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் எழுதப்பட்ட வரலாற்றுக் குறிப்பேடுகளே உள்ளன. பாளி, சிங்கள வரலாற்றுக் குறிப்பேடுகள் சிங்களவரின் வரலாற்றை ஆரம்ப வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்தே காப்பாற்றிவர, தமிழரின் ஆரம்பக் குடியமர்வுகளின் வரலாறு அவ்வாறு பாதுகாக்கப்படவில்லை. இருந்தபோதிலும், இலங்கையின் ஆரம்பக் குடியமர்வுகள் சம்பந்தமான சான்றுகளை அளிப்பதில் பாளிமொழி வரலாற்றுக் குறிப்பேடுகள் முக்கியமும், பெறுமதியும் வாய்ந்தவையாகும்.

பௌத்தமதம் 3வது நூற்றாண்டின் (BCE) நடுப்பகுதியில் இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்த நாட்களிலிருந்தே வரலாற்றுப் பதிவுகளைப் பேணும் பாரம்பரியம் என்ற பெரும்பணியை, பௌத்த விகாரைகளும், தலங்களும் செய்து வந்துள்ளன. மேலும் பௌத்தம் அரசமதமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அரசசபையின் முக்கிய அம்சமாக இடம் பெற்றிருந்தது. அரசசபை, அரசன், பௌத்தமதம் என்பன ஒருவகைக் கூட்டு அமைப்பாக இருந்தன. பௌத்த நிறுவனங்களினாலேயே வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்கள் உள்வாங்கப்பட்டும், பேணப்பட்டும், ஒழுங்குமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்டும் வந்துள்ளன. இதன் பின்னர் பாளி மொழியில் எழுதப்பட்டு தீபவம்சம் (4ஆம் நூற்றாண்டு CE) மகாவம்சம் (6ஆம் நூற்றாண்டு CE) என்ற வரலாற்றுக் குறிப்பேடுகள், இலங்கையினதும், சிங்கள பௌத்த மக்களினதும் முழுமையான ஆரம்ப வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன. பின்னரான மத்தியகாலத்து போத்துக்கேய, இடச்சுக்கார ஆட்சிகள் பற்றியும், அவர்களைத் தொடர்ந்து ஆட்சிசெய்த பிரித்தானியக் குடியேற்றவாதக் காலம் பற்றியும் போதுமான வரலாற்று ஆதாரங்களைக் கொண்டுள்ளன. சிங்கள மக்களின் இரண்டாவது காலப்பகுதியை முழுமையான வரலாறாக எழுதுவதற்கு இவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பாளிமொழியில் எழுதப்பட்ட வரலாற்றுக் குறிப்பேடுகள் அனுரதபுரம், பொலனறுவை ஆகிய பிரதான இராசதானிகளிலுள்ள பௌத்த நிறுவனங்களிலேயே பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. மேற்குலகினர் இலங்கையின் ஆரம்பகால வரலாற்றை எழுதுவதற்கு இந்த இராசதானிகளிலும், அவற்றின் மக்களிலுமே தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தின. தமிழர்களையிட்டு எப்போதாவது ஒரு சில குறிப்புகளைத் தவிர, வேறு எந்தத் தகவல்களையுமே இந்தப் பௌத்தமதக் குறிப்பேடுகள் தராமலிருப்பது, புரிந்துகொள்ளக்கூடிய விஷயந்தான். ஆனால் நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று, மத்திய, நவீன காலப்பகுதிகளில் தமிழர்கள், தீவின் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளிலேயே அதிகளவு வாழ்ந்தனர். இருந்தபோதிலும், இலங்கையின் வரலாறு எழுதப்படுகின்ற

மேற்குலகினர், அனூராதபுர, பொலனறுவை இராசதானிகளிலேயே தமது கவனத்தைக் குவித்தனர் என்பது இங்குக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

இங்கு இன்னுமோர் முக்கிய விஷயம் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். ஆரம்ப சிங்கள இராச்சியப்பிரதேசங்களில், வலிமையானதும் நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய கருங்கல் போதியளவு இருந்தது. இதைக்கொண்டே அரசர்கள் தமது மாளிகைகளையும், பௌத்தத் துறவிகள் தமது விகாரைகள், தலங்கள் மற்றும் கட்டிடங்கள் என்பவற்றையும் நிறுவினர். இக்கற்களிலேயே அரசவையின் சாசனங்கள், விதிமுறைகள் என்பன செதுக்கப்பட்டன. பௌத்தமத போதனைகள், போர்ப்பிரதாபங்கள் மற்றும் முக்கியமான சம்பவங்கள் என்பன அழியாவகையில் பதிவு செய்யப்பட்டன. ஏறத்தாழ ஓராயிரம் வருடங்கள் கழிந்த பின்னருங்கூட, பாறைகளிலும், கல்தூண்களிலும் காணப்பட்ட சான்றுகளும், கல்வெட்டுக்களும் கடந்தகால வரலாற்றை முழுமையாகத் தொகுப்பதற்குச் சிறந்த சாதனங்களாக அமைந்தன. ஆனால், ஆரம்பகாலத்தில் பெரும்பாலான தமிழர்கள் செறிந்து வாழ்ந்து தமது நாகரீகத்தை நிறுவிய வடபகுதிகளில், துரதிர்ஷ்டவசமாக, நீடித்து நிலைக்கக் கூடிய கருங்கற்கள் அதிகமாக இருக்கவில்லை. இருப்பினும் வடக்கின் மத்தியப்பகுதிகளிலும், வன்னியிலும், கிழக்கில் திருகோணமலையை அண்மித்தும் கருங்கல் காணப்பட்டது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இங்கு முக்கியமான கற்சாசனங்கள் தொல்லியலாளர்களினாலும், வரலாற்று ஆசிரியர்களினாலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. திருகோணமலையில் இன்றுமுள்ள புராதன சைவக்கோவிலும், அதைச் சார்ந்த வழிபாட்டு அமைப்புகளும் இதற்குச் சான்றாகும். ஆயினும், இலங்கையின் புராதனத் தமிழர்கள் சம்பந்தமான, பெறுமதி வாய்ந்த தகவல்களைத் தரக்கூடிய, ஒழுங்குமுறையான தொல்லியல் அகழ்வுகள் இப்பிரதேசத்தில் இன்னமும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

வடபகுதித் தமிழர்கள் தங்களது கட்டிட வேலைகளுக்கு, பொதுவாக சுண்ணாம்புக் கற்களையே பயன்படுத்தினர். இவை, சிங்களவர் எழுதவும், செதுக்கவும் பயன்படுத்திய கருங்கற்களைப் போன்று வலிமையாக இருக்க வில்லை. வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் இருந்தே வலிமையான கற்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டியிருந்தமையால், வடக்கேயுள்ள தமிழர்கள் தமது கோவில்களையும், அரசவைக்கட்டிடங்களையும், ஏனைய அமைப்புகளையும் கட்டுவதற்குக் கருங்கற்களைக் குறைவாகவே பயன்படுத்தினர். மேலும், தமிழர்களின் புராதனக் கட்டிடங்களும், நினைவுச்சின்னங்களும் போத்துக் கேயரினால் முதலில் முற்றுமுமுதாக அழிக்கப்பட்டன. பின்னர் 17ஆம் நூற்றாண்டில் இடச்சுக்காரர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றியபோது, அவற்றைச் சிதைத்து எஞ்சியதைக் கொண்டு தமது கோட்டைகளையும், ஆலயங்களையும் அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தினர். போத்துக்கேயர் புராதனக் கட்டிடங்களையும், கோவில்களையும் அழித்தபோதும், அவர்களால் நாணயங்கள், முத்திரைகள், தாமிரங்கள், சாசனங்கள் போன்ற ஏனைய தொல்லியற் சான்றுகளை அழிக்கமுடியவில்லை.

அதிர்ஷ்டவசமாக, புராதனத்தமிழ்மக்கள் உபயோகித்த பல நாணயங்கள், நன்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட இலச்சினைகள், சில குறிப்பேடுகள்

என்பனவற்றுடன் வேறுபல பொருட்களும், அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் அகழ்வுகளின்போது கிடைத்துள்ளன. இவை தமிழர்களின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதற்கான மூலாதாரங்களாகும். அத்துடன் சிங்கள, பாளி வரலாற்றுக் குறிப்பேடுகளில் காணப்படும் சான்றுகளுடனும், வேறு தமிழ் வரலாற்று ஆதாரங்களுடனும் ஒப்பிடவும், நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் இவை பெருமளவுக்கு உதவும். இத்தகைய முயற்சிகளில் சிங்களக் கல்விமான்களே ஆர்வம் மிக்கவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பது இங்கு கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். ஆனால், தமிழ்க்கல்விமான்கள் இவ்விஷயத்தில் அக்கறை காட்டாதது கவலைக்குரிய சங்கதியாகும். இளந்தமிழ்க் கல்விமான்கள் இதுபோன்ற ஆய்வுகளில் ஈடுபடாமையே காரணம், 1974இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து தீவிர மடைந்து வரும் உள்நாட்டுப் போராக இருக்கலாம்.

நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று, 13ஆம் நூற்றாண்டு CE வரை, தமிழர்களின் ஆரம்பகால வரலாறு பற்றி எதுவுமே எழுதப்படவில்லை. எனவே, அதுவரை இலங்கையில் எழுதப்பட்ட வரலாறு என்பது உண்மையில் சிங்களவர்களின் வரலாறாகவே இருந்தது. இந்த நிலை பெரும்பாலும் வடக்கில் பல்கலைக்கழகம் தாபிக்கப்படும்வரை நீடிக்கிறது.

மேலும், இப்புராதனக் காலத்துத் தமிழர்கள், பல சந்ததி காலமாக, நிலத்தில் விவசாயச் செய்கையிலும், வேறு முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்ட வேளைகளிலும், தொல்லியல் படிமங்களையும், சின்னங்களையும் சிதைத்திருந்தனர். 13ஆம் நூற்றாண்டு CEயிலிருந்து தமிழர்கள் தொகை திடீரென அதிகரித்ததன் காரணமாக இவர்கள் வடக்கிலும், வன்னியிலும், கிழக்கிலும் உள்ள நிலப்பரப்பில் பெருமளவில் பயிர் செய்யவும், குடியமரவும் செய்தனர். தமிழர்களின் புராதன எச்சங்களுக்கு நிகழ்ந்த கதி சிங்களவர்களின் புராதன ஆதாரங்களுக்கு நிகழவில்லை. அனுராதபுரமும், பொலனறுவையும் வீழ்ந்த போது, சிங்கள இராச்சியம் தெற்குநோக்கி நகர்ந்தது. சிங்களவர்களின் புராதன வரலாற்றிடங்கள் அடியோடு கைவிடப்பட்டு, காடு மூடி எவருமே உள்நுழைய முடியாப் பிரதேசங்களாகி விட்டிருந்தன. பிரித்தானிய ஆட்சியினுள் இலங்கை உட்படும்வரையில் அவர்களது தொல்லியல் எச்சங்கள் நிலைகுலையாமல் அப்படியே கிடந்தன. பிரித்தானிய அரசு, கலாச்சாரச் சின்னங்களைப் பாதுகாத்துப் பேணுவதில் தீவிர அக்கறை காட்டியபோது, அவையெல்லாம் மீண்டும் வெளியரங்கமாகின. இலங்கையின் வரலாற்றை ஆதாரப்பூர்வமாக நிறுவுவதற்கு இவை பெறுமதிமிக்க சான்றுகளாயின. துரதிர்ஷ்டவசமாக, 17ஆம் நூற்றாண்டில் போத்துக்கேயர் தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் கட்டடங்களையும், நூற்றுக்கணக்கான கோவில்களையும் அழித்ததுடன் நிற்கவில்லை. அவர்கள், யாழ்ப்பாண அரசனின் பாதுகாப்பிலிருந்து மதிப்புவாய்ந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளையும், ஓலைச் சுவடித் தொகுப்புகளையும் சிதைத்து அழித்திருந்தனர். மீண்டும் இதேபோன்று 1981இல், சிறீலங்காவின் சிங்கள அரசுப் படைகளினால் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் முற்றாக எரிக்கப்பட்டபொழுது, 18ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த எண்ணற்ற பெறுமதிவாய்ந்த தொகுப்புகள் எரியுண்டு போயின என்பது ஆழ்ந்த கவலைக்குரிய விஷயமாகும்.

முழுஇலங்கையினதும் நிர்வாகத்தலைமைப்பீடம் கொழும்பில்தான் இருந்தது. எனவே, போத்துக்கேய, இடச்சு, பிரித்தானியக் குடியேற்றவாதக் காலத்துப் பதிவுகள் அனைத்தும் கொழும்பில்தான் பேணப்பட்டிருந்தன. அதேசமயம் அவர்களது முக்கியமான ஆவணங்கள், பதிவுகள் அனைத்தும் முறையே, அவரவர் தேசத்தின் தலைநகர்களாகிய லிஸ்பன், ஹேக், இலண்டன் ஆகிய இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்குள்ள குடியேற்றவாதக் காரியாலயங்களில் பேணப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டன. 1948இல் பிரித்தானியர் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்கியபோது, பெரும்பான்மையினரான சிங்களவரே, வெஸ்ற்மின்ஸ்டர் முறைமையில் அமைந்த புதிய பாராளுமன்றத்தில் ஆட்சியதிகாரம் பெற்றவர்களாவர். அப்போதிருந்து, குடியேற்றவாதக் காலத்தின் பெரும்பாலான ஆவணங்கள், வெளியீடுகள் யாவும் நுவெரலியாவில் இருந்த ஆவணக்காப்பகத்தில் வைக்கப்பட்டன. பின்னர் இவை 1970இல் கொழும்பில் உள்ள தேசிய ஆவணக்காப்பகத்துக்கும், தேசிய அரும்பொருள் நூலகத்துக்கும் கொண்டு வரப்பட்டன. இருந்த போதிலும், தொடர்ந்த பல வருடங்களில், அங்கிருந்த சில பெறுமதிமிக்க தமிழ்ப் பதிவுகளும், ஆவணங்களும், தமிழர் சம்பந்தமான மூலாதாரங்களுங்கூட கிடைக்கமுடியாமல் போயிற்று. எனவே, இந்த அரிய மூலாதாரங்களைப் பெறுவதற்குரிய ஒரேவழி, லிஸ்பன் தேசிய ஆவணக் காப்பகம், ஹேக் நகரம், பிரித்தானியாவின் பிரதான நூலகங்கள் ஆகியவற்றை அணுகுதலாகும். போத்துக்கேயர் காலத்திலிருந்து பல கிறிஸ்தவ மிஷன்களும் இலங்கையில் இயங்கின. இவை விசேடமாக வடக்கிலும், கிழக்கிலும் அமைந்திருந்தன. இவை கத்தோலிக்கமிஷன், அமெரிக்கமிஷன், இங்கிலாந்து திருச்சபை மிஷன், வெஸ்லியன் மிஷன் என்பவையாகும். இவை யாவுமே மதம் பரப்பு வதிலும், அது சார்ந்த கல்விமுயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தன. காலக்கிரமத்தில் இயல்பாகவே இவர்களிடம் பெருமளவு ஆவணத்தகவல்கள் குவிந்தன. தமிழர் ஆய்வுகளுக்கான மூலாதாரங்களைக் கொண்ட களஞ்சியங்களாக இவை உள்ளன. இவற்றில் அனேகமானவற்றை மிஷனரிமார்கள் தத்தம் நாடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்றுவிட்டனர். பல பிரித்தானிய நூலகங்களில், குறிப்பாக ஓக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம், இலண்டன் பல்கலைக்கழகம், பேர்மிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் அமெரிக்காவில் ஹவாட் பல்கலைக்கழகம், பொஸ்ரனில் உள்ள வெளிநாட்டு மிஷன் என்ற இடங்களில் இத்தொகுப்புகள் பேணப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றை எவரும் பார்க்க விரும்பின், இலவசமாகவே பார்க்க இயலும்.

ஆயினும் முதலில் செய்யப்பட வேண்டியது என்னவெனில், இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்களின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும், தொழிற் திறன் வாய்ந்த தொல்லியல் ஆராய்வுகளும், அகழ்வுகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். நிலத்தின்கீழ் மறைந்து கிடக்கும் முக்கியமான ஆரம்பகாலத்து மூலாதாரங்கள் அகழ்ந்து எடுக்கப்படல் வேண்டும். கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள், பாவனைப் பொருட்கள், சின்னங்கள், சிற்பங்கள், சிதைந்த கட்டிட எச்சங்கள் போன்றவை இந்த மூலாதாரங்கள் ஆகும். இப்புதிய கண்டுபிடிப்புகள், தொல்லியலாளர்கள், வரலாற்றறிஞர்கள், மானுடவியலாளர்கள், மொழியியலாளர்கள் ஆகியோர் கொண்டதொரு கூட்டுக் குழுவினால் ஆய்வு

செய்யப்படல் வேண்டும். முன்னைய கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் புதியவற்றுக்கும் உள்ள தொடர்புகளை நிறுவுதல் வேண்டும்.

இத்தகைய புதிய சான்றுகளைப் பூரணமாக ஆய்வு செய்வதற்கு தமிழ், சிங்களம், பாளி, சமஸ்கிருத மொழியறிவு இருத்தல் அவசியம். வரலாற்று உண்மைகள் பாரபட்சமின்றி வெளியிடப்படுவதற்கு இது முக்கியமாகும். அதேபோன்று இந்த மொழிகளின் ஆரம்பகால ஆக்கங்களுடன், ஆரம்பகால இலக்கியப் படைப்புக்களும், இலங்கைத்தமிழரின் ஆரம்பகால வரலாற்றை, மத்திய காலப்பகுதிவரை உருவாக்குவதற்கு முக்கியமானவையாகும். மத்தியகாலம், முன் குறிப்பிட்டது போன்று, போத்துக்கேய, இடச்சு ஆட்சிக் காலமாகும். போத்துக்கேயர் தமிழர்களை ஆட்சிசெய்தது ஒரு குறுகிய காலம் மட்டுமே. (1619-1659). இடச்சுக்காரர் இலங்கையை ஆக்கிரமித்த காலத்தில் இலங்கைத்தமிழர் சம்பந்தமான போத்துக்கேயரின் ஆவணங்கள் பெரும் பாலும் இல்லாதொழிக்கப்பட்டன. இவற்றில் இப்போது எஞ்சியிருப்பவை, பெரும்பாலும் இந்தியாவில் கோவாவிலும், போத்துக்கல்லில் லிஸ்பன் நகரிலும் உள்ளன. இடச்சுக்காரர் எப்போதுமே தமது பதிவுகள், அதிகாரப் பூர்வமான ஆவணங்கள் என்பவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவர்கள். இவை இப்போதும், பிரதானமாகக் கொழும்பில், பாதுகாக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளன. இருப்பினும், பிரித்தானியக் குடியேற்ற வாதக் காலத்து ஆவணங்களில் அனேகமானவை (அறிக்கைத் தொகுப்புகளும், நூல்களும்) இப்போதும் பிரித்தானியாவின் பல்வேறு நூலகங்கள், ஆவணக்காப்பகங்கள், அரசதிணைக்களங்கள், பல்கலைக்கழக நூலகங்கள் என்பனவற்றில் வைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த அரிய தொகுப்புகள் பற்றியும், அவை இருக்குமிடங்கள், அவற்றின் முக்கியத்துவம் என்பன பற்றியும் பின்வரும் அத்தியாயங்களில் ஒன்றில் சொல்லப்படும்.

இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சி, இலங்கையின் நவீனகால வரலாற்றுக்குக் கட்டியம் கூறுவதுபோன்று அமைந்தது. அவர்களது ஆட்சியின் ஆரம்பக் காலத்திலிருந்தே, தகவல்களைப் பாதுகாப்பதில், அவர்களுடைய நிர்வாகிகளும், துறைசார் வல்லுனர்களும், கல்விமான்களும், ஏனையோரும், மிகுந்த அக்கறை செலுத்தினர். அவர்களது ஆட்சிக்காலத்தில், கையெழுத்துப் பிரதிகள், நூல்கள், தினக்குறிப்பேடுகள், பத்திரிகைகள், வரைபடங்கள், சிறுபிரசுரங்கள், உடன்படிக்கைகள் மற்றும் வேறு பத்திரங்கள் போன்ற பெறுமதிவாய்ந்த, ஏராளமான ஆவணங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கை தேசிய ஆவணக் காப்பகத்திலும், தேசிய அரும்பொருளக நூலகத்திலும், இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான ஆவணங்கள் ஓரளவு காணப்படுகின்றன. இவற்றில் பெரும்பான்மையான ஆவணங்கள், பிரித்தானியாவில் உள்ள வெவ்வேறு நூலகங்கள், ஆவணக் காப்பகங்கள், அரச திணைக்களங்கள், பல்கலைக்கழக நூலகங்கள் என்பவற்றில் இப்போதும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அமைந்துள்ள இடங்கள், இவற்றில் காணப்படும் பெறுமதிவாய்ந்த தொகுப்புகள், அவற்றின் முக்கியத்துவம் என்பவை பற்றி பிறிதொரு அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படும்.

1948இல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து நிலைமைகள் வெகுவாக மாறியுள்ளன. சுயபாஷை உத்தியோக மொழியாகவும், எல்லாக்கல்வித்தரமட்டத்திலும் போதனா மொழியாகவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும் இம்மாற்றத்துக்குரிய காரணமாகும். இதன் பெறுபேறாக வரலாற்று ஆய்வுகளின் எல்லா அம்சங்களுமே குறிப்பிடும் அளவுக்கு விருத்தியடைந்தன. தமிழறிஞர்களும், கல்விமான்களும் பல ஆக்கங்களை வெளியிட்டனர். 1921இல் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியின் உதயத்தின் பின்னர் பூரண அந்தஸ்துக்கொண்ட பல்கலைக்கழகங்கள் ஒரு சிலவே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் (1936), பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் (1942), யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் (1974) என்பன இவையாகும். ஆயினும் 1983லிருந்து நாடெங்கிலும் பல பல்கலைக்கழகங்கள் தோன்றியுள்ளன. இதன் பயனாக இப்போது ஆய்வாளர்கள் பலர் உள்ளபோதும், மிகமிகச் சிலரே இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றில் காணப்படும் இடைவெளியை நிரப்புவதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அத்துடன், அனேகமாக எல்லா வரலாற்று ஆய்வுகளுமே இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இருந்தபோதும் மிகச்சில அறிஞர்கள் மூலாதாரங்களின் அடிப்படையில் அமைந்த புதிய ஆய்வுகளை மிகவும் சிரமத்துடன் செய்கின்றனர்.

இன்றைய நிலையில் காணப்படும் பெரிய குறைபாடு என்னவெனில், எந்தவொரு தொல்லியலாளரோ, வரலாற்றாசிரியரோ அல்லது சமூக விஞ்ஞான ஆசிரியரோ, அவர் தமிழராக இருந்தாலும்சரி, சிங்களவராக இருந்தாலும்சரி, இலங்கைத் தமிழரின் முழுமையான வரலாற்றை எழுதவில்லை என்பதுதான். இதற்கு மாறாகச் சிங்கள அறிஞர்கள், இலங்கையின் சிங்களவரின் வரலாறு சம்பந்தமான ஆய்வுகளிலும், அதனை முழுமையாக எழுதுவதிலும் பெரும் முயற்சிகள் செய்துகொண்டு இருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு இந்த முயற்சியில் ஏராளமான ஆதாரங்களும், எல்லா மட்டங்களிலும் அரசாங்க உதவிகளும் உண்டு. ஆனால் தமிழ் அறிஞர்களோ இவ்விஷயத்தில் பாரிய தடைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளனர். தமிழர் வரலாறு சம்பந்தமாக ஆய்வுசெய்யும் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு ஏற்படும் சிரமங்களையும், பெருந்தடைகளையும் இங்குக் கருத்துக்கு எடுப்பது அவசியமாகும்.

இவ்விஷயத்தில் மிகப்பெரும் தடையாகவிருப்பது நிதிப் பற்றாமையே ஆகும். தொல்லியல் சான்றுகளான தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள், சின்னங்கள், நாணயங்கள் போன்றவை ஒரு சில அறிஞர்களினால் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்ஆய்வுகள் இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு சம்பந்தமான அறிவைப் பெருமளவுக்கு வழங்கியுள்ளன. இருந்தபோதிலும், வடக்கிலும் கிழக்கிலும், அனுராதபுர பொலனறுவை இராசதானிகள் உட்பட, தொல்லியல் முயற்சிகள் இன்னமும் மேற்கொள்ளப் படவேண்டியுள்ளது. ஆனால் போர் காரணமாகவும், இனப்பகை காரணமாகவும் இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது இயலாத காரியமாகவே உள்ளது. இவற்றுக்கு அரசாங்கம் விதித்துள்ள கட்டுப்பாடுகளும் பெருந்தடையாக இருக்கின்றது. மேலும், சிறந்த தொல்லியல் கல்வித்திறமை இல்லாமை, புராதனக் கல்வெட்டுக்களில் உள்ள

எழுத்தை விளங்கும் ஆற்றல் இல்லாமை, கண்டுபிடித்தவற்றைச் சிங்களம், பாளி, இந்தியமொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வதற்கான திறமை இல்லாமை என்பனவும் முக்கியமான தடைகளாகும்.

தொல்லியல் ஆய்வு சம்பந்தமான மேற்சொன்ன தடைகளைவிட, கையெழுத்துப் பிரதிகள், வெளியீடு செய்யப்படாத ஆக்கங்கள் போன்ற மூலாதாரங்கள் இல்லாமை மிகப்பெரும் தடையாகவுள்ளது. வடக்குக் கிழக்கில், ஒருசில, தனிப்பட்டவர்களிடம் இருக்கும் மூலாதாரங்களைத் தவிர வேறு மூலாதாரங்கள் இல்லை. அத்துடன், கொழும்பில் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்திலும், நூலகத்திலும் உள்ள மூலாதாரங்களைப் பயன்படுத்து முகமாகக் கொழும்புக்குச் செல்வதற்கு ஆய்வாளர்கள் மிகவும் தயங்குகின்றார்கள்.

பெரும்பாலான தமிழ் அறிஞர்களுக்கு உள்ள இன்னுமோர் பிரச்சனை, சிங்களம், ஆங்கிலம், போத்துக்கேய, இடச்சு மொழிகளில் போதிய திறமையின்மையாகும். இளந்தமிழ் ஆய்வாளர்கள் இம்மொழிகளில் திறமை பெறாத வரை, தமிழரின் வரலாற்றையிட்டுப் பூரணமாக எழுதுவது இயலாத காரியமாகும்.

எல்லாத் தடைகளிலும் தலையாய தடை, உலகெங்கும் சிதறிக் கிடக்கின்ற முக்கியமான மூலாதாரங்களை அணுகுவதில் உள்ள பெரும் சிரமமாகும். இவற்றை அணுகி, ஒழுங்குமுறையாக ஆராய்ந்து பொருத்தமான தகவல்களைப் பெறுவது தமிழ் அறிஞர்களால் அனேகமாக இயலாத காரியமாகவுள்ளது. இப்பயணங்களுக்கான விசாக்களைப் பெறுவதும், நிதிப் பற்றாமையும் பெருந்தடைகளாகும்.

இன்றைய காலம்வரை, இலங்கைத்தமிழர் வரலாறு சம்பந்தமாக அறிஞர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளையும், எழுதப்பட்டுள்ள ஆக்கங்களையும் இங்குக் கருத்துக்கு எடுப்பது முக்கியமாகும். இதனால் வரலாற்றில் உள்ள இடைவெளிகள், தவறுகள் என்பனவற்றை ஆய்வாளர்கள் கண்டுகொண்டு, அவற்றை ஈடுசெய்யும் வகையில் தமது பணியை மேற்கொள்ள முடியும்.

எழுத்துருவில் உள்ள ஆவணங்களுடன்தான் வரலாறு ஆரம்பிக்கின்றது என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரைவிலக்கணம் ஆகும். இதன்வழி பார்த்தால் இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றின் பெரும்பகுதி வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்டதாகவும், வழிவழிவந்த கதைகளாகவுமே உள்ளது. இந்த நிலையில், தொல்லியல் சான்றுகள், கல்வெட்டுக்குறிப்புகள் போன்ற சான்றுகளுமே தமிழரின் ஆரம்பகால வரலாற்றைச் சரியாக வெளிப்படுத்தும். ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னதான ஆரம்பகாலத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளில் வையாபாடல் தமிழர் வரலாறுபற்றி ஓரளவுக்குச் சொல்கின்றது. இது வையாபுரி ஐயரினால் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டது. முத்துக்கவிராசரின் கயிலாயமாலை (கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டு), மயில்வாகனப் புலவரின் வைபவ மாலை (கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டு), என்பன ஏனைய இரு இலக்கியப்

படைப்புகளாகும். இவை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தையிட்டு அறிவதற்குச் சிறந்த ஆதாரங்களாகும். பிரித்தானியர் காலத்தில் எழுதப்பெற்ற வரலாற்று நூல்களில் பின்வருவன அடங்கும். எஸ். காசிச்செட்டியின் *History of Jaffna* (1884), துரையப்பாப் பிள்ளையின் *Jaffna Today and Yesterday* (1907) முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையின் *History of Jaffna* (1912), வேலுப்பிள்ளையின் யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி (1918), இராசநாயகத்தின் *Ancient Jaffna* (1926), ஞானப் பிரகாசரின் *Critiques of Jaffna* (1928), யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, *The Jaffna Kingdom, The Ancient People of Sri Lanka are Tamils*, யாழ்ப்பாண பூர்வீக வைபவம், யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றம் என்பவை 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சேர்ந்தவை. அதன் பின்னர், கே. கணபதிப்பிள்ளையின் இலங்கை வாழ் தமிழரின் வரலாறு, சி.எஸ். நவரட்ணத்தின் *Tamils and Ceylon* என்ற நூல்களும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழர் களையிட்டு அறிந்துகொள்ளப் பெரிதும் பயன்படும். இருந்தபோதிலும் இந்த இலக்கிய ஆக்கங்கள் யாழ்ப்பாணம், அதன் இராச்சியம், அதன் மக்கள் என்பவை பற்றியே எடுத்துச்சொல்கின்றன. இவற்றில் வரலாற்றுச் சான்றுகள் இல்லாமையால் இவை பெருமளவுக்கு, பின்னர் வந்த வரலாற்று அறிஞர் களினால் புறந்தள்ளப்படுகின்றன. பிரதாபக் கதைகள், காவியங்கள், நாட்டார் கதைகள், இடங்களின் பெயர்கள் போன்றவற்றையே இவை பெரும்பாலும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. இராசநாயகம், ஞானப்பிரகாசர் ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் ஓரளவிற்கு விதிவிலக்காக உள்ளன. முன்னைய ஆக்கங்களில் சொல்லப்பட்ட ஆதாரங்களை இவை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும், இவர்கள் இருவரினதும் திறமை காரணமாக ஒரு சில அரிய வரலாற்று உண்மைகள் வெளிவந்துள்ளன. இருந்தபோதிலும் இந்த ஆக்கங்கள் தொல்லியல் சான்றுகளுடன் ஆதார அடிப்படையில் அமையாத காரணத்தால், வரலாற்று அறிஞர்கள் இவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குவது போல் தோன்றுகின்றது.

ஒப்பீட்டளவில், 20ஆம் நூற்றாண்டின் பின் அரைப்பகுதியில், இலங்கைத்தமிழர் வரலாறு ஒழுங்குமுறையாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். பல்கலைக்கழகரீதியாக முன்னெடுக்கப்பட்ட தொல்லியல் அகழ்வுகளும், ஆராய்ச்சிகளும், புதிதாக வேகம் பெற்ற தமிழ்த்தேசிய உணர்வு களும், இந்த மாற்றத்திற்குக் காலாக அமைந்தன. மேற்கத்தியப் பல்கலைக் கழகக் கல்வி, அது சார்ந்த ஆய்வுக்கான வசதிகள் போன்ற நவீன வாய்ப்புகள், ஒழுங்குமுறையில் அமைந்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளக் கூடிய வகையில் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தமையும், இதற்கு அனுசரணையாக இருந்தது.

இந்த அண்மைக்கால முன்னேற்றம் சம்பந்தமாகப் பின்வருவோர் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். பேராசிரியர்களான எஸ். அரசரட்ணம், கா. இந்திரபாலா, எஸ். பத்மநாபன், பி. பஸ்தியாம்பிள்ளை, எஸ்.கே. சிற்றம் பலம் ஆகியோருடன் இளம் கல்விமான்களாகிய பேராசிரியர் பி. இரகுபதி, கலாநிதி, பி. பூஷ்பரட்ணம், தமது பங்கை அளித்துள்ளனர். அரசரட்ணம், பஸ்தியாம்பிள்ளையும் இலங்கைவரலாற்றின் மத்திய, நடுப்பகுதிகளை அறிந்து கொள்வதற்குத் தமது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளபோதும், அவற்றில் இலங்கைத்

தமிழர் வரலாறு பற்றிய விசேடமான ஆய்வுகள் எதுவும் இல்லை. ஆயினும் அரசரட்ணத்தின் *Ceylon* (1964), *Ceylon and the Dutch* (1984) என்பவை, இலங்கைத் தமிழர் பற்றிய சில பயனுள்ள தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன. பத்மநாதனின் *Kingdom of Jaffna* (1978), சிற்றம்பலத்தின், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் (1992), இரகுபதியின் *Early Settlements in Jaffna*, புஷ்பரத்தினத்தின், பூநகரி தொல்பொருள் என்பவை தமிழர் வரலாறு பற்றிய அறிவை வழங்கியபோதும், அவை யாவும் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் ஆரம்பகால வரலாற்றைக் கூறுவதுடன் நின்றுவிடுகின்றன. இத்தகைய ஆக்கங்களுள் இந்திரபாலாவின் ஆக்கமே, தமிழர் பிரதேசங்களாகிய வடக்கு, கிழக்கு முழுவதையுமே தன்னுள் அடக்குவதால் தனித்து விளங்குகின்றது. இந்திரபாலாவின் வரலாற்று நூல்களில், *The Evolution of an Ethnic Identity - The Tamils in Sri Lanka C.300 BCE to C. 1200 CE* (2005) என்னும் ஆக்கம் இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். இந்த வரலாற்றறிஞர் ஒருவரே தமிழர்களின் ஆரம்பகால வரலாற்று ஆய்வின் முன்னோடியாகச் செயற்பட்டு, தமிழர்களின் ஆதிக் குடியமர்வுகளிலிருந்து யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் ஆரம்பக்காலம் வரையான வரலாற்றை முழுமையாக எழுதியவர் ஆவர். அவரது இந்தக் குறிப்பிட்ட ஆக்கம் மத்திய, நவீனகாலப் பகுதிகளைக் கொண்டிருக்காமை எமக்கு வருத்தத்தை அளிக்கின்றது. ஆயினும், இந்திரபாலாவின் புலமைசார் ஆக்கம் இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்று ஆய்வுக்கு ஒரு சிறந்த பங்களிப்பாகும்.

இந்த நூலில், பொருத்தமான எல்லா ஆக்கங்களையுமே பட்டியலிடுவது இயலாது. ஆயினும், இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான நவீன அரசியல் வரலாற்றைக் குறிக்கும் சிறந்த படைப்புகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடல் வேண்டும். இவற்றில் அனேகமானவை 20ஆம் நூற்றாண்டின் பின் அரைப் பகுதியில், இனமுரண்பாடுகள் முற்றிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் வெளியிடப்பட்டவை என்பதை இங்கே கூறுதல் அவசியம். உதாரணமாக, செல்லத்துரை மனோகரனின் *The Sri Lankan Tamils: Ethnicity and Identity* (1994). இது அரசியற் பிரச்சனைகளை ஆழமாக ஆராய்கின்றது. இத் தொகுப்புக்குப் பல அறிஞர்கள் தமது மேலான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். கே. கைலாசபதியைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்ட ஆறுமுகநாவலர் நூற்றாண்டு மலரும் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது. இதனில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள் எழுதிய பல கட்டுரைகள் உள்ளன. இவை ஆறுமுகநாவலர் காலத்தில் ஏற்பட்ட முக்கியமான மாற்றங்கள் குறித்தும், சைவசமயம், தமிழ் இலக்கியம், தமிழ்மொழி போன்ற விஷயங்களைப் பற்றியும் பேசுகின்றன. இலங்கைத் தமிழரின் கலாச்சாரம், மொழி, சமூகநிலைகள் என்பன பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு இந்த ஆக்கம் மிகச் சிறந்த வகையில் பங்களிப்புச் செய்கின்றது. கைலாசபதியின் *Cultural and Linguistic Consciousness of the Tamil Community and Social Changes in Sri Lanka* (1985) என்ற கட்டுரை, தற்போதைய தமிழ் அரசியல் நிலைமைபற்றி ஆய்வதற்கு ஓர் அற்புதப் பங்களிப்பாகும். பேராசிரியர் கே. சிவத்தம்பியின் *Sri Lankas Tamil Society and Politics* (1995), ஏ. சிவராஜாவின் *The Politics of Tamil Nationalism in Sri Lanka* (1996), ஏ.ஜே. வில்சனுடைய *The Break-up of Sri Lanka - The Sinhalese and the Tamil Conflict* (1988), எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகத்தினுடைய *The Crisis of Tamil Nationalism* (1947

-1977) (1994), எஸ்.ஜே. தம்பையாவின் Sri Lanka's Ethnic Genocide and the Dismantling of Democracy (1996), எம். குணசிங்கத்தின் Sri Lankan Tamil Nationalism: A Study of its Origins என்ற ஆக்கங்கள் யாவுமே, இலங்கைத் தமிழர் ஆய்வுகளின் சமூக-அரசியல் அம்சத்துக்குப் பங்களித்துள்ளன.

இலங்கைத்தமிழர் வரலாறு இன்னமும் எவராலும், முழுமையாக எழுதப்படவில்லை என்பதை மேலே கூறப்பட்டவை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. ஆய்வாளர்கள் பெரும்பாலும் தாம் விசேடத் திறமையும், ஆர்வமும் கொண்டுள்ள விஷயங்களில் மட்டுமே ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதுபோல் தோன்றுகின்றது. எனவே, ஒவ்வொரு துறையிலும் விசேடத் திறமைகொண்ட ஆய்வாளர்கள், அறிஞர்கள் யாவரும் ஒன்றிணைந்து, ஒரு குழுவாக, ஆராய்ச்சி, பகுப்பாய்வு என்பனவற்றைச் செய்தால் நிச்சயமாக, இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு முழுமையாக எழுதப்படும் சாத்தியம் உண்டு.

இலங்கைத்தமிழரின் வரலாற்றை முழுமையாகவும் பூரணமாகவும் எழுத விரும்பும் அறிஞர்களுக்கு இந்த ஆய்வுநூல் பெரும் பயன்தரும் உபகரணமாகவும், வழிகாட்டியாகவும் அமையும் என்பதில் இந்நூலாசிரியருக்குத் திடமான நம்பிக்கையுண்டு. யாராவது, உலகெங்குமுள்ள மூலாதாரங்களைச் சேகரித்து அவற்றை இலங்கைக்குக் கொண்டுவந்து, எவரும் அவற்றை இலகுவாகப் பயன்படுத்தும் வகையில், ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தில் ஒழுங்கமைத்துப் பேணும்வரையில் இது சாத்தியமானதல்ல என்பதையும் அவர் நம்புகின்றார். இந்தப்பாரிய முயற்சி வெற்றிகரமாக நிறைவேறும் வரையில் இலங்கைத் தமிழர் பற்றிய முழுமையான வரலாற்று நூல் எழுதப்படுவதற்கான சாத்தியங்கள் இல்லை.

எதற்காக இப்படிப்பட்ட வரலாற்றை நாம் தொகுக்கவேண்டும்? தற்போதைய நவீன உலகின் தேவைகளுக்கு, எமது கடந்த காலத்தில் நடந்த கதைகளை நாம் ஏன் ஆய்வு செய்யவேண்டும்? என்பது போன்ற ஐயம் சிலருக்கு, அதுவும் குறிப்பாக இளம்தலைமுறையினருக்கு ஏற்படலாம். இந்த வினாக்களுக்கு விடை காண்பது சுவையான விஷயம் மாத்திரமல்ல, ஒரு சவாலான சங்கதியுமாகும்.

கடந்தகால சம்பவங்கள், எவ்வாறு, ஏன் நிகழ்ந்தன என்பதை வாசகர்களுக்கு வெளிப்படுத்தி, மற்றையோரின் அனுபவங்கள் வாயிலாக அவர்களுக்கு அறிவூட்டுவது, எந்தவொரு வரலாற்று நூலினதும் முக்கியமான நோக்கமாகும்.

வரலாறு தன்னை மீண்டும் நிகழ்த்தும் என்ற கருத்தையும், அப்படியானால் மக்கள் ஒரு சந்ததியில் செய்த அதே தவறுகளை அடுத்த சந்ததியிலும் செய்வது விதியாகிவிடுமே என்ற வாதத்தையும் நாம் அடிக்கடி கேட்பதுண்டு. இதில் சிறிதளவு உண்மையுண்டு என்று கருதும் அளவுக்கு நெப்போலியனுடைய ரஷ்ய ஆக்கிரமிப்பு அவனுக்குப் பாதகமாய் முடிவுற்றதும், பின்னர் அதே நிலமை ஹிட்லருக்கு நேரிட்டதும் குறிப்பிடத்தக்க விஷயமாகும். ஆனால் வரலாற்றைப் பற்றிய இந்தக் கருத்து நலிவடைந்து எவ்வளவோ காலமாகிவிட்டது. வரலாறு எப்போதுமே தன்னைத் திரும்பவும்

நிகழ்த்தியது கிடையாது. இருந்தபோதிலும் சில சமயங்களில், இன்றைய பிரச்சனைகளையிட்டுச் சிந்திக்காமல், நேற்றைய சண்டைகளைத் தொடர்வதற்கு, மக்களை வரலாறு ஈர்க்கக் கூடும். இப்போக்கினால் நேற்றைய தவறுகளை இன்று திருத்திக் கொள்வதற்குப் பதிலாக அவற்றை மீண்டும் இழைக்கவும் நேரிடலாம்.

“வரலாற்றைக் கற்பித்தல்” என்ற தொடர், வரலாறு ஒரு தனிப்பட்ட விஷயத்தைச் சுற்றிய வட்டத்துக்குள் நிற்பதுபோன்ற தோற்றத்தை அளிப்பதனால், அது தவறான புரிதலுக்கு வழிகோலும். இதற்கு நேரெதிராக, கல்வித் துறையில் வரலாற்றின் செல்வாக்கு எங்கும் பரந்ததாய், யாவற்றையும் தழுவினதாய் உள்ளது. எப்போதெல்லாம் எண்களுக்கோ, விஞ்ஞானத்துக்கோ, மதத்துக்கோ, சமுதாயத்திற்கோ ஒரு வரலாறு இருக்கின்றதோ அப்போதெல்லாம் அங்கு வரலாற்று அனுபவங்களுக்கும் இடமுண்டு. எங்கெல்லாம் கணிதம், எழுத்து, ஓவியம், இசை, நடனம் என்பனபோன்ற துறைகளில் திறமை உண்டோ, அங்கெல்லாம் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளவும், பரிமாறவும் வரலாறு சேவைக்கு அழைக்கப்படுகின்றது. எந்தவொரு ஒன்றிணைக்கப்பட்ட கல்வித்திட்டத்திலும் வரலாறு அதன் அத்தியாவசியமான அம்சமாகலாம். “வரலாற்று விஷயத்தை” விடுத்து, “வரலாற்று அனுபவத்தைப்” பேணுவதே முக்கியமாகும்.

நாம் யாரென நாம் அறிவதற்கு முன்பாகவே, நாம் ஏதோவொன்றின் உடமையாக உள்ளோம். எமது பிறப்பின்போது எம்முடன் கூடவே இருந்த மற்றத் தாய் வரலாறுதான். ஏனெனில், எல்லா மனிதப் பிறவிகளுக்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு என்பது ஓர் அறிவார்ந்த உண்மையாகும். அந்தத் தாய் நன்மைக்கான சக்தியா, அல்லது தீமைக்கான சக்தியா என்பதே முக்கியமான வினாவாகும். எமது வரலாறு எமக்கோர் உதவியா? உபத்திரவமா? உலக சக்திகள் கோடிக்கணக்கான மக்களை அவர்களுடைய வரலாற்றிலிருந்து பிடுங்கி வீசியுள்ளன. இன்னும் பலர், விலகிச் செல்வதே மேல் எனத் தமது வரலாற்றை விரும்பிக் கைகழுவி விடுகின்றார்கள்.

நாம் இன்னாரைச் சேர்ந்தவர் அல்லது இன்னார் என்ற பாதுகாப்புணர்வு, பிள்ளைகளை ஆரோக்கியமாக உருவாக்குவதற்கு அத்தியாவசியமான ஆரம்பத் தேவையாகும். யூதப் பிள்ளைகள் தமது சொந்தங்களிலிருந்து பிய்த் தெடுக்கப்பட்டு, அந்நியமானதும், குழப்பம் மிகுந்ததுமான ஓர் உலகினுள் வீசியெறியப்பட்டது, இதற்கோர் சிறந்த உதாரணமாகும். ஆனாலும் இந்த யூத மக்களையிட்டு எம்மைப் பிரமிக்க வைக்கும் விஷயம் ஒன்றுண்டு. சந்ததி சந்ததியாக அவர்கள் சந்திக்க நேர்ந்த பகைமை நிறைந்த நிலைமைகளினூடாகவும் அவர்கள் தமது வரலாற்றைக் கூடவே சுமந்து சென்றார்கள் என்பதே அதுவாகும். எனவே மனித உள்ளத்தின் ஆரோக்கியத்துக்கு, எமது தனிப்பட்ட பிரத்தியேக அனுபவங்கள் யாவற்றையும் சுற்றியும், செறிந்தும் நிலவுகின்ற “நாம் இன்னார்” என்ற, எம்முடன் கூடவே பிறந்த அந்த முன்னுணர்வு அத்தியாவசியமான அம்சமாகும். அகதிகள் உளரீதியாகச் சிதைந்து போவதும், யாருமே அற்ற பாரரிச் சிறுவர்களின் இழிநிலையும், பட்டினியினால் ஏற்படும் நலிவுபோன்று, வெளிப்படையாக எமது கண்களுக்குத் தெரிவதில்லை.

நாதியற்று அலையும் ஒருவருக்கு, அவனது பெற்றோர் பற்றிய கடந்தகால ஞாபகங்களையோ, அவரின் சொந்த வீட்டைப்பற்றியோ ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்துவதன் மூலம், அவருக்கு ஒரு சுயஅடையாள உணர்வை உருவாக்க முடியும் என உளவியல் நிபுணர்கள் கண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனாலும் ஒரு தனிப்பட்ட ஆணோ பெண்ணோ தனது ஞாபகசக்தியைப் பயன்படுத்தி, அதை விருத்திசெய்து, அதன்மூலம் தனது வாழ்க்கைக்கு ஒரு தொடர்ச்சி, மாண்பு, நோக்கம் உண்டு என்பதைக் கண்டுகொள்வது அவரவர் தனித்துவத்தைப் பொறுத்த விஷயமாகும்.

வரலாறு என்னும் பதத்தை நாம் சில குறிப்பிட்ட அர்த்தங்களில்தான் பயன்படுத்துகின்றோம் என்பது தெரிந்த விஷயம். ஒரு அர்த்தத்தில் பார்க்கையில், கடந்தகால நினைவுகள்தான் வரலாறு என்பதில்லை. முதலாவதாக, இன்றுவரை எவை மறக்கப்படாது நிலைத்து நிற்கின்றனவோ அவைதான் வரலாறு என்று வரைவிலக்கணம் வகுக்கலாம். மறக்கப்படாதவை விருப்புடன் பாதுகாக்கப்பட்ட பொருட்களாக இருக்கலாம். மறக்கப்படாதிருக்க, வேண்டும் என்றே தேர்ந்தெடுத்த விஷயங்களாகவும் இருக்கலாம். அதனால் இந்த இரு வழிகளிலுமே, மறக்கப்படாதவையை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள, அவை எமக்குக் கிடைக்கக் கூடியவையாகவே உள்ளன. இரண்டாவதாக, அதிசயிக்க வைக்கும் இந்தக் கடந்த காலத்தினுள் நாம் எதை விரும்பி, உணர்வுபூர்வமாக நமது ஞாபகத்தினுள் இருத்திக் கொள்கின்றோமோ அதுவே வரலாறு எனலாம்.

கடந்தகாலச் சம்பவங்கள் பற்றிய ஆய்வென்பது, அக்காலத்தில் எதைச் சொன்னார்கள், எதை எழுதினார்கள், பின்னர் அவற்றின் காரணமாக என்ன போக்கு உருவாகியது அல்லது என்ன நிகழ்ந்தது என்பவற்றை உள்ளடக்கும். இத்தகைய சம்பவங்களை மாணவர்கள் எவ்வளவுக்கு நெருங்கிக் காண்கின்றனரோ அவ்வளவுக்கு அவர்களுக்கு அந்தச் சம்பவங்களை நேரடியாக அவதானிக்க முடிகின்றது. அந்தச் சம்பவங்களுக்குச் சாட்சிகள் என்ற வகையில் எவ்வளவுக்கு அவற்றுடன் அவர்களுக்கு நெருக்கமுண்டோ, அவ்வளவுக்கு தமது கற்பனா விவேகத்தைப் பயன்படுத்தி இச்சம்பவங்களைப் புரிந்துகொள்ளவும், அவற்றின் மெய்மையை உருவகித்து உணரவும் இயலும்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் “முலாதாரம்” (primary sources) என்ற சொல்லை வரைவு செய்வது முக்கியமாகும். அசல் (original), ஆதாரம் (source), ஆரம்பம் (primary), எல்லாமே “முதல் முதலான” (first-hand) என்ற அர்த்தம் கொண்டவையாகும். இவற்றுள் ஆதாரம் என்னும் சொல்லே மிகவும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எங்கிருந்து நம் தகவல்களைப் பெறுகின்றோமோ அவற்றுக்கெல்லாம் ஆதாரம் என்ற சொல் பொருந்தும். ஆரம்பம் அல்லது ஆதிமூலம் என்பவற்றைக் குறிக்கும்போது ஆய்வுகளில் இச்சொல் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. நதிமூலம் என்ற சொல்லை இது ஒத்திருந்த போதும், முழுக்க முழுக்க “உருவாகும் இடம்” என்ற வரைவிலக்கணத்தில் இச்சொல் கட்டுப்படாது. அசல் என்ற சொல் வேறுபல விஷயங்களையும் குறிக்கும். ஆய்வுத்துறையிலும் அவ்வாறே அதற்குப் பல அர்த்தங்கள்

உண்டு. இவ்விரு சொற்களுமே தனித்து நின்று பயன்படும்வகையில் போதுமான அளவு திடமான கருத்துருவை ஏற்படுத்துவதில்லை. ஆரம்ப என்ற அடைமொழி, இரண்டாம்நிலை என்ற சொல்லிலிருந்து வேறுபடுத்தி ஒன்றைப் புலப்படுத்துகின்றது. ஆய்வுசெய்யப்படும் நபரிடமிருந்து அல்லது நிகழ்வுகளிலிருந்து நேரடியாகப் பெறப்பட்டது என்ற கருத்திலேயே, ஆரம்ப என்ற சொல் ஆய்வுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

மூலாதாரங்கள், ஓர் அர்த்தத்தில், ஓர் அமைப்பினால் வேண்டுமென்றே பாதுகாக்கப்பட்டவையாகவும் இருக்கலாம். இந்த அமைப்பானது, அரசாங்கம், வியாபாரம், சமயம், நிறுவனம் என்பனவற்றின் அமைப்பாகவோ அல்லது தனிப்பட்டதொரு குடும்பமாகவோ இருக்கலாம். தமது எதிர்காலத் தேவைகளுக்கான செயற்பாடுகளின் சான்றாக அல்லது தமது கதையை அழியாது நீடிக்கச் செய்யும் முயற்சியாக இது உள்ளது. இத்தகைய மூலாதாரங்கள் ஈற்றில் ஒரு முகவரிடம் சென்றடையக் கூடும். இந்த முகவரின் கடும்பணி இந்த மூலாதாரங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதாகும். இவை பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து கிடைக்கலாம். (இவற்றில் சில, வரலாற்று இயல்புடைய பொருட்களை உடமையாக்கும் ஆர்வங் கொண்டவர்களினால் சேகரிக்கப்பட்டவை) யாராவது, அவர்கள் விரும்பும் பட்சத்தில் இவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்காக வைப்பில் இருப்பவை இவையாகும்.

பழைய கையெழுத்துச் சுவடிகள் குறித்து ஒரு பிரேமை உண்டு. இவற்றில் ஓர் உண்மைத்துவம், ஒரு தனிப்பட்ட தன்மை என்பன இருப்பதனால், நாம் அவற்றை ஆக்கியோனுடன் நெருங்க முடிவதுபோல் தோன்றுகின்றது. இந்த உண்மையுணர்வு, மேலோட்டமாக எழும் அபிப்பிராயத்தை விடக் கனமானது. இந்த உணர்வுதான், வரலாற்றாசிரியர்கள் அசல் ஆதாரங்களில் கொள்கின்ற நம்பிக்கைக்கு அடிப்படையாகும். அத்துடன், கடந்த காலத்தையிட்ட தீவிரமான ஆய்வின் பெரும்பகுதிக்கு இதுவே அத்திவாரமுமாகும். முன்னொரு சகாப்தத்தின் பங்காளர்கள் தமது செயல்முறைகளை, தமது எண்ணங்களை, தமது செயல்களை, தமது எதிர்வினைகளைப் பதிவு செய்துள்ள இந்த ஆவணங்களைவிட, வேறெந்த வகைச் சான்றுமே அவற்றை அவ்வளவு விளக்கமாகச் சொல்வதில்லை. மூலாதாரங்களைப் பலன்தரும் வகையில் பயன்படுத்த வேண்டுமெனில், சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வாளர், அவர் தொழில்சார் வல்லுனராக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண வாசகனாக இருந்தாலும் சரி, அந்த மூலாதாரங்களின் இயல்பு, பின்னணி, அவற்றின் பௌதீக குணாதிசயங்கள் என்பவற்றுடன், அவை எழுப்பும் பிரச்சனைகளையும் அறிந்திருத்தல் அவசியம். மூலாதாரங்களில் தமது நோக்கத்தை நிறைவு செய்யக்கூடிய அம்சங்களைக் கண்டு, அவற்றினுள் உரியதை, விவேகத்துடன் தெரிவுசெய்யும் திறன் அவர்களுக்கு அவசியம்.

இலங்கைத்தமிழரின் தற்போதைய நிலைமையைக் கருத்துக்கெடுக்கையில், உலகெங்கும் உள்ள இவர்கள் சம்பந்தமான மூலாதாரங்களை, ஆராய்ச்சி செய்வது முக்கியமானது என்பது இப்போது தெளிவாகின்றது.

இந்தக் கடுமையான பணி இலகுவான ஒன்றல்லதான். இருந்தபோதும் இது இலங்கைத் தமிழர் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு மிகவும் பெறுமதிவாய்ந்ததும், முக்கியமானதாகவும் உள்ளது. இந்த நூலாசிரியர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் வரலாற்று மாணவனாக இருந்த காலத்திலிருந்து, கே. இந்திரபாலா இவருக்கு மூலாதாரங்களின் வரலாற்று அவசியத்தையும், அவற்றை ஆய்வு செய்யவேண்டிய கடமைப்பாட்டையும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளார். அதுவே அவரை இன்றுவரை ஊக்குவித்தும், புத்தூக்கம் அளித்தும் வந்துள்ளது. உண்மையில் அவரை இந்த முயற்சியில் ஈடுபடுவதற்கு முதலில் தூண்டியது மட்டுமல்லாது, தொடர்ந்தும் இன்றுவரை தனது ஆதரவை அளித்து வருவது இந்திரபாலாவேயாகும். 1954இல் வெளிவந்த Tamil Culture என்னும் ஏட்டில் சேவியர் தனிநாயகம் அடிகளார் எழுதியிருந்த கட்டுரையைப் படிப்பது, மேற்குலகில் உள்ள பொருத்தமான மூலாதாரங்களின் தொகுப்புகள் பற்றிய தகவல்களை அறிவதற்கு மிக உதவியாக இருக்கும் என இந்திரபாலா ஆலோசனை அளித்தார். சிலகாலம் இக்கட்டுரையைத் தேடியலைந்த நூலாசிரியர், ஈற்றில் அதனை ஜெர்மனியிலுள்ள ஹெய்டில்பேக் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் கண்டுபிடித்தார். ஆர்வத்தை மிகவும் தூண்டும் இந்தக் கட்டுரை இரண்டே பக்கங்கள் கொண்டதாயினும், ஒரு புத்தூக்கத்தை அவருள் ஏற்படுத்தியது. (Xavier Thaninayagam: Tamil Manuscripts in European Libraries, in Tamil Culture: vol 111, Nos 3-4, October 1954).

இந்த ஏட்டின் பத்திராதிபர், அடிகளாரின் கட்டுரையின் சாராம்சத்தைப் பின்வருமாறு தனது முன்னுரையில் கூறுகின்றார்.

இந்த ஆசிரியர், ஐரோப்பாவிலுள்ள அதிமுக்கியமான நூலகங்களில் உள்ள தமிழ் ஆதாரங்கள்பற்றிய ஆரம்பக் கணிப்பொன்றை மேற்கொள்ளும் நோக்குடன் அவற்றுக்குச் சென்றிருந்தார். ஓர் குறுகிய காலமே அவர் இப்பணியில் ஈடுபட்டபோதும், எடுத்த முயற்சிக்கு மேலாகவே அவருக்குப் பலன் கிடைத்தது... எனவே அவர் தனது கண்டுபிடிப்புகள், ஐரோப்பாவை யிட்டு எழுதப்படும் எதிர்காலத் தமிழ் அறிஞர்களைத் தமது ஆய்வை விஸ்தரிக்கத் தூண்டும்... ஐரோப்பிய நூலகங்களைத் தேடிச்செல்லத் தயாராக இருக்கும் ஊக்கம் மிகுந்த தமிழ் அறிஞர்களுக்கு அங்கே, மேலும் முக்கியமான, ஆர்வத்தைத் தூண்டக்கூடிய கண்டுபிடிப்புகள் காத்திருக்கின்றன...

மேற்காணும் இந்தச் சில வசனங்களே இந்த நூலாசிரியனைத் தூண்டியது மட்டுமல்லாது, கடந்த இரண்டு வருட காலமாகத் தொடர்ந்த இந்த ஆய்வுப் பணியில் இடையறாத புத்தூக்கத்தையும் அளித்து வந்தது.

இந்த நூலாசிரியருக்குத் தொடர்ந்தும் புத்தூக்கம் அளித்துவரும் இன்னுமோர் சக்தியாகத் தமிழ் அறிஞர் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் வாசகங்கள் அமைகின்றன.

...கனவான்களே, இந்த ஒலைச்சுவடிகள் சிதைந்து போகின்றனவே என்ற கவலை உங்களுக்கு இல்லையா? இறந்து கொண்டிருக்கும் உங்கள் தாய்க்கு நீங்கள் எதுவுமே செய்கின்றீர்கள் இல்லை. தேசிய உணர்வு, மதவுணர்வு, மொழியுணர்வு என்பன இல்லாமையைப்

பெருமைக்குரிய ஒரு விஷயம் என எண்ணுகின்றீர்களா? தயவுசுர்ந்து இதனை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். (சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, பதிப்புரை, யாழ்ப்பாணம், 1971, பக்.45-46) (மொழிபெயர்ப்பு).

இந்த நூலாசிரியர், கிடைத்தற்கரிய தமிழ் நூல்களையும், கையெழுத்துச் சுவடிகளையும் ஆராய்ந்தது மட்டுமல்லாது, இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பாக போத்துக்கேய, இடச்சு, ஆங்கிலக் கையெழுத்துச்சுவடிகளையுங்கூட ஆராய்ந்துள்ளார். இவர் ஐரோப்பிய நூலகங்களுக்கும், ஆவணக் காப்பகங்களுக்கும் சென்றது மாத்திரமல்ல, இலங்கை, இந்தியா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்கும் சென்று, எவ்வளவுக்குத் தமிழர் ஆய்வுதொடர்பான மூலாதாரங்களையும், கிடைத்தற்கரிய நூல்களையும் தேடவேண்டுமோ, அவ்வளவுக்குத் தேடுதல் செய்துள்ளார்.

இந்த ஆய்வின் நோக்கத்தை அடைவதற்கு, இலங்கையின் அரசு தேசிய ஆவணக்காப்பகம், தேசிய அரும்பொருள் நூலகம், றோயல் ஏசிபற்றிக் சொசயிற்றி நூலகம் என்பவற்றிலுள்ள முக்கியத் தொகுப்புகள் பூரணமாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில், சென்னையில், மறைமலையடிகள் நூலகம், சுவாமிநாத ஐயர் நூலகம், றோசா முத்தையா நூலகம், சென்னை கன்னி மாரா நூலகம் என்பவற்றிலும் தேடல் நிகழ்ந்தது. தமிழ்நாட்டில் மேலும்: திருநந்தவன ஆதீனம், திருவாடுதுறை ஆதீன நூலகம், அங்குள்ள ஆறுமுக நாவலர் சம்பந்தமான குறிப்புகள், தஞ்சாவூரிலுள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத் தொகுப்புகள் என்பன யாவும், இன்றைய தமிழர் சம்பந்தமான மூலாதாரங்கள் உள்ளனவா என அறிவதற்கு, ஒழுங்குமுறையான ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டன.

மேற்குறிப்பிட்ட நூலகங்களும், ஆவணக்காப்பகங்களும் ஆராயப்பட்ட பின்னர், தேடுதல் ஐரோப்பாவில் தொடர்ந்தது. அங்கு, பிரான்ஸ் தேசிய ஆவணக்காப்பகம், பாரிஸ் தேசிய நூலகம், ஜெர்மனி தேசிய ஆவணக்காப்பகம், ஜெர்மன் பல்கலைக்கழகங்களான ஹெய்டில்பேர்க், கொலோன் நூலகங்கள், சுவிற்சலாந்து தேசிய ஆவணக்காப்பகம் என்பவற்றிலும் தமிழர் தொடர்பான பயனுள்ள ஆதாரங்கள் உள்ளனவா என ஆராயப்பட்டது.

இருப்பினும் இவ்ஆய்வின் பெரும்பகுதி போத்துக்கல், நெதர்லாந்து, பிரித்தானியா, அமெரிக்க நாடுகளிலேயே நிகழ்ந்தது. இங்குப் பூரணமான ஆய்வை மேற்கொள்ளப் பல மாதங்கள் எடுத்தன. போத்துக்கல்லில் லிஸ்பன் நகரிலுள்ள தேசிய ஆவணக் காப்பகம், தேசிய வரலாற்று மையம், தேசிய நூலகம் என்பவற்றில் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. நெதர்லாந்தில், ஹேக்கில் உள்ள தேசிய ஆவணக் காப்பகத்திலும் ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தப்பட்டது.

பிரித்தானிய நூலகத்திலும், பிரித்தானிய தேசிய ஆவணக் காப்பகத்திலும் இன்னமும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய கடும்பணி காத்திருக்கின்றது. ஐரோப்பாவின் ஏனைய நூலகங்களைப் போலன்றி இங்கு தமிழ், ஆங்கிலம் இரு மொழிகளிலுமே காணப்படும் பெறுமதிவாய்ந்த தொகுப்புகள் பிரமிக்க

வைக்கின்றன. ஐரோப்பாவின் ஏனைய நூலகங்களில் அந்தந்த நாட்டு மொழிகளிலேயே தொகுப்புகள் உள்ளன. மொழிப் பிரச்சனை காரணமாக இந்த ஐரோப்பிய ஆதாரங்களைத் தேடிப்பிடிப்பதற்கு இந்நூலாசிரியர் பெரும் சிரமப்பட வேண்டியிருந்தது. ஆயினும், பிரித்தானியாவிலுள்ள பின்வரும் தொகுப்புகள் ஆழமாக ஆராயப்பட்டன. இலண்டனிலுள்ள பிரித்தானிய நூலகம், கியூ காடன்ஸ் பிரித்தானிய தேசிய ஆவணக் காப்பகம், கீழைத்தேச, ஆப்பிரிக்க கற்கை நெறிக்கான கல்வி நிலையம் (School of Oriental and African Studies), இலண்டன் Foreign Commonwealth Office Library, (இவையாவும் இலண்டனில் உள்ளவை). பேமிங்ஹாம் பல்கலைக்கழக ஆவணக் காப்பகம், ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள பொட்லியன் நூலகம், றோட் ஹவுஸ் நூலகம், கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள தென்னாசிய ஆய்வுகளுக்கான மையம் என்பன தேடலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. ஈற்றில் கவனம் அமெரிக்காவை நோக்கித் திரும்பியது. அங்கு, ஹவாட் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள கோட்டன் நூலகம், பொஸ்ரன் நகரிலுள்ள அமெரிக்க மிஷன் ஆவணக்காப்பகம் என்பவையும் இவ்ஆராய்ச்சியின் இறுதிக் கட்டமாக அமைந்தன.

இந்த நூலகங்களும், ஆவணக் காப்பகங்களும் இருக்கும் இடங்கள் பற்றிய விபரங்கள் பின்வருகின்ற அத்தியாயங்களில் தரப்படும். அவற்றில் அந்த நிலையங்களின் புகைப்படங்கள், அங்குள்ள, இலங்கைத்தமிழர் ஆய்வுடன் தொடர்புள்ள மூலாதாரங்கள், கிடைத்தற்கறிய நூல்கள், புதினப் பத்திரிகைகள் என்பன பற்றிய செய்திகளும், சாராம்சமும் இடம்பெறும். இந்த மூலாதாரங்களைச் சென்று பார்க்க விரும்பும் எவர்க்கும் போதுமான விபரங்கள் தரப்படும். இறுதியாக, இந்த வழிகாட்டி நூல், அறிஞர்களையும், ஏனையோரையும் இந்தப் பெறுமதி வாய்ந்த மூலாதாரங்களையிட்டு ஆழ்ந்த அக்கறை கொள்ள, புத்தாக்கம் அளிக்கும் என நம்பப்படுகின்றது.

ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட காலத்துக்குள், குறைந்த அளவான நிதிவசதியுடன், மிகவும் விரிந்து பரந்து கிடக்கும் ஒரு விஷயத்தை, தன்னந்தனியாக ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது உண்மையே. ஆயினும், ஆழ்கடலில் மூச்சடக்கி, முத்துக்குளித்த ஒருவர், விலைமதிப்பில்லாத அரிய முத்துக்களுடன் கரையேறியமைக்கு இந்த முயற்சியை ஒப்பிடலாம்.

தவிர்க்கமுடியாத வகையில், இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுகையில் நூலாசிரியருக்குச் சில தடைகளும் சிரமங்களும் ஏற்படவே செய்தன. முதலாவதாக, இந்த ஆய்வு சம்பந்தமாக நூலகங்களிலும், ஆவணக்காப்பகங்களிலுமுள்ள அனைத்துத் தொகுப்புகளையும் தன்னால் பூரணமாக ஆராய முடிந்ததா என்ற சந்தேகம் அவரது மனதில் இருக்கவே செய்கின்றது. நாம் முன்னர் கூறியதுபோல இந்தக் கடும்பணியை முற்றுமுமுதாக நிறைவேற்ற எவராலுமே முடியாது. எனவே, எதிர்காலத்தில் மேற்கொண்டு ஆராய்வதற்கு இன்னமும் அனேகமான விஷயங்கள் உள்ளன என்பது தெளிவாகும். தற்போதைய இந்த ஆய்வு நூலாசிரியரின் தன்னார்வம் காரணமாகவும், தமிழ்த்தேசியத்துக்கும் அது தழுவி நிற்கும் பரந்த சமூகத்துக்குமாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும்.

அடுத்ததாக, மொழிப்பிரச்சனை காரணமாக, போத்துக்கேய, இடச்சு மொழிகளில் அமைந்த ஆவணங்களை அடையாளங் காண்பதும், அர்த்தப் படுத்துவதும் பெரும் சிரமத்தைத் தந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நூலா சிரியர் இந்த ஆதாரங்களை ஆராயவும், மொழிமாற்றம் செய்விப்பதற்கும் பெருமளவு நேரத்தையும், பணத்தையும் செலவுசெய்ய நேர்ந்தது. இருந்த போதிலும், இவ்விரு மொழிகளிலும் உள்ள ஆதாரங்களைத் தனது நோக்கத் துக்குப் பயன்படுத்துவதில் அவர் பூரண வெற்றியை அடைந்துள்ளாரா என்பதில் இப்போதும் சந்தேகம் உண்டு.

ஒரு நூல்விபர அட்டவணையையோ அல்லது குறிப்பிட்ட மூலாதாரங்கள் பற்றிய பூரண விபரங்களையோ பட்டியலிடுவது இந்த ஆய்வின் நோக்கமன்று. மாறாக, பொருத்தமான தொகுப்புகள், அவற்றின் இயல்பு, முக்கியத்துவம் என்பன இங்குத் தெளிவாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதிற்காணும் பல உதாரணங்கள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வரலாற்றுச் சம்பவங்களாக உள்ளன. அவை பல ஆய்வாளர்களையும், வாசகர்களையும் வியப்பில் ஆழ்த்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பலருக்கு, இங்குத் தரப்படும் சான்றுகள் அவர்களுக்கு முதற் தடவையாகத் தெரிய வருபவையாகவும் இருக்கலாம்.

பொதுவாக ஆய்வு வெளியீடுகளில் அடிக்குறிப்புகளும், அட்டவணை களும் தாராளமாகவே காணப்படும். ஆயினும், இந்த ஆய்வு அவ்வாறான விபரங்களை அளிப்பது மிகக் குறைவாகும். அனேகமாக, முழுக்க முழுக்க மூலாதாரங்களைப் பற்றி மட்டுமே பேசுவதால் இவ்வாறுள்ளது. கிடைத்தற் கரிய நூல்கள், பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் என்பன சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த அறிமுகத்தைத் தொடர்ந்து, முதலாவதாக அத்தியாயத்தில் இலங்கையில் உள்ள, தமிழர் சம்பந்தப்பட்ட மூலாதாரத் தொகுப்புகளின் இயல்புகள் பற்றி விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது அத்தியாயம், இந்தியா வில் தமிழ்நாட்டில், கோவாவில் காணப்படும் தொகுப்புகள் பற்றிக் கூறும். இங்கு, விசேடமாக ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் ஆராயப் படும். தமிழ்நாட்டில் மிகச் சில மூலாதாரங்களே காணப்படுவதனால், இவை இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களிலேயே பெரும்பாலும் தங்கியுள்ளன.

மூன்றாவது அத்தியாயம், லிஸ்பன் ஆவணக்காப்பகத்திலும், போத்துக்கல் தேசியநூலகத்திலும் உள்ள போத்துக்கேய ஆவணங்கள் சம்பந்தப்பட்டதாகும். இங்கும் ஆய்வாளர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டக்கூடிய முக்கியமான மூலாதாரங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன.

நான்காவது அத்தியாயம், நெதர்லாந்து ஹேக் நகரில் உள்ள தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தில் காணப்படும் இடச்சுமொழி ஆவணங்களைப் பற்றிய விபரங்களை எடுத்துச் சொல்கின்றது. இங்குப் பெருமளவு மூலாதாரங்கள் அடையாளங்காணப்பட்டு, ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவை ஆய்வாளர் களுக்கு, அவர்கள் ஆய்வுகளில் ஆழமாக ஈடுபடுவதற்கு வழிகோலக்கூடிய பெறுமதி வாய்ந்த ஆவணங்களாகும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம் பிரித்தானியாவில் உள்ள பிரதான நூலகங்கள் பற்றியதாகும். பலதரப்பட்ட நூலகங்கள், ஆவணக்காப்பகங்கள், அரசு திணைக்களங்கள் என்பன நூலாசிரியரின் கவனத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. அங்கிருந்து முதற்தடவையாகப் பல அதிமுக்கியமானதும், பெறுமதியானதும் மூலாதாரங்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. தமிழர் தொடர்பான ஏராளமான மூலாதாரங்கள், போத்துக்கேய, இடச்சு, பிரித்தானியத் தொகுப்புகளில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மூன்று நாடுகளும் இலங்கையில் கிட்டத்தட்ட 450 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தமையே இதற்குக் காரணமாகும். இவற்றுள் இடச்சு, பிரித்தானியத் தொகுப்புகள் குறிப்பிடும்ளவுக்குச் சிறப்பாகப் பேணிப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அவை ஒழுங்குமுறையாகவும், கவனத்துடனும் களஞ்சியப்பட்டுத்தப்பட்டுள்ளன. துரதிர்ஷ்டவசமாக, போத்துக்கல்லில் ஆவணங்கள் இவ்வகையில் பேணப்படவில்லை.

ஆறாவது அத்தியாயம், ஏனைய ஐரோப்பிய நூலகங்களிலும், பிரதானமாகப் பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, சுவீட்சலாந்து நாடுகளில் உள்ள தொகுப்புகளையிட்டுக் கூறும்.

ஏழாவது அத்தியாயம் அமெரிக்காவிலுள்ள தொகுப்புகள் பற்றியதாகும். இவற்றுள் அமெரிக்கன் மிஷனுடைய மூலாதாரங்களுக்கும், அறிக்கைகளுக்கும் கூடுதலான கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

இவை இலங்கைத்தமிழர் சம்பந்தமான ஆய்வுகளைப் பொறுத்த வரையில் அதிகப்பயனும், முக்கியத்துவமும் கொண்டவையாகும்.

இறுதியாக முடிவுரைக்கான அத்தியாயத்தில், இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான ஆய்வுகளின் அம்சங்கள் யாவற்றினது வளர்ச்சியையும், மேம்பாட்டையும், ஊக்குவிக்கும் வகையில், இந்த மூலாதாரங்களைப் பற்றிய தனது கருத்தை, நூலாசிரியர் முன்வைக்கின்றார். அத்துடன் இந்த முக்கியமான இலட்சியத்தை வென்றெடுப்பதற்கு, விசேடமாகப் புலம்பெயர் தமிழர்களையும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களையும், பரந்துபட்ட தமிழ்ச் சமுதாயத்தையும், ஆதரவு வழங்க முன்வரவேண்டும் என்ற தனது வேண்டுகோளை விடுக்கின்றார்.

1. இலங்கையில் தமிழர் வரலாற்று மூலாதாரங்கள்: பிரச்சனைகளும் எதிர்நோக்குகளும்

அறிமுக அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டது போன்று, தமது வரலாற்று மூலாதாரங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் தமிழர்கள், சிங்களவர்களைப் போன்று கடினமாகச் செயற்படவில்லை. 16ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கத்தியர் இலங்கையைத் தமது குடியேற்றவாத ஆட்சிக்கு உட்படுத்தும் வரையில், தமிழர் தொடர்பான அதி பெறுமதிவாய்ந்த மூலாதாரங்கள் (கையெழுத்துப் பிரதிகள், கிடைத்தற்கரிய நூல்கள், புதினப் பத்திரிகைகள், உத்தியோகப்பூர்வப் பதிவுகள்) இந்து, சைவக் கோவில்களிலும், ஆசிரமங்களிலும், சில தனியார் வீடுகளிலும், அரச சபையிலுமே வைக்கப்பட்டிருந்திருக்கும். இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களும் (நூல்கள், சஞ்சிகைகள், கட்டுரைத் தொகுப்புகள், அச்சிடப்பட்ட ஏனைய ஆவணங்கள்) இக்காலத்தில் வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவை ஒரு மையமான அல்லது பொது இடத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. ஒருவேளை, அவர்கள் தமது எதிர்காலத்தையிட்டு அதிகளவு சிந்திக்காததனால் இக்கவனக் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

போத்துக்கேயரின் ஆக்கிரமிப்பின்போது இந்துக்கோவில்கள், தலங்கள், அரசவைக் கட்டடங்கள், நூலகங்கள் யாவும் முழுமையாக நிர்மூலமாக்கப்பட்டன. போத்துக்கேயர் இந்துமதத்தை வன்மையாக எதிர்த்ததுடன், கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்புவதில் வன்முறையையே கைக்கொண்டனர். இந்து ஆலயங்களை அவர்கள் அழித்தமைக்கும், வலிந்து தமது உபயோகத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டமைக்கும் ஏராளமான சான்றுகள் உண்டு. உதாரணமாக, யாழ்ப்பாணத்தின் கப்டன் ஜெனரலான பிலிப் டி ஒவ்வெய்றா (1619—1627), தான் ஏறத்தாழ 500 இந்துக்கோவில்களை அழித்ததாகப் பெருமை பேசிக்கொண்டான். போத்துக்கேயர், இடச்சுக்காரர் இருபகுதியினருமே, யாழ்ப்பாணம் நல்லூரிலிருந்த அரசமாளிகையைச் சிதைத்து, ஈற்றில் அழித்து, அங்கிருந்த கற்களை எடுத்துத் தமது கோட்டைகளையும், கட்டடங்களையும் அமைத்தனர். உதாரணமாக, யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியில் உள்ள தொரு கட்டிடத்தில் உள்ள ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் தமிழ்க் கல் வெட்டும் (கே. இந்திரபாலா, Temple Inscriptions of the Jaffna Districts. சிந்தனை வெளியீடு, பேராதனை ஜூலை 1968, vol.1 No 4, pp 8-12) யாழ்ப்பாணம் கோட்டையினுள் காணப்படும் முதலாம் இராஜ

ராஜனின் கல்வெட்டும் இந்த உண்மைக்கு வலிமையான சான்றுகளாகும். போத்துக்கேயர் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் நூற்றுக்கணக்கான கோவில்களை அழித்தது மாத்திரமன்று, துரதிர்ஷ்டவசமாக, நல்லூர் சரஸ்வதி மகாலில் வைக்கப்பட்டிருந்த பெறுமதிமிக்க கையெழுத்துப் பிரதிகள், ஓலைச்சுவடிகள் என்பனவற்றைக் கொண்டிருந்த தொகுப்புகளையும் இலக்கியநாசம் செய்து அழித்திருந்தனர். (எம். குணசிங்கம், Sri Lankan Tamil Nationalism, A study of its Origin, சிட்னி 1999 ப.47)

இலங்கையில் போத்துக்கேயர் ஆட்சிக்காலம் தொடக்கம் பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலம் முடிவுறும்வரை, தமிழர் சம்பந்தப்பட்ட அனேகமான பதிவுகள், வெளியீடுகள், ஆவணங்கள் அனைத்துமே கொழும்புக்கு அல்லது அவரவர் நாட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தின் தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகையாகிய ஈழகேசரி (11—02—1934) இந்த நிலையைப் பின்வருமாறு தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றது:

கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்ட அமைப்பொன்று எமது பெறுமதி வாய்ந்த வரலாற்றுக்கையெழுத்துப் பிரதிகளைச் சேகரித்துப் பாதுகாக்கின்றது என்பதை நாம் யாவரும் அறிவோம். இதுவரை யாழ்ப்பாணத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த பெறுமதிமிக்க ஓலைச்சுவடிகள் இப்போது கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. இத்தகைய தமது விலையில்லாச் சொத்து தமது மண்ணைவிட்டுப் போகின்றனவே என்ற கவலை தமிழ் மக்களுக்குச் கொஞ்சமேனும் இருப்பதற்கான சான்றை எம்மால் காணமுடியவில்லை.

ஆயினும் பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில், 1842லிருந்து யாழ்ப்பாணத்தில் நூலகங்கள் தாபிக்கப்பட்டன. இந்த வளர்ச்சி 1933இல் யாழ்ப்பாணம் பொதுநூலகம் திறக்கப்பட்டபோது முதிர்ச்சியை அடைந்திருந்தது. ஆனால், தென்னாசியாவிலேயே மிகச் சிறந்த தொகுப்புகளில் ஒன்றைத் தன்னிடத்தே கொண்டிருந்த இந்த நூலகம், 1981 ஜூலை 8ஆம் நாள், சிறீலங்காவின் அரசு படைகளினால் தீ மூட்டப்பட்டு முற்றாக எரிந்து அழிந்தது ஒரு சோக சரித்திரம். மனதைப் பதைக்க வைக்கும் இந்தக் கொடுமை நடந்தபோது அங்கு 97,000 புத்தகங்களும், நூற்றுக்கணக்கான சஞ்சிகைகளும், குறிப்பாக, பெறுமதிமிக்க புதினப் பத்திரிகைத் தொகுப்புகளும், ஓலைச்சுவடிகளும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும் எரிந்து சாம்பலாயின. இந்த நூலகம் பல்லாயிரக்கணக்கானவர் பயன்படுத்திய ஒரு சிறந்த நிலையமாக இருந்தது.

இலங்கைத் தமிழ்மக்கள் தமது ஆரம்ப காலத்திய, பெறுமதிமிக்க சேர்க்கைகளில் அனேகமானவற்றை இழந்திருந்த நிலையில், 1981 லிருந்து, அரசுபடைகளுக்கும் தமிழ்ப் போராளிகளுக்கும் இடையிலான யுத்தம் தீவிரமடைந்த காரணத்தினால் மீண்டும் துன்பத்திற்கு ஆளானார்கள். இழந்த சேர்க்கைகளை ஈடுசெய்வதற்கான எந்த முயற்சிக்கும் இந்த முரண்பாடு பெருந்தடையாக இருந்தது. இதன் காரணமாகத் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் எங்கேயும் இப்போது வரலாற்றுச் சேர்க்கைகள்

அனேகமாக இல்லையென்றே கூறலாம். அறிஞர்களும் மாணவர்களும் தமது ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்குத் தென்னிலங்கையில் உள்ள கொழும்புக்கும், இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டுக்கும் செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உருவாகியுள்ளது. இதற்கும் மேலாக போத்துக்கல், நெதர்லாந்து, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்குப் பயணஞ்செய்ய வேண்டியுள்ளது. நாம் ஏற்கனவே விளக்கியது போன்று, பல்வேறு காரணங்களினால் இவர்களால் இந்த நாடுகளுக்குச் செல்வது நடைமுறையில் இயலாத காரியமாகவே உள்ளது.

கொழும்பில் தமிழ் ஆய்வுகளுக்கு அத்தியாவசியமான, மூன்று முக்கியமான நூலகச் சேர்க்கைகள் உண்டு. இவை சிறீலங்காவின் தேசிய ஆவணக்காப்பகம், தேசிய அரும்பொருள் நூலகம், சிறீலங்காவின் ரோயல் ஏசியற்றிக் சொசயற்றி நூலகம் என்பனவாகும். தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மூலாதாரங்கள் உண்டு. இவற்றுள் இடச்சு, பிரித்தானிய மூலாதாரங்கள் முக்கியமானவை. அனேகமாக அரசாங்க மூலாதாரங்களான ஆவணங்கள் யாவுமே தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. தேசிய அரும்பொருள் நூலகம், பிரதானமாக அச்சாகிய புத்தகங்களையே கொண்டுள்ளது. இவற்றில் கிடைத்தற்கரிய புத்தகங்களும் உள்ளன. ரோயல் ஏசியற்றிக் சொசயற்றி நூலகத்தில், சிறந்த உயர்கல்விசார் புத்தகங்களும், புலமைசார் நூல்களும் உண்டு. இவற்றுள் கிடைத்தற்கரிய புத்தகங்களும், தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகைகளும் உள்ளன.

முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, போத்துக்கேயர் தமிழ்ப் பிரதேசங்களை ஏறத்தாழ 50 ஆண்டுகள் கொண்ட குறுகிய காலமே ஆட்சி செய்திருந்தனர். இவர்களை 1656இல் வெளியேற்றிய இடச்சுக்காரர், இலங்கையில் போத்துக்கேயரின் ஆவணங்களில் பெரும்பகுதியை அழித்திருந்தனர். இதன் காரணமாக, மிகச் சொற்ப அளவிலான போத்துக்கேய ஆவணங்களே கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ளன.

தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தின் பதிவுகளில் வடக்குக் கிழக்குத் தொடர்பான பல ஆவணங்கள் பதியப்பட்டிருந்தும், இவற்றில் அனேகமானவை, எவ்வாறு என்று தெரியாமலே காணாமற் போயுள்ளன. உதாரணமாக: Letters from the Commander and Council at Jaffna to the Governor and the Council at Colombo (பதிவுகள் 1761, ஜனவரி—டிசம்பர்) என்ற ஆவணம், தொகுப்பிலிருந்து காணாமற் போயுள்ளது. ஆயினும் இவை கொழும்புச் செயலகத்தின் இடச்சுப் பதிவுகளில் 1796 (இல.3199) பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. மேலும் இந்த ஆவணக்காப்பகத்தில் தமிழ் பேசும் தொழில்சார் தகைமையுடைய அதிகாரிகளோ, அத்தகைய கீழ்நிலை உத்தியோகத்தர்களோ இல்லை. அத்துடன் இப்போது நிலவும் இனப்பகைச் சூழல் காரணமாகத் தமிழ் மாணவர்களும், அறிஞர்களும் இந்தச் சேர்க்கைகளை நாடுவதில் மிகவும் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். அங்கு அரசபடைகள் கடுமையான பாதுகாப்புச் சோதனைகளையும், விசாரணைகளையும் மேற்கொள்வது இத்தயக்கத்திற்குக் காரணமாகின்றது.

நாம் இப்போது இந்தத் தொகுப்புகளின் இயல்பையும், தமிழ் ஆய்வுக்கான அவற்றின் பொருத்தத்தையும் கவனிப்போம்.

கொழும்பு தேசிய ஆவணக்காப்பகம்

23 நூற்றாண்டுகளை உள்ளடக்கும், நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்ட சிங்களவரின் வரலாறு இலங்கைக்கு உண்டு. ஆயினும் இலங்கையிலுள்ள மிகப்பழமையான ஆவணக்காப்பகம் 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. போத்துக்கேயர் தொடர்பான 16ஆம் நூற்றாண்டு ஆவணங்கள் லிஸ்பனிலும், கோவாவிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இலங்கைச் சிங்களவரின் வரலாறு, இலங்கையின் 17ஆம் நூற்றாண்டின் பின்ன தான அசல் (original) ஆதாரங்களை வைத்தே ஆராயமுடியும். (அதாவது இடச்சுக் காலத்தின் பின்னர்)

இலங்கையை இடச்சுக்காரரிடமிருந்து 1796இல் கைப்பற்றிய பிரித்தானியர், நவீனப் பதிவுமுறைமைகளையும், ஆவணக்காப்பக முறைமைகளையும் விருத்திசெய்தனர். ஆரம்பப் பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில், பிரித்தானிய நிர்வாகத்தின் குடியேற்றவாதச் செயலாளரே, இலங்கையின் உத்தியோகப்பூர்வ பதிவேடுகளுக்குப் பாதுகாவலராய் இருந்தார். 1803லிருந்து இப்பதவி, Keeper of Dutch Records என அழைக்கப் பட்டது. 1902இல் ஆவணக்காப்பாளர் Archivist என்ற பதவி உருவாக்கப் பட்டு, நாடெங்கிலுமுள்ள ஆவணக் காப்பகங்கள் அவருடைய ஆளு கைக்குள் விடப்பட்டன. எனவே தமிழ்ப்பிரதேசங்களின் எல்லா ஆவணங்களும், ஆதாரங்களும் அந்தக்காலத்திலிருந்தே தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தன என்பது கூறாமலே புரியும். 1948இல் சுதந்திரம் கிடைத்தபோது, அரசாங்க ஆவணத் திணைக்களம் தாபிக்கப் பட்டது. அப்போதிலிருந்து இலங்கை அரசே பிரித்தானியக் காலத்துக் குடியேற்றவாதக் காலத்துப் பதிவுகள் யாவற்றையும் தனது கட்டுப் பாட்டில் வைத்துள்ளது.

1973இல் கொண்டுவரப்பட்ட தேசிய ஆவணக்காப்பக மசோதா இல. 48, 1973, இலங்கைத் தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தைக் கொண்டு வந்தது. தேசிய ஆவணக் காப்பகத் திணைக்களத்தை நிறுவுவதற்கும், அதன் செயற்பாடுகளை விஸ்தரிப் பதற்கும், இந்த மசோதா சட்டபூர்வமான அங்கீகாரம் வழங்கியது. 1981இல் தேசிய ஆவணக்காப்பகத் திருத்த மசோதா இல.30, 1981, இன் படி, தேசிய ஆவணக் காப்பகமும், அதன் தொடர்பு வேலைகளும், ஜனாதிபதியின் நேரடி பார்வைக்குள்ளாக்கப்பட்டது. இது சிறீலங் காவின் நிறைவேற்றதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதியின் நிர்வாகம் சம்பந்த மான பதிவுகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், நிர்வகிக்கவுமென உருவாக்கப் பட்டது. 1832இல் இருந்து வெளியீடு செய்யப்பட்ட புத்தகங்கள், புதினப் பத்திரிகைகள் என்பனவற்றின் முழுத்தொகுப்புகளுக்கும் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தின் பணிப்பாளரும், புத்தகங்கள், புதினப் பத்திரிகைகளின் பதிவாளரும் பொறுப்பாக உள்ளனர்.

தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில், தோம்பு பதிவுகளின் பிரதிகள் தவிர, போத்துக்கேய ஆட்சிக்காலத்து மூலாதாரங்கள் மிகச் சிலவே உள்ளன. தோம்பு என்னும் போத்துக்கேயச் சொல், வரவுசெலவுப் பதிவு இடாப்பைக் குறிப்பதாகும். (இதில், வரிகள், காணி உரிமை, வியாபாரஉரிமை, குடும்பங்களும் அவற்றின் உடமைகளும் சம்பந்தமான தகவல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும்). இந்தத் தகவல்களை, போத்துக்கேயர் ஓலைச்சுவடிகளில் பதிவு செய்தனர். இடச்சுகாரரின் தோம்புப் பதிவுகள் காகிதத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டன.

போத்துக்கேயர் இலங்கையை ஆக்கிரமித்ததன் பிரதான நோக்கம் அதன் மக்களைக் கத்தோலிக்க மதத்துக்கு மாற்றவும், செல்வம் குவிக்கவுமேயாகும். எனவே தமிழ்ப் பிரதேசங்களைப் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிப்பதற்குத் “தோம்பு”ப் பதிவுகள் மிகவும் பயனுள்ளவையாக இருந்தன. இத்தகவல்களுள், விவசாயம், வியாபாரம் சம்பந்தமான செயற்பாடுகளுடன், உள்நாட்டவரினதும், வெளிநாட்டவரினதும் கலாச்சாரச் செயற்பாடுகளும் அடங்கின. கத்தோலிக்க மிஷன்கள் தமது மதத்தைப் பரப்புவதில் விடாப்பிடியாக இருந்தன. தமிழ் மக்களை மதம் மாற்றுவதற்கு கல்வி ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வகையில் தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ள தோம்புப்பதிவுகள், தமிழர் தொடர்பான 16ஆம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதி, 17ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதிக் காலத்துத் தகவல்களைத் தருகின்ற சிறந்த மூலாதாரங்களாகும். போத்துக்கேயரின் பெறுமதிவாய்ந்த ஆவணங்களில் அனேகமானவற்றை இடச்சுகாரர் அழித்தபோதும், அவர்கள் தோம்புப் பதிவுகளைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தனர். இப்பதிவுகளில் உள்ளூர் மக்கள் பற்றி விபரமான தகவல்கள் இருந்தமையால், அவற்றைத் தமது வர்த்தகத்தை மேம்படுத்தவும், அதன்மூலம் கூடிய இலாபத்தைப் பெறவும் அவர்களுக்கு இத்தோம்புப் பதிவுகள் உதவின. இத்தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில், இலங்கையின் இடச்சு, பிரித்தானியக் காலத்துக்குரிய மூலாதாரங்களின் தொகுப்புகளும், கிடைத்தற்கரிய இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்களும் உள்ளன. தங்களது பதிவுகள், கடிதப் பரிவர்த்தனைகள், வெளியீடுகள் என்பனவற்றுடன், உள்ளூர்ப் பத்திரங்கள், வெளியீடுகள் ஆகியவற்றை மிகவும் ஒழுங்குமுறையாகச் சேகரித்துப் பாதுகாப்பதில் இடச்சு, பிரித்தானிய நிர்வாகங்கள் இரண்டுமே கண்ணுங் கருத்தாக இருந்தன.

இனிவரும் பகுதியில், இடச்சுத் தொகுதிகளையும், அவை இலங்கைத் தமிழர் ஆய்வுகளுக்கு எவ்வகையில் முக்கியமானவை என்பதையும் கவனிப்போம். ஆயினும் முதலில் ஆவணக் காப்பகங்களின் பிரதான வைப்புக்கள் எவ்வகையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் கவனத்துக்கு எடுப்பது பயனுள்ளதாகும். ஆவணக்காப்பகத்தின் எல்லா ஆவணங்களும் மாகாணரீதியில், அதாவது அவை எந்த இடத்திலிருந்து பெறப்பட்டவை என்ற அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே பட்டியலில் இலக்கத்துடன் இடம்பெறும் ஒரு பதிவுத் தொகுதி (record group) அல்லது fond, பதிவின் கீழுள்ள காரியா

லங்களில் ஒன்றை மட்டும் பற்றியதாக இருக்கும். இப்பதிவுகள் எவ்வளவுக்கு இயலுமோ அவ்வளவிற்கு அவற்றை அளித்த நிர்வாகத்தைக் குறிப்பனவாக இருக்கும். இந்த ஒழுங்குமுறையில் உள்ள உபபிரிவுகள், காலக்கிரமப்படி கோவைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதன் கருத்து என்ன வெனில், குறிப்பிட்ட காலத்துக்குரிய, ஒரு நிர்வாகத்தின் பதிவுகள் ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ளன என்பதாகும். பின்வரும் முறையில் பதிவுகளின் விபரங்கள் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

SLNA 40/41/52

Sri Lankan National Archives

Fond or Group No./piece or Vol No.

Page No., description, inclusive year

(பக்கம் இல., விபரம், உள்ளடக்கும் வருடம்)

உதாரணம் - தொகுதி இல.1

விபரம் இடச்சு நிர்வாகப் பகுதி

காலம் - 1640-1796

ஒவ்வொரு ஆவணமும் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி அட்டவணைப் படுத்தப்பட்டுள்ளதால், அதன் இயல்பை அடையாளம் காண்பது மிகச்சலபமாகும். ஆவணத்தொகுப்புகள் யாவும், பின்வரும் பிரதான தலைப்புகளின்கீழ் அட்டவணைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொகுப்புகள் பற்றிய ஒரு பொதுவான விளக்கத்தைப் பெறவும், அவை எவ்வாறு ஆவணக்காப்பகத்தினால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அறிவதற்கு மேற்சொன்ன விபரங்கள் உதவும்.

மைக்கிறோ பிலிம் பட்டியல்கள்

ஆவணக்காப்பக வைப்புகள்

தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகைகள்

சிங்களப் புதினப் பத்திரிகைகள்

ஆங்கிலப் புதினப் பத்திரிகைகள்

பிரத்தியேகத் தொகுப்புகள்

அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட சுருக்கங்கள்

மேற்குறிப்பிட்ட பொதுவான பிரிவுகளுள், இடச்சுப் பதிவுகளின் எல்லாத் தொகுப்புகளும் பின்வரும், குறிப்பிட்ட பிரிவுகளின்கீழ் அட்டவணைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

- இலங்கையின் அரசபேரவையின் கூட்டஅறிக்கைகள் 1640 - 1796
- இலங்கையின் கரையோர இடச்சு அரசாங்கத்தின் ஆவணக்காப்பகங்கள் 1640-1796
- காலி, மாத்தறை, யாழ்ப்பாணப்பட்டணம் ஆகிய பிரிவுகளின் இடச்சு அரசாங்கக் காப்பகங்களில் உள்ள தொகுப்புகளின் அட்டவணை 1640-1796

- இரகசியக் கூட்ட அறிக்கைகள் 1762
- தீர்மானங்கள் 1656-1665
- ஞாபகக் குறிப்புகள்
- தினக்குறிப்பேடுகள்

தமிழர் பிரதேசங்கள் தொடர்பான பல்வேறு சபைக் கூட்டங்கள், இருவழிக் கடிதத்தொடர்புகள் என்பன ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளன என்பதையும் அட்டவணை காட்டும். யாழ்ப்பாணம், மன்னார், முல்லைத்தீவு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கல்பிட்டி, புத்தளம் ஆகிய மாவட்டங்களின் இடச்சு அரசாங்கத்தின் எல்லாச் செயற்பாடுகளையும் தரும் பதிவுகள் இங்குள்ளன. சீழே தரப்படும் உதாரணங்களான, கடிதத் தொடர்புகளும் கூட்ட அறிக்கைகளும், தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இடச்சு அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள் எவ்வளவு விரிவாக இருந்தன என்பதை ஓரளவுக்கு எடுத்துக்காட்டும்.

உதாரணமாக, யாழ்ப்பாண நிர்வாகத்தின் நிலைகுறித்து தேசாதிபதிக்கு, கொமாண்டர் புளொரிஸ் புளொம் அனுப்பிய பொது அறிக்கைகள். டிசம்பர் 21, 1690 (2779), மட்டக்களப்பு திருகோணமலை மாவட்டங்களில் உள்ள நிலைமை குறித்த விபரமான அறிக்கை, ஏப்பிரல் 20, 1687 (2778), தேசாதிபதிக்கு அனுப்பப்பட்ட திருகோணமலை, மட்டக்களப்புக் கவுன்சில் கூட்ட அறிக்கைகள் 1774-1794, வன்னிச் சிற்றரசர்களுக்கும் இலங்கைத் தேசாதிபதிகளுக்கும் இடையில் நடந்த விவாதங்கள் அக்டோபர் 1671, நவம்பர் 20, 1767 (2507), யாழ்ப்பாணவாசிகளின் முறைப்பாடுகள் சம்பந்தமான ஆவணம், 1702 (2889).

இந்த உதாரணங்கள் (இவற்றைப் போன்று இன்னும் பல பதிவுகள் ஆவணக் காப்பகத்தில் உண்டு) இடச்சு ஆட்சியினருக்கும் தமிழ்ப்பிரதேசங்களுக்கிடையிலும் நிலவிய சூழலை, அரசியல், நிர்வாக நிலைமைகள் உள்பட, மிகத்தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்தக் காலப் பகுதியையிட்டு ஆய்வுசெய்வதற்கு இவை மிகவும் பயனுள்ள மூலாதாரங்களாகும். இவ் ஆவணக்காப்பகத்தில், இராணுவநிலைமை, தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாதுகாப்பு ஒழுங்குகள் என்பன சம்பந்தமான பல்வேறு கடிதத்தொடர்புகள் என்பனவற்றுடன், யாழ்ப்பாணம், மன்னார், கல்பிட்டி, புத்தளம், முல்லைத்தீவு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களின் உள்ளூர்த் தலைமைக்காரருக்கும், நிர்வாகிகளுக்கும் விடுக்கப்பட்ட இராணுவ அறிவுறுத்தல்களும் உண்டு.

இக்காலப்பகுதியின் மிகப் பெறுமதியான மூலாதாரங்கள், சிறந்த விபரங்களுடனான காணிப்பதிவுகளாகும். இடச்சு நிர்வாகிகள் இவற்றை “காணித் தோம்புகளும் காணிப் பதிவுகளும்” (Land Tombo and Land Registers) எனக் குறிப்பிட்டனர். இந்தக் காணிப் பதிவுக் கோவைகள் யாவும் தொடர்பானவை. இவை ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. 1906ஆம் ஆண்டு, இவை முதல் முறையாக ஆர்.ஜி.

அந்தோனிஸ் என்பவராலும், பின்னர் முதலாவது அரசாங்க ஆவணக் காப்பாளராலும் பார்வையிடப்பட்டு, 1911ஆம் ஆண்டு, கொழும்பு அரசாங்க ஆவணக் காப்பகத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன (18110). இவற்றின் முதலாவது தொடர், யாழ்ப்பாணம் கொமாண்டர் பி.ஜே. நாக்கற்றின் உத்தரவின்பேரில், 1772லிருந்து 1779 வரை, தொமஸ் நைஜல் என்னும் காணி அளவையாளரினால் தொகுக்கப்பட்டது. இவை யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பகத்திலும், வன்னி மாவட்டத்திலுமுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் பதிவு செய்துள்ளன. ஒவ்வொரு பதிவும் காணிகள், வீடுகள், கிணறுகள், தாவரங்கள், விலங்குகள் என்பனவற்றையும், அவற்றின் உடைமைக்காரரையும் தெளிவாக விபரிக்கின்றன.

மேலும் இப்பதிவுகள் ஒவ்வொரு காணிச் சொந்தக்காரரின் வருமானம், செலவு, வரிகள் என்பனவற்றையும், அவர்களது உடைமைகள், பழக்கவழக்கங்கள், பாரம்பரியங்கள் என்பனவற்றையும் விபரமாக எடுத்துக் கூறுகின்றன. இலங்கையில் இடச்சுக் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் பற்றிய எந்த மத-கலாச்சார, பொருளியல், சமூகவியல், அரசியல் ஆய்வுக்கும் இவை இன்றியமையாதவையாகும். இப்பதிவுகளில் காணப்படும் கிராமங்களின் எண்ணிக்கை பலவாக இருந்தாலும் இங்குச் சுட்டிக் காட்டப்படுவது ஏனெனில், இதன் மூலம் இடச்சு நிர்வாகிகள் பெரும்பாலும் வரி வசூலிப்பதற்காகவே இத்தனை கரிசனையாய் இருந்தனர் என்பதை விளக்குவதற்காகவே ஆகும்.

உதாரணமாக, வன்னியின் எல்லையில் உள்ள கிராமங்களைக் கொண்ட விபரமான காணிப்பதிவொன்றைக் கூறலாம். வன்னி (6859) - பூநகரி, பல்லவராயன்கட்டு, இலுப்பைக்கடவை, பெருங்குளம், போக்கறுப்பு, முள்ளியான், இக்காணிப்பதிவில் வன்னி மாவட்டங்களுக்குக் கெனத் தனிப்பட்ட கிராமங்களும் அடங்கும். இதைப்போன்றே யாழ்ப்பாண மாவட்டங்கள் (6822), கோண்டாவில் (6821), கொக்குவில் (6822), வலிகாமம் பிரிவு (6823), நல்லூர்பிரிவு (6824), கோப்பாய், இருபாலை (6826), நீர்வேலி (6827), உரும்பிராய் (6828), சங்குவேலி (6829), இணுவில் (6830), உடுவில் (6832), கந்தரோடை (6833), தாவடி (6834), ஆனைக் கோட்டை (6837), சண்டிலிப்பாய் (6839), சுதுமலை (6840), மானிப்பாய் (6842), நல்லூர் (6845), திருநெல்வேலி (6847), சுன்னாகம் (6851).

இந்தக் காணிப்பதிவுகளுடன், யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம், வன்னிப் பிரதேசங்கள் சம்பந்தப்பட்ட “தேசவழமை” என்னும் பெறுமதி வாய்ந்த ஆதாரம் உண்டு. இடச்சு ஆட்சியாளர்கள் தமது நிர்வாகத்தைச் சிறப்பாகச் செய்வதற்காக, உள்ளூர் முறைமைகளை ஆராய்ந்து இவற்றோடு ஒத்துப்போகும் வகையில் தமது நிர்வாக முறைமைகளை அமைத்தார்கள். “தேசவழமை” என்பது யாழ்ப்பாணத்தீபகற்பத்திலும், வன்னிப் பிரதேசங்களிலும் பாரம்பரியச்சட்டமாய் இருந்தது. இச்சட்டத்திற்குப் பத்தாவியாவிலிருந்து (இடச்சுக்கிழக்கிந்தியா, இப்போது இந்தோனேஷியா) மாற்றங்களைச் செய்தனர். இவற்றில் “காணி, உடைமைகள் சட்டம்” முதலாவதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. குறிப்பாக, காணி

சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் நாட்டினுடைய பாரம்பரியச் சட்டங்களையும், வழக்கங்களையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இந்தக் காரணத்திற்காகவே, 1706இல் தேசாதிபதி ஜோன் சைமன்ஸ், தீபகற்பத்தில் நிலவிய பாரம்பரிய வழக்கங்கள், சட்டங்கள் சம்பந்தமான தகவல்களைத் திரட்டும்படி யாழ்ப்பாண திசாவ, கிறேஸ் இஸாக்குக்குக் கட்டளையிட்டார். 'Farmers' Theswalamai (2392). அவர் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் சட்டதிட்டங்கள் பற்றிய முழுமையான தொரு அட்டவணையைத் தயாரித்தார். எனவே இடச்சுத் தொகுப்புகளுள் தேசவழமைச் சட்டம் (Law of Theswalamai) முக்கியமான ஆவணமாகும். இதையிட்டுப் பேராசிரியர் பத்மநாதன் சிறந்ததொரு நூலை எழுதியுள்ளார். இன்றுங்கூட வடஇலங்கையில் வாழ்கின்ற தமிழரின் காணிஉரிமைகள், முதுசம், திருமணம் என்பனவற்றையிட்ட தேசவழமைச் சட்டம் உண்டு. இதே சட்டமுறையைத்தான் தமிழர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாகக் கடைப்பிடித்து வந்திருந்தனர். 17ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையின் இடச்சு அரசாங்கத்தால், இத்தேசவழமை முறைமை அவர்களது சட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பல நூறு ஆண்டுகள் காலமாக யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் கைக்கொள்ளப்பட்ட வழக்கங்கள் இவற்றுள் பொதிந்திருந்ததால், தமிழர்களின் சமூக வரலாற்றில் இது மிக முக்கியமான ஆவணமாகும். சுருங்கக்கூறின், முதுசம், திருமணம், இன்னும் ஏனைய வழிகளில் வந்த குடும்பச் சொத்து, அக்குடும்பத்துக்குச் சொந்தமில்லாத வேறு எவராலும் எடுத்துக் கொள்ளப்படக்கூடாது என்பதே "தேசவழமையின்" பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. இந்த இறுக்கமான பாரம்பரியச் சட்டம் தமிழர்களின் நெருங்கிய குடும்பஉறவுகளைப் பாதுகாத்து வந்துள்ளது. இதுவே தமிழர்களின் பெருந்த குடும்ப (extended family) முறைமைக்கு அடிப்படையாக இருந்தது. தேசவழமைச் சட்டம் சம்பந்தமாக இடச்சுப் பதிவுகளில் உள்ள சில ஆவணங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

- யாழ்ப்பாணத்துக்கான கட்டளைகள் (Compendium of the Plakkatan) - தேசாதிபதி சைமன்சினால் திரட்டப்பட்டு, மீள ஒழுங்கு செய்யப்பட்டவை. (உண்மையான ஆவணத்தின் பிரதி - 1706 மார்ச் 15, ஏப்ரல் 25).
- விதிக்கப்பட்ட குற்றப்பண அட்டவணை (6868)
- பயிர்ச்செய்கைக்காக வழங்கப்பட்ட காணிகளின் அட்டவணையும், யாழ்ப்பாணக்கொமாண்டரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட வரிகளும் (6863)
- யாழ்ப்பாண Dissavany சம்பந்தமான பல்வேறு பத்திரங்கள்.
- வன்னிப்பிரதேசங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பலவகையான கோவைகள் 1668-1790 (6818)

மேலே தரப்பட்டுள்ளவற்றைத் தவிர, வன்னிச் சிற்றரசர்களுடனான ஒப்பந்தங்கள் (இவ்விஷயத்தில் கடிதத்தொடர்புகள் பல

வுண்டு), விவசாயம், காணிக்குடியிருப்புகள், நீர்ப்பாசனம் என்பன சம்பந்தமான ஆவணங்களும் உண்டு. இவற்றுடன் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுடன் தொடர்புடைய சட்டங்கள், உடைமைகள், வரிகள் பற்றிய ஆவணங்களின் பட்டியலும், வேறு பலவகைப் பத்திரங்களும் உண்டு. இவை, விவசாய நிலைமைகள், முத்து மீன்பிடி வியாபாரம், சம்பளங்கள், ஏலவிற்பனைகள் தொடர்பாகச் செய்யப்பட்ட முறைப்பாடுகளாகும். மேலும் தினசரிப் புதினப்பத்திரிகைகள், பழைய ஓலைச்சுவடிகளின் மொழிபெயர்ப்புகள், தினக்குறிப்பேடுகள், ஞாபகக்குறிப்புகள், குற்ற வியல் வழக்குகளின் தீர்ப்புகள், வெளிவிவகார அலுவல்கள், நிர்வாகக் கணக்குகள் என்பனவும் உள்ளன. பின்வரும் உதாரணங்கள் அவற்றின் வேறுபட்ட தன்மைகளைக் கூறும்.

- மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களின் அலுவல்கள் பற்றிய விபரமான அறிக்கை 1687 ஏப்பிரல் 20 (2778).
- யாழ்ப்பாண நிலைமைப் பற்றிய பொதுவான அறிக்கை - கொமாண்டர் புளொறிஸ் புளொம்மினால் தேசாதிபதிக்கு அனுப்பப்பட்டது 1690, டிசம்பர் 21 (2779).
- கொமாண்டரினாலும், யாழ்ப்பாணக்கவுன்சிலினாலும் தேசாதிபதி வான் டி கிறாபுக்கு அனுப்பப்பட்ட, பொது நிர்வாகம் பற்றிய விசேட நிபந்தனைகள் பற்றிய அறிக்கைகள். 1786, செப்டெம்பர் 21 (2793)
- வடபிரதேசங்களின் விவசாயம், காணிக்குடியிருப்பு சம்பந்தப் பட்ட விசாரணைகளின் அறிக்கைகளும் வேறு ஆவணங்களும் (1678-1794)
- யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அதிகாரிகளின் அறிவுறுத்தல்களுக்கு எதிரான முறைப்பாடுகள் சம்பந்தமான ஆவணங்கள் (1664 - 1794). குடிமக்கள் மத்தியில் நிலவும் அதிருப்தி சம்பந்தமான ஆவணங்கள் 1702-1794 (2880).
- வன்னிச்சிற்றரசர்களுடனான பிரச்சனைகள் பற்றிய விசாரணைகள் தொடர்பாக யாழ்ப்பாணக் கொமாண்டர் பிரடெரிக்கசுறுடரின் அறிக்கை - விசேடமாக மேல்பற்று மாகாணம், முள்ளியவளை என்னும் இடங்களில் நடந்தவை 1769, ஜூன் 30 (2093).
- மன்னார்குடா, அரிப்பு, காரைத்தீவு, கல்பிட்டிக்குடா என்னுமிடங்களில் உள்ள முத்துக்குளிப்புப் பற்றிய பல்வேறு ஆவணங்கள் (2954-2981)
- யானை வியாபாரம் சம்பந்தமாகக் கொமாண்டரினாலும், கவுன்சிலாலும் தேசாதிபதிக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதங்களின் சாராம்சங்கள் 1696, மே (3024).

- பாதுகாப்பு சம்பந்தமாகக் கொழும்புக்கும் திருகோணமலைக்கும் இடையிலான கடிதப்பரிவர்த்தனையின் சாராம்சம் 1756-1757 (3155).
- கொழும்பில் உள்ள சுப்பிரண்டனுக்கு அனுப்பப்பட்ட யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் பலவகை ஆவணங்கள் 1668 (3206).
- யாழ்ப்பாண, திருகோணமலைக் கணக்குகள் 1787-1794 கணக்கேடுகள், மாதாந்தக் கணக்குப் புத்தகம் வழங்கல் 1784-1794 (3545--3558)

1796இல் இலங்கையைத் தமது ஆட்சிக்கு உட்படுத்திய பிரித்தானியர், 1948இல் வெளியேறும் வரையிலான தங்கள் அறிக்கைகள், வெளியீடுகள் என்பவற்றை ஒழுங்குமுறையாகப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தனர். பதிவுகளையும், ஆவணக்காப்பகங்களையும் பாதுகாக்க நவீனமுறைகளைக் கையாண்டனர். 1902இல் ஆவணக் காப்பாளர் என்ற பதவி உருவாக்கப்பட்டு நாட்டின் சகல ஆவணத்தொகுப்புகளும் அவருடைய பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டன. சுதந்திரம் கிடைத்ததும், இலங்கை அரசு பிரித்தானியக் குடியேற்றவாத ஆவணங்களைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. அனேகமாக, பிரித்தானிய காலம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா மூலாதாரங்களும், ஓரளவு இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களும், ஆங்கிலத்திலும், சிங்கள, தமிழ்மொழிகளிலும் உள்ளன.

பிரித்தானிய மூலாதாரங்கள் 1796 தொடக்கம் 1948 வரையில், காலக்கிரம முறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பட்டியல் மிக நீளமானதுதான். ஆயினும், பிரித்தானிய காலத்தின் தொகுப்புகளின் விரிவைப் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டத்தை அளிப்பதற்காக அவற்றில் சில கீழே தரப்படுகின்றன.

- குடியேற்றவாதச் செயலாளருக்குத் திணைக்களத் தலைமைகளினாலும், தனிப்பட்டவர்களினாலும் அனுப்பப்பட்ட கடிதத் தொடர்புகள்.
- குடியேற்ற நாடுகளுக்கான அரசு செயலாளரிடமிருந்து இலங்கைத் தேசாதிபதிக்கு அனுப்பப்பட்டவை. 1801 - 1948.
- இலங்கைத் தேசாதிபதியிடமிருந்து குடியேற்றநாடுகளின் அரசுச் செயலாளருக்கு அனுப்பப்பட்டவை 1798-1948.
- குடியேற்றவாதச் செயலாளருக்கு வந்த கடிதங்கள் 1815-1853
- இலங்கை நிர்வாக சபை 1802 - 1931.
- இலங்கை சட்ட நிருபணசபை, 1802-1931.
- விசேட விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பல்வகைக் கோப்புகள், 1767-1870.

- அமைச்சர் மட்டத்திலான கடிதப் பரிவர்த்தனை, 1796-1870.
- விவசாயத் திணைக்களம், 1820-1948.
- வருமான வர்த்தகசபை, 1801-1948.
- பிரதம செயலாளர் காரியாலயம், 1867-1949.
- சுங்கத் திணைக்களம், 1848-1948.
- பொது நிர்வாகப் பணிப்பாளர், 1834-1913.
- நெடுஞ்சாலைகள், 1808-1947.
- நீர்ப்பாசனம், 1884-1948.
- காணி ஆணையகம், 1913-1948.
- காவந்துறை, இலங்கை, 1908-1948
- புகையிரதசேவை இலங்கை, 1919-1948
- உப்பு, 1890-1948
- நில அளவை, 1914-1948
- திறைசேரி, 1921-1948.

கச்சேரி, மாகாண நிர்வாகங்கள் (கிட்டத்தட்ட 17 மாகாணக் கச்சேரிகள்) சம்பந்தமானதும், அவற்றுடன் தொடர்புடைய வேறு ஆவணங்களும், குறிப்பிட்ட மாகாணத்தின் பெயரின் கீழேயே வைக்கப் பட்டுள்ளன.

- யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி ஆவணங்கள், 1767-1948.
- மன்னார் கச்சேரி ஆவணங்கள், 1818-1948.
- திருகோணமலை கச்சேரி ஆவணங்கள், 1812-1948.
- மட்டக்களப்பு கச்சேரி ஆவணங்கள், 1812-1948.
- வவுனியா கச்சேரி ஆவணங்கள், 1807-1948.

தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் உள்ள ஏனைய கச்சேரிகளின் ஆவணங்கள் ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ளபோதும், யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியின் ஆவணங்கள் மட்டும் கண்டிக் கச்சேரியில் உள்ளன. இதற்குக் காரணம் என்னவெனத் தெரியவில்லை.

இதுவரை, நாம் அனைத்து ஆவணத் தொகுப்புகள் பற்றிய ஒரு மேலோட்டமான பார்வையைத் தந்துள்ளோம். ஆனாலும், ஆவணக் காப்பகத்தில் பெருந்தொகையான கோவைகளும், இலட்சக்கணக்கான ஆவணங்களும் உள்ளன. இப்போது இங்கே அவற்றில் தனிப்பட்ட சில ஆவணத்தொகுப்புகளின் தன்மையையும், உள்ளடக்கத்தையும் கவனிப்போம். இதனால் இவற்றையிட்டு ஒரு தெளிவான கண்ணோட்டத்தைப் பெறமுடியும்.

பல்வேறு திணைக்களங்களுக்கும், தனிப்பட்டவர்களுக்கும் குடியேற்றவாதச் செயலாளர் அனுப்பிய கடிதங்கள், 1740-1897.

இத்தொகுப்பு குடியேற்றவாதச் செயலாளரின் காரியாலயத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட கடிதங்களைக் கொண்டதாகும். இவை ஆங்கிலமொழியில், கையெழுத்துப் பிரதிகளாயும், அச்சப்படிவங்களாகவும் உள்ளன. தேசாதிபதியின் தினசரிக்குறிப்பேடுகள் (1798-1804), சுற்றுநிருபங்கள் (1805-1876), கூட்டக்குறிப்புகளும், அரசாணைகளும் (1805-1827), பிரகடனங்கள் (1798-1895), கலெக்டர்கள், ஆணைக்குழுக்கள், அரசாங்க அதிபர்கள், திணைக்களங்கள், செயற்குழுக்கள், நீதித்துறை ஆணையாளர்கள் ஆகியோருக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள் (1795-1889).

பல்வேறு திணைக்களங்களினாலும், தனிப்பட்டவர்களாலும் குடியேற்றவாதச் செயலாளருக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள், 1805-1947. இவற்றில் குடியேற்றவாதச் செயலாளர் செயலகத்துப் பதிவுகள் உள்ளன. ஆங்கிலம், தமிழ்மொழிகளில், கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும், அச்சப்படிவங்களிலும் இவை காணப்படுகின்றன. இந்தச் செயலகம், தேசாதிபதியின் அறிவுறுத்தல்களுக்கு அமைய, குடியேற்றவாத நிர்வாகத்தையும், பொதுச்சேவைகளையும் நடத்திய மத்திய நிலையமாக இருந்தது. கொள்கைகளை அமுல்செய்வதிலும், வேலைத் திட்டங்கள் பற்றியும் அரசு திணைக்களங்களும், மாகாண முகவர்களும் குடியேற்றவாதச் செயலாளருடன் கொண்ட கடிதத் தொடர்புகள்.

குடியேற்றவாத அரசச்செயலாளரினால் இலங்கைத் தேசாதிபதிக்கு அனுப்பப்பட்டவை. 1801-1948. ஆங்கிலம், தமிழ்மொழிகளில், கையெழுத்துப்பிரதிகளாகவும், அச்சப்படிவங்களினாலும் இவை காணப்படுகின்றன. இவற்றுள், குடியேற்றவாதச்செயலாளர் தேசாதிபதிக்கு அனுப்பிய சுற்றறிக்கைகள், கடிதங்கள், பதிவுகள், தந்திகள் என்பன உள்ளன.

இலங்கைத் தேசாதிபதியினால் குடியேற்றவாதச் செயலாளருக்கு அனுப்பப்பட்டவை. 1798-1948. இந்த ஆவணங்கள் ஆங்கிலமொழியில் மாத்திரமே உள்ளன. இவை கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும், அச்சிடப்பட்ட படிவங்களாகவும் உள்ளன. இவற்றினுள் கடிதங்கள், தந்திகள், இணைப்புகள், செய்திகளின் பிரதிகள் என்பன அடங்கும்.

பிரதமசெயலாளருக்கு வந்த கடிதங்கள், 1818-1853. இவை ஆங்கிலத்தில் மட்டும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாயும், அச்சிட்ட வடிவங்களிலும் உள்ளன. இவற்றுள் பல்வேறு நீதிமன்றங்கள், மாகாண ஏஜென்சிகள், மாகாண வீதிச் செயற்குழுக்கள் போன்றவை அடங்கும்.

இலங்கை சட்ட நிர்வாகசபையின் பதிவேடுகள், 1802-1931.

இவை ஆங்கிலத்தில் மட்டும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும், அச்சிடப்பட்ட வடிவங்களாகவும் உள்ளன. கோல்புறாக் ஆணையாளரின் பாராளுமன்றத்துக்கான முதலாவது அறிக்கை, 24 டிசம்பர் 1831, இலங்கை நிர்வாகத்தைப் பற்றியதாக இருந்தது. தேசாதிபதி சபையை இரத்துச் செய்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாகச் சட்டநிர்வாக

சபையையும், சட்டநிருபண சபையையும் உருவாக்கும்படி கோல் புறாக் சிபாரிசு செய்திருந்தார். புதிய ஆணையாளர் நியமிக்கப் பட்டதும், 19 மார்ச் 1833இல் தேசாதிபதி ஹோட்னுக்கு அறிவுறுத்தல்கள் விடுவிக்கப்பட்டன. ஐந்து பேரைக் கொண்ட சட்டநிர்வாகச் சபைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. படைகளின் கொமாண்டர், குடியேற்ற வாதச் செயலாளர், அரச சட்டத்தரணி, குடியேற்றவாதப் பொரு ளாளர், மத்திய மாகாணத்தின் அரசாங்க அதிபர் ஆகிய பதவிகளைக் கொண்ட ஐவர் இதில் இடம்பெற்றனர். 1925-1928 வரையிலான காலப் பகுதியில், உத்தியோகப்பற்றற்ற ஓர் உறுப்பினரும், மேலும் எட்டு உறுப்பினர்களும் சட்டநிர்வாக சபையில் சேர்க்கப்பட்டனர். இதன் பின்னர் டொனமூர் ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசின் பேரில், 1931இல் சட்டநிர்வாகசபை இரத்துச் செய்யப்படும்வரை, உறுப்பினர் தொகையில் எவ்வித அடிப்படை மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை.

இலங்கை சட்டநிருபண சபை, 1833-1924.

இவை ஆங்கிலம் சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும், அச்சிட்ட வடிவங்களாகவும் உள்ளன. இதன் பின்னர் சபையின் இணைப்புகளுடனான கூட்டு அறிக்கைகளும், கடிதங்களும் கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ளன. ஹன்சாட்டிலும் 1870-1931 காலவரையி லான அச்சிட்ட பதிவேடுகள் உள்ளன.

1889இல் உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்களின் தொகை ஆறி லிருந்து எட்டாக அதிகரிக்கப்பட்டது. 1910இன் சட்டநிருபணசபை, உத்தியோகப்பூர்வமான பதினொரு உறுப்பினர்களையும், பத்து உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்களையும் கொண்டிருந்தது. மனிங் சீர்திருத்தங்களுக்கு அமைய 1920இல் சட்டநிருபண சபையின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை மாற்றப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இது பதினான்கு உத்தி யோகப்பூர்வ உறுப்பினர்களையும், இருபத்திமூன்று உத்தியோகப் பற்றற்ற உறுப்பினர்களையும் கொண்டிருந்தது. ஆனால் பின்னர் உத்தியோக உறுப்பினர் தொகை பன்னிரண்டாலும், உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர் களின் எண்ணிக்கை முப்பத்தியேழாலும் அதிகரிக்கப்பட்டது. இச்சபை யின் முதற்கூட்டம் 15 அக்டோபர் 1924இல் நிகழ்ந்தது. அரசியல் யாப்பு சீர்திருத்தங்களைக் கோரிய இலங்கைத்தேசிய காங்கிரசினதோ அல்லது ஏனைய தமிழ் அமைப்புகளின் தேவைகளையோ, யாப்புச் சீர்திருத்தங்கள் பூர்த்தி செய்யவில்லை. எனவே அரசியல் யாப்பு சம்பந்தமாக மேலும் விசாரணை நிகழ்த்துமாறு 6 ஆகஸ்ட் 1927இல் டொனமூர் ஆணைக்குழு, பிரித்தானியக் குடியேற்றவாத அரசினால் நியமிக்கப்பட்டது. இவ் ஆணைக்குழு சட்டநிருபண சபைக்குப் பதிலாக அரசசபை நிறுவப்பட வேண்டுமென சிபாரிசு செய்தது. இச்சிபாரிசு 1931இல் கவுன்சிலின் ஆணையுடன் அமுலாக்கப்பட்டது.

விசேட விஷயங்கள் சம்பந்தமான பலவகைக் கோப்புகள் 1767-

இவை ஆங்கிலக் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே உள்ளன. இக் கோவைகள் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் சிவில் பிரச்சனைகள், தேங்காய் எண்ணெய் உற்பத்தியாளர்கள், கல்வி, நீர்ப்பாசனம், திருமண அனுமதிப்பத்திரங்கள், பொலிஸ் நீதவான்கள், தபால் சேவைகள், வரி, வீதிகள், வியாபாரம், திறைசேரி, காணிப்பிரச்சனைகள், பாக்கு, சாராய விற்பனை, கள்ளுச்சீவல், பருத்தி, புகையிலை பயிர்ச் செய்கை, சனத்தொகைப் புள்ளிவிபரம், சமயதாபனங்கள், அடிமை வியாபாரம் என்பன பற்றிய பல பயனுள்ள ஆவணங்களைக் கொண்டுள்ளனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட மூலாதாரங்களைத் தவிர, இவ்வூவணக் காப்பகத்தில் ஏராளமான தமிழ், ஆங்கிலப் புதினப்பத்திரிகைத் தொகுப்புகளும், பல வரைபடங்களும் உள்ளன. துரதிர்ஷ்டவசமாக, அனேகமான முற்காலத்துப் புதினப் பத்திரிகைகளில் மிகக் குறைந்தளவான பிரதிகளே உள்ளன. ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ள புதினப்பத்திரிகைகளின் பெயர்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகைகள்

ஆதித்திராவிட மித்திரன்	-	1926
அருணோதயம்	-	1940
பால பாஸ்கரன்	-	1915
பாரதகுலதீபம்	-	1939
கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்	-	1876-1948
சிலோன் டெமோகிறற் - 1931		
இலங்கைப் பாதுகாவற் காங்கிரஸ் - 1939		
டெமோகிறற் - 1929		
தேசத்தொண்டன் - 1929		
தினத்தபால் - 1980		
திராவிட கோகிலம் - 1900		
திராவிட மித்திரன் - 1910		
ஈஸ்ரேண் மெயில் - 1930		
ஈழகேசரி - 1930-1932		
ஈழமுரசு - 1948		
எரிமலை - 1948		
இலங்கைநேசன் - 1872-1887		
இலங்கைப் பாதுகாவலன் - 1868-1869		
இந்து சாதனம் - 1889		
யாழ்ப்பாணம் கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்		
ஜனமித்திரன் - 1818-1820		
காலச்சக்கரம் - 1939		

கலிகாலதீபம் - 1927-1930
 கலியுகவரதன் - 1911
 லங்கா மித்திரன் - 1917-1918
 நவசக்தி - 1940-1941
 பாலியர் நேசன் - 1845
 பாட்டாளி - 1950
 பாட்டாளி உலகம் - 1946
 பொதுஜன சேவை - 1940
 புதினலங்காரி - 1873-1877
 பூகம்பம் - 1939
 புதினம் - 1932
 சைவசித்தாந்த பானு -
 சன்மார்க்கப் போதினி - 1885-1932
 சர்வஜனநேசன் - 1886-1889
 சத்திய மித்திரன் - 1926-1930
 சைவபோதினி - 1938-1942
 சைவ அபிமானி - 1884-1889
 சைவத் தொண்டன் - 1935-1943
 சோஷலிஸ்டர் - 1949-1952
 சுதேச நாட்டியம் - 1902-1934
 சூரியோதயம் - 1939
 சுதந்திரம் - 1947
 சுடரொளி - 1948
 தமிழர் - 1930
 தமிழ்மணி - 1950
 தமிழ்நேசன் - 1934
 தமிழ்த் தொண்டன் - 1930-1932
 தீபம் - 1941
 நேசாபிமானி - 1923-1945
 தேசநேசன் - 1922-1923
 தினகரன் - 1932
 தீப்பொறி - 1947
 தூதன் - 1919-1948
 உதயபானு - 1830-1943
 உதயதாரகை - 1864-1943
 வீரகேசரி - 1930
 யாழ்ப்பாண ஜோதி - 1939-1940

ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள்

Ceylon Catholic Messenger -1837-1918

Ceylon Daily News - 1918-1989

Ceylon Independences - 1888-1913

Ceylon Morning Leader - 1907-1937

Ceylon Observer - 1834-1938

Ceylon Saturday Review - 1903-1904

Jaffna Catholic Guardian - 1876-1948

Jaffna Weekly - 1915

Mirror - 1895-1899

Overland Observer - 1847-1908

Overland Leader - 1911-1918

Times of Ceylon - 1847-1975

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் புதினப் பத்திரிகைகள் தொகை அதிகமாகவிருந்தது. துரதிர்ஷ்டவசமாக இவற்றில் ஒரு சிலவே முழுமையான தொடராக தேசியஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ளன. இருந்தபோதிலும் இங்கிருப்பவை தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நிகழ்ந்த சமூக-பொருளாதார, அரசியல் புரட்சிகளையும், புத்தெழுச்சிகளையும் பிரதிபலிப்பனவாகத் தோன்றுகின்றன. இந்தக் காலத்தின்போது பிரச்சனைகள் எப்போதெல்லாம், எங்கெல்லாம் தோன்றினவோ, அதுவும் விசேடமாகத் தமிழ்பேசும் பிரதேசங்களில் தோன்றினவோ அந்தச் சமயங்களில் மேற்கூறப்பட்ட பத்திரிகைகள் திடீர் உதயமானவைபோல் தோன்றுகின்றன. இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சியின்போது வாழ்ந்த தமிழ்மக்கள் தொடர்பாக இந்தப்பத்திரிகைகளின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் ஆராயப்படுதல் பலன் தருவதாகும். இப்புதினப் பத்திரிகைகளின் முழுமையான தொகுப்புக்கிடைக்காதிருந்தும், ஒரு சில உதாரணங்கள் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன. மோணிங்ஸாராரும், சிலோன் மோணிங் லீடரும், சேர் பொன்னம்பலம் அருணாச்சலம் சம்பந்தமாகப் பெறுமதி வாய்ந்த செய்திகளைக் கொண்டுள்ளன. இலங்கைத் தேசியக் காங்கிரசின் முதலாவது தலைவராக இருந்த இவர் பின்னர், காங்கிரசின் சிங்களத் தலைவர்கள், மேல்மாகாணத்தில் ஒரு மேலதிக ஆசனம் சம்பந்தமாக, தமிழ்த்தலைவர்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளை மீறியதால், காங்கிரசை விட்டு வெளியேறியவர்.

மேல்மாகாணத்தில் ஓர் ஆசனத்தைத் தமிழர்களுக்கு ஒதுக்குவதாக 1918இல் செய்யப்பட்ட வாக்குறுதியை ஆதரிக்கச் சிங்களவர் தமது விருப்பமின்மையைக் காட்டத் தொடங்கியிருந்தனர். 1921இல்

இந்துசாதனம் பத்திராதிபர், “சிங்களவருக்கும் தமிழருக்கும் இடையிலான பிளவு” என்னும் தலையங்கத்தின்கீழ், மேல்மாகாண ஆசனத்தைத் தமிழர்களுக்கு ஒதுக்குவதை, சிங்களத்தலைவர்கள் அடியோடு மறுத்தனர் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

“1918 டிசம்பரில், தமிழர்களின் விடுதலைக்காக அவர்களுடன் இணைந்து உதவுவதாகச் சிங்களத் தலைவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருந்தனர். கடந்த சில வருடங்களாகவே இவ்விரு பகுதியினரும் ஒற்றுமையாகச் செயல்பட்டனர். இப்போது இந்த ஒற்றுமை குலையும் ஆபத்து நேரிட்டுள்ளது. சில வாரங்களுக்கு முன்பு கொழும்பில் நடைபெற்ற தேசிய காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் சில தமிழ்க் கனவான்கள், மேல்மாகாணத்துக்கு ஒரு தமிழ்ப் பிரதிநிதியை நியமிக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கோரவேண்டுமெனச் சிங்கள அங்கத்தவர்களுக்குக் கூறியபோது, அனேகமான சிங்களத் தலைவர்கள் அந்த வேண்டுகோளை ஏற்க மறுத்துள்ளனர். இந்தச் செயல் தமிழர்களுக்குப் பெரும் வேதனையை ஏற்படுத்தியதுடன், சிங்களவருக்கு எதிரான பகைமை உணர்வையும் உருவாக்கியுள்ளது. இப்படிப்பட்ட வகையில் சிங்களவர் தமது வாக்குறுதியை மீறுவர் என எவருமே கற்பனை செய்யவில்லை.”

20 ஆகஸ்ட் 1921 மோணிங் ஸ்ரார் இதையிட்டு எழுதியுள்ளது.

“மேல்மாகாணத்தில் தமிழ்ப் பிரதிநிதிக்கு ஓர் ஆசனத்தை ஒதுக்குவதாக சிங்களத்தலைவர்கள், தமிழ்த்தலைவர்களுக்கு அளித்திருந்த உறுதிமொழி, சில நாட்களுக்கு முன் நிகழ்ந்த இலங்கை தேசியகாங்கிரசின் செயற்குழுக்கூட்டத்தில், மீறப்பட்டுள்ளது. மாறுகின்ற காலத்துக்கும், சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்றவாறு மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமாதலால், முன்னர் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்றவேண்டிய அவசியமில்லை என ஒரு தலைவர் அறிவித்துள்ளார்.”

சிங்களத் தலைவர்கள் தமது சத்தியங்களை மீறினர் என்பது இப்போது தெளிவாகின்றது. அவ்வாறு செய்தமை மூலம் தேசாதிபதி தனது சொந்த அரசியற் திட்டங்களைச் செயற்படுத்த ஒரு வாய்ப்பை அவருக்குச் சிங்களவர் அளித்திருந்தனர். இதன் விளைவாக மனிங் ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தேர்தல் முறைமையைக் கொண்டு வரக் கூடிய சீர்த்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். இதற்கிணங்க, இனவாரியாகவும் பிரதேசவாரியர்களும் கலந்ததொரு தேர்தல் முறைமையாக இது அமைந்தது. சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்ட இச்சட்டநிருபண சபையில் பதின்மூன்று சிங்களவர்களும், தமிழர்கள் மூன்றுபேர் மட்டுமே சபையின் உறுப்பினர்களாக இருக்க முடிந்தது. முன்னிருந்த சட்டநிருபண சபையில் சிங்களவருக்கும் தமிழருக்கும் இடையிலான எண்ணிக்கை வித்தியாசம் பாதகமாக இருக்கவில்லை. ஆனால் புதிய முறை தமிழர்களுக்குப் பாதகமாகவே அமைந்தது.

இந்துசாதன ஆசிரியரும் இந்த நிகழ்வைக் குறித்து எழுதியதைப் பார்க்குமிடத்து, சிங்களத்தலைவர்கள் அளித்த வாக்குறுதிகள் யாவும் வெறும் மாயையே என்பது நிதர்சனமாகத் தெரிகின்றது. தமிழர்களுக்கு மேல்மாகாணத்தில் ஒரு விசேட உறுப்பினர் ஆசனத்தை ஒதுக்குவதே பிரதான அரசியற்பிரச்சனையாக இருந்தது. இதற்கு முதலில் வாக்குறுதி அளித்த சிங்களத் தலைவர்கள் தமது வாக்குறுதிகளைக் காற்றில் பறக்கவிட்டு, மேலமாகாணத்தின் ஆசனத்தைத் தாங்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

இந்த நிகழ்வுகள், நாட்டின் வரலாற்றில் முன்னொருபோதும் இல்லாத வகையில், சிங்களவருக்கும் தமிழருக்கும் இடையே இருந்த பிளவை மேலும் பெரிதாக்கின. இதைத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த பல சம்பவங்கள் இதை உறுதிசெய்கின்றன.

முதலாவதாக, பொ. அருணாச்சலமும் அவரது சகாக்களும் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரசிலிருந்து நிரந்தரமாக வெளியேறினர். இரண்டாவதாக, தமிழ்ச் சமூகம் தனது அரசியற் போராட்டத்தை முன்னெடுக்க, “தமிழர் மகாஜன சபை” என்ற அரசியல் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இலங்கைத் தேசியவாதத்துக்கும், சிங்கள - தமிழ் ஒற்றுமைக்காகவும் உழைப்பதாகக் கருதப்பட இலங்கைத் தேசிய காங்கிரசுக்கு இந்த இரு நிகழ்வுகளும் மரண அடிகளாக இருந்தன. இவை ஈற்றில் சிங்களவரையும் தமிழரையும் நிரந்தரமாகப் பிரித்து, இலங்கைத் தேசியவாதத்துக்கே ஆப்பு வைத்தது. எது சிங்கள - தமிழ் ஒற்றுமைக்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அது இப்போது சிதைந்து, தமிழ்த் தேசியம், சிங்களத் தேசியம் என்ற இருவேறு வாதங்களாகவும், அமைப்புகளாகவும் எழுச்சி பெற்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில், சிலோன் மோணிங் லீடர் 17, செப்டெம்பர் 1923இல் நிகழ்ந்த இலங்கைத் தமிழ் லீக் மாநாட்டில் அருணாச்சலம் ஆற்றிய உரையைத் தருவது பொருத்தமாகின்றது.

“இலங்கைத்தமிழ் லீக்கின் பொதுக்கூட்டத்திற்கு வருகை தந்துள்ள அனைவரையும் மனதார வரவேற்கின்றேன். இந்த அமைப்பின் இரண்டாவது பொதுக்கூட்டம் இதுவாகும். பொதுமக்கள் மத்தியிலிருந்து பலர் இங்கே சமூகமளித்திருப்பது மகிழ்ச்சி. இன்றைய நடவடிக்கைகளின்போது அவர்கள் இச்சபை இதுவரை ஆற்றிய பணிகளையும், அதன் நோக்கங்களையும், அது தான் பொதுமக்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியதென்று கோருவதையும் சீர்தூக்கி அறியமுடியும்.

லீக்கின் செயற்குழு அறிக்கையில், அதன் செயற்பாடுகள், நோக்கங்கள், கருத்துக்கள் யாவுமே உள்ளதனால், நான் நீண்டநேரம் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அரசியல் அவசியம் ஒன்றின் காரணமாகவே இந்த லீக் உருவாயிற்று. ஆனால் அரசியல் மட்டுந்தான் அதன் பிரதான நோக்கமல்ல. அது இன்னமும் மேலான இலட்சியங்களைக் கொண்டுள்ளது. எந்தத் தமிழர் இலட்சியங்கள் ஆண்டாண்டு காலமாகத் தமிழர்களைத் தமிழர்

களாக்கியதோ, அவை, இலங்கை, தென்னிந்தியா, தமிழ்க் குடியேற்ற நாடுகள் என்பவற்றில் தொடர்ந்தும் உயிர்ப்போடு இருக்கவும், பெருகவும், உழைப்பது மாத்திரமின்றி, தமிழகத்துடன் உள்ள எமது ஐக்கியத்தையும், ஒற்றுமையையும் பலப்படுத்துவதும் இந்த லீக்கின் இலட்சியமாகும். ஒரு தேசியமக்கள் என்ற ரீதியில் எமது தனித்துவத்தைப் பேண நாம் ஆசைப்படுகின்றோம். எமது உன்னதப் பாரம்பரியச் செல்வத்துக்கும், பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்தின் அங்கத்தவராக இருப்பதற்கும், நாம் உகந்தவர்கள் என்பதையும் நிறுவ விரும்புகின்றோம். எம்மைப் பத்தோடு பதினொன்றாக்கும் கொள்கைக்கு நாம் உடன்பாடானவர்கள் அல்ல.

ஆனால், தமிழ்ச் சமூகத்தின் நலனுக்காக மட்டுமே உழைக்கும் சுயநலவாதிகள் நாம் என்பது இதன் அர்த்தமல்ல. தமிழர்களை விட வேறு எவர்தான் அதிகமாகச் செய்துள்ளனர்? சிங்களவருடைய நலன்களுக்காகத் தமிழர்களைவிட வேறு எவர்தான் அதிகமாகச் செய்துள்ளனர்? சிங்களவருடைய நலன்களுக்காகத் தமிழர்களைவிட வேறு யார்தான் கடுமையாகப் போராடியவர்கள்? எமது சிங்களச் சகோதரர்கள் “1915இன் இருண்ட நாட்களில்” உதவியின்றித் துன்பமுற்றபோது அவர்களைக் காப்பாற்றத் தமிழர்களைத் தவிர யார் வந்தனர்? செய்த உதவியின் ஞாபகச்சின்னமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சட்டம் கடலினுள் வீசியெறியப்படலாம்(சிலர் கோருவதுபோல்). ஆனால் இன, மொழி வேறுபாடு பாராமல் எல்லா சகோதரர்களுக்காகவும் உழைக்கும் பெருமைக்குரிய கடமையைத் தமிழராகிய நாம் கைவிடமாட்டோம். ஆனால் நாம் வெருட்டப்படுவதையும், பயமுறுத்தப்படுவதையும் மிகக் கடுமையாக எதிர்க்கின்றோம்.

எவருக்குமே தாழ்ந்தவர்களாக இருப்பதை வன்மையாக எதிர்க்கின்றோம். எம்மைப் பாதுகாப்பதற்கும், பொதுநன்மைக்காக உழைக்கவும் நாம் எம்மை வலிமை கொண்டவர்களாக ஆக்குவோம். ஐரோப்பியர்கள் ஏற்கனவே பலமும், பெருமையும் கொண்டவர்களாக இருந்தபோதும், தமது அமைப்புகளான, Ceylon Chamber of Commerce, Planters Association, Ceylon Association போன்றவற்றை இப்போதும் சீர்திருத்த வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்துள்ளார்கள் என்றால், அவர்களைவிட நாம் இன்னும் அதிகமாக உழைத்தல் வேண்டும். இனிமேலும் அக்கறை இல்லாதவர்களாக இருப்பது ஆபத்தாகும்.

யாழ்ப்பாணச்சங்கங்களும், தமிழர் மகாஜன சபையும் வடமாகாணத்தில் மிகவும் சிறந்த பணிகளைச் செய்துள்ளன. உள்ளூர்ப்பற்றை வளர்ப்பதற்கும், உள்ளூர் நலன்களைக் கவனிப்பதற்கும் நாடெங்கிலும் பல சிறிய தமிழ் அமைப்புகள் உள்ளன. இவை யாவற்றுடனும் நட்புரீதியாகவும், ஒற்றுமையாக உழைப்பது எமது இலட்சியமாகும். நாட்டின் ஏனைய இனங்களான ஐரோப்பியர்,

பறங்கியர், சிங்களவர், முகம்மதியர்கள், இந்தியர்கள் யாவருடனும் ஒற்றுமையாகச் செயற்படுவதும் எமது விருப்பமாகும். எமது அரசியல் முன்னேற்றத்துக்கு இத்தகைய ஒற்றுமையே சிறந்ததும், விரைவில் பலனளிக்கும் வழியுமாகும்.

லீக்கினுடைய இலட்சியங்களை விஸ்பதரிப்பதற்குக் கொழும்பில் ஒரு தினசரிப்பத்திரிகையை உருவாக்குவது அவசியமாகும். இதற்கான முன்யோசனைகள் உங்கள் முன் வைக்கப்படும். மேலும், இலண்டனில் ஒரு அமைப்பையும், கொழும்பில் ஒரு கழகத்தையும் உருவாக்க நாம் விரும்புகின்றோம். இவற்றுக்கெல்லாம் பெருமளவு நிதி தேவை.

இதற்கு எமது தமிழ்ச் சமூகமும், இங்குள்ள தனவந்தர்களும், மலேயாவில் உள்ள செல்வந்தர்களும் தாராளமாக உதவுவார்கள் என நம்புகின்றேன். இதற்கெல்லாம் உற்சாகம், ஊக்கம், ஒன்றிணைந்த முயற்சி என்பன அவசியமாகும். இவற்றுக்கெல்லாம் குறைவிருக்காது என்றே நான் நம்புகின்றேன். இறைவன் எமது முயற்சிகளை ஆதரித்து, ஆசீர்வதிப்பாராக.

தற்போது இலங்கையில் நிலவும் அரசியற் சூழ்நிலையில், இன்றைய உலகத்திற்கும் விசேடமாக, தமிழ்ச்சமுதாயத்துக்கும், மேற்காணும் புதினப்பத்திரிகைச் செய்தி இரண்டு தெளிவான விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்கின்றது. மூலாதாரங்கள் என்ற வகையில், இலங்கைத்தமிழர் சம்பந்தமான ஆய்வுகளுக்குப் புதினப்பத்திரிகைகளின் அதிமுக்கியத்தையும், அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் புலப்படுத்துவது முதலாவது விஷயமாகும். இரண்டாவது, பொன்னம் பலம் அருணாச்சலத்தைப் பற்றியதாகும். இவர், சிங்களவர் தமிழர் என்ற இரண்டு இனங்கள் பற்றியும் ஆழ்ந்த அறிவும், புரிந்துணர்வும் கொண்ட சிறந்த கல்விமானும், தேசப்பிதாவும் ஆவார். அவர் தமது அரசியல் வாழ்க்கையில் ஒரு தேசப்பிதா என்ற ரீதியில், பிரித்தானிய ஆட்சியாளருடனும், சிங்கள - தமிழ் அரசியற் தலைவர்களுடனும், பெருமளவு அரசியல் அனுபவம் கொண்டவர். தமிழரின் அரசியல் எதிர்காலத்துக்காகவும், உரிமைகளுக்காகவும் சிங்கள அரசியல்வாதிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி அவை வெற்றியளிக்கத் தவறியதால் களைப்பும், சலிப்பும் அடைந்தவர். இது நிகழ்ந்து எண்பது ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இருப்பினும், இப்போதுங்கூட அதே நிலைமை நீடிப்பது துர்ப்பாக்கியமானது. எனவே, இலங்கையிலுள்ள எல்லாத் தமிழ்ச் சமூகங்களின் தலைவர்களும் இந்த வரலாற்று அனுபவத்தை இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் கருத்துன்றிக் கவனித்தல் வேண்டும்.

ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ள வரைபடத் தொகுப்புகளில், இலங்கையின் ஆகமுன்னதான இலங்கை வரைபடங்கள் உள்ளன.

பத்லோமியின் தற்பேன், புராதன இலங்கை 1150. கி.பி.

(Taprobane of Ptolemy, Ancient Ceylon of 1150 A.D)

Difra Mauro's map.

Portuguese map of Ceylon.

Dutch Edition of Mercator's map of Ceylon - Taprobane.

Map of island of Ceylon - British

இத்தொகுப்புகளில் போத்துக்கேய, இடச்சு, பிரித்தானியக் காலத்து வரைபடங்களும் உள்ளன. இவற்றில் மாகாண எல்லைகளுக்கு ஏற்பட்ட புவியியல் மாற்றங்களைக் காணமுடியும். அத்துடன், காணி அபிவிருத்தி, முற்காலத் துறைமுகங்கள், தமிழ்மக்களின் ஆரம்பக் குடியிருப்புகள், காணிப் பறிமுதல், தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் குடியேற்றவாத விஸ்தரிப்பின் தன்மை என்பவற்றை இவை காட்டுகின்றன.

ஐரோப்பிய நூலகங்களிலும், குறிப்பாகப் போத்துக்கல், நெதர் லாந்து, பிரித்தானி நாடுகளில் உள்ள நூலகங்களில், இலங்கை சம்பந்தப் பட்ட ஏராளமான வரைபடங்கள் உள்ளன. இவை அத்தனையையும் ஒன்றுசேர்ந்து, ஒப்பிட்டு நோக்கினால் மாத்திரமே, பின்னர் ஏற்பட்ட புவியியல் மாற்றங்கள், அபிவிருத்திகள், மாகாணங்களின் உருவாக்கமும் அவற்றை இல்லாதொழித்தலும் என்பன போன்ற விஷயங்களை மிகச்சரியாகத் தீர்மானிக்க முடியும். தமிழர் குடியிருப்புகளின் ஆரம்ப நிலைமைபற்றி அறிவதற்கு இவ்வகை ஆய்வு மிகவும் பயனுள்ளதாகும்.

இலங்கையில் 1796லிருந்து ஆரம்பித்த பிரித்தானிய ஆட்சி, இலங்கை வரலாற்றில் நவீன சகாப்தத்தின் உதயத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இக்காலத்தில் உலகம், அதுவும் குறிப்பாக மேற்குலகம், கைத் தொழிற் புரட்சியின் சவால்களையும், பிரெஞ்சு அமெரிக்கப்புரட்சிகளின் விளைவுகளையும் அனுபவிக்க ஆரம்பித்திருந்தது. இப்புரட்சிகர மாற்றங்களின் தாக்கம் படிப்படியாக, உலகத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலும் உணரப்படலாயிற்று. இலங்கையும், பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்தின் ஒரு பாகமாக இருந்தமையால் இந்த மாற்றங்கள் இங்கும் தமது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.

இடச்சுக்காரரிடமிருந்து இலங்கையைப் பிரித்தானியர் எடுத்துக் கொண்ட பின்னர், இடச்சுக்காரர் தமது அலுவல்களுக்காகப் பதிவுகளைப் பேணிப் பாதுகாத்த ஒழுங்கு முறைமையையே பிரித்தானியரும் பின்பற்றினார். இந்த முழுமையான பதிவுகள் இப்போது கொழும்பு தேசியஆவணக்காப்பகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை முழு இலங்கையினதும் பிரித்தானியக் குடியேற்றவாத ஆட்சியின் அலுவல்கள் யாவற்றையும் உள்ளடக்குகின்றன. நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்களிலிருந்து, நிறைவேற்றச் சபைகளின் கூட்டக்குறிப்புகள்வரை இவற்றில் உண்டு. சட்டம், பாதுகாப்பு, காவற்துறை, இராணுவக் கடற்படைக் கடமைகள், வியாபார அலுவல்கள், ஏற்றுமதி இறக்குமதி, விவசாயம், கைத்தொழில் முயற்சிகள் என்பன தொடர்பான விஷயங்களையும் இவை கொண்டுள்ளன. அத்துடன் சட்டநிருபண சபைகள், அரசியல்

யாப்பு, அரசியல் மாற்றங்கள், கல்வித்துறை, இலக்கிய சமய, கலாச் சாரச் செயற்பாடுகள், சுகாதாரம், சமூகஅந்தஸ்து, தொழில்வாய்ப்பு, சனத்தொகை அதிகரிப்பு, வீதிகளும் புகையிரதப் பாதைகளும், காடுகள், காணி முகாமைத்துவம், குடிவரவு என்பனவும் இவற்றுள் அடங்கும்.

இறுதியாக, தனியார் சிலருடைய தொகுப்புகளும் முக்கியம் வாய்ந்தவையாகும். உலகில் வேறெங்குமே கிடைக்காத விஷயங்களை இவை கொண்டுள்ளன. தமிழ் ஆய்வுகளுக்கு உதவக்கூடிய சிறந்த மூலாதாரத் தொகுப்புகளும் இவற்றில் உண்டு. உதாரணமாக,

ஈ.ஆர்.எஸ்.ஆர். குமாரசுவாமி - புதினப்பத்திரிகைகளில் வெட்டியெடுத்த பகுதிகள்.

குமார் பொன்னம்பலம் - தேர்தல் சம்பந்தமான எழுத்தாக்கத் தொகுதிகள்.

எல். மக்கன்சி தொகுப்புகள் - 1815-1843

ஜேம்ஸ் ரட்ணம் தொகுப்புகள் - 1890-1939

பேராசிரியர் றி. நடராஜா தொகுப்புகள் - 1907.

இத்தொகுப்புகள் சில தனியார், தமது குறிப்பிட்ட அரசியல் ஆர்வம் கொண்ட காரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் திரட்டித் தொகுத்தவை. இவ்வகையான தொகுப்புகள் இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான ஆய்வுகளின் சில குறிப்பிட்ட அம்சங்களுக்கு முக்கியமான மூலாதாரங்களாகும்.

தமிழர்களின் தாயகத்துக்கு வெளியே, அவர்கள் சம்பந்தமான கிடைத்தற்கரிய, ஈடுசெய்யப்பட முடியாத மூலாதாரங்கள், கொழும்பு தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தில் இருக்கின்றன. எனவே இவற்றைப் பதிவு செய்து, தமது பிரதேசங்களில் எங்காவது பேணிப் பாதுகாப்பது தமிழர்களுடைய தலையாய கடமையாகும். இது, இந்த மூலாதாரங்களைத் தமிழர்கள் இலகுவாக அணுகி, தமது கடந்த காலத்தையிட்டு ஆய்வு செய்யவும், தமது பாரம்பரிய செல்வங்களைப் பேணவும் வழி வகுக்கும். இவர்களின் இளந்தலைமுறையினர் தமது தமிழ் அடையாளங்களை மேலும் சிறப்பாக உணரவும், பேணவும் அவர்களுக்கு இவை பெருஞ் செல்வமாக அமையும்.

தேசிய அரும்பொருள் நூலகம், கொழும்பு

கொழும்பு தேசிய அரும்பொருள் நூலகம் 1877இல், இலங்கைத் தேசாதிபதி சேர். ஹென்றி கிறகோறி அவர்களின் ஆதரவுடன் நிறுவப்பட்டதாகும். 30 வருடங்களுக்கு முன்னர் இது ஒரு தனியார் நிறுவனமாகத் தாபிக்கப்பட்டது. றோயல் ஏசியற்றிக் சொசயற்றியின் இலங்கைக் கிளையினரால் சேகரிக்கப்பட்ட பெறுமதிமிக்க விஞ்ஞான, கலாச் சாரப் பொருட்கள் இங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. சேர்ஹென்றிகிறகோறி, சமுதாயசேவைகளை விரிவுபடுத்துவதற்கான நிதியைப் பெற்று,

கட்டிடத்தை அமைத்து, கொழும்பு அரும்பொருளகத்தை ஓர் அரசாங்க நிறுவனமாக 1877 ஜனவரி 1ஆம் திகதியன்று திறந்து வைத்தார். இந்த அரும்பொருளகத்தை அவர் சட்டநிருபண சபையில் பிரேரணையாக முதலில் கொண்டுவந்தபோது, அதை அங்கீகரிப்பதற்குச் சில உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்கள் தடையாயிருந்தனர். இதற்கான கட்டிடத்துக்கான செலவு 125,000 ரூபாய்களுக்கும் அதிகமாகலாம் என்பதனாலேயே எதிர்ப்புக் காண்பிக்கப்பட்டது. ஆயினும், தமிழ்ப் பிரதிநிதியாகிய திரு.எம். முத்துக்குமாரசுவாமி இப்பிரேணையை வலுவாக ஆதரித்தார். ஈற்றில் பிரேரணை ஏகமனதாக நிறைவேறியது. அரும்பொருளகமும் அதன் நூலகமும், கொழும்பு 7இல் உள்ள, சேர் மார்க்கஸ் பெர்ணாண்டோ மாவத்தையில் கட்டப்பட்டது. இலங்கையின் கலாச்சாரச் செல்வங்களுக்கு இந்த அரும்பொருளகமும், நூலகமும் பெயர் பெற்றவை. இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களையும் சேர்ந்த செல்வங்களும், அரும்பொருட்களும் இங்கு உள்ளன. இவற்றினுள் கிடைத்தற்கரிய நூல்களும், நாலாயிரத்துக்கும் அதிகமான புராதன ஓலைச் சுவடிகளும் உள்ளன. ஆயினும், இலங்கைத் தமிழர் பற்றிய ஆய்வுக்குப் பொருத்தமான ஒரு சில பொருட்களே இங்குக் காணப்படுகின்றன. அனேகமான ஓலைச்சுவடிகள் யாவுமே சிங்களவர் தொடர்பானதாக உள்ளது. தமிழர் சம்பந்தமானவை மிக அரிதாக மட்டுமே இருக்கக்கூடும். இத்தொகுப்புகளுள், தமிழர் தொடர்பான முக்கிய மூலாதாரங்கள் உள்ளனவா எனக் கண்டறிதல் அவசியம். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் அனுமதியைப் பெற்று, இவற்றை மேலும் முழுமையாக ஆராய்வது மிக முக்கியமாகும். அரும்பொருளகத்தின் விதிமுறைகள் காரணமாகவும், பாதுகாப்பு காரணமாகவும், இவற்றின் அசல் தொகுப்புகளை ஒரு சாதாரண வாசகர் அணுகமுடியாது. இருந்தபோதும், சில சிரமங்களுக்கு மத்தியில், இந்நூலாசிரியர் தமிழர் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கு உதவக்கூடிய சில அரிய புத்தகங்களை அடையாளங் காணமுடிந்தது. அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே தருவது ஆய்வாளர்களுக்கும், மாணவர்க்கும் பயனளிப்பதாகும்.

அமெரிக்கன் மிஷன்களின் வரலாறு, வேலுப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணம், 1932

ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், கைலாசபிள்ளை, யாழ்ப்பாணம், 1900

அருணாச்சலத்தின் சுயசரிதை, எஸ்.பி. அருணாச்சலம், 1934

புகழ்பெற்ற இலங்கைத்தமிழரின் சுயசரிதைகள், இரட்ணசபாபதி ஐயர், கொழும்பு, 1950

பிரித்தானிய சாம்ராச்சியம், இலங்கையில் பிரித்தானி ஆட்சி பற்றிய சுருக்கமான வரலாறு, எஸ். சுவாமிநாதர், யாழ்ப்பாணம், 1925.

வெவ்வேறு ஆக்கியோரின் தமிழ் நாட்காட்டிகள் 1914-1937

கத்தோலிக்கப் பஞ்சாங்கம், யாழ்ப்பாணம், 1891

கத்தோலிக்க மிஷன், யாழ்ப்பாணம், 1895

இலங்கைப் புவியியல், யாழ்ப்பாணம், 1892, 1897, 1914

இலங்கை - சரித்திரம், சோமசுந்தரம், யாழ்ப்பாணம், 1933

விசயசீலம் (தமிழ் நாவல்) சின்னப்பாபிள்ளை, சி. டபிள்யூ. யாழ்ப்பாணம், 1916

சிறுபிள்ளை தாலாட்டு, ஏரம்ப ஐயர், யாழ்ப்பாணம், 1900

யாழ்ப்பாண வரலாறு, எஸ். பாலசுப்பிரமணிய ஐயர், யாழ்ப்பாணம், 1936

கிறீஸ்தவப் பாடல்கள், அசல்களும், தெரிவு செய்யப்பட்டவைகளும், யாழ்ப்பாணம் சமயங்களுக்கான சொசயற்றி, யாழ்ப்பாணம், 1936

பூதத்தம்பி விலாசம், யாழ்ப்பாணம், 1848

கண்ணன் கூத்து, பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி தமிழ்ச் சங்கம், சாவகச்சேரி, 1939

ஆறுமுகநாவலர், 1848லிருந்து வெளியிட்ட அவரது ஆக்கங்கள்.

பழமொழித் தீபிகை, சிதம்பரப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணம், 1916

தமிழ்ப் பஞ்சாங்கம், 1899-1923 (தொகுப்பு)

தமிழ்ப்பழமொழிகளின் தொகுப்பு, அவற்றின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன், பெர்சிவல்.பி.

வினாவிடை, பொன்னுசாமி, எஸ். கொக்குவில், 1931

பூங்காவனம், வர்மபிள்ளை, எஸ். கொக்குவில், 1931

தமிழ் வசனப்புத்தகம், முதலாவது, வெஸ்லியன் மிஷன், மட்டக்களப்பு, 1908

அறுபது வருடப் பஞ்சாங்கம் தொகுதி 1, 1867-1897, இரகுநாத ஐயர், யாழ்ப்பாணம், 1933

கொள்ளைநோய்ப் பிரார்த்தனை, தம்பிமுத்துப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணம், 1892

வெற்றிவேற்கை, அதிவீரபாண்டியன், யாழ்ப்பாணம், 1899

பிரபல மனிதர்களின் கதைகள் சோமசுந்தரம். ஏ.வி. யாழ்ப்பாணம், 1937

அருணாச்சலம். பி. கல்விமான், தேசப்பிதா, - அவரது வாழ்க்கை, தொழில் என்பனவற்றின் சுருக்கமான சரிதம்.

யாழ்ப்பாணப் பட்டணம், பத்தேயு, 1672.

ஆங்கில மொழியிலுள்ள நூல்கள்

Some reports by Captain Gualter Johnstone, Jaffna, 1812

Landmarks of Ancient Baticaloa and other contributions to Ceylon, Kodromer, DAN, 1934

A Thesis on the Thesawalamas with a forward by S.P. Ramanathan, Jaffna, 1929

A brief account of Ceylon, Liesching, LF, Jaffna, 1861

Jaffna History, Muththuthambipillai A. 1915

Commander of Jaffnapatnam, Mooyart, Anthony, 1766

A digest of Ceylon cases reprinted during the years, 1820-1914, Jaffna, 1924

British period of the History of Jaffna, Rasanayagam Mudaliyar

Yalpanavaipavamalai, the History of the Kingdom of Jaffna, Britto C., Jaffna, 1879

Manual of the Baticaloa District, Canagratnam S.O., Colombo, 1921

The Castes, Customs, Manners and Literature of the Tamils, Cosie Chetty, Colombo, 1927

A History of Catholic Church in Ceylon, Gnanapragasar S. 1924

Catholicism in Jaffna, A brief sketch of its history from the earliest times to the present, Gúanapragasar, Colombo, 1926

Philosophical Saivaism, Gnanapragasar S., Jaffna

The Kingdom of Jaffna Patnam, 1645 published in 1920

Original Capitulation, Trincomale, 1795

Expedition to Trincomalea, 1795 to Jaffnapatnam

இலங்கை நோயல் ஏசியற்றிக் சொசயிற்றியின் நூலகம்

இது 1845இல் இலங்கை ஏசியற்றிக் சொசயற்றியாகத் தாபிக்கப் பட்டது. 1846இல் பின்னர் நோயல் ஏசியற்றிக் சொசயிற்றியின் இலங்கைக் கிளையாயிற்று. தமிழர் ஆய்வு சம்பந்தமான பயனுள்ள தகவல்களுக்கு இந்த நூலகத்தை ஆராய்வது பலன் தருவதாகும். ஆயினும் இங்குள்ள தொகுப்புகளில் மிகச்சிலவே முதற்பதிப்புகள் அல்லது கையெழுத்துப் பிரதிகளாக இங்கு அடையாளம் காணப் பட்டன. ஆயினும் இங்குள்ள சில கிடைத்தற்கரிய புத்தகங்களும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

Theswalamai or the Laws and Customs of Jaffna. 1862, Muthukrishna, H.F.

Theswalamai: The Laws and Customs of the inhabitants of the Province of Jaffna, 1963.

Ancient Jaffna: research into the history of Jaffna from very early times to the present time, Ramanathan, 1910.

Speeches of Ponnambalam Ramanathan, 1879-1894.

The Martyrs of Mannar, 1944

The Catholic Church in Sri Lanka, The Portuguese period, 1505-1565.

An account of an inscription near Trincomalea in the island of Ceylon, 1827

How Tamil Laws Were Built, 1927

Monograph of the Baticaloa district, Canagaratnam, 1921

Proceedings of the Trincomaleas Detachment, 1803, (manuscripts 994930)

Trincomalea, Owen, Sir Edward C.R., 1829

Early Settlement: an interpretation of early Jaffna History, 1933.

Jaffna Gazette with a map of the Jaffna district, compiled by B. Harsburg, 1916

Jaffna Chronological Notes: historical, biographical.,

Jaffna 1672 b Baldareus (English Translation) 1816

Trincomalee, Plan of the Town and Harbour.

ஏனைய பயனுள்ள தொகுப்புகள் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க நூலகத்தில் உள்ளன. இந்த நூலகம் அண்மையில்தான் தாபிக்கப் பட்டபோதும் இங்கு தனியேடுகளும், ஏனைய பிரிவுகளும், சிறந்த தொகுப்புகளும் உண்டு. இவற்றில் அனேகமானவை இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களும், அண்மைக்கால வெளியீடுகளும் ஆகும். இருப்பினும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் கூற்றுப்படி, தமிழ் இலக்கியத்தை ஆராயவிரும்பும் ஆய்வாளர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் இங்கு மிகச் சிறந்த தொகுப்புகள் உள்ளன. தமிழ் இலக்கியம் சம்பந்தமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதற்கு இலங்கையின் போதியளவு சிறந்த தொகுப்புகள் இருப்பது இந்த நூலகத்தில்தான்.

முடிவாகச் சொல்லப் போனால், இலங்கைத் தமிழர் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு உகந்த எவ்வித மூலாதாரங்களோ, கிடைத்தற்கரிய நூல் தொகுதிகளோ தமிழ்ப் பிரதேசங்களான வடக்குக் கிழக்கில் இல்லை.

இத்தகைய தகவல்களை இலங்கையில் பெறவேண்டுமானால், பிரதான மாகக் கொழும்பு தேசிய ஆவணக்காப்பகத்திலும், கொழும்பு அரும் பொருள் நூலகத்திலும், இலங்கை றோயல் ஏசியற்றிக் சொசயற்றி நூலகத்திலும், ஒரு குறைந்த அளவில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க நூலகத்திலுமே பெறமுடியும்.

இருந்தபோதிலும், இங்குக் கிடைக்கும் தொகுப்புகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இலங்கைத்தமிழரின் வரலாற்றின் எல்லா அம்சங்களையும் பற்றிய முழுமையான வரலாற்றை எழுதுவது நடைமுறையில் சாத்தியமற்ற ஒன்றாகும். ஆயினும், ஒரு சில பொருத்தமான, முக்கியமான தகவல்கள் இந்தத் தொகுப்புகளுள் இருக்கவே செய்கின்றன. எவ்வாறானபோதும், நாம் இந்த நிலையிலிருந்து மேற்கொண்டு எமது ஆராய்ச்சிகளை விஸ்தரிக்க வேண்டுமெனில், உலகின் ஏனைய பாகங்களில், எமது ஆய்வுகளுக்குப் பொருத்தமான மூலாதாரங்களையும், இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்களையும் வைத்திருக்கும் நிறுவனங்களையும், அவற்றிலுள்ள தொகுப்புகளையும் ஆராய்ச்சி செய்வது முக்கியமாகும். இவ்வகையில், இலங்கையருக்கு இந்தியா, போத்துக்கல், நெதர்லாந்து, பிரித்தானியா, அமெரிக்க நாடுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. இனிவருகின்ற அத்தியாயத்தில் இந்த நாடுகளிலுள்ள பொருத்தமான தொகுப்புகள் பற்றிக் கூறப்படும்.

2. தமிழ்நாட்டில் உள்ள மூலாதாரங்களும் அவற்றின் வரலாற்றுத் தொடர்பும்

இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும், அதுவும் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டுக்கும், இடையே மத, கலாச்சார, மொழி, சமூக, பொருளாதார, அரசியல்தொடர்புகள் மிக நீண்டகாலமாகவே இருந்துள்ளன. பாரம்பரியக் கதைகளும், ஆரம்ப வரலாறுகளும் இந்த உறவுகள் வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்டதாகவே இருந்தமையைப் புலப்படுத்துகின்றன. இலங்கையின் ஆதித்தமிழர்களும், தென்னிந்தியாவின் ஆதித்தமிழர்களும், அனேகமாக ஒரே திராவிடப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். வரலாற்றுக் காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து, அதுவும் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டிலிருந்தே, தமிழ்மக்கள் இலங்கைக்கு வந்தார்கள் என்பதை, தொல்லியலாளர்களும், வரலாற்று ஆசிரியர்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். சங்க காலத்தில் இருந்தே இந்த இரு மக்களுக்கிடையில் இறுக்கமான உறவு இருந்துள்ளது. சங்க இலக்கியங்களில் (CE-1-2) இதற்குச் சிறந்த சான்றுகள் உள்ளன. சங்ககாலத்திலிருந்து 15ஆம் நூற்றாண்டு (CE) வரை, இந்த உறவுகள் வலுவடைந்து வந்துள்ளன. சோழ அரசன் முதலாவது இராஜ இராஜனும் அவனுடைய மகன் இராஜேந்திரனும் இலங்கையை, வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்கள் உட்பட, ஏறத்தாழ 77 ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்துள்ளனர். 450 வருடங்களாக நீடித்த அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த இருமக்களுக்கும் இடையே இருந்த உறவு மேலும் அதிகமாக வலுவடைந்தது.

சங்ககாலத்திலிருந்து 16ஆம் நூற்றாண்டுவரை இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் ஓலைச்சுவடிகளிலேயே எழுதப்பட்டன. ஆயினும் பிரித்தானியக் காலத்தில் பெரும்பான்மையான தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகள் அச்சிடப்பட்டன. இந்தக் கிடைத்தற்கரிய நூல்கள் சென்னை தேசிய நூலகத்திலும், சென்னை மறைமலையடிகள் நூலகத்திலும், அடையாறு உ.வே. சுவாமிநாத ஐயர் நூலகத்திலும், சென்னை றோசா முத்தையா நூலகத்திலும், தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் நூலகங்களிலும் உள்ளன. தமிழரின் இலக்கிய, மொழி, கலாச்சார, மத ஆய்வுகளுக்கு இந்த அரிய நூல்கள் குறிப்பிடமுள்ளவற்றுக்கு முக்கியம் வாய்ந்தவை. இவற்றில் அனேகமானவை இலங்கைப் பொது நூலகங்களிலும் உள்ளன. எனவே இந்த ஆய்வின் நோக்கத்துக்கு, தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொகுப்புகள் பெருமளவு முக்கியம் வாய்ந்தவை அல்ல.

இந்த ஆய்வு பிரதானமாக மூலாதாரங்களாக இருக்கின்ற கையெழுத்துப் பிரதிகளிலேயே கூடிய கவனம் செலுத்துவது உண்மையே. இந்த நூலகங்களையும், ஆவணக்காப்பகங்களையும், இந்நூலாசிரியர் அணுகியபோது, அவற்றில் பயன்படுமளவுக்கு மூலாதாரங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் மிகவும் சிரமப்பட நேர்ந்தது. சென்னை நூலகம், சென்னை தேசிய நூலகம், தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக நூலகம், யாவுமே ஆராயப்பட்ட போதிலும் பலன் கிடைக்கவில்லை. ஆறுமுக நாவலரும் அவரது சகாக்களும் தமிழ்நாட்டில் கல்வி, மொழி, மதம் சம்பந்தமான விஷயங்களில் ஆழமாக ஈடுபட்டுள்ளமையால், அது தொடர்பான மூலாதாரங்கள் தனியாரின் தொகுப்புகளில் உள்ளனவா என்றும் தேடுதல் நடத்தப்பட்டது. இந்த வகையில் திருவாடுதுறை ஆதீனம், திருநந்தவன ஆதீனம், சிதம்பரத்திலுள்ள ஆறுமுகநாவலர் சைவப் பாடசாலை, நாவலருடைய சென்னை அச்சகம் யாவுமே பூரணமாக ஆராயப்பட்டபோதிலும், இந்தத் தனியார் ஆவணக்காப்பகங்களில், எமது ஆய்வு தொடர்பான மூலாதாரங்கள் எவற்றையும் காணமுடிய வில்லை. இதற்கு விதிவிலக்காக, நாவலர் சைவப்பாடசாலையில் உள்ள தொகுப்புகளில், ஆறுமுகநாவலரும் அவரது சகாக்களும் ஆற்றிய பணிகள் சம்பந்தமான பயனுள்ள மூலாதாரங்கள் கிடைக்கவே செய்தன. மேலும், மோணிங் ஸ்ரார் (1841), ஹிந்து ஓகன் (1889), இலங்கை நேசன் (1877), யாழ்ப்பாண கத்தோலிக்க காடியன் (1876), இந்து சாதனம் (1889) என்பவற்றில் பிரித்தானியக் காலத்தில், நாவலரும் அவரது சகாக்களும் ஆற்றிய பணிகள் குறித்த விஷயங்கள் காணப்பட்டன. மறைமலையடிகள் நூலகத்தில், மோணிங் ஸ்ரார் பத்திரிகையின் முழுத்தொகுப்பும் (அதன் 1841 முதலாவது வெளியீட்டிலிருந்து) உள்ளதாக நூலக அட்டவணையில் காணப்பட்டபோதும், அவை யாவுமே தொகுப்பிலிருந்து மறைந்துவிட்டிருந்தன.

இலங்கைத் தமிழரின் செயற்பாடுகள் சம்பந்தமாக, நாவலர் பாடசாலைத் தொகுப்புகளில் உள்ள மூலாதாரங்களும், புதினப் பத்திரிகைகளும், 16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பின்னரான சில சுவையான தகவல்களைக் கொண்டிருந்தன. இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும், தமிழ்நாட்டின் தமிழர்களுக்கும் இடையே நிலவிய நெருக்கமான உறவுகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அவற்றில் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுவது பயனுள்ளதாகும். இலங்கையில் போத்துக்கேயர் சைவக் கோவில்களைப் பெருந்தொகையில் அழித்து, தமிழர்களைக் கத்தோலிக்கர் ஆக்குவதற்கு மிக வன்மையாக முயன்றனர். இதன் காரணமாக அங்கு வாழ்ந்த சைவர்களின் தீவிரமான எதிர்ப்பு உருவாகியது. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தமிழ் அரசன் சங்கிலி, 1544 டிசம்பர் 17ஆம் நாள் நடந்த பிரபல மன்னார் பெருங்கொலைகளில் 600லிருந்து 700வரையிலான கத்தோலிக்கர்களைக் கொன்று அழித்தான். இதன் பின்னர் போத்துக்கேயர் தமது மதமாற்றும் நடவடிக்கைகளைக் கரையோரப் பகுதிகளிலேயே பிரதானமாக மேற்கொண்டபோதும், கொலைகள் தொடர்ந்தன. யாழ்ப்பாணம் கோப்பாயில் இதையொத்த

பெருங்கொலைகள் நிகழ்ந்தன. வேறுவகையிலான எதிர்ப்புகளும் எழுந்தன. ஒவ்வொரு வீட்டுக்காரரும் ஒரு பசுவை (சைவத்தின் புனிதப் பிராணி), போத்துக்கேயர் தமது உணவுக்காகத் தருமாறு கட்டளையிட்டபோது, ஞானப்பிரகாசர் என்னும் சைவத்தமிழர் அதைப் பகிரங்கமாகவே எதிர்த்தார். தனது எதிர்ப்பைப் புலப்படுத்துவதற்காக அவர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சைவப் புனிதத்தலமாகிய சிதம்பரத்துக்குச் சென்று அங்கு சைவர்களின் இரட்சிப்புக்காக, ஒரு கோவிலையும், குளத்தையும் கட்டுவித்தார். இந்தச்சின்னங்கள் சைவமக்களால் இன்றுவரை உபயோகிக்கப்படுகின்றன. இவற்றிலுள்ள கல்வெட்டில், இவற்றைக் கட்டுவதற்கான கொடையை ஞானப்பிரகாசர் அளித்தார் என்று மட்டுமே உள்ளது. இந்நூலாசிரியர் அத்தலத்துக்குச் சென்று அக்கோவிலையும், குளத்தையும், அங்குள்ள கல்வெட்டையும் அடையாளங் கண்டுள்ளார். (கே. முத்துக்குமாரசுவாமி எழுதிய “ஆறுமுகநாவலர்” 2வது பதிப்பு, கொழும்பு, 1965, பக்கம் 33. நூலைப் பார்க்கவும்.)

இடச்சுக்காலத்திலான இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான மூலாதாரங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. ஆனாலும் பிரித்தானியர் காலத்தில், இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் ஒத்த தன்மையாக இருந்தன. விசேடமாகத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இது தெளிவாகவே உள்ளது. ஆறுமுகநாவலரின் சமய மறுமலர்ச்சி, கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பு என்பவை தமிழ்இலக்கியத்திலும், மொழியிலும், கல்வியிலும் பெரும் ஆர்வத்தைத் தூண்டின. தமிழ்நாட்டிலும் இதற்கான பொதுவான அமைப்புகள் நிறுவப்பட்டு, மாநாடுகளும் நடந்தன. இலங்கைத் தமிழினத்தின் கலாச்சார மொழியுணர்வு வளர்ச்சிக்கு இவை முக்கியப் பங்களித்தன. இவ்விருமக்களிடையே இருந்த அரசியல், பொருளாதார சக்திகளின் பரஸ்பரச் செயற்பாட்டுக்கு இந்த உணர்வு அடிப்படையாக அமைந்தது.

இலங்கைத் தமிழர்களின் கலாச்சார, மொழி உணர்வுகளில், எப்போதுமே, பொதுவாக இந்தியாவிலும், அதுவும் குறிப்பாகத் தென்னிந்தியாவிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் தாக்கம் இருக்கவே செய்தது. ஆறுமுகநாவலரும் அவருடைய சகாக்களும் தமிழ் அடையாளம் எனும் உணர்வை மேம்படுத்துவதில் முன்னோடிகளாக இருந்தனர். இந்த மாற்றங்களை ஊக்குவிப்பதில் இலங்கை, தமிழ்நாட்டு தமிழர்களிடையே நிலவிய ஆத்மரீதியான கலாச்சார பிணைப்புகள் மிகவும் முக்கியப் பங்கை ஆற்றியுள்ளன.

நாவலரின் திட்டங்களுள், சைவத்தமிழ்ப் பாடசாலைகளை உருவாக்குவது, ஒரு பிரதான அம்சமாக இருந்தது. இவை கிறிஸ்தவ மிஷனரிப்பாடசாலைகளுக்குப் போட்டியாக உருவாக்கப்பட்டவை. சைவப்பாடசாலைகளை நிறுவுவது, சைவமதத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு மாத்திரமல்லாது, தமிழ்மொழியையும், அதன் இலக்கியத்தையும் இரசிப்பதற்கும் இளையவர்களை ஊக்குவிக்கும் என நாவலர் எண்ணினார். 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், யாழ்ப்பாணத்

தீபகற்பத்தில் சில பாடசாலைகளை அவர் நிறுவினார். 1864இல் தென்னிந்தியாவில் உள்ள சிதம்பரத்திலும் சைவப் பாடசாலைகளைத் தாபித்தார். வரலாற்றுப்புகழ்மிக்க சைவ ஆலயம் அமைந்திருந்த சிதம்பரத்தை, சைவத்தினதும் அதன் பாரம்பரியங்களினதும் மையம் எனவும், யாழ்ப்பாணம் சிதம்பரத்தின் ஒரு கலாச்சாரக் கிளையே எனவும் நாவலர் நம்பினார்.

பாடசாலைகளை நிறுவி, இலவசக் கல்வியை வழங்குவது நாவலரின் நீண்டகாலக் கனவாகும். சிதம்பரத்தில் அவர் நிறுவிய பாடசாலையில், ஆரம்ப, இடைநிலைக் கல்வி வசதிகள் இருந்தன. இப்பாடசாலையின் நிதித்தேவைகளுக்காக, அதற்கு எதிரில் உள்ள வீதியோரமாக எட்டுக் கடைகள் கட்டப்பட்டு வாடகைக்கு விடப்பட்டன. இதனால் கிடைத்த மாதாந்த வருமானம் பாடசாலையைக் கொண்டு நடத்தப் போதுமானதாக இருந்தது. இதற்காக அரசு உதவியை நம்பியிருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. இப்பாடசாலையின் அறக்கட்டளைக் குழுவில், சென்னையில் 1983லிருந்து வாழ்ந்துவரும் இலங்கைத் தமிழர் ஒருவர் உள்ளார். இப்போதும், சிதம்பரத்தின் மத்திய நகரில் அமைந்துள்ள சுற்றாடலில், இந்தப் பாடசாலையும், அதைச் சார்ந்த கடைகளும் நாவலரின் ஆய்வின்போது, அறக்கட்டளை உறுப்பினர் ஒருவரை இந்நூலாசிரியர் சந்திக்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது. நாவலர் சிதம்பரத்தில் பல ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி, அவற்றில் தென்னை பயிரிட்டு அதன் மூலமாகவும், தன் பாடசாலையின் செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்தினார் என்பது தெரியவந்தது. மேலும், தூர இடங்களிலிருந்து வருகின்ற யாத்திரீகர்கள் தங்குவதற்காக, அவர் சிதம்பரத்தில் “ஆறுமுகநாவலர் மண்டபம்” என்ற பெரிய கட்டடத்தையும் அமைத்துள்ளார். அறக்கட்டளையினரின் நிர்வாகத்தில் இது இப்போதும் சிறந்த சேவையை ஆற்றிவருகின்றது. இந்தப் பாடசாலையை நிறுவுவதிலும், அது எதிர்காலத்தில் சிறந்து விளங்கவேண்டும் என்பதற்காக நாவலர் எத்தனை தொலைநோக்குடன் திட்டமிட்டார் என்பது வியப்புக்குரியது.

1849இல் நாவலர், வண்ணார் பண்ணையில், முதலாவது தமிழ் அச்சகத்தையும் நிறுவினார். (வித்தியா அனுபாலன இயந்திரசாலை). அவர் தனது முன்னாள் மாணவரான சதாசிவம்பிள்ளையுடன் சென்னைக்குச் சென்று அங்கு நகரின் மையப் பகுதியில் ஒரு பெரிய அச்சகத்தைத் தாபித்தார். இந்த நூலாசிரியர் அந்த அச்சகத்துக்குச் சென்றபோது, அது கவனிப்பாரற்றும், சிதைவுற்ற நிலையிலும் இருக்கக் கண்டார். நாவலர் அறக்கட்டளையினரால் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட ஒரு வயோதிபரே அங்குப் பாதுகாவலராக இருக்கின்றார். இவருக்கு ஒரு சொற்பத் தொகையே வேதனமாக வழங்கப்படுவது வேதனைக்குரிய ஒரு விஷயமாகும். இலங்கைத் தமிழரின், இத்தகைய நிலையிலுள்ள உடைமைகளையும், நிறுவனங்களையும் கவனத்துக் கெடுத்து, அவற்றை எதிர்காலச் சந்ததியினர் ஏற்றம் கருதி, புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டிய தேவை உள்ளது.

மேலும், நாவலர் பாரிய வெளியீட்டுத்திட்டங்களையும் ஆரம்பித்தார். தமிழ்ச் சிறப்பிலக்கியங்கள், அவற்றுக்கான உரைகள், புதிய இலக்கிய ஆக்கங்கள் என்பவற்றை இத்திட்டங்கள் கொண்டிருந்தன. கோவிற்புராணம், கந்தப்புராணம், சேதுப்புராணம், பெரியப்புராணம், இலக்கணத்தில் தொல்காப்பியம் போன்ற சிறப்பிலக்கியங்களை நாவலர் பதிப்பித்தார். இவருடைய இந்த முயற்சிகள் இலங்கையிலும், தமிழ் நாட்டிலும் உள்ள தமிழர்களின் பாராட்டைப் பெற்றன. நாவலரது இந்தப் பணிகளைக் பல கல்விமான்களும், குறிப்பாக அவரது சகாக்களும், மாணவர்களும் தொடர்ந்தனர். இவர்களுள் மிகவும் பிரபலமானவர்களுள் ஒருவர் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஆவார். இவர்கிறிஸ்தவராகப் பிறந்து, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கிறிஸ்தவப் பாடசாலையில் படித்திருந்தும், பின்னர் சைவசமயத்தைத் தழுவியவர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்கல்வியைப் பயின்ற இவர், 1857இல் அப்பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் பட்டதாரிகளில் ஒருவரானார். குடியேற்றவாத அரசாங்கத்தில் பதவியேற்று, இவர் சென்னையிலே வாழ்ந்தபோது, இலக்கியப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டார். தமிழ்க் கையெழுத்துப் பிரதிகளை வெளியீடு செய்வதில் பெரும் சிரமங்களை அனுபவித்தார். தமிழ்நாடு முழுவதும் பயணஞ்செய்து, அரிய சுவடிகளைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து, வெளியிடுவதில் பெருமளவு நேரத்தையும், பணத்தையும், தன் சிரமத்தையும் பாராது செலவிட்டார்.

தமிழிலுள்ள சிறப்பு இலக்கியங்களிலும், பாரம்பரியக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆர்வத்துக்கு, பின்வரும் அவரது கூற்று சான்றாகும். அவையெல்லாம் மீளப் பெறமுடியாத அளவுக்குத் தொலைந்து போகுமுன்னர் அவற்றைச் சேகரித்துப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற அவசரமும், ஆர்வமும் அவரைத் தூண்டின.

“கனவான்களே! இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் சிதைந்தழிந்து போகின்றனவே என்ற கவலை உங்களுக்கு இல்லையா? இறந்து கொண்டிருக்கும் உங்கள் தாய்க்கு உதவ நீங்கள் எதுவுமே செய்கின்றீர்கள் இல்லை. தேசிய உணர்வு, மதஉணர்வு, மொழி உணர்வு இல்லாமையைப் பெருமைக்குரிய ஒரு காரியம் என எண்ணுகின்றீர்களா? தயவுகூர்ந்து இதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்!” (சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, கலித்தொகை பதிப்புரை, யாழ்ப்பாணம் 1971, பக்கங்கள்-45-46)

தமிழர்கள் தமது தேசிய, கலாச்சார உணர்வுகளை மீண்டும் பெறுவதற்கு, தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களைத் தூண்டி, ஊக்கமளிப்பதில் பெரும் சக்தியாக இருந்தார். அவர்களும் அவருடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்ற, கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் கொடுத்தும், நிதியுதவிகளை அளித்தும் ஆதரவு வழங்கினார். தமது சொந்தப் பணத்தையும் இந்த முயற்சிக்குக்காக அவர் செலவிட்டார். பின்வரும் அவரது வெளியீடுகள் மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்தவையாகும்.

தொல்காப்பியம், இலக்கணவிளக்கம், வீரசோழியம், கலித்தொகை, சூளாமணி, நீதிநெறிவிளக்கம், தணிகைப்புராணம், இறையனார் அகப் பொருள் என்பன அவையாகும். இந்த ஓலைச்சுவடிப் பிரதிகளை அச்சில் வெளியிடுவதற்கு அவர் அயராது உழைத்தார். இவருக்கு இந்த முயற்சியில் வேறுபல அறிஞர்கள் பெரும் உதவியாக இருந்தார்கள். ரி. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, குமாரசுவாமிப் புலவர், திருகோணமலை என்.கே. சதாசிவம்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணம் வேலுப்பிள்ளை, நல்லூர் கைலாசப்பிள்ளை என்போர் இப்பாரிய பணி நிறைவேற உழைத்துள்ளனர். அவர்களது ஆக்கங்களையும் இங்குச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

தமிழ்நாட்டில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய ரி. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, தாமோதரம்பிள்ளைக்கு இலக்கியப் பணிகளில் உதவியாக இருந்தார். தாமோதரம்பிள்ளையின் ஆக்கங்களைப் படித்து ஆலோசனைகள் வழங்கினார். மேலும், அவர் தனது ஆதரவை சுவாமிநாத ஐயர் (தமிழ்நாடு), நாராயணசாமி ஐயர் (தமிழ்நாடு), குமாரசுவாமிப் புலவர் (யாழ்ப்பாணம்) ஆகியோருக்கும் அளித்தார். இவர்களால் எழுதப்பட்ட பல்வேறு ஆக்கங்களில் இவர்கள் தமது நன்றியைக் கனகசுந்தரம்பிள்ளைக்குத் தெரிவித்துள்ளனர். தாமோதரம்பிள்ளையைப் போன்றே, கனகசுந்தரம்பிள்ளையும் பல தமிழ்ச் சிறப்பிலக்கியங்களை மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளார். நான்மணிக்கடிகை, யாப்பருங்கலம், வெண்பாப் பாட்டியல் என்பவை அவற்றில் சிலவாகும். கணேச ஐயர், காசிவாசி செந்திநாதஐயர், சுவாமிநாதஐயர், வைத்திலிங்கம், முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, கைலாசப்பிள்ளை ஆகியோரும் தமிழ் சிறப்பிலக்கியங்களைப் பதிப்பிப்பதில் பங்களித்துள்ளனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இந்த அறிஞர்களில் சிலர், தங்களுடைய சொந்த அச்சகத்தைக்கொண்டு தமது சொந்த இலக்கியப் படைப்புகளை வெளியிட்டுள்ளனர். இவற்றுள் சிவஞானசித்தியார், திருக்கோவை என்பன கைலாசப்பிள்ளையினால் வெளியிடப்பட்டவை. காளிதாசசரிதம், இலங்கைச் சரித்திரச் சுருக்கம், யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் ஆகியவை முத்துத்தம்பிப் பிள்ளையின் வெளியீடுகள். சபாபதிநாவலரும் தனது சொந்த ஆக்கங்களை வெளியிட்டுள்ளார். அவற்றில் பறாளை விநாயகர் பள்ளு சிறப்புக்குரியது. இவர்களுடன் கதிரவேற்பிள்ளை கதிர்காமக் கலம்பகத்தையும், பொன்னம்பலப்பிள்ளை இரகுவம்சத்தையும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

நாவலர் காலத்தில், உரைகளை எழுதுவதும், அவற்றை வெளியீடு செய்வதும் முக்கியம் பெற்றன. சாதாரண மக்களும் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில், புராதனச் செய்யுள்களையும், உரைநடைகளையும் விளங்க வைப்பதில் இவை முக்கியப் பங்கு வகித்தன. இறையனார், இளம்பூரனார், கலாதர், அடியார்க்குநல்லார், தெய்வச்சிலையார், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியார் ஆகியோரும் இத்துறையில் நாவலருக்கு முந்திய முன்னோடிகளாவர்.

இந்த முயற்சிகள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் மேலும் வலுப்பெற்று, நாவலர் காலத்தில் புத்துயிர் பெற்றன. சாதாரண மக்களும் சிறந்த செய்யுள், வசனநடை என்பவற்றில் அறிவு பெறவேண்டும் என்பதே நாவலரின் இலட்சியமாக இருந்தது. திருக்கோவையார், சூடாமணி, நிகண்டு, இலக்கணக்கொத்து, நன்னூல்விருத்தி என்பன அவரது ஆக்கங்களுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடக்கூடியவையாகும். உரைநடையில் பொன்னம்பலப்பிள்ளை ஒரு விற்பன்னராகத் திகழ்ந்தார். கே. வேற்பிள்ளை, எஸ். கணேசஐயர் ஆகியோரும் இத்துறையில் பிரபல மடைந்தனர். கே. வேற்பிள்ளையும், சிவசம்புப் புலவரும் நாவலரின் சமகாலத்தவர்கள். இவர்களும் நாவலரின் வழியைத் தொடர்ந்து பல்வேறு உரைகளை வெளியிட்டனர். வல்வை வைத்திலிங்கம், என். கதிரவேற்பிள்ளை, சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, விசுவநாதப் பிள்ளை, கே. அருளம்பலனார் ஆகியோரும், உரைகளை எழுதுவதிலும், அவற்றை வெளியிடுவதிலும், 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பெரும் பங்காற்றியவர்கள்.

பழைய சிறப்பிலக்கியங்களையும் அவற்றுக்கான உரைகளையும் வெளியிடுவதுடன், சமகாலத்து வசன, செய்யுள் இலக்கியங்களை வெளியீடு செய்வதும் முக்கியமாயிற்று. நாவலருக்கு முந்தியோர்கள் வசனநடையிலேயே தமது உரைகளை எழுதியபோதும், நாவலர் வசனநடையை ஒரு உன்னத நிலைக்கு உயர்த்திய ஆரம்பகால எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராவார். பெரியபுராணவசனம், திருவிளையாடல் வசனம், தனித்துவம் மிக்க கந்தப்புராணவசனம் என்பவை நாவலரது மிகச்சிறந்த படைப்புகளாகும். கந்தப்புராணவசனத்தின் நடை மிகவும் எளிமையாக உள்ளபோதும், அவற்றின் செய்யுள்கள் ஓசைநயம் மிகுந்தவையாகும். போரியல் ஆயுதங்களைப்பற்றி அது பேசுகின்ற போதும், சமய உணர்வுகளைத் தூண்டும் தன்மை அதற்கு இருப்பது அதன் தனிச்சிறப்பாகும். நாவலர் தமிழ் இலக்கணத்தைப் பற்றிய ஒரு பாடநூலையும், பாடசாலைச் சிறாருக்கான இலக்கணப் புத்தகங்களான பாலபாடம் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் புத்தகங்கள், சைவவினாவிடை முதலாவது, இரண்டாவது என்ற பாடப்புத்தகங்களையும் எழுதியுள்ளார். எவரும் இலகுவில் படித்து விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் சைவவினாவிடை, கேள்வி-பதில் வடிவத்தில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. நாவலருடைய மாணவர்கள் அனேகர், அவர் காட்டிய வழியிலேயே தமது ஆக்கங்களையும் இயற்றியுள்ளனர். உதாரணமாக கே. சிவபாதசுந்தரனாருடைய சைவக்கிரியை விளக்கம், சைவபோதம், கந்தப்புராணம் ஆகிய நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். சோம சுந்தரப் புலவரும் தமது சொந்த ஆக்கங்களை வெளியிட்டுள்ளார். இந்தக்காலத்திலும், இதைத் தொடர்ந்த காலத்திலும், நாவலர் ஆரம்பித்து வைத்த இலக்கியப் பணிகள் அவரது சகாக்களாலும், மாணவர்களினாலும் தொடரப்பட்டு, ஒரு முக்கியமான கலாச்சார சக்தியாக மிளிர்ந்தன.

ஆயினும், இவற்றுக்கெல்லாம் இன்னோர் பக்கமும் உண்டு. நாவலர் பல வருடங்களாகச் சென்னையில் கற்பித்தலிலும், வெளியீடுகள் செய்வதிலும் ஈடுபட்டவர். ஆனால் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, வி. கனகசபாபதிப்பிள்ளை, ரி. செல்லப்பாபிள்ளை, ரி.ஏ. கனகரத்தினம்பிள்ளை ஆகியோர், தென்னிந்தியாவில் அரசபதவிகளில் இருந்துகொண்டே, தமது சொந்த ஆக்கங்களை மிகவும் அர்ப்பணிப்புடன் வெளியிட்டவர்கள். இவர்கள் அடிக்கடி யாழ்ப்பாணம் சென்று, தமது கிராமத்துப் பாடசாலைகளுக்கு நிதி வழங்கியும், ஏனையோருக்கு சென்னையில் முன்னேற்றுவதற்கு வழிகாட்டியும் உள்ளனர். ஒரே மொழியைப் பேசி, ஒரே கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றிய இந்த இரு பிரதேசங்களுக்கிடையே பரம்பரையான அன்னியோன்னியம் ஏற்கனவே இருந்தது. பிரித்தானியர் காலத்தில் கட்டுப்பாடுகள் இன்றிப் பயணஞ் செய்யும் வசதி இருந்தமையால், இந்த உறவுகள் பலமடைந்தது மாத்திரமல்ல, புதிய உறவுகளும் உருவாகின. இவர்கள் தென்னிந்தியாவில் தமிழர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்தபோது, அங்கு ஏற்பட்ட பெரும் மாற்றங்கள், (இலங்கையில் அதுபோன்று நிகழாதிருந்தும்), இலங்கைத் தமிழரையும் பாதிக்கவே செய்தது. எனவே இந்த இரு மக்களிடையேயும் பரஸ்பர கருத்துப் பரிமாற்றங்களும், சமூகப் பரிவர்த்தனைகளும் ஏற்பட்டு, அவற்றின் விளைவாக ஒரு புதுயுகம் பிறந்தது.

இலங்கையின் சைவ உயர்மட்டத்தினரும், தமிழ் அறிஞர்களும், பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில், சமூக கலாச்சாரத் துறைகளுக்கு மகத்தான பங்களிப்புச் செய்திருந்தனர். ஓலைச்சுவடிகளில் இதுவரை காலமும் இருந்த இலக்கியப் படைப்புகளை அவர்கள் மீளப் பதிப்பித்தது ஒரு மகத்தான சாதனையாகும். அவற்றுள் அனேகமானவை, விசேடமாக முதற்பதிப்புக்களானவை, இலங்கையில் மிக அரிதாகவே உள்ளன. இவற்றின் பிந்திய பதிப்புகள், புதிய அல்லது வழமைக்கு மாறான உரைகளுடன் வெளிவந்துள்ளன. இருப்பினும், முதற்பதிப்புகளில் பெரும்பான்மையானவை, தமிழ்நாட்டிலுள்ள நூலகங்களில் இப்போதும் உள்ளன. இந்த நூலகங்களையும், தனியார் தொகுப்புகளையும் அணுகி, இந்த ஆக்கங்களின் முதற்பிரதிகளை கண்டெடுத்து, அவற்றை இன்றைய சந்ததியினருக்கும், அவர்களுக்குப் பின்வரும் சந்ததிகளுக்கும் பலன் அளிக்கும் வகையில் ஆவன செய்யவேண்டியது, இலங்கைத்தமிழ் அறிஞர்களினது கடமையாகும்.

கோவாவிலுள்ள அரசு ஆவணக்காப்பகங்கள்

இப்போது, The Directorate of Archives and Archaeology என்று அழைக்கப்படும் கோவா ஆவணக்காப்பகம், இந்தியாவிலேயே மிகப் பழமையான ஆவணக்காப்பகமாகும். இது 25 பெப்ரவரி 1595இல் பிரபல வரலாற்றறிஞர் Diogo do Couto என்பவரால் நிறுவப் பட்டதாகும். ஆரம்பத்தில் Torre do Tombo do Estado da India இது, என அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆசிய, ஆபிரிக்கக் கண்டங்களில் நிகழ்ந்த ஐரோப்பியப்

பரம்பலின் வரலாறு பற்றிய ஆதாரப் பொருட்கள் இங்கே உள்ளன. இவை விசேடமாக, போத்துக்கேயரின் கடல்வழி தாபிக்கப்பட்ட இந்திய சாம்ராச்சியத்தின் (1510-1961) எழுச்சி, வீழ்ச்சி என்பன பற்றியும், அவர்களது ஆசிய, ஆபிரிக்கப்பிரசைகள், போத்துக்கேயரை அவர்களது ஆட்சிப் பிரதேசங்களிலிருந்து விரட்ட எடுத்த முயற்சிகள் பற்றியும் உள்ளன. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, முன்னைய போத்துக்கேய ஆட்சியினரின் பல்வேறு திணைக்களங்களின் பதிவேடுகள் கோவா ஆவணக்காப்பகத்தில் ஒன்றுசேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.

1560இல், போத்துக்கேய ஆக்கிரமிப்பின்போது யாழ்ப்பாண இராச்சியம் ஆபத்தை எதிர்கொண்டது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினுள் போத்துக்கேயர் உள்நுழைய முடியாத அளவுக்கு முதலாம் சங்கிலி மன்னன் அந்நியரின் ஆக்கிரமிப்பைத் தீவிரமாக எதிர்த்தான். இருந்த போதிலும் மன்னார் 1560இல் போத்துக்கேயர் வசமாகியது. 1560 லிருந்து 1619 வரை யாழ்ப்பாணத்து இராச்சியத்தின் நிலைமை, உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கும் இராசவம்சத்துக்கும் இடையிலான முரண்பாடு களினாலும், போத்துக்கேய அதிகாரிகளினதும், படைகளினதும் தலையீட்டாலும், உறுதியற்ற நிலையில் காணப்பட்டது. இவ்விரு பகுதியினருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட, வியாபாரம், மதம் சம்பந்தமான முரண்பாடுகள், நிலைமையை மேலும் மோசமடைய வைத்தன.

இறுதியாக, யாழ்ப்பாண அரசன் எதிர்மன்னசிங்கனுடைய மறைவுடன் சங்கிலிகுமாரன் (இரண்டாம் சங்கிலி) அரசனானான். அவனும் போத்துக்கேயரைத் தீவிரமாக எதிர்த்தபோதும், அவர்களின் முயற்சிகளை முறியடிக்க முடியவில்லை. போத்துக்கேயர், கொழும்பிலும் கோவாவிலும் இருந்த தமது படைகளைத் திரட்டி, 5000 போர் வீரர்கள் கொண்டதொரு சேனையை அனுப்பி யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். சங்கிலியைப் பிடித்து முதலில் கொழும்புக்கும், பின்னர் கோவாவுக்கும் கொண்டுசென்று, கோவாவில் அவன் 1921இல் தூக்கிலிடப்பட்டு இறந்தான்.

போத்துக்கேய காலத்திலான தமிழர்வரலாற்றையிட்ட மூலாதாரங்களை ஆய்வு செய்வதற்கு கோவா ஒரு முக்கியமான இடமென இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் கூறின. 16ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில், லிஸ்பன் நகரின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த, சக்திவாய்ந்த அதிகாரப்பீடங்களில் ஒன்றாகக் கோவா இருந்தது. பலவிதமான எதிர்பார்ப்புக்களுடன் இந்நூலாசிரியர் சென்னையிலிருந்து கோவாவுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, கோவாவிலுள்ள ஆவணக்காப்பகம் சீர்குலைந்த நிலையில் காணப்பட்டது. தொகுப்புகள் பற்றிய எவ்விதத் தேடலுக்குமான வசதிகளோ, வழிகாட்டிகளோ அல்லது தொகுப்புகள் சம்பந்தமான சாதாரண அட்டவணையோ அங்கு இருக்கவில்லை. இருந்தபோதிலும் அரும்பாடுபட்டு நூலாசிரியர் ஆவணக்காப்பகத்தின் காப்பாளரையும், பணிப்பாளரையும் சந்தித்து ஆவணக்காப்பகத்தின் நிலைபற்றி உரையாடினார். அங்கிருந்த மூலா

தாரங்களில் அனேகமானவை, இலங்கை தொடர்பான ஆதாரங்கள் உட்பட, சீதோஷ்ணநிலை காரணமாகவும், பழமையாய் இருந்தமையாலும், மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருப்பது தெரியவந்தது. இவற்றில் பல இப்போது, பாதுகாத்து வைப்பதற்காக மீட்கப்பட்டு, கோர்ப்பு செய்யப்படுகின்றன. அனேகமான, அட்டவணைப்படுத்தப்படவேண்டிய பதிவுகளின்படி, இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான ஏராளமான மூலாதாரங்கள் உள்ளன. ஆயினும், இவற்றில் சிலவற்றைத் தவிர ஏனையவற்றைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இதன் காரணமாகக் கைக்குக் கிடைத்த தகவல்கள் மிகவும் சொற்பமே. ஆயினும் அங்குக் கிடைத்தவற்றுள் ஓர் ஆவணம் அதி பெறுமதி வாய்ந்தது. சங்கிலி மன்னன் கோவாவுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டானா, அவனுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்ற வினாக்கள் அறிஞர்களைக் குடைந்து கொண்டிருந்தன. இது அவர்களிடையே சர்ச்சைக்குரிய விவகாரமாயும் ஆகி விட்டிருந்தது. ஆயினும், சங்கிலியின் மூன்று பெண்பிள்ளைகள் போத்துக்கேயரினால் கொண்டு செல்லப்பட, அங்கு, போத்துக்கேய அதிகாரிகளின் உதவியுடன் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது இப்போது தெரியவந்தது. இவர்களுள் மூத்தவள் போத்துக்கேய அரச குடும்பத்தில் திருமணம் செய்துகொண்டாள். இவளது பெயர் Soror Maria da Vistaco ஆகும். இவள் கோவாவில் 17 டிசம்பர் 1637இல், ஒரு முக்கிய அரசாங்கப் பதவியில் இருந்ததாகவும் அறியப்படுகின்றது. மேலும், இது சம்பந்தப்பட்ட ஆவணம், யாழ்ப்பாண அரசனுடைய (king of Jaffna apataao (Ceylon)) மகள் இவள் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. (M. Livros Dsomonocoes No.13, file 18.)

சங்கிலிகுமரன் போத்துக்கேயரினால் கோவாவுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டான் என்பது ஒரு வரலாற்று உண்மையாகத் தோன்றுகின்றது. ஆயினும், அவன் கொண்ட தேசாபிமானத்துக்கு எதிரான வகையில், கிறீஸ்தவத்தைத் தழுவும்படி அவன் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டானா என்பது சந்தேகத்துக்கு இடமாகவுள்ளது. இது ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம் என்பதுடன், இலங்கைக்கு வெளியே உள்ள, போத்துக்கேயர் ஆட்சிக் காலத்து வரலாற்று ஆதாரங்களைத் தேடி ஆராயக்கூடிய அறிஞர்கள் அவசியம் என்பதையும் எமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

3. போத்துக்கல்லில் உள்ள சில அரிய மூலாதாரங்கள்

16ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையில் கோட்டை, கண்டி, யாழ்ப்பாணம் என்ற மூன்று இராச்சியங்கள் இருந்தன. யாழ்ப்பாணம் தமிழ் இராச்சியமாகவும், ஏனைய இரண்டும் சிங்கள இராச்சியங்களாகவும், வேறுபட்ட தனிஇராச்சியங்களாகவும் இருந்தன. கலாச்சார ரீதியாகவும், மொழிரீதியாகவும் நாடு இரண்டு பிரிவுகளாக இருந்தன. இவற்றின் இடையே தொடர்புகள் மிகக்குறைவாகவே காணப்பட்டது. உண்மையிலேயே இலங்கை, மூன்று வேறுபட்ட அரசுகளையும், இரண்டு தேசியங்களையும் கொண்டிருந்தது. மேற்கத்திய சக்திகள் இலங்கையில் நுழையும்வரை நிலைமை இவ்வாறே இருந்தது.

இலங்கையைக் கைப்பற்றுவதற்குப் போத்துக்கேயருக்குப் பல நோக்கங்கள் இருந்தன. அரசியல், பொருளாதாரம், புவியியல், மதம் என்பவை அந்த நோக்கங்களின் அடிப்படையாக இருந்தன. டி அல் மெய்டா 1505இல் இலங்கையில் காலடி எடுத்துவைத்த நாளிலிருந்தே, போத்துக்கேயர், இந்துசமுத்திரத்தில் தமது ஆதிக்கத்தை நிறுவும் தமது பேராசையை நிறைவேற்றுவதற்காக, இலங்கையில் தமது ஆட்சியை நிலைநிறுத்தப் பிரயத்தனம் செய்வார்கள் என்பது நிச்சயமான காரியமாய் இருந்தது. பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்த அரசியல் பிச்சுப் பிடுங்கலின் பின்னர், 1597இல் அவர்கள் கோட்டை இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். ஒரு நூறு ஆண்டுகளின் பின்னர் யாழ்ப்பாண இராச்சியமும் அவர்கள் வசமாயிற்று. ஆனால் கண்டி இராச்சியமோ 1815இல் பிரித்தானியா அதனைக் கைப்பற்றும்வரை தொடர்ந்தும் நிலைத்திருந்தது.

கோட்டை, யாழ்ப்பாண அரசுகளைத் தமது பூரணமான ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதற்குப் போத்துக்கேயர் நூறு வருடங்களுக்கும் அதிகமாகக் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. அப்போதுங்கூட, கோட்டை இராச்சியம் அவர்களுக்கு ஒரு அச்சுறுத்தலாகவே இருந்தது. இடச்சுக்காரரினால் வெளியேற்றப்படும்வரை அவர்கள் இலங்கையின் பெரும் பாகத்தை ஆட்சி செய்தனர். யாழ்ப்பாண இராச்சியம் 1658இல் இடச்சுக்காரரினால் கைப்பற்றப்பட்டது. நீண்டகாலமாக அங்கு மக்களை ஆட்சிசெய்த போத்துக்கேயரிடம் நிர்வாகம் சம்பந்தமான ஏராளமான ஆவணங்கள் உபயோகத்தில் இருந்திருக்கும். ஆனாலுங்கூட,

பொதுவாக இலங்கை அரசிடமோ, குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களிடமோ அவ்வகை ஆவணங்கள் பெரும்பாலும் இல்லையென்றே கூறலாம். எனவே, போத்துக்கேயரின் ஆட்சி இலங்கையை எவ்வாறு பாதித்தது என்பதைச் சிறப்பாக அறிவதற்கு, தமிழ் ஆய்வாளர்கள் கோவா ஆவணக் காப்பகத்துக்கோ அல்லது போத்துக்கல்லில் உள்ள லிஸ்பன் ஆவணக் காப்பகத்துக்கோ செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உண்டு. கோவா ஆவணக் காப்பகத்தையிட்டு ஏற்கனவே இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே லிஸ்பன் நகரிலுள்ள ஆதாரங்களையிட்டுக் கவனிப்போம்.

இந்நூலாசிரியர் லிஸ்பனில் இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பாக இரண்டு முக்கியமான நிறுவனங்களைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அவற்றில் ஒன்று தேசிய ஆவணக் காப்பகமும் (the Arquivo Nacional da Torre do Tombo) இதன் கிளையான வெளிநாடுகள் சம்பந்தமான வரலாற்று ஆவணக்காப்பகமும் (Arquivo Historico Ultramarino) ஆகும். மற்றையது தேசிய நூலகம் (National Bibilitheque). இவ்விரண்டினுள் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில்தான் இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான மிகப் பொருத்தமான மூலாதாரங்கள் உள்ளன.

16ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம்தொட்டே, லிஸ்பன் ஆவணக் காப்பகத்தில் இலங்கை தொடர்பான ஏராளமான மூலாதாரங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. போத்துக்கேயர் காலத்து யாழ்ப்பாண இராச்சியம், அதன் மக்கள் என்பவை பற்றிய சிறந்த ஆவணங்கள் இவையாகும். மத்திய, நவீனகாலங்களில் எழுதப்பட்ட, கிடைத்தற்கரிய நூல்களும் இங்குண்டு. மொழி தெரியாமை காரணமாக, பெரும் சிரமப்பட்டே அனேகமான மூலாதாரங்களைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. ஆயினும் அங்குள்ள அதிகாரிகள் இதற்கு மிகவும் உதவியாயிருந்தனர். துரதிர்ஷ்ட வசமாக, மொழிபுரியாமை, நேரமின்மை என்பவற்றால், பலன்தரக் கூடிய பல ஆவணங்களை ஆராயவோ, படிக்கவோ இயலவில்லை. எனவே பெருமளவு பொருத்தமான ஆவணங்கள் மைக்கிரோ பிலிமில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. (நெதர்லாந்தில் உள்ள ஆவணங்களும் இவ்வாறே பதிவுசெய்யப்பட்டன). இதைத் தொடர்ந்து இவ்ஆய்வின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, இவை யாவும் கோவாவிலும், நெதர்லாந்திலும், அவுஸ்திரேலியாவிலும் உள்ள வல்லுனர்களினால் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டன.

முதலில், லிஸ்பன் தேசிய ஆவணக்காப்பகத்திலும், The Arquivo da Torre do Tombo, Arquivo Historico Ultramarino காப்பகங்களிலும் உள்ள ஆவணங்களின் பட்டியல் கீழே தரப்படுகின்றது. அத்துடன் சில முக்கியமான தனியேடுகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவதாக, சில பயனுள்ள வரலாற்று உதாரணங்களும், விபரங்களும் ஆராயப்படும். இறுதியாக அதிமுக்கியமான மூலாதாரங்கள் ஆராயப்படும்.

லிஸ்பன் தேசிய ஆவணக்காப்பகம்

(Arquivo National da Torre do Tombo & the Arquivo Historico Ultramariono)

மிகப்பொருத்தமான மூலாதாரங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

1574இல் கிழக்கில் உள்ள போத்துக்கேய உடமைகளின் நிதி அறிக்கை. 1574இல் Antonio de Abreu வினால் தயாரிக்கப்பட்டவை. Lisboa (Vol.4ff, 169-281) (யானை வியாபாரம் சம்பந்தப்பட்டவை)

Decoda XIII da Hostoria da India, Antonio Bocarro Lisboa, 1876, pp 671-72, Documentos.

Remettides da India, Lisboa (Vol.19:6; Vol, pp 53-54, 196, 1876) (யானை வியாபாரம், கத்தோலிக்க மிஷனரிகள் சம்பந்தப்பட்டவை).

Corpo Chronologico, partel Maco (116, DOC. 87, Arquivo National da toree Tombo, 1617)

(பரராசசேகரன் மரணம் சம்பந்தப்பட்டவை)

Assentos I (supplement 1) p.55 Arquivo, Lisboa, 1619 (யாழ்ப்பாண அரசன் சங்கிலியைப் பிடிப்பதற்குத் தேசாதிபதி அனுப்பிய Lieutenant Phillippe de Oliveira சம்பந்தப்பட்டது).

ANTT (Arquivo National da Torre do Tombo) Documents. Livro (37; f.410), 1637 (யாழ்ப்பாணக் கோட்டை கட்டுவது சம்பந்தமானது).

ANTT Doc. Livro (57, f.400), 1647 யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த போத்துக்கேய, சிங்களஇராணுவம் சம்பந்தப்பட்டது. அத்துடன் Assentos (p.57), 1619.

Assentos I (56) 1624 (யாழ்ப்பாண அரச குடும்பத்தினரை நாடு கடத்தியது சம்பந்தமானது).

ANTT Doc. Livro (26 f 290), Livro (37, f.410), Livro (56. f.209) யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் நிதிநடவடிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்டது.

ANTT Doc. Livro (22f. 132); Livro (26. f. 291), Livro (26. f.291). (தோம்பு, யாழ்ப்பாண வரிசேகரிப்புப் பற்றியவை). 1623-1625.

Assentos I (p.57), Arquivo, Lisboa, 1619 (சங்கிலியைக் கைப்பற்றியது சம்பந்தமானது)

ANTT Livro (21.f. 367), 1625 (ஒலிவெயிராவுக்கு அளித்த வெகுமானம் சம்பந்தப்பட்டது)

Frilmoteca, Livro dos Segresos, I Fichas, 1718, Arquivo, Lisboa, 1645 (தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் எல்லைகளும் அவற்றின் கட்டுப்படுத்தலும்) Arquivo Historico Ultramarino, Lisbon (Codedx, 220 f. 16)

- ANTT Doc. Livro, (57 f. 397), Lisboa and Assentos do coselho do Estan so (IP.145) 1619 (தமிழர்களையும், அவர்களது குணாதிசயங்கள் பற்றியும்)
- ANTT Doc. Livro (41; ff, 253-255) 1635-37, (தோம்பு பற்றியவை)
- ANTT Doc. Livro (56, f.211), Livro (57;f.1.) (தோம்பு சம்பந்தமானவை)
- Conqista Espiritual do Oriente, Paulo da Trindade, Lisbon, 1967, pp.187-196. (கத்தோலிக்க மிஷன்களைப் பற்றியவை)
- ANTT Doc. Livro (39; f. 97). 1619 (கத்தோலிக்கப் பாடசாலைகள் சம்பந்தப்பட்டது).
- ANTT Doc. Livro (36, f. 402), (1624-25) (மதமாற்றம் சம்பந்தப்பட்டவை)
- ANTT doc. Livro (28; f. 274), 1645
- ANTT doc. Livro (56, ff.284-348)
- ANTT Doc. Livro (26; f. 290-2). 1627, (Freitas சினால் வைஸ்ரோயுக்கு பனைமரங்கள், வரிகள் சம்பந்தமாக அனுப்பப்பட்ட அறிக்கை).
- ANTT Doc. Livro (26; f.291) 1624, (அதிகரிக்கப்பட்ட பனை உற்பத்திகளினால் கிடைத்த யாழ்ப்பாண வருமானம், திருகோணமலைக் கோட்டை கட்டுவதற்கான பணச்செலவு)
- ANTT Doc. Livro (26; f. 291) (யாழ்ப்பாணத்தில் காணி பறிமுதல் பற்றியது)
- ANTT Doc. Livro (40; ff. 177-359), Livro (56; f. 95) 1640. (போத்துக்கேய அகதிகளை மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மலாக்கா என்னும் இடங்களிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக் குடாநாட்டுக்கு மாற்றுதல் சம்பந்தமானவை)
- ANTT Doc. Livro (19; f. 6), Livro (22; ff.20, 89, 114) Livro (23; f. 213); 1625 (தோம்பு சம்பந்தப்பட்டது)
- ANTT Doc. Livro (56; f. 291) (யாழ்ப்பாண மக்கள் வன்னிக்கு இடம் பெயர்ந்தது சம்பந்தப்பட்டவை)
- ANTT Doc. Fortificatao de Jafnapatao, Trinqimale, Baticalou, Livro (20-f. 14) (கோட்டைகள் கட்டுவது சம்பந்தமானவை)
- ANTT Doc. Reino Jafnapatatoa, Vany. Livro (1646. f. 220) (யாழ்ப்பாண, வன்னிப்பிரதேசங்களின் யானை வியாபாரம் சம்பந்தமானவை)
- ANTT Doc. Livro (8. ff. 330-339A) 1624, 1630, 1634, Batecalu, Ceiloa, Jafnapatatoa, Trinquilimale (பல்வகைப்பட்டவை).
- ANTT Doc. Livro (11; f. 333-A), 1635, Batecalu, Jafnapatatoa, Trinquilimale (பல வகையான தொழில்கள், கடமைகள் பற்றியவை)
- Arquivo Historico Ultramarino - (AHU) Lisbon codex (220, f. 16), 1645

1619இல் சங்கிலி அரசன் பிடிக்கப்பட்டு கோவாவுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட கையுடன் போத்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைத் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தனர். ஆனால் இதற்கு முன்னரே, 16ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தினுள் போத்துக்கேயரின் தலையீடு மெல்ல மெல்ல அதிகரித்துக் கொண்டே வந்திருந்தது. அவர்கள் முதலில், வருடாவருடம் திறை தரவேண்டுமென அரசனை நிர்ப்பந்திக்க ஆரம்பித்தனர். இது எப்போது நிகழ்ந்தது எனச் சரியாகத் தெரியாதபோதும், 1582இல் அரசனுக்கு அவர்கள் வழங்கிய ஆணையொன்று சான்றாக உள்ளது. Antonio Bocarro வின் வரலாற்று ஆவணத்தில், போத்துக்கேயத் தளபதி Andre Furtado de Mendonca 1591இல் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்துக்குப் படையுடன் சென்று, அரசனைக் கொன்று, அவனுக்குப் பதிலாக, தான் விரும்பிய ஒருவனை ஆட்சியில் அமர்த்தினான் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், அவன், மன்னாரிலுள்ள போத்துக்கேயரிடம் யானைகளைத் திறையாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் (அல்லது அவற்றின் பெறுமதியான பணத்தை), தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் கத்தோலிக்க மிஷனரி மார் செல்வதற்குத் தடைகள் எதுவும் இருக்கக் கூடாதெனவும், ஆணை வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது. ஆயினும், போத்துக்கேயரினால் அரசனாகப்பட்ட பரராசசேகரன், தனது சுதந்திரத்துக்கு இவ்வகையான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுவதை விரும்பவில்லை. இதன் தொடர்பாக அவன், 1593இல், கண்டி அரசனிடம் (விமலதர்மசூரி), தென்னிந்தியாவிலிருந்து தனக்கு உதவ வருகின்ற படைகள், அவனுடைய பிரதேசத்தினூடாக வருவதற்கு அனுமதியளிக்கும்படி உதவி கோரினான். அத்துடன், போத்துக்கேய அரசுக்கான யானைகள் தனது இராச்சியத்தின் ஊடாகக் கொண்டு செல்லப்படுவதைத் தடுத்ததுடன், கத்தோலிக்க மிஷனரிமாரின் செயற்பாடுகளுக்கு எதிராகப் பிரச்சாரமும் செய்தான். அவர்களின் மதம் மாற்றும் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளிக்க மறுத்தான்.

மேற்குறிப்பிட்ட நேரடி விபரணம், போத்துக்கேயர் எவ்வாறு யாழ்ப்பாண அரசனைக் கொன்று, இன்னொருவனை அரசனாக்கித் தங்களை வலுப்படுத்திக்கொண்டனர் என்பதைச் சொல்கின்றது. அவர்கள் மேலும் கடுமையான திறமைகளை விதித்ததுடன், மக்களைக் கத்தோலிக்கத்துக்கு மாற்றுவதற்குத் தடையில்லா அனுமதியைத் தரும்படி அரசனை நிர்ப்பந்திக்கவும் முயன்றனர். இந்த விபரணம், கண்டிச் சிங்களஅரசனுடன் அவன் கொண்டிருந்த நெருங்கிய நட்பையும் காட்டுகின்றது. அந்தக் காலத்தில், தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் இடையில் குறிப்பிடாமளவுக்கு இனப்பகை இருக்கவில்லை என்பதும் இதனால் தெரிகின்றது. (இது இலங்கையின் சிங்கள வரலாற்றுக் கதைகள் சொல்வதற்கு எதிராகவே உள்ளது). மேலும், இந்த ஆவணம் இலங்கை அரசர்கள் அடிக்கடி இந்தியாவின் உதவியை நாடினர் என்பதை வரலாற்றுரீதியாக உறுதிப்படுத்துகின்றது எனலாம். தற்போதுள்ள நிலையில் இப்படியான அணுகுமுறை வியப்புக்குரிய விஷயமல்ல, சந்தர்ப்பத்தின் நிர்ப்பந்தம் என நாம் கொள்ளலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆவணங்களில் இன்னுமொன்று, ஏப்பிரல் 1617இல் நிகழ்ந்த பரராசகேரனின் மரணம் பற்றிச் சொல்கின்றது. சங்கிலி குமாரன் இளவயதிலேயே அரசனானவன். இவன் எல்லா வகையிலும் போத்துக்கேய அரசை வலிமையாக எதிர்த்தவன். பொக்கா நோவின் அறிக்கையும், வேறு ஆவணங்களும், சங்கிலிக்குப் போத்துக்கேயரினால் உள்தலையீடுகளும், வெளித்தலையீடுகளும் இருந்ததாகக் கூறுகின்றன. சங்கிலிக்கு ஆதரவாக அழைக்கப்பட்ட தென்னிந்திய நாயக்கர்களுக்கும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின்மேல் ஒரு கண் இருந்தது. உள்ளூரிலுங்கூட, அரசனைக் கைப்பற்றுவதற்குச் சில சக்திகள் ஆசை கொண்டிருந்தன என்பது வியப்புக்குரியது. ஆனால் தனது அரசும், மக்களும் அந்நியரிடம் அடிமைப்படாதிருக்க சங்கிலி மிகவும் கடுமையாகப் பாடுபட்டான் என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. இதைப்பற்றி ஏராளமான தகவல்கள் இந்த ஆவணக் காப்பகத்தில் உண்டு. தமிழர்களுக்குப் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய முக்கியமான தகவல்கள் Assentos (பக்கங்கள் 54-55) என்ற ஆவணத்தில் உண்டு. பிலிப்பு ஒலிவெயிரா என்ற லெப்டினனை, கொழும்புக் கொமாண்டர் 5000 பேர்கொண்ட பெரும்படையுடன் மன்னாருக்கு அனுப்பினான். இப்படையில் போத்துக்கேயருடன், சிங்களவர்களும் இருந்தனர். இவர்கள் 1619ஆம் ஆண்டு, மே மாதம் யாழ்ப்பாணத்தைச் சென்றடைந்தனர். சங்கிலியும் அவனுடைய படைகளும் கடுமையாகப் போரிட்டபோதும் போத்துக்கேயரிடம் தோல்வியடைந்தனர். ஆனி மாத ஆரம்பத்தில், தனது மனைவி, பிள்ளைகளுடனும், தனது மிக நெருங்கிய உறவினர்களுடனும் சங்கிலி இந்தியாவுக்குத் தப்பிச்செல்ல முயன்றான். ஆனால் அவனுடைய கப்பல் நடுக்கடலில் போத்துக்கேயப் படைகளினால் கைப்பற்றப்பட்டது. அவர்கள் நகைகளாகவும், பணமாகவும் இருந்த சங்கிலியின் உடைமைகளைப் பறிமுதல் செய்து கொண்டு, அவர்களைக் கோவாவுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். ஒலிவெயிராவுக்கு இதற்குச் சன்மானமாக, சங்கிலியிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்ட செல்வத்திலிருந்து பெருமளவு பணம் வழங்கப்பட்டது. இதனுடன் யாழ்ப்பாண இராச்சியமும், அதன் தமிழ்ப் பிரதேசங்களும் அந்நிய சக்திகளுக்கு அடிமைப்பட்டன. எதிர்காலத்தில் மீண்டும் இந்தக் கதை தொடரவிருந்தது.

இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் நடந்து 500 வருடங்கள் கழிந்து விட்ட நிலையிலும், இன்றுங்கூடத் தமிழர்கள் கிட்டத்தட்ட அதே நிலைமையைத்தான் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். வரலாறு தன்னை மீண்டும் நிகழ்த்துகின்றன என நாம் எண்ணலாம். ஆனால் அப்படியல்ல. தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒற்றுமையின்மை, தொலைநோக்கின்மை, நாட்டுப்பற்றின்மை என்ற நீண்ட வரலாறே, இந்தத் துயர நிலைக்கும், தீர்க்கப்படாது நிற்கும் இன்றைய அரசியற் பிரச்சனைகளுக்கும், உண்மையான காரணங்களாக இருக்கலாம்.

1619இல் சங்கிலியின் மறைவுக்குப் பின்னர் கைப்பற்றப்பட்ட யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தினதும், அதன் பிரதேசங்களினதும் நிர்வாகம்

சம்பந்தமான தகவல்கள் லிஸ்பன் ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ள இன்னுமோர் Assentos கூறுகின்றது. இவற்றுள் அதிமுக்கியமானது, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் ஆட்சிப் பிரதேசங்கள் சம்பந்தப்பட்டவை யாகும். யாழ்ப்பாண அரசும், அதன் அயல்பிரதேசங்களும், கொழும்பில் உள்ள கப்டன் ஜெனரலின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் உள்ளவை என ஒலி வெயிரா, கோவாவுக்கு அறிவித்திருந்தான். ANTTயில் உள்ள இன்னுமோர் அறிக்கை, வன்னிப்பிரதேசத்தையும் அதன் நிர்வாகத்தையும் பற்றிய தகவல்களைக் கொண்டுள்ளது. இதன்படி யாழ்ப்பாண அரசின் ஆளுகைக்கு மன்னார் பிரதேசம் மட்டுமே உட்பட்டிருந்தது அல்ல எனத் தெரிகின்றது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குத் தெற்கே உள்ள வன்னியின் மேற்குக் கரையோரமாகப் புத்தளம் வரைக்கும், கிழக்குக் கரையோரமாக உள்ள முல்லைத்தீவுப் பிரதேசங்களும், யாழ்ப்பாண ஆட்சியின் கீழிருந்தன. உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து வரி திரட்டுவதற்காக ஆரம்பத்தில் இந்த வகையில் நிர்வாகம் நடைபெற்றது. ஆயினும், லிஸ்பன் தேசிய நூலகத்தில் 17ஆம் நூற்றாண்டு வரைபடங்கள், யாழ்ப்பாணம் கொமாண்டரின் நிர்வாகம் மேற்குக் கரையோரமிருந்த புத்தளத்திலிருந்து, மன்னார் உட்பட, தீவின் வடபகுதியை மட்டுமல்லாது, வன்னிப் பெருநிலத்தில் அனுராதபுரம் வரைக்கும், கிழக்குப் பிரதேசத்தில் மட்டக்களப்பு வரையில் பரந்து இருந்ததைக் காட்டுகின்றன. இக்குறிப்பிட்ட வரைபடம், இந்த அத்தியாயத்தில் லிஸ்பன் தேசிய நூலகத்தைப் பற்றிய பகுதியில் உள்ளது.

யாழ்ப்பாணம் கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர், அங்குள்ள பாதுகாப்புப் படைகளைப் பலப்படுத்துமாறு, கொழும்புக் கொமாண்டர், ஒலி வெயிராவுக்குக் கட்டளையிட்டார். இதன்படி அவன், தனது படை யினரின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன், யாழ்ப்பாணத்து ஆண்கள் பற்றிய ஒரு மதிப்பை மேற்கொண்டான் என ஒரு அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. அவனுடைய கணிப்பின்படி, “யாழ்ப்பாணத்து ஆண்கள் பொதுவாகவே போர்க்குணம் அற்றவர்கள்”ளாக இருந்தனர். அவனுக்குப் பின்வந்த மேஜர் லங்கரோட்டும், “யாழ்ப்பாணத்து ஆண்” சாதுவானவன் என்றும், பிறரின் தூண்டுதலின்றி அவன் புரட்சியில் இறங்கமாட்டான் என்பதுபோன்ற அபிப்பிராயத் தையே கொண்டிருந்தான். எனவே 1620களில், யாழ்ப்பாணத்தில் 250 பேரைக்கொண்ட ஒரு சிறுபடையே இருந்தது. ஆயினும், யாழ்ப்பாணத்துக் கொமாண்டர் அவசியம் ஏற்படுமிடத்து, தெற்கில் சிங்களவர் மத்தியிலும், இந்தியாவிலும் உதவிப்படைகளைச் சேர்க்கும் எண்ணத் துடனேயே எப்போதும் இருந்தான். ஒலிவெயிரா யாழ்ப்பாணத்தில் பதவியேற்றதும், “அரச குடும்பத்தொடர்பு கொண்ட யாவரும்” யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படல் வேண்டும் எனப் பிரகடனப் படுத்தியதாக ஒரு அறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது. இதற்கிணங்க சங்கிலியின் நெருங்கிய உறவினர்களில் பலர் கோவாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டனர்.

தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் வரி அறவிடுவது சம்பந்தமான தகவல்களைக்கொண்ட புள்ளிவிபரங்களும் ANTT ஆவணக் காப்பகத்தில்

உள்ளன. Ambro de Fretias சின், “தோம்பு” (எல்லா குடியிருப்பாளர் களினதும் காணிகள், உடைமைகள், உற்பத்திகள், வருமானம் என்ப வற்றைக் கொண்ட விபரமான பதிவுகள்) தயாரிக்கும் கொள்கை இதற்கு ஓர் உதாரணமாகும். இந்த யாழ்ப்பாணத்துத் தோம்பு, இலங்கையிலோ, கோவாவிலோ இல்லை. ஆனால் 1623ஆம் ஆண்டின் உத்தியோகப்பூர்வத் தோம்பு லிஸ்பனில் உள்ள Arquivo Historico வில் இருக்கின்றது. இதனில், ஏறக்குறைய 2876 விபரமான பதிவுகள் உள்ளன. காணிவிற்பனை, யானை வியாபாரம், புகையிலை, சாராயம், பனம்பொருள் என்பவற்றால் அரசுக்குக் கிடைக்கும் வரிப்பணத்தைப் பெருமளவு அதிகரிக்கவே இவை தயாரிக்கப்பட்டன. காணி மீள்விநியோகமும் அவற்றின் விற்பனையும், யானைவியாபாரம், பனைவரி ஆகியன போத்துக்கேய ருக்குத் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் அதிக வருமானத்தைத் தருபவையாக இருந்தன. 1644இன் ANTT ஆவணங்கள், 1638க்கும் 1644க்கும் இடையில், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, காலி, நீர்க்கொழும்பு ஆகிய இடங் களிலுள்ள கோட்டைகள் கைப்பற்றப்பட்டதன் தொடர்பாக, யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த காணி விநியோகம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. இவை ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் உள்ளன. பல போத்துக் கேயக் குடியிருப்பாளர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். மேலும், 1641இல், மலாக்கா பறிபோனதன் பின்னர் அங்கிருந்து போத்துக்கேய அகதிகள் இலங்கைக்கு வந்தனர். இதை அனுசரித்து யாழ்ப்பாணத்தில் காணிப்பங்கீடும், வருமான முறைமைகளும் மாற்றம் செய்யப்பட்டன. போத்துக்கேயரில் அனேகமானோர் யாழ்ப்பாண நகரிலும், நல்லூரிலும் குடியமர்ந்தனர் எனவும் இன்னுமோர் ஆவணம் தெரிவிக்கின்றது.

1619இல் போத்துக்கேயரிடம் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் வீழ்ச்சி யடையும் முன்னரே அங்கு மதம் மாற்றுதல் ஆரம்பித்திருந்தது. ஆனால் யாழ்ப்பாணம் போத்துக்கேயரினால் கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர் கத்தோ லிக்க மிஷனரிமாரின் செயற்பாடுகள் பெருமளவுக்கு அதிகரித்திருந்தன. 1622லிருந்து 1626 வரை, ஏறக்குறைய 52,000 மக்கள் மதம் மாற்றப் பட்டனர். மேலும் 1624இல் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் மட்டும் 70,000க்கும் அதிகமான மதமாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இத்தொகை 1645இல் 11500மாக உயர்ந்தது. இந்து சமயத்தை அனுட்டிப்பது போத்துக் கேய அதிகாரிகளினால் தடை செய்யப்பட்டிருந்ததைக் கருத்துக்கு எடுக்கையில், இந்த எண்ணிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடியதாக உள்ளது. பலாத்காரமான மதமாற்றத்திலிருந்து தப்புவதற்காகப் பல குடும்பங்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைவிட்டு, வன்னிப் பெரு நிலத்துக்கு குடிபெயர்ந்ததாக இன்னுமோர் Arquivo Historico அறிக்கை கூறுகின்றனர். வன்னிச்சிற்றரசர்கள் பலம் வாய்ந்திருந்ததையும், வன்னிப் பெருநிலம் போத்துக்கேய ஆதிக்கத்தின்கீழ் கட்டுப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதையும் இது புலப்படுத்துகின்றது. இந்த மக்கள் வெளியேற்றத் தினால் யாழ்ப்பாணத்தின் சனத்தொகை வீழ்ச்சி அடைந்து, வன்னிப் பிரதேசங்களில் மக்கள் பரவலாகக் குடியேறினர். இதன் விளை

வாகப் போத்துக்கேயர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்கும், வன்னித்தமிழர்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் வலுவடைந்தன. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் மக்கள் தொகை குறைந்து, அவர்களுடைய வர்த்தகங்களைத் தீவிரமாகப் பாதித்து, அதன் காரணமாகத் தமிழ் மக்கள் நலிவடைந்தனர்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியமும், அதன் மக்களும் போத்துக்கேய ஆக்கிரமிப்பினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டமை மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகின்ற விஷயம். யாழ்ப்பாண நிலைமையை நன்கு அறிந்திருந்த Querios ச் 'The Temporal and Spritual Conquest of Ceylon' (ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு, எஸ்.ஜி. பெரேரா, கொழும்பு 1930) என்னும் நூலில், போத்துக்கேய ஆட்சியில் தமிழ்மக்களின் நிலையைப் பற்றி எழுது கையில், "கரைகாணாத் துன்பத்தில் உழல்கின்றனர்" என்ற கருத்துப் படச் சொல்கின்றார். இலங்கைத்தமிழரின் தாயகம், 16ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதல், கரைகாண முடியாத துன்பத்தையே அனுபவிக்கின்றது. அதைத் தொடர்ந்த வரலாற்றில்கூடத் தமிழர்கள் சந்தோஷமாக இருப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்களே இல்லாது போயுள்ளன.

லிஸ்பன் தேசிய நூலகம்

இந்த நூலகம் இலங்கைத்தமிழர் தொடர்பான ஒரு சில மூலாதாரங்களையே கொண்டுள்ளது. ஆயினும் எட்டு மைக்கிரோ பிலிம்சுருள்களும், நான்கு பெட்டிகள் நிறைந்த ஆவணங்களும் இங்குக் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் பெரும்பான்மையானவை இந்தியா தொடர்பாகவும், ஏனையவை பிற ஆசியநாடுகள் பற்றியதாகவும் உள்ளன. ஆயினும் இரண்டு பிலிம் சுருள் மைக்கிரோ பிலிம்கள் இலங்கை சம்பந்தமான தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன. துரதிர்ஷ்ட வசமாக, இவையிரண்டும் மிகவும் தரம் குறைந்த நிலையில் இருப்ப தனால், அவற்றை வாசிப்பது மிகவும் சிரமமாக உள்ளது. இந்த நூலகத்தின் விதிகளின்படி, அசல்பதிவுகள் வாசகர்களுக்குத்தரப் படுவதில்லை. இருப்பினும் இங்குள்ள ஆவணங்களுள், இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான தகவல்கள் கொண்ட மூலாதாரங்களும் இருப்பது தெரியவந்தது. இந்த நூலகத்தில் உள்ள அதிபெறுமதிவாய்ந்த மூலாதாரங்கள் 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இலங்கையின் அசல் வரை படங்களாகும். அவற்றுடன், இலங்கையில் போத்துக்கேயர் என்ற தொடர்பில் ஆய்வுசெய்வதற்குப் பொருத்தமான சில பெறுமதிமிக்க, அரியநூல்கள் (monographs) காணக்கிடைக்கின்றன. அந்த மூலாதாரங்கள், கிடைத்தற்கரிய நூல்கள் என்பவற்றின் உதாரணங்கள் சில கீழே தரப்படுகின்றன.

Sialo (Ceylon), MF. No. 24

Collections - 2521

- Yapapatana

- Taprabane

- Vanni

- Tamoul

- Cankili (Sankili)

Insula Slen Vulgo Ceylon, CC 155 AA.

Portuguese Maps and Plans of Ceylon, 1650.

A study of Portuguese regiments in SriLanka at the Goa Archives, Abeyasinghe T., 1968.

The Portuguese in Ceylon, 1617-1631, Silva, C.R. de, 1972.

Ceylon and the Portuguese, 1508-1658, Pieris, P.E., 1920.

Tombo of Ceylon; Arquivo Historico Ultramarino, Caprioli, A.M. 1979.

A Portuguese Missionary, with reference to a letter from the Vicar Apostle in Jaffna to the Rev. J. Poazin, Missionary in the Mannar and Montotte districts.

Observations on the ecclesiastical jurisdiction over the Catholic Churches in Ceylon, Colombo, 1873.

The Oratorian Mission in Cetlon: historical documents relating to the life and labours of Father Joseph Vaz and his companion. Translated from the original Portuguese and edited by S.G. Perera, 1938.

இந்த மூலாதாரங்கள் பெரும்பாலும், கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றியும் உள்ளூர் மக்களைக் கத்தோலிக்கத்துக்கு மாற்றியதும் சம்பந்தமான தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன. மதமாற்றம், தமிழ்மக்களின் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் என்பன தொடர்பாகப் பதிவுசெய்யப் பட்டுள்ள ஒரு மிக முக்கியமான தகவலை இங்குக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

புதிதாக மதம் மாற்றப்பட்ட இளவரசன் ஒருவன், போத்துக் கல்லின் அரசி டொன்கற்றினாவுக்கு, தான் மதம் மாறியதையிட்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஒரு கடிதத்தை அனுப்பினான். அதில், தனது தந்தையாகிய அரசன், அவனது சகோதரர்களில் ஒருவனை கொன்றதாகவும், பின் அவனது உடல், தனது முன்னிலையிலும், மற்றும் பலரின் முன்னிலையிலும் தகனம் செய்யப்பட்டதையும் எழுதுகின்றான். இதைப்போன்ற இன்னுமோர் கடிதத்தை, அந்நிரே டி சொய்சா என்பவன் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அரசிக்கு இந்த நிகழ்வுகளை உறுதிப்படுத்தி அனுப்புகின்றான். அத்துடன், தனது மூத்த

மகனைக் கொன்றுவிட்ட அரசன், தனது மற்றைய இரண்டு மகன் களையும் கொல்வதற்கும் தீர்மானித்திருப்பதாகத் தனக்கு உள்ளூர்த் தகவல்கள் கிடைத்திருப்பதாயும் எழுதுகின்றான். இந்த மகன்கள் யாவருமே கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டவர்கள். டி. சொய்சா அரசனிடம் பாதுகாப்பைப் பெற்றுத்தருமாறு அரசியிடம் வேண்டுகின்றான். மேலும், இவ்வகையான பாதுகாப்பு இருக்கின்ற பட்சத்தில், பலர், விசேடமாக யாழ்ப்பாணத்தில், மதம் மாறுவதற்கு விருப்பம் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர் எனவும் குறிப்பிடுகின்றான். இன்னும், எவ்வித இருப்பிடமோ, உணவோ, பணமோ இல்லாத ஏழைகள், உயர்மட்டத்தினரால் வதைபடுவதினால், அவர்களுக்கு உதவுமாறும் கோருகின்றான். அவன், தரைப்படை, கடற்படை என்ப வற்றின் உதவியையும், கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிரான நாட்டின் ஆட்சி யாளர்களின்மேல் யுத்தம் தொடுக்கும்படியும் வேண்டுகின்றான்.

இந்த விபரம், அக்காலத்தில் தமிழ்மக்களின் மத, சமூக, பொரு ளாதார, அரசியல்நிலைமைகளை ஓரளவுக்குத் தெரிவிக்கின்றன. இந்தக் கடிதங்களை எழுதியவர் ஒரு போதகராக இருப்பதனால், கடிதத்தில் மக்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளவை அரசியின் ஆதரவைப் பெறுவ தற்காக, மிகைப்படுத்தி எழுதியவையாகவும் இருக்கலாம். இந்த விஷயங்கள் ஆராயப்படல் வேண்டும். எப்படியிருந்த போதிலும், கிறிஸ்தவ எதிர்ப்புணர்வுகள் இக்காலத்தில் மிகத்தீவிரமாக இருந்தன என்பதை இது புலப்படுத்துகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட கிடைத்தற்கரிய புத்தகங்களில் அனேகமானவை, மூலாதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆவணங்களாகும். இவற்றைப்பார்க்கவும், ஆராயவும் முடியுமாதலால், அவற்றையிட்டு இங்கு அதிகம் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. ஆனால் இங்குள்ள வரை படங்கள் அதி முக்கியம் வாய்ந்த மூலாதாரங்களாகும். வேறெங்குமே இவை இல்லாத காரணத்தினால் இவற்றின் முக்கியத்துவம் மேலும் அதிகமாகின்றது.

இலங்கையில் போத்துக்கேயர் காலம் வரையிலான இந்த வரைபடங்கள் 17ஆம் நூற்றாண்டின் (1680கள்) பிற்பகுதியைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கலாம் எனக்கருதப்படுகின்றது. National Bibiliotheque ல், ஒரு வரைபடம் கண்ணாடிப் பெட்டியினுள் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. நூலகப்பொறுப்பாளரின் அனுமதியின்றி இதைப் பார்க்கமுடியாது. இது இலங்கையின் வரைபடமாகும். இது மிக அரியதும், அதிமுக்கியமானதும் என்பதனாலேயே இவ்விதம் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் போத்துக்கேய ஆட்சியினரின் நீதி, நிர்வாகப் பிரிவுகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட வரைபடம் இதுவாகும். இலங்கையில், பிரித்தானியர் செய்தது போன்று, போத்துக் கேயர்கள், உள்ளூர் நிர்வாகக் கட்டமைப்புகளில் பெரிய மாற்றங்கள் எதனையும் செய்யவில்லை. அவர்கள் தமது பிரதேசங்களை, ஏற்கனவே

கைக்கொள்ளப்பட்ட முறைமையிலேயே நிர்வகித்தனர். ஒவ்வொரு பிரதேசத்துக்கும் ஒவ்வொரு கொமாண்டரையும், அவருக்கு உதவியாக முதலியார்களையும் விதானைமார்களையும் பதவியில் அமர்த்தினார்கள். யாழ்ப்பாணம், கோட்டை இராச்சியங்களில் ஏற்கனவே உயர்பதவி வகித்தவர்களையும் அவர்கள் பதவிகளில் அமர்த்தினார்கள். தமிழ்மக்கள், பிரதானமாக யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திலும், வன்னிப் பெருநிலத்திலுமே குடியமர்ந்தார்கள் என்பதைப் பல்வேறு மூலாதாரங்கள் வழியாக நாம் அறிவோம். அனுரதபுரம் வரையிலான, இலங்கையின் மத்தியப்பகுதியிலும், மேற்குக் கரையிலும் புத்தளம் வரைக்கும், கிழக்குக்கரையில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்புப் பிரதேசங்களிலிருந்து பொத்துவில் வரையும் தமிழர்கள் குடியமர்ந்திருந்தனர். ஸ்கொட்லாந்து பொது நூலகத்திலுள்ள பிரபலம் வாய்ந்த Cleghorn குறிப்புகள் (1796), தொல்லியல் சான்றுகள், சில்வாவினுடைய கலாநிதிப் பட்டத்துக்கான ஆய்வு (The Influence of Dravida on Sinhala, University of Oxford, 1961) இந்திரபாலாவின் அண்மைய வெளியீடு (The Evolution of an Ethnic Identity, The Sri Lankan Tamils, C. 300 BCE to C. 1200 CE, Sydney, 2005) என்பன யாவுமே, இலங்கையில் தமிழர்களின் ஆரம்பக் குடியிருப்புகளின் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. இந்த வரை படமும் இந்த உண்மைக்கு இன்னுமோர் சான்றாக உள்ளது.

முதலாவது அத்தியாயத்தில் குறிப்பிட்டது போன்று இலங்கையில் போத்துக்கேய மூலாதாரங்கள் எதுவுமே இல்லை. இந்நூலாசிரியரினால் நேரில் காணமுடியாதிருந்தும், இந்தியாவில் கணிசமான அளவு மூலாதாரங்கள் உள்ளன என்பதை, கோவா ஆவணக் காப்பகத்திலுள்ள பாதுகாவலர் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருந்தது. கூடியவிரைவில், இந்த ஆய்வுத்திட்டத்தின் அடுத்த கட்டத்தில் அத்தொகுப்புகள் மேலும் ஆராயப்படும். இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான அரிய மூலாதாரங்களின் தொகுப்புகள் பல இருக்கின்ற இடங்களில் லிஸ்பன் ஆவணக் காப்பகமே மிக முக்கியமானது.

4. நெதர்லாந்தில் உள்ள முழுமையான தொகுப்புகள்

இலங்கை சம்பந்தப்பட்ட ஏராளமான மதிப்புமிக்க மூலாதாரங்களை, அதுவும் இலங்கைத்தமிழர் தொடர்பான மூலாதாரங்களை, நெதர்லாந்து பாதுகாத்து வைத்துள்ளது. நெதர்லாந்துக்கும் இலங்கைக்கும் 17ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து, 18ஆம் நூற்றாண்டுவரை நீடித்த வரலாற்றுத் தொடர்புகள் காரணமாகவே, இத்தனை சிறந்த தொகுப்புகள் உருவாகின. பலவழிகளில், இங்கிருப்பவை கொழும்பு தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ள தொகுப்புகள் போன்றவை. ஆயினும் அவை இங்கு அதிகமாக இருப்பதுடன், கிடைப்பதற்கு அரிதாகவுள்ள ஆவணங்களும் இங்குள்ளன. எல்லா மூலாதாரத் தொகுப்புகளுமே, அவற்றின் புவியியல் அடிப்படையில் ஒழுங்குமுறையாகப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இவற்றை யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம், வன்னிப் பிரதேசங்கள், மன்னார் மாவட்டம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, புத்தளம் போன்ற தலைப்புகளின்கீழ் காணமுடியும்.

ஹேக்கில் உள்ள அரசு பொது ஆவணக் காப்பகத்தில் (General State Archives in the Hague) உள்ள (VOC or the Dutch United East India Company), 1602ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. நெதர்லாந்தின் முக்கிய ஆவணக் காப்பகங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். கிட்டத்தட்ட 1227 சதுரமீற்றர் பரப்பில் அமைந்துள்ள இதன் விசாலத்தால் மட்டுமன்று, அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் விலைமதிப்பில்லாத ஆவணங்களின் காரணமாகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இந்த ஆவணங்கள் கம்பெனியின் வர்த்தக, நிதி, இராஜதந்திர நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமான தகவல்களை மட்டுமன்றி, பொதுவாக நெதர்லாந்தின் வரலாறு தொடர்பாகவும், அவர்களின் கம்பெனி, ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளில் எங்கெல்லாம் நிறுவப்பட்டிருந்ததோ, அந்த இடங்கள் சம்பந்தமான ஆவணங்களையும் கொண்டுள்ளது.

இலங்கைக்கும் இடச்சுக்காரருக்கும் இடையிலான முதற் தொடர்புகள் 1602இல் ஆரம்பிக்கின்றன. அந்த ஆண்டில், Joris Von Spilbergner என்பவரின் தலைமையில் Voocompagleen என்ற பயணக் குழு கண்டிக்குச் சென்றமை இதற்குச் சான்றாகும். கண்டி மன்னன், போத்துக்கேயரை எதிர்ப்பதற்குத் தனக்கு ஒரு நேச சக்தியாக இடச்சுக் காரர் உதவக்கூடும் என்ற எதிர்பார்ப்பின் காரணமாக 1612ஆம் ஆண்டிலேயே, பல வியாபாரச் சலுகைகளை அவர்களுக்கு வழங்கியிருந்தான்.

இது நிகழ்ந்து 26 வருடங்களில் இடச்சுக்காரர் இலங்கையில் தம்மை உறுதியாக நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர். மட்டக்களப்பை 1638ஆம், திருகோணமலையை 1639ஆம், காலியை 1640ஆம், நீர்க்கொழும்பை 1644ஆம், களுந்துறையை 1665ஆம், கொழும்பை 1656ஆம் அவர்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டனர். ஈற்றில் யாழ்ப்பாணத்தையும், மன்னாரையும் 1658இல் கைப்பற்றியதுடன், போத்துக்கேயர் இலங்கையிலிருந்து முழு வதாக விரட்டப்பட்டனர். கடல்கடந்த பிரதேசங்களை நிர்வகிக்கும் ஒரு அதிகாரபூர்வமான கம்பெனி என்ற ரீதியில் விஓசி VOC, பல்வேறு ஆவணங்களைத் தயாரிப்பதில் விசேட அக்கறை காட்டினர். அதன் விளைவான பல்வேறு அறிக்கைகள், கருத்துகள், குறிப்புகள், தீர்மானங்கள், தினக்குறிப்பேடுகள், ஞாபகக் குறிப்புகள் போன்ற ஏராளமான ஆவணங்கள் நெதர்லாந்திலும், வேறிடங்களிலும் உள்ள ஆவணக் காப்பகங்களில் குவிந்து கிடக்கின்றன.

இந்தக்காலத்தில் போத்துக்கேயரைப் போலன்றி, இடச்சுக்காரர் விசேடமாக, ஆக்கிரமிப்புத்தன்மை கொண்ட வியாபார ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருந்தனர். எங்குச் சென்றாலும் செல்வம் குவிப்பதே அவர்களுடைய ஒரே நோக்கமாக இருந்தது. அதன்பலனாக அவர்களுடைய ஆவணங்களில் பெரும்பான்மையானவை, வர்த்தகம், வியாபாரம் தொடர்பாகவும், வரவு செலவு சம்பந்தப்பட்டவையாகவுமே உள்ளன. அதேசமயம், தமிழர் தொடர்பாக அவர்களுடைய சமய, கலாச்சார, சமூக, அரசியல் அம்சங்கள் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிப்பது, தமக்கு வர்த்தக ரீதியாகப் பலனளிக்கும் என்பதை இடச்சுக்காரர் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். இந்த ஆவணங்களின் மூலம், அந்தக்காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் பல்வேறு அம்சங்களையிட்டு விபரமான வரலாற்று விஷயங்களை அறியமுடியும்.

இடச்சுக்காரர், தமது வர்த்தக வியாபார நடவடிக்கைகளுடன், இலங்கையில் புரட்டஸ்தாந்து கிறீஸ்தவத்தையும் உள்ளூர் மக்களிடையே பரப்புவதற்கு முயன்றனர். இந்த நோக்கத்துக்காக அவர்கள் கல்விவசதிகளையும் ஏற்படுத்தினர். இந்த நடவடிக்கைகள் குறித்த விபரங்கள் யாவும் இடச்சுநிர்வாகத்தினரால் ஒழுங்காகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இங்கு முதலில் இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான பிரதான மூலாதாரங்களைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, பின்னர் அவற்றிலிருந்து உபயோகமான சில உதாரணங்களை நாம் பார்க்கலாம். இதன்வழி, நாம் இந்தத் தொகுப்புகளின் பொதுவான இயல்பையும், அவை இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான ஆய்வுக்கு எந்த வகையில் பொருத்தமானவை என்பதையும் அறியக்கூடியதாக இருக்கும்.

இடச்சுக்காரரின் ஞாபகக்குறிப்புகள் (memoir or memorie) அவர்களது நிலைபரமான, எழுத்தில் உள்ள ஆவணங்களாகும். விலகிச் செல்லும் தேசாதிபதி அல்லது நிர்வாகக் கிளையொன்றின் தலைவர், தனக்குப்பின் பதவி ஏற்பவருக்கு விட்டுச் செல்பவையே இந்த ஞாபகக்

குறிப்புகள். தனது சேவைக்காலத்தில் கைக்கொள்ளப்பட்ட நிர்வாக முறைமை, அதன் கொள்கைகள், குறுக்கிட்ட பிரச்சனைகள் என்பவற்றையிட்ட பூரணமான ஒரு அறிக்கையாக இவை அமைய வேண்டும் என்பதே நோக்கமாக இருந்தது. புதிதாகப் பதவி ஏற்பவர், இவைபற்றி நன்றாக அறிவதற்கு ஒரு பயனுள்ள உபகரணமாக இவை இருந்தன. இல்லையேல், இவற்றைப் பற்றித் தெளிவாக அறிவதற்கு, அவர் ஏராளமான ஆவணங்களையும், அறிக்கைகளையும் வாசிக்க வேண்டி இருந்திருக்கும். ஞாபகக் குறிப்புகளைக் கையளித்துச் செல்வது, ஆசியாவிலிருந்து அவர்களுடைய அரசுகளில் தவறாது கடைப்பிடிக்கப்பட்ட ஒரு கடமையாகும். எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் தேசாதிபதிகள் யாவரினதும் தொடர்ச்சியான ஞாபகக்குறிப்புகளைப் படிப்பதன்மூலம், அப்பிரதேசங்களில் நிகழ்ந்த, இடச்சுக்காரரின் நடவடிக்கைகள் யாவற்றையுமே தெளிவாக அறியமுடியும். இலங்கை சம்பந்தமான பல ஞாபகக் குறிப்புகள் இங்கு உள்ளன. அவற்றில்பல, தமிழ்ப் பிரதேசங்களையும், அங்கு வாழ்ந்த தமிழ் மக்களையும் பற்றியவையாகும். இவற்றில் சில வருமாறு:

Commander Anthony Paviloen at Jaffna, September 1665 (VOC 1251, ff 627-58).

De Graeuwe (at Baticaloa) to Joan Blommert, April 1676 (VOC 1312, ff 846-55).

Rijkloff de Bitter (at Jaffna) to Pieter Petittils, March 1698, (VOC 1605, ff 999-1022), (VOC 1605, ff 129-43)

Commander Hindrick Collard (at Jaffna) to Adam Vander Duijin, June 1703, (VOC 1673, ff 1429-39).

Governor Van Gollenesse and Council of Ceylon to Governor General and Council, 1746 (VOC 2534, f 230).

Governor and Council of Ceylon to Governor General and Council, (VOC 2510, f 59).

தேசாதிபதி Van Gollenesse, தனது 1746ஆம் ஆண்டு ஞாபகக் குறிப்பில், இடச்சு ஆட்சிப்பிரதேசங்களினுள், உள்ளூர் சிற்றரசர்களினால் அடிக்கடி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊடுருவல்கள் காரணமாக எழுந்த, தீவிரமான பிரச்சனைகளையிட்டுக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 1743இல் வன்னிச் சிற்றரசர்கள் இவ்வகையில் இடச்சுப் பிரதேசங்களில் சில கிராமங்களைப் பிடித்து, அங்குள்ள நெல்வயல்களை எடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். உதாரணமாக, முசலிப்பத்தை மாவட்டத்தில் இவர்கள் இடச்சுக் காரரின் நெல்வயல்களைக் கைப்பற்றி, அவற்றுக்கு வேலிகளும் அடைத்திருந்தனர். இந்த வயல் பிரதேசங்களின் ஊடாகவே முக்கியம் வாய்ந்த புத்தளம்-மன்னார் வீதி அமைந்திருந்தது. இதைப் போன்ற சம்பவங்கள் பல நிகழ்ந்து இடச்சுக்காரருக்கு இடரை விளைவித்தன.

காணி முகாமைத்துவம், இடச்சுக்காரரின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் முக்கிய அம்சமாக இருந்தது. இதில் அவர்கள் மிகக் கவனம் செலுத்தினர். 18ஆம் நூற்றாண்டில் இதுவே அவர்களுடைய அரசு கொள்கையில் பிரதான இடத்தை வகித்ததுடன், அவர்களுக்குத் தொடர்ச்சியான பிரச்சனை கொடுத்த விஷயமாகவும் இருந்தது. அதுவும் காணிப் பதிவென்பது, இவற்றுள் மிகச் சிக்கலான பிரச்சனையாக இருந்தது.

“தோம்பு” அல்லது காணிப்பதிவு அட்டவணை, தேசாதிபதி Schreuder ரினால் மிகவும் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது.

“இது ஆட்களின் எண்ணிக்கையையும், காணிகளையும் குறித்த, பதிவு அட்டவணையாகும். இதனால், எல்லா மக்களினமும், அவர்களது காணிகளும், அவை அமைந்துள்ள மாகாணம், மாவட்டம் வெவ்வேறாகப் பதியப்பட்டு, ஒரே பார்வையில் கம்பெனியின் உடைமைகளின் அளவையும், பரப்பையும் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக அமைவதுடன், அங்கு எத்தனைபேர் வசிக்கின்றனர், கம்பெனிக்கு அவர்கள் ஆற்றவேண்டிய கடமைகள், அதற்கு அவர்களுக்கான பராமரிப்புச் செலவும், சலுகைகளும், குடியிருப்பாளர்கள் தமது தோட்டங்கள் வயல்கள் என்பவற்றுக்காகக் கட்ட வேண்டிய பணத்தொகை, மாவட்டங்களில் பயிர்ச் செய்கைக்கு உட்படாதிருக்கும் காணிகள், அவற்றில் தோட்டங்களாகவும் வயல்களாகவும் பயன்படக்கூடிய காணிகள், எந்த வகையில் குடியிருப்பாளர்கள் இவற்றை உடமையாகக் கொண்டுள்ளனர். இவற்றின் படி பணம் செலுத்தவேண்டிய விவசாயிகள் அதை அங்குக் குடியிருப்பவர்களிடம் வருடாவருடம் அறவிடுதல். (Thomas Van Rheeயின் ரூபகக் குறிப்புகள் 1697).

இடச்சுக்காரர், வரிகள், விற்பனைவரிகள், பெருமளவிலான காணிவிற்பனை என்பவற்றின்மூலம், தமக்குக் கிடைத்த வருமானத்தை மேலும் அதிகரிப்பதில் எத்தனை மும்முரமாக இருந்தனர் என்பதை மேற்படிக்குறிப்பு தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் தோம்பு முறைமையில் பதிவுகள் மேற்கொள்வதற்கு 1674 இல் முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் சில சிரமங்களும், எதிர்ப்புகளும் ஏற்பட்டபோதும், 1697 அளவில் யாழ்ப்பாண மாகாணம் முழுவதுமே தோம்புப் பதிவுமுறை வெற்றிகரமாக நிறுவப்பட்டிருந்தது. இதன் பின்னர், 15வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை தோம்புகள் மீள் பார்வை செய்யப்பட்டு, அப்போதைய நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு அவற்றில் மாற்றங்களும் செய்யப்பட்டன. தேசாதிபதிகளின் அறிகைகள் இந்த மாவட்டங்களில் நிகழ்ந்த பல காணி விற்பனைகள் குறித்த விபரங்களைத் தெரிவிக்கின்றன.

குடியானவர்கள் காணிகளை வாங்கியதும் அவை அவர்களுக்கே பூரணஉரிமையாகும் என்ற கொள்கையையே இடச்சுக்

காரர் தமது காணி விற்பனைகள் சம்பந்தமாகக் கடைப்பிடித்தனர். பலர் காணி வாங்க விரும்பியதால் காணிகளின் விலை மிகவும் அதிகரித்தது. உதாரணமாக, தேசாதிபதி இம்கொபன் காலத்தில், வன்னிஎல்லைகளிலும், மன்னார், பூநகரியிலும் பெருமளவு காணிகள் விற்பனையாகின. தேசாதிபதி கொலனீஸ் காணிகளைத் தொடர்ந்து விற்றது மட்டுமல்ல, தனக்குப் பின்வந்தவருக்கு, அரசகாணிகள் முழுவதும் விற்றுமுடியும்வரை அவற்றை விற்குமாறும் சிபாரிசு செய்திருந்தான். அவனுடைய காலத்தில் காணி விற்பனைவரி மூலம், 27,934 ரிக்ஸ் டொலர்கள் கிடைத்திருந்தது.

இருந்தபோதிலும், காணிவரிகளும், காணி விற்பனைகளும் இங்கு அவ்வளவு முக்கியமானவை அல்ல. எமது நோக்கங்களுக்கு முக்கியமானவை என்னவெனில், தமிழ்மக்களுடைய காணிகளின் தெளிவான விபரங்கள், மாவட்ட எல்லைகள், விவசாயத்தின் வகைகள், வியாபாரங்களின் விபரங்கள், தொழில்கள், வருமானம், வாழ்க்கை முறை என்பவற்றையிட்டு இவ்வண்ணங்களிலிருந்து நாம் அறியக் கூடிய தகவல்கள்தான்.

இத்தகைய அறிக்கை ஒன்றில் காணப்படும் விபரம் சுவையான தகவலைத் தருகின்றது. இளைஞனான கண்டி அரசன், மதுரை நாயக்கர் வம்சத்தில் மணப்பெண்ணைப் பெறுவதற்கு எவ்வாறு இடச்சு அதிகாரிகளின் உதவியை நாடினான் என்பதை இது கூறுகின்றது.

... அவன் அரசபதவியேற்றதும், தென்னிந்தியாவின் நாயக்கர் வம்சத்தில் அவனுக்குப் பெண்தேட ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டன. இதற்கான பயணத்தை மேற்கொள்வதற்கும், தொடர்பு களை ஏற்படுத்தவும், இடச்சுக்காரரின் உதவி கோரப்பட்டது. இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாக, மணப்பெண்ணும், அவளுடைய இருசகோதரிகளும், தந்தையும் அடங்கிய குழு வொன்று, 1749இல் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தது. இவர்கள் இடச்சுப் பிரதேசத்தின் ஊடாகப் புத்தளத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கு, கண்டியரிடம் சேர்க்கப்பட்டனர். மணப் பெண் குழுவினர் கண்டி இராஜசபைக்கு கூட்டிச் செல்லப் பட்டனர். மணப்பெண்ணின் தந்தையான நடுக்கட்டு நாயக்கர், முன்னைய கண்டி அரசர்கள் பெண் எடுத்த மதுரை நாயக்கர் வம்சத்து ஒரு கிளையைச் சேர்ந்தவர். இதன்பின் கண்டி அரசன் நாயக்கர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த மேலும் இரண்டு இளவரசிகளை மணந்துகொண்டான். இதன் காரணமாக, அரசசபையில் அதிகாரமும் செல்வாக்குமிக்க பதவிகளில் பல நாயக்கப் பிரதானிகள் அமர்ந்திருந்தனர்.

கண்டிய இராஜவம்சம் தூய சிங்கள வம்சமல்ல, அது மலபார் அல்லது தமிழ் முன்னோர்களுடன் கலந்து அமைந்த கலப்பு வம்சம் என்பதை இந்த விபரம் புலப்படுத்துகின்றது. இலங்கை வரலாற்றின் ஆரம்பகாலத்திலேயே இவ்வாறான கலப்புமணங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன என்பது உண்மையாகும்.

1679க்கும் 1704க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இடச்சு அரசாங்கத்துக்கும், இலங்கையிலிருந்த அவர்களின் தேசாதிபதிகளுக்கும் இடையே பரிமாறப்பட்ட கடிதங்களும், அதையிட்ட ஆவணங்களும் பின்வரும் தொகுப்புகளில் உள்ளன. 1704. (VOC 1597, ff 679-733), (VOC 1604, ff.752-80), (VOC 1615, ff. 406-53), (VOC 1616, ff. 406-53), (VOC 1693, ff. 606-15).

யானை வியாபாரம் மிகவும் வருமானத்தை அளிக்கின்ற ஒன்றாக இருந்ததை இந்தப்பதிவுகள் காட்டுகின்றன. 18ஆம் நூற்றாண்டில் இதன் மூலம் 100,000 கில்டர்ஸ், வருடமொன்றின் சராசரி வருமானமாக இருந்துள்ளது. இந்தியாவில் இராணுவத்தேவைகளுக்கும், பாரம் இழுக்கும் வேலைகளுக்கும் இலங்கை யானைகளுக்குப் பெரும் கிராக்கி இருந்தது. வங்காளம், கொல்கொண்டா முஸ்லீம் வியாபாரிகள் இவற்றை வாங்குவதற்கு வந்தனர். யானைகளை வசதியாக ஏற்றக்கூடிய ஊர்க் காவற்றுறையிலேயே இந்த யானை விற்பனைகள் நிகழ்ந்தன. இரண்டு வழிகளில் இடச்சுக்காரர் யானைகளைப் பெற்றனர். காட்டு விலங்குகள் அதிகமாக உள்ள இடங்களில் காலத்துக்குக் காலம் மேற்கொள்ளப் பட்ட வேட்டைகளில் (kraal) யானைகள் பிடிப்பட்டன. கொழும்பு, மாத்தறை மாவட்டங்களிலும், வன்னியின் எல்லைகளிலும் இந்த வேட்டைகள் ஆடப்பட்டன. யானை பிடிப்பதில் ஈடுபடும் ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினர் இருந்தனர். இவர்களால்தான் ஒரு விசேட முறையில் யானைகள் பிடிக்கப்பட்டன. இந்த வேட்டை ஒரு தலைமை யானை பிடிக்காரனின் பொறுப்பிலேயே நிகழ்ந்தன. யானை பிடிப்ப வர்களுக்கு வேதனமாகக் காணிகள் வழங்கப்பட்டன. தெற்கில் பிடிக்கப் பட்ட யானைகள் கரையோரப்பாதையால் வடக்கே யாழ்ப்பாணத்துக்கு நடத்திச் செல்லப்பட்டன. வடஇலங்கையின் வன்னியர்கள், தாம் செலுத்தவேண்டிய திறையை யானைகளாகச் செலுத்தியது இடச்சுக் காரருக்கு யானைகள் கிடைத்த மற்ற வழியாகும். இவர்கள் தமது உரிமையாகக் கிடைத்த காணிகளுக்காகவும், தாம் விவசாயிகளிடத்து வசூலித்த வரிகளுக்காகவும் செலுத்தவேண்டிய தமது கடனை, யானை களாகக் கொடுத்தனர்.

வன்னிச் சிற்றரசர்களினால் செலுத்தப்பட்ட திறைகள் தொடர் பாகவும், யானைவியாபாரம் சம்பந்தமாகவும் உள்ள விபரங்கள் பின்வரும் ஆவணங்களில் மிகத் தெளிவாக உள்ளன. 1656லிருந்து 1665 வரை, கவர்னருக்குத் தேசாதிபதியாலும், கவுன்சிலாலும் விடுக்கப் பட்ட அறிவுறுத்தல்கள், கவர்னரின் தினக்குறிப்பேடு (1697), Hendrick Zwaardkroon இன் ஞாபகக்குறிப்புகள் 1667 என்பவை இவையாகும். போத்துக்கேயர் காலத்தில், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் வீழ்ந்தபின்னர், வன்னிச் சிற்றரசர்கள் மிகவும் வலிமை பெற்றனர். இவர்கள் வன்னி மாவட்டங்களுக்கு வெளியேயும் தமது அதிகாரத்தையும், நலன்களையும் விரிவுபடுத்தினர் என்பதைப் பார்க்கையில், அவர்களது பலம் எவ்வளவுக்கு அதிகரித்திருந்தது என்பது தெரிகின்றது. வன்னி எல்லையில், யாழ்ப்பாண மாகாணத்தின் அருகிலிருந்த பச்சிலைப்

பள்ளியில் இவர்களுடைய ஆதிக்கம் மிகவும் பலமாக இருந்தது. வன்னிக்கு வடக்கேயும், மேற்கே கராச்சி, பூநகரி, பல்லவராயன்கட்டு, முசலிப்பத்தை போன்ற இடங்களிலும், நீர்ப்பாசன வசதி கொண்ட சிறந்த நெல்வயல்கள் இருந்தன. வசதி படைத்த வன்னியர்கள் இடச்சுக் காரரிடம் பேரம்பேசி, இந்த மாவட்டங்களிலிருந்து வரி வசூலித்து, அதற்குப் பதிலாக வருடந்தோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையான களைகளைக் கொடுத்தார்கள்.

கவர்னரின் பதிவுகளிலே, பனங்காமம் கைலைவன்னியன் பற்றியும், இடச்சு அதிகாரிகளுக்கு அவன் கொடுக்கவேண்டிய யானைகள் பற்றியும் காணப்படும் செய்தி சுவையானது. வருடத்தில் ஒரு தடவை வன்னியர்கள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் பிரசன்னம் அளிக்க வேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டின்மூலம், அவர்களை இடச்சு நிர்வாகத்தின் கட்டுப்பாட்டில் எப்போதும் வைத்திருக்கும் முறைமை கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. அச்சமயத்தில் வன்னியர்கள் செலுத்த வேண்டிய பாக்கி ஏதாவது உண்டா எனப் பரிசீலிக்கப்பட்டது. ஆனால் வன்னியரின் பலம் அதிகரித்தபோது அவர்கள் இந்த முறைமையை அசட்டை செய்ய ஆரம்பித்தனர். வன்னியர்களில் வலிமைமிக்க சிற்றரசர்களில் ஒருவனான கைலாயவன்னியன், போத்துக்கேயரின் ஆட்சியில் தொடர்ந்து 14 ஆண்டுகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் சமூக மளிக்கவில்லை. இடச்சுக்காரர் ஆட்சியிலும் அவன் இதையே செய்தான். அதிகாரிகள் வற்புறுத்தினால் அவன் தனது சார்பில் தனது உறவினரையே யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி வைத்தான். வருடத்துக்கு ஒருமுறை வன்னியர் யாழ்ப்பாணம் வரவேண்டுமென்ற நிபந்தனையைக் கடைப்பிடித்த இடச்சுக்காரர் அதில் ஓரளவுக்கு வெற்றியும் பெற்றனர். இதற்கு வன்னியர் தமது சொந்த நிபந்தனையையும் விதித்தனர். வன்னியர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்ததும், அவர்களைக் கோட்டைக்கு அழைத்துவர, யாழ்ப்பாணக் கொமாண்டர், தாரை தப்பட்டை கொண்ட வாத்தியக்குழுவை அனுப்பி வரவேற்று அழைத்து வர வேண்டும் என்ற நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் முக்கியமானவர்களைக் கௌரவிப்பதற்கு இந்தப்பாரம்பரிய வழக்கம் கைக் கொள்ளப்பட்டது. ஒருமுறை, தேசாதிபதி வடக்குக்கு வந்தபோது, அவரைச் சந்திக்க வருமாறு வன்னிச் சிற்றரசர்களுக்கு ஆணையிடப்பட்டது. ஆயினும் குறித்த நேரத்தில் அவர்கள் பிரசன்னம் அளிக்கவில்லை. பின்னர் விசாரித்தபோது, வன்னியரை வரவேற்க வழமையாக அனுப்பப்படும் வாத்தியக்குழுவை அனுப்பாத காரணத்தினால் அவர்கள் வரவில்லை என்பது தெரியவந்தது.

அறிக்கைகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்தால் வன்னியர்கள் தமது வருடாந்தரத்திறையை முழுமையாகச் செலுத்தவில்லை என்பது தெரியவரும். மத்திய ஆட்சியினரின் கட்டுப்பாடுகள் பெருஞ் சிரமத்துடனேயே கடைப்பிடிக்கப்பட்டது புலப்படுகின்றது. இடச்சு ஆட்சியின் ஆரம்பவருடங்களிலிருந்து முடிவுவரை, வன்னியர்கள் செலுத்த வேண்டிய யானைகளின் தொகை பாக்கியாகவே இருந்துள்ளது.

இடச்சு ஆக்கிரமிப்பின் ஏழு வருடங்களுள் மட்டும் 74 யானைகளை வன்னியர்கள் பாக்கியாகக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. இப்பாக்கித் தொகை, 1680இல் 313ஆக அதிகரித்திருந்தது. 17ஆம், 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் முகலாய இராச்சியமும், தெற்கிலுள்ள நாயக்கர்களும் யானைகளை விரும்பி வாங்கியதால், இடச்சுக்காரர் யானைகளை மிக உயர்ந்த விலைக்கு விற்கனர். யானை வியாபாரம் உச்சத்தைத் தொட்ட வருடங்களில், வருடாந்தம் 200,000 றிக்ஸ் டொலர்கள் கிடைத்தன. இந்த வருமானம் வருடந்தோறும் தொடர்ந்து கிடைத்தது. இந்த விபரங்களில், இடச்சு அரசுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டமும் எவ்வளவு வரி செலுத்தியது என்பதும், எத்தனை யானைகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன என்பதும் தெரியவருகின்றன.

இன்னுமோர் வகைப் பதிவுகள் கப்பல்கள் சம்பந்தப்பட்டதாகும். இலங்கையில் இடச்சுக்காரர் ஆட்சியில் இருந்த காலம் முழுவதும், கப்பல்களின் போக்கும், வரவும், மற்றும் துறைமுகங்கள் போன்றவற்றின் விபரங்களும் இவற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றை முழுமையாக இங்கே தருவது சாத்தியமில்லை. எனினும் அவற்றில் மிக முக்கியமானதும், பொருத்தமானதுமான ஆவணங்களில் சில கீழே தரப்படுகின்றன:

இலங்கையிலும், Fisher Coast இலும் உள்ள பல்வேறு இடங்களின் கப்பல் வருகைகளும், புறப்பாடுகளும், 1663-4 (VOC 1544, ff. 855-93v).

கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், காலி ஆகிய இடங்களுக்கு வருகை தந்த வெளிநாட்டுக் கலங்கள். (VOC. 3082, 1527-37).

“பலதரப்பட்ட” என்னும் தலைப்பின்கீழ், மேலும் பெருமளவு மூலாதார ஆவணங்கள் உள்ளன.

இவற்றில் அனேகமானவை இடச்சு நிர்வாகம் சம்பந்தமானவை. உதாரணமாக:

Rijcklof Van Goens இன் கிழக்கு இலங்கை நிலைமைகள் தொடர்பான அறிக்கை. 1671 (VOC 1281-1284, ff. 1171-1223).

Lucas Van der Dussen, Issak de St. Martin ஆகியோரின் யாழ்ப்பாண விஜயம் சம்பந்தமான அறிக்கை, 1666 (VOC 1266, ff. 481-513.)

மட்டக்களப்பு, கொட்டியாரம் ஆக்கிரமிப்பு சம்பந்தமான அறிக்கை, 1668 (VOC 1266, ff. 650-80)

Rijcklof Van Goens Jr. இன் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களுக்கான விஜயம் பற்றிய அறிக்கை, 1671 (VOC 1280, ff. 123-252)

யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த புரட்சி சம்பந்தமான கடிதப் பரிவர்த்தனை, 1636 (VOC 1315, ff. 262-302).

இலங்கை அரசாங்கத்தில் கம்பெனி ஊழியர்களின் (இடச்சு, உள்ளூர்) பட்டியல், 1678, (VOC 1340, ff. 140. vol. 1.21).

இலங்கை நிலைமைகள் தொடர்பான அறிக்கைகள், 1680, (VOC1351, ff. 2352.7).

யாழ்ப்பாணம் கொமாண்டர் Floris Blom வன்னி விஜயம் பற்றிய அறிக்கை, 1693, (VOC1524, ff. 1044-99)

மன்னாரிலும், அரிப்பிலுமுள்ள முத்துக்குளியல் சம்பந்தமான அறிக்கை, 1695, (VOC 1670, ff. 622-50).

VOCயின் உள்ளூர் ஊழியர்களுடனான முரண்பாடுகள் சம்பந்தமான ஆவணங்கள், 1723 (VOC 1992, ff. 665-745).

யாழ்ப்பாணம், காலி, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களிலுள்ள இடச்சுக் கட்டிடங்கள் சம்பந்தமான அறிக்கைகள், 1743 (VOC 2600, ff. 2571-636).

கவர்னர்களும், ஏனையவர்களும் பல்வேறு மாவட்டங்களுக்குச் சென்று நடத்திய பரிசோதனைகள், 1698-1760, 20 volumes (VOL 10087-105).

கொழும்புக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் இடையிலான கடிதத் தொடர்புகள், 1712 (VOC 12291).

யாழ்ப்பாணம், மன்னார் ஆட்சி பற்றிய Rijkloft Van Goens இன் அறிவுறுத்தல்கள் தொடர்பான A. Pavilioen இன் அறிக்கை (வருடம் இல்லை) (VOC 541).

மட்டக்களப்பு, கொட்டியாரம், திருகோணமலைக் கொமாண்டர் P. De Graauwe ன் அறிக்கை - இவருக்குப்பின் பதவியேற்ற J. Blomert க்கு, இந்த இடங்களின் காணிகளும், சனத்தொகையும் பற்றியதான அறிக்கை, 1676 (VOC 545).

மன்னார் முத்துக்குளியல் சம்பந்தமான பத்திரங்கள், 1766 (VOC 589).

கவர்னர், இலங்கைக் கவுன்சில் ஆகியோரின் அறிக்கை - தேசாதிபதிக்கும் Council of the Indies க்கும் 1720 (VOC 1678, ff. 117-120).

தேசாதிபதி, கவுன்சிலிடமிருந்து பணிப்பாளர்களுக்கு 1720, 1731, 1824 (VOC 2065, ff. 1507)

தேசாதிபதி, கவுன்சிலிடமிருந்து பணிப்பாளர்களுக்கு, 1713, (VOC 1607, ff. 328-9), 1753 (VOC 2155, ff. 3424-5).

Jacob Baron Vam Imhoff இன் அறிக்கைகள், 1739 (VOC 2350, ff. 1483).

தேசாதிபதி, கவுன்சிலிடமிருந்து பணிப்பாளர்களுக்கு, 1734 (VOC 2190, ff. 1370-1).

இலங்கையில் பாடசாலை செல்லும் கிறீஸ்தவர்களின் பட்டியல், 1708 (VOC 1772, f. 5a).

ஆலயம் சம்பந்தமானவை, 1793 (VOC 2473, ff. 1291-4).

ஆலயம், பாடசாலை விஷயங்கள், 1742, (VOC 2559, ff. 1045-55).

சுவிசேஷங்களின் தமிழ்ப்பதிப்பு அச்சிடுவது சம்பந்தமானவை, 1742 (VOC 2757, f. 1564).

முத்து, சங்கு குளித்தல் தொடர்பானவை, 1870 (VOC 3545, ff. 631-1).

எல்லைத் தகராறு சம்பந்தமாகத் தேசாதிபதிக்கு கந்தையாவின் அறிக்கை, 1745, Jaffnapatnam (VOC 10101, f.4).

பல்வேறு விஷயங்கள் பற்றிய ஏராளமான தகவல்கள் இந்த ஆவணங்களில் உள்ளன. இவற்றில் அனேகமானவை பருத்தி உற்பத்தி, துணிவியாபாரம், முத்துக்குளித்தல், புகையிலை, பனங்கட்டி வியாபாரம், உப்பு, சாயவேர் உற்பத்தி, அரிசி, வெடிமருந்து என்பனவற்றின் வியாபாரம், வர்த்தகம் சம்பந்தப்பட்டவை. அத்துடன், நிர்வாக, சமய செயற்பாடுகளும், கல்வி சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளும் இவற்றுள் உள்ளன. இவற்றில் முக்கியமான சில கீழே தரப்படுகின்றன.

வன்னி மாவட்டங்கள் - விசேடமாக மன்னாரும், புத்தளமும் பருத்திச் செய்கைக்கு இக்காலத்தில் பிரசித்தமானவை. கொமாண்டர் கவர்னருக்கு அனுப்பிய அறிக்கையில் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது:

... மதுரைக் கரையில், விற்பனைக்கான துணியைச் சேகரிப்பது நான் வந்தபின்னர் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டது. ஆயினும் எனது எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறவில்லை. இதன் காரணமாக 1747இல் வியாபாரம் மீண்டும் சூடுபிடிக்கும் வரையில், இந்த மந்தநிலை நீடித்தது. 3481 பொதிகள் (ஒரே வகையான 110 துண்டுகளைக் கொண்டது ஒரு பொதி) 1750இல் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. ஐரோப்பா, தென்கிழக்காசியா, இலங்கை ஆகிய இடங்களின் தேவையை இது முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்கின்றது...

இந்தப் பிரதேசம் சாயவேர் உற்பத்திக்கும் பிரபலமானது. (இந்த வேரிலிருந்து துணிகளுக்கு சிவப்புச் சாயம் செய்யப்பட்டது).. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் பல இடங்களிலும், மன்னார் மாகாணத்திலும், கல்பிட்டித் தீவுகள், திருகோணமலை ஆகிய இடங்களிலும், கம்பெனி சாயவேரைச் சேகரித்தது. தேசாதிபதி Piyின் காலத்தில் வருடாந்தம் கிட்டத்தட்ட 92,880 இறாத்தல் சாயவேர் சேகரிக்கப்பட்டது.

சாயவேர் மதுரைக்கரையில் அறுவடை செய்யப்பட்டு வருடாந்தம், யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சிவப்புச்சாயத் தொழிற்சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டது. மலபார் கரையில் சாயவேர் உற்பத்தி பெருமளவு முன்னெடுக்கப்படவில்லை. நிலப்பிரபுத்துவ முறை இல்லாமையாலும்,

யாவற்றுக்குமே பணம் செலுத்த வேண்டியிருந்தமையாலும் இத்தொழில் பலனளிக்கவில்லை போலும். ஆனால் இந்த இடங்களில் சாயவேர் செழித்து, மன்னாரில் உள்ளவை போலவே சிறப்பாகவும் இருந்தது.

இடச்சுக்காலத்தில் நெற்செய்கை பாதிக்கப்பட்டது போல் தோன்றுகின்றது. கவர்னர் Van Imhoffs (1788) தனது அறிக்கையில் பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றார்:

.. .. கடந்த வருடங்களில் வன்னியர்களுக்கு, அவர்களுடைய மாகாணங்களுக்கு வெளியே, பயிர்செய்யும் கிராமங்களின் தொகை குறைவாக இருந்ததன் காரணத்தினால், அரசுக்கு பெருமளவு வருமானம் கிடைக்கவில்லை.

கவர்னர் Van Gollenesse (1751), தனது அறிக்கையில்...

...மேற்குப்பிரசேதங்களிலிருந்து வரும் நெல், இங்கு குற்றுவதற்குப் போதியஆட்கள் இல்லாததால், வருடந்தோறும் திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களுக்கு அனுப்பப் படுகின்றது. இருந்தபோதிலும், கம்பெனியின் தேவைகளுக்கு 1200 லிருந்து 1500 lasts வரையிலான நெல் தேவையாக உள்ளது. கடந்த நிதி வருடத்தில் 1500 லாஸ்ற்ஸ்நெல் தேவைப்பட்டது. சிலசமயம் மக்கள் பட்டினியால் சாகாமல் இருப்பதற்கு நாம் அரிசி வழங்கவேண்டியும் உள்ளது. இதன் காரணமாக வங்காளத்தில் இருந்து வரும் தனியாரின் ஒரு கப்பல் அரிசியை நாம் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படு கின்றது.

கவர்னர் Van Imhoff, தன் அறிக்கைகளில், வன்னியில் நெற் செய்கை சிறப்பாக இருந்தபோது, வன்னியர்கள் தமது எல்லைக்கு வெளியே பயிர் செய்யவில்லை எனக் குறிப்பிடுகின்றார். பனங்காமத்தில் மட்டுமன்று; கரச்சி, ஆத்திமோட்டை, தியாகம், முள்ளியான், போக் கறுப்பு என்ற மாவட்டங்களிலிருந்து கிடைத்த நெல் ஏராளமாக இருந்ததனால், அவ்வியாபாரத்தில் தாங்களே தனியுரிமை பெற்று அதனால் அங்கு வாழ்ந்த மக்களைத் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத் திருக்கமுடிந்தது என்றும் அவர் தெரிவிக்கின்றார். யாழ்ப்பாணத்துக் கொமாண்டர் Floris Blom தேசாதிபதிக்கு 1690இல் அனுப்பிய அறிக்கையில், அங்குள்ள ஏனைய வியாபாரங்கள், உற்பத்திகள் பற்றிய விபரங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

உப்பு, ஒரு சாதாரணப் பொருளாக இருந்தபோதும், அது கம்பெனிக்கு 10,000 றிக்ஸ் கில்டர்சைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துப் புகையிலை, பனம் உற்பத்திகளும் முக்கியமான வையாக இருந்தன. வருடந்தோறும் இவற்றால் வருமானம் வியக்கத் தக்க வகையில் கிடைத்தது. அவற்றுக்கு அதிஉயர்ந்த விலையைக் கேட்பவர்களுக்கே அவை விற்கப்பட்டதனால் வருமானம் பெருமளவு அதிகரித்தது. உள்ளூர் மரங்களாலும், பனையோலையாலும் செய்யப் பட்ட கைவினைப் பொருட்களும், மற்றும் தேங்காய் எண்ணெயும்

ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. 1680இல் யாழ்ப்பாணத் துறைகளிலிருந்து 256 கலங்கள் பல்வேறு வகைப் பொருட்களை ஏற்றிச் சென்றன என அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. (VOC. 1322. f. 576).

வெடிமருந்தும், தமிழ்ப்பிரதேசங்களாகிய யாழ்ப்பாணப்பட்டணம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கற்பிட்டி ஆகிய இடங்களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் புகையிலைக்குத் தென்மலபாரில் பெரும் கிராக்கி இருந்தது. திருவாங்கூர் வியாபாரிகள் வருடாவருடம் தமது கலங்களில் யாழ்ப்பாணம் சென்று புகையிலையை வாங்கினர். இதனால் நிலையான வர்த்தகத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. 1784 இறாத்தல் புகையிலை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாக Schreuder இன் அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

மரமும் அது சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களும் பெருந்தொகையாக மலபார், மதுரை, கோரமண்டல், தென்கிழக்காசிய நாடுகள் என்னுமிடங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகின. பனைமரமும், பனங்கிழங்கும், பனாட்டும் கொழும்புக்கும், தென்னிந்தியாவுக்கும் பெருமளவு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. வன்னிப் பெருநிலத்திலிருந்தும், கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்தும் மேலும் பலவகை மரங்கள் ஏற்றுமதியாகின.

இந்த உற்பத்திப்பொருட்கள், பயிர்ச்செய்கை, வியாபார வரிகள் என்பவற்றினால் கிடைத்த வருமானத்துடன், பல்வேறு உள்ளூர் வரிகளை விதித்தும் இடச்சுக்காரர் பெருஞ்செல்வம் குவித்தனர். தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கான பலவகை வரிகள் இருந்தன. இவற்றுள் தலைவரி முக்கியமானது. நாடு முழுவதிலுமுள்ள வளர்ந்த ஆண்கள் ஒவ்வொருவரும் தலைவரி கட்ட வேண்டியிருந்தது. ஆண்கள் தலைக்கு வருடத்துக்கு 6 பணம் செலுத்தினார்கள் (VOC 1213, f. 261, 1277) எனவும், இத் தலைவரி வருடத்துக்கு 8 பணங்களாக அதிகரிக்கப்பட்டது. இவற்றைவிட, தொழில்வரி, அதிகாரிவரி, தனிநபர்வரி என்பனவும் இருந்தன. (ஒவ்வொரு ஆணும் வருடமொன்றும் 12 நாட்களோ அல்லது அதற்கும் அதிகமாகவோ அரசுக்கு வேலை செய்தல். இது ஊழியம் என அழைக்கப்பட்டது).

இலங்கையில் இடச்சுக்காரர் தமது 150 வருடங்களுக்கு மேலான ஆட்சியின்போது, எவ்வாறெல்லாம் வளங்களைச் சுரண்டினர் என்பதும், செல்வம் குவிப்பதற்கு எத்தனை வழிகளில் துஷ்பிரயோகம் மேற்கொண்டனர் என்பதும், இந்த விபரங்கள் மூலமாகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. தமிழ்ப்பிரதேசங்களே இவற்றால் மிகவும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டவையாகும். உள்ளூர் மக்களின் காணிகளைச் சுவீகரித்து, அதை மீண்டும் அவர்களுக்கே விற்றதில் இடச்சுக்காரர் கொள்ளை இலாபம் அடித்தனர். தமிழரின் பொருளாதாரத்தை முழுமையாகத் தமது கையிலே வைத்திருப்பதற்கான சகலவழிகளையும் இடச்சுக்காரர் மேற்கொண்டனர். இலங்கையில் இடச்சுஆதிக்கத்தின் மிகப் பெரும் பாதிப்பு இதனால் ஏற்பட்டது. இலங்கையின் இறுதி இடச்சுத் தேசாதிபதியாகிய Van der Graefak 1794ல் தனது அறிக்கையில், யாழ்ப்ப

பாணத்தினதும் அதன் மக்களினதும் நிலை, சீரழிந்துகொண்டே போவதையிட்டுக் குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு காலத்தில் மிகவும் வசதியாக வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத்துக் குடாநாட்டு மக்கள் மேலும் மேலும் வறியவர்கள் ஆவதைக் கூறுகின்றார். இடச்சுக்காரரைத் தொடர்ந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பிரித்தானியரும், தங்கள் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்திக் கொண்டனர். தமிழ்மக்கள் பிரித்தானி ஆட்சியில் தமது பொருளாதாரத்தை இழந்தது மாத்திரமல்ல, தமது அரசியற் சுதந்திரத்தை இழந்தமையே மிகவும் துர்ப்பாக்கியமான விஷயமாகும்.

இடச்சுக்காலத்து வியாபாரம், வர்த்தகம் சம்பந்தமான விபரமான தகவல்களுடன், தமிழர் தொடர்பான வேறு விபரங்களும் உள்ளன. இவை இந்த ஆய்வின் நோக்கங்களைப் பொறுத்தவரை முக்கியமானவை. இலங்கையின் சனத்தொகை பிரித்தானியரினால் ஒழுங்கு முறையாகக் கணக்கெடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1814இல் முதலாவது குடிசன மதிப்பும், பின்னர் 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை, ஒழுங்கான இடைக்காலங்களின் பின்னரான குடிமதிப்புகளும் செய்யப்பட்டன. அதிர்ஷ்டவசமாக, இடச்சுக்காலத்திய தோம்புப் பதிவுகளிலும் மக்கள் சம்பந்தமான தகவல்கள் உள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்தின் கொமாண்டர்களான Anthony Pavilion (1665), Hendrick Zwaarderoom என்பவர்களின் ஞாபகக்குறிப்புகள் இந்த வகையில் பயனுள்ளவை. இடச்சுக்காரர் யாழ்ப்பாணத்தை 1658இல் கைப்பற்றிய சமயம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும், பெருநிலப்பரப்பிலும் 120,000 மக்கள் வசித்தனர் என அவர்களுடைய நிர்வாகம் கணித்துள்ளது. பின்னர், 1680ஆம் ஆண்டுக் குடிமதிப்பில் 187,599 ஆகவும் கணக்கெடுக்கப்பட்டது. இந்த எண்ணிக்கையில் 85 வீதமானோர் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் வசிப்பவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டது. எனவே 18ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணம் ஏறத்தாழ 150,000 மக்களைக் கொண்டிருந்தது எனலாம். இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் குடிப்பரம்பலை ஓரளவு தெரிந்துகொள்வதற்கு, 1746ஆம் ஆண்டுப் புள்ளி விபரமொன்று உதவுகின்றது.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள மக்களின் தொகையையும், அவர்களில் இறந்தவர் எண்ணிக்கையையும் இது காட்டுகின்றது.

கிராமம்	சனத்தொகை	இறப்புகள்
தெல்லிப்பளை	3822	29
மயிலிட்டி	3414	16
புத்தூர்	1909	10
அச்சுவேலி	2060	04
கோப்பாய்	2738	13
நல்லூர்	3700	19
வண்ணார்பண்ணை	2827	04
மானிப்பாய்	3138	14
மல்லாகம்	2733	12

இடச்சுக்காரர் நாட்டின் சனத்தொகையைக் காலத்துக்குக் காலம் கணிப்பிட்டு அதன் பிரகாரம் தலைவரியை முழுமையாக அறிவிட்டதுடன், தமது நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ளவும் அதைப் பயன்படுத்தினர் என்பதற்கு மேற்காணும் தகவல் ஒரு உதாரணமாகும். இடச்சுக்காரரின் பதிவுகளை முழுமையாகவும், செம்மையாகவும் ஆராய்ந்தால் அவர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழரின் தொகையைவிட்டுத் தெளிவாக அறியமுடியும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1658லிருந்து 1664வரை சேவையாற்றிய பல்தோஸ் என்பவரின் அறிக்கை ஒன்றில், யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரியச்சட்டமான “தேசவழமைச் சட்டம்” பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சட்டமும், அதில் உள்ள ஏற்பாடுகளும் எப்போது, எவ்வாறு முதலில் அங்குக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது என்பது தெரியாது. 1707இல் யாழ்ப்பாண முதலியார்கள் கொண்டதொரு குழுவை, இச்சட்டத்தை ஆவணமாகத் தயாரிக்கும்படி ஆணையிட்டபோது, இச்சட்டம் ஏற்கெனவே சமூகத்தின் எழுதாவிதியான சட்டமாக இருந்தது. யாழ்ப்பாண இராச்சியக் காலத்திலிருந்தே, இந்தச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் வழக்குகள் தொடரப்பட்டு, விசாரணைகள் நிகழ்ந்தது, நீதி வழங்கப்பட்டிருக்கும்போல் தோன்றுகின்றது.

Jan Schreuderன் 1706ஆம் ஆண்டு ஞாபகக்குறிப்பு, இடச்சுக் காலத்திலான தொழில் வாய்ப்புகளையும், பொருளாதார நிலைமைகளையும் ஓரளவு தெரிவிக்கின்றது. இந்தக் காலத்தில் தொழில் வாய்ப்புகளும், பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளும் அபிவிருத்தி அடைந்திருந்ததை இத்தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவற்றின்படி, ஓரளவு கல்வி கற்ற இளைஞர்களுக்குக் கம்பெனியின் கனிஷ்ட நிர்வாக சேவையில் உத்தியோக வாய்ப்புகள் கிடைத்துள்ளன. இவர்கள் வரிஅறிவிடுபவர்களாகவும், மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும், சமயப் பிரசங்கிகளாகவும் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். வரிவசூல் செய்பவர்களுக்குக் காணிமாற்ற முத்திரைச் செலவில் கமிஷனும் கிடைத்தது.

Baron Van Imhoffன் 1740ஆம் ஆண்டு அறிக்கை ஒன்றில், பல்வேறு தொழில்கள், உத்தியோகங்கள் என்பவற்றுக்கு வழங்கப்பட்ட சம்பளம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. காரியாலயப் பணி புரிவோருக்கு மாதம் 8 அல்லது 9 புளொரின் (florins) களிலிருந்து ஆரம்பித்து, 24 புளொரின் வரையில் சம்பளம் அதிகரிக்கப்பட்டது. கைவினைத்திறன் கொண்ட தச்சர், கொல்லர், மேசன் போன்றவர்களுக்கு மாதம் 18 புளொரின்களும், சாதாரணத் தொழிலாளர்களுக்கும், அரசாங்கத்துறையிலும், தனியார்த்துறையிலும் பெருமளவுக்குக் கிராக்கி இருந்தது.

இக்காலத்தின் சில ஆவணங்கள் அடிக்கடி அடிமைகளைப் பற்றிச் சொல்கின்றபோதும், அவர்களையிட்ட விபரங்களோ, அல்லது அடிமைகள் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டனர் என்பதுபோன்ற தகவல்களோ அவற்றில் இல்லை. இங்கு அடிமைகள் எனச் சொல்லப்

படுவோர் அதன் வழமையான அர்த்தத்தில் அல்லாது, நிரந்தரமாகச் சேவகம் செய்யக் கட்டுப்பட்டோரைக் குறிப்பதுபோல் தோன்றுகின்றது. இவர்களில் சிலர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தமது எசமானர்களுடன் கொத்தடிமைகளாக இங்கு வந்த தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகளைச் சேர்ந்த மக்களாகவும் இருக்கலாம்.

17ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், புரட்டஸ்தாந்துக் கிறீஸ்தவம் இடச்சுக்காரரினால் நிலையாக நிறுவப்பட்டது. மேற்குக் கரை யோரத்தை இவர்கள் ஆக்கிரமித்தபோது, அங்கு ஏற்கனவே அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருந்த கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவம் நிலைபரமாக இருந்தமை இவர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தது. அங்குள்ள பலர் கத்தோலிக்க ராகவும், போத்துக்கேயப் பெயர்கள் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தனர். வடக்கே மன்னாரிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் கத்தோலிக்கத்தின் செல் வாக்கு அதிகமாகவே இருந்தது.

இலங்கையில் கத்தோலிக்கர்களைப் புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்த வத்துக்கு மாற்றுவதே புரட்டஸ்தாந்து மிஷனரிமாரின் கடும் முயற்சி யாக இருந்தது. இப்பணியில் போதகர் பல்தேயுவின் பங்கு பெரியது. 1656இல் இலங்கைக்கு வந்த இவர், இறுதியாக இடச்சுக்காரர் இலங்கை முழுவதையும் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கு, ஒரு ஆத்மரீதியான சக்தி யாக இருந்தவர் எனக்கருதலாம். 1658இன் பின்னரே இவரது முக்கிய மான பணிகள் இடம்பெற்றன. 1665இல் இலங்கையை விட்டுப் போகும் வரை, இலங்கையில் கத்தோலிக்க மதத்தை அகற்றி அதற்குப் பதிலாக இடச்சுப்பாணியிலான புரட்டஸ்தாந்து மதத்தைப் பரப்பும் இயக் கத்தின் வழிகாட்டியாக இவர் செயற்பட்டார். தனது இந்தப்பணியைப் பற்றி அவர் இடச்சு மொழியில் அம்ஸ்ரடாமில் 1672இல் வெளியிட்ட நூலில் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

... மன்னாரிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் நான் விரும்பியே, எல்லா ஆலயங்களினதும், பாடசாலைகளினதும் மறுசீரமைப்பை, கத்தோலிக்கர் விட்டுச்சென்ற தடங்களிலேயே முன்னெடுத்தி ருக்கின்றேன். இந்த மறுசீரமைப்பு, எமது மதத்துடன் முரண் படாத வகையிலும், அதேசமயம் உள்ளூர்வாசிகளின் பழக்க வழக்கங்களை அனுசரித்துப் போகும் வகையிலும் நிகழ்ந்தது...

இந்த இலகுவாக்கப்பட்ட அணுகுமுறை, 1659இல் இலங்கையில் நடைபெற்ற, குருமாரின் பொதுச்சபையில் முன்வைக்கப்பட்டது. அது யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பலனளிக்கும் வகையில் இலங்கை முழுவதிலுமே கைக்கொள்ளப்பட்டது. பிள்ளைகள் பெரும் எண்ணிக்கையில் திரட்டப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு இலகுவான வினா - விடை முறையில் மதவிஷயங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு, ஞானஸ் தானம் கொடுக்கப்பட்டு, சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள்.

போதகர்கள் உள்ளூர்மொழிகளில் ஒன்றை, அதாவது சிங்களம் அல்லது தமிழைக் கற்கவேண்டும் எனப் பல்தேயு வலியுறுத்தினார்.

அவர், தானும் தமிழைக் கற்று, தமிழர்களுக்கு அவர்களுடைய மொழியிலேயே பிரசங்கம் செய்து, முன்னுதாரணமாக இருந்தார். அவருடைய மேற்பார்வையில் மதரீதியிலான ஆரம்பப் பாடங்கள் தமிழுக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டன. 1737இல் அச்சகம் வந்தபோது, தமிழ் வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் மத்தியில் இந்த மதநம்பிக்கைகளை விதைப்பது இலகுவாயிற்று. பிள்ளைகள் தம் சிறுவயதிலேயே மதம் சம்பந்தமானவற்றைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என அவர் எண்ணியதால், கல்வி அவருடைய மதம் மாற்றும் கொள்கையின் அதிமுக்கியமான அம்சமாக இருந்தது. சமுதாயத்தின் மூத்தவர்கள் தமது முன்னைய மதஅனுட்டானங்களைக் கைவிடத் தயக்கம் காட்டியதனால், இளைய சந்ததியினரைத் தமது மதத்தில் சேர்ப்பது இலகுவாக இருக்கும் என இடச்சுக்காரர் நம்பினார். 1660இல் போதகர் போகாட் பணிப்பாளர்களுக்கு அனுப்பிய அறிக்கையும் (VOC 1120, f. 322), யாழ்ப்பாணத்துப் புள்ளிவிபரங்களும் (VOC 1156, f. 717) தெரிவிக்கின்ற கணக்கின்படி பார்த்தால், பாடசாலை செல்லும் பிள்ளைகளின் தொகை அதிகமாகத்தான் உள்ளது. யாழ்ப்பாணம், காலி, மன்னார் ஆகிய மிக முக்கியமான மூன்று மாவட்டங்களிலுமே முறையே யாழ்ப்பாணத்தில் 34 பாடசாலைகளும், காலியில் 23 பாடசாலைகளும், மன்னாரில் 14 பாடசாலைகளும் இருந்தன. யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள் சில, நல்லூரில் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்காக ஒரு பயிற்சிப்பாடசாலையை நிறுவினர் எனவும், இடச்சு மொழியிலும், தமிழிலும், இடச்சு, தமிழ் ஆசிரியர்கள் கற்பித்தார்கள் என Van Dam இன் அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. மிக இறுக்கமான விதிமுறைகளைக் கொண்டிருந்த இந்தப் பாடசாலையின் மாணவர்கள் யாவருமே, பாடசாலை வளாகத்தினுள் தங்கியிருந்து படிக்கவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடும் இருந்தது. கற்பிக்கப்படவேண்டிய பாடங்கள், கற்பதற்கான நேரம், பொழுதுபோக்குக்கான நேரம் என்பவை மிகவும் கவனத்துடன் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. உணவு, தங்குமிடம் என்பவை மாணவர்களின் சாதி வேறுபாடுகளை அனுசரித்தே அமைந்திருந்தன. ஆசிரியர்கள், மாணவர் இருசாராருக்குமே கடுமையான கட்டுப்பாட்டு விதிகள் இருந்தன. பாடசாலையை நடத்துவதற்குப் போதுமான நிதிவசதிகளும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன.

இருந்தபோதிலும், 1689இல் இலங்கைக்கான ஆணையாளர் Adrian Van Rheide நிலைமை பற்றித் தெரிவிக்கையில், பொதுவாக எல்லா இடங்களிலுமே கிறீஸ்தவம் வீழ்கின்றது என்றும், அதுவும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் இந்த நிலை மோசமாக உள்ளது எனவும் கூறுகின்றார். கண்ணுக்குப் புலப்படாத வகையில் இப்போதும் கத்தோலிக்க மதம் ஆழமாக வேர்கொண்டிருந்தது. புதியமதங்களின் வரவால் பௌத்த, இந்து மதநம்பிக்கைகள் அற்றுப் போய்விடவில்லை. பிரித்தானியர் தமது ஆட்சிக்காலத்தில், மத அனுட்டான விஷயங்களில் தளர்வான கொள்கையைக் கடைபிடித்தமையால், புரட்டஸ்தாந்துக் கிறீஸ்தவர் எனக்கருதப்பட்ட பலர், மறுபடியும்

கத்தோலிக்க, இந்துமதங்களைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்தது இந்த உண்மைக்கு வலுச்சேர்க்கின்றது. போதகர் பல்தேயு, தனது காலத்தில் இலங்கையின் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் இந்துமதம் மிகவும் செழிப்பான நிலையிலேயே இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அத்துடன், தமிழ்க் கிறீஸ்தவர்கள், இந்துமத வழிபாட்டு முறைகளைத் தமக்கு ஏற்ற வகையில் மாற்றியும், முழுமையாகவும் கைக்கொண்டனர் எனத் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்துத் திருமணங்களில் அணிவிக்கப்படும் தாலி, கிறீஸ்தவ ஆலங்களின் திருமணங்களின்போது அணிவிக்கப்பட்டது. இன்றுவரை இந்த வழக்கம் தமிழ்க் கிறீஸ்தவர்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றது.

நெதர்லாந்து தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ள ஆவணங்கள் அவர்களுடைய நிர்வாக நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமான பெறுமதி வாய்ந்த பல தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன. இது மாத்திரமன்று, இலங்கைத் தமிழரின் சமூகம், வரலாறு பற்றியும், இலங்கையின் மதம் கலாச்சாரம், வாழ்க்கைமுறை என்பன தொடர்பாகவும் ஏராளமான மூலாதாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

இடச்சுக்காரர் வரைபடங்கள் தயாரிப்பதில் மிகவும் கவனம் செலுத்தினர். தமது குடியேற்றவாத உடைமைகள் பற்றிய மிகச் சரியான ஆதாரங்களை வைத்திருப்பதற்காக மாத்திரமின்றி, தமது வியாபாரம், வர்த்தகம் என்பவற்றை மேலும் முன்னெடுக்கவும், தமது நிர்வாகத்தை எப்போதுமே சிறந்தநிலையில் பேணுவதற்காகவும் வரைபடங்கள் தயாரிப்பதில் அவர்கள் மிக அக்கறையாக இருந்தனர். இதன் காரணமாக இலங்கையின் பல்வேறு வகையான வரைபடங்கள் ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ளன. முழுத்தீவினதும் வரைபடங்கள், மாகாண வரைபடங்கள், மாவட்ட வரைபடங்கள், கடற்படைத் தளங்கள், கோட்டைகள் என்பவற்றின் வரைபடங்கள் என்பன இவற்றுள் அடங்கும். இவற்றை இலகுவாகப் பார்க்கும்வகையில் இவற்றிற்கு இலக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. மிகவும் பொருத்தமான வரைபடங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

கிழக்கிலங்கை வரைபடம், வண்டலூர் குடாவரைபடம், குறிப்புகளுடனான மட்டக்களப்பு வரைபடம், (Access No. 237)

திருகோணமலை வரைபடம் (Access No.241)

திருகோணமலைக் குடாவும் அதன் சுற்றாடலும், 18ஆம் நூற்றாண்டு (Access No. 242)

இலங்கை வரைபடம், 18ஆம் நூற்றாண்டு (Access No. 926)

இலங்கை வரைபடங்களின் விபரங்கள் 1606, சிலாபம், புத்தளம், மன்னார், யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை போன்ற இடங்களின் திட்டப்படங்கள் உட்பட (Access No.428)

மன்னார் இராட்சதக்குளம் அல்லது கட்டுக்கரைக்குளம் அவற்றின் சுற்றாடல் வரைபடம் 1742 (Access No. 929)

இராட்சதக்குளம் நீர்ப்பாசனத்திட்டத்தின் கீழுள்ள மாந்
தோட்டை, நானாட்டான் திட்டப்படங்கள், அவற்றின் வரலாற்றுக்
கதையுடன், 18ஆம் நூற்றாண்டு (Access No.934)

மன்னார்துறைமுகம், கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர் திருத்த
வேலைகள் முடிந்த பின்னரான படங்கள், மன்னார் முத்துக்குளியல்
திடல்களுக்கு எதிரேயுள்ள கடற்கரையோரமாக அமைந்துள்ள அரிப்பு,
தடுப்புச் சுவர்கள், கல்பிட்டியின் வடமுனை (Access No. 992)

யாழ்ப்பாணமும், அதைச்சூழவுள்ள பிரதேசங்களும், வரை
படம் (Access No. 995)

Verenigd Oostindische Compagnie (VOC) 1658ல் கைப்பற்றிய
இடங்கள் (Access No. 996)

வன்னி எல்லையில் உள்ள கரச்சி வரைபடம் (Access No. 996)

யாழ்ப்பாணம் மாளிகை, கால்வாய், வீதி உட்படத் திட்டப்
படம் (Access No. 1000)

யாழ்ப்பாண நெற்களஞ்சியங்கள் 1772 (Access No. 1050)

யாழ்ப்பாண வெடிமருந்து மில், டிசைன் படம் 18ஆம்
நூற்றாண்டு, (Access No.1003)

நல்லூர் செமினறி விளக்கப்படம் 1691 (Access No.1006)

திருகோணமலைப் பிரதேசம் (Access No. 1008).

வெவ்வேறு மாவட்ட வரைபடங்களின் தொகுப்பு: வலிகாமம்,
நைனாதீவு, கருநாவற்பற்று, இலுப்பைக்கேணி, பல்லவராயன்கட்டு,
பூநகரி, காரைத்தீவு, முள்ளியவரை, செட்டிகுளம், தென்னைமரவடி,
தென்மராட்சி, புங்குடுதீவு, அனலைத்தீவு, மன்னார், முசலிப்
பட்டணம்.

இந்த வரைபடங்கள் புவியியல் எல்லைகளையும், மாகாண,
மாவட்ட எல்லைகளையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இவற்றை
விட, புதிதாக அமைக்கப்படவுள்ள பெரிய தமிழ்நகரங்கள், கட்டி
டங்கள், தொழிற்சாலைகள், துறைமுகங்கள், துறைகள், வீதிகள், நீர்ப்
பாசன அமைப்புகள், களஞ்சிய சாலைகள், பங்களாக்கள் ஆகிய
வற்றுக்கான திட்டவரைபடங்களும் உள்ளன. இந்த வரலாற்றுக்
காலத்தையிட்டு மேலும் சிறப்பாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு, இந்த
வரைபடங்கள், திட்டவரைபடங்கள் பற்றிய ஆய்வு மிகவும் பயன
ளிக்கும். தமிழர் நிலங்கள் ஆதியில் எப்படியிருந்தன, பின்னர் அவை
எப்படிப்பட்ட மாற்றங்களுக்கு ஆளாகின என்பதையிட்ட எமது
அறிவை மேலும் விரிவுபடுத்தவும் இந்த ஆய்வு உதவும்.

பிரித்தானியக் குடியேற்றவாத தொடக்கக்காலத்தில் சிவில்
சேவை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய H. Cleghornனுடைய கூற்றை
இங்கே மேற்கோள் காட்டி இந்த அத்தியாயத்தை முடிக்கலாம்.

.. .. மிகவும் புராதனக் காலத்திலிருந்தே, இரு வேறுபட்ட மக்கள், நாட்டை வெவ்வேறாகத் தமக்குள் பிரித்து உடைமையாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். முதலாவதாக, சிங்களவர் நாட்டின் மத்தியப் பகுதியிலும், தெற்கிலும், மேற்கில் வளவைக் கங்கையிலிருந்து சிலாபம் வரையில் வாழ்கின்றனர். இரண்டாவதாக மலபார் (தமிழர்) மக்கள் வடக்கு, கிழக்கு மாவட்டங்களை உடைமையாகக் கொண்டுள்ளனர். இந்த இருதேசியங்களின், மொழி, மதம், பழக்கவழக்கங்கள் என்பன முற்றிலும் வேறுபட்டவையாகும்..

உண்மையில், பிரித்தானியர் 1833இல் தமது நிர்வாக வசதி கருதி இந்த இரு வேறான புவியியல் பிரதேசங்களையும் ஒன்றாக்கினர். முன்பு, போத்துக்கேய, இடச்சுஆட்சிகளின்போது, இவ்விரு பிரதேசங்களும் வேறுவேறாகவே தனித்திருந்தன. போத்துக்கேயரைப் பற்றிய அத்தியாயத்தில் தரப்பட்டுள்ள வரைபடமும், இடச்சுக்காலத்தின் பல்வேறு வரைபடங்களும் இந்த உண்மைக்கு மிக வலுவான சான்றுகளாகும். காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் எஸ். அரசரத்தினம், இந்த வரைபடங்களை மிகவும் கவனமாக ஆராய்ந்தவர். அவருடைய சிறந்த கட்டுரையில், ('The administrative organisation of the Dutch East India Company in Ceylon' - Ceylon Journal of Historical and Social Studies. viii, 2, Peredeniya, 1965) ... யாழ்ப்பாணக் கொமாண்டரின் அதிகார எல்லை புத்தளத்தின் வடபகுதியிலிருந்து விரிவடைந்து வடமேற்கு, வடகிழக்குக் கரைகளை வளைத்துச் சென்று மட்டக்களப்பின் தென்பகுதிவரை வியாபித்திருந்தது.. .. எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

5. பிரித்தானியாவின் முதன்மை நூலகங்களில் உள்ள தொகுப்புகளின் இயல்பு

1505 ஆம் ஆண்டு, இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைகின்றது. ஐரோப்பிய வர்த்தகம், மதம் என்பனவற்றின் பெரும் எழுச்சி இந்தக் காலகட்டத்துடன்தான் ஆரம்பிக்கின்றது. இக்காலத்தில் தான் ஐரோப்பியர்கள் தமது வியாபாரத்தைப் பெருக்கும் ஆர்வத்துடனும், கிறீஸ்தவமதத்தை மேலும் பரப்புவதற்கும், ஆசிய நாடுகளில் பெரும் ஊடுருவல்களை மேற்கொண்டிருந்தனர். இதன் விளைவாக இந்த நாடுகளில் ஐரோப்பியரின் ஆதிக்கம் பல நூற்றாண்டுகளாக நிலைத்திருந்தது. இலங்கையும் அவர்களுடைய இலக்குகளில் ஒன்றாக இருந்தது. முதலில் போத்துக்கேயரினாலும், பின்னர் இடச்சுக்காரரினாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு, இறுதியில் பிரித்தானியர் கைவசமாகி, அவர்களே இலங்கையின் குடியேற்றவாத எஜமானர்கள் ஆனார்கள்.

150 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பிரித்தானியர் இலங்கையில் ஆட்சி செலுத்தினர். இந்தக்காலத்தில் அவர்களுடைய மதகுருக்களும், அரசியல்தலைவர்களும் தங்களது குடியேற்றவாதப் பிரசைகளின் மொழிகளையும், கலாச்சாரத்தையும் கற்பதில் பெரும் ஆர்வங்காட்டினர். பிரித்தானியாவின் அரசியல், வர்த்தகம், மதம் என்பனவற்றை விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்ற அவாவே, இந்த ஆர்வத்தின் அடிப்படை நோக்கமாக இருந்தது எனலாம். இந்த ஆர்வத்தின் ஒரு விளைவாக, இலங்கையின் இலக்கியங்களைத் தனிப்பட்டவர்களும், சங்கங்களும், பிரித்தானிய நூலகங்களும் சேகரித்து, அவற்றைப் பேணிக்காப்பதில் ஈடுபட்டன. தென்னாசியாவினதும், ஏனைய நாடுகளினதும் மொழிகளையும், கலாச்சாரத்தையும் பற்றிய உயர்கல்வி சம்பந்தப்பட்ட, புலமைசார்ந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதன் காரணமாக, பிரித்தானிய நிறுவனங்களில் உள்ள இலக்கியத் தொகுப்புகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. இலங்கை உட்பட, தென்னாசியாவில் அரசியல், வர்த்தக அபிலாசைகள் கொண்டவர்கள், தமது நோக்கங்களுக்கு இத்தகைய புலமையின் அவசியத்தையும், பெறுமதியையும் உணர்ந்தமையால், அவற்றுக்கு மேலும் ஆதரவு அதிகரித்தது. கீழே தரப்படும் நிறுவனங்கள் இலங்கை சம்பந்தமான மூலாதாரங்கள், இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள் என்பவற்றைத் தொடர்ந்து சேகரிப்பதில் மிகவும் முனைப்பாக இருந்துள்ளன. இலங்கைத்தமிழர் பற்றி ஆய்வுகளுக்கு

இந்த நிறுவனங்களிலுள்ள பொருத்தமான மூலாதாரத் தொகுப்புகளைப் பரிசீலிப்பதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். இதன் காரணமாக, இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்களைக் கொண்ட அவற்றின் பெரிய தொகுப்புகள் இங்கே ஆராயப்படமாட்டாது. பின்வரும் நூலகங்கள் இவ்வகையில் கவனத்துக்கு உரியவை:

The British Library and its relevant branches in London.

The School of Oriental and African Studies (University of London).

The Library of the Institute of Commonwealth Studies (University of London).

The Bodleian Library (University of Oxford).

The Centre of South Asian Studies Library (University of Cambridge).

The Archives of the University of Birmingham.

The Royal Commonwealth Society Library, London.

The Royal Asiatic Society Library, London.

The Foreign and Commonwealth Office Library, London.

The National Archives, London.

புராதன இலங்கையின் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் சம்பந்தமாக வரலாற்று ஆக்கங்களில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. 1800 கி.பி முன்னர் இருந்த “நூல்கள்” அனேகமாக ஓலைச்சுவடிகளிலேயே எழுதப்பட்டிருந்தன. “தலிபத்து” மரத்தின் ஓலைகளில் உலோக ஆணிகளினால் எழுதப்பட்டுப் பின்னர் அவற்றின்மேல் சிவப்புச் சாயம் பூசப்பட்டது. ஓலைச் சுவடிகளாயுள்ள ஏராளமான கையெழுத்துப் பிரதிகள் இப்போதும் பௌத்த, இந்து ஆலயங்களில் உள்ளன. இவற்றில் பல, பௌத்தம், ஆயுள்வேதம், வானசாஸ்திரம், பேய்விரட்டல் போன்ற விஷயங்கள் குறித்தவையாகும்.

கிடைக்கின்ற தகவல்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது, இலங்கை மக்கள் காகிதம் தயாரிக்கும் முறையை அறிந்திருந்தார்களா என்பது தெரியவில்லை. அக்காலத்தில் அச்சு வசதிகள் அதிகம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கவில்லை. 1830இல் கோல்பூறாக ஆணைக்குழுவின் காலத்திற்கூட மிகச்சில அச்சகங்களே இருந்தன. இவற்றில் ஒன்று அரசாங்கத்தின் அச்சமாகும். ஏனையவை சில ஆங்கிலேய மிஷன் களுக்குச் சொந்தமாகவும் இருந்தன. பிரித்தானியர் வந்ததும் இடச்சு அரசாங்கத்தின் அச்சகத்தை எடுத்துக்கொண்டனர். இலங்கைக்கு 1814இல் வந்த முன்னோடிகளான மெதடிஸ்ந் மிஷனரிமார் தம்முடன் கூடவே அச்சகவசதிகளை எடுத்து வந்திருந்தனர். தனியார் நூலகங்கள் பெரும்பாலும் மதநூல்களையும், சிறுபிரசுரங்களையும் வெளியிட்டனர். ஆனாலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் பொதுவான புத்தகங்களையும் வெளியிட்டனர். சுயமொழிகளில் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டு

மக்களுக்கு ஊக்கமளிக்கவேண்டும் என அரசாங்கத்துக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டபோதும், Government Weekly Gazette மட்டுமே வெளியிடப்பட்டது. குடியேற்றவாத அரசாங்கத்தின் ஆதரவு இல்லாமையே, உள்ளூர் மொழி அச்சகங்கள் அல்லது தனியார் அச்சகங்கள் உருவாவதற்கும், அவற்றின் மூலமாகத் தகவல்கள் பரவுவதற்கும் வழி இல்லாமற் போயிற்று.

இருந்தபோதிலும், 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அச்சகத் தொழில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் முன்னேற்றம் அடைந்து, 20ஆம் நூற்றாண்டுவரை அதன் வளர்ச்சி தொடர்ந்தது. இருந்தபோதிலும் மக்களிடையே, அவர்களது மொழி, இலக்கியங்கள் பற்றிய உண்மையான ஆர்வத்தையும், பெருமையையும் உருவாக்கக்கூடிய “மறுமலர்ச்சி” ஏற்படவில்லை. 1948இல் சுதந்திரம் கிடைத்து சுயமொழிகள் முக்கியத்துவம் பெற்றபோது, மறுமலர்ச்சி உதயமாகிறது. 1733இல் தான் முதலில் புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டபோதும், 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே அவை கணிசமான அளவில் உற்பத்தியாகின. அப்போதிருந்து சிங்களம் தமிழ் மொழிகளில் பெரும்பான்மையான புத்தகங்களும், ஆங்கிலத்தில் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான புத்தகங்களும் வெளியிடப்பட்டன. இவற்றிலும் அனேகமானவை கல்வி வெளியீட்டுச் சபையினால் வெளியிடப்பட்ட பாடநூல்களாகவே இருந்தன.

இங்கு, கருத்துக்கு எடுக்கப்படவேண்டிய காலம் 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து, 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரையிலானது. பிரித்தானிய ஆக்கிரமிப்பின் ஆரம்பகாலத்திலிருந்து, அரசின் பதிப்புரிமைச் சட்டம் 1842இல் அமுல் செய்யப்படும்வரை, மிஷனரிமாரும், குடியேற்றவாத அரசும், அதன் நிர்வாகிகளும் இலங்கையைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்கள். தமது அரசு, வர்த்தக, மதசம்பந்தமான நலன்களை மேம்படுத்துவதற்காக அவர்கள் இத்தகைய ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். இந்த ஆரம்ப காலத்தில், 3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இலங்கையின் செயற்பாடுகள் பற்றிய கையெழுத்துப்பிரதிகள், ஆசிரம ஆவணக்காப்பகத் தொகுப்புகள், தனியார்தொகுப்புகள் என்பவையே, சேகரிப்பட்ட ஆவணங்களுள் பெருமளவில் இருந்தன.

நிர்வாகஸ்தர்கள், நீதிபதிகள், பொது அதிகாரிகள், மிஷனரி மார்கள், தமது ஓய்வு நேரத்தில் புலமைசார் ஆர்வங்களில் ஈடுபட்ட சில கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் அதிகாரிகள், என்பவர்களே இந்தத் தொகுப்புகளின் பாதுகாவலர்களாக இருந்தனர். எனவே இவை தனியார் உடைமைகளாகவே இருந்தன. வைத்தியரும், மூலப்பிரதிகளைத் தேடிச் சேகரிப்பவருமான சேர். ஹன்ஸ் சுலோன் என்பவரின் கோரிக்கைக்கு இணங்க, பிரித்தானிய அரும்பொருள் நூலகம், (British Museum Library) 1753இல் தாபிக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து, தென்னாசிய மொழிகளிலுள்ள நூல்கள் போன்ற ஆக்கங்கள்

அங்குச் சேகரித்து வைக்கப்பட்டன. ஆயினும் இவை இப்படித்தான் சேகரிக்கப்படல்வேண்டும் என்ற திட்டவட்டமான கொள்கையோ, அதற்குப் போதுமான நிதியோ இல்லாத காரணத்தினால் சேகரிப்பு ஒழுங்குமுறையாக நடைபெறவில்லை. இவற்றில் பெருமளவு நூல்கள் விலைகொடுத்து வாங்கப்பட்டவை. ஆயினும், அன்பளிப்புகள், தனியார் அளித்த தொகுப்புகள், மிஷனரிமார், பயணஞ்செய்வோர், மிஷனரி சொசயற்றிகள், ஏல விற்பனையகங்கள், புத்தக வியாபாரிகள் என்பவர்களின் பங்களிப்பு காரணமாக, நூலகத்தின் ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து சுமார் எண்பது ஆண்டுகளில், பெருமளவு தொகுப்புகள் இங்கு சேர்ந்துள்ளன.

1801இல் India Office Library அமைக்கப்பட்டு, அது தென்னாசியா மற்றும் கீழைத்தேச நாடுகளிலுள்ள ஆக்கங்களைச் சேகரிக்க ஆரம்பித்தது. கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் வரலாற்றுப் பதிவாளராக இருந்த Rober Orme என்பவரே, இப்படிப்பட்ட நூலகம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என ஆலோசனை வழங்கியவராகும். அன்றிலிருந்து இந்த நூலகம், கிழக்கிந்தியக்கம்பெனியினாலும், அதன் இந்தியக்கிளையினாலும் மட்டுமன்று, தென்னாசிய விஷயங்களில் ஆர்வம் கொண்டிருந்த அறிஞர்களினாலும், ஆய்வாளர்களினாலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. நன்கொடைகள் மூலமாகவே இங்குள்ள பெருமளவு நூல்கள் கிடைத்தபோதிலும், சில முக்கியமான தொகுப்புகள் விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டுள்ளன.

இக்காலத்தில் நிறுவப்பட்ட இன்னுமோர் நூலகம், ரோயல் ஏசியற்றிக் சொசயற்றியின் நூலகமாகும். (Royal Asiatic Society Library). 1823இல் தாபிக்கப்பட்ட இந்தத் தனியார்நூலகம், தென்னாசியா சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளுக்கும், ஆய்வுகளுக்கும் ஆதரவு வழங்கியது. மேற்குறிப்பிட்ட இருநூலகங்கள் போலவே இந்த நூலகத்தின் தொகுப்புகளும், ஒரு சிலவற்றைத்தவிர, நன்கொடைகளாகக் கிடைத்தவையே. அதனால் இங்கு உள்ளவை பெரும்பாலும் தனியாரின் புத்தகத் தொகுப்புகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், பத்திரங்கள் என்பவையாகும். இவற்றில் பல, இலங்கையின் ரோயல் சொசயற்றிக் கிளையினால் அனுப்பப்பட்டவை.

பதிப்புரிமைச் சட்டம் வழங்கிய சலுகையினால், பிரித்தானியாவில் உள்ள தொகுப்புகளில் தென்னாசியத் தொகுப்புகள் பெருந்தொகையில் சேர்ந்தன. பிரித்தானிய நூலகம், இந்தியன் ஆபீஸ் நூலகம் என்பவற்றிற்கு நன்கொடைகள், பின்னூரிமைகள், பிரித்தானியாவிலுள்ள கீழைத்தேச ஆர்வலர்கள் திரட்டிய தொகுப்புகள் என்பவை மூலமாகச் சேர்ந்த தொகுப்புகளைவிட, பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின் உத்தியோகப் பூர்வமான வழிகளிலேதான், அதிகத்தொகுப்புகள் கிடைத்தன. பிரித்தானியாவில் கொண்டுவரப்பட்ட 1842 Imperial Copyright Act, பிரித்தானிய டொமினியன்களுக்கும், அதன் குடியேற்ற நாடுகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டபோது, இலங்கை வெளியீடுகளும் இச்சட்டத்தின்

படி, பிரித்தானிய அரும்பொருளகத்தில் வைப்புச் செய்யப்படல் வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை அனுசரிக்கா விட்டால் என்ன தண்டனை என்பது அச்சட்ட ஷரத்துக்களில் காணப்படாமையால், பதிப்புரிமைச் சட்டத்தை முழுமையாக அமுல் செய்வது சிரமமாகவிருந்தது. இலங்கை வெளியீட்டு முயற்சிகள் ஆரம்பநிலையில் இருந்தமையாலும் பல பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டன. இதன் காரணமாக, பிரித்தானிய அரும்பொருளகத்துக்குப் பதிப்புரிமைச் சட்டமூலமாகக் கிடைத்த அனேகமான இலங்கை வெளியீடுகளுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. எனவே கிடைக்கக்கூடிய நிதியைப் பொறுத்தே இந்த வெளியீடுகளின் எண்ணிக்கையும் இருந்தது. இலங்கைக்கு மட்டும் இந்த நிலை ஏற்படவில்லை. தென்னாசியாவின் ஏனையநாடுகளிலும் பதிப்புரிமைச் சட்டம் சம்பந்தமான பிரச்சனைகள் ஏற்படவே செய்தன.

1867, Indian Press and Registration என்ற சட்டத்தின் பிரகாரம், இந்திய ஆபீஸ் நூலகமும் பதிப்புரிமை வைப்பக உரிமையைக் கொண்டிருந்தது. எனவே இந்த நூலகத்திலும் பெருந்தொகையான ஆக்கங்கள் வந்து குவிந்தன. ஆனால், Imperial Copyright Act சட்டத்தைப் போன்று, இந்தியாவில் வெளியாகும் அத்தனை வெளியீடுகளிலும் ஒவ்வொரு இலவசப் பிரதியைப் பெறும் உத்தரவாதம் இதற்கு இருக்கவில்லை. 1867லிருந்து 1948வரை வெளியிட்ட யாவுமே, இந்திய ஆபீஸ் நூலகத்துக்கும், பிரித்தானிய நூலகத்துக்கும் அனுப்பப்படல் வேண்டுமெனச் சட்டம் கூறியபோதும், அவ்வாறு நடைபெறவில்லை.

பதிப்புரிமைச் சட்ட ஏற்பாடுகளின் குறைபாடுகளையிட்டு பிரித்தானிய அரும்பொருளகத்தின் தர்மகர்த்தாக்கள் அதிருப்தி அடைந்தனர். ஆனாலும் 1890இல் இந்தச் சட்டம் இந்திய அரசினால் மாற்றப்படும்வரை, பதிப்புரிமையாகக் கிடைத்த வெளியீடுகளுக்குப் பணம் செலுத்தப்பட்டது. இந்த நிலையிலும், வந்துசேர்ந்த வெளியீடுகளின் தொகை வேகமாக அதிகரிக்கவே, விசேடத்திறன் உடைய உத்தியோகத்தர்கள் மேலதிகமாகத் தேவைப்பட்டனர். தென்னாசியாவிலும், குறிப்பாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலும் அச்சுத் தொழில் அதிவேகமாக வளர்ச்சியுற்றதனால், பிரித்தானிய அரும்பொருளகத்தின் கீழைத்தேசத் தொகுப்புகளும் எல்லையின்றிப் பெருகின. இதன் காரணமாகக் கீழைத்தேச ஆக்கங்களுக்கென Department of Oriental Manuscripts என்ற விசேடப் பகுதி 1867இல் உருவாக்கப்பட்டது. கீழைத்தேச மொழிகளிலே ஏற்கனவே பொது நூலகத்தின் வைப்பிலிருந்த அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களும் வேறாகப் பிரித்து எடுக்கப்பட்டு, இந்த இரண்டு வகைத் தொகுப்புகளையும் ஒன்றுசேர்த்து, Department of Oriental Manuscripts and Printed Books என்ற புதிய பகுதி உருவாக்கப்பட்டது.

1948இல் இலங்கையைத் தவிர, ஏனைய நாடுகள் அனைத்திலுமே பதிப்புரிமை ஏற்பாடுகள் சட்டம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இலங்கையின் பதிப்புரிமை வெளியீடுகள் தொடர்ந்து பிரித்தானிய அரும்பொருளகத்துக்கு வந்துகொண்டே இருந்தன. ஏற்கெனவே இங்கு முதலில் குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகள், இவ்வெளியீடுகளை இலவசமாகப் பெறுவதற்குத் தடையாக இருந்தன. இவற்றைப் பெறுவதில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட கொள்கைகளின் தெளிவின்மை காரணமாக இப்பிரச்சனை மேலும் சிக்கலாகியது. இதன் காரணமாக, சீக்கிரமாக அழிந்துபோகும் ஆக்கங்கள் பெறப்படவில்லை. மேலும், தெரிவுசெய்யப்படவேண்டிய நூல்களின் அட்டவணைப் பட்டியல் வெளியிடப்படுவது நின்றுபோயிற்று. யுத்தத்தின் பின் விளைவான தட்டுப்பாடுகளினால் ஊழியர்தொகை, நிதிவசதி என்பனவும் குறைந்தன. பிரித்தானிய அரும்பொருளகம் மீண்டும் பதிப்புரிமை ஏற்பாடுகளை அமுல் செய்தபோதிலும், வந்துசேர்கின்ற நூல்களின் தொகை குறைந்துகொண்டே செல்வதைத் தடுக்க முடியவில்லை.

பிரித்தானிய சாம்ராச்சியமும் ஏனைய குடியேற்றவாத ஆதிக்கங்களைப் போன்றே, வர்த்தகத்தையும், அரசியலையும் தனது பிரதான நோக்கங்களாகக் கொண்டிருந்தன. இந்த நோக்கங்கள்தான் தேசிய ரீதியில் முன்னுரிமை பெற்றிருந்தன. பிரித்தானியக் கல்விக் கொள்கை, அது வெளிநாடுகளுடன் கொண்டிருந்த உறவுகள், என்பவைகூட இந்த நோக்கங்களுக்கு அடுத்தபடியாகவே கருதப்பட்டன. ஆயினும் 20ஆம் நூற்றாண்டில், அதுவும் இரண்டாம் உலகப்போரின் பின்னர், மற்றைய ஐரோப்பியநாடுகள் போன்றே, பிரித்தானியாவும் தனது கல்விக் கொள்கையின் குறுகிய நோக்கத்தை உணர்ந்தது. அது வரையும் மேற்கத்தியக் கலாச்சாரமே பிரதான இடத்தை வகித்து வந்த தமது கல்விக் கொள்கையில் மாற்றம் அவசியம் என்பதைப் பிரித்தானியர்கள் உணர்ந்தனர். மேற்கத்திய கலாச்சாரம் மட்டுமே என்ற கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்பட்டதனால், தனது குடியேற்றவாத நாடுகள் பற்றியும், அவற்றின் பிரதேசங்கள் சம்பந்தமாகவும் பிரித்தானியா அதிகம் அறிந்திருக்கவில்லை. பிரித்தானியநூலகங்கள் சம்பந்தமாக பின்பற்றப்பட்ட ஏற்பாடுகளில் ஆசியாவும், பிரித்தானியாவின் குடியேற்றவாத நாடுகளும் பொதுவாகக் கவனத்துக்கு எடுக்கப்படவில்லை.

19ஆம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானிய நூலகங்கள் தமது கீழைத் தேசத் தொகுப்புகளை மேலும் விரிவுபடுத்துவதில் அக்கறை எடுத்ததற்கு, கீழைத்தேச ஆர்வலர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலும், தமது உத்தியோகரீதியிலும், மிஷனரி வேலைகள் தொடர்பாகவும் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் காரணமாயிருந்தன. அவர்கள் கீழைத்தேசங்களின் மொழி, இலக்கியம் என்பவற்றினால் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தனர். 19ஆம் நூற்றாண்டிலும், அதற்கு முன்னரும் உள்ள தனியார் தொகுப்புகள் அவர்களுடைய இந்த ஆர்வத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. ஆனால்

அதேசமயம், கீழைத்தேச மொழிகள் தொடர்பாக உயர்கல்விரீதியான ஆய்வுகளில் அதிகம் ஆர்வம் காட்டப்படவில்லை. உண்மையில் இவற்றிற்காக ஆரம்பத்தில் எடுத்த முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. இருந்தபோதிலும், இந்தத் தோல்விகளினால் ஏற்பட்ட அதிருப்தியும், ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள் இத்தகைய முயற்சியில் பெற்ற வெற்றியும், திறைசேரியின் சீர்திருத்தஆலோசனைகளும், 1916இல் கீழைத்தேச கற்கை நெறிகளுக்காக ஒரு மையம், (School of Oriental Studies) அதற்கான நூலகத்துடன் நிறுவப்படக் காரணமாயின.

உயர்கல்வி சம்பந்தமாக அதிகரித்த இந்த ஆர்வம், அக்கறை என்பவற்றின் விளைவாகப் பின்னர், பிரதேசஆய்வுகள், (Area Studies), பிரதேசவாரியான தொகுப்புகள் (Area Collections) என்ற எண்ணக்கருக்கள் தோன்றவிருந்தன. ஆனாலும், முதலாம் உலக மகாயுத்த காலத்தின் உச்சக்கட்டத்தில் இந்தக் கல்விமையம் நிறுவப்பட்டது, இங்கு அரசியல் நோக்கங்கள் பிரதானமாகக் கொள்ளப்படவில்லை என்பது தெரிகின்றது. 20ஆம் நூற்றாண்டில் அதிகரித்த ஆசியத் தொகுப்புகளும், அரசியல்நோக்கங்களைவிட, ஏனைய பரந்த நோக்கங்கள் கவனத்துக்கு எடுக்கப்பட்டன என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றன.

பிரித்தானியாவில் உள்ள கீழைத்தேசத் தொகுப்புகள், இரண்டாம் உலகப்போரின் பின்னரே, மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரித்தன. பிரித்தானிய சாம்ராச்சியம் போரை எதிர் கொள்ள நேர்ந்தபோது, அதனுடைய குடியேற்ற நாடுகளினதும், யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட ஏனையநாடுகளினதும், அரசியல், சமூக, யுத்த தந்திரத் தகவல்கள் அல்லது, அவைபற்றிய அறிவு அத்தியாவசியம் என்பதை உணர்ந்தது. இதன் காரணமாக, பிரித்தானியப் பல்கலைக் கழகங்களில், இந்தப் பிரதேசங்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு புதிய கற்கை நெறிக்கான கல்விக் கொள்கை அவசியம் என, 1947இன் ஸ்காபரோ ஆணைக்குழுவின் (Scarborough Commission 1947) அறிக்கை கூறுகின்றது. மொழியை மாத்திரமே பிரதானமாகக்கொள்ளாமல், நவீன, பரந்த கற்கைநெறிகள் உயர்கல்விக்கான கொள்கைகளில் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்து மேலோங்கியிருந்தது. ஆயினும், ஆணைக்குழுவினால் முன்வைக்கப்பட்ட அரசியல்ரீதியான காரணங்களும், ஆணைக்குழு கல்வி அமைச்சினால் நியமிக்கப்படாமல், வெளிநாட்டு அமைச்சினால் நியமிக்கப்பட்டிருந்தமையாலும், அரசியல் காரணங்களே முன்னுரிமை பெற்றன. பிரதேசரீதியான கற்கைநெறிகள் கொள்கை, கிடப்பில் போடப்பட்டது. இதன்பின்னர், நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார நலன்களைக் கருத்திற்கொண்டு அளிக்கப்படும் முன்னுரிமைகளிலேயே, பிரித்தானியநூலகங்களில் உள்ள இந்தப் பிரதேசரீதியான தொகுப்புகளின் வளர்ச்சி தங்கியிருந்தது. ஆயினும், இந்தக் கற்கைநெறிகள் சம்பந்தமாக, ஆணைக்குழு நூலகங்களுக்குச் சிபாரிசு செய்த அரசு உதவி, ஆணைக்குழுவினால் கிடைத்த நன்மைகளில் பிரதானமாக இருந்தது. இந்தக் கற்கைநெறிகளைக் கொண்டிருந்த

மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் (இலண்டன், ஆக்ஸ்போர்ட், கேம்பிரிஜ்) கணிசமான நிதியுதவியை மொத்தமாகவும், இடையீட்டுக் கொடுப்பனவாகவும் பெற்றன. மொத்தமாகக் கிடைக்கும் உதவிப்பணம் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கும், தளபாடம், ஏனைய சாதனங்கள், கட்டிடங்கள் போன்ற செலவுகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டன. நூலகங்களுக்கு இந்தப் பணஉதவி கிடைத்ததனால், தொகுப்புகள் சேகரிப்பதில் அக்கறையும், ஊக்கமும் ஏற்பட்டன. அவை விரைந்து பெருகவும் செய்தன.

பிரித்தானியாவின், நவீன, பிரதேச ஆய்வுகளுக்குப் பிரதான உந்துசக்தியாக ஸ்காபரோ ஆணைக்குழு அறிக்கை இருந்தது எனக் கூறலாம். இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் முன்னர், ஆசியா சம்பந்தமான உயர்கல்வி ஆர்வம், பிரதானமாக ஆசியமொழிகள் பற்றியதாகவே இருந்தது. எனவே அந்த மொழிகள் சம்பந்தப்பட்ட ஏனைய விஷயங்கள் எதுவும் இரண்டாம் பட்சமாகவே நூலகங்களில் கருதப்பட்டன. இந்தச் சமநிலையற்ற தன்மை அல்லது பாகுபாடு, ஸ்காபரோ அறிக்கையினால் நீக்கப்பட்டது. சமூகவிஞ்ஞானங்களில் அக்கறை, ஆர்வம் அதிகமாகியது. தேசிய அரசியல், இராஜதந்திர முன்னுரிமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கற்கைநெறிகள் பல்கலைக்கழகங்களில் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இந்தக்கொள்கை மாற்றத்தினால், இலங்கையினதும், ஏனைய ஆசிய நாடுகளினதும் ஆக்கங்கள் பிரித்தானிய நூலகங்களில் மேலும் அதிகமாகச் சேரலாயின.

1950களின் பிற்பகுதியில், பிரித்தானியாவில் இந்தப் பிரதேச கற்கைநெறிகள் மீண்டும் ஒரு தேக்கநிலையை அடைந்தன. பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு University Grants Commission, Sir William Heyter என்பவர் தலைமையில், இந்தக் கற்கைநெறிகளின் அபிவிருத்தி பற்றி மீள்பரிசோதனை செய்யும்படி நியமிக்கப்பட்டது. 1961இல் வெளிவந்த இந்த ஆணைக்குழு அறிக்கையின் சிபாரிசினால், பிரித்தானியா முழுவதுமே, பிரதேசரீதியான கற்கைநெறி சம்பந்தமாகவும், தொகுப்புகள் தொடர்பாகவும் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஸ்காபரோ ஆணைக்குழுவைப் போலன்றி, ஹெய்ரர் உபகுழுப் பல்கலைக்கழகங்களின் முயற்சிகளினால் நியமிக்கப்பட்டிருந்தபோதும், அதன் அறிக்கை, கல்வி நலன்களைப் பிரதானமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. இப்போதும் அரசியல் நலன்களே முன்னுரிமை பெற்றிருந்தன. ஆனால் ஹெய்ரர் உபகுழுவுக்கு, பல்கலைக்கழகங்களில் பிரதேச கற்கை நெறிகளுக்கான உயர்பீடமையங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணம் திடமாக இருந்தது. இந்த எண்ணங்கள் பின்னர் நூலக வளர்ச்சியில் மிகவும் அதிகமான செல்வாக்குப் பெறவிருந்தது. உதாரணமாக, நிலையங்களுக்கு வழங்கப்படும் மொத்த உதவிப்பணத்தில், ஒரு பகுதி இந்தப் பிரதேச கற்கைநெறிகளுக்கு உதவிப்பணமாக வழங்கப்பட்டது. இந்த ஏற்பாட்டினால் நூலக விஷயங்களுக்கும், பிரதேசரீதியான தொகுப்புகள் திரட்டுவதற்கும், பணம் ஒதுக்குவதில், பல்கலைக்கழக மையங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கிடைத்தது.

இலங்கைத்தமிழர் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்குப் பொருத்தமான பல இலங்கைத் தொகுப்புகள், பிரித்தானிய நூலகங்களில் உள்ளன. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு மூலாதார ஆவணங்களைக் கொண்ட முக்கியம் வாய்ந்த ஒன்பது தொகுப்புகள் உள்ளன. இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களான புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் என்பன ஏராளமாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக, இவற்றில் கிடைப்பதற்கு அரிய ஆக்கங்கள் பல உண்டு. 1842இல் அமுல் செய்யப்பட்ட இம்பீரியல் பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின் பிரகாரம், அனேகமான இலங்கைவெளியீடுகள் அனைத்தினதும் ஒருபிரதி, பிரித்தானிய நூலகத்துக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அதனாலேயே இவற்றின் தொகை மிக அதிகமாகவுள்ளது. இதன் காரணமாகத் தனியேடுகளும் (monographs) இந்த நூலகத்தில் பெருமளவு உள்ளன. சர்வதேச நூலகங்களைப் பொறுத்தவரை, இலங்கைத்தமிழர் தொடர்பான தமிழ், ஆங்கிலத்தனியேடுகள் பிரித்தானிய நூலகத்தில்தான் மிக அதிகமாக உள்ளன.

பிரித்தானிய நூலகம்

1973 பாராளுமன்றச் சட்டம் மூலம் பிரித்தானியாவின் தேசிய நூலகமாக இது நிறுவப்பட்டது. இந்த நூலகம் மூன்று பிரதானப் பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மானுடவியல்களும், சமூக விஞ்ஞானங்களும் என்னும் பிரிவு, முன்னைய பிரித்தானிய அரும்பொருளாகக் கிளையையும், இந்தியன் ஆபீஸ் நூலகத்தையும் இப்போது கொண்டுள்ளது. ஆவணங்கள் விநியோகம் என்ற பிரிவு, விஞ்ஞான, தொழில் நுட்பத் துறைகளுக்கான முன்னைய தேசிய நூலகத்தையும், நூல் அட்டவணைச் சேவை என்ற பிரிவு, முன்னைய பிரித்தானிய தேசிய நூலக அட்டவணைப் பிரிவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இது பிரித்தானிய அரும்பொருளாக நூலகத்தின் பதிப்புரிமை வழங்கும் காரியாலயத்தையும் உள்ளடக்குகின்றது. மானுடவியல்களும், சமூகவிஞ்ஞானங்களும் என்ற பிரதான பிரிவு ஐந்து திணைக்களங்காக இயங்குகின்றது. அச்சிட்ட நூல்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், ஆசியத்தொகுப்புகள், இந்திய ஆபீஸ் நூலகமும் பதிவுகளும், விஞ்ஞானவிபரம், தகவல்சேவைகள் என்பன இவையாகும்.

இன்று கோடிக்கணக்கான தொகுப்புகளைக் கொண்டிருக்கும் இத்திணைக்களங்கள் ஆரம்பத்தில், கையெழுத்துப்பிரதிகள், புத்தகங்கள், பல்வேறு வகைப்பட்டவை என மூன்று பகுதிகளாகத் தொகுப்புகளைக் கொண்டிருந்தது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் இது அரசு உடமையான பின்னர், 1753ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திற்கிணங்க, பிரித்தானிய அரும்பொருளகமாய்த் தாபிக்கப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சி காரணமாக, உசாத்துணைப் பிரிவிலுள்ள எல்லாப் பகுதிகளையும், Bloomberysல் உள்ள தலத்தில் உள்ளடக்க முடியவில்லை. எனவே இப்பகுதியின் உபபிரிவுகள், வெவ்வேறு இடங்களில் இயங்குகின்றன.

ஆசியத்தொகுப்புகள் இலண்டன் Store streetஇல் வாசிப்பு அறையுடன் அமைந்துள்ளது. இந்திய ஆபீஸ் நூலகமும் பதிவுகளும் Black Friars Road இலண்டனிலும், புதினப்பத்திரிகைகள் நூலகம் வட இலண்டனில் உள்ள Colindaleலும், ஏனைய கட்டிடங்களும், களஞ்சியங்களும் 1933 வரை Woolwichலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. புதிய பிரித்தானியநூலகம் 96 St. Pancras இலண்டனில், 1993இல் பொதுமக்களின் உபயோகத்துக்குத் திறக்கப்பட்டது. இதன் கீழேயே தற்பொழுது மேற்குறிப்பிட்ட கிளைகள் அமைந்துள்ளன. பிரித்தானிய நூலகத்தின் அச்சிட்ட புத்தகங்களின் தொகுப்புகளைக் கொண்ட திணைக்களத்தில், 1753இல் பிரித்தானிய அரும்பொருளகத்தில் இருந்த நூல்களையே அடிப்படையாகக் கொண்ட தொகுப்புகள் உள்ளன. 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து ஐக்கிய ராச்சியத்தின், அச்சிடப்பட்ட நூல்களை வைப்புச் செய்கின்ற சட்டபூர்வ உரிமை பெற்ற இந்த நூலகம், தேசிய வெளியீட்டுச் சேவைகள் அனைத்தையும் வழங்கக் கூடிய நிலையில் உள்ளது. பொதுவாக, இந்த வைப்புக்களில் ஆசிய மொழிகளைத் தவிர ஏனைய மொழிகள் அத்தனையிலும் பரந்துபட்ட விஷயங்கள் உள்ளன. (கீழைத்தேச மொழித் தொகுப்புகள், இந்திய ஆபீஸ் நூலகமும் பதிவுகளும், India Office Library and Records என்ற பகுதியில் உள்ளன.) மேற்கத்திய மொழிகளைப் பொறுத்தமட்டில், (பிரதானமாக ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, இடச்சு, போத்துக்கேய மொழிகள்) இந்த நூலகத்தில் இருப்பவை போன்று வேறெந்தப் பிரித்தானிய நூலகத்திலும் கிடைக்காது. இலங்கை சம்பந்தமான பெருந்தொகை அச்சிட்ட ஆக்கங்கள் இங்குண்டு. அத்துடன் ஏனைய தென்னாசிய நாடுகளின் வெளியீடுகளும் இங்கு உள்ளன.

இலங்கை சம்பந்தமான ஆய்வுகள் என்ற பொதுவான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கையில், இந்த நூலகத்தில், மானுடவியல், சமூகவிஞ்ஞானங்கள் தொடர்பான, புராதனக்காலத்திலிருந்து இன்று வரையிலான விஷயங்கள் உள்ளன. தொல்லியல், வரலாறு, சட்டம், அரசாங்கமும் அரசியலும், சனத்தொகை ஆய்வு, சமயமும் தத்துவமும், சமூகவியல், புவியியல், பயணம், வியாபாரமும் நிதியும் என்பன போன்ற துறைகளில், கிடைப்பதற்கு அரிதான ஆக்கங்கள் இந்தத் தொகுப்புகளில் உள்ளன. இருந்தபோதிலும், அனைத்துத் தொகுப்புகளும், இலங்கை ஆய்வுகளில் பிரதான பங்கை வகிக்கும் வரலாறு, மதம், கலைகள், அரசியலும், பொருளாதாரமும் என்ற துறைகளிலேயே அதிகமான ஆக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக, இலங்கையில் உள்ள தொல்லியல் சிதைவுகள், அகழ்வுகள் என்பன சம்பந்தமான தொல்லியல் ஆராய்ச்சிகள் காலத்துக்குக்காலம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அனேகமான சந்தர்ப்பங்களில், இந்த ஆராய்ச்சிகளில் பிரித்தானிய அரும்பொருள் நூலகம், அமெரிக்க, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டுள்ளது. அதனால், இந்தச் செயற்பாடுகள் சம்பந்தமான இலங்கைத்தொல்லியல் திணைக்களத்தின் அறிக்கைகளும், ஏனைய ஆவணங்களும் இந்த நூலகத்தின்

முக்கியமான ஆதாரங்களாக உள்ளன. இவற்றில் பின்வருவன மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தவை:

Burrows, S.M. அனூரதபுரம், பொலனறுவை ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற தொல்லியல் வேலைகள் சம்பந்தமான அறிக்கை (Report on archaeological work in Anuradhapura and Polanaruwa; Legislative Council Seasonal Papers 10, 1886.)

Epigraphic Zeylanica London, 1904.

வேறு தொல்லியல் அறிக்கைகளும் இந்த நூலகத்தில் உள்ளன. இவற்றில் பல, தமிழ்ப்பிரதேசங்கள் சம்பந்தப்பட்டன. இங்குள்ள வரை படத்தொகுப்புகளும் இலங்கை சம்பந்தமான பல முக்கிய வரை படங்களைக் கொண்டுள்ளன. வரைபட ஏஜென்சிகள், அரச திணைக்களங்கள், வர்த்தக வெளியீட்டாளர்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், அரும்பொருளகங்கள், இலங்கை வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகள் என்பவற்றின் பல்வேறு ஆக்கங்கள் இந்த வைப்பகத்தில் உள்ளன. இங்குள்ள இலங்கை வரைபடத்தொகுப்புகள் மத்திய காலத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றன. இவற்றில் பல Ptolomey 15ஆம் நூற்றாண்டு Taprobane (Ceylon) என்ற வரைபடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. ஆயினும் 20ஆம் நூற்றாண்டில், இலங்கை அளவைத் திணைக்களத்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட பல நவீன வரைபடங்களும் உள்ளன. Ptolomeyயின் பெரிய தவறுகளான, கரையால் சூழப்பட்ட இந்துசமுத்திரம், துண்டாகிக் காணப்படும் இந்தியத் துணைக் கண்டம், மிகப் பெரியதான தப்ரபேன் என்பவற்றில் பின்னர் போத்துக்கேயர் செய்த திருத்தங்கள், அவர்களின் கடற்படைத் தளங்கள் ஆகியவை பற்றிய வரைபடங்களும் உள்ளன. இந்த வரைபடத் துறையில் போத்துக்கேயர் செலுத்திய தனியாட்சி, பின்னர் இந்துசமுத்திரத்துக்கு அப்பாலும், தூரகிழக்கிலும் தமது வர்த்தகத்தையும், அரசுகளையும் விஸ்தரித்த இடச்சுக்காரராலும், பிரித்தானியராலும் முறியடிக்கப்பட்டது. இந்துசமுத்திரத்தில் இவர்களது செயற்பாடுகள் அதிகரித்த மையால், கையால் வரைந்த வரைபடங்கள் பல தோன்றின. 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பிரித்தானிய இராணுவ அதிகாரிகளினாலும் பல அளவைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. மொத்தத்தில், இந்த வரைபடத் தொகுப்புகள் பொதுவான வரைபடங்களையும், குறிப்பிட்ட துறைகள் சார்ந்த வரைபடங்களையும் கொண்டுள்ளன. இத்துறைகள் வருமாறு: பௌதீக அம்சங்கள், அரசியற் பிரிவுகள், சீதோஷ்ணம், அரசியல் பிரிவுகள், நிலஉபயோகம், தேசியவளங்கள், போக்குவரத்து, பூகற்பவியல், மத ஈடுபாடுகள் என்பன போன்ற பல.

தமிழர் தாய்நிலத்தின் புவியியல் தொடர்பான உண்மை நிலையினை அறியவேண்டின், புவியியல், வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், இந்த ஆரம்ப வரைபடத் தொகுப்புகளில் விசேடக் கவனம் செலுத்துவது அவசியம். அரசியல் கொந்தளிப்பு நிலவும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், இது மிகவும் சர்ச்சைக்கு உரிய விஷயமாகவும் உள்ளது. அனூரத

புரமும், கிழக்கிலங்கையும் மிகவும் கவனத்துடன் ஆராய்ச்சி செய்யப் பட்டால்தான் தற்போதுள்ள குழப்பநிலை தெளிவாகும்.

அசல் கையெழுத்துப் பிரதிகள், பிரித்தானிய நூலகத்தின் Western Manuscripts Divisionஇல் உள்ளன. இது 1715இல் பிரித்தானிய அரும்பொருளகத்துடன் தாபிக்கப்பட்டது. மேற்கத்திய மொழிகளில் உள்ள, (உதாரணமாக ஆங்கிலம், இடச்சு, போத்துக்கேய மொழிகள்) கையெழுத்துப் பிரதிகள், ஆவணங்கள் அந்தந்த மொழிகளில் உள்ள இலக்கியம், வரலாறு, கலாச்சாரம் என்பவை சம்பந்தமானவை. இத் திணைக்களத்தில் இலங்கை, இலங்கைத்தமிழர் சம்பந்தமான ஆவணங்கள் குறைவாகவே உள்ளன. கொடையாக அளிக்கப்பட்ட, விலைகொடுத்து வாங்கிய, பல்வேறு பிரத்தியேகப் பத்திரங்களாக இந்த ஆவணங்கள் உள்ளன.

இங்குள்ள போத்துக்கேய ஆவணங்களும் அனேகமானவை. வர்த்தகம், வியாபாரம், நிர்வாகம் என்பவை பற்றி இலங்கைக்கும் போத்துக்கல்லுக்கும் இடையேயான கடிதப் பரிவர்த்தனை சம்பந்தப் பட்டவையாக உள்ளன. இராணுவநடவடிக்கைகள், வரலாற்றுத் தொடர்புகள் என்பன பற்றிய ஆவணங்களும் உண்டு.

Ceylon Correspondence of Portuguese Officials, 1607 - 1656.

போத்துக்கேய அதிகாரிகளின் இலங்கைக் கடிதங்கள்

A plan or view of part of Jaffna Patam, 1653

யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்தின் ஒரு திட்டவரைபடம் அல்லது காட்சி.

Ceylon letter from the Rector of Jaffna Patam to the King of Portugal, 1642.

போத்துக்கல் அரசனுக்கு யாழ்ப்பாணப்பட்டண நெகரர் அனுப்பிய கடிதம்.

Ceylon letter from the Superior Officer to the King of Portugal, 1642.

போத்துக்கல் அரசனுக்கு ஒரு மேலதிகாரி அனுப்பிய இலங்கைக் கடிதம்.

A plan or view of the port and harbour of Trincomalea, 1653.

திருகோணமலைத்துறை, துறைமுகம் என்பனவற்றின் திட்ட வரைபடம் அல்லது காட்சி.

இவற்றைப் போன்றே, இலங்கையில் இடச்சுக்காலத்தின் கையெழுத்துப் பிரதிகள் சில உள்ளன.

Ceylon letters relating to the Dutch church, 1817-1816.

சீர்திருத்தப்பட்ட இடச்சுத் திருச்சபையைப் பற்றிய இலங்கைக் கடிதங்கள்.

Ceylon letters relating to East India Company, 1809.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி பற்றிய இலங்கைக் கடிதங்கள்.

Jaffna Patam, 1726.

யாழ்ப்பாணப்படம்

Plan of Batticaloa 1762-1775

மட்டக்களப்புத் திட்டவரைபடம்

ஆங்கிலமொழியிலுள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகள் பெரும்பாலும் அரசியல், இராணுவ விஷயங்களையே கூறுகின்றன. இருப்பினும் பிரித்தானிய அதிகாரிகளுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் இடையே நடைபெற்ற குடியேற்றவாத நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமான ஆவணங்களும் உண்டு. இவற்றுள் தனியார் பத்திரங்கள், மொழி சம்பந்தமான விஷயங்கள், நாட்டார்கதைகள், செய்யுள் என்பவையும் காணப்படுகின்றன.

Ceylon letter from the Governor to the Colonial Secretary, 1893. இது சம்பந்தமாகக் கடிதத் தொடர்புகள் இவற்றுள் உள்ளன. (43, 564f 39), (38 254 f 235), (38 284 f 10), (3809 f 389), (38 738 ff 200-4), (3841 ff 239 - 24), (38763 ff 49-55), (38765 ff 234-202).

Ceylon papers of Sir Arthur Hamilton Gordon, Governor, 1884-1889 (49202), 39207, 49208, 49240, 49242 ff 1-76).

Ceylon Papers relating to its civil and military positions, (38737 ff 245-262, 38739 ff 88).

Ceylon Revenue Expenditures, 1806 (37 885 ff 218, 37886 ff 59)

Cleghorn Minutes, 1796 (69097).

இங்குள்ள தொகுப்புகளுள் இலங்கைத்தமிழர் பற்றிய பல்வேறு விஷயங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. பின்வருவன அவற்றுள் சில உதாரணங்களாகும். வியாபாரம், விவசாயம், நீர்ப்பாசனம், காணி, வீதிகள் திருத்தம், இரயில்பாதைகள், நெடுஞ்சாலைகள் அமைத்தல், சனத் தொகை வளர்ச்சி, நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள், சிவில் சட்டமும் ஒழுங்கும், மாகாணச் சட்டநிருபணச் சபைகள், மத, கல்வி நடவடிக்கைகள் (இந்து-கிறீஸ்தவ முரண்பாடுகளும், கிறீஸ்தவ எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளும் இதற்குள் அடங்கும்) என்பனவற்றுடன், தமிழ் உயர் மட்டத்தினரிடையே தேசிய உணர்வுகள் எழுச்சி அடைவது சம்பந்தமான தகவல்களும் உண்டு. இலங்கையின் கலாச்சார வாழ்க்கை சம்பந்தமான சித்திரங்கள் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் பிரிவில் உண்டு. இவற்றுள் 1817இல் ஜேம்ஸ் தொம்சன் வரைந்தவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவை இலங்கையிலேயே இல்லை. வன்னி மாவட்டத்தில் “கிறாலின்” முறையில் யானை பிடிப்பதை இவை சித்தரிக்கின்றன.

இந்த நூலகத்தில் எண்ணற்ற வரைபடங்களும் உள்ளன. இவற்றில் தமிழர் பிரதேசங்கள் தொடர்பானவை - வங்காள விரிகுடா, திருகோண மலைத் துறைமுகம் (1893), திருகோணமலைத் துறை (1762), இலங்கையில் கிழக்குக்கரையிலுள்ள Singane நதியிலிருந்து பருத்தித் துறை வரையிலான வரைபடங்களும், திருகோணமலை (1858) போன்ற வரைபடங்களும் உள்ளன. யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மட்டக்களப்பு, புத்தளம் என்னுமிடங்களின் பல வரைபடங்களும் இந்தத் தொகுப்பில் உள்ளன. (உதாரணமாக, Chart of the North End of Ceylon and Nagapatam, Map of Mannar, 1902, Plan for Naticalooa road, Ceylon, 1805 Map of Puttalam, 1917).

கீழைத்தேச நாடுகளுக்கான பிரிவு 1892இல் நிறுவப்பட்டது. 1973இல் இது பிரித்தானிய நூலகத்தின் உசாத்துணைப் பிரிவில் ஒரு பகுதியாயிற்று. பின்னர் 1986இல் மானுடவியல், சமூக-விஞ்ஞானங்களுக்கான பிரிவில் இணைக்கப்பட்டது. ஆசிய நாடுகளின் கையெழுத்துப் பிரதிகள் இங்கேயுள்ளன. இங்கேயுள்ள தொகுப்புகளின் தொகை இப்போது 41,400மாக உள்ளது. இத்தொகுப்புகள் காகிதம், வெலும், தோல், மரப்பட்டை, ஓலைகள், பப்பிரஸ் துணி, பட்டு, உலோகம், மரம், எலும்பு, தந்தம் என்பன போன்ற பலவகைப் பொருட்களில் எழுதப்பட்டவையாய் உள்ளன. ஆசியநாடுகள் யாவற்றையும் சேர்ந்த கையெழுத்துப்பிரதிகள் கிட்டத்தட்ட 6,500 உள்ளன. இத்தொகையில் இலங்கை தொடர்பானவை ஒப்பீட்டளவில் சிறிதே. ஆனாலும் இங்குள்ள அனேகமான மூலாதாரங்கள், தென்னாசியாவுக்கு வெளியே உள்ள தொகுப்புகளில் அதிசிறந்தவையாகவும், இந்த நூலகத்தைத் தவிர வேறெங்குமே கிடைக்காதவையாகும். இவற்றுள் இலங்கை சம்பந்தமான விஷயங்கள் பலவுள்ளன. அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்கள், உத்தியோகப்பூர்வ வெளியீடுகள், கையெழுத்துப்பிரதிகள் என்பன இவையாகும். தனியேடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் இவற்றில் அனேகமானவை 1867இல் அச்சிடப்பட்டவை. அதற்குப் பின்னுள்ள காலத்து வெளியீடுகள் பலவும் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டு போத்துக்கேயர் காலத்தான ஆக்கங்கள் எதுவும் இங்குக் காணப்படாவிடினும், இடச்சுக்காலத்திய முக்கிய ஆக்கங்கள் இங்கு, உதாரணமாக, Zeeganbalg and Schults' Old Testament (1723-280) இடச்சுக்காரர் கொழும்பில் அச்சிட்ட ஆக்கங்கள், வேப்பேரி மிஷன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட ஆக்கங்கள், 1772இல் வெளியிடப்பட்ட Malabar New Testament என்பவை இங்குள்ளன. இத்தொகுப்புகளில் 20ஆயிரத்துக்கும் மேலான அச்சிடப்பட்ட தமிழ்ப்புத்தகங்கள் இருந்த போதிலும், இவற்றில், கிட்டத்தட்ட 400 புத்தகங்கள் மாத்திரமே இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமாக இலங்கையில் வெளியிட்ட புத்தகங்களாகும். பஞ்சாங்கங்கள், காலக்கிரம அட்டவணைகள், நூல் அட்டவணைகள், அகராதிகள், சுயசரிதைகள் என்பனவற்றுடன், இலக்கணம், பிரபஞ்சவியல், மக்கள்தொகையியல், வரலாறு, பொருளியல், புவியியல், மதம், செய்யுள், நாடகம், நாட்டார்கதைகள், அரசியற் தத்துவசாத்திரம்,

சமூகவிஞ்ஞானங்கள் போன்ற பரந்துபட்ட விஷயங்கள் பற்றிய புத்தகங்களும் உள்ளன. தமிழரின் வரலாற்றையும், அவர்களின் பாரம்பரியச் செல்வங்களையுமிட்டு ஆழமாக ஆராய விரும்பும் அறிஞர்களுக்கு இவை பெரும் வரப்பிரசாதமாகும்.

இந்த நூலகத்தில் உள்ள கையெழுத்துப்பிரதிகளுள், இலங்கையில் சிவில் சேவையில் கடமையாற்றிய Hugh Nevil என்பவர் இலங்கையில் சேகரித்த 2,227 கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள்ளன. இவர் ஒரு அறிஞரும், இயற்கை ஆய்வாளரும் ஆவார். இவருடைய தொகுப்புகள் இந்த நூலகத்தினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டவை. நெவில் தமது 17வது வயதில் இலங்கைக்கு வந்து பிரதம நீதிபதியின் பிரத்தியேகச் செயலாளராகப் பணிபுரிந்தவர். அத்துடன் இலங்கை சிவில் சேவையில் இவர் 1869இல் writer ஆகவும், 1879இல் Commissioner of Request, Colombo ஆகவும் 1885இல் மாத்தறை பிரதமநீதிபதியாகவும், 1886இல் மத்திய மாகாணத்தின் பொருளாளராகவும், 1891இல் திருகோணமலை மாவட்ட உதவி அரசாங்க அதிபராகவும், மட்டக்களப்பு மாவட்ட நீதிபதியாகவும் 1895-1897வரை கடமையாற்றியவர். இவரது அயராத முயற்சி, இலங்கைபற்றி ஆர்வம் என்பன தனித்துவமானவை. மிகப்பரந்துபட்ட இவரது ஆர்வம், இலங்கையின் மொழிகள், இலக்கியங்கள், பழக்கங்கள், பாரம்பரியங்கள், தொல்லியல் வரலாறு, விலங்குகள், பறவைகள் போன்ற பல விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவையாக இருந்தன. இந்த நூலகத்திலுள்ள இலங்கை தொடர்பான கையெழுத்துப்பிரதிகள் சிங்களமொழியிலேயே உள்ளன. இவை வசனநடையிலும், செய்யுள்வடிவிலும், ஓலைச் சுவடிகளிலும், காகிதத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. நெவில், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களிலும் கடமையாற்றியதனால், இங்குள்ள தமிழ்க் கையெழுத்துப் பிரதிகள் பெரும்பாலும் அவரால் சேகரிக்கப்பட்டவையாகும். இவை பெரும்பாலும் சமயம், மருத்துவம், வானசாத்திரம் போன்ற விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவை.

இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, கலாச்சாரம் என்பவற்றின் ஆய்வு தொடர்பாக இங்குள்ள சில அதிபெறுமதி வாய்ந்த, முக்கியமான கையெழுத்துப் பிரதிகளை இங்குக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

Deeds Sale (or C/GEN/MSS 2761) தமிழ்ப்பிரதேசங்களில், அதுவும் பிரதானமாகக் கிழக்கு மாகாணத்தில் நடந்த காணி விற்பனைகள் சம்பந்தப்பட்ட, ஏறக்குறைய 138 கையெழுத்துப் பிரதிகள் இந்தக் கோவைகளில் உள்ளன. இவற்றினால் கிடைத்த பணம் பிரித்தானியக் குடியேற்றவாத அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை அதிகரித்தது. இப்பணம் விவசாய அபிவிருத்திக்காகப் பயன்படவேண்டும் என்பது நோக்கமாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்கள் பலரும், ஏனையோரும் தத்தம் பொருளாதார நிலைமைகளுக்கு அமைய காணிகளை வாங்கினார்கள். விவசாய நடவடிக்கைகள், வடமாகாணத்திலிருந்து கிழக்கு மாகாணத்துக்குத் தமிழர்கள் குடிபெயர்ந்தமை, போன்ற விஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள் இவற்றைக் கூர்ந்து ஆய்வுசெய்தல் பலன் மிக்கதாகும்.

Medical works (Mss 678, Mss 1078): ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதப்பட்ட பல மருத்துவ ஆக்கங்கள் - இவை விசேடமாக ஆயுள்வேத மருந்துகள் பற்றியவை.

Dispute regarding Palmyra plantations, (Mss 141119/7): ஓலைச்சுவடிகளில் காணப்படும் முறைப்பாடுகள் - இவை அதிகாரிகளுக்கு, காணி எல்லைப்பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக காணிச் சொந்தக்காரரினால் எழுதப்பட்டவை.

Tamil Manuscripts, Mss Tamils, S.P. Arunachalam, P, Paper Manuscripts, Mssc Tamil 4.

தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள்

Mantram(10008): பல்வேறு மந்திரங்கள், தெய்வங்கள், விலங்குகள், எழுத்துக்கள், எண்கள் போன்ற சின்னங்கள் கொண்ட ஓலைச்சுவடிகள். இவற்றை அர்த்தப்படுத்துவதற்கு மந்திர வரலாறு தெரிந்தவல்லுனர்களின் உதவி தேவை.

Mantram (Mss. OR 6616 Q): திருமணம், காட்டு யானை பிடித்தல், சூனியம், பேய்நடனம் போன்ற பல்வேறு விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மந்திர, தந்திரயந்திரங்கள் வரையப்பட்ட ஓலைச்சுவடிகள். இவை ஒவ்வொன்றும் சின்னங்களுடன் ஒருவட்டத்தினுள் வரையப்பட்டுப் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தந்திரவசியம், மனக்குருடு, காதல் பிரேமை, சக்தியைத் தடுத்தல், பாணை கொதியாமலிருப்பதற்கு, ஆடைகளைவதற்கு, கன்னிப் பெண்ணைச் சபிப்பதற்கு, சூதாட்டத்தில் வெற்றி பெற, பேச்சைத் தடைசெய்ய, வழக்கில் வெற்றிபெற, காதலரை வசியம் செய்ய, வீட்டைக் காபந்து செய்ய, பாம்பு கடியாதிருக்க, எலிகள் நெல்லை உண்ணாமல் தடைசெய்ய, என்பன போன்றவை இந்தப் பெயர்களாகும். 17ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மந்திர தந்திரங்கள் புழக்கத்தில் இருந்ததை இவை காட்டுகின்றன.

இன்னுமோர் கையெழுத்துப் பிரதியில், வடமாகாணத்தில், 1875இல், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள கிராமங்களின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணம் (245 கிராமங்கள்), மன்னார் (315 கிராமங்கள்), வவுனியா (156 கிராமங்கள்), முல்லைத்தீவு (160 கிராமங்கள்) வவுனியா, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் எத்தனை கிராமங்கள் இல்லாமற் போயுள்ளன அல்லது சிங்கள ஆக்கிரமிப்புக் குடியேற்றத்தினுள் சிங்களக் கிராமங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன என்பதை ஆராய்வது அவசியமாகும். இதில் காணும் தகவல்கள், யாழ்ப்பாணம் மன்னார் மாவட்டங்கள் முன்பிருந்தது போலவே முழுமையாக உள்ளன என்பதைக் காட்டுகின்றன.

1,500க்கும் அதிகமான, ஆண் - பெண் தெய்வங்களின் பெயர்களும், 2000க்கும் அதிகமான மீன் வகைகளின் பெயர்களும் உள்ள வேறு கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள்ளன. எருமை மாடுகளுக்கு

வழங்கும் பெயர்கள் நூற்றுக்கும் அதிகமாக உள்ளன என்பது சுவையான விஷயம். உதாரணமாக, அலங்காரியன், சூரைக்கறுப்பன், பூமாலையான், மெழுகி, மோகினி, வன்னியான் போன்ற பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

மேலும், இக்கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் எண்ணற்ற பாடல்களும், செய்யுள்களும் உள்ளன. சித்திரபுத்தனார் காதல் கவிதைகள், தாலாட்டுப் பாட்டு, மங்கள காவியம், வயற்செய்கை சம்பந்தமான பாடல்கள், நாட்டுப்பாடல்கள் என்பவை இவற்றுள் சில. பக்திப் பாடல்களும் உண்டு. குறிப்பாக, வற்றாப்பளை அம்மன்மேல் பாடப்பட்டுள்ள 21 பக்திப் பாடல்களைக் கொண்ட வற்றாப்பளை அம்மன் காவியம் உள்ளது.

இக்கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் கூறும் ஆக்கங்களும் உண்டு. உதாரணமாக வெடியரசன் யுத்தம் (Or 6616 M), பரராசசேகரன் வரவு, சோழநாட்டு வாணிபம், வன்னிராசா வருகை, குடி, முக்குவர்களின் மட்டக்களப்பு, என்பனவற்றுடன் ஓலைச்சுவடிகளைப் பார்த்துக் காகிதத்தில் எழுதப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உண்டு. இவற்றில் இங்குக் குறிப்பிடக் கூடியவை வருமாறு: கோணநாயக்கர் கல்வெட்டு அல்லது கோணேசர் கல்வெட்டு - 1884இல் திருக்கோவிலில் தமிழில் பிரதி செய்யப்பட்டது. (OR 6616/s), முனிஸ்வரர் கல்வெட்டு (OR 6616/R), நடுக்கட்டு பரவணிக் கல்வெட்டு (Or 6616/O). வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகளைக் கூறும் இந்தக் கல்வெட்டுக்கள், ஒரு தமிழ் அறிஞரினால், காகிதத்தில் தெளிவான கையெழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களிலிருந்து அரசனும், சிற்றரசர்களும் கோவிலுக்கு வருகை தந்து கொடைகளை அளித்தமை பற்றிய விபரம் ஒன்று உண்டு. குளக்கோட்ட மகாராசா, கஜவாகு மகாராசா, புவனேபாகு மகாராசா ஆகியவர்களும் இன்னும் பலரும் முத்துக்கள், வைரங்கள், யானைகள், காணிகள் என வழங்கிய கொடைகள் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

St. Pancrasஇல் புதிய பிரித்தானிய நூலகம் நிறுவப்படும் வரையில் கீழைத்தேசத் தொகுப்புகளும், இந்திய ஆபீஸ் தொகுப்புகளும், வெவ்வேறாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. புதிய பிரித்தானிய நூலகம் 1993இல் பொதுமக்கள் உபயோகத்திற்கு விடப்பட்டபோது, இந்த இரு தொகுதித் தொகுப்புகளும், அங்கு, கீழைத்தேச, இந்திய ஆபீஸ் தொகுப்புகள் பிரிவில் ஒன்றாக வைக்கப்பட்டன. இதனால் ஒரு இடத்திலேயே கீழைத்தேச ஆய்வுகளுக்கான தகவல்களைப் பெறக்கூடிய வசதி ஏற்பட்டது.

இலங்கை சம்பந்தமான, கிடைப்பதற்கு அரிய ஆங்கிலப் புத்தகங்களில் அனேகமானவை, பிரித்தானிய நூலகத்தின் மேற்குப் பாகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வுக்குப் பொருத்தமான கிடைத்தற்கரிய தமிழ்ப் புத்தகங்களின் தொகுப்புகள் 18ஆம், 19ஆம் நூற்றாண்டு

களைச் சேர்ந்தவை. இவற்றில் பெரும்பான்மையானவை ஆறுமுக நாவலரும், அவரது சகாக்களும் எழுதிய ஆக்கங்களின் முழுத் தொகுப்புகளாகும். மேலும், தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் மொழி என்பன சம்பந்தமான பல்வேறு கிடைத்தற்கரிய தமிழ்ப் புத்தகங்களும் இங்கு உள்ளன. அவற்றையிட்டு இந்த ஆய்வில் ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கைத் தமிழர்பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு, மிகப் பொருத்தமான, பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்து மூலாதரங்களிலேயே இங்குப் பிரதான கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. தற்சமயம் இந்த நூலகத்தில் ஐரோப்பிய மொழிகளில் 100,000க்கும் அதிகமான புத்தகங்களும், ஆசிய மொழிகளில் 250,000க்கும் மேலான புத்தகங்களும் உள்ளன. இவற்றில் 90 வீதமானவை இந்தியா தொடர்பானவை. ஆங்கிலத்தில் உள்ள மூலாதாரங்கள் காகிதத்தில் பதியப்பட்டுள்ளன. ஒரு சில, ஓலைச்சுவடிகளிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. தமிழர் தொடர்பான கையெழுத்துப் பிரதிகள் பல, பரந்துபட்ட விஷயங்களைப் பற்றியவையாகும். புராதனப்பொருட்கள், சாதிமுறைமை, வானசாத்திரம், ஆயுள்வேதம், யானைகள், காணி, இராணுவ நடவடிக்கைகள், மீன்பிடித் தொழில், வரியிறுப்பு, ஏற்றுமதி, கட்டுக்கதைகள் போன்றவை இவற்றுள் அடங்கும். இலங்கைக் கரையோரங்கள், கடல்படைத்தளங்கள், கோட்டைகள் என்பன பற்றிய வரைபடங்களும் இங்கு உள்ளன.

இந்த மூலாதாரங்களில் அதிகமுக்கியமானவற்றைக் குறிப்பிடுவதற்கு முன்னால், வேறெங்குமே கிடைக்காத சில அரிய புத்தகங்களை யிட்டு இங்குச் சொல்வது பொருத்தமாகும். இவை இலங்கையிலும் இல்லாதவையாகும். 1842இல் பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்தின் பதிப்புரிமைச் சட்டம் அதன் குடியேற்றவாத நாடுகளில் அமல் செய்யப்பட்டதன் விளைவாகவே இந்தப் புத்தகங்கள் அழியாமல் உள்ளன. இந்தச் சட்டம் இல்லாதிருந்தால், இலங்கைத் தமிழரின் ஆரம்ப, அசல் வெளியீடுகள் எதுவும் இன்று எமக்குக் கிடைத்திருக்காது. இந்தப் புத்தகங்கள், தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் இலக்கணம், மதங்கள், கணிதம், தொல்லியல், புவியியல் போன்ற துறைகள் சம்பந்தமானவை. இவை எண்ணிக்கையில் மிக அதிகமாக உள்ளதனால் இங்கு அவை யாவற்றையுமே குறிப்பிட இயலாது. இந்தப் புத்தகங்கள் யாவும், ஆரம்பப் பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில், இலங்கையில் அதுவும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் வெளியிடப்பட்டவை. ஒரு வேளை இந்தக்கிடைத்தற்கரிய புத்தகங்கள் யாவுமே, எரிந்தழிந்து போன யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகத்தில் இருந்திருக்கக்கூடும். அவற்றில் அதிகமுக்கியமானவை சில கீழே தரப்படுகின்றன.

இல்லற நோண்டி - ஆனல்ட், ஜே. ஆர்

(இல்வாழ்க்கை பற்றிய செய்யுள்), யாழ்ப்பாணம் 1887 (14172 ஏ. 37).

நன்னெறிக் கதை சங்காரம், ஆனல்ட், ஜே. ஆர்,

யாழ்ப்பாணம் 1893, (111171 ஏ.3).

வானசாத்திரம், ஆனல்ட், ஜே. ஆர்.

யாழ்ப்பாணம் 1861, (4172 எச். 65).

யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுகநாவலர் சரிதம்,

யாழ்ப்பாணம் 1896, (14176 bb. 6).

சுப்ரதீபம் கரோல் டி, யாழ்ப்பாணம் 1857 (14170 b. 12),

(சைவமக்கள் கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிராக வெளியிட்ட பிரசுரத் திற்கு - பதில் பிரசுரம்).

யாழ்ப்பாண வைபவம் வி. வி. சதாசிவப்பிள்ளையினால் பதிப் பிக்கப்பட்டது.

(யாழ்ப்பாண சரித்திர விபரம்) 1884 (14172 a. 2).

தேசவழமை, அல்லது யாழ்ப்பாணத்து மலபார்களின் சட்டங் களும், வழக்கங்களும்,

(1707 இலங்கை இடச்சு அரசினால் வெளியிடப்பட்டது) கொழும்பு 1891 (14170 a.49(B)).

கிறிஸ்துமத கண்டனசபை, யாழ்ப்பாணம், 1887 (14170 a.4 (a1)).

யாழ்ப்பாணவிருத்தி, (கிறிஸ்தவ எதிர்ப்புச் சங்கத்தின் பிரசங்கம்) யாழ்ப்பாணம், 1891 (14170a. 49b).

சிவத்துரோகக் கண்டனத் திகறு கண்டனம் - வேலுப்பிள்ளை (14170 d 57).

(சைவ எதிர்ப்பு என்ற தலைப்புக் கொண்ட பிரசுரத்திற்குப் பதிற் பிரசுரம்).

சிவதூஷண பரிகாரம்

(சைவமுறைமைக்கு எதிரான கண்டனத்துக்குப் பதில்) யாழ்ப்ப பாணம் 1890 (14170 c. 40).

பூதத்தம்பி விலாசம், கொசியன் டேவிட்,

(பூதத்தம்பியின் உண்மை வரலாறு பற்றிய நாடகம்) யாழ்ப்ப பாணம் 1887 (14172. b.34).

குமாரசுவாமி முதலியார் திரட்டு (செய்யுள் திரட்டு) யாழ்ப்ப பாணம் 1887 (14172 b.34).

கொள்ளைநோய்ப் பிரார்த்தனைகள், யாழ்ப்பாணம் 1889 (141709. 35).

சுதேசவைத்திய வழிகாட்டி, யாழ்ப்பாணம், 1892 (ஹோமி யோபதி வழிகாட்டி) (14170 i. 35).

ஞானக்கும்மி, முத்துக்குமார கவிராயர் (கிறிஸ்தவ எதிர்ப்புப் பாடல்) 1891 (14170 a. 40).

விவேகானந்த சுவாமி பிரசங்கம், முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை. ஏ., (அவர் யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது நிகழ்த்தியது) யாழ்ப்பாணம் 1897 (141470 ee. 28).

கோணேசர் கல்வெட்டு, சின்னத்தம்பிப் பிள்ளை (வல்வை),

(சைவமும் திருகோணமலையும்), 1888 (14170 e. 48).

இலங்கைத்தமிழரின் கலாச்சாரம், வரலாறு என்பவற்றை ஆராய் வதற்கு, மிகவும் முக்கியமான இடங்களுள், பிரித்தானிய நூலகத் திலுள்ள இந்தியக் கீழைத்தேசத் தொகுப்புகள் ஒன்றாகும். இந்த ஆய்வில் அங்குள்ள சில பெறுமதிவாய்ந்த மூலாதாரங்கள் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இனிமேல் தொடரவிருக்கும் ஆய்வுகளுக்கு இவற்றைப் பூரணமாக ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியது அவசியமாகும்.

கீழைத்தேச, ஆபிரிக்கக் கற்கைநெறிக்கான கல்வி
நிலைய நூலகம், இலண்டன் பல்கலைக்கழகம்
School of Oriental and African Studies Library,
University of London

கீழைத்தேச, ஆபிரிக்கக் கற்கைநெறிக்கான கல்விநிலைய நூலகம், 1916இல் கல்விநிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அதேசமயம் நிறுவப் பட்டது. முதலில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு புத்தகத் தொகுப்புகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள் என்பவற்றுடனேயே இந்த நூலகம் ஆரம்பிக் கப்பட்டது. இவை London Oriental Institute, University College, Kings College என்ற நிறுவனங்களிலிருந்தும் கிடைத்தவையாகும். அத்துடன் பல்வேறு கீழைத்தேசத் தொகுப்புகளும், நன்கொடையாகவும், விலை கொடுத்தும் பெறப்பட்டன. இப்போது இந்த நூலகம் மிகவும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. Kings College தொகுப்புகள், Madsen என்னும் கீழைத் தேச ஆர்வலரினால் 1835இல் வழங்கப்பட்ட அரிய புத்தகங்களையும், கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் கொண்டிருந்தன. பின்னர், 1917இல் John Faithful Fleet என்பவரின் நூலகத்தொகுப்புகள் விலைக்கு வாங்கப் பட்டன. இரண்டு வருடங்களின் பின்னர், University Collegeஇல் சமஸ் கிருதப் பேராசிரியராக இருந்த Dr. Ernest Hass என்பவரின் குடும்பம், அவருடைய வரலாற்றுத் தொகுப்புகளை அன்பளிப்பாக வழங்கியது. இவை யாவும் இந்த நூலகத்துக்கு வந்து சேர்ந்துள்ள முக்கியமான தொகுப்புகளாகும். இப்போதும் இங்குத் தென்கிழக்காசியாவின் ஆக்கங்கள் வந்து சேர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன.

இந்த நூலகத்திலுள்ள ஆக்கங்கள் 600,000 தொகுதிகளுக்கும் மேற்பட்டவை. இவற்றுடன் 60,000 சஞ்சிகைகளும் உள்ளன. இவற் றுடன் கீழைத்தேசங்களுடன் தொடர்புள்ள ஆவணங்கள், கையெழு துத்துப்பிரதிகள், வரைபடங்கள், புத்தகங்கள் அல்லாத வேறு ஆக்கங்கள், என்பனவும் உண்டு. இந்த நூலகம் உயர்கல்விசார்ந்த நூலகமாகச் செயற்பட்டு, இதைச்சார்ந்த கல்விநிலையத்தில் கீழைத் தேச, ஆபிரிக்கக் கற்கை நெறிகளையும் கற்பிப்பதனால், அவை சம்பந்தப் பட்ட தொகுப்புகளையே பெரும்பாலும் கொண்டுள்ளது. இங்குள்ள தென்னாசிய மொழிகளிலுள்ள ஆக்கங்கள், தமிழ்மொழியிலுள்ள தொகுப்புகள் என்பவற்றின் இயல்புபற்றி இங்கே சுருக்கமாகக் குறிப்

பிடுவது பொருத்தமாகும். இந்திய மொழிகளில் 40,000 தொகுதிகள் உள்ளன. இவை சிறப்பிலக்கியங்கள், நவீன இலக்கியங்கள், சமூக-விஞ்ஞானங்கள், வரலாறு என்ற துறைகள் சார்ந்தவையாகும். இந்திய மொழிகளைப் பொறுத்தவரையில், கற்பனைப் படைப்புகள், கவிதை, நாடகம், நாட்டார்கதைகள் போன்ற, அந்தந்தப் பிரதேசத்தின் இலக்கியம் சார்ந்த படைப்புகளே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. உள்ளூர் மொழிகளில் பெரும்பாலானவை ஆரியமொழிகளான சமஸ்கிருதம், பாளி, பிரகிருதம், இந்தி, உருது, மராத்தி மொழிகளிலுள்ள ஆக்கங்களாகும். ஆயினும் வங்காள, குஜராத்திய, பஞ்சாபி, சிங்கள மொழிகளிலுள்ள படைப்புகளும் உள்ளன. திராவிட மொழிகளுள் தமிழ் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றது. இலங்கைத் தமிழ் ஆக்கங்களும் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் உள்ளன. இவை வரலாறு, இலக்கியம், சமூகம், சமூகவியல், பயணம், புவியியல், அரசியல் என்ற துறைகளைச் சார்ந்த ஆக்கங்களாகும்.

இந்நூலகம் தென்கிழக்காசிய மொழிகளில் 610க்கும் மேற்பட்ட மூலாதாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றில் அனேகமானவை அன்பளிப்பாகக் கிடைத்தவை. உதாரணமாக, வெஸ்லியன் மெதடிஸ்ற் சொசயிற்றியின் அறிக்கைகள் இதுவரை வெளியீடு செய்யப்படாத முக்கியமான மூலாதாரங்களாகும். இவற்றுடன், இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான James Alexander, Stuart MacKenzie தொகுப்புகளும் உள்ளன. (Stuart MacKenzie இலங்கையின் தலைமைக் கொமாண்டராக (1834-41) இருந்தவர்). இவற்றில் சில வருமாறு:

Synod minutes (குறிப்புகள்)

1821-1945 Ceylon

1927 - 1946 General provincial (மாகாணங்கள் சம்பந்தப்பட்டவை)

Correspondence (கடிதப் பரிவர்த்தனைகள்)

1814 - 1867 Ceylon

1935 - 1945 Ceylon

1867 - 1935 North Ceylon

1885 - 1906 Colombo

மேலே குறிப்பிட்ட Synod அறிக்கைகளில் வட இலங்கை சம்பந்தமான 16 கோவைகளும் உண்டு. இவற்றில் அனேகமானவை 1816 லிருந்து 1935வரையிலான காலத்தில் மெதடிஸ்ற் மிஷனரி சொசயிற்றியின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பானவை. இவற்றில் அறிக்கைகள், குறிப்புகள், புள்ளிவிபரங்கள், அட்டவணைகள், மதிப்பீடுகள், முறையீடுகள் போன்றவை உள்ளன. பாடசாலை அபிவிருத்தி, ஆலயக் கட்டடங்கள், சமயநடவடிக்கைகள், சமய முரண்பாடுகள், ஆங்கிலம்/

தமிழ் கற்பித்தல், தமிழ் மக்களின் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள் போன்ற விஷயங்கள் இவற்றில் காணப்படுகின்றன. மாவட்டரீதியில் வகுக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கோவைகளில் சில வருமாறு:

Box 443. File 1814-1818

(Files/Field/Name/Date).

1818-Jaffna Patam - J. MacKenzie - 11.06.1816.

1849 - 50 - Trincomalea, S. Broadbent - 20.12.1816.

1817 - Baticaloa - S. Bradbent - 1817.

இலங்கையில் வடக்குக்கிழக்குப் பிரதேசங்களில் மேற் கொள்ளப் பட்ட மெதடிஸ்ற் மிஷனரி நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாகவும் பல கோவைகள் உள்ளன. இவற்றுள் தமிழர் சம்பந்தமான ஆய்வுகளுக்கு முக்கியமான, இதுவரையில் ஆராயப்படாத, இலங்கையில் பிரித்தானியக் காலத்து மூலாதாரங்கள் உள்ளன.

பொதுநலவாய கற்கை கல்விநிலைய நூலகம்

இலண்டன் பல்கலைக்கழகம்

The Institute of Commonwealth Studies Library,

University of London

பொதுநலவாய நாடுகள் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கான நிறுவனம், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆராய்ச்சி நிறுவனமாக 1949இல் நிறுவப்பட்டது. நவீனவரலாறு, சமூகவிஞ்ஞானங்கள், விசேடமாக அரசியல் சம்பந்தமாக, பொதுநலவாய நாடுகள் பற்றிய ஆய்வுகளை ஊக்குவிப்பது இந்த நிறுவனத்தின் நோக்கமாகும். விசேடமாக, பொதுநலவாய நாடுகளில் உள்ள அரசியற் கட்சிகள் சம்பந்தமான ஆவணங்கள் இந்த நூலகத்தில் பெருமளவு உள்ளன. இந்த வகையான ஆவணங்களில் மிகச்சிறந்தவை, பிரித்தானியாவிலே இந்த நூலகத்தில்தான் உள்ளதெனக் கூறலாம். இவற்றில் கட்சி யாப்புகள், தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்கள், கொள்கைப் பிரகடனங்கள், செய்தித்தாள்கள், அரசியல் யாப்பு அறிக்கை போன்ற விஷயங்கள் உண்டு. இலங்கை தொடர்பாக, அரசியல் யாப்பு மாற்றங்கள் சம்பந்தமான ஆவணங்கள், 1948, 1972, 1978 அரசியல்யாப்புகள், மற்றும் சட்டவாக்கங்கள் என்பன காணப்படுகின்றன. அத்துடன், சிவில் உரிமைகள் சம்பந்தப்பட்ட ஆவணங்கள், விசாரணைக்குழுக்கள், தெரிவுக்குழுக்கள், நிர்வாகஅறிக்கைகள், பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகள், குடியேற்றவாதக் காரியாலயத்துடனான கடிதப் பரிவர்த்தனைகள், வெளிநாட்டுக்கொள்கை தொடர்பான ஆவணங்கள், அரசியற் தலைவர்களின் உரைகள் என்பனவும் உள்ளன. மேலும்,

பொருளாதார நிலைமைகள், கல்வி, குடிமதிப்பு அறிக்கைகள், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீதான உரைகள், வியாபாரப் புள்ளிவிபரங்கள், கூட்டுறவுச்சங்க ஆவணங்கள், அபிவிருத்தித்திட்டங்கள், சமூக அபிவிருத்திக் குறிப்புகள், இனங்களுக்கு இடையிலான நீதி, சமவுரிமைப் பிரச்சனைகள், தமிழ் அகதி அமைப்புகள், தொழில்வாய்ப்பு என்பனவும் இருக்கின்றன. இந்த மூலாதாரங்கள் சிறந்த முறையில் ஒழுங்குபடுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை இலங்கையின் நவீன சமூக, பொருளாதார, அரசியல் முன்னேற்றம் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு மிகப்பொருத்தமானவை. இலங்கையின் அண்மைக்கால, தற்காலநிலையை ஆய்வுசெய்யும் மாணவர்களுக்கும், அறிஞர்களுக்கும் இந்த நூலகம் நிச்சயமாகச் சிறந்த இடமாகும்.

பொட்லியன் நூலகம், ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகம்

Bodleian Library, University of Oxford

பிரித்தானியாவில், தென்கிழக்காசிய ஆய்வுகளுக்கும், குறிப்பாக இந்தியா சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகளுக்கும் பிரசித்திபெற்ற இடங்களுள், ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகம் முக்கியமானது. 1882இல் முதன்முதலாகப் பிரித்தானியப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் Bodleian சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர் துறை உருவாக்கப்பட்டபோது, இந்தியா பற்றிய ஆய்வுகள் இப்பல்கலைக்கழகத்தில் ஆரம்பித்தன. அதன்பின்னர் 1884இல் Indian Institute உத்தியோகபூர்வமாகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. பிரித்தானியாவிலும், இந்தியாவிலும் உள்ள நலன்விரும்பிகள் அளித்த உதவிப் பணத்தைக் கொண்டே இந்த நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டது.

இந்த நூலகம், 1968இல் Bodleian University என்னும், பல்கலைக்கழகத்தின் பிரதான நூலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக ஏற்கெனவே பெருமளவு தென்னாசியத்தொகுப்புகளைக் கொண்டிருந்த Bodleian நூலகம், 80,000 தொகுதிகள் கொண்டதாய் மேலும் சிறப்படைந்தது. இதனால் வாசகர்களுக்குப் பெரும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இங்குப் பிரதானமாக, பழையதும் அரியதுமான புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள், புதினப் பத்திரிகைகள், அரசாங்க வெளியீடுகள் என்பன காணப்படுகின்றன. இலங்கைத்தமிழர் தொடர்பானவை திருப்தி தரும் அளவுக்கு இல்லை. இந்த நூலகத்திலுள்ள தொகுப்புகள் உயர்கல்வி சம்பந்தப்பட்டவையாக இருப்பதானால், அவற்றை இங்கு விபரமாகக் குறிப்பிடவேண்டிய தேவை இல்லை. ஆனாலும், இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு தொடர்பான சில பெறுமதியான ஆவணங்கள் உள்ளன. இவற்றுள், கலாநிதிப்பட்டத்துக்கான ஆய்வொன்றை இங்குத் தருவது பொருத்தமாகும். இலங்கையின் மத்திய மாகாணத்தின் ஆரம்பத் தமிழ்க் குடியிருப்புகள் சம்பந்தமாக இந்த ஆய்வு சில விஷயங்களைத் தெரிவிக்கின்றது. Influence of Dravida on Sinhala (M.H. Peter Silva, University of Oxford, 1961) (d. 2504).

சில்வாவின் ஆராய்ச்சி, அனூரதபுர மாவட்டங்களில் இருந்த ஆரம்பத் தமிழ்க்குடியிருப்புகள் சம்பந்தமாக இருப்பதனால், அது மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது. இந்த நூலாசிரியருக்குத் தெரிந்தவரையில், ஒரு சில கல்விமான்கள் மட்டுமே இந்த ஆய்வை மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர். நாவற்குழியைச் சேர்ந்த ஏ. முத்துக்குமாரு என்பவர் இந்த ஆய்வை 13.10.1969இல் பார்வையிட்டதாகத் தெரிகின்றது. ஆனாலும் அவர் இந்த உண்மையை எங்கும் மேற்கோள் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும், கலாநிதி இந்திரபாலா தனது அண்மைய வெளியீடான, *The Evolution of an Ethnic Identity: The Tamils of Sri Lanka*, (Sydney 2005, p.25) என்னும் நூலில், இந்த ஆய்வையிட்டுக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சில்வா, இலங்கையின் ஆரம்பக் குடியிருப்புகளில் வாழ்ந்த மக்களுடைய மொழிகளின் இயல்புகள் சம்பந்தமாக, மிகவும் கடினமானதொரு ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு, அவற்றை விஞ்ஞானபூர்வமாகவும், ஒப்பீட்டுரீதியிலும் ஆய்வுசெய்து, சில வரலாற்று உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவற்றின்படி, சில்வா பின்வரும் முடிவுக்கு வருகின்றார்: சிங்களக்கல்வெட்டுக்களிலும், இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் உள்ள சொற்களைப் பகுப்பாய்வு செய்யுமிடத்து, அவற்றில் திராவிடமொழியிலிருந்து கடன்பட்டவையும் உண்டெனத் தெரிகின்றது.

இந்திரபாலாவின் பின்வரும் கூற்று சில்வாவினுடைய ஆய்வு முடிவுகளை உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவர் சொல்வதாவது: கிட்டத்தட்ட 900ஆம் ஆண்டுவரையிலும், தமிழ் பேசுகின்ற மக்கள், பெரும்பான்மையினரான ஹெல (சிங்கள) இனமக்களுடன் இரண்டறக் கலக்கும் சாத்தியம் எப்போதுமே இருந்தது. ஆயினும் சோழ எழுச்சியும், தென்னிந்திய வர்த்தகச் சக்திகளின் ஆதிக்கமும், சைவமதத்தின் வலிமையான செல்வாக்கும், இந்தச் சாத்தியம் நிறைவேறுவதற்குத் தடையாக இருந்தன. இந்தக் காரணங்களினால் தீவின் தமிழர் தொகை அதிகரித்தது. அத்துடன் அனூரதபுர இராச்சியத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்த தமிழர்களுடன் ஹெல இனத்தவர் இரண்டறக் கலக்கின்ற ஒரு போக்கையும் இவை ஆரம்பித்து வைத்தன. இந்தப் போக்கு பல நூற்றாண்டுகளாக நீடித்து, பொலனறுவை இராச்சியம் வீழ்ச்சி அடையும் வரையில் தொடர்ந்தது. 17ஆம் நூற்றாண்டில் கண்டி இராச்சியத்தில் சிறைப்பட்டிருந்த ஆங்கிலேயனான றொபட் நொக்ஸ் அங்கிருந்து தப்பித்து, இடச்சுக்காரரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த வடமேற்கில், அனூரதபுரத்தினூடாகச் செல்கையில், அவன் சரளமாகச் சிங்களம் பேசக்கூடியவனாக இருந்தும், அங்குள்ள மக்களுடன் அவனால் பேச முடியவில்லை. அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் மலபார் (தமிழ்) மொழியையே பேசினர். சைகை மூலமாகத் தனது பரிதாப நிலையை அவன் அவர்களுக்கு ஒருவாறு தெரிவித்தபோது, அவர்கள் 'Tombrane' (தமிழில் தம்பிரானே, ஆ, கடவுளே! என்ற அர்த்தம்) என வியந்தனர். நொக்ஸ் அனூரதபுரத்தை 'Anarodgburro' எனக் குறிப்பிடுவதைப் பார்க்கையில், இந்தப் பெயர் நிச்சயமாக, இப்போதுங்கூடத் தமிழ் வழக்கிலுள்ள

அன்ராஜபுரம், அன்ராசபுரம் என்றவற்றிலிருந்து வந்ததாகத் தெரிகின்றது. உண்மையில், அனுரதபுரப் பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் வாழ்ந்ததை நொக்ஸ் தெளிவாகக் கூறுகின்றான் .. அதுவோர் பரந்த சமவெளியாக இருந்தது. அதைப்போன்ற இடத்தை நான் இத்தீவில் எங்குமே காணவில்லை.. ... இந்த வெளியைச் சூழ்வரக் காடுகளும், எல்லாப் பக்கங்களிலும் சிறிய பட்டணங்களும் இருந்தன. இவற்றில் மலபார்கள் வாழ்ந்தனர். இவர்கள் (Chingulayes) சிங்களவர்களிலும் முற்றிலும் வேறுபட்ட மக்களாகக் காணப்பட்டனர். (Knox Robert. An Historical Relation of the island of Ceylon in the East Indies, London, 1681 p. 167). புராதனக் காலத்தின் பிற்பகுதியில் அனுரதபுரப் பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்தனர் என்பது தெளிவாகின்றது. காலப்போக்கில் அனுரதபுரம் எவ்வளவோ சிங்கள ஆதிக்கப் பிரதேசமாகிவிட்டது. பின் நவீனகாலத்தில் வவுனியா (விளாங்குளம்) வும், அதன் வடபகுதியுங்கூட, சிங்களப் பிரதேசங்களாகிவிட்டன. வரலாற்றறிஞர்களும், கல்விமான்களும் அசல்மூலாதாரங்களின் உதவியுடன், தமிழர்களின் ஆரம்பக் குடியிருப்புகள் சம்பந்தமாக அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இப்படியான ஆழமான ஆய்வு, இரண்டு இனங்களுக்கும் இடையில் சமாதானத்தையும், அமைதியையும் உருவாக்க நிச்சயமாக வழிகோலும்.

நூலகத்தின் வரைபடப்பகுதியில் 10 இலட்சத்திற்கும் அதிகமான வரைபடங்கள் உள்ளன. இவற்றில் பல தென்னாசிய வரைபடங்களாகும். இலங்கை சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னதான காலத்து, அளவைப்பகுதி திணைக்களத்தின் முழுமையான வரைபடத் தொகுப்புகளும் இங்குண்டு. இவற்றில் அனேகமானவை ஒவ்வோர் துறையைச் சார்ந்தவையாகும். ஆயினும் தரைத்தோற்ற வரைபடங்கள் கணிசமான தொகை உண்டு. அரசியற் பிரிவுகள், பட்டண வரைபடங்கள், சீதோஷணம், பொருளாதாரம், தேர்தல்தொகுதிகள், வரலாறு, உள்ளூராட்சி, சனத்தொகை, விவசாயம், காணிஉபயோகம், போக்கு வரத்து போன்ற பல விஷயங்கள் சம்பந்தமான வரைபடங்கள் இவையாகும். இங்குள்ள வரைபடங்கள் 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இக்காலம்வரை தயாரிக்கப்பட்டவையாகும். இவற்றுள் Ptolemyயின் இலங்கைப்படம், மத்தியகாலத்து இலங்கைப்படம், இடச்சு கரை துறைப் பற்றுப் பிரதேசப்படம், ஆகியவை பிரசித்திப் பெற்றவையாகும். தமிழ்மக்களின் ஆரம்பக் குடியிருப்புகள், அவர்களுடைய தொகை, நிலைமை என்பவற்றைக் கணிப்பீடு செய்ய இந்த வரைபடங்கள் அத்தியாவசியமானவை. இந்தக் கணிப்பீடு, சமூக-பொருளாதார எதிர்நோக்கிலும், அரசியல் எதிர்நோக்கிலும் அவசியமாகும். மேலும் இந்த வரைபடங்கள், தமிழர்களுடைய நிலங்கள் எவ்வாறு சிங்களவர்களினாலும், இலங்கை அரசாங்கத்தினாலும் பறிமுதல் செய்யப் பட்டுள்ளன என்பதைக் காட்டக்கூடியவையாகும். இதன்வழி, இலங்கையில் தமிழரின் தாயக நிலங்களை மீண்டும் உறுதிப்படுத்த வழி பிறக்கும். மேற்கத்திய கையெழுத்துப் பிரதிகளுக்கான Bodleian

பகுதியில், மேற்கத்திய மொழிகளில் சிறந்த பத்திரங்கள், ஆவணங்கள் தொகுப்பு ஒன்று உண்டு. முன்பு Indian Instituteஇல் வைக்கப்பட்டிருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளும் இந்தப் பகுதிக்கு மாற்றஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன. தென்னாசிய மொழிகளில் அமைந்த கையெழுத்துப் பிரதிகள் Bodleian's Oriental Departmentஇல் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் அனேகமானவை சமஸ்கிருதம், பாளி மொழிகளில் உள்ளவை. ஆயினும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், இந்தி, மராத்தி, வங்காளி மொழிகளின் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள்ளன. உதாரணமாக, றொபட் நொக்சின் அச்சிடப்பட்ட இலங்கை வரலாறு, (Robert Knox's History of Ceylon, London 1681), Beatrice Battyயின் 1900ம் ஆண்டு அளவிலான கதைகளும் உள்ளன. அவை வருமாறு: Peter and his Companions, The Elephant, Trade of North Ceylon, A story of Ceylon. இலங்கைத் தமிழரின் முழுமையான வரலாறு பற்றிய எந்தவொரு ஆய்வுக்கும், உண்மையானதும், வியக்கத்தக்கதுமான வரலாற்று விபரங்கள், இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

றோட்ஸ் இல்ல நூலகம், ஆக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம்

Rhodes House Library, University of Oxford

1929இல் நிறுவப்பட்ட இந்த Bodleian நூலகம் நூலகத்துடன் இணைந்து, செயற்படும் ஒரு நிறுவனமாகும். இங்கு விசேடமாக, பொதுநலவாய நாடுகளினதும் (இந்தியத் துணைக்கண்டம் தவிர்ந்த) ஆபிரிக்க சகாராப்பகுதியையும் பற்றிய வரலாற்று, அரசியல், பொருளாதார, சமூகத் துறைகளில் உள்ள தொகுப்புகள் உள்ளன. இவை சம்பந்தப்பட்ட தொகுப்புகளும், 1760இன் பின்னர் வெளியிடப்பட்டவையும் Bodleian லிருந்து Rhodes Houseக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன. பதிப்புரிமைச்சட்டத்தின் கீழ் அடங்கும், பிரித்தானியாவின் புதிய வெளியீடுகளும் இவ்வாறே மாற்றப்பட்டுள்ளன. இந்த நூலகத்தில் ஏறத்தாழ 30,000 புத்தகங்கள், கையெழுத்துப்பிரதிகள், மைக்கிரோபிலிம்கள், வரைபடங்கள் என்பன உள்ளன. பொதுநலவாய நாடுகளின் அரசு வெளியீடுகளும் இங்குத் தொடர்ச்சியாகக் கிடைக்கின்றன. இவை இப்போதும் நன்கொடையாகவும், விலைக்கு வாங்கியும் சேர்க்கப்படுகின்றன.

இங்குள்ள இலங்கை சம்பந்தமான தொகுப்புகள் பிரதானமாக, இலங்கையின் வரலாறு, புவியியல், அரசியல், மற்றும் விசேடமாக அரசியல்யாப்பு, நிர்வாகம், வெளிநாட்டுக்கொள்கை என்பவை சம்பந்தமாக உள்ளன. மற்றும், இலங்கை தொடர்பான கையெழுத்துப்பிரதிகளும் இங்கு அதிகமாக உண்டு. இவற்றில் கடிதங்கள், ஞாபகக்குறிப்புகள், அறிக்கைகள், தினக்குறிப்பேடுகள், பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை சம்பந்தமான திட்டங்கள், நிர்வாகப்

பயணம் சம்பந்தமான பதிவுகள், கிறீஸ்தவ மிஷனரி ஆவணங்கள் என்பன காணப்படுகின்றன. இத்தகைய கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் குறிப்பிடத்தக்க சில உதாரணங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

இலங்கைத் தேசாதிபதி பிரடெரிக் நோத்தின் கடிதங்கள், 2 செப்டெம்பர் 1806

(இலங்கை சம்பந்தமான ஆதாரங்களான கடிதங்கள், தினக் குறிப்பேடுகள், அறிக்கைகள், நிழற்படங்கள், பத்திரிகைத் துண்டுகள்).

Reminiscences of Colonial times in the Survey Department of Ceylon, 1904 - 14, Favel, N.B.

குடியேற்றவாதக் காலத்தில் இலங்கை நிலஅளவைத் திணைக்களத்து ஞாபகங்கள்.

தொடர்ந்து பதவியேற்க உள்ளவர்க்கான குறிப்புகள், Ashmore, Sir Alexander Murray. இரண்டாவது குடியேற்றவாதச் செயலாளர். Ceylon 31. July 1830 (Mss. Ind. Ocn. s. 183)

இலங்கை சிவில் சேவைகள் சம்பந்தமான கடிதங்கள், தினக் குறிப்பேடுகள், அறிக்கைகள், நிழற்படங்கள், பத்திரிகைத் துண்டுகள். Bomtock, J.R..G. (3 boxes) (Mss. Ind. Ocn. s. 287).

இலங்கை சம்பந்தப்பட்ட திருமணங்கள், தீர்ப்புகள், புகைப்படங்கள், British Records Association (8 parts in volume) (Mss. Ind. Ocn. S252).

இலங்கைத்தேசாதிபதியின் பேச்சுகள், ஆணைகள் என்பவற்றின் பிரதிகள், 1938 - 1944 (Mss. Ind. s. 235).

A study of the history of Christianity in Ceylon in the British period from 1796 to 1903 with special reference to the Protestant Missions, Oxford. B. Litt. Thesis, Fernando, C.N.V.

இலங்கை சிவில் சேவைகள் - வேலை நிபந்தனைகள், கடிதத் தொடர்புகள், ஞாபகக்குறிப்புகள், 1944 - 1946,

இலங்கை சிவில் சேவைகள் அறிக்கைகள் - 1944 - 1947, Handerson (Mss. Ind. Ocn. s. 247).

நொக்சின் இலங்கை வாழ்க்கை விபரம் 1696 - 1711 (Mss. Q.C. 15).

இலங்கைக் கடிதங்கள், சமூகவாழ்க்கை, 1919 - 1925. Lees, Dorothy (Mss. s387).

இலங்கைப் பத்திரிகைத் துண்டுகள், டொனமூர் ஆணைக்குழு அறிக்கை சம்பந்தமானது, 1928 (volume), Nathan, Sir Mathew, (Mss. 1 Ind. Ocn. T11).

British Empire in Ceylon, North, Frederik (Mss. 1, ff.213 -215)

இலங்கையில் பிரித்தானிய சாம்ராச்சியம்

Frederik North, Hon. W.M. Windham க்கு எழுதிய கடிதங்கள் 1806 (Mss North).

தேசாதிபதி Caldecott, இராமநாதன் வெள்ளிவிழாவில் ஆற்றிய உரை. 07 மார்ச் 1939, (Mss. Ind. Ocn. s. 235).

யப்பானின்மேல் யுத்தம் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட பின்னர் தேசாதிபதி Caldecott, State Government க்கு நிகழ்த்திய உரை, 17 டிசம்பர் 1941.

Special Provision for Minority representation. (சிறுபான்மை பிரதிநிதித்துவத்துக்கான விசேட ஏற்பாடு) தம்பிமுத்து இ. ஆர். 21 அக்டோபர் 1928.

சிறுபான்மை பிரதிநிதித்துவம் பற்றிய பாராட்டு Waille, G.A.

இந்த மூலாதாரங்கள் யாவும் பொதுவான இயல்பை உடையதாகத் தோன்றக்கூடும். முயற்சியும், நேரமும் செலவழித்து மேலும் விபரமான ஆய்வுகளைச் செய்தால், இன்னும் பொருத்தமான தகவல்களை இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து பெறமுடியும். உதாரணமாக, தேசாதிபதி கலகொட் மார்ச் 1939இல் இராமநாதன் கல்லூரி வெள்ளிவிழாவில் நிகழ்த்திய உரை தமிழர்களுடைய சிறந்த பங்களிப்பு, கடின உழைப்பு, நல்லொழுக்கம் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது. அத்துடன், சமூகம் மேம்பாடு அடைவதற்குக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதுடன், தமிழ்த் தலைவர்களின் பங்களிப்பையும், தொலைநோக்கையும் பாராட்டுகின்றது.

.... நான் இந்த மாலைநேரம் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், உங்கள் தாபகர் உங்களுக்குத் தந்துசென்றதைப் பாராட்டவும், இதற்கு அருகதை உடையவர்களாய் இருப்பதற்கு நீங்கள் என்ன செய்யப்போகின்றீர்கள் எனக் கேட்பதுமே. உங்களில் தொண்ணூற்றி ஐந்து வீதமானோர் கடினஉழைப்பும், நல்லொழுக்கமும் உடையவர்கள் என்பதில் எனக்குத் திடமான நம்பிக்கை உண்டு. உங்கள் இனத்தவருடன் நான் மலேயாவில் நீண்டகாலம் சேவையாற்றி, அவர்களை நன்கு அறிந்திருப்பதனால், இந்த உயர்வான மதிப்பைக் கொண்டிருக்கின்றேன். இங்கே நீங்கள் பெற்ற சிறந்த கல்வி, உங்களை உழைப்பிலும், ஒழுக்கத்திலும் பூரணமானவர்களாக ஆக்குவதற்குப் போதும் என நீங்கள் நிச்சயமாய் உணர்வீர்கள்...

அவர் மேலும் பேசுகையில்:

....சீமாட்டி இராமநாதன் அவர்களே! யாழ்ப்பாண மகளிருக்கு உங்கள் கணவன் அளித்துள்ள பெரும் ஆசீர்வாதமாகிய இக்கல்லூரியின் 25வது ஆண்டு விழாவின்போது உங்களை மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகிறேன். இங்குக் காணப்படும் சிறந்த கட்டடங்களும், அவை அமைந்துள்ள வளாகமும், அவர்

கனவு கண்ட சின்னங்களின் ஒரு பகுதி மட்டுமே. அதன் மிகுதி கைகளால் கட்டப்படும் ஒன்றல்ல, அது சந்ததி சந்ததியாகத் தொடரும் மாணவிகள் தமது வாழ்க்கையினால் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய ஒன்றாகும்.

அவர் மேலும் கூறியதாவது:

..... உங்கள் கணவர் ஒரு சிறந்த தேசப்பிதாவாகவும், மனித நேயம் மிக்கவராகவும் இருந்தவர். அவர் இன்று எம்முடன் இருப்பின், இன்றைய இலங்கைக்கு வேறெந்த விஷயத்தையும் விட அத்தியாவசியமானது, நிலைதளும்பாமையும், சிறந்த எதிர்நோக்குமே என்பதை உணர்வதில் முதன்மையானவராக இருப்பார். இவையின்றி கல்வியிலும்சரி, அரசியலிலும்சரி, நாம் அவருடைய உன்னத இலட்சியங்களை ஒருபோதுமே அடைய முடியாது. எனவே அவருடைய ஞாபகத்தைக் கௌரவிக்கும் வகையில், அவற்றை அடைவதற்கு நீங்கள் பிரயாசைப்படல் வேண்டும்.

1928இல் அரச சபையில் திரு. ஜி.ஏ. வெயில் சிறுபான்மைப் பிரதிநிதித்துவம் பற்றிய அக்கறையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஆற்றிய உரை பெறுமதிவாய்ந்த ஒரு ஆதாரமாக உள்ளது. சபையில் அவர் இந்த விஷயத்தையிட்டு விவாதிக்கையில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

.. .. இந்தச் சபையின் நடவடிக்கையில் பிரேரிக்கப்பட்டுள்ள யாப்பில், விசேடத் தேர்தல் தொகுதிகளினால் அல்லது வேறு வழிகளினால் அரசசபையின் சிறுபான்மையினப் பிரதிநிதி களும் ஏனைய உறுப்பினர்களைப் போல் சமஉரிமையும், சம அந்தஸ்தும் கொண்டவர்களாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்படல் வேண்டும்.

இந்த உரை, கடந்தகால வரலாற்றையும், அரசியல் நிகழ்வு களையும் சிந்தித்துப் பார்க்கையில், இன்றையத் தமிழர்களின் கடமை எதுவென்பதைத் தெளிவாகவே தெரிவிக்கின்றது.

கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழக நூலகம்

The University of Cambridge Library

கேம்பிரிஜ் நூலகப்பல்கலைக்கழகம், கேம்பிரிஜ் பல்கலைக் கழகத்தின் நான்கு நூலகப் பகுதிகளில் ஒன்றாகும். 15ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நூலகம் உலகின் மிகப்பெரிய, உயர்கல்வி சார்ந்த நூலகங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. இங்கு நாற்பது இலட்சத் துக்கும் அதிகமான நூல்கள் உள்ளன. இவை, அச்சுக்கலையின் ஆரம்ப ஆக்கங்கள், கையெழுத்துப்பிரதிகள், வரைபடங்கள், தொடர்கள், ஆக்கங்கள்,

போன்றவையாகும். தென்னாசியா சம்பந்தமான நூல்கள் இங்குப் பெருமளவில் இருக்கின்றன. இவை அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலும், வெளிநாடுகளிலும் வெளியிடப்பட்டவை. தென்னாசிய ஆக்கங்களில் மிகவும் அதிகமாகக் காணப்படும் தொகுப்புகள் மானுடவியல், இலக்கியம், தத்துவம், இந்தியவியல், மற்றும் புராதனவரலாறு சம்பந்தப்பட்டவையாகும். இந்தியாவிலிருந்து வெளிவரும் எல்லா வகையான வெளியீடுகளும் இங்கு ஏராளமாக உள்ளன. அத்துடன் இலங்கையின் அச்சிட்ட வெளியீடுகளும், அரசாங்க வெளியீடுகளும் இந்த நூலகத்தில் பெருமளவு காணப்படுகின்றன. இந்த வெளியீடுகளில் அநேகமானவை ஆங்கிலமொழியில் உள்ளபோதும், தமிழ் மொழியிலும் கணிசமான ஆக்கங்கள் உள்ளன.

இலங்கை தொடர்பாக ஐரோப்பியமொழிகளில் எழுதப்பட்ட, கிடைப்பதற்கு அரிய நூல்தொகுப்புகள் பல்வேறு விஷயங்களைக் கொண்டுள்ளன. இலங்கையின் புராதன வரலாறு, சமூகவரலாறு, அரசியல் (இலங்கையின் உள்ளூர், தேசிய அரசியல்), பொருளாதார நிலை, வர்த்தகம், வங்கிகள், கல்வி, தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டம், சமூகம், கலாச்சாரம், சமயம், இளைஞர், தொழில் வாய்ப்பு, சனத்தொகை பற்றிய ஆய்வுகள், தேர்தல்கள் என்பவை போன்ற பல விஷயங்களை இத்தொகுப்புகள் உள்ளடக்குகின்றன.

இந்நூலகத்தில் ஏறத்தாழ 1,800 தென்னாசியக் கையெழுத்துப் பிரதிகள், அந்தந்த நாடுகளின் மொழியில் உள்ளன. தமிழ் கையெழுத்துப் பிரதிகள் 40க்கும் அதிகமாக உள்ளன. இவற்றுடன், இந்தக் குடியேற்ற நாடுகளில் அரசசெயலாளராகக் கடமை புரிந்தவர்களின் பிரத்தியேக ஆவணங்களும் உள்ளன. இவற்றுள் இலங்கைத்தமிழர் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு உகந்தவை அனேகமாகக் கடிதங்களாகவே காணப்படுகின்றன.

இந்த நூலகத்தில் குடியேற்றவாத அரசாங்கத்தின் வெளியீடுகள் 1947ஆம் ஆண்டுவரை இருக்கின்றன. 1900ஆம் ஆண்டிலிருந்தான புள்ளிவிபரத்தகவல்களும், பொருளாதாரத் தகவல்களுமே இவற்றில் பெரும்பான்மையாக உள்ளன. நீலப்புத்தகங்கள், பாராளுமன்றப் பத்திரங்களின் முழுமையான தொகுப்புகள், ஹன்சாட், குடிசன மதிப்பு அறிக்கைகள் (தேசிய, மாவட்ட, கிராம மட்டங்களிலான), தீர்ப்புகள் பற்றிய அறிக்கை, வர்த்தமானிகள், தொல்லியல் அறிக்கைகள், புவிகற்பவியல், மொழியியல், சட்டவியல் என்ற துறைகள் சார்ந்த வெளியீடுகள் இங்குள்ளன.

பொதுவாக, இங்குள்ள தொகுப்புகள் பரந்துபட்ட இலங்கை ஆய்வுகளுக்குப் பொருத்தமானவை. அவற்றில் ஈடுபடும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு இந்த நூலகம் மிகப் பயனுள்ளதாகும்.

தென்னாசியவியல் மைய நூலகம்,
கேம்பிறிஜ் பல்கலைக் கழகம்

The Centre for South Asian Studies Library

தென்னாசியவியல் மையம் 1964இல் நிறுவப்பட்டது. பொருளா தாரம், மானுடவியல், சமூகவிஞ்ஞானங்கள், வரலாறு, புவியியல், ஆகிய துறைகளில் தென்னாசிய ஆய்வுகளை மேம்படுத்துவது இந்த நூலகத்தின் பிரதான நோக்கமாகும். இந்தியா, இலங்கை சம்பந்த மான பெருமளவு விஷயங்கள் இங்கே உள்ளன.

இந்தப்பிரதேசங்களில் கடமையாற்றிய ஐரோப்பியர் தொடர் பான மூலாதாரங்களைக் கொண்ட ஆவணக்காப்பகம் இந்த மையத்தில் உண்டு. ஏறத்தாழ 600 பிரத்தியேகப் பத்திரங்களின் தொகுப்புகள், ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான புராதன நூல்கள், 70,000 புகைப்படங்கள் என்பன இந்த மூலாதாரங்களாகும். இங்குள்ள கையெழுத்துப் பிரதி களுள் அனேகமானவை அசல் கடிதத்தொடர்புகள், தினக் குறிப் பேடுகள், ஞாபகக் குறிப்புகள், ஞாபகம் சார்ந்த சிந்தனைகள் என்பன வாகும். இலங்கைத்தமிழர் சம்பந்தமான குறிப்பிடத்தக்க சில கையெழுத்துப் பிரதிகள் வருமாறு:

Papers of Charles Valentine Brayne, 1915 - 1936 (கிழக்கு மாகா ணத்தில் 1920ஆம் ஆண்டு சிவில் சேவை அதிகாரியாகவும், 1927இல் வருமானக் கட்டுப்பாட்டாளராகவும். 1931-1935 வரை காணி ஆணை யாளராகவும் கடமையாற்றியவர்).

Papers of Leonard Wolf (இலங்கை சிவில் சேவை, 1904).

Letters concerning the supervision of riots in Ceylon during 1914 - 1918. (இலங்கையில் 1914-1918க்கும் இடையில் நடந்த கலவர மேற் பார்வை சம்பந்தமான கடிதத் தொடர்புகள்).

Papers of Alexander Edward Bruce

(இலங்கை சிவில் சேவை, பதில் தேசாதிபதி 1925), (இரண்டு கோவைகள்)

Papers of Peter Godfrey (இலங்கைக் காட்டிலாகா, 1923 - 1940) (பிரதிகள்)

Papers of Betram Hughes Farmer (காணி ஆணையாளர் இலங்கை 1955 - 58, பணிப்பாளர் - கேம்பிறிஜ் பல்கலைக்கழகத் தென்னாசிய வியல் மையம் 1965 - 85 (4 பெட்டிகள்).

Papers of E.H. Lucette (இலங்கை சிவில் சேவை, 1921, தேசாதி பதியின் பிரத்தியேகச் செயலாளர் 1924)

Papers of William Martin McNeill (குடியேற்றவாதக் காட்டிலாகா 1922 - 1938)

இந்த மூலாதாரங்களில் அனேகமானவை, இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்திலிருந்து அரசாங்க சிவில் அதிகாரிகளாகக் கடமை ஆற்றியவர்களின் பிரத்தியேகப் பத்திரங்களின் தொகுப்புகளாகும். 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தைச் சேர்ந்த இந்த ஆவணங்கள், பிரித்தானிய அரசிடமிருந்து சுதந்திரமான சுயஆட்சிக்கு நடைபெற்ற மாற்றம் குறித்தான ஆய்வுகளுக்கு மிகவும் உபயோகமானவை. இந்தக் காலகட்டத்தில்தான், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களான மக்கலம் சீர்திருத்தம் (1910), மனிங் சீர்திருத்தம் (1920), சோல்பரி சீர்திருத்தங்கள் (1945) என்பன இடம்பெற்றன. இந்த நாட்களில் தமிழர்களின் அரசியல் நிலைமையை மிகவும் பாதித்த விஷயங்களை ஆராய்வதற்கு இந்த மூலாதாரங்கள் யாவும் அத்தியாவசியமானவை. காணி ஆணையாளரின் அறிக்கைகள், காட்டிலாகா ஆணையாளரின் அறிக்கைகள், நில அளவைப் பகுதியினரின் அறிக்கைகள் யாவுமே, தமிழர் தாயகங்களில், 20ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் அரைப்பகுதியில் குடியேற்றவாதம் ஏற்படுத்திய பாதகமான மாற்றங்கள் அறிவதற்கு, மிகவும் பயனுள்ளவை.

றோயல் கொமன்வெல்த் சொசயற்றி நூலகம், இலண்டன்
Royal Commonwealth Society Library, London.

றோயல் கொமன்வெல்த் சொசயற்றி 1868இல் குடியேற்றவாதச் செயலாளரினால் நிறுவப்பட்டது. அதன் ஆரம்பக் காலத்திலிருந்தே இந்த சொசயற்றி ஒருநூலகத்தையும் கொண்டிருந்தது. இங்கு சர்வ தேசீதியில் புகழ்வாய்ந்த 400,00க்கும் அதிகமான தொகுப்புகள் காணப்படுகின்றன. அன்றும் இன்றும் இந்த நூலகம், பொதுநலவாய நாடுகள் சம்பந்தமான தகவல்களுக்கும், ஆராய்ச்சிகள் செய்வதற்கும் பிரபலம் வாய்ந்த நூலகமாக இயங்கி வருகின்றது. பொதுநலவாய நாடுகள் அனைத்தையும் பிரதிபலிக்கும் வகையில் கலைகள், இலக்கியம், இசை, இயற்கைவரலாறு, கல்வி என்பவற்றுடன், அந்த நாடுகளின் வரலாற்று, புவியியல், அரசியல் துறைகளில் பல தொகுப்புகளையும் இந்நூலகம் கொண்டுள்ளது. இங்குள்ள வைப்புகளில் புத்தகங்கள், பிரசுரங்கள், அதிகாரபூர்வ அறிக்கைகள் மாத்திரமின்றி, கையெழுத்துப் பிரதிகள், புகைப்படங்கள், சித்திரங்கள், வரைபடங்கள் என்பவையும் உள்ளன. இலங்கை சம்பந்தமானவையும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் காணப்படுகின்றன. இத்தொகுப்புகளில் ஏறத்தாழ 500 புத்தகங்களும், பிரசுரங்கள், கோவைகள், சஞ்சிகைகள் என்பனவும் காணப்படுகின்றன. இவை பொதுவாக, அரசியல், வரலாறு, புவியியல், புள்ளிவிபரங்கள், பொருளாதாரம், சமயம், கல்வி, நாட்டார் கதைகள், சரிதைகள், கலைகள், கட்டடக்கலை, மற்றும் கலாச்சாரம் சம்பந்தப்பட்டவையாகும். பிரித்தானிய நூலகத்தைத் தவிர, ஐக்கிய இராச்சியத்தின் ஏனைய நூலகங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், இங்கு இலங்கை சம்பந்தமான தொகுப்புகள் அதிகமாகவே உள்ளன. வரலாற்று ஆக்கங்

களைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றில் அனேகமானவை புராதனக் காலத்திலிருந்து மத்தியகாலம் வரையிலான வரலாற்றுக் காலத்தை உள்ளடக்கியவையாகும். ஆயினும் நவீனகாலத்து ஆக்கங்களும் குறிப்பிடமுள்ளவற்றுக்குக் காணப்படுகின்றன. இலங்கைத்தமிழரின் வரலாறு பற்றி ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதற்கு இங்கு முக்கியமான ஆதாரங்கள் உள்ளன. இலங்கைத்தமிழர் தொடர்பாக, போத்துக்கேய, இடச்சு, பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்து வரலாறு சம்பந்தமான ஆவணங்கள் நிறைய உள்ளன. சமூக - விஞ்ஞானங்கள், அதுவும் குறிப்பாக அரசியல் விஞ்ஞானம் தொடர்பான தொகுப்புகளும் உண்டு. அரசியல் விஷயங்கள் சம்பந்தமாக, எல்லாநாடுகளையும் பிரதிநிதிப்படுத்தும் தொகுப்புகளைக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பது இந்த சொசயற்றியின் குறிக்கோளாக இருப்பதனால், இங்கு அவை அதிகமாகவே உள்ளன. இவ்வகையில் இலங்கை சம்பந்தமாக, உத்தியோகப்பூர்வமாக நிர்வாக விஷயங்கள், சிவில் சேவைகள், அரசியலமைப்புகள், தேசிய வாத சுதந்திரஇயக்கங்கள், இனப்பிரச்சனைகள் தொடர்பான தொகுப்புகள் என்பன இந்த நூலகத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன.

இலங்கை சம்பந்தமான ஆய்வுகளுக்கு, இந்த நூலகத்தில் காணப்படும் ஏராளமான உத்தியோகப் பூர்வ வெளியீடுகள் மிகவும் பயனுள்ளவையாகும். எனினும், அண்மைக்காலத்து வெளியீடுகள் குறைவாகவே உள்ளன. அதனால் இங்குள்ள, இலங்கையின் உத்தியோகப்பூர்வமான வெளியீடுகள் பழமையானவை. ஆரம்ப விவாதங்கள், பாராளுமன்றநடவடிக்கைகள், குடிசனமதிப்பு அறிக்கைகள், வருடாந்தரப் புத்தகங்கள் என்பவை நீண்ட தொடர்களாகப் பேணப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சில வருமாறு:

Ceylon Administrative Report (1867)

Parliamentary Debates (1871)

Government Gazette (1860)

Blue Books (1862-1938)

Ceylon Register - General's Report on the registration of marriages, births and deaths (1867-1889)

கிடைப்பதற்கு அரிதாகவுள்ள இந்தத்தனியேடுகளும், உத்தியோகப் பூர்வ வெளியீடுகளும், முழுமையாகவும், உண்மையானவையாகவும் இருப்பதனால், மதிப்பு வாய்ந்தவை. இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்று, கலாச்சார, பொருளாதார, சமூக, அரசியல்வளர்ச்சிகள் சம்பந்தமான தகவல்களை இவை கொண்டிருப்பதனால், அந்த வளர்ச்சிகள் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கு இவை மிகவும் பயனுள்ளவை.

இந்த நூலகத்தில் கணிசமான அளவு புகைப்படங்களும் உள்ளன. இலங்கை சம்பந்தமான புகைப்படங்கள் 700 வரையில் உள்ளன. இவை 1870ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக உள்ளன.

இவற்றில் அனேகமானவை பொதுவான விஷயங்கள் பற்றியவை. நாளாந்தர வாழ்க்கையும் நடவடிக்கைகளும், தரைத்தோற்ற, கரைத் தோற்றக் காட்சிகள், விவசாயமுயற்சிகள், உத்தியோகப்பூர்வ விழாக்கள், இரயில்பாதை நிர்மாணித்தல் என்பன போன்ற பலவற்றை இவை காட்டுகின்றன. இத்தொகுப்புகள் அனைத்துமே, இலங்கை மக்களை யிட்டும், இலங்கைத் தமிழரையிட்டும், பிரித்தானியக் காலத்தில் அவர்களுடைய கலாச்சாரம், பழக்கவழக்கங்கள், வாழ்க்கைமுறை எவ்வாறு இருந்தன என்பதை ஆராய்வதற்கு மிகவும் பொருத்தமானவை. இந்த சொசயற்றி அதன் ஆரம்பக்காலத்திலிருந்தே சொந்த ஆவணக்காப்பகத்தைக் கொண்டிருந்தது. இங்குப் பல வரலாற்றுக் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உண்டு. ஆயினும், குறிப்பாக இலங்கை சம்பந்தமான ஆவணங்களோ, கையெழுத்துப்பிரதிகளோ இங்கு அதிக மில்லை. இருந்தாலும், இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான ஆர்வத்தைத் தூண்டக்கூடிய ஒருசில ஆவணங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:

Opinions of Law Officers (1775 - 1869)

சட்டஅதிகாரிகளின் அபிப்பிராயங்கள்

Descriptions of established customs and laws by which civil cases were tried at Jaffna Patam among the natives (1704)

யாழ்ப்பாண மக்கள் மத்தியில் வழமையான பாரம்பரியச் சட்டங்களுக்கு அமைய சிவில் வழக்குகள் நடத்தப்பட்ட விபரங்கள்.

Letter-box containing regulations of 1806 removing restraints on Roman Catholics in north Ceylon and related correspondence

1860 இல் வடஇலங்கை கத்தோலிக்கர்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்படுவதற்கான விதிகள் சம்பந்தமான கடிதப் பரிவர்த்தனைகள்.

பிரித்தானியாவில் உள்ள ஏனைய மூன்று நூலகங்களை இங்குக் குறிப்பிடுவது பயன்தரும். The Library of the Royal Asiatic Society, London; The Foreign and Commonwealth Office Library, London; University of Birmingham - Archives என்ற மூன்றுமே இவையாகும். இங்கு இலங்கைத்தமிழர் தொடர்பான தொகுப்புகள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டனும், அவை மிகப் பயனுள்ளவை. Royal Asiatic Society 1823இல் இலண்டனில் தாபிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் இருந்தே இந்த சொசயற்றி ஆசிய ஆய்வுகளை மேம்படுத்துவதற்காகப் பலவழி களில் செயற்பட்டது. The Foreign and Commonwealth Office Library, 1968இல் Foreign Office உம், Commonwealth Office Library³⁶யும் இணைந்தபோது உருவானது. 1966இல் நடைபெற்ற இணைப்பின்போது Colonial Office உம், Commonwealth Relations Office³⁷ம், ஒன்றாக இணைந்து Commonwealth Office ஆனது. 1963இல் உருவாக்கப்பட்ட Overseas

Administration நூலகத்தையும் சேர்ந்து, இந்த மூன்று அரசு திணைக்களங்களுமே இப்போதைய Foreign and Commonwealth Office நூலகத்தின் அடிப்படையாக அமைந்தன. இந்த நூலகங்கள் அண்மையில்தான் ஒன்றிணைக்கப்பட்டபோதிலும், Colonial Office, Foreign Office ஆகியவற்றின் நூலகங்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் காலத்தைச் சேர்ந்தவை. எனவே இங்குள்ள தொகுப்புகளுள் பழைய ஆக்கங்கள் பல உள்ளன. சர்வதேச நாடுகளுக்கு இடையேயான தொடர்புகள், இராஜதந்திரம் என்னும் துறைகள், அந்நியநாடுகளினதும் பொதுநலவாய நாடுகளினதும் வரலாறு, அரசியல், பொருளாதாரம், சட்டவியல் எனும் விஷயங்கள் சம்பந்தமான தொகுப்புகளையே இந்த நூலகம் பிரதானமாகக் கொண்டுள்ளது. இலங்கை தொடர்பாக இங்குப் பெருமளவில் விஷயங்கள் இல்லாவிடினும், ஒரு சில தனித்துவமான தொகுப்புகள் உள்ளன. இந்த மதிப்பு வாய்ந்த ஆவணங்கள் பின்வரும் விஷயங்கள் பற்றியவையாகும். இலங்கை நிர்வாகம், இனப்பகைமை, சுயநிர்ணயம், குடிவரவு, குடியமர்வு, தேசியவாதம், இராணுவப் பிரசாரம், அரசியல்யாப்பு, வியாபாரம். இவை அனேகமாக, குறிப்புகள், விண்ணப்பங்கள், திணைக்கள விதிகள், ஒழுக்கவிதிகள், பாடவிதானங்கள், அரசாங்கப்பிரகடனங்கள், உரைகள், விசாரணை ஆணைக்குழுக்கள் என்ற வகைகளிலே அமைந்துள்ளன. தமிழர் தொடர்பான அரசியல், சமூக - பொருளாதார விஷயங்கள், தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் தோற்றம், போன்ற ஆய்வுகளுக்கு மிகவும் உபயோகமானவை.

பேமிங்ஹாம் பல்கலைக்கழக நூலகம் பிரதானமாக உயர்கல்விக்கான தேவைகளையே பூர்த்தி செய்கின்றது. ஆயினும் இங்கு இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான, கிடைப்பதற்கு அரிய சில மூலாதாரங்கள், இதன் ஆவணக்காப்பகப் பகுதியில் உள்ளன. இவற்றுள் சேர்ச் மிஷனரி சொசைட்டியின் முழுமையான தொகுப்புகள் பெருமளவு உண்டு. இந்த சொசைட்டி இலங்கையில் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்பியதுடன், தமிழ் மக்களுக்கு ஆரம்ப, மத்தியக் கல்விப் போதனையையும் அளித்தது. பிரித்தானியர் காலத்து இலங்கைத் தமிழர் பற்றியும், அவர்களுடைய மத, கலாச்சார, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நிலைமைகளை முழுமையாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு, இந்த ஆவணங்கள் மிகவும் பயனுள்ளவை.

தேசிய ஆவணக்காப்பகம், இலண்டன்

National Archives, London

ஐக்கிய இராச்சியம் முழுவதையுமே பிரதிநிதிப்படுத்தும் தேசிய ஆவணக்காப்பகம், ஏப்பிரல் 2003இல், முன்னைய Public Records Office உம் Historical Manuscripts Commission என்ற இரு நிறுவனங்களையும் இணைத்து உருவாக்கப்பட்டதாகும். Public Record Office இல் முன்னைய பிரித்தானியக் குடியேற்றவாத நாடுகள் சம்பந்தப்

பட்ட ஏராளமான தொகுப்புகளும் இருந்தன. இவற்றுள் பெருமளவு இலங்கை சம்பந்தமானவை. இத்தொகுப்புகளுள் இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பானவைகளும் உள்ளன.

பரந்த அடிப்படையிலான துறைகளைச் சேர்ந்த விஷயங்கள் இந்த ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளபோதிலும், பின்வரும் துறைகள் சார்ந்த ஆவணங்களையே இந்த நூலகம் பெரிதும் கொண்டுள்ளது. உத்தியோகப்பூர்வமான வர்த்தமானிகள், பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகள், சட்டவாக்கம், ஒப்பந்தங்கள், உத்தியோகப்பூர்வ வெளியீடுகளின் நூல்விபர அட்டவணை, அரசாங்க ஒழுங்குவிதிகள், வருடாந்தப் புத்தகங்கள், புள்ளிவிபரங்கள் என்பன இவையாகும். இலங்கை தொடர்பான உத்தியோகப்பூர்வ வெளியீடுகள் 1796ஆம் ஆண்டிலிருந்து இக்காலம்வரை உள்ளன. இவை சட்டம், அரசியல், பொருளாதாரம், வெளிநாட்டுக்கொள்கை ஆகிய பரந்த துறைகளைச் சார்ந்தவையாகும். இவற்றினுள் அரசியல் தலைவர்கள், கல்விமான்கள் என்பவர்களின் உரைகளும், விண்ணப்பங்கள், நிர்வாக அறிக்கைகள், குடிசனமதிப்பு அறிக்கைகள், புள்ளிவிபரங்கள், தேர்தல், அரசியலமைப்புச் சம்பந்தப்பட்ட அண்மைக்காலத்து மாற்றங்கள் என்ற ஆவணங்கள் உள்ளன. இந்த நூலகத்தொகுப்புகளுள் காணப்படும் இலங்கை தொடர்பான உத்தியோகப்பூர்வ ஆவணங்கள், மிகச்சிறந்த மூலாதாரங்களும், இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்களுமாகக் காணப்படுகின்றன. இவை அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார, சமய அபிவிருத்திகள், வெளிநாட்டுக் கொள்கைகள் என்பன சம்பந்தப்பட்ட ஆதாரங்களாகும். இவற்றில் உள்ள சில மூலாதாரங்கள் மிக முக்கியம் வாய்ந்தவை என்பதனால், அவற்றில் இயலுமான அளவு இங்கே தரப்படுகின்றன.

Register of Letters (c0 488) - entry work (Co 55), Acts (Co 56) 1835 - 1947.

Sessional Papers (Co 57, DO 109) 283 Volumes, 1831 - 1965.

Government Gazette (Co58-DO 104) 314 Volumes 1813-1946.

Miscellaneous Papers (Co 59) 1795 - 1835.

Colonial Office and Predecessors: Original correspondence 1798-1949.

Scope and Content (Co54/1-2-64), 1830-1835.

1004 files and volumes.

இந்தத்தொடரில் இலங்கை சம்பந்தமான கடிதத் தொடர்புகளின் மூலப்பிரதிகள் உள்ளன. கிழக்கத்திய ஆணைக்குழுக்களினது விசாரணைகளும் இவற்றுள் அடங்கியுள்ளன.

Department Services (Co 54), கட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத்

தொகுதியில் பின்வரும் விஷயங்கள், அவற்றின் தலைப்புகளின் கீழ், காலக்கிரம ஒழுங்கில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கை அரசாங்கத் துக்கும், திணைக்களங்களுக்கும், அமைப்புகளுக்கும், தனிப்பட்டவர்களுக்கும் எழுதப்பட்ட கடிதங்கள், ஒவ்வொரு தொகுதியும், ஒவ்வொரு கடிதத்தினதும் பெயர், யாருக்கு எழுதப்பட்டவை. திகதி, விஷயம் என்ற பட்டியலைக் கொண்டுள்ளது (1926-1948).

Colonial office and Predecessors; Ceylon Register of Correspondence (Co 337) 1849 - 1946.

Colonial office: Ceylon Register of outletters(Co 488) 17 volumes 1796 - 1945.

இந்தத்தொடரில் இலங்கைக்கு அனுப்பிய கடிதங்களின் அட்டவணை உள்ளது.

War and Colonial Development and Colonial Office Ceylon Acts (Co56) 1835-1947.

The Colombo Journal, 1832.

The Ceylon Times, 1846-1856.

The Examiner, 1846-1856.

The Observer, 1847-1856.

The Military History of Ceylon, 1795 - 1833 (Co 59).

Commission of Eastern Enquiries - Ceylon, (Co 416).

Churches and Schools (Co 416/24).

Finance and Public Establishment (Co416/25).

Trade and Negotiation (Co 416/28).

Laws and Judicial Establishments in Batticola Districts (Co 416/27).

Reports of District Collections (Co 146/28).

Pettitions to Commissioners (Co 416/29).

Special Commision to the Constitution of Ceylon: Donougmore Commissions Reports and Papers (Co 1041) 15 volumes. ஆணைக்குழுவுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்கள், கோரிக்கைகள், எழுத்திலும் வாய்மொழிமூலமும் அளிக்கப்பட்ட முறைப்பாடுகள் என்பனவும் - ஆணைக்குழு அறிக்கையின் ஒருபிரதியும் உள்ளன.

Deeds in Tamil (90/174) 1838 - 1878.

உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து பிரித்தானியர் காணி சுவீகரித்தது சம்பந்தமான உறுதிகள். காணிச்சுவீகரிப்புகளும், உறுதிகளும் பெரும்பாலும் மலைநாட்டைச் சேர்ந்தவை.

Ceylon Domestic Slaves, Colombo, Galle, Matara, Jaffna and Mannar (T71/663) 1818-1832.

இலங்கை நாட்டு அடிமைகள், கொழும்பு, காலி, யாழ்ப்பாணம், மன்னார்.

Ceylon: Covia, Nalava and Palla Slaves in Jaffna (T71/664)1818-1832.

இலங்கை: யாழ்ப்பாணம் கோவியர், நளவர், பள்ளர் அடிமைகள்.

Letter of Possession, Ceylon (1054/1), September 22, 1798, இடச்சு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியிடமிருந்து இலங்கையை உடைமையாக ஏற்றதையிட்டு, மகாராணிக்குத் தேசாதிபதி பிரடறிக் நோத் எழுதிய கடிதம். அவர் தனது கடிதத்தில் "இங்கு எழுந்த ஒரு ஆபத்தான, பொதுப்புரட்சி முறியடிக்கப்பட்ட சிலநாட்களுக்குப்பின், அக்டோபரில் நான் இங்கு வந்து சேர்ந்தேன்."

Petition to the Queen by the Ceylon Tamil Community about their national status. (Ho213/2305) Jaffna 1830. இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகம் தமது தேசிய அந்தஸ்தையிட்டு மகாராணிக்கு அனுப்பிய விண்ணப்பம்.

Vellala Caste and Chetty Caste against permitting the Low caste to wear ear rings. 2 செப்டெம்பர் 1830இல் யாழ்ப்பாணம் மரியராசா சுப்ரீம்கோட்டுக்கு அனுப்பிய பெட்டிசன், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்கள் தோடுகள் அணிவதை அனுமதித்ததை எதிர்த்து வெள்ளாள, செட்டி சாதியினர் செய்த விண்ணப்பம்.

Petition of Kadirgamar - chetty from Kolumbuthurai, Jaffna, 16 செப்டெம்பரில் அனுப்பியது. தமிழர்களின் காணி, பாரம்பரியங்கள் என்பவற்றின் என்பவற்றின் இழப்புக்குக் காரணமான நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிரான ஆட்சேபனை, நீதவானின் தீர்ப்பின் காரணமாக தமிழ்மக்களாகிய தாம், வருமானம் இழந்து வறியவர்கள் ஆவதையும், இந்தத்தீர்ப்பு உள்ளூர் மக்களுக்கு அநீதியானது என்றும், இந்த நிலைமையினால் தாம் மிகக்கவலை அடைந்துள்ளதாகவும் தமிழ் மக்கள் முறைப்பாடு செய்கின்றனர். மேலும் அரசாங்க அதிபர் புதிய வரிகளை அமுல் செய்தமைக்கும், பிரித்தானிய நிர்வாக அதிகாரிகள் தமிழர் சட்டமாகிய தேசவழமையை அனுசரிக்கத் தவறிவிட்டனர் எனவும் தமிழ் மக்கள் முறையிடுகின்றனர். இந்த முறையீடு வவுனியா, மன்னார், யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, புத்தளம், முல்லைத்தீவு மக்களால் கையொப்பம் இடப்பட்டுள்ளது. முழுமையான தமிழ்ச் சமூகமுமே அந்நியஆட்சிக்கு எதிராகத் திரண்டது என்பதை இது தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது.

Jaffna law Centre, Tamil Petition (Co 054/903/5) 2 July 1930, அரசசபைக்கு ஒரு பிரதிநிதியை நியமிக்க வேண்டுமென யாழ்ப்பாணம் சட்டத்தரணிகள், டொனமூர் ஆணைக்குழுவுக்கு அனுப்பிய விண்ணப்பம். இலங்கையின் அரசசபைக்குத் தமது தற்போதையக்

குறைபாடுகள் பற்றியும், தமக்கு அரசசபையில் ஒருவிசேடப் பிரதி நிதித்துவம் வழங்கவேண்டிய அவசியம் உண்டென்பதைத் தெரிவித்தும், யாழ்ப்பாணம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தமிழ் லீக் அனுப்பிய விண்ணப்பம், 18 செப்டெம்பர் 1930.

Timber Business - 4) புத்தளம்வாசிகளால் கையொப்பமிடப் பட்ட முறைப்பாடு. ஜூன் 1824. முதிரை மரங்களைத் தறித்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பக்கூடாதெனச் செய்த முறைப்பாடு.

German Cruiser 'Emden' to Dar-es-Salaam, Seychelles and Trincomalea. ஜெர்மன் போர்க்கப்பலும், எம்டன் பயணங்களும்: ஆபிரிக்கத் துறைகள் - 1935, 31 ஜனவரி 1935 தொடக்கம் 2 பெப்ரவரி 1935வரை, தார்-எஸ்-சலாம், 6 பெப்ரவரி தொடக்கம் 11 பெப்ரவரி 1935 வரைக்கும் மொம்பாஸா, 15 பெப்ரவரி 1935 தொடக்கம் 27 பெப்ரவரி 1935 வரை விக்ரோறியா துறை. பின்னர் 7 மார்ச்சிலிருந்து 15 மார்ச் 1935 வரை திருகோணமலை, இதன்பின்னர் இக்கப்பல் யாழ்ப்பாணம் வந்து அங்கிருந்து கொச்சின் சென்று மார்ச் 22 லிருந்து 28வரை அங்குத் தரித்தது. (Co 323 / 12695). இப்பதிவுகளின் படி எம்டன் பிரித்தானியக் கடற்படையின் அனுமதியின்றியே இந்தத் துறைகளுக்கெல்லாம் சென்று அங்குள்ள கடற்படைத் தளங்களின் விபரங்களைத் திரட்டிச் சென்றது என்பது சுவையான விஷயம். திருகோணமலைத் துறைமுகத்தின் அளவுகளையும், பிரித்தானியக் கடற்படையினரின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய தகவல்களையும், ஜெர்மன் அரசாங்க உபயோகத்திற்குத் திரட்டியது. மிகப் பலம் வாய்ந்த பிரித் தானியக் கடற்படையிடம் சிக்காது எம்டன் இந்த வேலையைச் செய்து முடித்தது வியப்புக்குரியது.

இந்த வரலாற்றுச் சம்பவம் எமக்கு இரண்டு விஷயங்களைத் தெரிவிக்கின்றது. முதலில் இது திருகோணமலை கடற்படைத் தளங் களின் விபரங்களைத் தருகின்றது. இரண்டாவதாக, இந்த நிகழ்வு தமிழ்க் கலாச்சாரத்தில் ஓர் அழியாத இடத்தைப் பிடித்துக் கொண் டமையாகும். மிகவும் தந்திரமாகச் செயற்படும் ஒருவரை - ஆள் பெரிய எம்டன்! - எனக் குறிப்பிடும் வழக்கம் இன்றும் தமிழ் மக்களிடையே உள்ளது. தமிழ்நாட்டுத் தமிழரிடையே இச்சொல் வழக்கில் இல்லை. காரணம் இந்தச் சம்பவம் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்தமையாகும். இப்போது இங்குள்ள மக்கள் இதை உபயோகிக் கின்றபோதும், இந்தச் சொல் எப்படி வந்தது என அவர்கள் அறிந் திருப்பார்களா என்பது சந்தேகத்துக்குரியது.

Memorandum of the Jaffna Depressed Tamils Service League on their present disabilities and the need for special representation in State Council of the Island of Ceylon. இலங்கையின் அரசசபைக்கு, தமது தற்போதைய குறைபாடுகள் பற்றியும், தமது சார்பில் ஒருவிசேடப் பிரதிநிதித்துவம் அரசசபையில் வழங்கப்படல் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்தும், யாழ்ப்பாணம் தாழ்த்தப்பட்டவரின் தமிழ்லீக் அனுப்பிய விண்ணப்பம்.

To the Right Honourable Lord Passfield, Secretary of State for the Colonies (Co 54 / 903/5), signed by Mr. N. Selvadurai, President and member of the Jaffna Depressed Tamils Service League, 22 August 1930.

... யாழ்ப்பாணம் தாழ்த்தப்பட்ட தமிழர்களின் சேவை லீக்கின் உறுப்பினர்கள், பிரித்தானிய அரசின் குடி மக்க ளாவர். இவர்களுடைய துயர்களை ஓரளவுக்கு நிவர்த்தி செய்து, தற்போது இவர்கள் உள்ள நிலையில் எவ்வளவுக்கு முடியுமோ அவ்வளவுக்கு இவர்களுடைய சுதந்திரத்தையும் அதிகரித்தமைக்கு அவர்கள் அரசுக்கு நன்றி சொல் கின்றனர். இவர்கள் உயர்சாதியினரால் தீண்டப்படத் தகாதவர் எனத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள். இந்துசமுதாயத்தின் இந்த முறைமை மாற்றமடைந்து இவர்களும் பரலோகத்தில் இருக்கிற பிதாவின் பிள்ளைகள்தான் என அங்கீகரிக்கப் படுவதற்கு ஆண்டுகள் பல செல்லும். மனிதரினால் உருவாக்கப்பட்ட விதிகளுக்குப் பதில், மனிதர் யாவரும் சகோதரரே என்ற தெய்வீகவிதி கடைப்பிடிக்கப்படுவ தற்கும் பல வருடங்கள் ஆகும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலன்கருதி உருவாக்கப்பட்ட இந்த லீக், தாமும் பிரித் தானியக் குடிமக்கள் என்ற ரீதியில், யாவருக்கும் பொது வான அதே உரிமைகள் தமக்கும் வேண்டுமென ஏற்கெனவே ஒருமுறை அரசாங்கத்திடம் கோரியுள்ளது. எமக்கு இந்த உரிமைகள் உயர்சாதியினரால் பெருமளவுக்கு மறுக்கப் பட்டுள்ளன.

இவர்களுடைய விண்ணப்பம், டொனமூர் ஆணைக்குழு 1928இல் இலங்கைக்கு வந்தபோது குழுவிடம் கையளிக்கப் பட்டது. இந்து சமூக சாதிமுறைமையினால் தாம் அனுப விக்கும் துன்பங்களையும், சிரமங்களையும் இவ்விண்ணப் பத்தில் மிக விபரமாக எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். அரசு பாட சாலைகளிலும், உதவி பெறும் பாடசாலைகளிலும், தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்புகளைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் பாகுபாடு காட்டி நடத்தப்படுவதும், இந்தத் துன்பங்களில் ஒன்றாகும். பாடசாலையில் கற்கும் மாணவர்கள் யாவரும், சாதி மத இன வேறுபாடுகள் எதுவுமின்றிச் சமமானதும், போது மானதுமான கல்வியைப் பெறவேண்டும் என்பதை ஆணைக் குழு தனது அறிக்கையில் வலியுறுத்தி உள்ளது உண்மை யாகும். "எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி பெறுவதில் சம சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்படுவதில், சமூக, சாதி வேறுபாடுகள் தடையாய் இருப்பதை அனுமதிக்கமுடியாது" என்ற, ஆணைக் குழுவின் மேலான அபிப்பிராயத்துக்கு லீக் மிகவும் கடமைப் பட்டுள்ளது. இந்த முக்கியமான கொள்கையை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்தால், சுதந்திரம் சில வருடங்களிலேயே கிடைத்து விடும்.

இந்தப் பிரச்சனையை விசாரணை செய்வதற்கு இலங்கை அரசாங்கம் ஒரு கல்வி ஆணைக்குழுவை நியமித்தது. இந்த ஆணைக்குழு, தனது அறிக்கையில், அரசபாடசாலைகளிலும், உதவி பெறும் பாடசாலைகளிலும் கற்கும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், தரையில் அமர்வதற்குப் பதிலாக, ஏனைய மாணவர்களுடன் சமமாக அமரும் வகையில் ஆசனங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் எனச் சிபாரிசு செய்துள்ளது. இலங்கை கல்விச் சபையும் இதை ஏற்று, ஒருதீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது. இதன்படி, பாடசாலைகளில் சாதி, இன, மதம் என்ற அடிப்படையில் எவ்விதப் பாகுபாடும் காட்டப்படக் கூடாது. இந்த ஷரத்து, சட்ட நிர்வாகச்சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டும் உள்ளது. இந்தப் புதியசட்டத்திற்கு, இலங்கையில், வடமாகாணத்தைத் தவிர வேறு எங்கும் பெருந்தடைகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. சட்ட நிரூபண சபையில் உறுப்பினர்களாக உள்ள சிலர், கல்வி ஆணைக்குழுவிலும், கல்விச் சபையிலும் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இந்தப் பிரச்சனை, ஆணைக்குழு முன்னிலையிலும், கல்விச்சபையிலும், முன்னெடுக்கப்பட்டபோது இவர்கள் எவ்வித ஆட்சேபணையும் தெரிவிக்கவில்லை. இவர்கள் இப்போது யாழ்ப்பாண மாவட்ட உயர்சாதியினருடன் சேர்ந்துகொண்டு, பாடசாலைகளில் சம ஆசனம் அளிக்கப்படுவதைப் பகிரங்கமாகக் கண்டனஞ் செய்துள்ளனர். சட்டத்தில் செய்யப்பட்டுள்ள புதிய ஏற்பாடு நியாயமானது என்று அதை மீறுபவர்களுக்கு விளக்கவேண்டிய கடமை இவர்களுக்கு இருந்தும், இவர்கள் இவ்வாறு செய்கின்றனர். இந்தக் கடுமையான உயர்சாதிப் போக்கினால், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகளைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் சொல்லொணாத் துயருக்கு ஆளாகின்றனர். காலங்காலமாகத் தமிழர் அனுசரித்து வரும் வழமைக்கு இதுமாறானது எனச் சில பாடசாலைகள் பிள்ளைகளுக்குச் சமஆசனம் தருவதற்கு மறுத்துவிட்டன. வேறு சில பாடசாலைகளில், இப்பிள்ளைகளுக்குச் சம ஆசனம் வழங்கப்பட்டபோது, அங்குள்ள உயர்சாதிப் பிள்ளைகள் பாடசாலையிலிருந்து விலகிவிட்டார்கள். வேறு சில பாடசாலைகளில் உள்ள பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் இப்போதும் உயர்சாதியினரின் கொத்தடிமைகளாக இருப்பதனால், தம்முடைய பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளிலிருந்து விலக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். இன்னும் வேறு சில பாடசாலைகளில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புப் பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள், உயர்சாதியினரின் தூண்டுதலால் தமது பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளிலிருந்து விலக்கியுள்ளனர். இவர்கள் தமது பிள்ளைகள் முன்போலத் தரையில் அமர்ந்து படிப்பதையே விரும்புவதாகவும், உயர்

சாதிப் பிள்ளைகளுடன் அவர்கள் சமமாக அமர்வதைத் தாம் விரும்பவில்லை என்றும், அதனாலேயே தாம் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளிலிருந்து விலக்குவதாகவும் சொல்கின்றனர். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகளைச் சேர்ந்த அனேகமான பிள்ளைகள் இப்போது பாடசாலைக்குச் செல்வதில்லை. உயர்சாதியினருக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் இடையில் இறுக்கமான சூழல் நிலவுகின்றது. இதன் காரணமாக, சமூகத்தில் செல்வாக்கு மிக்க உயர்சாதியினர் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைத் துன்புறுத்துகின்றனர். எங்கெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் சமஆசன உரிமையைக் கோருகின்றனரோ அங்கெல்லாம் உயர்சாதியினர் அவர்கள்மேல், களவு, தீவைத்தல் போன்ற பொய்க்குற்றங்களைச் சுமத்துகின்றனர். கிட்டத்தட்ட 15 பாடசாலைகள், சமஆசனம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற விதியைக் கடைப்பிடித்த காரணத்தினால் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டுள்ளன. இது உயர்சாதியினரால் செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணப்படுகின்றது. அரசாங்கம் சகலவழிகளிலும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு தம்மால் இயலுமானவை யாவற்றையும் செய்கின்றபோதிலும், அதன் உத்தியோகத்தர் சிலரும், பெரும்பான்மையான உயர்சாதியினரும் இதற்கெல்லாம் எதிராக உள்ளனர். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்குச் சம ஆசனம் கொடுக்கப்பட்டு, உயர்சாதிப் பிள்ளைகளைப் போலவே சமமாக நடத்தப்படாவிடின், நிதியுதவி வழங்கப்படமாட்டாது என, கல்வித் திணைக்களம் பாடசாலை முகாமையாளர்களுக்கு அறிவித்ததின் காரணமாக, அவர்கள் மிகத் தயக்கத்துடன், விதியை அனுசரித்து நடக்கின்றனர்.

ஏற்கனவே எமது விண்ணப்பத்தில், புதிய அரசியலமைப்பின் கீழான சட்டநிரூபண சபையில், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு விசேடப் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். டொனமூர் அறிக்கையில் பின்வரும் வாசகம் இருப்பதைப் படித்துமகிழ்ந்தோம். “அவர்களுக்கு ஏதாவது வகையில் விசேடப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படுவது விரும்பத்தக்கதா இல்லையா என நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டி இருந்தது. இருந்தபோதிலும், முன்னர் விதிக்கப்பட்ட பொதுவான நிபந்தனைகளுடன், இந்த மக்களுக்கு வாக்குரிமை அளிப்பதும், அவர்களுக்குச் சமமான, நிறைவான கல்வி வசதிகளும், வழங்குவதே, அவர்களுடைய உண்மையான பரிசீலனை எனத் தோன்றுகிறது.” சமமான, நிறைவான கல்விவசதிகள், வளர்ந்தோர் வாக்குரிமை என்பவற்றை வழங்கவேண்டும் என ஆலோசனை அளித்தமைக்கும், எமது அரசியல் நிலைமையை மேம்படுத்தச் செய்யப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் பலனளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையை வெளியிட்டமைக்கும், நாம் நன்றி

உடையவர்களாக இருக்கின்றோம். சட்டநிருபண சபையில் உள்ள எமது வடஇலங்கைப் பிரதிநிதிகள் இந்த ஆலோசனைகள் மிகவும் எதிர்க்கின்றனர். சபையிலே இவை நீண்ட நேரமாக விவாதிக்கப்பட்டபோது, அரசியல் யாப்பை நிராகரிக்க அவர்கள் பெருமுயற்சி செய்தனர். இருப்பினும், நாம் எமது இலங்கைத் தொழிலாளர் கட்சியுடன் இணைந்து, சீர்த்திருத்த ஆலோசனைகள் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படல் வேண்டுமென எம்மால் முடிந்தவரை போராடினோம். எவ்வளவோ எதிர்ப்புகள் இருந்தும், பாஸ்பீல்ட் பிரபுவின் சீர்த்திருத்தங்கள் சபையால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டன.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் ஏழ்மை, அறியாமை, அவர்கள் தமது வெள்ளான காணி உடமையாளர்களின் அடிமைகள் போன்று அவர்களில் தங்கியிருத்தல், என்பவற்றைக் கருத்துக்கு எடுக்கையில், அவர்கள் தமது புதியநிலையை உணர்வார்கள் என எதிர்பார்க்கமுடியாது. அவர்கள் கல்வி பெற்று, அவர்களுடைய பொருளாதாரநிலை மேம்பட்டால் தான், தாம் பல நூற்றாண்டுகளாக இந்த இழிநிலையில் உழல்வது புரிந்து, அவர்கள் சுயமரியாதை உடையவர்களாக மாறுவார்கள். அரசாங்கம் பாடசாலைகளில் சமஆசனம் வழங்குவதும், புதிய அரசியலமைப்புக்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு வாக்குரிமை அளிப்பதும், உயர்சாதியினருக்குக் கோபத்தை மூட்டியுள்ளது. அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களை மேலும் தீவிரமாகக் கொடுமைப்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் வீடுவாசலின்றி, தொழிலின்றி, ஏழ்மையில் வாடச் செய்யப்படும் சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன. உயர்சாதியினரான விதானைமார் இவர்களுக்கு இரங்குவதில்லை. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் கிராமசபைகள் எவற்றிலுமே இவர்களின் பிரதிநிதிகள் இல்லாமையால், கிராமசபைகளிலும் இவர்களுக்குச் செல்வாக்கு இல்லை. வெள்ளாளர் அல்லது உயர் சாதியினர், இப்போது பிரதிநிதித்துவம் பிரதேசவாரியாக உள்ளது. அது இனவாரியாக இல்லை, எனவே கிராமசபை உறுப்பினர்களும் பிரதேசவாரியாகவே தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற விவாதத்தை முன்வைக்கின்றனர். எல்லா இடங்களிலும், ஏழைகளாகவும், செல்வாக்கு அற்றவர்களாகவும் வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புமக்கள் சிறுபான்மையினராக இருப்பதனால், இவர்கள் கிராமசபை உறுப்பினர்களாக ஆவதற்குச் சந்தர்ப்பமே இல்லை. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களின் இந்த இழிநிலை காரணமாகவே, இவர்களுக்கு ஏதாவது வகையில் சட்டநிருபண சபையில் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படவேண்டுமென லீக் தனது விண்ணப்பத்தில் வலிமையாகக் கோரியுள்ளது. இந்த வகையில் அவர்களுடைய நலன்கள், நாட்டின் அதியுயர்ந்த சபையாகிய அரசியல்சபையில் பாதுகாக்கப்படும். ஏற்பாடு செய்யப்

பட்டுள்ள எட்டு உறுப்பினர் பதவிகளில், ஏறத்தாழ 80000 மக்களைக் கொண்ட வடக்குவாழ் தாழ்த்தப்பட்டவர் களுக்கென, ஒரு பிரதிநிதி நியமிக்கப்பட வேண்டுமென நாம் வேண்டுகின்றோம். இதனால் அவர்களும் முன்னேற வழிகிடைக்கும். தமது கிராமங்களில் தினமும் உயர்சாதியின ரால் தமது உரிமைகள் பலவழிகளில் மீறப்படுவதை ஆள்பவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, தமது அரசியல் தலை விதியைத் தாமே தீர்மானிக்கவும் புதிய அரசியலமைப்பு வழிவகுக்கும்.

கௌரவ, குடியேற்றவாத நாடுகளுக்கான அரசசெயலாளர், இலண்டன், அவர்களுக்கு, இலங்கை, யாழ்ப்பாணம் கிராமத் தலை வர்கள் அனுப்பியது. - பாடசாலைகளில் சமஆசனம். (Co54/903/6) / 20 ஜூன் 1930 அன்று, இலங்கை, புத்தூரில், தலைவர் எஸ். சேதுபதி, கே. சண்முகம், கே. கையிலார், வி. இராமசாமி, ஜி. கனகசபை, ரி. விசுவநாதர் ஆகியோரால் கையொப்பமிடப்பட்டது.

கனந்தங்கிய பிரபுவுக்கு,

இலங்கையின் தமிழ் மாவட்டமாகிய யாழ்ப்பாணத்தி லுள்ள கிராமத்தலைவர்கள், உதவி பெறும் பாடசாலைகளில் சமஆசனம் வழங்கப்படுவதையும், அதனால் நிலைபரமான ஒரு சமுதாயம் அழிவதையும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய பாரதூரமான விளைவுகளையும், தங்கள் மேன்மையான கவனத்துக்கு, மரியாதையுடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

உதவிபெறும் பாடசாலைகளில் சமஆசனம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற விதி அமுல் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், தவறின் அரசாங்க உதவிப்பணம் வழங்கப்படமாட்டாது என்றும், கல்விச்சபை தனது சொந்த விருப்பத்தில், அரசாங்கத்துக்கு ஆலோசனை அளித்துள்ளதாக அறிகின்றோம். மக்களினதும், நாட்டுத்தலைவர்களினதும், பாடசாலை முகாமையாளர்களினதும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட அமைப்பு களினதும் விருப்பங்களையும், உணர்வுகளையும் பொருட் படுத்தாது, நாட்டின் நிர்வாக அரசாங்கம், இதனால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளையுமிட்டுச் சிந்திக்காமல், இந்த ஆலோ சனையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து பரிசோதகர்கள் உடனடியாகவே பாடசாலைகளுக்கு கல்விப் பணிப்பாளரினால் அனுப்பப்பட்டு, பாடசாலைகள் யாவற் றிலும் இந்தவிதி, அமுல் செய்யப்பட்டது. இவர்கள் பாட சாலைகளுக்குச் சென்று மாணவர்களை சமஆசனங்களில் அமரச் செய்தனர். மாணவர்கள் இதனால் மிகவியப்பும், ஆத்திரமும் அடைந்தனர். நாட்டுமக்களுக்கு இதையிட்டு எந்த முன்னறிவிப்பும் வழங்கப்படவில்லை. இந்த ஒழுங்கு விருப்பமில்லை என்றால், வேறு ஒழுங்குகளை மேற்கொள்

வதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் தரப்படவில்லை. பாடசாலை முகாமையாளர்களுக்கும் இந்த விதி பற்றி அறிவிக்கப்படவில்லை. இந்த மாற்றத்தை எந்தவொரு இனமும், எந்தவொரு பாடசாலையும் கேட்கவில்லை. ஆனாலும், பொதுவுடமைப் போக்குக் கொண்ட சில தனிமனிதர்களின் ஆலோசனைகளின்படியே இந்த விதி கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. சூறாவளியைப் போன்ற இந்த மாற்றம் பொதுவுடமைக் கருத்துகள் கொண்டதாக உள்ளது. ஆட்சியாளர்கள் மாறியபோதும், காலங்காலமாக, பாரம்பரியமாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்த பழக்கவழக்க முறைமைகளின் அமைதியைக் குலைக்கும் நோக்குடன் இந்த மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் இந்தச் செயலைக் கண்டு கொதித்துப் போயுள்ளனர். அவர்கள் தமது பிள்ளைகள் பாடசாலை செல்வதைத் தடுத்துவிட்டனர். பல இடங்களில் பாடசாலைகளுக்குக் காடையர்கள் தீவைத்துள்ளனர். இதன் காரணமாக நாட்டில் அமைதியின்மை, அரசாங்கத்தின் மேல் அதிருப்தி, சட்டத்தை மதியாமை, ஒழுங்கின்மை, சமுதாயத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட நாட்டுமரபுகள் சீர்குலைதல், பாடசாலை முகாமையாளர்கள், ஆசிரியர்கள், சட்டநிருபணசபை உறுப்பினர் ஆகியோர் மேல் வெறுப்பு, என்பன நிலவுகின்றன. மக்கள், நாட்டின் தலைவர்கள், இந்துக்கள், உள்ளூர்வாசிகளான கிறிஸ்துவர்கள் யாவருமே இந்த விதிக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பியும், அரசாங்கம் அதற்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. நாட்டில் தற்போது நிலவும் அமைதியின்மைக்குக் காரணம் அவசரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த விதியாகும். மக்களின் விருப்பத்தை அறியாமலும், அவர்களைக் கலந்தாலோசிக்காமலும், அவர்கள் தாமாகவே விரும்பிக் கேட்காமலும், பெரும்பான்மையினர் கொண்டு வந்த விதி இதுவாகும். 150 ஆண்டுகளாக ஆட்சி செய்யும் பிரித்தானிய அரசாங்கம், முதற்தடவையாக, நாட்டின் பாரம்பரியங்களையும், தொழில்களையும் சீர்குலைக்கும் ஒருசெயலுக்குச் சட்ட அந்தஸ்து வழங்கியமை குறித்து மக்கள் அச்சமடைந்துள்ளனர். மாற்றங்கள் உரிய பாதுகாப்புடனும், கவனத்துடனும், தகுந்த ஆலோசனைகளின் பேரிலும் செய்யப்படுமானால், அவற்றை ஏற்கும் விருப்பமும், முற்போக்கு மனப்பாங்கும் மக்களுக்கு இருக்கும். அரசாங்கத்தின் மதியற்ற செயலாலும், அதிகாரப் போக்காலும் நாட்டில் ஒரு குழப்பநிலை நிலவுகின்றது என்பதைப் பிரபு அவர்களுக்கு உறுதியாகக் கூறுகின்றோம்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முழுவதுமே தமிழர்கள் வாழ்மிடமாகும். அவர்களுடைய நாகரீகம் 5000 ஆண்டுகள் பழமையானது. அவர்களுக்கெனச் சொந்தமான மொழி,

இலக்கியம், பாரம்பரியம் என்பவை ஆரியரின் அரசுகள், இலக்கியம், பாரம்பரியம் என்பவற்றைவிடப் பழமையாக இருந்துள்ளன. ஆரியர்கள் முதலில் திராவிடர்களைக் கண்டபோது, திராவிட நாகரீகம் மிக உயர்ந்த நிலையில் இருக்கக் கண்டார்கள் என ஐரோப்பிய வரலாற்று அறிஞர்கள் எழுதியுள்ளனர். ஆரிய நாகரீகம் எம்முடையதைவிட உயர்ந்தது என்ற எண்ணத்துக்கே நாம் இடமளிப்பதில்லை. தமிழருடைய இராஜவம்சங்களான சேர, சோழ, பாண்டிய யாழ்ப்பாண இராச்சியங்களில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட சாதி முறைமை எவ்வகையிலும், எந்த ஒருபகுதி மக்களையாவது கொடுமைப்படுத்தியது என்ற செய்தி வரலாற்றிலே பதிவு செய்யப்படவில்லை. இந்த முறைமை போத்துக்கேய, இடச்சு, பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்திலேயே கொடுமையான ஒன்றாக மாறிய உண்மை பிரபு அவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தக் கூடும். எமது சுயஆட்சி அந்நியரான போத்துக்கேய, இடச்சு ஆட்சியினரிடம் கைமாறி, இறுதியாக, பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டபோது, அவர்கள் எமது பாரம்பரியங்களையும், சமூகநலனையும் வேண்டுமென்றே சீர்குலைக்கும் நோக்குடன் அசட்டையாகவும், அறியாதது போன்றும் நடந்து கொண்டதால், மக்களாகிய நாம் வெகுவாகத் துன்புற்றோம். பிரித்தானிய அரசு எமது சமூக முறைமைகளில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அவற்றைச் சீர்திருத்தவும் முயற்சிக்கவில்லை. வெறுமனே அக்கறையின்றியும், அறியாமையுடனும் ஒதுங்கி நின்றே அது செயற்பட்டுள்ளது. எமது முறைமைகளை அழித்து அவற்றுக்குப் பதிலாக ஆங்கிலேயரின் முறைமைகளைப் புகுத்துவதிலேயே அரசு நாட்டம் கொண்டிருந்தது. இந்த ஆதரவின்மையும், அக்கறையின்மையுமே எமது சமுதாயத்தில் பெரும் குழப்பத்தை உண்டாக்கியுள்ளது. நாட்டின் காடையர்கள், பாமரர்கள் இதற்குத் துணைபோயுள்ளனர். சாதிமுறைமையை ஆராயவும், அதைச் சீர்திருத்துவதற்கான ஆலோசனை வழங்கவும் இதுவரை எந்த ஆணைக்குழுவையுமே பிரித்தானிய அரசு நியமிக்கவில்லை. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்தின் அக்கறையை நிரூபிக்கும் வகையில் ஓர் ஆவணத்தையாவது அரசினால் காண்பிக்கமுடியாது. இப்போது எம்மைத் திடீரென்று பள்ளத்தில் பாயும்படி ஆணையிடுகின்றனர். இதன் பாதகமான விளைவுகள் குறித்த எவ்வித அறிவோ, உணர்வோ இல்லாத சிலரினாலேயே இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சமுதாயத்தின் சமச்சீர்குலைவதை மக்களால் ஒருபோதுமே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்கள், சிங்களிவர்களிலும் இனம், மொழி, மதம், வழக்கங்கள், நாகரீகம், உணவு, சுத்தம் என்ற வகையில் மிகவும் வேறுபட்டவர்கள். யாழ்ப்பாணத்து மக்கள்

அவர்களது மூதாதையினரால் உருவாக்கப்பட்ட சொந்த சட்டதிட்டங்களை உடையவர்கள். இவை, உடமைகள், பாரம்பரியச் சொத்துக்கள் சம்பந்தப்பட்டவை. போத்துக்கேயர் காலத்தில் “நாட்டின் பழக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தேசவழமைச் சட்டம்” என அழைக்கப்பட்டவை. இவை இன்றும் பிரித்தானிய அரசின் நீதிமன்றங்களில் கடைப்பிடிக்கப்படும் சட்டங்களாகும். நாம் இங்கு வலியுறுத்தும் ஆலோசனை என்னவெனில், எமது விருப்பத்துக்கு எதிராகவும், நாம் மறுக்கும்போதோ, அரசாங்கம் எமது பாரம்பரியப் பழக்கவழக்க முறைமைகளில் தலையிடக் கூடாது என்பதே. பல நூற்றாண்டுகளாக நாம் கடைப்பிடித்து வந்த பாரம்பரிய வழக்கங்கள் எமக்கு அமைதியைத் தந்தன. அவற்றைக் குலைக்கின்ற எந்தவொரு மாற்றத்தையும் நாம் விரும்பவில்லை. எமது பாரம்பரியங்களிலும், மதத்திலும், மதசம்பந்தமான அனுட்டானங்களிலும், எந்த விதத்திலும் தலையிடுவது இல்லையென எமக்குத் தாங்கள் உறுதியளிக்க வேண்டுமென விண்ணப்பிக்கின்றோம். தமிழர்களைத் தவிர வேறு எவரும், எமது வழக்கங்கள், சமய நடவடிக்கைகளில் மாற்றம் செய்வதில் ஆலோசனைகளை முன்வைப்பதை நாம் விரும்பவில்லை. கல்விச் சபையில் இரண்டு தமிழர்களே உள்ளனர். ஏனையோர் சிங்களவர்களாகவும், அனேகமானோர் கிறீஸ்துவர்களாகவும் உள்ளனர். இந்த இரண்டு தமிழ் உறுப்பினர்களும் தமது சொந்த அபிப்பிராயங்களையே தெரிவித்திருக்கக்கூடும். அது மக்களுடைய அபிப்பிராயம் அல்ல. கல்விச்சபையில் இந்த உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த அபிப்பிராயம் மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்ற ஒன்று என்றோ, அல்லது இந்த மாற்றம் ஏதாவது ஒரு சமூகத்தினால் கோரப்பட்ட ஒன்று என்றோ அவர்களால் ஒரு போதுமே நிறுவமுடியாது.

எமது இனம் மொழி, இலக்கியம் போன்றவற்றில் மிகவும் வளம் உடையது. விரும்பும் எவரும் கல்வி கற்கக்கூடிய வகையில், எமது கல்விமுறைமை இலவசக் கல்வியாகவே இருந்தது. அரசாங்கம் இந்த முறைமைக்கு ஊக்கமளியாமலும், இதை அங்கீகரிக்காமலும் இருப்பதனால், இந்த முறைமை மெல்ல மெல்லச் சாகின்றது. பிரித்தானிய அரசாங்கமும், ஐரோப்பிய மிஷனரிகளும், இந்த நாட்டில் சுயபாஷைக் கல்வி முறைமையைக் கொண்டு வந்தன. இந்த முறைமையில், கணிதம், வாசிப்பு, எழுத்து என்ற மூன்று விஷயங்கள் மட்டுமே கற்பிக்கப்படுகின்றன. இப்பாடசாலைகளில் இந்துக் கலாச்சார இலக்கியம் கற்பிக்கப்படுவதில்லை. இவற்றைக் கற்பதற்கு இந்துமதத்தையும் கற்க வேண்டியுள்ளதனால், இவை இப்பாடசாலைகளிலிருந்து

விலக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் அரசாங்க உதவிப்பணம் கிடைப்பதனாலும், அரசஅங்கீகாரம் உள்ளதனாலும், அவர்களின் முறைமையே ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. சில வருடங்களுக்கு முன்னர், இந்துமாணவர்கள் கிறீஸ்துவத்துக்கு மதம் மாறினால் மட்டுமே அவர்கள் ஆசிரிய சான்றிதழ் பரீட்சைக்குத் தோன்ற முடிந்தது. எமது பழைய முறைமையைக் கைக்கொள்ளும் பாடசாலைகள் இன்று எதுவுமில்லை. பெரும்பாலும், மிஷனரிமாரின் கையிலுள்ள இந்த சுயபாஷைப் பாடசாலைகளிலேயே நாம் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது. இப்போது இந்தப்புதிய மாற்றத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ளதால், நாம் எமது பழைய கல்விமுறைமையை மறுபடியும் அறிமுகப்படுத்த எமக்கு அவகாசமோ, வசதிகளோ இல்லை. எமது சமூகத்தின் நன்மை கருதி நாம் இந்தச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்க மறுக்கின்றோம். இந்த வகையில் நாம் எதையுமே செய்ய இயலாத நிலையில் உள்ளோம். எனவே அரசகட்டுப்பாடும், உதவியும் இல்லாத எமது பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்க உதவுமாறு பிரபு அவர்களை வேண்டுகின்றோம். அதேசமயம், எமது பிள்ளைகள் தற்போதுள்ள பாடசாலைகளில் கல்வி கற்க அனுமதிக்குமாறும் வேண்டுகின்றோம். இல்லையெல் எமது பிள்ளைகள் கல்வி கற்காமலே தமது காலத்தைக் கழிக்க நேரிடும். தங்களுடைய ஆட்சியில் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் நாட்டின் இந்தப்பாகத்தில் நிலவிய நிலைமையைத் தங்களுக்கு அறியத்தர விரும்புகின்றோம். இந்து, பௌத்த மதக்கல்விகள் உயிர் பெற்றன. அதன் காரணமாக மிஷனரி மாரின் முயற்சிகளும் நிச்சயமாகத் தடைப்பட்டன. கிறீஸ்துவ மதமாற்றம் முற்றுமுமுதாக நின்றுபோயிற்று. பல மிஷனரிப் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்குப் பதிலாக இந்து, பௌத்தப் பாடசாலைகள் உருவாகின. இதன் காரணமாகக் கிறீஸ்துவர்களுக்கும் ஏனைய மதத்தினர்க்கும் இடையே ஒரு பிரிவு உணர்வு தோன்றியது. சில பிரபலமான இந்துக் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு அரசுஉதவி வழங்கப்படுவதைக் கிறீஸ்தவர்களின் ஒருபகுதியினர் எதிர்த்தனர். சீர்திருத்தப்பட்ட சட்ட நிரூபணசபையில் கிறீஸ்தவத் தமிழ்ப் பிரதிநிதி எவரும் இல்லையென்பதால் இவர்கள் பெரும் அதிருப்தி கொண்டனர். இந்தத் தலைவர்கள்தான் இப்போதும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புமக்களின் தலைவர்களாக இருக்கின்றனர். அரசுகொள்கையினால் கள்ளுச்சாராயத் தவறணைகள் மூடப்பட்டு, அந்நிய மதுபானங்கள் தாராளமாக விற்கப்பட்டன. இதனால் உள்ளூர் மதுபான உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புமக்கள் தமது தொழில்களை இழந்தனர். இந்த நிலையை அவர்கள் வெறுத்தனர். ஒரு சில தமிழ்க் கிறீஸ்துவர்கள் தம்மைத் தாமே தலைவர்

களாகக் காட்டிக்கொண்டு, மதுபானப் பாவனையை ஆதரித்து, தமது சொந்த நோக்கங்களுக்காகத் தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்புமக்களின் ஆதரவைப் பெற முயன்றனர். தாமே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள் என அரசாங்கத்துக்கு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும், அதிகாரிகளை நேரில் கண்டு பேசவும் செய்தனர். டொனமூர் ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசில் வரவிருக்கும் சீர்திருத்தப்பட்ட புதிய சட்டநிருபண சபையில் தாமும், தொழிலாளர்களின் வாக்குகளைப் பெற்று உறுப்பினர்களாவதே, இவர்களுடைய நோக்கமாக இருந்தது. இவர்கள் போன்றவர்கள்தான் இந்த மாற்றத்துக்கு ஆலோசனை வழங்கியவர்களாகவும் இருக்கலாம். இந்துசமுதாயத்தில் உள்ள எந்தவொரு வகுப்பினரும், அவர்கள் உயர்ந்த சாதியினராக இருப்பினும்சரி, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, சமஆசன மாற்றத்தை ஒரு நன்மையாகக் கருதவில்லை. எந்த வெள்ளாளனும் ஒரு பிராமணனுக்குச் சமமாக அமர்வதை விரும்பமாட்டான். எல்லோரும் சாதிமுறைமையைப் பின்பற்றவே விரும்புகின்றனர். இந்த முறைமை எவரையும் பாதிக்கின்ற ஒரு விஷயமல்ல. இது அவர்களுடைய மதம். வாக்களிப்பவர்கள் மத்தியில் கல்வி பெற்றோர் தொகை அதிகரிப்பதைக் கண்டு அரசாங்கம் அஞ்சுகின்றது. இந்த நாட்டில், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற சோவியத்தின் கொள்கைகளை விரும்பும் ஓர் இளைஞர் இயக்கம் திடீரெனத் தோன்றியுள்ளது. மிஷனரிமார் தமது மதத்தைப் பரப்புவதற்குப் புதிய ஆட்களைத் தேடுகின்றனர். நகரங்களில் உள்ள அவர்களுடைய சில பாடசாலைகளில் சம ஆசனம் வழங்கப்படுகின்றது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களை, சில முக்கிய இந்துநிறுவனங்களில் இடம் பெறும்படி, சில கிறிஸ்துவர்கள் தூண்டுகின்றனர். இது அவர்கள் கல்வி பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக அல்ல, இந்துசமூகத்தில் குழப்பம் ஏற்படுத்துவதற்காகவே இவ்வாறு செய்கின்றனர். கல்விப் பணிப்பாளர்களும், கல்வி சபையும் சமஆசனம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற விதி, உதவிபெறும் பாடசாலைகளுக்கு இருந்ததைக் கண்டு பிடித்து, அதை அமுல் செய்ய முன்வந்தனர். இந்துசமுதாயத்தை வெவ்வேறு பகுதிகளாகப் பிரித்து, பகைமையை அவற்றின் மத்தியில் உருவாக்கி, இதன் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புமக்களை இந்து சமூகத்திலிருந்து பிரித்து, அவர்களுக்கென மிஷனரிப் பாடசாலைகளை உருவாக்குவது இவர்களுடைய நோக்கமாக இருந்தது. இந்து, பௌத்த மதக் கல்வியினால் வருடாவருடம் மக்கள் மத்தியில் கல்வி பெற்றோர் தொகை அதிகமாகி வருவதைக் கட்டுப்படுத்தவே அரசாங்கம் இந்தத்தடையை முன்வைத்துள்ளது. எமது

சமூகத்தின் எந்த ஒரு பகுதியினரும் அரசாங்கத்தையோ, கல்விப்பணிப்பாளரையோ பாடசாலைகளில் சமஆசனம் வேண்டுமென்று கோரியதாகவோ, விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியதாகவோ எமக்குத் தெரியவில்லை. கல்விப்பணிப்பாளரும், அரசாங்கமும், தாம் ஏன் முன்னரே இந்த விதியை அமுல்படுத்தாது விட்டுவிட்டு, இப்போது திடீரென அதை அமுல் செய்ததன் காரணத்தை அவர்கள் உங்களுக்கு அறியத்தரவேண்டும். இந்தச் சீர்திருத்தம் யாரால் முன் வைக்கப்பட்டது. யாரைக் கலந்தாலோசித்தார்கள் என்பதை அவர்கள் தங்களுக்கு அறியத் தரவேண்டும். 1929 ஆடி மாதம் கல்விச்சபையில் இந்த ஆலோசனையை யார் முன் வைத்தது என்பதும், யாரால் இது உடனடியாக அமுல் செய்யப்பட்டது என்பதும் கண்டுபிடிக்கப்படல் வேண்டும். மக்களின் விருப்பத்தின் பேரில் இந்த மாற்றம் கொண்டு வரப்படவில்லை. எக்காலத்திலும் இப்படியான சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும் என இந்நாட்டு மக்கள் எவரும் கோரியதுமில்லை.

பாடசாலையில் கடைப்பிடிக்கப்படும் இந்த விதி, அதற்கு வெளியே அனுசரிக்கப்படுவதில்லை. சமூகத்தில் அது கடைப்பிடிக்கப்படாவிட்டால், அரசாங்கம் சமஆசன விதியினால் என்ன நன்மையைப் பெற்றுள்ளது? தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்கள் சாதிமுறைமையை மீறிச் செல்ல விரும்பவில்லை. அதையிட்டு அவர்கள் எவ்வித எதிர்ப்பும் காட்டவில்லை. இந்த விதி சாதிமுறைமையின் ஆணிவேரையே தாக்குவதால் இதை எதிர்க்காது எம்மால் இருக்கமுடியாது. எனவே, இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஒரு சமூகச்சீர்திருத்தவாதியைக் கொண்ட, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் மூத்தவர்களின் ஆணைக்குழுவொன்றை, அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி தாங்கள் பணிக்க வேண்டும். (1) சாதி முறைமையில் கடைப்பிடிக்கப்படும் ஆரம்ப நோக்கம் (2) சாதிமுறைமை தமிழ் அரசர்கள் ஆட்சியிலும், போத்துக்கேய ஆட்சியிலும் எவ்வாறு கடைப்பிடிக்கப்பட்டது? (3) சாதிமுறைமை எமக்குப் பொருத்தம் இல்லையெனில், வேறு எந்த முறைமை சிபாரிசு செய்யப்படுகின்றது? அதன் வழக்கங்கள் என்ன? எந்த விஷயத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றது? அதன் வழக்கங்கள் என்ன? இந்த விஷயத்தில் ஒழுங்கு முறையாகவும், கவனத்துடனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாவிடின், எம்மால் திடீரெனச் செய்யப்பட்ட இந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது. எனவே இந்த ஆணைக்குழுவை நியமிக்கும்படி தாழ்மையுடன் வேண்டுகின்றோம். ஆங்கிலேய ஹோட்டல் ஒன்றில் தனக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டதற்கு ஒரு அமெரிக்க நீக்ரோ எதிர்ப்புத் தெரிவித்தபோது, அதற்குப் பதிலளித்த பிரித்

தானியப் பிரதமர் திரு. ரம்சே மக்டனோல்ட், நாட்டின் பழக்கவழக்கங்களில் தன்னால் தலையிட முடியாது எனப் பதிலளித்துள்ளார். எமது நாட்டின் பழக்கவழக்கங்களையும் பிரித்தானிய அரசு மீறமாட்டாது என நாம் நம்புகின்றோம்.

வேறு எல்லாவற்றையும்விட, அரசாங்கம் பாடசாலைகளுக்கு அளிக்கும் உதவிப்பண மக்களிடமிருந்து பெறும் வரிப் பணத்திலிருந்துதான் கொடுக்கப்படுகின்றது. மக்களின் பணத்தைக் கொண்டே மக்களின் சமூக அமைப்பைக் குலைப்பது நீதியாகாது. சாதிமுறைமை பற்றிய ஜூன் 1930, சைமன் ஆணைக்குழு தனது அறிக்கையில் பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றது.

... .. அரசாங்கத்தின் நவீன இலட்சியங்களைத் தழுவிச் செயற்பட, அரசியல் இந்தியா ஆர்வம் கொண்டிருக்கும்போதிலும், இந்துசமயத்தின் இறுக்கமானதும், சிக்கலானதுமான புராதனச் சமூகமுறைமை தொடர்ந்தும் வலிமையாக உள்ளது. உச்சியில் பிராமணரும் அடியில் பறையருமாக எண்ணற்ற சாதிகள் இங்குப் பரிணமித்துள்ளன. இந்த முறைமை இந்தியாவின் 320 மில்லியன் மக்களில் 200 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களின் வாழ்க்கையையும், எண்ணங்களையும் தொடர்ந்து கட்டுப்படுத்தி வருகின்றது. இது இடைவிடாது அதிகவலிமையுடன் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. இதைப்போல் ஒன்று மேற்குலகில் இருக்கக்கூடும் எனக் கனவிலும் எண்ணமுடியாது.

சாதிமுறைமையின் தர்மத்தின்படி சம ஆசனம், பிரத்தியேக வீடுகளிலோ, கோவில்களிலோ அல்லது வேறு பொது இடங்களிலோ கிடையாது. அப்படியிருக்க இது ஏன் அரசு உதவி பெறும் பாடசாலைகளில் மட்டும் அனுசரிக்கப்பட வேண்டும் என நிர்ப்பந்திப்பதை எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் கல்வியில் அதிகம் முன்னேறிய நிலையிலுள்ள யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில், கட்டாயமான, இலவசமான சுயபாஷைக் கல்விமுறை உள்ளது. இந்தியாவைப் போன்று எண்ணற்ற சாதிகளும், அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தும் வழக்கமும் இங்குக் கிடையாது. அப்படியான கொடுமை இங்கும் இருக்குமாயின். காடைத்தனம், கல்வியின்மை, அந்நியராட்சி, மிஷனரி முயற்சிகள், மேற்கத்திய நாகரீகத்தின் பழக்கவழக்கங்கள், பாவனைகள், பிரித்தானிய அரசின் அக்கறையின்மை என்பவையே அதற்குக் காரணமாகும். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்கள் உண்மையிலேயே தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் சமுதாயத்தின் அங்கங்களாக நடத்தப்பட்டும், மதிக்கப்பட்டும், சமுதாயத்தின் நன்மைக்காகவே வெவ்வேறு காரியங்

களில் ஈடுபட்டும், சமுதாயத்தின் அங்கங்களாகவே கருதப் படுகின்றனர். உயர்சாதிப்பெண்களை நடத்துவது போன்றே, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புப்பெண்களும் மிகவும் மரியாதை யாகவே நடத்தப்படுகின்றனர். இந்த முறைமை பல நூற்றாண்டுகளாக வழக்கில் உள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களிலிருந்து அழியாப்புகழ் கொண்ட புலவர் களும், புனிதர்களும், தத்துவஞானிகளும் தோன்றியுள்ளனர். அறியாமையும், அலட்சியமும் மிக்க அந்நியர் எமது சமுதாய முறைமையை மாற்றமுனைந்தால், அது சமுதாயத்தின் அழிவுக்கே வழிகோலும். சமஆசனம் அளிப்பதனால் பொருளாதாரநலனோ, சீர்திருத்தமோ ஏற்படப் போவ தில்லை. அந்நியரைத் திருப்தி செய்வதற்காகவே இது நடை முறைப்படுத்தப்படுகின்றது. முதலில் இவர்கள் என்ன செய்ய முயற்சித்திருக்க வேண்டுமெனில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பொளாதார நிலைமையைச் சீர்படுத்தி, அவர்கள் சிறந்த சுகாதாரப் பழக்கவழக்கங்களைக் கைக்கொள்ளச் செய்திருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு மக்கள் அரைப் பட்டினியால் நலிந்து போயுள்ளனர். கால்நடைகளும் அவ்வாறே மடிந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றுக்கு மேய்ச்சல் தலங்கள் எதுவும் இல்லை. இங்குப் புதிதாகப் பயிர்செய்யக் காணிகள் இல்லை. குடியேற்றத் திட்டங்கள் எதுவுமில்லை. இங்குள்ள பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு காணிகள் சொந்தமாக இல்லை. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு காணிகளே கிடையாது. கொழும்பில்தான் எல்லாமே மத்திய மயப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதனால், எமது இயற்கைத் துறைமுகங்களும், துறைகளும் மூடப்பட்டுள்ளன. இதனால் வர்த்தகம், வியாபாரம் என்பவை இல்லாமல் போய், வருமானத்துக்கு வழியே இல்லாமல் உள்ளது. மலை களோ, நதிகளோ எமது பிரதேசத்தில் இல்லை. ஒரு சிறிய அளவிலேதான் பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அதில் கிடைக்கும் விளைச்சல் அதற்கான செலவைச் சமா ளிக்கவே போதாது. வருடம் ஒரு முறைதான் மாரியில் மழை பெய்யும். அதைத் தொடர்ந்து மலேரியா நோய் பரவுகின்றது. இறப்புவிக்கிதமும், சிறுபிள்ளைகள் மரணமும் அதிகரித் துள்ளன. பயிர் செய்வதற்கு நிலமோ, செய்வதற்குத் தொழில் களோ இல்லாத காரணத்தினால் மக்கள் பிச்சைக்காரர் களாக, நாடோடிகளாக அலைகின்றனர். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்கள் ஏழ்மையில் பிறந்து, ஏழ்மையில் வளர்ந்து, ஏழ்மையிலேயே மடிகின்றனர். உயர்சாதியினரும் தங்களது காணிகளில் வருடந்தோறும் வருமானம் குறைவதனால், முன்பு போல் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு உதவ முடியாமல், தாமே தாழ்ந்த நிலைமைக்கு ஆளாகின்றனர். எமது அபிப்

பிராயத்தில், அரசாங்கம், சிறுபிள்ளைத்தனமாகச் செயற்பட்டு, இந்து சமூகத்தையே நாசம் செய்யும் ஆபத்தை உண்டாக்குகின்றது. உயர்சாதியினரும் தமது இல்லாமை யால் தவிக்கின்றனர். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்கள் இவர்களது உதவி இல்லாமற் போனதால், அதை மூன்றாமிடத்தில் தேடுகின்றனர். ஆட்சியில் உள்ளவர்களிடத்திலேதான் அவர்கள் எல்லாவற்றுக்கும் செல்கின்றனர். இங்குதான் நாம் “பிரித்தானும் கொள்கை” செயற்படுவதை அவதானிக்கின்றோம். இதனால் நாம் அரசாங்கத்தின் மேல் கொண்டிருந்த மதிப்பை இழந்துவிட்டோம். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு இப்போது அவசியமாகத் தேவைப்படுவது வெறும் சுயபாஷை அறிவல்ல. தொழில்சார்கல்விதான் அவர்களுக்கு மிகவும் அவசியமாய் உள்ளது. அவர்களுக்கு இலவசமாகக் காணிகள் வழங்கப்படவேண்டும். குடிசைகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். குடிநீருக்கும், குளிப்பதற்கும், பயிர் செய்வதற்கும் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். புதிய பிரதேசங்களில் அவர்களைக் குடியேற்றி, அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும். அவர்களைத் தூய்மையான சுகாதாரப் பழக்கவழக்கங்களைக் கைக் கொள்ளச் செய்யவேண்டும். இவைகளைச் செய்தால், சாதி முறைமையின் விதிகளைத் தளர்த்துவதற்கு எதிர்ப்புக் கிளம்பாது. எனவே, பிரபு அவர்களே, தாங்கள் அரசாங்கத்தின் இந்த விதியைத் தடை செய்து, உடனடியாக ஒரு ஆணைக் குழுவை நியமித்து, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களின் பொருளாதார நிலையை ஆராய்ந்து, அவர்களை உயர்த்துவதற்கு வழிகளைக் கண்டறியுமாறு உத்தரவிடும்படி, பணிவுடன் வேண்டுகின்றோம்.

மாட்சிமை தாங்கிய மன்னருக்கு எமது நம்பிக்கைகளையும், விசுவாசத்தையும் நாம் இத்தால் வெளிப்படுத்த விரும்புகின்றோம். இதற்குப் பதிலாக நம்மை நல்லாட்சி செய்து எமது பாரம்பரியத்தையும், சமயத்தையும் மதித்து நடக்குமாறு கோருகின்றோம். இந்த மனதுடனேயே நாம் இங்கு எமது குறைகளைப் பிரபு அவர்களுக்கு விபரமாக எடுத்துக் கூறுகின்றோம். இதற்கு உத்தியோகப்பூர்வமான பரிகாரம் செய்ய வேண்டுமெனத் தாழ்மையுடன் வேண்டுகின்றோம்.

மேற்காணும் இரண்டு மூலாதாரங்களும் நீண்டதாயும், விபரங்கள் நிறைந்தும் காணப்படுகின்றபோதும், இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில், தமிழர்களின், அதுவும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுத் தமிழர்களின் சமூக, கலாச்சார, அரசியல் நிலைமைகள் எவ்வாறு காணப்பட்டுள்ளன என்பதை மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. இவை தமிழ்மக்களின் சமூக, கலாச்சார, அரசியல்

நிலைமைகள் பற்றிய ஒரு முழுமையான பார்வையை எமக்குத் தருகின்ற காரணத்தினாலேயே, குறிப்பிட்ட இருஆவணங்களும் விபரமாகத் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டும் தேசாதிபதிக்கு அனுப்பப்பட்ட ஆவணங்களிலிருந்து பெறப்பட்டவை.

பிரித்தானிய ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ள இலங்கை தொடர்பான மூலாதாரங்களில் அனேகமானவை பொதுவான இயல்பையே கொண்டுள்ளன. ஆயினும் இந்தப்பொதுவான ஆவணங்களுள், மேலே தரப்பட்ட இரண்டையும் போன்று, தமிழர் தொடர்பான பல தகவல்கள் கொண்ட ஆவணங்கள் உள்ளன. இவற்றைப் பூரணமாக ஆராய்ந்தால், தமிழர் தொடர்பாக மேலும் அதிகமான தகவல்களைப் பெறமுடியும். இதனால் பிரித்தானியத் தேசிய ஆவணக் காப்பகம், 1796 தொடக்கம் இன்றுவரையுமான, இலங்கைத் தமிழரின் முழுமையான வரலாற்றை ஆராய விரும்பும் அறிஞர்களுக்கு, மிக முக்கியம் வாய்ந்த இடமாகும்.

6. வேறு ஐரோப்பிய நிறுவனங்களில் உள்ள பயனுள்ள சில தொகுப்புகள்

இலங்கை வரலாறு சம்பந்தமான மூலாதாரங்களை அதிகமாகத் தேடிக்கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் வேறுசில ஐரோப்பிய நூலகங்களுக்கும், ஆவணக் காப்பகங்களுக்கும் செல்ல வேண்டியிருந்தது. இந்த வரிசையில், பாரிசில், National Bibiliotheque உம் அதன் கையெழுத்துப் பிரதிகள் திணைக்களம், ஜெர்மனியில் கொலோன் பல்கலைக்கழகத்தின், Indology Library, ஹெய்டில்பேர்க் பல்கலைக்கழகத்தின் Library of the South Asia Institute, சுவிற்சலாந்தில் Glarus State Archives என்பன ஆராயப்பட்டன. பாரிசிலுள்ள கையெழுத்துப்பிரதிகள் திணைக்களத்திலும், சுவிற்சலாந்து கிளாறஸ் தேசிய அரசு ஆவணக்காப்பகத்திலும் சில பொருத்தமான மூலாதாரங்கள் காணப்பட்டன. துரதிர்ஷ்டவசமாக ஏனைய இடங்களில், எமது ஆய்வுக்குப் பொருத்தமான மூலாதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் இங்குப் பெருமளவு தமிழ் நூல்கள் உள்ளன. இவற்றில் சில, கிடைப்பதற்கு அரிய, அச்சிட்ட தனியேடுகளின் மூலப்பிரதிகளாய் உள்ளன. இவை தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கு மிகவும் பயனுள்ள ஆதாரங்களாகும். எனவே இந்த நூலகங்களிலும், ஆவணக்காப்பகங்களிலும், நீண்ட காலமாக, சேகரிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் தொகுப்புகள் சம்பந்தமான தகவல்களைத் தரும் வகையில், அவை இங்கு சுருக்கமாகப் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன.

தேசிய நூலகம், பாரிஸ்

The National Bibiliotheque, Paris

பாரிசில் உள்ள தேசியநூலகமான National Bibiliotheque இல், பல கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தவிர, இலங்கை சம்பந்தமான வேறு மூலாதாரங்கள் காணப்படவில்லை. Ceylon Reports on the Finance and Commerce of the Island Ceylon, 1848 என்ற கையெழுத்துப் பிரதி போன்றவை உண்டு. ஆயினும் இலங்கை அரசியல் தொடர்பாகவும், அதுவும் இலங்கைத்தமிழர் சம்பந்தமாகச் சில பயனுள்ள தனியேடுகள் (monographs) இந்த நூலகத்தில் உள்ளன.

தேசிய நூலகக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் திணைக்களம்,
பாரிஸ்

The National Bibliothéque Manuscripts Department, Paris

பாரிஸ்நூலகத்தின், கையெழுத்துப்பிரதிகள் திணைக்களம் தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம் என்பன சம்பந்தமாக முக்கியம் வாய்ந்தது. Manuscripts Tamouls (D 33089) என்ற தொகுப்பில் தத்துவம், விஞ்ஞானம், வானசாத்திரம், மருத்துவம் போன்ற விஷயங்கள் கொண்ட ஓலைச்சுவடிகள் உள்ளன என்ற தலைப்பின்கீழ், Ceylon (n.a 9372 - 1785), (n.a. 9383 - 1531) என்ற ஓலைச்சுவடித் தொகுப்புகளில் இலங்கைத்தேசாதிபதிக்கும், மக்கதே பிரபு, மட்றாஸ், பத்தாவிய தேசாதிபதிகள் ஆகியோருக்கும் இடையே நடந்த கடிதப் பரிவர்த்தனைகள், ஞாபகக்குறிப்புகள் (n.a. 1372) 1781 - 1785 ஆகியவை உள்ளன. பாரிசிலிருந்து தப்ரபேனுக்கு (இலங்கை) செல்லும் பயண விபரங்களும் உள்ளன. (n.a. 1372).

இந்த ஆவணக்காப்பகத்தில் ஓலைச்சுவடிகளில் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகப் பின்வரும் ஆக்கங்கள் உள்ளன. தொல்காப்பியம், திருக்குறள், கம்பராமாயணம் என்பனவற்றுடன், சத்தியநூல், மந்திரம், தந்திரம், உண்மைவிளக்கம், தத்துவமித்திரன், உலகநீதி, கொள்கை மருந்துகள், வைத்தியம், சாத்திரம், இயற்கை மருத்துவம், தொல்பொருள் என்ற ஆக்கங்கள் உள்ளன. மேலும் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலுள்ள அகராதிகள் இங்குக் காணப்படுகின்றன. தமிழ் அகராதியியல் சம்பந்தமான ஆய்வுக்கு இதன் மதிப்பு அளப்பரியதாகும். இங்கு ஒரு தமிழ் - போத்துக்கேய அகராதியும் கையெழுத்துப்பிரதியாக உள்ளது. 220 பக்கங்கள் சைசில், ஒவ்வொரு பக்கமும் 2 கலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, 70 சொற்களையும், இந்த அகராதி கொண்டுள்ளது. 1679ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த இன்னுமோர் போத்துக்கேய - தமிழ் அகராதி, சிறந்த கையெழுத்தில் 127 பக்கங்களையும் இரண்டு தொகுதிகளையும் கொண்டுள்ளது.

இக்கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் “வைத்தியம்” என்னும் ஆவணம் முக்கியமானது. இதைப்போன்ற கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ஒரு சிலவற்றையே ஏனைய இடங்களில் காணமுடிந்தது. இங்குள்ள மற்றைய கையெழுத்துப்பிரதிகள் சில வருமாறு : வைத்தியம்பதினாறு, வைத்தியம் முப்பது, வைத்தியம் பத்து, மூப்புவிதி இகமூலிசாஸ்திரம், வாத சோதிடம், பற்பலவகை வைத்தியம் பிள்ளைப்பிணி வாகடம், பரிகாரமூலிகை விவரம்.

தென்னாசிய நிறுவன நூலகம்,
ஹெய்டில்பேர்க் பல்கலைக் கழகம்

South Asian Institute Library, University of Heidelberg

இலங்கை தொடர்பான தனியேடுகள், சஞ்சிகைகள் என்பவற்றில் சிறப்பான தொகுப்புகள் இந்த நூலகத்தில் உள்ளன. இந்திய ஆய்வுகள் தொடர்பான தொகுப்புகளே இந்த நூலகத்தில் பெரும்பான்மையாக உள்ளன. ஆயினும், எமது ஆய்வுக்குப் பொருத்தமான கிடைத்தற்கரிய தனியேடுகள், குறிப்பேடுகள் என்பவற்றில் சில கீழே தரப்படுகின்றன.

Tamil Revivalism in 1930's (273 pol 87/497)

(1930களின் தமிழ் மறுமலர்ச்சி)

Two Tamils Folktales (msp.20 12w 89/57/578)

தமிழர் நாட்டார் கதைகள் இரண்டு

Tamil Culture Journal.

தமிழ்க் கலாச்சாரக் குறிப்பேடு

Ceylon Historical Journal.

இலங்கை வரலாற்றுக் குறிப்பேடு

Journal of Tamil studies.

தமிழ் ஆய்வுகள் குறிப்பேடு

Tamil International Conference Papers (complete)

உலகத் தமிழர் மாநாடு - ஆய்வுக் கட்டுரைகள் (முழுவதும்)

இலங்கை சம்பந்தமான முக்கியமான துறைகள் பற்றிய ஆக்கங்கள் இத்தொகுப்புகளில் உள்ளன. இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள விரும்பும் இளம் அறிஞர்களுக்கு (விசேடமாகப் புலம்பெயர்ந்தோர் மத்தியிலுள்ள இளைஞர்கள்) இந்த நூலகம் மிகவும் பயனுள்ளதாகும்.

இந்தியவியல், தமிழ்ஆய்வுகள் நிறுவனம்,

கொலோன் பல்கலைக் கழகம்

The Institute of Indology and Tamil Studies,

University of Cologne

இந்த நூலகத்தில், தென்னாசிய ஆய்வுகள் சம்பந்தமான, பரந்து பட்ட விஷயங்களை உள்ளடக்கும் மிகச்சிறந்த தனியேடுகளின் தொகுப்புகளும், 60,000 க்கும் மேற்பட்ட நூல்களும் உள்ளன. இவற்றில் கணிசமான ஆக்கங்கள் கிடைப்பதற்கு அரியவையாகும். இவற்றுள்

பல முதற்பிரதிகளும் உள்ளன. இங்குள்ள இந்தியவியல் பேராசிரியரும், சில விரிவுரையாளர்களும் சரளமாகத் தமிழ் பேசுகின்றனர். இங்கு 3000 தமிழ்க் கையெழுத்துப் பிரதிகள் உள்ளபோதும், இவற்றில் பெரும்பான்மையானவை, இந்திய ஆய்வுகளுக்கே பொருத்தமானவை. இருப்பினும் தென்னாசியா பற்றிய, இலங்கை பற்றிய ஆய்வுகளில் ஆர்வங்கொண்ட எவருக்கும் இந்த நூலகத்தில் சிறந்த ஆக்கங்கள் உள்ளன. இங்கு முக்கியம் என்னவெனில், இங்குள்ள மூலப்பிரதிகளான தனியேடுகள் தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம் என்பனவற்றின் ஆய்வுகளுக்கு மிகவும் பயனுள்ளவையாகும். இவற்றுள் தமிழ்க் கலாச்சாரம், வரலாறு பற்றியும் பல ஆவணங்கள் உள்ளன.

கிளாறஸ் அரச ஆவணக்காப்பகம், சுவிற்சலாந்து

The Glarus State Archives, Switzerland

சுவிற்சலாந்தின் அரச ஆவணக்காப்பகமாகிய இந்த நிறுவனத்தில், இலங்கை கண்டியில் உள்ள சர்வதேசத் தமிழ் ஆவணக்காப்பகத்திலுள்ள ஆவணங்களின் முழுமையான பிரதிகள் உள்ளன. இலங்கைத் தமிழர் சம்பந்தமான பல்வேறு மூலாதாரங்கள் இங்குள்ளன. பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், நடவடிக்கைகள், பாராளுமன்ற உரைகள், தனியார் தொகுப்புகள் போன்ற விஷயங்கள், 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்டவையாக உள்ளன. இவை யாவுமே மைக்கிரோபிலிமில், யுனெஸ்கோவின் ஆதரவுடன் பதிவு செய்யப்பட்டு இங்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் இயல்புபற்றிக் கீழே சில விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பாக எங்காவது ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும் பட்சத்தில் அந்த ஆய்வாளர்கள் இவற்றைப் பார்த்து விஷயங்களை அறியவோ, இவற்றின் பிரதிகளை வாங்கி அவர்களுக்கு அனுப்பவோ இந்த விபரங்கள் உதவும் என நம்பப்படுகின்றது.

ஏறத்தாழ 200 மைக்கிரோ பிலிம் சுருள்கள், ஒரு மைக்கிரோ பிலிம் கிட்டத்தட்ட 1000 பக்கங்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த ஒரு தொகுப்பில் மட்டுமே 20 இலட்சம் பக்கங்கள் உள்ளன. இவை யாவுமே ஒரு தனிப்பட்ட மனிதரினால் 50 வருட காலமாக, ஒழுங்குமுறையாகச் சேகரிக்கப்பட்ட பெறுமதிமிக்க ஆவணங்களாகும். இவை யாவும் வரிசைக்கிரமமாக இலக்கமிடப்பட்டு, ஒவ்வொன்றும், அதனதன் துறையில், ஒழுங்காக வகைப்படுத்தியும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ச் சமுதாயம் முழுவதும், அறிஞர்கள் உலகமும், இந்தத் தனி மனிதருக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

இந்தத்தொகுப்பில் மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்தன இலங்கை தொடர்பான பத்திரிகைத் துண்டுகளாகும். இவை பத்திரிகைகளின் ஆரம்பக்காலத்திலிருந்து அண்மைக்காலம்வரை சேகரிக்கப்பட்டவையாகும்.

இந்து ஓகன்	1899 - 1929
சுதந்திரன்	1942 - 1981
ஈழகேசரி	1930 - 1957
தினமுரசு	1993 - 1999
சரிநிகர்	1990 - 1999
Tamil Culture	1951 - 1962
Tribune	1951 - 1962

இவை அனைத்திலும் மிகவும் பெறுமதிவாய்ந்த தொகுப்பு “இலங்கைத்தமிழரின் வரலாறு” என்ற தலைப்பின்கீழ் தொகுக்கப் பட்டுள்ளது. தமிழ், ஆங்கிலப்பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த இது சம்பந்தமான கட்டுரைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. தமிழர்களின் சமயம், கலாச்சாரம், மொழி, சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல், என்ற அம்சங்கள் யாவற்றையுமே இவை கொண்டுள்ளன. 1930லிருந்து 1997 வரையிலான காலப்பகுதியில் வெளிவந்த அனைகமான கட்டுரை களைக் கொண்ட இந்தத் தொகுப்பு 28 மைக்கிரோ பிலிம் சுருள் களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. இலங்கைத்தமிழர் ஆய்வுகளுக்கு இன்றியமையாத இந்தப் பெறுமதிவாய்ந்த ஆவணங்கள் ஒரு தனி மனிதரினால் திரட்டப்பட்டன என்பதை எண்ணுகையில் இச்சாதனை எம்மைப் பெரும் வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன.

இத்தொகுப்புகளில் வேறு மிகப்பயனுள்ள சில விஷயங்களும் உள்ளன. இவற்றில் எஸ்.ஜே. வி. செல்வநாயகம், பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஆகியோரின் உரைகளும், சன்சோனி ஆணைக்குழு அறிக்கைகளும், மலையகத் தமிழர் தொடர்பான ஆவணங்களும், இலங்கைத்தமிழர் தொடர்பான பல்வேறு ஆவணங்களும் மிக முக்கியமானவை.

இத்தொகுப்புகளில் இன்னுமொரு முக்கியமான அம்சம் புலம்பெயர் தமிழர்களின் வெளியீடுகளாகும். பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, கனடா, நோர்வே, சுவீட்சலாந்து, நெதர்லாந்து, டென்மார்க், நியூசிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா என்ற நாடுகளில் உலகெங்கும் வெளியிடப்பட்ட ஜேணல்கள், சஞ்சிகைகள், புதினப்பத்திரிகைகள் என்பவை இவையாகும். புலம்பெயர் தமிழர்களின் வாழ்க்கையையும், சிந்தனை களையும் ஆய்வுசெய்வதற்கு இந்த ஆதாரங்கள் மிகவும் பயனுள்ளவை யாகும். இவர்களில் பலர் தாய்நாட்டைப் பிரிந்து முப்பது வருடங் களுக்கும் மேலாக மேற்குநாடுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஒரு வேளை எமது நீண்டகாலப் பிரச்சனைகளுக்கும், அனுபவித்த துயர் களுக்கும் ஒரு தீர்வு காண இவர்கள் புதிய மார்க்கங்களைமுன் வைக்கக்கூடும்.

7. அமெரிக்காவில் உள்ள முக்கியம் வாய்ந்த தொகுப்புகள்

போத்துக்கேயர், இடச்சுக்காரர், பிரித்தானியர் போன்று இலங்கையைத் தமது குடியேற்றவாத நாடாக்கும் நோக்கம் அமெரிக்கர் களுக்கு இருக்கவில்லை. உள்ளூர் மக்கள் மத்தியில் புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்புவதே அவர்களுடைய முழுநோக்கமாக இருந்தது. இந்த நோக்கத்தை அடைவதற்கு, கல்விமுயற்சிகள் அவர்களுக்குப் பெரிதும் கைகொடுத்தன. அமெரிக்கன்மிஷன், கல்வியை, மதப்பிரச்சாரத்துக்கு ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தியது. உள்ளூர்மக்கள் மத்தியில் தரமான நவீனகல்வியை அளிப்பதற்குப் பெரும் முயற்சிகள் எடுத்த அமெரிக்கன் மிஷன், சுகாதாரம், அச்சுக்கலை, வெளியீட்டகம் போன்ற துறைகளிலும் தமது செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்தினர். இவர்கள் இலங்கையில் தெற்கு, கிழக்குப்பகுதிகளில் அதிக ஆர்வம் எடுக்காதது வியப்புக்குரியது. இவர்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும், வன்னிப் பெருநிலத்திலுமே பிரதானமான கவனம் செலுத்தினர். இதற்கு அரசியல் காரணங்களைவிட, சமூக, பொருளாதாரக் காரணங்களே அதிகம் எனக் கருதலாம். இது மேற்கொண்டு ஆராயப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும்.

மிஷனரிகளுக்குள் மிகவும் முக்கியமான அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷன் (ஏசிஎம்) 1816ஆம் ஆண்டு Warren, Richards, Meigs, Poor என்ற போதகர்களினால் நிறுவப்பட்டது. பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த ஒரே மிஷன் இதுவாகும். ஏசிஎம், ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில்தான் மத, கல்வி, மருத்துவசேவை, அச்சகம் ஆகிய செயற்பாடுகளில் அதிகமாகக் கவனஞ் செலுத்தியது. 1819இன் இறுதியில் இவர்களுக்குத் துணையாக ஒரு குழு மிஷனரிமார் வந்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து 1833 - 1834 காலத்தில் 7 தொடக்கம் 9 பேர் வரையிலான போதகர்களைக் கொண்ட இன்னுமொரு குழு வந்தது. இக்குழுவில் ஒரு மருத்துவரும், அச்சுக்கலை தெரிந்த ஒருவரும் இருந்தனர். 1849இல் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் 9 போதகர்கள் மிஷனரிகளாக இருந்தனர். பிரித்தானிய ஆட்சியின் ஆரம்பகாலத்தில் அமெரிக்கன் மிஷனர்களுக்கு எட்டுமிஷனரி நிலையங்கள் இருந்தன. தெல்லிப்பளை, வட்டுக்கோட்டை, உடுவில், மானிப்பாய், பண்டைத்தரிப்பு, சாவகச்சேரி, உடுப்பிட்டி ஆகிய இடங்களில் இவையிருந்தன. மேலும் ஆறு,

வெளியிட நிலையங்கள் அச்சுவேலி, மூளாய், வேலணை, ஊர்காவற்றுறை, புங்குடுதீவு என்னுமிடங்களில் இருந்தன.

எப்போதெல்லாம் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றதோ, அப்போதெல்லாம் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதே அமெரிக்க சிலோன் மிஷனரிமாரின் பிரதானநோக்கங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. ஞாயிறு தோறும் நிலையங்களிலும், சில சமயம் பக்கத்துக் கிராமங்களிலும் ஆராதனைகள் நடைபெற்றன. சில கிராமங்களில் வாரத்துக்கு இரண்டு மூன்று தடவைகள் சமயக்கூட்டங்கள் மாலையில் நடத்தப்பட்டன. இந்த மிஷனரிமார் தனியாகவும், கூட்டாகவும், குழுக்களாகவும், தமது இல்லங்களிலும், வீதிகளிலும் சம்பிரதாயமற்ற முறையிலும் பிரசங்கம் செய்தனர். சிறுவர் சிறுமியருக்கு கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளைப் போதிப்பது இவர்களின் முக்கிய இலக்குகளில் ஒன்றாக இருந்தது. தமது பாடசாலைகளில் இவர்களுக்குக் கிறிஸ்தவத்தைக் கற்பித்தார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலருக்குத் தீவிரமான சமயக்கல்வி போதிக்கப்பட்டது. இவர்களில் சிறுவர்களும், சிறுமிகள் விடுதிப் பாடசாலைகளிலும் கற்பிக்கப்பட்டனர். சுவிசேஷங்கள், சிறு பிரசுரங்கள், பாடப்புத்தகங்கள் என்பன தமிழில் அச்சிடப்பட்டு, மாவட்டம் முழுவதும் விநியோகிக்கப்பட்டன. உள்ளூர் உபதேசி மார்கள் மிஷனரிமாருக்குத் துணையாகப் பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டனர். 1840 அளவில் பன்னிரண்டு பேர்கள் மிஷனில் வேலை செய்தனர்.

எல்லா வகையான கல்விப்போதனைகளிலும் கிறிஸ்தவமே பிரதானமாக இருந்தது. மாணவர்கள் யாவரும் ஞாயிறுதோறும் பொதுப் பிரார்த்தனைகளில் பங்குபற்ற வேண்டுமென்றும், சபையினுடைய ஏனைய செயற்பாடுகளிலும் கலந்து கொள்ளவேண்டும் என்றும் எதிர் பார்க்கப்பட்டனர். அமெரிக்க மிஷனின் பிரயாசம் காரணமாக 1849 அளவில் 680 பேர் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். இவர்களில் 480 பேர் ஆண்கள், ஆண்கள் 300 பேர் வட்டுக்கோட்டை செமினரியிலும், பெண்கள் கிட்டத்தட்ட 180 பேர் உடுவில் பெண்கள் விடுதிப் பாடசாலையிலும் கற்பிக்கப்பட்டனர். இந்த எண்ணிக்கையைப் பார்க்கையில், அமெரிக்கன் மிஷனிமார் மக்களைக் கிறிஸ்தவத்துக்கு மாற்றுவதில் மிகவும் கெட்டித்தனமாக இருந்தனர் என்பது மட்டுமல்ல, அவர்கள் தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்ற கணிசமான பணத்தையும் செலவு செய்தனர் என்பது புலனாகின்றது. உள்ளூர் மக்களுக்கு, இந்த மிஷனரிமார் ஏன் இப்படித் தங்கள் சொந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்கின்றனர் என்பது புரியாமலே இருந்தது. ஆனால் மிஷனரிமார் இங்கு வந்ததன் நோக்கமே மக்களை மதம் மாற்றுவதற்குத்தான். அவர்களுடைய முயற்சிகள் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின் அரைப்பகுதியில் மேலும் தீவிரமடைந்தன.

அமெரிக்க மிஷனின் இந்த அடிப்படைச் செயற்பாடுகளுடன், அவர்களுடைய மிஷனரி வேலைகளை மேலும் சிறப்பாகச் செய்வ

தற்குப் பல விசேட சங்கங்களும் உருவாக்கப்பட்டன. உள்ளூர் மக்களுக்கு மருத்துவவசதிகளை அளிப்பதற்காக 1840இல் உருவாக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து ஒரு வைத்தியசாலையும், மருந்துவிநியோக நிலையமும் நிறுவப்பட்டன. மக்கள் மத்தியில் கிறிஸ்தவ அறிவைப் பரப்புவதற்காக, வேதாகமத்தின் பழைய, புதிய ஏற்பாடுகளைத் தமிழில் வெளியிடுவதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டதென, இந்தச் சங்கத்தின் 1847ஆம் ஆண்டு அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. 1846 இல் “நீதி மொழிகள்” இருபது பிரதிகளும், “ரோமர்களுக்கு எழுதிய நிருபங்கள்” இருபது பிரதிகளும் அச்சிடப்பட்டன. ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் 7371 சுவிசேஷத் தொகுதிகள் இக்காலத்தில் விநியோகிக்கப்பட்டன. Jaffna Native Improvement Society என்ற இன்னுமோர் சங்கமும் 1843இல் தாபிக்கப்பட்டது. சாதி, வகுப்பு வித்தியாசமின்றிப் பறங்கியர், உள்ளூர் மக்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய இந்தச் சங்கம், மக்கள் பரஸ்பரம் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ள வழிவகுப்பதைத் தனது நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. இந்தச் சங்கம் ஒரு நூலகத்தை உருவாக்கியபோதும், நிதியின்றி அது தொடர்ந்து இயங்கவில்லை எனவும் தெரிகின்றது. The Jaffna Religious Tract Society என்ற சங்கம் 1826 இல் நிறுவப்பட்டது. 16 பெப்ரவரி 1847இல் வெளியிடப்பட்ட இந்தச் சங்கத்தின் செயற்குழுவின் வருடாந்த அறிக்கையின்படி, மக்களுடைய ஒழுக்கத்தை மேம்படுத்துவதே இச்சங்கத்தின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது என அறியப்படுகின்றது. மதசம்பந்தமான பிரசுரங்கள் ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டு, உள்ளூர் மக்களிடையில் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரசுரங்கள் பிரசார ரீதியாக மிகவும் பலனளித்தவையாகத் தெரிகின்றது. இறுதியாக, 1832இல் நிறுவப்பட்டது. மிஷனரிமாரின் செயற்பாடுகளை மேம்படுத்துவதும், இயேசுகிறிஸ்துவின் சுவிசேஷங்கள், மத அறிவில்லாத மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதும், இந்தச் சங்கத்தின் நோக்கங்களாக இருந்தன. இச்சங்கம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள வேலணைக்கிராமத்தின் மக்களுக்காகப் பாடசாலைகளை அமைத்ததுடன், வேறு பல சேவைகளையும் அவர்களுக்குச் செய்தது. 1840இல் எடுக்கப்பட்ட அரசாங்கக் குடிமதிப்பின்படி, 2,988 உள்ளூர் மக்களுக்கு இந்தச் சேவைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களில் 1,466 பேர் வளர்ந்தவர்களும், 1,522 பிள்ளைகளும் உள்ளனர். இவற்றைப் போன்ற சிறிய கிறிஸ்தவச் சங்கங்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் தமிழ்மக்களிடையே மிகவும் முனைப்பாக இருந்துள்ளன. ஆயினும் இவற்றைப் போன்ற சங்கங்கள் வேறு தமிழ்ப்பிரதேசங்களிலும் செயற்பட்டன என்பதற்குச் சான்றுகள் இல்லை.

உள்ளூர் மக்கள் இந்தச் செயற்பாடுகள் யாவற்றினாலும் பலவழிகளில் நன்மை அடைந்தபோதும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், தமிழ் உயர்மட்டத்தினர், அதுவும் விசேடமாக சைவ உயர்மட்டத்தினர், கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்தையிட்டும், கிறிஸ்தவ மதப் பரம்பல் பற்றியும் கவலைகொள்ள ஆரம்பித்தனர். கிறிஸ்தவ எதிர்ப்

புணர்வுகள் தோன்றி, இந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பு இயக்கங்களாக உருவெடுத்தன. இந்த மிஷனரிச் செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக ஆறுமுகநாவலரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட ஒரு சைவ மீளுயிர்ப்பு எழுந்தது.

இந்த அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக கணிசமான தொகை ஆவணங்கள் உள்ளன. ஒழுங்குமுறையில் கிரமமாகப் பதிவுகளை மேற்கொள்வது மிஷனரிமாரின் கடமைகளில் ஒன்றாகக்கருதப்பட்டது. உள்ளூர்மக்களின் மதமாற்றம், பாடசாலைகள் அமைத்தல், நிதி, மனிதவளம் பற்றிய புள்ளிவிபரங்கள் போன்றவை பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. மிஷனுடைய மதப் பிரச்சாரம் சம்பந்தமாகவும், கல்வித் திட்டங்கள் சம்பந்தமாகவும் பெருந்தொகையான பிரசுரங்கள், மதம் தழுவிய சிறுநூல்கள் என்பவை வெளியிடப்பட்டதுடன், புதினப் பத்திரிகைகளும் தோன்றின.

இந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பாக இந்த வரலாற்று ஆதாரங்கள் (எழுத்திலும், அச்சிடப்பட்டதும்) பல விஷயங்களைக் கொண்டுள்ளதால் இவை மிகவும் பயனுள்ளவை. துரதிர்ஷ்டவசமாக, அமெரிக்க மிஷனின் ஆதாரங்கள் இலங்கையில் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்திலோ அல்லது வேறு நிறுவனங்களிலோ பெருமளவு இல்லை. இதன் காரணமாக இந்நூலாசிரியர், இவற்றை ஆராயும் நோக்குடன் பொஸ்ரன் நகரிலுள்ள Congregational Library யில் உள்ள Foreign Mission Archivesக்குச் சென்றிருந்தார். அங்குக் காணப்பட்ட தொகுப்புகளில் பெறுமதிவாய்ந்த சில கீழே தரப்படுகின்றன.

வெளிநாட்டு அமெரிக்க மிசனரி ஆவணக் காப்பகம்

American Board of Commission : Foreign Mission Records 1810 - 1985 (RG 4352 RG 1200) Missions Congregational Library ஆவணக் காப்பகங்களில் உள்ள ஆதாரங்களுள் இது மிக முக்கியமானது. இத்தொகுப்பில் உதயதாரகை என்ற பத்திரிகைகளின் முழுமையான தொகுப்புகளும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மிஷன் அனுப்பிய அறிக்கைகளும் காணப்படுகின்றன. மோணிங் ஸ்ரார் அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷனால் மாதந்தோறும் வெளியிடப்பட்ட ஆங்கிலப் பத்திரிகையாகும். இது 1841இல் சைவ உயர்மட்டத்தினர் தமது தமிழ்ப் பத்திரிகையான இலங்கைநேசன் (1877) பத்திரிகையை வெளியிடும்வரை தொடர்ந்து வெளிவந்தது. இலங்கைநேசன் பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து உதயபானு (1880) Hindu Organ, இந்து சாதனம், என்னும் பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன.

இலங்கையில், துரதிர்ஷ்டவசமாகக் கொழும்பு தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தைத் தவிர வேறெந்த நூலகத்திலும் மோணிங் ஸ்ரார் இல்லை. தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ளதும் பிரதிகள் குறைவாகவும், தொடர்ச்சியற்றுமே காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணம் பொது

நூலகத்தில்தான் மோணிங் ஸ்ராரின் அனைத்துப்பிரதிகளும் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. அதேபோன்று இந்து ஓகன், இலங்கை நேசன், உதயபானு போன்ற 20ஆம் நூற்றாண்டுப் புதினப் பத்திரிகைகளும் அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவை யாவுமே 1981இல் நூலகம் தீ மூட்டப்பட்டபோது எரிந்துபோயின. பிரித்தானிய நூலகத்துக்கு, 1842லிருந்து குடியேற்றவாத நாடுகளில் வெளியாகும் அனைத்து வெளியீடுகளையும் வைப்புச் செய்யும் உரிமையைப் பதிப்புரிமைச் சட்டம் வழங்கியிருந்தபோதும், இந்த மதிப்புவாய்ந்த பதிவுகளைப் பேணிப்பாதுகாக்க அது தவறியமை வருத்தத்துக்கு உரியது. ஆயினும் நெதர்லாந்திலுள்ள The Inter Document Company (P.O. Box. 11205, 2301 EE Leiden), வர்த்தக, உயர்கல்வி நோக்கங்களுக்காக, மோணிங் ஸ்ராரின் அனைத்துப் பிரதிகளையும் மைக்கிரோ பிலிமில் பதிவு செய்துள்ளனர். கனிபராவில் உள்ள அவுஸ்திரேலியத் தேசிய ஆவணக் காப்பகமும், மோணிங் ஸ்ராரின் அனைத்துப் பிரதிகளையும், அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷன் அறிக்கைகளையும் வாங்கியுள்ளனர். மோணிங் ஸ்ரார் பிரதிகளின் முழுமையான தொகுப்பும், அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷன் அறிக்கைகளும், தமிழரின் கருமங்கள் யாவற்றையுமே உள்ளடக்கிய அம்சங்கள் சம்பந்தமான பெறுமதியான தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன. இலங்கைத்தமிழரின் முழுமையான வரலாற்றை, அதுவும் விசேடமாகப் பிரித்தானியர் காலத்திலான வரலாற்றை எழுதுவதற்கு, இந்த ஆதாரங்கள் இரண்டுமே இன்றியமையாதவை. இவற்றின் முக்கியத்தையிட்டு மேலும் அறிவதற்கு இந்த நூலாசிரியரின் ஆக்கமான, Sri Lankan Tamil Nationalism : A Study of its Origins (Sydney 1999) என்ற நூலில் இவற்றின் விபரங்களைக் காணமுடியும்.

இந்த ஆவணக் காப்பகத்தில் தமிழர் தொடர்பான பல்வேறு அறிக்கைகளும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள்ளன. அவற்றில் சில வருமாறு.

American Board in ceylon 1816 - 1947

(அச்சடிக்கப்பட்ட 195 பக்கங்கள்)

Ceylon Mission Annual Report, 1894 - 1911

சிலோன் மிஷனுடைய வருடாந்த அறிக்கை

Ceylon Mission, Howland S.W.

ஒரு சுருக்கமான விபரம், பொஸ்ரன், 1886

Historical Sketch of the Ceylon Missions, Howland S.W. 1865.

சிலோன் மிஷன்களுடைய வரலாற்றுக் குறிப்பு

A Century in Ceylon, a brief history of the American Mission in Ceylon 1816 - 1916 Poot. H.I.

சிலோனில் ஒரு நூற்றாண்டு, சிலோனில் அமெரிக்க மிஷனின் சுருக்கமான வரலாறு

Catalogue of the Batticotta Seminary under the direction of the American Ceylon Mission, Jaffna 1853.

அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷன் மேற்பார்வையில் மட்டக்களப்பு செமினரி.

Meeting of the graduates of the Batticotta Seminary, Jaffna, 1855.

வட்டுக்கோட்டை செமினரி பட்டதாரிகளின் கூட்டம்.

இந்த ஆவணங்களில் பல சிறப்பான தகவல்கள் உள்ளன. இந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த முழுத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைப் பற்றிய தகவல்களான புள்ளிவிபரங்கள், சித்திரங்கள், வரைபடங்கள், மனிதர்கள், பாடசாலைகள், ஆலயங்கள், வீதிகள், நெடுஞ்சாலைகள் என்பவற்றின் புகைப்படங்கள் இவற்றில் உள்ளன. இவற்றில் அனேகமான ஆதாரங்கள் சமயநடவடிக்கைகள் பற்றியவை. மக்களும் அவர்களது மதங்களும் சம்பந்தமான புள்ளிவிபரங்கள், கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள், மக்களின் கலாச்சார வாழ்க்கை, சமூக அந்தஸ்து, மொழி, இலக்கியம், சம்பந்தமான முயற்சிகள், கல்வி அபிவிருத்தி போன்ற விஷயங்கள் இவற்றில் காணப்படுகின்றன. அனேகமான பாடசாலைகள், அவற்றில் கற்கும் மாணவர்கள், அவர்களுடைய கல்விப் பெறுபேறுகள், கல்வியில் பெண்களின் ஈடுபாடு, நவீன விஞ்ஞான பூர்வமான கல்வி அறிமுகம் என்பன சம்பந்தமான விஷயங்கள் இத்தொகுப்பில் உண்டு. மேலும் சனத்தொகை வளர்ச்சி, தொழில் வாய்ப்பு, விவசாயம், வியாபாரம், பணப்பயிர்ச்செய்கை அறிமுகம், உள்ளூர்மக்களின் வர்த்தக முயற்சிகள், அரசியல் நடவடிக்கைகள், அரசியற்செயற்பாடுகள், வைத்தியசாலைகள் நிர்மாணித்தல், உள்ளூர் மக்களுக்கு மருத்துவப்பயிற்சி அளித்தல் போன்ற விஷயங்களும் அடங்கியுள்ளன.

Historical Sketch of the Ceylon Mission Rev. William W. Howland, 1865.

இலங்கை மிஷனைப் பற்றிய வரலாற்று ஆவணமாகிய இதனில் தமிழர்களுடைய குணத்தாதிசயங்கள், ஒழுக்கநிலைகள், கிராமப் பாடசாலைகள், உடுவில் பெண்கள் விடுதிப்பாடசாலையில் உள்ள மாணவிகளின் கல்வி, என்பனவற்றையிட்ட தெளிவான விபரங்கள் உள்ளன. வட்டுக்கோட்டை செமினரியை உருவாக்குவதில் அமெரிக்க மிஷனுடைய ஈடுபாட்டையும், பங்கையும் இது தெரிவிக்கின்றது. மேலும் இந்துசமய மறுமலர்ச்சி, அவர்களது அச்சகத்தொழில் முயற்சிகள் என்பனபற்றியும் எடுத்துச் சொல்கின்றன.

...தமிழ் மக்களின் மத்தியிலான, அமெரிக்கன் சபையின் முதலாவது மிஷன் 1816இல் இலங்கையில் தாபிக்கப்பட்டது. அந்த நேரம் இலங்கை அரசாங்கமும் மிஷன்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தன...

... இலங்கையின் தெற்கிலும், மத்தியப் பாகங்களிலும் சிங்களவர்கள் வசிக்கின்றனர். இவர்கள் வேறுமொழியைப் பேசி, வேறு மதத்தை அனுசரிப்பவர்கள். தமிழ்மக்களின் சமயம் பிராமணியம். இத்தீவில் வசிக்கும் தமிழர் ஆதியில் இந்தியத் தீபகற்பத்தின் தென்பகுதியிலிருந்து வந்தவர்கள். இவர்கள் வடமாகாணத்திலும், மேற்கில் சிலாபம் வரையும், கிழக்கில் மட்டக்களப்பு வரையும் வசிக்கின்றனர். இவர்களின் தொகை ஏறத்தாழ 300,000 மாகும். எமது மிஷன் இலங்கையின் வடமுனையிலுள்ள யாழ்ப்பாணத் தீவில், அல்லது ஒரு தீவுக்கூட்டத்தில் நிறுவப்பட்டது. இந்தத்தீவுகள் கடல்மட்டத்துக்கு சற்று உயரமாகவும், நீரிணைகளைக் கொண்டதாகவும் இருக்கின்றன. இந்த மாவட்டம் 40 மைல்கள் 15 மைல்கள் அகலமும் கொண்ட பரப்பையும், 213,000 மக்களையும் கொண்டது. தமிழர்களுடன், 500 தொடக்கம் 600 வரையிலான ஐரோப்பியர்களும் உள்ளனர். இவர்கள் பிரதானமாக, முன்னாள் இத்தீவை ஆட்சிசெய்த போத்துக்கேய, இடச்சு மக்களின் வழித்தோன்றல்களாகும். மூர்கள் என அழைக்கப்படும் முகமதிய மதத்தைச் சேர்ந்த சிலரும் வசிக்கின்றனர். இவர்கள் பிரதானமாக வியாபாரத்தில் ஈடுபடுகின்றனர்.

1865இல் எழுதப்பட்டுள்ள மேற்படி விவரணத்தில் தமிழர்கள் வடமாகாணத்திலும், மேற்கில் சிலாபம் வரையிலும், கிழக்கில் மட்டக்களப்பு வரையும் வசிக்கின்றனர் என இதை எழுதியவர் குறிப்பிடுகின்றார். தற்போது இலங்கையில் தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடுகளுக்கு மத்தியில் இந்த விஷயம் பிரச்சனைக்குரியதாக உள்ளது. இங்கு ஹவுலண்ட் குறிப்பிட்டது போன்றதே தமது தாயகம் என உரிமை கோருகின்றனர். ஆனால் சிங்களவரோ, தமது பௌத்த வரலாற்றுக் கதைகளை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு, தமிழர்களின் கோரிக்கையை மிகவும் மூர்க்கமாக எதிர்க்கின்றனர். இதையிட்டு எச். கிளைஹோனும் மேற்குறிப்பிட்ட வாறே தமிழர்தாயகத்தின் வடக்கு, கிழக்கு எல்லைகளையிட்டுத் தெளிவாக எழுதியுள்ளார். அவருடைய Administration of Justice and Revenue on the Island of Ceylon under the Dutch Government (Walker and Bowland Paper, National Library of Scotland, Edinburgh, 1796 (ACC 2228 1.1811) ல் அவர் இதைத்திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடுகின்றார்... ..மிகவும் புராதனக் காலத்திலிருந்தே இருவேறு தேசியங்கள் நாட்டைத் தமக்கிடையே பிரித்து வைத்திருக்கின்றனர். இதன்படி சிங்களவர் நாட்டின் உட்பிரதேசங்களிலும், தெற்கு, மேற்குப்பகுதிகளில் வளவ கங்கையிலிருந்து சிலாபம் வரையும் வாழ்கின்றனர். மலபார்கள் (தமிழர்கள்) வடமாகாணத்தையும் கிழக்கு மாகாணத்தையும் சொந்தமாகக் கொண்டு வாழ்கின்றனர். இந்த இருதேசியங்களும், முற்றிலும் வேறுபட்ட சமயம், மொழி, பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றைக் கொண்டவர்கள்...

எனவே, தமிழர்தாயகத்தின் இருப்பையும் அதன் எல்லைகளையும் அமெரிக்க மிஷனரியான ஹவுலன்ட்டின் சாட்சியம் மட்டுமன்று, 1796இல் இடச்சுக்காரரிடமிருந்து பிரித்தானியர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியதும், இலங்கை முழுவதும் பயணம் செய்த, பிரித்தானிய சிவில் அதிகாரியான கிளைஹோன் எழுதிய வரலாறும் சான்றாக உள்ளது.

அமெரிக்கன் மிஷன் இரண்டு முக்கியமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. அவற்றில் ஒன்று பெண்கள் கல்வி. மற்றையது தமிழ்ப் பெண்களுக்கான விடுதியுடன் அமைந்த பாடசாலைகள். இந்த விடுதிப் பாடசாலைகள் ஆரம்பத்தில் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதும், சில வருடங்களுக்குள்ளாகவே அவற்றின் தொகை வியக்கத்தக்க வகையில் அதிகரித்ததை அமெரிக்க மிஷன் அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. 1865ஆம் ஆண்டு சிலோன் மிஷன் அறிக்கை பின்வருமாறு ஆரம்பிக்கின்றது.

...இலங்கைக்கு முதலில் சென்ற அமெரிக்கன் சபை மிஷன் குழு புவர், நிச்சார்ட் என்பவர்களைக் கொண்டிருந்தது. திரு. வொரன், இவர்களுடைய மனைவிமாருடன் 1816ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந்தார். பழைய இடச்சுத் தேவாலயங்களும், அவற்றுடன் இருந்த கட்டடங்களும் அமெரிக்க மிஷனின் உபயோகத்துக்கு அளிக்கப்பட்டன. புவரும், வொரனும் தெல்லிப்பளையில் தமது கருமங்களைத் தொடங்க, மெய்க்கம் நிச்சார்ட்டும் மட்டக்களப்பில் தமது முயற்சிகளை ஆரம்பித்தனர். மிஷன் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரண்டு மூன்று வருடங்களுள், வெவ்வேறு நிலையங்களில், சில மாணவிகள் விடுதிப் பாடசாலைகளில் சேர்க்கப்பட்டனர். இங்கு ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் கல்வி போதிக்கப்பட்டது. இவர்களுள் திறமை சாலிகள் உயர்கல்வியைத் தொடர்ந்தனர். இந்த அடித்தளத்தைக்கொண்டே ஆண்களுக்கான மட்டக்களப்பு செமினரியும், உடுவில் பெண்கள் விடுதிப்பாடசாலையும் 1823இல் நிறுவப்பட்டன.

1897ஆம் ஆண்டு அறிக்கையொன்று இன்னுமோர் வரலாற்றைக் கூறுகின்றது....

...நாட்டியப்பெண்கள் மட்டுமே கல்வி கற்க அனுமதிக்கப்பட்டது பெண்கள் பாடசாலைகளுக்குப் பெரும் தடையாக இருந்தது.... இந்த விபரத்தில் மேலும் இவ்வாறு கூறப்படுகின்றது.... 1816இல் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த மூன்று, மரியாதைக்குரிய பெண்களைப் பற்றி மட்டுமே, மெய்க்கம் கேள்விப்பட்டிருந்தார்.

1816இல் அமெரிக்கன் மிஷன் இலங்கையில் நிறுவப்படுவதற்கு முன் தமிழ்இனம் தனது பெண்களின் கல்வியை அசட்டை செய்திருந்தது. ஆயினும் ஒரு சில வருடங்களிலேயே இந்த நிலை முழுமையாக மாற்றமடைந்தது. அமெரிக்கன் மிஷன் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பெண்கள் பாடசாலைகள் பலவற்றை நிறுவியதும், மாணவிகளின் தொகை வியக்கும் வகையில் அதிகரித்ததென அமெரிக்க மிஷன் அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன.

அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷனுடைய இன்னுமோர் அறிக்கையில் பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ... வட்டுக்கோட்டை செமினரி பட்டதாரிகளின் 1885 கூட்ட அறிக்கையில்,

....காலஞ்சென்ற வண. டி. புவரும், அவருடைய சக ஊழியர்களும், மிஷன் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே, இந்த நாட்டுப் பெண்கள் கல்வியில் பெரும் ஆர்வம் காட்டியுள்ளனர். கிறிஸ்தவக் கல்வி பெற்ற பெண்கள், தாயார்களாகி, தமது பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதிலும், அவர்களைத் தேவபயத்திலும் நன்னடத்தையிலும் வளர்ப்பதிலும், தமது கணவன் மாருக்கு உதவியாக இருந்தனர். தமது மனைவிமார் பெருமளவு சீதனம் கொண்டு வராவிடினும், அவர்கள் கல்வி, விவேகம், பக்தி என்ற குணங்கள் கொண்டவர்களாக இருந்தமை கணவன்மாருக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தது...

Manuscript History of the Mission (Fred F. Goodsell, Ceylon, 1816 - 1947) என்ற இன்னுமோர் ஆவணம், சாதிப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக, ஆலயங்களுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் கையெழுத்திட்டுச் சுற்றறிக்கையாக அனுப்பிய ஒரு பிரகடனத்தை மேற்கோள் காட்டுகின்றது.

...இதன்கீழ் கையொப்பமிடும் நாங்கள் பின்வருமாறு சத்தியப் பிரமாணம் செய்கின்றோம். எமது சேவைகளிலும், பிறருக்கு நாம் காட்டும் ஆதரவிலும், சமூகத்தில் நடைமுறையில் உள்ள சாதி, மற்றும் ஏனைய வேறுபாடுகள் போன்ற பாகுபாடு காட்ட மாட்டோம் என உறுதியளிக்கின்றோம். இத்தகைய பாகுபாடு காட்டுதல் தற்பெருமையை வளர்த்து, பாசத்தைக் குலைத்து, கிறிஸ்தவ அன்பின் கருணையைத் தடை செய்கின்றன. சாதி குறைந்த ஒருவரினால் அல்லது பலரினால் தயாரிக்கப்பட்ட உணவையோ அல்லது அவர்களால் பரிமாறப்பட்ட உணவையோ நாம் உண்பதில் எவ்விதத் தயக்கமும் காட்டமாட்டோம் என இத்தால் உறுதி அளிக்கின்றோம்....

பெண்கள் கல்வியும், அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் இறுக்கமான சமூகக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுதலை பெற்றமையும், சமூகத்தின் சீதனம், சாதிமுறைமைகளில் இலேசான தளர்வை ஏற்படுத்தின. இவை, தமிழ்ப் பெண்கள், ஆண்கள் மத்தியில் நவீனப் போக்குகளை அறிமுகப்படுத்துவதில் அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷன் மேற்கொண்ட முன்னோடி முயற்சிகளாக அமைகின்றன.

இன்னுமோர் அறிக்கை, அக்காலத்தின் பாடசாலைகளின் நிலைமையை விபரிக்கின்றது.

...கிராமத்துமிஷன் பாடசாலைகள், நாட்டிலுள்ள ஏனைய பாடசாலைகளிலும் பார்க்க மிகவும் வித்தியாசமானவை என்பதனால் அவற்றைப் பற்றிய விபரங்களைத் தருவது அவசியமாகும். இப்பாடசாலைகள் தூண்கள் தாங்கும் கூரைகள் பனையோலையால் வேயப்பட்டவை. பாடசாலையின் தரை சற்று உயரமாக, மண்போட்டு அடித்து இறுக்கியதாக உள்ளது. சுற்றிவர ஒன்று அல்லது இரண்டு அடி உயரத்தில் மண்கவர் கொண்டதாகவும், ஒரு பக்கத்தில் ஆசிரியரோ அல்லது அங்கு விஜயம் செய்யும் மிஷனரிமாரோ அமர்வதற்கு ஒரு மண் திண்ணையையும் கொண்டுள்ளது.

இலங்கை அமெரிக்க மிஷனர்களினதும், ஏனைய மிஷனர்களினுடைய அறிக்கைகளும், தமிழர்களின் வாழ்க்கை சம்பந்தமான பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றி ஏராளமான தகவல்களைக் கொண்டுள்ளதனால் அவை மிகவும் பயனுள்ளவையாகும். 16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து, நவீனகாலமாகிய பிரித்தானிய ஆட்சி 1948இல் முடியும் வரை, கிட்டத்தட்ட 450 ஆண்டுகள், கத்தோலிக்க மிஷனரிமாரின் தாக்கம் தமிழர்களுடைய சமய, கலாச்சார, சமூக, அரசியல் வாழ்க்கையை வெகுவாகப் பாதித்திருந்தது. எனவே, இலங்கைத் தமிழருடைய முழுமையான வரலாற்றை எழுத விரும்பும் எவரும், இந்தக்காலத்திலான மிஷனரிமாரின் அறிக்கைகளைப் படித்தே ஆக வேண்டும்.

1855இல் வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் நடந்த பழைய மாணவர் விழாவில், செமினரியின் முதல் மாணவர்களில் ஒருவரான, நீதிபதி உம்பலவாணர் எழுதிய பின்வரும் கடிதத்தை, திரு. கரோல் படித்தார்.

நான் இந்த செமினரியால் நன்மை பெற்ற ஒருவன் எனச் சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமையடைகின்றேன். இப்போது அதன் இளைய தலைமுறையினர் என் முன்பாக அமர்ந்துள்ளனர். கனவான்களே நீங்கள் மகிழ்ச்சியாகவும், பயனுள்ளவர்களாகவும் இருக்க எனது வாழ்த்துக்கள். நீங்கள் பயனுள்ளவராக இருப்பின் மகிழ்ச்சியாக இருப்பீர்கள். நல்லவற்றைச் செய்வதே கல்விமான்களின் பிரதான நோக்கமாக இருக்கின்றது. இருக்கவேண்டும். அறியாமை மிக்கவர் இழிந்தவர். அவர்கள் தமக்காக மட்டுமே வாழ்பவராவர். ஆனால் உயர்ந்த கலாச்சாரத்தைக் கற்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்களின் மனங்கள் அவ்வாறிருக்காது. எமது திறமைகளுக்கும், செல்வங்களுக்கும் நாம், பரலோகத்தில் இருக்கின்ற எமது பிதாவுக்குக் கணக்குக் காட்ட வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். எம்மில் எவருமே தனக்காக மட்டுமே வாழக்கூடாது. நீங்கள் யாவரும் சமூகத்தின் உடமைகள்....

இதே விழாவில் உரையாற்றிய திரு. எஸ். மேவினும் இதே போன்று பேசியுள்ளார்.

...இந்தக் கல்வி என்ற ஆசீர்வாதத்தின் ஊற்றுக்கண், இலங்கையிலே சிறந்த கல்விமையமாகவும், விஞ்ஞானத்தின் செவிலித் தாயாகவும் உள்ள, வட்டுக்கோட்டை செமினரிதான். இந்த செமினரி, மிகச்சிறந்த ஆசிரியர்களை, கணக்காளர்களை, எழுதுவினைஞர்களை, அளவையாளர்களை, வைத்தியர்களை, மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், சட்டத்தரணிகளை, ஏன் நீதிபதிகளையுங்கூட உருவாக்கியுள்ளது.

அமெரிக்க மிஷனரிமாருடைய கல்விச்சேவையினால் விளைந்த நன்மைகளும், அதனால் இளந்தமிழர்கள் அடைந்த நலன்களையும் மேற்குறிப்பிட்ட சான்றுகள் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. தற்போது இலங்கையில் உள்ள அரசியல் நிலைமையினால், இலங்கைத் தமிழர் அனுபவிக்கும் ஆரோக்கியமற்ற சூழலில், இவ்வகையான சாட்சிகள் அனுகூலத்தை அளிக்கக்கூடும்.

ஹோட்டன் நூலகம், காவாட் பல்கலைக்கழகம்

The Houghton Library, Harvard University

1942இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஹோட்டன் நூலகம், ஹவாட் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில், கிடைத்தற்கரிய புத்தகங்களும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும் வைக்கப்படும் பிரதான நூலகமாகும். இந்த நூலகத்தில் உள்ள ஆவணங்கள் மிக ஆழமானவை. பல்வேறு துறைகள் சம்பந்தப்பட்டவை. சர்வதேசரீதியான ஆய்வுகளுக்கும், கற்பித்தலுக்கும், உலகெங்கு முள்ள உயர்கல்வி ஆர்வலர்களுக்கும். இந்த நூலகம் ஆதாரமாக உள்ளது. இங்குள்ள ஏராளமான, சிறந்த மூலாதாரங்களை நேரிலேயே பார்க்கமுடியும். இந்த நூலகத்தை நிர்வகிக்கும் உத்தியோகத்தர்களும் இத்துறையில் வல்லுனர்கள். இங்குப் புத்தகக் கண்காட்சிகள், விரிவுரைகள், வெளியீடு செய்தல், கற்கைநெறிகள் என்பன நடத்தப்படுவது வழக்கம். இந்த நூலகத்தின் மேற்குலக ஆவணங்கள், பிரதானமாக, அமெரிக்க ஐரோப்பிய, ஆங்கிலேய வரலாறுகள் சம்பந்தப்பட்டவை. ஆயினும், இலங்கைத்தமிழர் தொடர்பாக, பல மூலாதாரங்கள் உள்ளன. கிடைப்பதற்கு அரிய புத்தகங்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கில மொழியில் உள்ளவையாகவும், 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வெளியிடப்பட்டவையுமாகும். இவற்றில் அனேகமானவற்றை இலங்கை நூலகங்களில் காணமுடியாது. தமிழர்கள் சம்பந்தமான சிறந்த மூலாதாரத் தொகுப்புகளும் உள்ளன. இவற்றில் அமெரிக்க சிலோன் மிஷன் அறிக்கைகளும் உள்ளன.

இவற்றுடன், புகைப்படத் தொகுப்புகள், தமிழர் சம்பந்தமான சித்திரங்கள், வரைபடங்கள் என்பனவும் உள்ளன. இலங்கைத் தமிழர்

பற்றிய நவீன வரலாற்றில் ஆர்வம் கொண்டவர்களுக்கு இவை மிகவும் பயனுள்ள ஆவணங்களாகும்.

The American Ceylon Mission 1910 - 1945 Clerk Lucy K., (no year of publication)

The American Board in Ceylon 1816-1947 Goodsell, F.F., (1967)

Beginning of Medical Work at Manipay, 1847 - 1906, Nichole, Edward, G., (1946)

Ceylon and Madras 1819 - 1864 Winslow, M., (no year of publication)

Ceylon, 1849 - 1855, Burnell T.S., (no year of publication)

Ceylon 1873 - 1930 Howland S.R., (1930)

பொஸ்ரனில் உள்ள கொங்கிறிகேஷனல் நூலகத்தில், அமெரிக்க சிலோன் மிஷன் அறிக்கைகள் முழுமையான தொகுப்புகளாகவே உள்ளதை நாம் ஏற்கெனவே பார்த்துள்ளோம். இங்கு ஹோட்டன் நூலகத்தில் அமெரிக்க சிலோன் மிஷன் தொடர்பாக மிகப் பயனுள்ள மூலாதாரங்கள் உள்ளன. இவை பொஸ்ரன் நூலகத்தில் உள்ள வற்றைவிட, வேறுபட்டவையாகத் தோன்றுகின்றன. பின்வரும் அறிக்கைகளும், கடிதப்பரிவர்த்தனைகளும் இங்கு உள்ளன.

The American Ceylon Mission - documents and letters

Volume 1 - 20 (ABC 16, 15)

1824 -1880 (volume 1-9)

1880 - 1890 (volume 10-20)

1890 - 1899 (volume 10-20)

1900 - 1919 (volume 10-20)

1910 - 1919 (volume 10-20)

1920 - 1922 (volume 10-20)

Ceylon Mission - Treasury Department

Volume (ABC 16.16)

Ceylon Mission - Women's Board

1903 - 1909 (volume 1-3) (ABC 16.17)

1909 - 1914 (WB 112)

1915 - 1921 (WB 113)

1921 - 1927 (WB 114)

Ceylon Mission - Miscellaneous

Volume 1-7 (ABC 16, 18)

Volume 1, 1815 - 1833

Volume 2, 1839 - 1844

Volume 3, 1844 - 1853

Volume 4, 1854 - 1859

Volume 5, 1860 - 1867

Volume 6, 1868 - 1876, Picture and photo collection (India and Ceylon). Some of the photos relate to American Ceylon Mission schools, staff and students, including those in Jaffna. இந்திய, இலங்கை புகைப்படங்கள். இவற்றில் சில அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷன் பாடசாலைகள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளவர்கள் உட்பட

Volume 7, 1877 - 1889

Volume 8, memoir of the Rev. James Richards, American Mission in Ceylon (இவர் ஆகஸ்ட் 3, 1822இல் யாழ்ப்பாணத்தில் காலமானார்)

Historical Papers : Mission in India and Ceylon, 1834 - 1962 (ABC 85)

வரலாற்று ஆவணங்கள் இந்தியா, இலங்கையில் மிஷன்

Ceylon (including Jaffna) map collections (ABC 79)

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பக்காலத்து வரைபடங்கள் சில உள்ளன. இவற்றுள் 1842 யாழ்ப்பாணத்துத் தீபகற்பத்தின் வரைபடம், இந்தியா இலங்கை நாடுகளின் எல்லைகளையும், கரைகளையும் பற்றிய முக்கியமான தகவல்களைக் கொண்ட வரைபடங்கள், இவற்றில் ஓர் உதாரணம், The American Board in India and Ceylon, (Rev. S. Chandler, 1897, published document (6737)

இந்தியா, இலங்கை பற்றிய இந்த வரைபடம் சில முக்கியமான புவியியல், வரலாற்று அம்சங்கள் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த ஆவணம் 1897இல் கிடைத்தது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதும், இது இந்தக் காலத்துக்கு வெகுமுன்னதாகவே வரையப்பட்டிருக்கவேண்டும். புவியியல் பிரதேசங்கள் மொழிவழிப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் படத்தின் அமெரிக்க மிஷன் நிலையங்கள் மொழிவாரியாக இருப்பதை எம்மால் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ள இந்தப்பிரதேசங்கள் தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களை, இலங்கையின் மேற்குக்கரையில் சிலாபத்திலிருந்து தொடங்கி புத்தளம், மன்னார் மற்றும் வடக்கே அனுராதபுரம் வரையிலும், வடமாகாணம், மற்றும் கிழக்குக் கரையில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு தென்கரையோரங்கள் வரை பரந்திருப்பதைக் காட்டுகின்றன.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கையில், 1816-1948 வரையிலான காலப்பகுதி சம்பந்தமாக, அமெரிக்க மிஷனூடைய அறிக்கைகள், ஏராளமான தகவல்களைக் கொண்டிருக்கின்றன எனத் தெரிகின்றது. இவற்றில் அவர்களுடைய கல்விமுயற்சிகள், சாதனைகள், ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்குமான விடுதிப்பாடசாலைகள், மாணவர்களின் கல்விச்சாதனைகள் என்ற பல விபரங்கள் உள்ளன. இன்னுமோர் முக்கியமான விஷயம், மிஷனின் ஆங்கிலக்கல்வி அறிமுகமாகும். இந்தச் சேவையினால், இங்குக் கற்றவர்களுக்கு இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா நாடுகளில் தொழில் வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. மருத்துவப் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. தமிழ்மக்களின் சமூகப்பொருளாதார நிலைமைகள் அபிவிருத்தி அடைந்தன. இந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களைப்பற்றித் தகவல்களைப் பெறுவதற்கு, Congregational Library, Houghton Library Archives Collection இரண்டுமே மிகச் சிறந்த இடங்களாகும். இங்குள்ள மூலாதாரங்களும், சேர்ச் மிஷனரி சொசயற்றி, வெஸ்லியன் மிஷன், இலண்டன் மிஷனரி சொசயற்றி என்ற மிஷன்களின் அறிக்கைகளும், இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றை முழுமையாக ஆராய்வதற்கு இன்றியமையாத ஆவணங்களாகும்.

முடிவுரை

எந்த ஒரு நாடும், எந்த ஒரு தேசமும் தனது உண்மையான அடையாளத்தை முழுமையாக உணரவும், தனது அரசியல், கலாச்சார மேன்மையைத் தொடர்ந்து பேணவும். அது தனக்கொரு பழமையான, தொடர்ச்சியான வரலாறு உண்டென்பதைத் தெளிவாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். வடஅமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா உட்பட மேற்குநாடுகள், தமது தேசங்களின் வரலாற்றின் முக்கியத்துவத்தை நீண்டகாலத்துக்கு முன்னதாகவே உணர்ந்துள்ளன. இதற்காகவே அவர்கள் தமது வரலாற்றுப் பாரம்பரியச் செல்வங்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கப் பெரும் முயற்சிகள் செய்கின்றனர். 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து, இந்த முயற்சிகள் தீவிரமாகவும், முழுமையாகவும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. தேசிய, பிரதேசமட்டங்களில் மாத்திரமன்று, மாகாண, உள்ளூர் மட்டங்களிலும், வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களையும், பாரம்பரியங்களையும் பேணிக்காப்பதில் பெரும் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. எனவே, அனேகமாக எல்லா நாடுகளிலும், அவர்களின் வரலாறு, பாரம்பரியச் செல்வங்கள் என்பவை சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளை முன்னெடுப்பதற்காகப் பெருமளவு நிதிவளமும், மனிதவளமும் இந்த முயற்சிகளுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றன. இந்த நாடுகள் தமது தேசிய, மாகாண, உள்ளூராட்சிமன்ற நூலகங்கள், ஆவணக் காப்பகங்கள் என்பவற்றுக்கு வருடா வருடம் கோடிக்கணக்கான டொலர்களைச் செலவு செய்கின்றன. மேலும், எண்ணற்ற பாதுகாவலர்கள், ஆவணக்காப்பாளர்கள், நூலகவியலாளர்கள், வரலாற்று அறிஞர்கள், தொல்லியல் வல்லுனர்கள், மற்றும் துறைசார் வல்லுனர்கள் என்போரை இந்த அரசுகள் வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளன. இவர்கள் இந்த நிறுவனங்களுக்காக விஷயங்களைத் தேடிச் சேகரித்து, பேணிப்பாதுகாப்பதுடன், அதிகரித்துவரும் பல ஆய்வு, கல்வித் திட்டங்களுக்கும் தமது ஆதரவை அளிக்கின்றனர்.

தென்னாசியாவில், வரலாற்று ஆவணங்களையும் மதிப்பு வாய்ந்த பாரம்பரியச் செல்வங்களையும் பேணிப்பாதுகாக்கச் சில முயற்சிகள் செய்யப்பட்டபோதும், 16ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மேற்கத்தியநாடுகள் இந்த நாடுகளை ஆக்கிரமித்து, இவற்றையெல்லாம் நாசம் செய்து, அழித்தும் உள்ளன. இருந்தபோதிலும், குடியேற்றவாதக்காலத்துக் கையெழுத்துப்பிரதிகளும், பதிவுகளும் அந்தந்த

நாட்டின் ஆவணக்காப்பகங்களில் அல்லது அவற்றின் முன்னைய குடியேற்றவாத ஆட்சியாளரின் நாடுகளில் உள்ள ஆவணக் காப்பகங்கள், நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் என்பவற்றில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.

நாம் அறிமுக அத்தியாயத்தில் ஏற்கெனவே பார்த்துபோன்று, சிங்களவர்களின் வரலாறும், பாரம்பரியங்களும் புராதனக் காலத்திலிருந்தே வெற்றிகரமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கத்தியரின் ஆக்கிரமிப்புகளின் பாதிப்புக்கு ஆளாகாது இருந்தமையாலும், அச்சக வசதிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமையாலும், இவை இன்றும் கிடைக்கக் கூடியதாக உள்ளன. சுதந்திரம் கிடைத்ததைத் தொடர்ந்து, தேசிய அரசாங்கத்தில் சிங்களவர் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடியதாக இருப்பதால், சிங்களவர்களின் நலன்கள் தேசிய அரசாங்கத்தின் பெரும் ஆதரவைத் தொடர்ச்சியாகப் பெறக்கூடியதாக உள்ளது. இதன் காரணமாக, இந்தச்சாதகமான நிலைமையை அவர்கள் தமக்கு நலன்தரும் வகையில் பயன்படுத்தி, நாட்டின் வரலாற்றை, பெரும்பாலும் தங்களது உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் முழுமையாகத் தொகுத்துள்ளனர்.

இந்த வகையில், தமது வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்களையும், கலாச்சார விழுமியங்களையும் போதுமான அளவு பாதுகாக்கவும் அவற்றை மேம்படுத்தவும், தமிழ்த்தேசம் பரிதாபமான முறையில் தவறியுள்ளதால், இன்று மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் அவை உள்ளன. எனவே, இன்று தமிழ்த் தேசத்தின் முழுமையான வரலாற்றைக் கொண்டதொரு ஆக்கம் என்ற ஒன்று இல்லை. அண்மைக்காலம் வரையிலும், தமிழர்களின் கலாச்சார மையம் போன்ற நிறுவனம் எதுவும் இருக்கவில்லை. இந்தப் பரிதாபமான சூழ்நிலையில், இலங்கைத் தமிழரின் முழுமையான வரலாற்றைத் தொகுப்பதற்கு அவசியமான மூலாதாரங்களையும், இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்களையும், தேடித் திரட்டி, ஒருங்குசேர்த்து, அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வுகளையும், ஆராய்ச்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டிய உடனடித் தேவையும், அவசியமும் எமக்கு உள்ளன.

இந்த உன்னதமான இலட்சியத்தை அடைவதற்கு, தமிழ்ச் சமூகமும், தமிழ்த்தேசமும் உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டிய ஏற்பாடுகள், நடவடிக்கைகள் உள்ளன. சர்வதேச சமூகத்தின் உதவியும், அரசு, அரசுசார்பற்ற அமைப்புகளின் ஆதரவும் இருந்தாலே இந்த இலக்கை எட்டுவது சாத்தியமாகும். போதுமான நிதிவளமும், கல்வி சார்ந்த, துறைசார்ந்த, தொழில்நுட்பத்திறன் கொண்ட வல்லுனர்களின் பங்களிப்பும், இந்தப் பெருமுயற்சிக்கு அவசியமாக உள்ளன. வெவ்வேறு வடிவங்களில் உள்ள மூலாதாரங்களை (மைக்கிரோ பிலிம் டிஜிற்றல் வடிவம், போட்டோ பிரதிகள் போன்ற வடிவங்கள்) பிரதி எடுப்பதற்கும், கிடைப்பதற்கு அரிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள் போன்ற இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்களை விலைகொடுத்து வாங்கு

வதற்கும், பெருமளவு பணம் தேவை. இதில் ஈடுபடும் துறைசார் வல்லுனர்களுக்கான சம்பளம், பயணச்செலவு மட்டுமல்லாமல், தபால் கப்பல் செலவுகள், பாதுகாத்தல், நிர்வாகம், இலத்திரோனியல் தகவல் முகாமை போன்றவற்றுக்கான செலவுகளும் உண்டு. இவை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்கையில் மிகப்பெரிய அளவிலான நிதி தேவைப்படும். இத்தகைய திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற வேண்டுமானால் குறைந்தது மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகள் தேவைப்படும். இத்திட்டம் பூர்த்தியானதும், சேகரிக்கப்பட்ட இந்தப் பெறுமதி மிக்க ஆதாரங்கள் அனைத்தையும், இலங்கைத் தமிழர்களின் அரசியல் நிலைமை உறுதியானதாக அமையும்வரை, வெளிநாடுகளில்தான் பேணிப் பாதுகாக்கவேண்டும். ஏனைய தேசங்கள் போன்று, தமிழர்களின் தேசமும் அதற்கு உரிமையான இடத்தைப் பெறும்வரையில் இவற்றை வெளிநாடுகளில்தான் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கமுடியும் என்பது யதார்த்தமான விஷயமாகும்.

இந்த நூலின் ஆசிரியர், புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் உதவியுடன், உலககெங்கும் சிதறிக் கிடக்கும் இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான மூலாதாரங்களையும், இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்களையும் தேடிக் கண்டுபிடித்து, வெளிப்படுத்தத் தன்னால் இயன்றவரை முயற்சி செய்துள்ளார். இந்த ஆய்வின் மூலமாகக் கிடைத்த சிறந்த பலன்களான பெறுமதி வாய்ந்த இந்தத் தொகுப்புகளைத் தமிழ் மக்களுக்குப் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தி, அதன்மூலம் அவர்களும், ஏனையோரும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணரவும், போற்றவும் இந்த நூல் உதவும் என்பதில் நூலாசிரியருக்கு அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை உண்டு.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியச்செல்வங்களை ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து மீட்டு, அவற்றை அச்சிடுவதில் முன்னோடியாக, 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பெருமுயற்சி மேற்கொண்டு, வெற்றிகண்ட தமிழ்அறிஞர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் கூற்றை, மீண்டும் ஒருமுறை இங்கு நினைவில் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

“கனவான்களே! இந்த ஓலைச்சுவடிகள் சிதைந்து அழிகின்றனவே என்ற கவலை உங்களுக்கு இல்லையா? தமிழ் உங்கள் தாய் என நீங்கள் உணரவில்லையா? இறக்கும் தறுவாயிலுள்ள உங்களுடைய தாய்க்கு உதவ நீங்கள் ஏன் எதுவுமே செய்கின்றீர்கள் இல்லை? தேசிய உணர்வு, மத உணர்வு, மொழி உணர்வு என்பவை இல்லாமல் வாழ்தல் பெருமைக்குரிய விஷயம் என எண்ணுகின்றீர்களா? தயவுசெய்து இதனை ஆழமாகச் சிந்தியுங்கள்”

தமிழர்கள் தமது மத, மொழி, கலாச்சார உணர்வுகளை மீண்டும் பெறுவதற்கு தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் தூண்டுகோலாக விளங்

கினார். அவர் தனது நோக்கங்களைப் பூரணமாக நிறைவேற்று வதற்குத் தமிழர்கள் ஓலைச்சுவடிகளைக் கொடுத்தும், பெருமளவு நிதி வழங்கியும் உதவினர்.

1850 அளவில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் அவருக்கு அளித்த அளப் பெரும் ஆதரவினால் ஈற்றில் அவர் தனது முயற்சியில் வெற்றியும் பெற்றார். அவருடைய கனவுக்கு மீண்டும் புத்தூக்கம் அளித்து, தமிழர் களின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்களைப் பேணிப்பாதுகாக்கவும், தமிழர்தம் தேசிய அடையாளத்தை நிலையாக நிலைநிறுத்திக் கொள் ளவும் தமிழ்த்தேசியம் என்றென்றும் நிலைத்துச் சிறக்கும் வகையில் உதவவும் உலகெங்கும் பரந்துவாழும் தமிழர்கள், இவ்வரலாற்றுக் கடமையில், தம்மையெல்லாம், இணைத்துத் தங்கள் பங்கை ஆற்ற வேண்டும் என்பது இந்நூலாசிரியரின் பணிவான வேண்டுகோளாகும்.

Your Resilient Partner
Offers
Multi-million Pound
Funding Facilities
and
Consultancy
For the
Purchase / Development of
Commercial Property
to the
**Tamil Community
WORLDWIDE**

Commercial Property Consultants &
Chartered Surveyors

Gatpaham Properties Ltd
Ground Floor, 27, Hammersmith Road,
London W14 8EJ

T 0870 099 2450 • 0870 099 2451
E info@gatpaham.com • www.gatpaham.com
F 07933 999 999

இந்நூல் வெளியீட்டுக்கு முழு நிதியதாரம் வழங்கியவர்கள்

2005

Dr. Murugar Gunasingam is working as a Coordinator, Library Services, at Charles Sturt University (Australia) since 2002, having served as a senior librarian at the University of Western Sydney (Australia) for ten years. He graduated from the University of Jaffna, Sri Lanka, with an honours degree in history. He served for a short time on the academic staff of the Department of History in the same university. After obtaining the Masters degree in Library and Information Science from the University of London, he migrated to Australia where he was awarded the degree of Ph.D. in history by the University of Sydney in 1999.

